Gods Boek

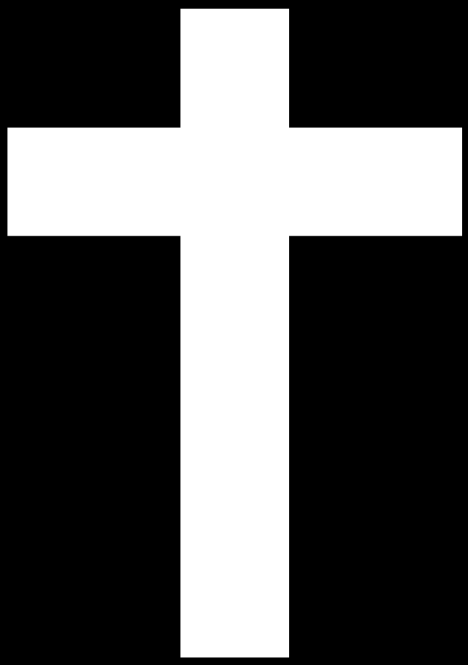

Bible Translation in Dutch (Belgium)

Gods Boek
Bible Translation in Dutch (Belgium)

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025
8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131

Contents

Matteüs 1
Markus 45
Lukas 72
Johannes 119
Handelingen 155
Romeinen 200
1 Korintiërs 220
2 Korintiërs 239
Galaten 252
Efeziërs 259
Filippenzen 266
Kolossenzen 271
1 Tessalonicenzen 276
2 Tessalonicenzen 280
1 Timoteüs 283
2 Timoteüs 288
Titus 292
Filemon 295
Hebreeën 296
Jakobus 310
1 Petrus 315
2 Petrus 320
1 Johannes 324
2 Johannes 329
3 Johannes 330
Judas 331
Openbaring 333

Het evangelie door Matteüs

1 Overzicht van de afstamming van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van
Abraham.
2 Abraham was de vader van Isaak, Isaak van Jakob, en Jakob van Juda en zijn broers.
3 Juda was de vader van Peres en Zerach; hun moeder was Tamar.
Peres was de vader van Chesron, en Chesron van Aram.
4 Aram was de vader van Amminadab, Amminadab van Nachson, en Nachson van
Salmon.
5 Salmon was de vader van Boaz; diens moeder was Rachab.
Boaz was de vader van Obed; diens moeder was Ruth.
Obed was de vader van Isaï.
6 Isaï was de vader van koning David.
David was de vader van Salomo; diens moeder was de weduwe van Uria.
7 Salomo was de vader van Rechabeam, Rechabeam van Abia, Abia van Asaf.
8 Asaf was de vader van Josafat, Josafat van Joram, Joram van Uzzia,
9 Uzzia van Jotam, Jotam van Achaz, Achaz van Hizkia,
10 Hizkia van Manasse, Manasse van Amos, Amos van Josia,
11 en Josia was de vader van Jechonja en zijn broers, in de tijd van de ballingschap
in Babylon.
12 Na de ballingschap in Babylon werd Jechonja vader van Sealtiël, Sealtiël van
Zerubbabel,
13 Zerubbabel van Abiud, Abiud van Eljakim, Eljakim van Azor,
14 Azor van Sadok, Sadok van Achim, Achim van Eliud,
15 Eliud van Eleazar, Eleazar van Mattan, Mattan van Jakob,
16 en Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria. Zij was de moeder van Jezus,
die ook Christus wordt genoemd.
17 Er zijn dus veertien generaties van Abraham tot David, veertien generaties van
David tot de ballingschap in Babylon, en ook veertien generaties van de ballingschap
in Babylon tot de Messias.
18 De geboorte van Jezus Christus verliep als volgt: Toen zijn moeder Maria verloofd
was met Jozef, nog voordat ze bij elkaar woonden, bleek dat ze zwanger was door
toedoen van de Heilige Geest.
19 Omdat Jozef, haar man, integer was en haar niet te schande wilde maken, wilde
hij in stilte van haar scheiden.
20 Terwijl hij dit overwoog, verscheen een engel van de Heer aan hem in een droom.
De engel zei: “Jozef, zoon van David, wees niet bang om met Maria te trouwen, want
het kind dat zij verwacht komt van de Heilige Geest.
21 Ze zal een zoon krijgen en je moet Hem de naam Jezus geven, want Hij zal zijn
volk redden van hun zonden.”
22 Dit hele gebeuren vormde de vervulling van de belofte die de Heer bij monde van
de profeet had gegeven:
23 “De maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal hem de naam
Immanuël geven.” Die naam betekent “God is bij ons”.
24 Toen Jozef wakker werd, deed hij wat de engel van de Heer hem had opgedragen:
hij trouwde met Maria,
25 maar hij sliep niet met haar totdat ze haar zoon had gebaard, en hij gaf Hem de
naam Jezus.

2

1 Nadat Jezus in Betlehem in Judea was geboren, in de tijd van koning Herodes,
kwamen er sterrenkundigen uit het oosten naar Jeruzalem.
2 Ze vroegen: “Waar is de koning van de Joden die onlangs is geboren? Wij hebben
zijn ster zien opkomen en zijn gekomen om Hem te vereren.”
3 Toen koning Herodes dat hoorde, schrok hij hevig, en heel Jeruzalem met hem.
4 Herodes riep alle hoofdpriesters en Schriftgeleerden van het Joodse volk bijeen en
vroeg hun waar de Messias zou worden geboren.
5 Zij zeiden tegen hem: “In Betlehem in Judea, want in de profetische geschriften
staat:
6 ‘En jij, Betlehem in het land van Juda,
jij bent zeker niet de geringste van de heersers van Juda,
want uit jou zal een heerser voortkomen
die mijn volk, Israël, zal leiden.’ ”
7 Toen ontbood Herodes de sterrenkundigen in het geheim en hij kwam van hen te
weten op welk tijdstip de ster was verschenen.
8 Hij stuurde hen naar Betlehem en zei: “Ga nauwkeurig navraag doen naar het
Kind en kom mij verslag uitbrengen wanneer jullie Hem hebben gevonden, opdat ook
ik Hem kan gaan vereren.”
9 Nadat ze de koning hadden aangehoord, vertrokken de sterrenkundigen. Opeens
ging de ster die ze eerder hadden zien opkomen voor hen uit, totdat ze boven de plaats
was gekomen waar het Kind was; daar hield ze stil.
10 Ze waren onbeschrijflijk blij om de ster te zien.
11 Toen ze het huis binnengingen en het Kind met zijn moeder Maria zagen, vielen
ze op hun knieën om Hem te vereren. Ze openden hun schatkisten en gaven Hem hun
geschenken: goud, wierook en mirre.
12 En nadat ze in een droom waren gewaarschuwd om niet opnieuw naar Herodes
te gaan, keerden ze naar hun land terug via een andere route.
13 Na hun vertrek verscheen een engel van de Heer in een droom aan Jozef. Hij zei:
“Sta op en vlucht met het Kind en zijn moeder naar Egypte. Blijf daar totdat ik zeg
dat je mag terugkomen, want Herodes zal binnenkort naar het Kind zoeken met de
bedoeling het Kind om te brengen.”
14 Jozef stond op en week diezelfde nacht met het Kind en zijn moeder uit naar
Egypte.
15 Daar bleven ze totdat Herodes stierf en zo ging de volgende profetie van de Heer
in vervulling: “Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.”
16 Toen Herodes merkte dat hij door de sterrenkundigen was misleid, werd hij
ziedend van woede. Op basis van het tijdstip dat hij van de sterrenkundigen te weten
was gekomen, liet hij alle kinderen van twee jaar en jonger in Betlehem en in de hele
omgeving ervan ombrengen.
17 En zo ging de volgende profetie van Jeremia in vervulling:
18 “In Rama wordt een stem gehoord:
geween en luid gekerm.
Rachel weent om haar kinderen;
ze wil niet worden getroost,
want zij zijn er niet meer.”
19 Nadat Herodes was gestorven, verscheen in Egypte een engel van de Heer in een
droom aan Jozef.
20 Hij zei: “Sta op en neem het Kind en zijn moeder mee terug naar het land Israël,
want zij die het Kind wilden ombrengen zijn gestorven.”

21 Dus stond Jozef op en hij nam het Kind en zijn moeder mee terug naar het land
Israël.
22 Maar toen hij hoorde dat Archelaüs als opvolger van zijn vader Herodes over
Judea regeerde, was Jozef bang om daarheen te gaan. Hij werd in een droom
gewaarschuwd en week uit naar het gebied Galilea.
23 Daar aangekomen ging hij in een stad wonen die Nazaret heet. En zo gingen de
volgende woorden van de profeten in vervulling: “Hij zal een Man van Nazaret worden
genoemd.”

3

1 In die periode verscheen Johannes de Doper in de wildernis van Judea. Hij
verkondigde:
2 “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in aantocht.”
3 Johannes was degene over wie de profeet Jesaja had voorspeld: “Er roept een stem
in de wildernis: Maak de weg van de Heer gereed, maak paden voor Hem vrij!”
4 Johannes droeg kledij van kameelhaar en hij had een leren riem om zijn middel.
Zijn eten bestond uit sprinkhanen en wilde honing.
5 De mensen kwamen uit Jeruzalem en heel Judea en het hele gebied rond de Jordaan
naar hem toe
6 en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun zonden
bekenden.
7 Toen hij zag dat veel van de farizeeën en de sadduceeën naar hem toe kwamen om
zich te laten dopen, zei hij tegen hen: “Addergebroed, wie heeft jullie gewaarschuwd
om te vluchten voor de naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn
9 en denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: wij hebben Abraham als
voorvader. Want ik zeg jullie: God is in staat om uit deze stenen nakomelingen voor
Abraham voort te brengen.
10 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom die geen goede vruchten
voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.
11 Want ik doop jullie met water als teken van inkeer, maar na mij komt Iemand die
machtiger is dan ik, en ik ben het niet waard om Hem zijn schoenen uit te trekken.
Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en vuur.
12 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden al in zijn hand. Daarmee
zal Hij zijn dorsvloer leegmaken; zijn graan zal Hij in de schuur onderbrengen en het
kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.”
13 Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om door Johannes te worden
gedoopt.
14 Johannes probeerde Hem tegen te houden door te zeggen: “Ik zou door U moeten
worden gedoopt en toch komt U bij mij?”
15 Maar Jezus antwoordde: “Laten we het nu maar doen, want alleen zo kunnen we
alles doen wat God van ons verlangt.” Toen gaf Johannes toe.
16 Zodra Jezus was gedoopt en uit het water omhoogkwam, ging de hemel open en
zag Hij Gods Geest neerdalen en op Hem plaatsnemen zoals een duif.
17 Toen klonk er een stem uit de hemel: “Dit is mijn dierbare Zoon, Ik verheug Mij
over Hem.”

4

1 Jezus werd door de Geest naar de wildernis geleid om door de duivel op de proef
te worden gesteld.
2 Jezus vastte veertig dagen en veertig nachten en kreeg uiteindelijk grote honger.

3 Toen kwam de duivel Hem op de proef stellen. Hij zei: “Als U de Zoon van God
bent, zeg dan tegen deze stenen dat ze broden moeten worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens leeft niet alleen van brood,
maar van ieder woord dat uit Gods mond komt.’ ”
5 Vervolgens leidde de duivel Hem naar de heilige stad, naar de hoogste plaats op
het tempelterrein.
6 Hij zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden, want in
de Schriften staat:
‘Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen;
dan zullen zij je op hun handen dragen,
zodat je je voet niet aan een steen stoot.’ ”
7 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God, niet op de proef.’ ”
8 Vervolgens leidde de duivel Hem naar een zeer hoge berg en toonde hij Hem alle
koninkrijken van de wereld en hun pracht.
9 Hij zei tegen Hem: “Ik zal U dit alles geven als U voor mij neerknielt en mij aanbidt.”
10 Maar Jezus zei tegen hem: “Ga weg, Satan, want in de Schriften staat: ‘Aanbid de
Heer, je God, en dien alleen Hem.’ ”
11 Toen liet de duivel Hem met rust en kwamen engelen Hem dienen.
12 Zodra Jezus hoorde dat Johannes was gevangengenomen, trok Hij zich terug naar
Galilea.
13 Daar verhuisde Hij van Nazaret naar Kafarnaüm; dat ligt aan het meer in het
gebied van Zebulon en Naftali.
14 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:
15 “Land van Zebulon en land van Naftali,
aan de weg naar zee voorbij de Jordaan,
Galilea van de andere volken:
16 Het volk dat in het duister woonde,
heeft een groot licht gezien,
en voor hen die woonden waar de schaduw van de dood heerste,
is een licht gaan schijnen.”
17 Vanaf toen begon Jezus te verkondigen: “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in
aantocht.”
18 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag Hij twee broers: Simon, die
Petrus wordt genoemd, en zijn broer Andreas. Ze waren bezig een net in het meer uit
te werpen, want ze waren vissers.
19 Hij zei tegen hen: “Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers van jullie maken.”
20 Meteen lieten ze de netten achter en volgden ze Hem.
21 Iets verderop zag Hij nog twee broers: Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn
broer Johannes. Ze waren met hun vader Zebedeüs in de boot de netten aan het
klaarmaken. Toen Jezus hen riep,
22 lieten ze meteen de boot en hun vader achter en volgden Hem.
23 Jezus trok door heel Galilea, waar Hij in de synagogen onderwees, het evangelie
van Gods koninkrijk verkondigde en iedere ziekte en aandoening van de mensen
genas.
24 Het nieuws over Hem verspreidde zich door heel Syrië en men bracht alle mensen
bij Hem die aan allerlei aandoeningen, ziekten en pijnlijke kwalen leden, die bezeten
waren, epilepsie hadden of verlamd waren, en Hij genas hen.
25 Een grote mensenmassa volgde Hem uit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem, Judea en
het gebied aan de overkant van de Jordaan.

5

1 Toen Jezus de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Hij ging zitten, zijn leerlingen
kwamen bij Hem,
2 en Hij begon hun te onderwijzen. Hij zei:
3 “Zij die geestelijk arm zijn, zijn gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
4 Zij die rouwen, zijn gezegend,
want ze zullen worden getroost.
5 Zij die zachtmoedig zijn, zijn gezegend,
want de aarde zal van hen zijn.
6 Zij die honger en dorst hebben naar gerechtigheid, zijn gezegend,
want ze zullen verzadigd worden.
7 Zij die mededogen betonen, zijn gezegend,
want ze zullen mededogen ontvangen.
8 Zij die een zuiver hart hebben, zijn gezegend,
want ze zullen God zien.
9 Zij die zich voor de vrede inzetten, zijn gezegend,
want ze zullen kinderen van God worden genoemd.
10 Zij die worden vervolgd omdat ze doen wat God van hen verlangt, zijn gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
11 Je bent gezegend als de mensen je bespotten en vervolgen en valselijk van allerlei
kwaad beschuldigen omwille van Mij.
12 Wees blij en verheugd, want jullie beloning in de hemel zal groot zijn. Voorheen
werden de profeten namelijk op dezelfde wijze vervolgd.
13 Jullie zijn het zout van de aarde, maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan
het dan worden gezouten? Het deugt nergens meer voor, behalve om te worden
weggegooid en door de mensen te worden vertrappeld.
14 Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet
verborgen blijven.
15 En wanneer een olielamp wordt aangestoken, wordt ze niet onder een bak gezet
maar op een standaard, waar ze schijnt voor iedereen in huis.
16 Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze je goede
daden zien en er je hemelse Vader voor verheerlijken.
17 Denk niet dat Ik ben gekomen om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet
gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen.
18 Want Ik verzeker jullie, zolang de hemel en de aarde bestaan, zal geen letter of
streepje in de Wet vervallen voordat alles wat erin staat is gebeurd.
19 Dus wie een van de geringste geboden naast zich neerlegt en anderen leert dat
ook te doen, zal in Gods rijk de geringste zijn. Maar wie ze naleeft en aan anderen
leert, zal in Gods rijk belangrijk zijn.
20 Maar Ik zeg jullie: tenzij jullie een deugdzamer leven leiden dan de Schriftgeleer-
den en farizeeën, komen jullie Gods rijk in geen geval binnen.
21 Jullie hebben gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: ‘Pleeg geen moord’,
en: ‘Wie moord pleegt, verdient het Oordeel’.
22 Maar Ik zeg jullie: ieder die kwaad op zijn broeder of zuster blijft, verdient
het Oordeel, wie ‘nietsnut’ tegen zijn broeder of zuster zegt, verdient het hoogste
gerechtshof, en wie ‘dwaas’ tegen hem of haar zegt, verdient het vuur van de hel.
23 Dus als je je offer naar het altaar brengt en je daar herinnert dat je broeder of
zuster iets tegen je heeft,

24 laat je offer dan bij het altaar liggen, ga je eerst met je broeder of zuster verzoenen,
en kom dan terug om je offer te brengen.
25 Leg het tijdig bij met je tegenstander, wanneer je nog met hem onderweg naar het
gerecht bent; anders kan je tegenstander jou aan de rechter uitleveren, en de rechter
kan je uitleveren aan de bewaker, zodat je in de gevangenis wordt gegooid.
26 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen voordat je de laatste cent hebt
betaald.

27 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Pleeg geen echtbreuk.'
28 Maar Ik zeg jullie dat ieder die een vrouw begerig bekijkt, in zijn hart al echtbreuk
met haar heeft gepleegd.
29 Als je rechteroog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg, want je
kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele lichaam in de hel wordt
gegooid.
30 En als je rechterhand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar af en gooi haar
weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele lichaam
naar de hel gaat.

31 Er is ook gezegd: 'Wie zijn vrouw wegstuurt, moet haar een echtscheidingsakte
geven.'
32 Maar Ik zeg jullie dat ieder die zijn vrouw wegstuurt om een andere reden dan
seksueel wangedrag, zorgt dat er echtbreuk met haar wordt gepleegd. En ieder die
met een weggestuurde vrouw trouwt, pleegt echtbreuk.

33 Verder hebben jullie gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: 'Houd je aan
de geloften die je tegenover je Heer aflegt en breek ze niet.'
34 Maar Ik zeg jullie: zweer helemaal niet. Niet bij de hemel, want die is Gods troon.
35 Niet bij de aarde, want dat is zijn voetenbank, en niet bij Jeruzalem, want dat is
de stad van de grote Koning.
36 Zweer ook niet bij je eigen hoofd, want je bent zelfs niet in staat om één haar wit
of zwart te maken.
37 Laat je 'ja' gewoon 'ja' betekenen en je 'nee' 'nee'. Alles wat verder gaat dan dat,
komt van de duivel.

38 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Oog om oog, tand om tand.'
39 Maar Ik zeg jullie: vecht niet terug wanneer iemand je kwaad doet. Als iemand
jou een klap op je rechterwang geeft, keer dan ook je andere wang naar hem toe.
40 Als iemand je via het gerecht je hemd wil afnemen, geef hem dan ook je mantel.
41 En als iemand je beveelt een mijl met hem mee te gaan, ga dan twee mijl mee.
42 Als iemand jou om iets vraagt, geef het dan en als iemand iets van je wil lenen,
weiger het hem dan niet.

43 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Heb je naaste lief en haat je vijand.'
44 Maar Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor de mensen die jullie vervolgen,
45 opdat jullie kinderen van jullie hemelse Vader mogen zijn, want Hij laat zijn
zon schijnen op zowel de slechte als de goede mensen en geeft regen aan zowel de
rechtvaardigen als de onrechtvaardigen.
46 Want als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol behandelt, welke beloning
krijg je dan? Dat doen de belastinginners toch ook?
47 En als jullie alleen je eigen mensen begroeten, wat doen jullie dan voor speciaals?
Dat doen zij die niet bij Gods volk horen toch ook?
48 Jullie moeten dus volmaakt zijn, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

6

1 Zorg dat jullie de dingen die God van je verlangt niet doen in het bijzijn van de
mensen, om door hen te worden gezien; anders krijgen jullie geen beloning van jullie
Vader in de hemel.
2 Dus wanneer jullie aan de armen geven, bazuin het dan niet rond zoals de
hypocriete mensen doen, in de synagogen en op straat, om door de mensen geprezen
te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
3 Wanneer je aan de armen geeft, zorg dan dat je linkerhand niet weet wat je
rechterhand doet,
4 zodat je gift in het geheim wordt gegeven. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het
geheim gebeurt, je belonen.
5 Ook wanneer jullie bidden, moeten jullie dat niet doen zoals de hypocriete mensen,
want zij houden ervan om in de synagogen en op straathoeken te staan bidden om door
de mensen gezien te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
6 Maar wanneer jij bidt, ga dan naar je binnenkamer, sluit de deur en bid tot je Vader
in het geheim. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.
7 Herhaal bij het bidden niet steeds gedachteloos dezelfde woorden zoals zij die niet
bij Gods volk horen, want zij denken dat ze worden gehoord omdat ze veel woorden
gebruiken.
8 Wees dus niet zoals zij. Jullie Vader weet immers al wat jullie nodig hebben voordat
jullie Hem erom vragen.
9 Bid dus als volgt:
Onze Vader in de hemel,
laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
10 Laat uw koninkrijk komen,
laat gebeuren wat U wil,
niet alleen in de hemel maar ook op aarde.
11 Geef ons voldoende eten voor vandaag
12 en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
13 En laat niet toe dat we in verzoeking komen,
maar verlos ons van de duivel.
14 Want als jullie de mensen het kwaad vergeven dat zij je aandoen, zal je hemelse
Vader ook jullie vergeven.
15 Maar als je de mensen niet vergeeft, zal jullie Vader je zonden ook niet vergeven.
16 Ook wanneer jullie vasten, moeten jullie dat niet doen zoals de hypocriete mensen,
die triest kijken en hun uiterlijk niet verzorgen, zodat de mensen kunnen zien dat ze
aan het vasten zijn. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
17 Maar wanneer jij vast, doe dan olie op je hoofd en was je gezicht,
18 zodat het bij de mensen niet opvalt dat je aan het vasten bent, maar wel bij je
Vader, die door niemand wordt gezien. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim
gebeurt, je belonen.
19 Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, waar motten en roest vernieling
aanrichten en waar dieven inbreken en stelen.
20 Verzamel schatten voor jezelf in de hemel, waar geen motten of roest vernieling
aanrichten en waar geen dieven inbreken en stelen.
21 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.
22 Het oog is de lamp van het lichaam, dus als je ogen in goede staat zijn, is je hele
lichaam verlicht.

23 Maar als je ogen in slechte staat zijn, is je hele lichaam vol duisternis. En als het
licht in jou eigenlijk duisternis is, dan is het wegens die duisternis slecht met je gesteld.
24 Niemand kan twee meesters dienen, want hij zal ofwel een hekel aan de ene
hebben en van de andere houden, of toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten.
Jullie kunnen niet God én het geld dienen.
25 Daarom zeg Ik jullie: wees niet ongerust over je leven, over wat je zal eten of
drinken, of over je lichaam, over hoe je je zal kleden. Het leven is toch meer dan eten
en het lichaam is toch meer dan kledij?
26 Kijk eens naar de vogels: zij zaaien niet, oogsten niet en slaan geen eten op in
schuren, en toch geeft jullie hemelse Vader hun te eten. Jullie zijn toch meer waard
dan zij?
27 Wie van jullie kan, door ongerust te zijn, een uur aan zijn leven toevoegen?
28 En waarom zou je ongerust zijn over kledij? Kijk eens hoe de wilde bloemen
groeien: ze doen geen inspanningen om kledij te maken.
29 Ik zeg jullie: zelfs Salomo in al zijn pracht was niet zo mooi gekleed als zij.
30 En als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven wordt
gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij jullie, kleingelovigen, dan niet nog beter kleden?
31 Maak je dus geen zorgen en zeg niet: wat zullen we eten? Of: wat zullen we
drinken? Of: waarmee zullen we ons kleden?
32 Want dat zijn allemaal zaken die de ongelovigen najagen. Je hemelse Vader weet
dat je dat alles nodig hebt.
33 Jullie moeten echter prioriteit geven aan Gods koninkrijk en doen wat Hij van je
vraagt; dan zullen ook al die dingen aan jullie worden gegeven.
34 Maak je geen zorgen over de dag van morgen, want die heeft zijn eigen zorgen.
Elke dag bevat al voldoende kwaad.

7

1 Oordeel niet over anderen, anders zal er over jou worden geoordeeld.
2 Want het oordeel dat jij velt, zal aan jou worden voltrokken en de maat die jij
hanteert, zal op jou worden toegepast.
3 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van je naaste ziet, maar de balk
in je eigen oog niet opmerkt?
4 En hoe kan je tegen je naaste zeggen: 'Laat mij de splinter uit je oog verwijderen',
terwijl de balk nog in jouw oog zit?
5 Hypocriet, verwijder eerst de balk uit je eigen oog. Dan zal je goed genoeg zien om
de splinter uit het oog van je naaste te verwijderen.
6 Geef het heilige niet aan de honden en werp je parels niet voor de zwijnen,
anders vertrappelen die zwijnen de parels en keren die honden zich tegen je om je
te verscheuren.
7 Vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden, klop en er zal voor je
worden opengedaan.
8 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt zal vinden en voor wie klopt,
zal worden opengedaan.
9 Of is er onder jullie iemand die, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen
geeft?
10 En als hij om vis vraagt, geeft hij hem toch geen slang?
11 Als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te geven aan je kinderen, is
het toch veel zekerder dat jullie Vader in de hemel goede dingen geeft aan wie erom
vraagt?

12 Doe dus alles voor de mensen wat je wil dat zij voor jou zouden doen, want dat is
wat de Wet en de Profeten voorschrijven.
13 Ga naar binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort – en breed de weg –
die naar de ondergang leidt.
14 En nauw is de poort – en smal de weg – die naar het leven leidt; er zijn er maar
weinig die hem vinden!
15 Pas op voor de valse profeten; zij doen zich aan jullie voor als schapen, maar zijn
in wezen roofzuchtige wolven.
16 Je kan ze herkennen aan hun vruchten. Van een doornstruik worden toch geen
druiven geoogst, of vijgen van distels?
17 Op dezelfde manier levert iedere goede boom goede vruchten op, en een slechte
boom slechte vruchten.
18 Een goede boom kan toch geen slechte vruchten opleveren, of een slechte boom
goede vruchten?
19 Elke boom die geen goede vruchten oplevert, wordt omgehakt en in het vuur
gegooid.
20 Je kan ze dus herkennen aan hun vruchten.
21 Niet iedereen die almaar 'Heer, Heer' tegen Mij zegt, zal Gods rijk binnengaan,
maar wel wie doet wat mijn Vader in de hemel wil.
22 Op de Grote Dag zullen veel mensen Mij vragen: 'Heer, Heer, we hebben toch in uw
naam geprofeteerd, in uw naam demonen uitgedreven en in uw naam veel wonderen
verricht?'
23 En dan zal Ik ronduit tegen hen zeggen: 'Ik heb jullie nooit gekend! Ga weg, jullie
zondaars!'
24 Dus ieder die mijn woorden hoort en in praktijk brengt, is als een verstandig man,
die zijn huis op een stevige ondergrond bouwde.
25 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging stormen en
de wind tegen dat huis beukte, stortte het niet in, want het stond op een stevige
ondergrond.
26 Maar ieder die mijn woorden hoort en ze niet in praktijk brengt, is als een dwaze
man die zijn huis op los zand bouwde.
27 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging stormen en de
wind tegen dat huis beukte, stortte het in en was het volledig verwoest."
28 Toen Jezus was uitgesproken, was de mensenmassa diep onder de indruk van zijn
onderwijs,
29 want Hij onderwees hen als een gezaghebbende en niet zoals hun Schriftgeleer-
den.

8

1 Nadat Jezus van de berg was afgedaald, werd Hij gevolgd door grote groepen
mensen.
2 Er was iemand met een huidziekte die hem onrein maakte. Hij kwam naar Jezus
toe, knielde voor Hem en zei: "Heer, als U wil, kan U mij rein maken."
3 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: "Ik wil het, word rein!" De man
werd meteen van zijn huidziekte genezen.
4 Toen zei Jezus tegen hem: "Zorg dat je dit aan niemand vertelt, maar ga jezelf aan
de priester tonen en breng het offer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis
voor de mensen."
5 Toen Jezus Kafarnaüm binnenging, kwam er een centurio naar Hem toe. Hij
smeekte Jezus:
6 "Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd in bed met hevige pijn."

7 Jezus vroeg hem: “Zal Ik hem komen genezen?”
8 De centurio antwoordde: “Heer, ik ben het niet waard dat U mijn huis binnengaat.
Maar als U het bevel geeft, zal mijn knecht genezen.
9 Want ik ben ook iemand die onder gezag staat en zelf soldaten heeft. En als ik
tegen de ene zeg: ‘ga’, dan gaat hij, en tegen een andere: ‘kom’, dan komt hij, en als ik
tegen mijn slaaf zeg: ‘doe dit’, dan doet hij het.”
10 Jezus verbaasde zich over dat antwoord en zei tegen de mensen die Hem waren
gevolgd: “Ik verzeker jullie: bij niemand in Israël heb Ik zo'n groot geloof gevonden!
11 En Ik zeg jullie: er zullen veel mensen uit het oosten en het westen komen en in
Gods rijk met Abraham en Isaak en Jakob aan tafel plaatsnemen.
12 Maar de ‘onderdanen van het koninkrijk’ zullen worden buitengegooid, de verste
duisternis in, en daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.”
13 En tegen de centurio zei Jezus: “Ga maar naar huis; datgene waarvoor u het geloof
heeft, zal gebeuren.” Op dat moment werd de knecht van de centurio genezen.
14 Jezus kwam bij Petrus thuis en zag dat diens schoonmoeder met koorts in bed lag.
15 Jezus nam haar hand vast en de koorts verdween. Ze stond op en bediende Hem.
16 Die avond bracht men veel mensen bij Hem die bezeten waren. Hij dreef de
geesten uit met een enkel woord en genas iedereen die een aandoening had.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: “Hij was het
die onze ziekten wegnam en ons lijden droeg.”
18 Toen Jezus zag dat er een menigte om Hem heen stond, gaf Hij de opdracht om
het meer over te steken.
19 Er kwam een Schriftgeleerde naar Hem toe, die zei: “Leraar, ik zal U volgen,
waarheen U ook gaat.”
20 Jezus zei tegen hem: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar
de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten rusten.”
21 Iemand anders, een van zijn leerlingen, zei tegen Hem: “Heer, laat mij eerst gaan
om mijn vader te begraven.”
22 Maar Jezus zei tegen hem: “Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.”
23 Jezus stapte in een boot en zijn leerlingen gingen mee.
24 Op het meer stak plots een hevige storm op, zodat de golven over de rand van de
boot sloegen. Maar Jezus sliep.
25 De leerlingen kwamen Hem wakker maken en zeiden: “Heer, red ons, we vergaan!”
26 Jezus antwoordde: “Waarom zijn jullie bang? Wat hebben jullie weinig geloof!”
Toen stond Hij op en Hij berispte de wind en het meer. Het werd heel stil.
27 Iedereen was verbaasd en vroeg: “Wat voor iemand is Hij toch, dat zelfs de wind
en het meer Hem gehoorzamen?”
28 Toen Hij aan de overkant was gekomen, in het gebied van de Gadarenen, kwamen
twee bezeten mensen van tussen de graven naar Hem toe. Ze waren zo gevaarlijk dat
niemand daar langs kon gaan.
29 Ze schreeuwden tegen Hem: “Wat wilt U van ons, Zoon van God? Bent U hier
gekomen om ons voortijdig te folteren?”
30 Nu was er op enige afstand van hen een grote kudde varkens aan het grazen.
31 De demonen smeekten Jezus: “Als U ons uitdrijft, stuur ons dan alstublieft die
kudde varkens in!”
32 Hij zei tegen hen: “Ga!” En dus kwamen ze naar buiten en drongen ze de varkens
binnen. De hele kudde stormde de helling af, het meer in, en ze verdronken in het
water.
33 De varkenshoeders renden weg, naar de stad, en maakten bekend wat er allemaal
was gebeurd, ook met de mensen die bezeten waren geweest.

34 Toen kwamen alle mensen de stad uit, naar Jezus toe, en toen ze Hem zagen,
smeekten ze Hem uit hun streek te vertrekken.

9

1 Jezus stapte in een boot, stak het meer over en ging naar zijn thuisstad.
2 Enkele mensen brachten iemand bij Hem die verlamd was en op een draagbed lag.
Toen Jezus zag hoeveel geloof ze hadden, zei Hij tegen de verlamde man: “Wees gerust,
mijn kind, je zonden zijn je vergeven.”
3 Toen zeiden enkele van de Schriftgeleerden tegen elkaar: “Die Man lastert God.”
4 Jezus merkte wat ze dachten en zei: “Waarom denken jullie zulke slechte dingen?
5 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op en wandel?
6 Maar om te zorgen dat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op
aarde zonden te vergeven …” Toen zei Hij tegen de verlamde man: “Sta op, neem je
draagbed op en ga naar huis.”
7 De man stond op en ging naar huis.
8 Toen de mensen dat zagen, waren ze diep onder de indruk en ze verheerlijkten
God, omdat Hij dergelijk gezag aan mensen had gegeven.
9 Toen Jezus daarvandaan verder ging, zag Hij iemand die Matteüs heette bij het
tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: “Volg Mij.” En Matteüs stond op en volgde Hem.
10 Toen Jezus op een dag bij Matteüs thuis was voor een maaltijd, kwamen er veel
belastinginners en zondaars met Hem en zijn leerlingen mee-eten.
11 Enkele farizeeën zagen dat en vroegen aan zijn leerlingen: “Waarom eet jullie
Leraar samen met belastinginners en zondaars?”
12 Jezus hoorde dat en zei: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter nodig
hebben, maar de zieken.
13 Jullie moeten leren wat ‘Ik verlang mededogen, geen offers’ betekent. Ik ben
namelijk niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars.”
14 Toen kwamen de leerlingen van Johannes Hem vragen: “Wij en de farizeeën
vasten dikwijls; waarom vasten uw leerlingen niet?”
15 Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kunnen toch niet rouwen terwijl
de bruidegom bij hen is? Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt
weggehaald en dan zullen ze vasten.
16 Niemand verstelt een oud kledingstuk met een stuk stof dat nog niet gekrompen
is, want dan trekt het verstelstuk de stof kapot en ontstaat er een grotere scheur.
17 Ook giet men geen nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barsten de zakken
open, stroomt de wijn eruit en zijn de zakken kapot. Nee, men giet nieuwe wijn in
nieuwe wijnzakken; dan blijven de twee samen behouden.”
18 Terwijl Jezus deze dingen tegen hen zei, kwam een vooraanstaand man naar Jezus
toe. Hij knielde voor Hem en zei: “Mijn dochter is pas gestorven. Maar kom uw hand
op haar leggen; dan zal ze weer leven.”
19 Jezus stond op en ging, samen met zijn leerlingen, met de man mee.
20 Er was echter een vrouw die al twaalf jaar aan bloedingen leed, en die Jezus van
achteren benaderde en de kwast onderaan zijn mantel aanraakte.
21 Ze dacht namelijk: “Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen.”
22 Jezus draaide zich om, zag haar en zei: “Wees gerust, mijn dochter, je geloof heeft
je genezen.” De vrouw werd genezen op datzelfde moment.
23 Daarna ging Jezus het huis van de vooraanstaande man binnen. Hij zag de
fluitspelers en de luid wenende menigte
24 en zei: “Gaan jullie maar weg; het meisje is niet dood, ze slaapt alleen maar.” Ze
lachten Hem echter uit.

25 Toen de menigte naar buiten was gestuurd, ging Hij naar binnen, nam haar hand
vast en het meisje stond op.
26 Het nieuws hierover verspreidde zich over die hele streek.
27 Toen Jezus daarvandaan verderging, werd Hij gevolgd door twee mensen die blind
waren. Ze riepen: “Heb medelijden met ons, Zoon van David!”
28 Toen Hij thuisgekomen was, kwamen de twee bij Hem. Jezus vroeg hen: “Geloven
jullie dat Ik dit kan doen?” Ze antwoordden: “Ja, Heer.”
29 Toen raakte Hij hun ogen aan en zei Hij: “Laat nu gebeuren wat jullie geloven!”
30 Toen konden ze zien. Jezus waarschuwde hen: “Pas op, niemand mag hiervan
weten.”
31 Maar zij gingen eropuit en maakten het bekend in de hele streek.
32 Nadat ze waren vertrokken, werd iemand bij Jezus gebracht die niet kon spreken
omdat hij bezeten was.
33 Toen de demon was uitgedreven, begon de man te spreken. De mensenmassa
stond er versteld van en zei: “Dit is nog nooit vertoond in Israël.”
34 Maar de farizeeën zeiden: “Hij drijft demonen uit door de kracht van de heerser
over de demonen.”
35 Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, waar Hij in de synagogen onderwees,
het evangelie van Gods koninkrijk verkondigde en iedere ziekte en aandoening van
de mensen genas.
36 Toen Hij de vele mensen zag, kreeg Hij medelijden met hen, omdat ze verward en
uitgeput waren, als schapen zonder herder.
37 Hij zei tegen zijn leerlingen: “De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.
38 Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar zijn oogst te zenden.”

10

1 Jezus riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun het gezag om onreine geesten
uit te drijven en elke ziekte en aandoening te genezen.
2 De namen van de twaalf apostelen zijn: vooreerst Simon die Petrus wordt
genoemd, en zijn broer Andreas, verder Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer
Johannes,
3 Filippus, Bartolomeüs, Tomas, Matteüs de belastinginner, Jakobus, de zoon van
Alfeüs, Taddeüs,
4 Simon de Zeloot en Judas Iskariot, die Jezus heeft verraden.
5 Deze twaalf stuurde Jezus op pad met de volgende instructies: “Begeef je niet onder
de niet-Joden en ga geen Samaritaanse stad binnen.
6 Ga daarentegen naar het volk Israël, de verloren schapen,
7 en verkondig onderweg dat Gods rijk in aantocht is.
8 Genees zieken, wek doden tot leven, maak mensen met huidziekten rein, en drijf
demonen uit. Jullie hebben gratis gekregen en moeten zelf ook gratis geven.
9 Ga zonder gouden, zilveren of koperen munten in je geldriem
10 en zonder reistas, zonder extra kledij of schoenen en zonder wandelstok, want de
arbeider is zijn levensonderhoud waard.
11 Wanneer jullie een stad of dorp bezoeken, ontdek dan wie het waard is jullie te
ontvangen en blijf bij die persoon logeren totdat je vertrekt.
12 Wens bij het binnengaan van het huis de mensen daar vrede toe.
13 Als ze het waard zijn, zal je vredeswens op hen rusten. Maar als ze het niet waard
zijn, zal je vredeswens geen effect op hen hebben.
14 Als iemand je niet verwelkomt of niet naar je woorden luistert, vertrek dan uit
dat huis of die stad en schud het stof van je voeten.

15 Ik verzeker jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de mensen van
Sodom en Gomorra dan voor de mensen van die stad.
16 Ik stuur jullie eropuit als schapen tussen de wolven. Wees dus zo behoedzaam als
slangen en zo onschuldig als duiven.
17 En pas op voor de mensen, want ze zullen jullie aan stadsraden uitleveren en jullie
geselen in hun synagogen.
18 Omwille van Mij zullen jullie voor heersers en koningen worden geleid, om te
getuigen tegenover hen en de volken.
19 Wanneer je wordt overgeleverd, wees dan niet ongerust over wat je precies zal
zeggen, want de woorden zullen je op dat moment worden ingegeven.
20 Dan ben je het namelijk niet zelf die spreekt, maar dan spreekt in jullie de Geest
van jullie Vader.
21 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden omgebracht, en een vader zijn
kind; kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen en hen laten ombrengen.
22 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam, maar wie
standhoudt tot het einde, zal worden gered.
23 Wanneer men jullie in de ene stad vervolgt, vlucht dan naar de andere. Want
Ik verzeker jullie: jullie zullen niet in alle steden van Israël zijn geweest voordat de
Mensenzoon komt.
24 Een leerling staat niet boven zijn leraar en een slaaf niet boven zijn meester.
25 Het is voor de leerling voldoende om te zijn als zijn leraar en voor de slaaf om
te zijn als zijn meester. Als de mensen de huiseigenaar Beëlzebul hebben genoemd,
waarvoor zullen ze dan zijn huisgenoten uitmaken?
26 Wees dus niet bang voor de mensen, want er is niets verborgen dat niet zal worden
onthuld en er is niets geheim dat niet zal worden bekendgemaakt.
27 Wat Ik in het geheim tegen jullie zeg, moeten jullie in het openbaar doorvertellen
en wat Ik jullie in het oor fluister, moeten jullie van de daken verkondigen.
28 Wees niet bang voor wie wel het lichaam maar niet de ziel kunnen doden; je zou
beter bang zijn voor Hem die zowel de ziel als het lichaam kan vernietigen in de hel.
29 Worden mussen niet per twee verkocht voor een kopermuntje? Toch valt niet één
mus op de grond buiten jullie Vader om.
30 En alle haren op je hoofd zijn geteld.
31 Jullie zijn veel meer waard dan mussen; wees dus niet bang.
32 Ieder die Mij erkent bij de mensen, zal Ik erkennen bij mijn Vader in de hemel.
33 En wie Mij verloochent bij de mensen, zal Ik verloochenen bij mijn Vader in de
hemel.
34 Denk niet dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen. Ik ben niet gekomen
om vrede te brengen, maar het zwaard.
35 Ik ben gekomen om vijandschap te brengen tussen mannen en hun vaders, tussen
dochters en hun moeders, en tussen schoondochters en hun schoonmoeders.
36 En huisgenoten zullen elkaars vijanden worden.
37 Wie meer van zijn vader of moeder houdt dan van Mij, is Mij niet waard, en wie
meer van zijn zoon of dochter houdt dan van Mij, is Mij niet waard.
38 En wie niet zijn kruis op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard.
39 Wie het ware leven denkt te hebben gevonden, zal het verliezen, maar wie zijn
leven loslaat voor Mij, zal het ware leven vinden.
40 Wie jullie verwelkomt, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt
Degene die Mij heeft gezonden.
41 Wie een profeet verwelkomt als een profeet, zal als een profeet worden beloond
en wie een rechtvaardig mens verwelkomt als een rechtvaardig mens, zal als een

rechtvaardig mens worden beloond.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen een beker koud water geeft, enkel en
alleen omdat hij mijn volgeling is, Ik verzeker jullie dat hij zijn beloning zeker niet zal
mislopen."

11

1 Nadat Jezus zijn instructies aan zijn twaalf leerlingen had afgerond, vertrok Hij
om in de steden in dat gebied te onderwijzen en te preken.
2 Toen Johannes de Doper in de gevangenis hoorde wat de Messias aan het doen was,
stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Jezus toe
3 met de vraag: "Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders
verwachten?"
4 Jezus antwoordde: "Ga Johannes verslag uitbrengen van wat jullie horen en zien:
5 blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te stappen, mensen
met een huidziekte worden rein, dove mensen kunnen weer horen, dode mensen
verrijzen, en aan arme mensen wordt het evangelie verkondigd.
6 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend."
7 Toen de leerlingen van Johannes vertrokken, zei Jezus over hem tegen de
mensenmassa: "Wat zijn jullie gaan bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de
wind?
8 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie kleren? Nee, de mensen in
mooie kleren bevinden zich in paleizen.
9 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie, iemand die
meer is dan een profeet.
10 Hij is het over wie werd geschreven:
'Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen.'
11 Ik verzeker jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is er niemand
opgestaan die belangrijker is dan Johannes de Doper, maar in Gods rijk is de geringste
belangrijker dan hij.
12 En vanaf de periode dat Johannes de Doper optrad tot nu toe wordt Gods rijk
bestormd en de bestormers proberen het binnen te dringen.
13 Want alle Profeten en de Wet hebben erover geprofeteerd totdat Johannes kwam.
14 En als jullie bereid zijn om het te aanvaarden: Johannes is Elia, die zou komen.
15 Als je oren hebt, luister dan!
16 Waarmee zal ik dit soort mensen vergelijken? Ze zijn als kinderen die op de
marktpleinen zitten en naar anderen roepen:
17 'Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld
en jullie hebben niet gedanst,
we hebben een klaaglied gezongen
en jullie hebben niet gerouwd.'
18 Want toen Johannes kwam en niet at of dronk, zeiden ze: 'Hij heeft een demon in
zich.'
19 Maar toen de Mensenzoon kwam en wel at en dronk, zeiden ze: 'Kijk, een
veelvraat en een dronkaard, een vriend van belastinginners en zondaars!' De juistheid
van wijsheid wordt aangetoond door de daden die erop gebaseerd zijn."
20 Toen begon Jezus de steden waar de meeste van zijn wonderen waren gebeurd,
te verwijten dat ze niet tot inkeer waren gekomen:
21 "Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de wonderen die bij jullie zijn
gebeurd, in Tyrus en Sidon hadden plaatsgevonden, dan zou men daar allang in zak
en as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.

22 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de mensen van
Tyrus en Sidon dan voor jullie.
23 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de hemel? Nee, je zal worden
verlaagd naar het dodenrijk. Want als de wonderen die bij jou zijn gebeurd, in Sodom
hadden plaatsgevonden, dan zou het vandaag nog bestaan.
24 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor het land Sodom
dan voor jou."
25 In die tijd zei Jezus ook: "Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, dat U
deze dingen hebt verborgen voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld aan
eenvoudigen.
26 Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.
27 Alles is door mijn Vader aan Mij toevertrouwd. Niemand kent de Zoon behalve de
Vader, en niemand kent de Vader behalve de Zoon en zij aan wie de Zoon Hem wenst
bekend te maken.
28 Kom bij Mij, iedereen die afgemat en zwaar beladen is, en Ik zal jullie rust geven.
29 Draag mijn juk en leer van Mij, want Ik heb een zachtmoedig en nederig hart. Dan
zullen jullie innerlijke rust vinden.
30 Want mijn juk is zacht en mijn last is licht."

12

1 In die periode wandelde Jezus op een sabbat tussen de graanvelden door. Zijn
leerlingen kregen honger en begonnen aren te plukken en op te eten.
2 Toen de farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen Jezus: "Uw leerlingen doen iets dat op
de sabbat niet is toegestaan."
3 Maar Hij antwoordde: "Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen hij en zijn
mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen en hij en zijn mannen aten van de gewijde broden,
hoewel hun dat niet was toegestaan; enkel de priesters mochten dat.
5 En hebben jullie niet in de Wet gelezen dat de priesters die op de sabbat in de
tempel zijn, de sabbat ontwijden maar toch onschuldig zijn?
6 Maar Ik zeg jullie dat hier iets belangrijkers is dan de tempel.
7 En als jullie hadden geweten wat 'Ik verlang mededogen, geen offers' betekent, dan
hadden jullie de onschuldigen niet veroordeeld.
8 Want de Mensenzoon is baas over de sabbat."
9 Toen vertrok Hij daarvandaan en ging Hij hun synagoge binnen.
10 Daar was iemand met een verlamde hand. Om Jezus te kunnen beschuldigen,
vroegen ze Hem: "Is het toegestaan om op de sabbat te genezen?"
11 Jezus antwoordde: "Wie van jullie die een schaap heeft zou dat, als het op de
sabbat in een kuil zou vallen, niet vastgrijpen en eruit halen?
12 En een mens is toch veel meer waard dan een schaap? Daarom is het toegestaan
om goed te doen op de sabbat."
13 Vervolgens zei Hij tegen de man: "Steek je hand uit." De man stak zijn hand uit en
die genas; hij was nu even gezond als de andere.
14 De farizeeën gingen naar buiten en beraamden een plan om Hem om te brengen.
15 Maar Jezus wist ervan en vertrok daarvandaan. Grote aantallen mensen volgden
Hem en Hij genas hen allen.
16 Hij verbood hun echter bekend te maken wie Hij was.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:
18 "Dit is mijn dienaar die Ik heb uitverkoren,
mijn dierbare, over Wie Ik Mij verheug.

Ik zal mijn Geest op Hem leggen
en Hij zal gerechtigheid aankondigen aan de volken.
19 Hij zal niet ruziën of schreeuwen
en op straat zal niemand zijn stem horen.
20 Het geknakte riet zal Hij niet afbreken
en een smeulende wiek zal Hij niet uitdoven,
totdat Hij de gerechtigheid doet overwinnen.
21 Op Hem zullen de volken hun hoop vestigen."
22 Er werd iemand bij Jezus gebracht die bezeten was en niet kon zien of spreken. Jezus genas hem, zodat de man kon spreken en zien.
23 Alle mensen waren verbaasd; ze zeiden: "Zou Hij de Zoon van David zijn?"
24 De farizeeën hoorden dat en zeiden: "Hij kan de demonen alleen maar uitdrijven omdat Beëlzebul, de heerser over de demonen, Hem daartoe in staat stelt."
25 Jezus wist echter wat ze dachten en zei: "Ieder koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en geen enkele stad of familie die innerlijk verdeeld is, zal standhouden.
26 En als Satan Satan uitdrijft, is hij innerlijk verdeeld. Dus hoe kan zijn koninkrijk dan standhouden?
27 En als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat om ze uit te drijven? Zij tonen aan dat jullie ongelijk hebben.
28 Maar als het Gods Geest is die Mij in staat stelt om demonen uit te drijven, dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie is gekomen.
29 Of hoe zou iemand het huis van een sterk persoon kunnen binnendringen en diens bezittingen kunnen roven? Hij zal toch eerst de sterke persoon vastbinden en pas daarna het huis leegroven?
30 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij en wie niet met Mij bijeenbrengt, drijft uiteen.
31 Daarom zeg Ik jullie: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar lastering tegen de Geest zal niet worden vergeven
32 en wie kwaadspreekt over de Mensenzoon, kan worden vergeven, maar wie kwaadspreekt over de Heilige Geest, zal niet worden vergeven, noch in dit tijdperk, noch in het toekomstige.
33 Van een boom moet je ofwel zeggen dat hij goed is, en dan zijn de vruchten ervan ook goed, ofwel moet je zeggen dat hij slecht is, en dan zijn ook de vruchten ervan slecht, want de boom is te herkennen aan zijn vruchten.
34 Addergebroed, jullie kunnen toch geen goede woorden spreken terwijl jullie slecht zijn? Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.
35 Een goed mens haalt uit zijn voorraad goedheid goede dingen tevoorschijn, en een slecht mens haalt uit zijn voorraad slechtheid slechte dingen tevoorschijn.
36 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zullen de mensen verantwoording moeten afleggen voor iedere lichtzinnige opmerking die ze hebben gemaakt.
37 Want op basis van je woorden zal je worden vrijgesproken en op basis van je woorden zal je worden veroordeeld."
38 Toen vroegen enkele Schriftgeleerden en farizeeën Hem: "Leraar, wij willen U graag een teken zien doen."
39 Jezus antwoordde: "Slechte en overspelige mensen eisen een teken, maar er zal hun geen teken worden gegeven, behalve het teken van de profeet Jona.
40 Want zoals Jona zich drie dagen en drie nachten in de buik van het grote zeedier bevond, zal de Mensenzoon zich drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde bevinden.

41 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen
en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging,
en hier is Iemand die groter is dan Jona.
42 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het Zuiden verrijzen en
zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van de uithoeken van de aarde naar Salomo's
wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.
43 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door dorre plaatsen
op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden.
44 Dan zegt hij: 'Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kom.' En wanneer hij
aankomt, treft hij het huis onbewoond, geveegd en opgeruimd aan.
45 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter zijn dan
hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er slechter aan toe dan eerst.
Zo zal het ook zijn met jullie soort slechte mensen."
46 Terwijl Hij de mensenmassa nog toesprak, stonden onverwachts zijn moeder en
broers buiten. Ze wilden Hem spreken.
47 Iemand zei tegen Jezus: "Uw moeder en broers staan buiten en ze willen met U
spreken."
48 Jezus antwoordde de persoon die het Hem had verteld: "Wie is mijn moeder en
wie zijn mijn broers?"
49 Hij wees naar zijn leerlingen en zei: "Dit zijn mijn moeder en mijn broers.
50 Want wie doet wat mijn Vader in de hemel wil, die is mijn broer, zus of moeder."

13

1 Diezelfde dag verliet Jezus het huis en ging Hij bij het meer zitten.
2 Er verzamelde zich zo'n grote mensenmassa om Hem heen, dat Hij in een boot
plaatsnam, terwijl alle mensen op de oever bleven staan.
3 Hij vertelde hun van alles in de vorm van parabels. Hij zei: "Er was eens een zaaier
die ging zaaien.
4 Tijdens het zaaien vielen er wat zaadjes langs het pad en de vogels kwamen ze
oppikken.
5 Andere zaadjes vielen in ondiepe laagjes aarde op rotsgrond. De plantjes schoten
meteen op, omdat de aarde ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de plantjes; en omdat ze geen
wortels hadden, gingen ze dood.
7 Nog andere zaadjes vielen tussen het onkruid en het onkruid kwam op en verstikte
hen.
8 Weer andere zaadjes vielen in goede aarde en leverden een goede oogst op, wel
honderd-, zestig- of dertigmaal zoveel als er was gezaaid.
9 Als je oren hebt, luister dan!"
10 Later kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Waarom spreekt U de mensen toe
in de vorm van parabels?"
11 Hij antwoordde: "Omdat het jullie is gegeven de geheimen van Gods rijk te kennen,
maar hun is dat niet gegeven.
12 Want aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij overvloed zal hebben.
Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.
13 Daarom spreek Ik hen toe in parabels, zodat ze wel zien maar niet begrijpen, en
wel horen maar niet verstaan.
14 Voor hen is de volgende profetie van Jesaja in vervulling gegaan:
'Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.

15 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'
16 Maar omdat jullie ogen zien en jullie oren horen, zijn ze gezegend.
17 Want Ik verzeker jullie: veel profeten en rechtvaardige mensen wilden graag zien wat jullie zien, maar ze hebben het niet gezien. En ze wilden graag horen wat jullie horen, maar ze hebben het niet gehoord.
18 Luister dus naar de uitleg van de parabel van de zaaier:
19 Telkens wanneer iemand de boodschap van het koninkrijk hoort en deze niet begrijpt, komt de duivel weggrissen wat in het hart van die persoon was gezaaid. Dit is wat langs het pad is gezaaid.
20 Wat op de rotsgrond is gezaaid, is als de persoon die de boodschap hoort en haar meteen vol vreugde aanvaardt.
21 Maar hij is oppervlakkig en het raakt niet diep in hem geworteld. Zodra er verdrukking of vervolging komt omwille van het evangelie, komt hij ten val.
22 En wat tussen het onkruid is gezaaid, is als de persoon die de boodschap hoort, maar de zorgen van dit leven en de misleiding van de rijkdom verstikken de boodschap, zodat deze niets oplevert.
23 Wat in goede aarde is gezaaid, is als de persoon die het evangelie hoort, het begrijpt en vruchten voortbrengt; in het ene geval honderd-, in het andere zestig- en in nog een ander geval dertigmaal zoveel als er was gezaaid."
24 Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met iemand die goed zaad in zijn akker zaaide.
25 Maar terwijl iedereen sliep, kwam zijn vijand schadelijk onkruid tussen het graan zaaien en ging hij weer weg.
26 Toen de plantjes opkwamen en aren vormden, verscheen ook het schadelijk onkruid.
27 De knechten van de landeigenaar vroegen hem: 'Meneer, u had toch goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dat schadelijk onkruid dan vandaan?'
28 Hij antwoordde: 'Dat heeft een vijand gedaan.' De knechten vroegen hem: 'Wilt u dat we gaan wieden?'
29 Maar hij antwoordde: 'Nee, want als jullie het onkruid zouden wieden, zouden jullie ook de wortels van het graan lostrekken.
30 Laat het allemaal samen opgroeien tot de oogsttijd. Dan zal ik tegen de maaiers zeggen: Breng eerst het onkruid bijeen en maak er bundels van om te verbranden, en oogst dan het graan en breng het naar mijn schuur.' "
31 Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met een mosterdzaadje dat iemand in zijn akker zaaide.
32 Het is kleiner dan alle andere zaden, maar wanneer het uitgroeit, is het de grootste van de moestuinplanten en wordt het een boom, zodat de vogels in zijn takken komen nestelen."
33 Hij vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met desem die door een vrouw vermengd werd met drie porties meel, totdat het deeg volledig doordesemd was."
34 Jezus vertelde dat alles aan de mensenmassa in de vorm van parabels; Hij vertelde hun niets zonder parabels te gebruiken.

35 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: “Ik open mijn
mond om in parabels te spreken, ik maak bekend wat vanaf de schepping van de
wereld verborgen is geweest.”
36 Nadat Hij afscheid had genomen van de mensenmassa, ging Hij naar huis. Zijn
leerlingen kwamen bij Hem en vroegen: “Wilt U de parabel van het schadelijk onkruid
op de akker aan ons uitleggen?”
37 Jezus antwoordde: “De zaaier van het goede zaad is de Mensenzoon.
38 De akker is de wereld en het goede zaad zijn de onderdanen van het koninkrijk.
Het schadelijk onkruid, dat zijn de onderdanen van de duivel.
39 De vijand die hen zaaide is de duivel, de oogst is het einde van de wereld en zij
die de oogst binnenhalen zijn engelen.
40 En zoals het schadelijk onkruid bijeengebracht en verbrand wordt, zo zal het ook
zijn bij het einde van de wereld.
41 De Mensenzoon zal zijn engelen uitzenden en zij zullen alles uit zijn koninkrijk
dat tot zonde aanzet en ieder die het slechte doet bijeenbrengen.
42 Die zullen in de brandende oven worden gegooid en daar zal worden geweend en
met de tanden geknarst.
43 Dan zullen de rechtvaardigen in het koninkrijk van hun Vader stralen als de zon.
Als je oren hebt, luister dan!
44 Het is met Gods rijk als met een schat die in een akker is verborgen, en die door
iemand wordt gevonden en weer toegedekt. Hij is er zo blij over dat hij weggaat, alles
verkoopt wat hij heeft en die akker koopt.
45 Het is met Gods rijk ook als met een zakenman die op zoek was naar mooie parels.
46 Hij vond een parel die zo kostbaar was, dat hij al zijn bezittingen verkocht om die
parel te kopen.
47 Het is met Gods rijk ook als met een lang visnet dat in het meer werd gegooid en
waarin allerlei vissen werden gevangen.
48 Toen het vol was, werd het aan wal getrokken en men ging zitten om de goede
vissen in emmers te doen en de slechte weg te gooien.
49 Zo zal het zijn bij het einde van de wereld. De engelen zullen eropuit gaan en de
slechte mensen scheiden van de rechtvaardige.
50 Ze zullen de slechte mensen in de brandende oven gooien en daar zal worden
geweend en met de tanden geknarst.
51 Hebben jullie dit alles begrepen?” De leerlingen antwoordden: “Ja.”
52 Jezus zei tegen hen: “Daarom is iedere Schriftgeleerde die een leerling in Gods rijk
is geworden, als een huiseigenaar die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen
tevoorschijn haalt.”
53 Toen Jezus deze parabels had afgerond, vertrok Hij daarvandaan.
54 Hij kwam in zijn thuisstad en onderwees de mensen daar in hun synagoge, zodat
ze diep onder de indruk waren en vroegen: “Vanwaar haalt Hij die wijsheid en die
wonderen?
55 Is dit niet de zoon van de bouwer? Heet zijn moeder niet Maria en zijn broers
Jakobus, Jozef, Simon en Judas?
56 En wonen niet al zijn zussen bij ons? Waar haalt Hij dat alles dan vandaan?”
57 Ze ergerden zich aan Hem, maar Jezus zei tegen hen: “Het is alleen in zijn thuisstad
en in zijn eigen huis dat een profeet geen eer ontvangt.”
58 En wegens hun ongeloof deed Hij daar slechts weinig wonderen.

14

1 In die tijd hoorde de tetrarch Herodes de berichten over Jezus.

2 Hij zei tegen zijn dienaren: “Dit is Johannes de Doper; hij is uit de dood verrezen
en daarom beschikt hij over deze bijzondere krachten.”
3 Herodes had Johannes namelijk laten arresteren, boeien en gevangenzetten
wegens Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus.
4 Dat was omdat Johannes tegen hem had gezegd: “U mag niet met haar trouwen.”
5 Herodes wilde Johannes doden, maar hij was bang voor de mensen, omdat die
Johannes als een profeet beschouwden.
6 Op de verjaardag van Herodes danste de dochter van Herodias voor de gasten en
Herodes beleefde daar zoveel plezier aan,
7 dat hij zwoer dat hij haar zou geven wat ze maar zou vragen.
8 Daarom zei ze, opgestookt door haar moeder: “Geef mij hier, op een schaal, het
hoofd van Johannes de Doper.”
9 Hoewel de koning ontsteld was, beval hij, omwille van wat hij had gezworen in het
bijzijn van zijn gasten, dat haar verzoek moest worden ingewilligd.
10 Hij stuurde iemand om Johannes in de gevangenis te onthoofden.
11 Johannes' hoofd werd op een schaal naar binnen gebracht en aan het meisje
gegeven, en zij bracht het naar haar moeder.
12 Toen kwamen Johannes' leerlingen zijn lichaam ophalen. Ze begroeven het en
gingen dat aan Jezus vertellen.

13 Toen Jezus hun verslag gehoord had, vertrok Hij in een boot naar een afgelegen
plaats om alleen te zijn. De mensenmassa hoorde dat en volgde Hem te voet vanuit de
steden.
14 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte. Hij kreeg medelijden met
de mensen en genas hun zieken.
15 Toen het avond werd, kwamen zijn leerlingen Hem zeggen: “Dit is een afgelegen
plaats en het is al laat geworden. Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de dorpen
kunnen gaan om eten voor zichzelf te kopen.”
16 Jezus antwoordde: “Ze hoeven niet weg te gaan; geven jullie hun maar te eten.”
17 Maar zij zeiden tegen Hem: “Wij hebben hier slechts vijf broden en twee vissen.”
18 Jezus zei: “Breng ze hier.”
19 Hij droeg de mensen op om plaats te nemen op het gras, nam de vijf broden en de
twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak een zegengebed uit, brak de broden
in stukken en gaf die aan zijn leerlingen. Zij gaven ze door aan de mensen,
20 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. De overgebleven brokken werden
verzameld, wel twaalf manden vol.
21 Het aantal mannen die hadden gegeten, dus zonder de vrouwen en kinderen te
tellen, bedroeg ongeveer vijfduizend.

22 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de boot te stappen en voor
Hem uit het meer over te steken, terwijl Hij de mensenmassa naar huis stuurde.
23 Nadat Hij de mensenmassa naar huis had gestuurd, ging Hij alleen de berg op om
te bidden. Toen het avond werd, was Hij daar alleen.
24 De boot bevond zich op dat moment reeds op een grote afstand van de kust en
werd door de golven heen en weer geslingerd, omdat ze de wind tegen hadden.
25 Tegen het einde van de nacht kwam Hij over het meer naar hen toe gewandeld.
26 Toen zijn leerlingen Hem over het meer zagen wandelen, werden ze doodsbang
en zeiden ze: “Het is een spook!” Ze schreeuwden het uit van angst.
27 Meteen zei Jezus tegen hen: “Wees gerust, Ik ben het. Wees niet bang.”
28 Toen vroeg Petrus Hem: “Heer, als U het bent, zeg dan dat ik bij U moet komen
over het water!”

29 Jezus zei: “Kom maar!” Petrus stapte uit de boot en wandelde over het water naar
Jezus toe.
30 Maar toen Petrus merkte hoe hard het waaide, werd hij bang en begon hij te
zinken. Hij riep: “Heer, red mij!”
31 Jezus stak meteen zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: “Jij
kleingelovige, waarom twijfelde je?”
32 En toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen.
33 De anderen in de boot vielen voor Jezus op hun knieën en zeiden: “U bent werkelijk
de Zoon van God!”
34 Eenmaal overgestoken, kwamen ze bij Gennesaret aan land.
35 De mannen van die plaats herkenden Hem en lieten zijn komst in de gehele streek
bekendmaken, zodat alle mensen hun zieken kwamen brengen.
36 Zij smeekten dat die slechts de kwast onderaan zijn mantel zouden mogen
aanraken. En iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

15

1 De farizeeën en Schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen Jezus vragen:
2 “Waarom overtreden uw leerlingen de traditie van de voorouders? Ze wassen hun
handen niet voor het eten!”
3 Jezus antwoordde: “En waarom overtreden jullie Gods gebod omwille van jullie
traditie?
4 God heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’ en ‘Wie kwaadspreekt van zijn
vader of moeder, moet ter dood worden gebracht.’
5 Maar jullie beweren dat wie tegen zijn vader of moeder zegt: ‘Wat ik aan jullie had
kunnen geven, heb ik aan God gewijd’,
6 zijn vader of moeder niet langer moet eren. Zo verklaren jullie Gods gebod ongeldig
omwille van jullie traditie.
7 Hypocrieten! Jesaja had gelijk toen hij het volgende over jullie profeteerde:
8 ‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
9 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’ ”
10 Jezus riep de mensen bij zich en zei tegen hen: “Luister en begrijp het volgende:
11 Het is niet wat de mond binnengaat dat de mens verontreinigt, maar wat uit de
mond naar buiten komt.”
12 Toen kwamen zijn leerlingen Hem vragen: “Weet U dat de farizeeën uw woorden
hebben gehoord en zich eraan ergeren?”
13 Jezus antwoordde: “Iedere plant die niet door mijn Hemelse Vader is geplant, zal
worden uitgetrokken.
14 Laat ze maar. Het zijn blindenbegeleiders die zelf blind zijn. En als een blinde een
blinde leidt, vallen ze beiden in een kuil.”
15 Petrus vroeg Jezus: “Wilt U die vergelijking aan ons uitleggen?”
16 Jezus zei: “Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht?
17 Beseffen jullie niet dat alles wat de mond binnengaat, naar de maag gaat en
uiteindelijk weer naar buiten komt?
18 Maar hetgeen door de mond naar buiten gaat, komt uit het hart en verontreinigt
de mens.
19 Uit het hart komen immers slechte gedachten voort, en moord, overspel, seksueel
wangedrag, diefstal, leugenachtige verklaringen en godslastering.
20 Dat zijn de zaken die de mens verontreinigen, maar de mens raakt niet
verontreinigd door met ongewassen handen te eten.”

21 Jezus verliet die plaats en trok zich terug in het gebied van Tyrus en Sidon.
22 Een Kanaänitische vrouw uit die omgeving kwam naar Hem toe en riep: “Heb
medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter is ernstig bezeten!”
23 Jezus gaf geen antwoord. Zijn leerlingen kwamen bij Hem met het verzoek: “Stuur
haar toch weg; ze blijft ons maar naroepen.”
24 Jezus antwoordde: “Ik ben enkel gezonden naar de verloren schapen van het volk
Israël.”
25 Maar zij kwam naar Hem toe, viel op haar knieën en vroeg: “Heer, help mij!”
26 Jezus antwoordde: “Het is niet goed om de kinderen het brood af te nemen en dat
aan de hondjes te geven.”
27 Maar zij zei: “Ja Heer, maar zelfs de hondjes eten van de kruimels die van de tafel
van hun eigenaars vallen!”
28 Jezus antwoordde: “Mevrouw, je hebt een groot geloof; moge je wens in vervulling
gaan.” Op dat moment was haar dochter genezen.
29 Nadat Jezus van daar was verder getrokken, kwam Hij bij het Meer van Galilea.
Hij ging de berg op en zette zich daar neer.
30 Er kwam een grote mensenmassa naar Hem toe met mensen die verlamd of blind
waren, hun arm of been niet goed konden gebruiken of die niet konden spreken, en
veel anderen. Ze legden hen aan Jezus' voeten en Hij genas hen.
31 De menigte was verbaasd om te zien dat mensen die niet konden spreken
begonnen te praten, mensen die hun arm of been niet goed konden gebruiken gezond
werden, verlamden begonnen te stappen en blinden konden zien. En ze verheerlijkten
de God van Israël.
32 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei: “Ik heb medelijden met al die mensen,
want ze zijn al drie dagen bij Me en nu hebben ze niets te eten. Ik wil hen niet met
een lege maag wegsturen, want dan zullen ze onderweg bezwijken.”
33 De leerlingen zeiden tegen Hem: “Waar in dit afgelegen gebied kan voldoende
brood worden gevonden om zoveel mensen te eten te geven?”
34 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?” Ze zeiden: “Zeven, en enkele
visjes.”
35 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen,
36 nam de zeven broden en de visjes, sprak een dankgebed uit, brak ze in stukken,
en gaf die aan zijn leerlingen. De leerlingen gaven ze door aan de mensen.
37 Ze aten allen tot ze voldaan waren. De overgebleven brokken werden verzameld,
wel zeven korven vol.
38 Het waren ongeveer vierduizend mannen die hadden gegeten, vrouwen en
kinderen niet meegeteld.
39 Jezus stuurde de mensen naar huis, stapte in de boot en ging naar het gebied
Magadan.

16

1 De farizeeën en de sadduceeën kwamen bij Jezus en stelden Hem op de proef met
de vraag om een teken uit de hemel aan hen te tonen.
2 Hij antwoordde echter: “Soms zeggen jullie tijdens de avond: het wordt mooi weer,
want de lucht is rood.
3 Of in de ochtend: vandaag krijgen we storm, want de lucht is rood en dreigend.
Jullie weten wat het betekent als de lucht er op een bepaalde manier uitziet, maar
jullie begrijpen niet waarop de huidige gebeurtenissen wijzen.
4 Jullie soort slechte en overspelige mensen eist een teken, maar er zal hun geen
teken worden gegeven, behalve het teken van Jona.” Hij draaide zich om en vertrok.

5 De leerlingen van Jezus staken het meer over, maar ze vergaten brood mee te
nemen.
6 Hij zei tegen hen: “Pas op en wees op je hoede voor de desem van de farizeeën en
de sadduceeën.”
7 Ze bespraken onder elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze geen brood hadden
meegenomen.
8 Jezus merkte het en zei: “Kleingelovigen, waarom zijn jullie met elkaar aan het
bespreken dat jullie geen brood hebben?
9 Begrijpen jullie het nog niet? Weten jullie niet meer van de vijf broden voor de
vijfduizend en hoeveel manden vol jullie verzamelden?
10 Of van de zeven broden voor de vierduizend en hoeveel korven vol jullie toen
verzamelden?
11 Hoe bestaat het dat jullie niet beseffen dat Ik het niet over brood had? Pas op voor
de desem van de farizeeën en de sadduceeën.”
12 Toen begrepen ze dat ze niet op hun hoede moesten zijn voor de desem in het
brood, maar voor het onderwijs van de farizeeën en de sadduceeën.

13 Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn leerlingen:
“Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?”
14 Ze zeiden: “Sommigen zeggen: Johannes de Doper, anderen: Elia, nog anderen:
Jeremia of een van de profeten.”
15 Jezus vroeg: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”
16 Simon Petrus antwoordde: “U bent de Messias, de Zoon van de levende God.”
17 Toen zei Jezus tegen hem: “Simon Bar-Jona, jij bent gezegend, want dit is jou niet
onthuld door mensen van vlees en bloed, maar door mijn Vader in de hemel.
18 Ik zeg je: jij bent Petrus, de rots. Op deze rots zal Ik mijn kerk bouwen en zelfs de
dood zal haar niet kunnen overwinnen.
19 Ik zal jou de sleutels van Gods rijk geven, en wat jij op aarde bindend verklaart,
zal in de hemel bindend zijn en wat jij op aarde ontbonden verklaart zal in de hemel
ontbonden zijn.”
20 Toen droeg Hij zijn leerlingen op aan niemand te vertellen dat Hij de Messias was.

21 Vanaf toen begon Jezus aan zijn leerlingen uit te leggen dat Hij naar Jeruzalem
moest gaan, dat de oudsten, hoofdpriesters en Schriftgeleerden Hem veel leed zouden
aandoen, dat Hij zou worden gedood en dat Hij op de derde dag weer tot leven zou
worden gewekt.
22 Petrus nam Hem apart en begon Hem te berispen door te zeggen: “Dat nooit, Heer!
Dat mag U in geen geval overkomen!”
23 Maar Jezus draaide zich om en zei tegen Petrus: “Ga weg, uit mijn ogen, jij satan!
Je vormt een hinderpaal voor Me, omdat het jou niet om Gods belangen gaat, maar
om die van de mensen.”
24 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Als iemand met Mij wil meekomen, moet hij
zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.
25 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij,
zal het vinden.
26 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint maar zijn leven verliest?
Wat zou een mens geven in ruil voor zijn leven?
27 De Mensenzoon zal komen, gehuld in de hemelse pracht van zijn Vader en
vergezeld door zijn engelen. Dan zal Hij iedereen geven wat hij verdiend heeft met
zijn daden.
28 Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat zij de
Mensenzoon in zijn koninklijke glorie hebben zien komen.”

17

1 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes mee een hoge
berg op, waar ze alleen waren.
2 Daar veranderde Hij voor hun ogen; zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren
werden zo wit als het licht.
3 Plots verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.
4 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: “Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als U
wil, zal ik hier drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.”
5 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk vol licht boven hen hangen. Vanuit de
wolk sprak een stem: “Dit is mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Hem. Luister
naar Hem!”
6 Toen ze dat hoorden, vielen zijn leerlingen voorover. Ze waren verschrikkelijk
bang.
7 Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: “Sta op; wees niet bang.”
8 Toen ze opkeken, zagen ze enkel nog Jezus.
9 Tijdens hun afdaling van de berg beval Jezus hun: “Vertel niemand wat jullie
hebben gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood is opgewekt.”
10 De leerlingen vroegen Hem: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat Elia eerst
moet komen?”
11 Hij antwoordde: “Elia komt inderdaad eerst alles in orde maken.
12 Maar Ik zeg jullie: Elia is reeds gekomen. Ze hebben hem echter niet herkend,
maar met hem gedaan wat ze wilden. Op dezelfde wijze zullen ze de Mensenzoon
mishandelen.”
13 Toen begrepen de leerlingen dat Hij het over Johannes de Doper had.
14 Toen ze bij de menigte terugkwamen, kwam er iemand naar Jezus toe. Hij knielde
voor Hem
15 en zei: “Heer, heb medelijden met mijn zoon. Hij krijgt toevallen en valt dan
dikwijls in het vuur of het water, zodat hij er ellendig aan toe is.
16 Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar zij konden hem niet genezen.”
17 Jezus antwoordde: “O, ongelovige en tegendraadse mensen, hoelang zal Ik nog bij
jullie zijn? Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem hier, bij Mij.”
18 Jezus sprak de demon bestraffend toe en die ging uit het kind weg; het was
onmiddellijk genezen.
19 Later, toen Jezus alleen was, kwamen zijn leerlingen Hem vragen: “Waarom
konden wij die geest niet uitdrijven?”
20 Jezus antwoordde: “Omdat jullie geloof zo klein is! Ik verzeker jullie: Als jullie een
geloof hebben ter grootte van een mosterdzaadje en tegen deze berg zeggen: verplaats
je van hier naar daar, dan zal hij zich verplaatsen. Niets zal dan onmogelijk voor jullie
zijn.”
22 Toen ze bijeenkwamen in Galilea, zei Jezus tegen hen: “Binnenkort zal de
Mensenzoon aan de mensen worden uitgeleverd.
23 Zij zullen Hem doden en op de derde dag zal Hij verrijzen.” Ze werden diep
bedroefd.
24 Toen ze Kafarnaüm binnenkwamen, werd Petrus benaderd door de inners van
de tempelbelasting, die twee drachma per man bedroeg. Ze vroegen: “Betaalt jullie
Leraar geen tempelbelasting?”
25 Petrus zei: “Toch wel!” Toen hij thuiskwam, vroeg Jezus hem, voordat hij iets
kon zeggen: “Wat denk je, Simon, van wie ontvangen de koningen op aarde tolgeld of
belasting, van hun eigen kinderen of van vreemdelingen?”
26 Petrus zei: “Van de vreemdelingen.” En Jezus zei: “Dan zijn de kinderen dus
vrijgesteld.

27 Maar, om te zorgen dat we die mensen niet ergeren: ga naar het meer, werp een
hengel uit en neem de eerste vis die bijt. Als je zijn bek opent, zal je een muntstuk van
vier drachma vinden. Geef die aan de inners van de tempelbelasting, voor jou en Mij."

18

1 Op dat moment kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Wie is de belangrijkste in
Gods rijk?"
2 Jezus riep een kind, zette het tussen hen in
3 en zei: "Ik verzeker jullie, als jullie niet veranderen en als kinderen worden, zullen
jullie Gods rijk in geen geval binnengaan.
4 Wie zo nederig wordt als dit kind, is de belangrijkste in Gods rijk,
5 en wie zo'n kind verwelkomt in mijn naam, verwelkomt Mij.
6 Wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven tot zonde aanzet, zou
beter af zijn als men een zware molensteen om zijn nek zou hangen om hem diep in
zee te verdrinken.
7 Wee de wereld, wegens de struikelblokken. Die aansporingen tot zonde moeten er
wel komen, maar wee de persoon door wie ze komen.
8 Als je hand of je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af en gooi hem weg.
Je kan beter verminkt of gehandicapt het leven binnengaan dan in het bezit van twee
handen of twee voeten in het eeuwig vuur gegooid worden.
9 En als je oog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg. Je kan beter
met één oog het leven binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de brandende hel
worden gegooid.
10 Zorg dat je op geen van deze eenvoudige mensen neerkijkt, want Ik zeg jullie dat
hun engelen in de hemel vrije toegang hebben tot mijn Vader in de hemel.
12 Wat denken jullie: stel dat iemand honderd schapen heeft en een ervan dwaalt af.
Zou hij dan niet de negenennegentig in de heuvels achterlaten en op zoek gaan naar
het afgedwaalde schaap?
13 Ik verzeker jullie, als hij het vindt, verheugt hij zich er meer over dan over de
negenennegentig die niet waren afgedwaald.
14 Net zomin wil jullie Vader in de hemel dat een van deze eenvoudige mensen
verloren gaat.
15 Als je broeder of zuster je iets misdoet, ga dan naar die persoon toe en wijs hem
onder vier ogen terecht. Als hij naar je luistert, heb je hem teruggewonnen.
16 Als de persoon echter niet luistert, neem dan een of twee anderen mee, zodat
'iedere aanklacht door twee of drie getuigen kan worden bevestigd.'
17 Als hij echter weigert naar hen te luisteren, stel dan je kerkgemeenschap op de
hoogte. En als hij zelfs niet naar de kerkgemeenschap luistert, mag je hem behandelen
als een ongelovige of een belastinginner.
18 Ik verzeker jullie: wat jullie op aarde bindend verklaren, zal in de hemel bindend
zijn en wat jullie op aarde ontbonden verklaren, zal in de hemel ontbonden zijn.
19 Bovendien verzeker Ik jullie: als twee van jullie op aarde overeenkomen om iets
te vragen, eender wat, dan zal mijn hemelse Vader hun wens vervullen.
20 Want waar twee of drie personen samenkomen in mijn naam, daar ben Ik bij hen."
21 Toen kwam Petrus bij Jezus met de vraag: "Heer, hoe vaak zal ik mijn broeder
vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zevenmaal?"
22 Jezus zei tegen hem: "Ik zeg je: niet tot zevenmaal, maar tot zeven maal
zeventigmaal.
23 Het is met Gods rijk namelijk als met een man, een koning, die afrekening wilde
houden met zijn dienaren.

24 Hij was net met de afrekening begonnen, toen iemand bij hem werd gebracht die
hem een bedrag schuldig was ter waarde van 60 miljoen daglonen.
25 En omdat hij het niet kon betalen, beval zijn heer dat hij, zijn vrouw en kinderen
en al zijn bezittingen verkocht moesten worden om de schuld te betalen.
26 Daarop viel de dienaar voor hem op zijn knieën en smeekte: 'Heb geduld met mij,
ik zal u alles betalen!'
27 De heer van die dienaar kreeg medelijden, liet hem gaan en schold hem zijn schuld
kwijt.
28 Nadat die dienaar was vertrokken, zag hij een van zijn mededienaren, die hem
een bedrag ter waarde van honderd daglonen schuldig was. Hij greep hem bij de keel
en zei: 'Betaal wat je me schuldig bent!'
29 De mededienaar liet zich voor hem neervallen en smeekte: 'Heb alsjeblieft geduld
met mij, ik zal je betalen!'
30 Maar hij weigerde en liet hem in de gevangenis zetten totdat het verschuldigde
bedrag zou zijn betaald.
31 Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurde, vonden ze dat zo verschrikkelijk
dat ze naar hun heer gingen om te vertellen wat er allemaal was gebeurd.
32 Toen riep de koning de dienaar bij zich en hij zei tegen hem: 'Jij slechte dienaar,
ik had je al je schulden kwijtgescholden omdat je mij daarom had gesmeekt.
33 Had jij dan niet ook mededogen moeten hebben met je mededienaar, zoals ik
mededogen had met jou?'
34 Zijn heer was zo kwaad dat hij hem liet gevangenzetten en straffen totdat hij zijn
hele schuld zou hebben afbetaald.
35 Mijn hemelse Vader zal hetzelfde met jullie doen als je niet allemaal je broeder of
zuster van harte vergeeft."

19

1 Toen Jezus uitgesproken was, vertrok Hij uit Galilea en kwam Hij in het gebied van
Judea aan de overkant van de Jordaan.
2 Een grote mensenmassa volgde Hem en Hij genas de zieken ter plekke.
3 Er kwamen farizeeën naar Hem toe om Hem op de proef te stellen. Ze vroegen:
"Mag een man zijn vrouw wegsturen om eender welke reden?"
4 Jezus antwoordde: "Hebben jullie niet gelezen dat de Schepper hen vanaf het begin
mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?
5 En dat Hij zei: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn
vrouw verbinden, en ze zullen samen een nieuw lichaam vormen'?
6 Ze zijn dus niet langer twee lichamen, maar één. Daarom moet een mens niet
scheiden wat God heeft samengevoegd."
7 Ze vroegen Hem: "Waarom heeft Mozes dan geboden om een echtscheidingsakte
mee te geven als iemand zijn vrouw wegstuurt?"
8 Jezus zei tegen hen: "Omdat jullie koppig zijn, gaf Mozes toestemming om je vrouw
weg te sturen, maar aanvankelijk was dat niet de bedoeling.
9 Ik zeg jullie: wie zijn vrouw wegstuurt om een andere reden dan seksueel
wangedrag en trouwt met een andere vrouw, pleegt echtbreuk."
10 Jezus' leerlingen zeiden tegen Hem: "Als het zo zit tussen man en vrouw, is het
beter om niet te trouwen."
11 Maar Hij zei tegen hen: "Niet iedereen kan deze leer aanvaarden, alleen zij aan
wie het gegeven is.
12 Want er zijn eunuchen die zo zijn vanaf hun geboorte, er zijn eunuchen die door
mensen zijn gecastreerd, en er zijn mensen die als een eunuch leven omwille van Gods
rijk. Laat wie dit kan aanvaarden, het aanvaarden!"

13 Toen werden er kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij hun de
handen zou opleggen en zou bidden. Maar zijn leerlingen berispten de mensen.
14 Jezus zei echter: “Laat de kinderen bij Mij komen en houd hen niet tegen, want
Gods rijk is bestemd voor wie is zoals zij.”
15 Nadat Hij hun de handen had opgelegd, vertrok Hij.
16 Op dat moment kwam iemand aan Jezus vragen: “Leraar, welke goede daad moet
ik doen om het eeuwig leven te krijgen?”
17 Jezus vroeg hem: “Waarom vraag je Mij over het goede? Er is er maar één die goed
is. Maar als je het leven wil binnengaan, houd je dan aan de geboden.”
18 Hij vroeg Hem: “Welke?” Jezus zei: “Pleeg geen moord, pleeg geen echtbreuk, steel
niet, leg geen leugenachtige verklaring af,
19 eer je vader en moeder, en heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.”
20 De jongeman zei tegen Hem: “Aan al die dingen heb ik me gehouden. Wat
ontbreekt mij nog?”
21 Jezus antwoordde: “Als je volmaakt wil zijn, ga dan je bezittingen verkopen en
geef de opbrengst aan de armen; dan zal je een schat in de hemel hebben. Kom dan
terug en volg Mij.”
22 Toen de man dat antwoord hoorde, ging hij aangeslagen weg, want hij had veel
bezittingen.
23 Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Ik verzeker jullie, voor een rijke is het moeilijk
om Gods rijk binnen te gaan.
24 Nogmaals, Ik zeg jullie: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van
een naald te kruipen dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan.”
25 De leerlingen waren erg ontdaan toen ze dat hoorden. Ze zeiden: “Maar wie kan
dan worden gered?”
26 Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het onmogelijk, maar bij God is alles
mogelijk.”
27 Petrus reageerde: “Wij hebben alles achtergelaten om U te volgen. Wat gebeurt
er dan met ons?”
28 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker jullie: in de nieuwe wereld, wanneer de
Mensenzoon op zijn verheven troon zit, zullen jullie die Mij zijn gevolgd op twaalf
tronen zitten en over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.
29 En ieder die huizen, broers, zussen, vader, moeder, kinderen of akkers heeft
opgegeven omwille van mijn naam, zal honderdmaal zoveel ontvangen en deel krijgen
aan het eeuwig leven.
30 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

20

1 Het is met Gods rijk als met een man, een landeigenaar, die er 's ochtends op uitging
om arbeiders in te huren voor het werk in zijn wijngaard.
2 Nadat hij met de arbeiders had afgesproken dat ze ieder een dagloon van een
denarie zouden verdienen, stuurde hij hen zijn wijngaard in.
3 En toen hij er halverwege de ochtend weer op uitging, zag hij anderen werkloos
op het marktplein staan.
4 Hij zei tegen hen: ‘Gaan jullie ook in de wijngaard werken, en ik zal jullie een
rechtvaardig loon geven.’
5 Dus gingen zij aan de slag. En toen hij rond het middaguur en halverwege de
middag nogmaals ging, deed hij hetzelfde.
6 Tegen het einde van de middag ging hij opnieuw en trof hij nog anderen aan die
daar stonden. Hij vroeg hen: ‘Waarom hebben jullie hier de hele dag staan nietsdoen?’

7 Ze antwoordden: ‘Omdat niemand ons heeft ingehuurd.’ Hij zei tegen hen: ‘Gaan
jullie ook maar in de wijngaard werken.’
8 Toen het avond werd, zei de eigenaar van de wijngaard tegen zijn opziener: ‘Roep
de arbeiders en geef hun het loon, te beginnen met de laatsten, tot en met de eersten.’
9 Zij die tegen het einde van de dag waren gekomen, ontvingen ieder een denarie.
10 En toen de eersten aan de beurt waren, dachten ze dat zij meer zouden krijgen,
maar ook zij kregen ieder een denarie.
11 Nadat ze die hadden ontvangen, begonnen ze tegen de landeigenaar te klagen:
12 ‘Zij die het laatst zijn ingehuurd, hebben slechts een uur gewerkt, en u stelt hen
aan ons gelijk, terwijl wij de hele dag in de hitte hebben gezwoegd.’
13 Maar hij antwoordde: ‘Vriend, ik behandel je niet verkeerd. Je had toch een
denarie met mij afgesproken?
14 Neem wat je toekomt en vertrek, maar ik wens deze arbeider die het laatst was
ingehuurd hetzelfde bedrag te geven als aan jou.
15 Of mag ik soms niet met mijn geld doen wat ik wil? Of ben je jaloers geworden
omdat ik vrijgevig ben?’
16 Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.”

17 Jezus ging naar Jeruzalem. Onderweg nam Hij zijn twaalf leerlingen apart en zei
tegen hen:
18 “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensenzoon worden uitgeleverd
aan de hoofdpriesters en Schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter dood veroordelen
19 en Hem aan de niet-Joden uitleveren om te worden bespot, gegeseld en gekruisigd,
maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

20 Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs naar Jezus toe, samen met
haar zonen. Ze knielde om iets van Hem te vragen.
21 Jezus vroeg haar: “Wat is je wens?” Zij antwoordde: “Zou mijn ene zoon rechts
van U mogen zitten in uw koninkrijk, en mijn andere zoon links?”
22 Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie dezelfde
beker leegdrinken als Ik?” Ze zeiden: “Dat kunnen we.”
23 Jezus zei tegen hen: “Mijn beker zullen jullie wel leegdrinken, maar het is niet aan
Mij om te bepalen wie rechts of links van Mij mag zitten. Die plaatsen zijn voor wie
mijn Vader ze heeft bestemd.”
24 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan hoorden, waren ze kwaad op de
twee broers.
25 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de andere volken zo is dat
hun leiders de baas over hen spelen en hun heersers hun gezag over hen laten gelden.
26 Bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie belangrijk wil worden, moet
jullie dienaar zijn
27 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet jullie slaaf zijn,
28 net zoals de Mensenzoon niet is gekomen om te worden gediend, maar om te
dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.”

29 Toen ze Jericho verlieten, werd Jezus gevolgd door een grote menigte.
30 Er zaten twee blinde mensen aan de kant van de weg. Omdat ze hadden gehoord
dat Jezus voorbijkwam, riepen ze: “Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”
31 De menigte snauwde hen toe dat ze moesten zwijgen. Maar ze riepen nog luider:
“Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”
32 Jezus hield halt, riep hen bij zich en vroeg: “Wat willen jullie dat Ik voor jullie
doe?”
33 Ze antwoordden: “Heer, we willen graag dat onze ogen worden genezen.”

34 Jezus kreeg medelijden met hen en raakte hun ogen aan. Meteen konden ze weer
zien en volgden ze Hem.

21

1 Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfagé kwamen, bij de Olijfberg, stuurde Jezus
twee van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: “Ga het dorp in dat voor jullie ligt. Dan zullen jullie meteen een
vastgebonden ezelin zien, met een veulen. Maak ze los en breng ze hier.
3 Als iemand bezwaar maakt, zeg dan: ‘De Heer heeft ze nodig; Hij zal ze meteen
terugsturen.’ ”
4 Zo gebeurde wat de profeet had voorspeld:
5 “Vertel de dochter van Sion:
Let op, je koning komt naar je toe,
nederig en rijdend op een ezel,
op het veulen van een ezelin.”
6 De leerlingen vertrokken en deden wat Jezus hun had opgedragen.
7 Toen ze de ezelin met het veulen hadden gebracht en hun mantels erop hadden
gelegd, ging Jezus daarop zitten.
8 Een groot aantal mensen legden hun mantels op de weg, anderen sneden takken
van de bomen en spreidden die uit op de weg.
9 De vele mensen die voor en achter Jezus wandelden, riepen:
“Hosanna voor de zoon van David!
Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!
Hosanna aan de Allerhoogste!”
10 Toen Jezus Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in opschudding over de
vraag: “Wie is dit?”
11 De mensen bij Jezus zeiden: “Dit is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea.”
12 Jezus ging het tempelterrein op, joeg iedereen weg die daar aan het kopen
of verkopen was, gooide de tafels van de geldwisselaars en de zitbanken van de
duivenverkopers omver
13 en zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis worden
genoemd’, maar jullie maken er een rovershol van.”
14 Op het tempelterrein kwamen er mensen naar Hem toe die blind of verlamd
waren en Hij genas hen.
15 Maar toen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden de verbazingwekkende
dingen zagen die Hij deed en toen ze hoorden dat de kinderen op het tempelterrein
uitriepen: “Hosanna voor de zoon van David!”, waren ze verontwaardigd.
16 Ze vroegen Jezus: “Hoort U wat ze roepen?” Jezus zei tegen hen: “Jazeker.
Hebben jullie nooit gelezen: ‘U heeft zich laten bejubelen door kleine kinderen en
zuigelingen’?”
17 Hij liet hen achter en ging de stad uit, naar Betanië. Daar overnachtte Hij.
18 's Morgens vroeg, toen ze naar Jeruzalem teruggingen, kreeg Jezus honger.
19 Hij zag naast de weg een vijgenboom, ging ernaartoe en stelde vast dat er niets
anders aan zat dan bladeren. Hij zei tegen de boom: “Van jou mogen nooit meer
vruchten worden geplukt!” Onmiddellijk verdorde de boom.
20 Zijn leerlingen zagen het en vroegen verwonderd: “Hoe kan het dat die
vijgenboom onmiddellijk is verdord?”
21 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, als jullie geloof hebben en niet twijfelen,
zullen jullie niet alleen doen wat Ik met de vijgenboom heb gedaan, maar zelfs als jullie
dan tegen deze berg zeggen: kom van je plaats en stort jezelf in zee, zal het gebeuren.

22 En alles wat jullie vol vertrouwen vragen in het gebed, zullen jullie ontvangen."
23 Jezus ging het tempelterrein op. Terwijl Hij aan het onderwijzen was, kwamen de
hoofdpriesters en de volksoudsten naar Hem toe. Ze vroegen: "Op grond van welke
bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U die bevoegdheid gegeven?"
24 Jezus antwoordde: "Ik zal jullie ook één vraag stellen, en als jullie Mij antwoord
geven, zal Ik jullie vertellen op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
25 De doop van Johannes, vanwaar kwam die? Van God of van de mensen?" Ze
overlegden met elkaar: "Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen: Waarom geloven
jullie hem dan niet?
26 Maar als we zeggen: van de mensen ... We zijn bang voor de menigte, want
iedereen beschouwt Johannes als een profeet."
27 Daarom antwoordden ze: "Wij weten het niet." Toen zei Hij tegen hen: "Dan vertel
Ik jullie ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
28 Wat denken jullie? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste toe en zei:
'Mijn zoon, ga vandaag in de wijngaard werken.'
29 Hij antwoordde: 'Ik wil niet.' Maar later kreeg hij wroeging en ging hij toch.
30 Toen ging de vader naar de andere zoon en zei hetzelfde. Die zoon antwoordde:
'Ja, vader', maar hij ging niet.
31 Wie van de twee deed wat de vader wilde?" Ze zeiden: "De eerste." Jezus zei tegen
hen: "Ik verzeker jullie dat de belastinginners en de prostituees eerder dan jullie Gods
koninkrijk zullen binnengaan.
32 Want Johannes kwam naar jullie toe en toonde jullie de juiste weg, maar jullie
geloofden hem niet, terwijl de belastinginners en prostituees hem wel geloofden. En
zelfs toen jullie dat zagen, kwamen jullie niet tot inkeer en geloofden jullie hem niet.
33 Luister ook naar deze parabel: Er was iemand, een landeigenaar, die een
wijngaard aanplantte, een omheining plaatste, een perskuil groef, een wachttoren
bouwde, de wijngaard aan wijnbouwers verhuurde en op reis ging.
34 Toen de oogsttijd was aangebroken, stuurde hij zijn knechten naar de wijnbouw-
ers om zijn opbrengst op te halen.
35 Maar de wijnbouwers grepen zijn knechten; ze sloegen de ene in elkaar, doodden
een andere en stenigden nog een andere.
36 Vervolgens stuurde hij andere knechten, meer dan de eerste keer, en die
behandelden ze op dezelfde wijze.
37 Uiteindelijk stuurde hij zijn zoon naar hen toe. Hij zei: 'Mijn zoon zullen ze wel
respecteren.'
38 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze tegen elkaar: 'Dit is de
erfgenaam. Kom, laten we hem doden en beslag leggen op zijn erfenis.'
39 Ze grepen hem, gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem.
40 Wat zou de eigenaar van de wijngaard dus met die wijnbouwers doen, wanneer
hij komt?"
41 Ze zeiden tegen Hem: "Hij zal die slechte mensen ombrengen en de wijngaard
aan andere wijnbouwers verhuren. En die zullen hem steeds op tijd de opbrengst
uitbetalen."
42 Jezus zei tegen hen: "Hebben jullie nooit het volgende in de Schriften gelezen:
'De steen die de bouwers hebben afgekeurd,
is de hoeksteen geworden;
de Heer heeft hiervoor gezorgd,
het is verbazingwekkend om te zien'?
43 Daarom vertel Ik jullie: Gods koninkrijk zal van jullie worden afgenomen en aan
een volk worden gegeven dat de vruchten ervan oplevert.

44 Wie over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene op wie hij valt, wordt verpletterd."
45 Toen de hoofdpriesters en farizeeën Jezus' parabels hoorden, begrepen ze dat Hij over hen sprak.
46 Ze wilden Jezus oppakken, maar waren bang van het volk, want dat beschouwde Hem als een profeet.

22

1 Jezus sprak hen nogmaals toe in parabels. Hij vertelde:
2 "Het is met Gods rijk als met een man, een koning, die een huwelijksfeest gaf voor zijn zoon.
3 Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden bijeen te roepen voor het huwelijksfeest, maar die wilden niet komen.
4 Toen stuurde hij andere dienaren, aan wie hij opdroeg: 'Zeg tegen de genodigden: ik heb mijn feestmaal klaargemaakt, mijn ossen en mestvee zijn geslacht en alles is gereed. Kom naar het huwelijksfeest.'
5 Maar de genodigden negeerden hen en vertrokken, sommigen naar hun akker, anderen naar hun bedrijf,
6 terwijl de overigen zijn dienaren grepen, mishandelden en doodden.
7 De koning werd kwaad en stuurde zijn troepen om de moordenaars te doden en hun stad in brand te steken.
8 Toen zei hij tegen zijn dienaren: 'Het huwelijksfeest is gereed, maar de genodigden zijn het feest niet waard.
9 Ga dus naar de plaatsen op straat waar veel volk is en nodig iedereen die jullie daar aantreffen uit voor het huwelijksfeest.'
10 De dienaren gingen op pad en brachten iedereen bijeen die ze konden vinden, zowel slechte als goede mensen, en zo werd de feestzaal gevuld met gasten.
11 Toen de koning binnenkwam om de gasten te begroeten, zag hij daar iemand die geen feestkledij had aangetrokken.
12 Hij zei tegen hem: 'Vriend, hoe ben jij hier binnengekomen zonder feestkledij?' De man had geen antwoord.
13 Toen zei de koning tegen de dienaren: 'Boei hem aan zijn handen en voeten en gooi hem buiten, de uiterste duisternis in; daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.'
14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren."
15 Toen vertrokken de farizeeën om met elkaar te overleggen hoe ze Hem in zijn eigen woorden zouden kunnen vangen.
16 Ze stuurden hun leerlingen met de aanhangers van Herodes naar Hem toe met de vraag: "Leraar, wij weten dat U oprecht bent en naar waarheid onderwijst hoe men Gods weg moet bewandelen. U laat zich door niemand beïnvloeden en praat niemand naar de mond.
17 Vertel ons daarom: vindt U dat het is toegestaan om de keizerlijke belasting te betalen, of niet?"
18 Maar Jezus was zich bewust van hun slechte bedoelingen en zei: "Hypocrieten, waarom stellen jullie Mij op de proef?
19 Toon Mij de munt die voor deze belasting wordt gebruikt." Ze brachten Hem een denarie.
20 Toen vroeg Hij hun: "Wie staat hierop afgebeeld? En welke naam staat erop?"
21 Ze antwoordden: "Van de keizer." Jezus zei tegen hen: "Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is."

22 Toen ze dat hoorden, verwonderden ze zich. Ze lieten Hem met rust en
vertrokken.
23 Dezelfde dag kwamen er sadduceeën naar Jezus toe. (Sadduceeën beweren dat er
geen verrijzenis is.)
24 Ze vroegen: “Leraar, Mozes heeft gezegd dat als iemand sterft zonder kinderen
na te laten, zijn broer met zijn weduwe moet trouwen en zo moet zorgen voor
nakomelingen voor zijn gestorven broer.
25 Er waren bij ons zeven broers, en de eerste was getrouwd. Toen hij stierf zonder
kinderen na te laten, trouwde zijn broer met de weduwe.
26 Zo verging het ook de tweede en de derde broer, tot en met de zevende.
27 Als laatste van allen stierf de vrouw.
28 Van wie van de zeven wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze zijn alle zeven
met haar getrouwd geweest!”
29 Jezus antwoordde: “Jullie zitten op een dwaalspoor, want jullie begrijpen noch de
Schriften, noch Gods macht.
30 Bij de verrijzenis trouwen de mensen niet, maar zijn ze als engelen in de hemel.
31 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie niet gelezen wat God
tegen jullie heeft gezegd?
32 Hij zei: ‘Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.’ Hij
is niet de God van doden, maar van levenden.”
33 Toen de mensen dat hoorden, waren ze diep onder de indruk van Jezus' onderwijs.
34 De farizeeën hoorden dat Jezus de sadduceeën tot zwijgen had gebracht. Daarom
gingen ze gezamenlijk naar Hem toe.
35 Een van hen, een Wetgeleerde, stelde Hem op de proef met de vraag:
36 “Leraar, welk gebod in de Wet is het belangrijkst?”
37 Jezus antwoordde: “Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel en
met heel je verstand.
38 Dit is het allerbelangrijkste gebod.
39 En er is een tweede, even belangrijk gebod: Heb je naaste lief zoals je jezelf
liefhebt.
40 De hele Wet en de Profeten zijn vervat in deze twee geboden.”
41 Terwijl de farizeeën om Hem heen stonden, vroeg Jezus hun:
42 “Wat denken jullie over de Messias? Van wie is Hij de Zoon?” Ze antwoordden:
“Van David.”
43 Jezus zei tegen hen: “Hoe kan het dan dat David, aangestuurd door de Heilige
Geest, Hem ‘Heer’ noemde? Hij zei immers:
44 ‘De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.’
45 Dus als David Hem ‘Heer’ noemt, hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?”
46 Niemand was in staat om Jezus een antwoord te geven en voortaan durfde
niemand Hem nog vragen te stellen.

23

1 Daarna zei Jezus tegen de mensenmassa en tegen zijn leerlingen:
2 “Het zijn de Schriftgeleerden en de farizeeën die de Wet van Mozes onderwijzen.
3 Doe daarom alles wat ze zeggen dat jullie moeten doen en houd je daaraan. Maar
gedraag je niet zoals zij, want ze leggen het wel uit, maar doen het zelf niet.
4 Ze bundelen zware, moeilijk te dragen lasten en leggen die de mensen op, maar
steken zelf geen vinger uit om die lasten te helpen dragen.

5 Alles wat ze doen, doen ze om door de mensen gezien te worden. Ze maken hun
gebedsriemen breed en de rituele kwasten aan hun kleren lang,
6 ze zijn gesteld op de ereplaatsen bij feestmalen en de beste plaatsen in synagogen,
7 en ze worden graag op de marktpleinen met respect begroet en door de mensen
aangesproken met 'rabbi'.
8 Maar jullie moeten je niet met 'rabbi' laten aanspreken. Er is er immers maar Eén
die jullie Leraar is en jullie zijn allen broeders en zusters van elkaar.
9 Noem ook niemand op aarde jullie 'vader', want er is er maar Eén die jullie hemelse
Vader is.
10 Laat je ook geen 'leermeester' noemen, want er is er maar Eén die jullie
Leermeester is: de Messias.
11 De belangrijkste van jullie zal jullie dienaar zijn.
12 Wie zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats krijgen, en wie
zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen.

13 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie sluiten mensen
buiten van Gods rijk en gaan het zelf niet binnen. En wie het wel binnengaat, proberen
jullie tegen te houden.

15 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reizen over zee en
land om één bekeerling te maken, en wanneer hij dat geworden is, maken jullie er
iemand van die tweemaal zozeer de hel verdient als jullie.

16 Wee jullie blinde leraars, jullie die zeggen: 'Wie zweert bij de tempel, is niet aan
zijn eed gebonden, maar wie zweert bij het goud van de tempel, is dat wel.'
17 Blinde dwazen! Wat is belangrijker, het goud of de tempel die het goud heilig
maakt?
18 Jullie zeggen ook: 'Wie zweert bij het altaar is niet aan zijn eed gebonden, maar
wie zweert bij het offer op het altaar, is dat wel.'
19 Blind zijn jullie! Wat is belangrijker, het offer of het altaar dat het offer heilig
maakt?
20 Dus wie zweert bij het altaar, zweert daarbij en bij alles wat erop ligt.
21 En wie heeft gezworen bij de tempel, zweert daarbij en bij Hem die er verblijft.
22 En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods troon en bij Hem die erop zit.

23 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie geven God een
tiende deel van munt, dille en komijn, maar jullie negeren wat belangrijker is in de
Wet: gerechtigheid, mededogen en geloof. Dat laatste moeten jullie nastreven zonder
het eerste te verwaarlozen.
24 Blinde leiders! Een mug wordt door jullie uit de drank gezeefd, maar een kameel
slikken jullie door!

25 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reinigen wel de
buitenkant van de beker en de schotel, maar jullie vullen die met zelfzucht en gebrek
aan zelfbeheersing.
26 Blinde farizeeër, zorg eerst dat de beker vanbinnen rein is; dan wordt hij ook
vanbuiten rein.
27 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie lijken op witgekalkte
graven, die er vanbuiten mooi uitzien, maar vanbinnen zijn gevuld met doodsbeen-
deren en alles wat onrein is.
28 In de ogen van de mensen zien jullie er vanbuiten rechtvaardig uit, maar
vanbinnen zitten jullie vol hypocrisie en slechtheid.

29 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie bouwen graven voor
de profeten en versieren de grafmonumenten van de rechtvaardigen,

30 en jullie zeggen: ‘Als wij in de tijd van onze voorouders hadden geleefd, dan
zouden we niet met hen hebben meegewerkt aan het vergieten van het bloed van
de profeten.’
31 Maar zo bevestigen jullie dat jullie de afstammelingen zijn van de moordenaars
van de profeten!
32 Jullie zijn aan het voltooien wat jullie voorouders zijn begonnen!
33 Slangen, addergebroed, hoe denken jullie het Oordeel in de hel te ontlopen?
34 Het is daarom dat Ik profeten, wijzen en Schriftgeleerden naar jullie toe stuur.
Jullie zullen sommigen van hen doden en kruisigen, terwijl jullie anderen van hen
zullen geselen in jullie synagogen en van de ene stad naar de andere jagen.
35 Daardoor nemen jullie zelf alle schuld op je voor het bloed van rechtvaardige
mensen dat op aarde is gevloeid, van het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed
van Zacharia de zoon van Berechja, die jullie hebben vermoord tussen de tempel en
het altaar.
36 Ik verzeker jullie, dit alles zal jullie overkomen.
37 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en stenigt wie naar jou toe gestuurd
zijn! Ik heb zo vaak je inwoners willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens
onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden dat niet.
38 Jullie tempel zal binnenkort verlaten achterblijven.
39 Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien totdat jullie uitroepen: ‘Gezegend is
Hij die komt in de naam van de Heer!’ ”

24

1 Toen Jezus het tempelterrein verliet, kwamen zijn leerlingen Hem onderweg
tegemoet om Hem op de tempelgebouwen te wijzen.
2 Jezus reageerde: “Zien jullie dit alles? Ik verzeker jullie, hier zal geen enkele steen
op de andere worden gelaten, het zal allemaal worden verwoest.”
3 Toen Jezus op de Olijfberg was gaan zitten, kwamen zijn leerlingen Hem vragen
terwijl ze met Hem alleen waren: “Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat
het teken zal zijn van uw komst en van het einde van de wereld?”
4 Jezus antwoordde: “Pas op dat niemand jullie misleidt,
5 want er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen en zich voor de
Messias uitgeven; zij zullen veel mensen misleiden.
6 Jullie zullen horen van oorlogen en oorlogsdreiging. Maak je dan niet ongerust;
die dingen moeten gebeuren, maar het einde is dan nog niet aangebroken.
7 Volken en koninkrijken zullen namelijk tegen elkaar oorlog voeren, en op allerlei
plaatsen zullen er hongersnoden en aardbevingen plaatsvinden.
8 Dit alles is het begin van de weeën.
9 Dan zullen jullie worden uitgeleverd om te worden gemarteld en men zal jullie
doden. Jullie zullen door alle volken worden gehaat omwille van mijn naam.
10 Dan zullen veel mensen het geloof in Mij opgeven en elkaar verraden en haten.
11 Er zullen veel valse profeten opstaan en ze zullen veel mensen misleiden.
12 En omdat de wetteloosheid dan toeneemt, zal de liefde van veel mensen bekoelen.
13 Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.
14 Dit evangelie van Gods koninkrijk zal in de hele wereld worden verkondigd als
een getuigenis voor alle volken en dan komt het einde.
15 Dus wanneer jullie de verwoestende gruwel waarover de profeet Daniël sprak, in
het heiligdom zien staan – lezer, begrijp wat dit betekent! –
16 dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten.

17 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar beneden gaan om iets op te
halen uit zijn huis.
18 En wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om zijn mantel op te halen.
19 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger zijn of
borstvoeding geven.
20 Bid dat jullie vlucht niet plaatsvindt in de winter of op de sabbat,
21 want er zal dan groot leed zijn zoals er nog nooit is geweest, vanaf het begin van
de wereld tot nu, en zoals er daarna nooit meer zal zijn.
22 Als die periode niet was ingekort, zou geen mens het overleven. In het belang van
de uitverkorenen zal die periode echter worden ingekort.
23 Als iemand dan tegen jullie zegt: 'Kijk, hier is de Messias!', of: 'Kijk, hier!', geloof
het dan niet.
24 Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die tekenen en
wonderen doen om zo mogelijk zelfs de uitverkorenen te misleiden.
25 Ik heb jullie gewaarschuwd.
26 Dus als men tegen jullie zegt: 'Hij is daar in de wildernis', ga er dan niet heen. Of:
'Hij verstopt zich daarbinnen', geloof het dan niet.
27 Want zoals de bliksem uit het oosten komt en helemaal in het westen wordt
waargenomen, zo zal het zijn met de komst van de Mensenzoon.
28 Waar het kadaver ligt, daar verzamelen zich de gieren.
29 Onmiddellijk na het leed van die periode zal de zon verduisteren en de maan geen
licht geven, zullen de sterren uit de lucht vallen en de hemellichamen uit koers raken.
30 Dan zal het teken van de Mensenzoon in de hemel verschijnen. Dan zullen alle
volken op aarde rouwen en ze zullen de Mensenzoon op de wolken zien komen, met
macht en grote hemelse pracht.
31 Hij zal zijn engelen eropuit sturen met luid trompetgeschal en zij zullen zijn
uitverkorenen samenbrengen vanuit de vier windstreken, uit alle uithoeken van de
wereld.
32 Leer daarom van de volgende vergelijking met de vijgenboom: zodra zijn takken
uitlopen en de bladeren verschijnen, weet je dat het bijna zomer is.
33 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je dit alles ziet gebeuren, weten dat
het voor de deur staat.
34 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.
35 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit vergaan.
36 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren weet niemand; zelfs de
engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, maar alleen de Vader.
37 Met de komst van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd van Noach.
38 In de tijd voor de zondvloed gingen de mensen door met eten, drinken en trouwen
tot de dag dat Noach de ark binnenging.
39 Ze beseften niet wat er ging gebeuren, totdat de zondvloed kwam en iedereen
wegvaagde. Zo zal het ook zijn met de komst van de Mensenzoon.
40 Dan zullen twee mannen op het veld bezig zijn, van wie de ene wordt weggenomen
en de andere achtergelaten.
41 Van twee vrouwen die dan bij de molen aan het malen zijn, wordt de ene
weggenomen en de andere achtergelaten.
42 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag je Heer komt.
43 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten in welk deel van de nacht
de dief komt, zou hij waakzaam zijn en niet in zijn huis laten inbreken.
44 Ook jullie moeten dus voorbereid zijn, want de Mensenzoon komt op een
onverwacht tijdstip.

45 Wie is de trouwe en verstandige dienaar die door zijn heer over zijn huispersoneel
is aangesteld om hun op tijd te eten te geven?
46 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan het werk wordt aangetroffen, is gezegend.
47 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.
48 Maar als de dienaar slecht is en denkt: 'Mijn heer komt nog lang niet',
49 en hij begint zijn mededienaren te mishandelen en met de dronkenlappen te eten
en drinken,
50 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag dat hij het niet verwacht en op
een tijdstip dat hij niet kent.
51 De heer zal hem zeer zwaar straffen en hij zal terechtkomen bij de hypocrieten,
waar zal worden geweend en met de tanden geknarst.

25

1 Dan zal het met Gods rijk zijn als met tien bruidsmeisjes die met hun olielamp naar
de plaats gingen waar ze de bruidegom zouden opwachten.
2 Vijf van hen waren dwaas, vijf waren verstandig.
3 De dwaze meisjes namen wel hun lamp maar geen olie mee,
4 maar de verstandige meisjes namen naast hun lamp ook een kruikje olie mee.
5 Toen de bruidegom uitbleef, werden alle meisjes slaperig en ze vielen in slaap.
6 Midden in de nacht werd er geroepen: 'Daar is de bruidegom! Ga hem tegemoet!'
7 Toen stonden al die meisjes op en maakten ze hun lamp in orde.
8 De dwaze meisjes zeiden tegen de verstandige: 'Geef ons wat van jullie olie, want
onze lampen zijn aan het uitdoven.'
9 De verstandige bruidsmeisjes antwoordden: 'Dat kan niet, want er is niet
voldoende olie voor ons en jullie. Ga maar naar de handelaars om olie voor jezelf
te kopen.'
10 Maar toen ze weggingen om olie te kopen, arriveerde de bruidegom. De meisjes
die voorbereid waren, gingen met hem mee naar het feest. Toen werd de deur
gesloten.
11 Later kwamen ook de andere meisjes. Ze riepen: 'Meneer, meneer, doe voor ons
open!'
12 De bruidegom antwoordde: 'Ik verzeker jullie, ik ken jullie niet.'
13 Wees dus waakzaam, want jullie kennen de dag of het tijdstip niet.
14 Het is als met iemand die op reis ging en zijn dienaren bij zich riep om de zorg
voor zijn bezittingen aan hen over te dragen.
15 Aan de één gaf hij vijf zakken goud, aan de ander twee, aan een derde één,
afhankelijk van hun bekwaamheid, en hij ging op reis.
16 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, ging er onmiddellijk mee aan de
slag en verdiende er vijf bij.
17 Zo ging het ook met de dienaar die er twee had: hij verdiende er twee bij.
18 Maar de dienaar die er één had ontvangen, ging naar buiten en groef een gat in
de grond om het geld van zijn heer te verbergen.
19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en moesten ze verantwoording
aan hem afleggen.
20 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, kwam bij zijn heer, bracht hem er
nog vijf en zei: 'Heer, u had mij vijf zakken goud gegeven, ik heb er vijf bijverdiend.'
21 Zijn heer zei tegen hem: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je bent
betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je mag deelnemen
aan het feest van je heer.'

22 De dienaar die twee zakken goud had ontvangen, kwam ook bij zijn heer, en zei:
‘Heer, u had mij twee zakken goud gegeven. Kijk, ik heb er twee bijverdiend.’
23 Zijn heer zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je bent
betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je mag deelnemen
aan het feest van je heer.’
24 Toen kwam ook de dienaar die één zak goud had ontvangen bij zijn heer en zei:
‘Heer, ik wist dat u een streng mens bent, die oogst waar hij niet heeft gezaaid en
verzamelt waar hij niet heeft geplant.
25 Ik was bang en heb uw zak goud verborgen in een gat in de grond. Alstublieft, dit
is van u.’
26 Zijn heer zei tegen hem: ‘Jij slechte, luie dienaar! Je wist dus dat ik oogst waar ik
niet heb gezaaid en verzamel waar ik niet heb geplant?
27 Dan had je mijn geld bij de bankiers in bewaring moeten geven, zodat ik na mijn
terugkomst mijn geld had kunnen terugkrijgen met rente.
28 Neem hem dus die zak goud af en geef ze aan degene die de tien zakken heeft.
29 Want aan ieder die heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij overvloed zal
hebben. Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.
30 En gooi de nutteloze dienaar buiten, de uiterste duisternis in; daar zal worden
geweend en met de tanden geknarst.’
31 Wanneer de Mensenzoon komt, gehuld in zijn hemelse pracht en vergezeld van
alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn koninklijke troon.
32 Alle volken zullen vóór Hem worden bijeengebracht en Hij zal de mensen van
elkaar scheiden zoals de herder de schapen en de geiten van elkaar scheidt:
33 Hij zal de ‘schapen’ aan zijn rechterzijde opstellen en de ‘geiten’ aan zijn
linkerzijde.
34 Dan zal de Koning tegen de mensen aan zijn rechterzijde zeggen: ‘Kom maar!
Jullie zijn gezegend door mijn Vader, jullie krijgen deel aan het koninkrijk dat vanaf
de schepping van de wereld voor jullie is gereedgemaakt.
35 Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te
drinken, Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij,
36 Ik was naakt en jullie gaven Mij kleren, Ik was ziek en jullie verzorgden Mij, Ik
zat gevangen en jullie kwamen Mij bezoeken.’
37 Dan zullen de rechtvaardige mensen Hem vragen: ‘Heer, wanneer hebben wij U
hongerig gezien en gaven wij U te eten, of dorstig en gaven wij U te drinken?
38 En wanneer zagen wij U als vreemdeling en verwelkomden wij U, of naakt en
gaven wij U kleren?
39 Wanneer zagen wij dat U ziek was of gevangen zat en kwamen wij U bezoeken?’
40 Dan zal de Koning tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit
hebben gedaan voor een van de geringsten van mijn broeders en zusters, hebben jullie
het voor Mij gedaan.’
41 Dan zal Hij tegen de mensen aan zijn linkerzijde zeggen: ‘Ga weg, bij Mij vandaan,
jullie vervloekten, naar het eeuwig vuur dat is gereedgemaakt voor de duivel en zijn
engelen!
42 Want Ik had honger en jullie gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en jullie gaven
Mij niet te drinken,
43 Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij niet, naakt en jullie gaven Mij
geen kleren, ziek en gevangen en jullie kwamen Mij niet bezoeken!’
44 Dan zullen ook zij Hem vragen: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien,
of dorstig, of als vreemdeling, of naakt, of ziek, of gevangen, en hebben wij U niet
geholpen?’

45 Dan zal Hij tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit niet hebben
gedaan voor een van deze geringsten, hebben jullie het ook niet voor Mij gedaan.’
46 En dan gaan zij de eeuwige straf tegemoet, maar de rechtvaardigen gaan naar het
eeuwig leven.”

26

1 Nadat Jezus al deze dingen had gezegd, zei Hij tegen zijn leerlingen:
2 “Zoals jullie weten, is het over twee dagen Pesach. Dan zal de Mensenzoon worden
uitgeleverd om te worden gekruisigd.”
3 Toen kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten bijeen in de ambtswoning van
hogepriester Kajafas.
4 Ze spanden samen om Jezus met een list op te pakken en te doden.
5 “Maar niet tijdens het feest,” zeiden ze, “anders komt het volk in opstand.”

6 Toen Jezus in Betanië was, in het huis van Simon de Melaatse,
7 kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje dure olie, die ze over
zijn hoofd uitgoot terwijl Hij aan de maaltijd deelnam.
8 Zijn leerlingen zagen het en zeiden verontwaardigd: “Waarom die verspilling?
9 De olie had voor veel geld kunnen worden verkocht en de opbrengst had aan de
armen kunnen worden gegeven.”
10 Jezus was zich ervan bewust en zei tegen hen: “Waarom vallen jullie die vrouw
lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan.
11 Er zullen altijd wel arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.
12 Door deze olie over mijn lichaam uit te gieten, heeft zij Mij gezalfd ter
voorbereiding op mijn begrafenis.
13 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie zal worden verkondigd,
zal ter herinnering aan haar worden verteld wat zij heeft gedaan.”

14 Toen ging een van de Twaalf, namelijk Judas Iskariot, naar de hoofdpriesters
15 en vroeg: “Wat zijn jullie bereid mij te geven als ik Jezus aan jullie uitlever?” Zij
telden dertig zilverstukken voor hem uit.
16 Vanaf toen zocht Judas naar een gelegenheid om Jezus uit te leveren.

17 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde Broden kwamen Jezus'
leerlingen Hem vragen: “Waar wilt U dat we de Pesachmaaltijd klaarmaken?”
18 Jezus zei: “Ga de stad in, naar die en die persoon, en zeg tegen hem: ‘De
Leraar zegt: Mijn tijd is bijna gekomen. Bij jou thuis zal Ik met mijn leerlingen de
Pesachmaaltijd eten.’ ”
19 De leerlingen deden wat Hij hun had opgedragen: ze maakten de Pesachmaaltijd
klaar.
20 Die avond nam Jezus aan tafel plaats met de Twaalf.
21 Tijdens het eten zei Jezus: “Ik verzeker jullie, een van jullie zal Mij verraden.”
22 Daar werden ze heel bedroefd van en ze vroegen Hem, de een na de ander: “Ik
ben het toch niet, Heer?”
23 Jezus antwoordde: “Hij die samen met Mij het stuk brood in zijn hand in de schaal
met eten doopt, Hij is het die Mij zal verraden.
24 De Mensenzoon zal heengaan, precies zoals over Hem in de Schriften staat, maar
wee degene door wie de Mensenzoon wordt verraden. Voor die persoon zou het beter
zijn geweest als hij niet was geboren.”
25 Judas, zijn verrader, reageerde: “Ik ben het toch niet, Rabbi?” Jezus zei tegen hem:
“Jij hebt het gezegd.”

26 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een zegengebed uit, brak het in
stukken, verdeelde die onder zijn leerlingen en zei: “Neem dit aan en eet het, dit is
mijn lichaam.”
27 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en reikte hen de beker aan, terwijl
Hij zei: “Drink er allen uit.
28 Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor veel mensen wordt vergoten,
voor de vergeving van hun zonden.
29 Ik zeg jullie, vanaf nu zal Ik niet meer van deze vrucht van de druivelaar drinken
tot de dag waarop Ik nieuwe wijn met jullie drink in het koninkrijk van mijn Vader.”
30 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de Olijfberg.
31 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Omwille van wat er met Mij gaat gebeuren,
zullen jullie allen Mij vannacht in de steek laten, want in de Schriften staat: ‘Ik zal de
herder doodslaan, en de schapen van de kudde zullen worden uiteengedreven.’
32 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar Galilea gaan.”
33 Petrus reageerde: “Al zou iedereen U in de steek laten, ik zal U nooit in de steek
laten!”
34 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker je, vannacht nog, voordat de haan kraait, zal jij
Mij driemaal verloochenen.”
35 Petrus antwoordde: “Al zou ik samen met U moeten sterven, ik zal U nooit
verloochenen.” De andere leerlingen zeiden hetzelfde.
36 Toen kwam Jezus met hen bij een plaats die Getsemane wordt genoemd. Hij zei
tegen zijn leerlingen: “Gaan jullie hier zitten terwijl Ik verderop ga bidden.”
37 Jezus nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee en begon bedroefd
en onrustig te worden.
38 Hij zei tegen hen: “Ik ben diep, zelfs dodelijk, bedroefd. Blijf hier samen met Mij
waken.”
39 Hij stapte iets verder, liet zich voorover vallen en bad: “Mijn Vader, als het mogelijk
is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan; laat echter niet gebeuren wat Ik wil, maar
wat U wil.”
40 Toen Hij bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei tegen
Petrus: “Konden jullie niet eens een uur lang samen met Mij waken?
41 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen, want de geest is wel
bereidwillig maar het lichaam is zwak.”
42 Hij ging nogmaals weg, voor de tweede keer, en bad: “Mijn Vader, als het niet
mogelijk is dat dit voorbij gaat tenzij Ik drink, laat dan gebeuren wat U wil.”
43 Toen Hij weer bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen nogmaals slapend aan,
want ze konden hun ogen niet openhouden.
44 Hij ging opnieuw weg en bad iets verderop dezelfde woorden, voor de derde keer.
45 Daarna kwam Hij bij zijn leerlingen terug en zei Hij: “Zijn jullie nog altijd aan
het slapen en rusten? Het tijdstip waarop de Mensenzoon aan de zondaars wordt
uitgeleverd, is bijna aangebroken.
46 Sta op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier.”
47 Terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de Twaalf, vergezeld van een grote
menigte met zwaarden en knuppels, gestuurd door de hoofdpriesters en oudsten van
het volk.
48 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken: “Het is degene die ik met een
kus begroet; Hem moeten jullie arresteren.”
49 Hij stapte recht op Jezus af, zei “Gegroet, Rabbi!” en gaf Hem een kus.
50 Jezus zei tegen hem: “Vriend, doe waarvoor je gekomen bent.” Toen kwamen ze
naar Jezus toe, en ze grepen en arresteerden Hem.

51 Een van de mensen bij Jezus strekte ineens zijn hand uit, trok zijn zwaard, viel de
dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn oor af.
52 Maar Jezus zei tegen hem: “Steek je zwaard terug op zijn plaats, want ieder die
naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.
53 Denk je niet dat Ik mijn Vader te hulp zou kunnen roepen en dat Hij Mij dan
meteen twaalf legioenen engelen zou sturen?
54 Maar hoe zou dan in vervulling gaan wat in de Schriften staat, namelijk dat dit
moet gebeuren?”
55 Op dat moment zei Jezus tegen de mensen: “Zijn jullie Mij hier als een misdadiger
met zwaarden en knuppels komen arresteren? Ik zat toch elke dag bij jullie op het
tempelterrein te onderwijzen? Toen hebben jullie Mij niet opgepakt.
56 Maar dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat de profeten hebben
geschreven.” Toen lieten al zijn leerlingen Hem in de steek; ze vluchtten weg.
57 Zij die Jezus hadden gearresteerd, leidden Hem weg naar Kajafas, de hogepriester,
waar de Schriftgeleerden en de oudsten waren bijeengekomen.
58 Petrus volgde Hem op een afstand, tot op de binnenplaats van het huis van de
hogepriester. Eenmaal binnen ging hij bij de bewakers zitten om te kijken wat er zou
gebeuren.
59 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar een valse getuigenverklar-
ing tegen Jezus, zodat ze Hem zouden kunnen ombrengen.
60 Dat lukte niet, hoewel er veel valse getuigen naar voren kwamen. Uiteindelijk
kwamen twee mensen naar voren,
61 die zeiden: “Deze man heeft gezegd: ‘Ik kan Gods tempel verwoesten en in drie
dagen herbouwen.’ ”
62 Toen stond de hogepriester op en vroeg aan Jezus: “Hebt U geen antwoord op de
verklaring van deze getuigen tegen U?”
63 Jezus zweeg. De hogepriester zei tegen Hem: “Ik bezweer U bij de levende God,
zeg ons of U de Messias bent, de Zoon van God!”
64 Jezus zei tegen hem: “U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u, vanaf nu zal u de
Mensenzoon aan de rechterzijde van de Machtige zien zitten, en u zal Hem zien komen
op de wolken.”
65 Toen maakte de hogepriester een scheur in zijn mantel en zei hij: “Hij heeft God
gelasterd. Waarom hebben we nog getuigen nodig? U heeft de godslastering nu toch
gehoord?
66 Wat is uw oordeel?” Ze antwoordden: “Hij verdient de dood!”
67 Toen spuwden ze Hem in het gezicht en gaven ze Hem vuistslagen. Sommigen
sloegen Hem
68 en riepen dan: “Profeteer voor ons, Messias, wie is het die U heeft geslagen?”
69 Intussen zat Petrus buiten op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar
hem toe. Ze zei: “U was ook bij Jezus de Galileeër.”
70 Petrus ontkende het tegenover hen allen. “Ik weet niet waarover je het hebt”, zei
hij.
71 Terwijl hij naar de buitenpoort stapte, werd hij opgemerkt door een ander
dienstmeisje. Zij zei tegen de mensen daar: “Die man was bij Jezus van Nazaret.”
72 Petrus ontkende het opnieuw door te zweren: “Ik ken die Man niet.”
73 Iets later kwamen de omstaanders naar Petrus toe en zeiden: “Jij bent toch echt
een van hen, want je accent verraadt je.”
74 Toen begon Petrus vloeken over zichzelf af te roepen en te zweren: “Ik ken die
Man niet.” Meteen kraaide er een haan.

75 Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus had gezegd: “Voordat de haan kraait, zal
jij Mij driemaal verloochenen.” Hij ging naar buiten en weende bitter.

27

1 Toen het ochtend werd, smeedden alle hoofdpriesters en volksoudsten tezamen
een plan om Jezus om te brengen.
2 Ze leidden Hem gebonden weg en leverden Hem over aan Pilatus, de gouverneur.
3 Toen Judas, Jezus' verrader, zag dat Hij was veroordeeld, kreeg hij wroeging en
bracht hij de dertig zilverstukken naar de hoofdpriesters en oudsten terug.
4 Hij zei: “Ik heb gezondigd door een onschuldige te verraden.” Maar zij zeiden: “Wat
gaat ons dat aan? Zie zelf maar.”
5 Judas gooide de zilverstukken de tempel in, vertrok en hing zich op.
6 Toen de hoofdpriesters de zilverstukken opraapten, zeiden ze: “Dit mogen we niet
bij de tempelschatten bewaren, want het is bloedgeld.”
7 Daarom kwamen ze tot het gezamenlijke besluit, met de zilverstukken de akker
van de pottenbakker te kopen en als begraafplaats voor vreemdelingen te gebruiken.
8 Daarom wordt die akker tot op vandaag de Bloedakker genoemd.
9 Zo ging in vervulling wat de profeet Jeremia had voorspeld:
“Ze namen de dertig zilverstukken,
de prijs die door de Israëlieten was bepaald,
10 en ze betaalden dat voor de akker van de pottenbakker,
zoals de Heer mij had opgedragen.”
11 Inmiddels stond Jezus voor de gouverneur. De gouverneur vroeg Hem: “Bent U de
koning van de Joden?” Jezus antwoordde: “U zegt het zelf.”
12 De hoofdpriesters en oudsten brachten hun beschuldigingen tegen Hem in, maar
Jezus reageerde niet.
13 Toen vroeg Pilatus Hem: “Hoort U niet hoeveel verklaringen tegen U worden
afgelegd?”
14 Jezus ging echter op geen enkele beschuldiging in, wat de gouverneur sterk
verwonderde.
15 Nu was het de gewoonte van de gouverneur om tijdens het feest een gevangene
vrij te laten die door de menigte werd gekozen.
16 Er was dit keer een beruchte gevangene die Jezus Barabbas heette.
17 Daarom vroeg Pilatus aan de mensen die waren samengestroomd: “Wie willen
jullie dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de Messias wordt genoemd?”
18 Hij wist namelijk dat ze Hem hadden uitgeleverd uit afgunst.
19 Terwijl hij nog op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem berichten: “Zorg dat je
die rechtvaardige man niets aandoet, want ik ben erg ontdaan door een droom die ik
vannacht over Hem heb gehad.”
20 Maar de hoofdpriesters en de oudsten overreedden de mensenmassa om Barabbas
op te eisen en Jezus te laten ombrengen.
21 De gouverneur vroeg nogmaals: “Wie van de twee willen jullie dat ik vrijlaat?” Ze
antwoordden: “Barabbas!”
22 Pilatus vroeg hen: “Wat willen jullie dat ik doe met Jezus die de Messias wordt
genoemd?” Iedereen riep: “Hij moet gekruisigd worden!”
23 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Nu riep men nog luider: “Hij moet
gekruisigd worden!”
24 Pilatus zag dat hij niets bereikte maar dat er een rel ontstond. Hij liet water halen,
waste in het bijzijn van de menigte zijn handen, en zei: “Ik ben niet verantwoordelijk
voor de dood van deze man. Zie zelf maar.”

25 Het hele volk antwoordde: “Wij en onze kinderen nemen de verantwoordelijkheid
voor zijn dood op ons!”
26 Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en vervolgens wegleiden
om te worden gekruisigd.

27 De soldaten van de gouverneur leidden Jezus het hoofdkwartier binnen en de
gehele legerafdeling kwam om Hem heen staan.
28 Ze trokken Hem de kleren uit en deden Hem een felrode mantel om.
29 Ze vlochten een kroon van doorntakken die ze op zijn hoofd zetten, staken een
rieten stok in zijn rechterhand, knielden voor Hem en dreven de spot met Hem door
te roepen: “Gegroet, koning van de Joden!”
30 Ze spuwden naar Hem, namen Hem de rietstok af en sloegen ermee op zijn hoofd.
31 Nadat ze zo de spot met Hem hadden gedreven, trokken ze Hem de mantel uit en
deden Hem zijn eigen kleren weer aan. Vervolgens leidden ze Hem weg om Hem te
kruisigen.

32 Toen ze de stad uitgingen, troffen ze een man uit Cyrene aan, die Simon heette.
Hem dwongen ze Jezus' kruis te dragen.
33 Toen ze bij de plaats kwamen die Golgota heet, wat “Schedelplaats” betekent,
34 gaven ze Hem met gal gemengde wijn te drinken. Maar na ervan geproefd te
hebben, wilde Hij het niet opdrinken.
35 Nadat ze Hem daar hadden gekruisigd en zijn kleren door middel van verloting
hadden verdeeld,
36 gingen ze zitten om Hem te bewaken.
37 Boven zijn hoofd plaatsten ze een bordje met de aanklacht tegen Hem: “Dit is
Jezus, de koning van de Joden.”
38 Samen met Hem werden ook twee misdadigers gekruisigd, één rechts en één links
van Hem.
39 De voorbijgangers beledigden Hem door hoofdschuddend
40 te roepen: “Jij die de tempel verwoest en binnen drie dagen herbouwt! Red Jezelf
als Jij de Zoon van God bent; kom van het kruis af!”
41 Precies zo bespotten ook de hoofdpriesters Hem, samen met de Schriftgeleerden
en de oudsten. Ze riepen:
42 “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet. Als Hij de koning van
Israël is, laat Hij dan nu van het kruis afkomen; dan zullen we in Hem geloven.
43 Hij vertrouwt op God, laat Die Hem redden als Hij daartoe bereid is. Hij heeft
immers gezegd: ‘Ik ben de Zoon van God.’ ”
44 Ook de misdadigers die samen met Jezus waren gekruisigd, bespotten Hem op die
manier.
45 Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele land, tot drie uur.
46 Rond drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eli, Eli, lama sabachtani?” Dat betekent:
Mijn God, mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?
47 Sommige mensen die daar stonden, hoorden het en zeiden: “Die Man roept Elia.”
48 Meteen haalde een van hen haastig een spons, vulde die met zure wijn, stak hem
op een stok en gaf Jezus zo te drinken.
49 Maar de anderen zeiden: “Wacht, laten we kijken of Elia Hem komt redden.”
50 Nadat Jezus nogmaals luid had geroepen, stierf Hij.
51 Op dat moment scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden in tweeën.
De aarde beefde, de rotsen spleten,
52 en de graven gingen open. Veel lichamen van overleden mensen die bij God
hoorden, kwamen tot leven.

53 Ze kwamen uit hun graven, en nadat Jezus was verrezen, gingen ze de heilige stad
in, waar ze door veel mensen zijn gezien.
54 Tijdens de aardbeving waren de centurio en zijn mannen Jezus aan het bewaken.
Toen ze zagen wat er gebeurde, werden ze verschrikkelijk bang. Ze zeiden: “Deze man
was werkelijk de Zoon van God!”
55 Er waren veel vrouwen die vanop een afstand toekeken. Zij waren Jezus gevolgd
vanuit Galilea en hadden Hem gediend.
56 Onder hen bevonden zich Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus en
Jozef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.
57 Het werd avond. Een rijk man uit Arimatea die Jozef heette en een volgeling van
Jezus was geworden,
58 ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Pilatus gaf opdracht het hem
te geven.
59 Jozef nam het lichaam, wikkelde het in schoon linnen
60 en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots had laten uithouwen. Hij rolde
een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.
61 Maria van Magdala en de andere Maria waren daar; ze zaten tegenover het graf.
62 De volgende dag, dus de dag na Voorbereidingsdag, gingen de hoofdpriesters en
de farizeeën gezamenlijk naar Pilatus.
63 Ze zeiden: “Meneer de gouverneur, wij herinneren ons dat die bedrieger, toen Hij
nog leefde, heeft gezegd: ‘Na drie dagen zal Ik verrijzen.’
64 Wilt u daarom het bevel geven om het graf te bewaken tot de derde dag? Anders
kunnen zijn leerlingen erheen gaan, het lichaam stelen en tegen het volk zeggen: ‘Hij
is uit de dood verrezen.’ En dan is het laatste bedrog erger dan het eerste.”
65 Pilatus zei tegen hen: “Ik geef jullie een wacht soldaten; ga het graf bewaken naar
best vermogen.”
66 Ze gingen met de wacht soldaten naar het graf om dat te bewaken, en ze
verzegelden de steen.

28

1 Na de sabbat, toen het ochtend werd op de eerste dag van de week, gingen Maria
van Magdala en de andere Maria naar het graf kijken.
2 Plots vond er een zware aardbeving plaats. Een engel van de Heer daalde uit de
hemel neer, ging naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten.
3 Hij zag eruit als de bliksem en zijn kledij was sneeuwwit.
4 De mannen die het graf bewaakten, beefden van angst en vielen voor dood neer.
5 Maar de engel sprak de vrouwen als volgt toe: “Wees niet bang, ik weet dat jullie
Jezus zoeken, die was gekruisigd.
6 Hij is hier niet; Hij is verrezen, zoals Hij had gezegd. Kom maar kijken waar Hij
heeft gelegen.
7 En ga dan snel aan zijn leerlingen vertellen: ‘Hij is uit de dood verrezen. Hij gaat
voor jullie uit naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien.’ Dat is mijn boodschap voor
jullie.”
8 Snel verlieten de vrouwen het graf, angstig maar ook bijzonder verheugd. Ze
haastten zich naar Jezus' leerlingen om verslag uit te brengen.
9 Plots kwam Jezus naar hen toe. Hij zei: “Gegroet!” Ze kwamen dichterbij, grepen
zijn voeten vast en aanbaden Hem.
10 Toen zei Jezus tegen hen: “Wees maar niet bang. Ga mijn mensen vertellen dat ze
naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien.”

11 Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele van de soldaten die het graf
hadden bewaakt naar de stad, waar ze verslag aan de hoofdpriesters uitbrachten van
alles wat er gebeurd was.
12 De hoofdpriesters kwamen bijeen met de oudsten en beraamden samen met hen
het plan om een grote som geld aan de soldaten te geven
13 en hun te vertellen: “Jullie moeten zeggen: ‘Zijn leerlingen zijn Hem 's nachts
komen stelen terwijl wij sliepen.’
14 En als de gouverneur hiervan hoort, zullen wij hem overreden, zodat jullie je geen
zorgen hoeven te maken.”
15 De soldaten aanvaardden het geld en deden wat hun was opgedragen. Dit verhaal
is tot op vandaag onder de Joodse mensen verspreid.
16 De elf leerlingen van Jezus gingen naar Galilea, naar de berg waarvan Hij had
gezegd dat ze daarnaartoe moesten gaan.
17 Toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, hoewel sommigen twijfelden.
18 Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: “Alle gezag in de hemel en op aarde is
aan Mij gegeven.
19 Ga daarom op weg en maak van alle volken mijn volgelingen, doop hen in de
naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest
20 en leer hun alles na te leven wat Ik jullie heb opgedragen. En weet dat Ik
voortdurend bij jullie zal zijn, tot aan het einde van de wereld.”

Het evangelie door Markus

1 Begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God.
2 In het boek van de profeet Jesaja staat:
“Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen;
3 er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!”
4 Overeenkomstig die profetie kwam Johannes de Doper in de wildernis de doop van
inkeer verkondigen, die tot vergeving van zonden leidt.
5 Mensen uit heel het gebied Judea en alle inwoners van Jeruzalem kwamen naar
hem toe en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun zonden
bekenden.
6 Johannes droeg kledij van kameelhaar en had een leren riem om zijn middel. Hij
at sprinkhanen en wilde honing.
7 Hij verkondigde: “Na mij komt Iemand die machtiger is dan ik; ik ben het niet
waard om te bukken om zijn schoenriem los te maken.
8 Ik heb jullie gedoopt met water, maar Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest.”
9 In die tijd arriveerde Jezus uit Nazaret; dat ligt in Galilea. Hij werd door Johannes
in de Jordaan gedoopt.
10 Zodra Jezus uit het water omhoogkwam, zag Hij dat de hemel openging en de
Geest als een duif op Hem neerdaalde.
11 Toen klonk er een stem uit de hemel: “Jij bent mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij
over Jou.”
12 Meteen daarna stuurde de Geest Jezus de wildernis in.
13 Op die eenzame plaats bleef Hij veertig dagen, terwijl Hij door Satan op de proef
werd gesteld. Jezus was bij de wilde dieren en de engelen dienden Hem.
14 Nadat Johannes was gevangengenomen, ging Jezus naar Galilea, waar Hij Gods
goede nieuws verkondigde.
15 Hij zei: “Het tijdstip is aangebroken, Gods koninkrijk is in aantocht. Kom tot inkeer
en geloof het evangelie.”
16 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag Hij dat Simon en zijn broer
Andreas een net in het meer uitwierpen, want ze waren vissers.
17 Jezus zei tegen hen: “Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers van jullie maken.”
18 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem.
19 Iets verderop zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, die met zijn broer Johannes
in een boot de netten aan het klaarmaken was.
20 Hij riep hen, en meteen lieten zij hun vader Zebedeüs met de arbeiders in de boot
achter en gingen ze Hem achterna.
21 Ze gingen naar Kafarnaüm en de eerstvolgende sabbat ging Jezus naar de synagoge
om er te onderwijzen.
22 De mensen waren diep onder de indruk van zijn onderwijs, want Hij onderwees
hen als een gezaghebbende en niet zoals de Schriftgeleerden.
23 Op dat moment was er in hun synagoge een man in wie een onreine geest leefde.
Hij schreeuwde:
24 “Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen om ons te vernietigen?
Ik weet wie U bent: Gods Heilige!”

25 Maar Jezus sprak hem berispend toe: “Zwijg en ga uit hem weg.”
26 De onreine geest deed de man stuiptrekken en ging met een luide schreeuw uit hem weg.
27 Alle mensen stonden er versteld van en ze vroegen elkaar: “Wat is dit? Nieuwe leer, met gezag! Hij geeft zelfs bevelen aan de onreine geesten en zij gehoorzamen Hem!”
28 Het nieuws over Jezus verspreidde zich meteen door het hele gebied van Galilea.
29 Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze meteen met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas.
30 Simons schoonmoeder lag met koorts in bed en meteen vertelden ze Jezus over haar.
31 Hij ging naar haar toe, nam haar bij de hand en hielp haar overeind. De koorts verdween en zij bediende hen.
32 Die avond na zonsondergang bracht men iedereen bij Jezus die ziek of bezeten was.
33 De hele stad verzamelde zich bij de deur.
34 Jezus genas veel mensen met allerlei ziekten. Ook dreef Hij veel demonen uit, maar Hij liet niet toe dat de demonen spraken, want zij wisten wie Hij was.
35 De volgende ochtend stond Jezus op terwijl het nog donker was. Hij verliet het huis en ging naar een eenzame plaats om te bidden.
36 Maar Simon en de mensen die bij hem waren, zochten naar Hem.
37 Toen ze Hem hadden gevonden, zeiden ze tegen Hem: “Iedereen zoekt U!”
38 Maar Jezus zei: “Laten we naar de dorpen in de omgeving gaan, zodat Ik ook daar kan preken, want daarvoor ben Ik gekomen.”
39 Toen trok Hij door heel Galilea, waar Hij preekte in de synagogen en demonen uitdreef.
40 Er kwam iemand bij Jezus met een huidziekte die hem onrein maakte. Hij smeekte Jezus op zijn knieën: “Als U wilt, kan U mij rein maken.”
41 Vol medeleven stak Hij zijn hand uit om hem aan te raken. “Ik wil het”, zei Hij. “Word rein.”
42 Meteen verdween de huidziekte en was de man rein geworden.
43 Jezus stuurde hem meteen weg met de strenge waarschuwing:
44 “Zorg dat je niemand iets vertelt, maar ga jezelf aan de priester tonen en breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis voor de mensen.”
45 Maar nadat de man was vertrokken, ging hij het nieuws uitgebreid rondvertellen. Daarom kon Jezus niet langer openlijk een stad binnengaan en moest Hij op eenzame plaatsen verblijven. Toch kwamen de mensen van overal naar Hem toe.

2

1 Toen Jezus enkele dagen later opnieuw Kafarnaüm binnenkwam, raakte bekend dat Hij thuis was.
2 Daar stroomden zoveel mensen samen dat er geen plaats meer was, zelfs niet bij de deur, en Hij sprak hen toe.
3 De mensen kwamen iemand bij Hem brengen die verlamd was en door vier van hen werd gedragen.
4 En omdat het wegens de menigte niet lukte om met hem bij Jezus te komen, maakten ze boven Hem een opening in het dak, waardoor ze de verlamde man op zijn mat naar beneden lieten zakken.
5 Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde man: “Mijn zoon, je zonden zijn je vergeven.”
6 Nu waren daar enkele Schriftgeleerden, die heimelijk dachten:

7 “Waarom zegt Hij dat? Dat is godslastering! Behalve God is er toch niemand die
zonden kan vergeven?”
8 Jezus had meteen door dat ze dat dachten en Hij zei tegen hen: “Waarom denken
jullie deze dingen?
9 Wat is gemakkelijker, tegen de verlamde zeggen: je zonden zijn vergeven, of
zeggen: sta op, neem je mat op en wandel?
10 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op aarde zonden
te vergeven …” En Hij zei tegen de verlamde man:
11 “Tegen jou zeg Ik: sta op, neem je mat op en ga naar huis!”
12 De verlamde man stond op, nam meteen zijn mat op en vertrok waar iedereen bij
was. Ze stonden allen versteld, verheerlijkten God en zeiden: “Zoiets hebben we nog
nooit gezien!”

13 Jezus ging terug naar het meer. Alle mensen kwamen bij Hem en Hij onderwees
hen.
14 Onderweg zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen
hem: “Volg Mij.” En Levi stond op en volgde Hem.
15 Toen Hij op een dag bij Levi te gast was voor een maaltijd, at een groot aantal
belastinginners en zondaars met Jezus en zijn leerlingen mee, want velen van hen
volgden Jezus.
16 Toen de Schriftgeleerden van de farizeeën Jezus zagen eten met de zondaars en
belastinginners, vroegen ze aan zijn leerlingen: “Waarom eet Hij met belastinginners
en zondaars?”
17 Jezus hoorde het en zei tegen hen: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter
nodig hebben, maar de zieken. Ik ben niet gekomen om rechtvaardige mensen te
roepen, maar zondaars.”

18 Toen Johannes' leerlingen en de farizeeën aan het vasten waren, kwamen er
mensen aan Jezus vragen: “Johannes' leerlingen en de farizeeën zijn aan het vasten;
waarom vasten uw leerlingen niet?”
19 Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kunnen toch niet vasten terwijl
de bruidegom bij hen is? Zolang hij bij hen is, kunnen ze niet vasten.
20 Maar er komt een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggenomen en dan zullen
ze vasten.
21 Niemand lapt een oud kledingstuk op met een stuk stof dat nog niet gekrompen
is, want dan trekt het verstelstuk de oude stof kapot en ontstaat er een grotere scheur.
22 En niemand giet nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barst de wijn uit zijn
zakken en zijn zowel de wijn als de zakken niets meer waard. Nieuwe wijn hoort in
nieuwe wijnzakken.”

23 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door wandelde, begonnen zijn
leerlingen onderweg wat aren te plukken.
24 De farizeeën vroegen Hem: “Waarom doen zij iets dat op de sabbat niet is
toegestaan?”
25 Hij antwoordde: “Hebben jullie nooit gelezen wat David deed toen hij en zijn
mannen niets bij zich hadden en honger kregen?
26 Dat gebeurde in de tijd dat Abjatar hogepriester was. David ging het huis van God
binnen, at van de gewijde broden waarvan enkel de priesters mochten eten, en gaf
ervan aan zijn mannen.”
27 Ook zei Jezus tegen hen: “De sabbat is voor de mens gemaakt, niet de mens voor
de sabbat.
28 Daarom is de Mensenzoon ook baas over de sabbat.”

3

1 Jezus ging opnieuw naar de synagoge en daar was iemand met een hand die hij
niet kon bewegen.
2 De mensen keken goed of Jezus hem op de sabbat zou genezen, zodat ze Hem
zouden kunnen beschuldigen.
3 Maar Hij zei tegen de man met de hand die hij niet kon bewegen: “Kom in het
midden staan.”
4 Toen vroeg Hij de mensen: “Wat is toegestaan op de sabbat: goed doen of kwaad
doen, een leven redden of een leven wegnemen?” Maar ze zwegen.
5 Hij keek hen kwaad aan, ontzet over de starheid van hun hart. Vervolgens zei Hij
tegen de man: “Steek de hand uit.” De man stak zijn hand uit en die genas.
6 Toen gingen de farizeeën naar buiten om samen met de aanhangers van Herodes
een plan te beramen om Jezus om te brengen.
7 Jezus trok zich echter met zijn leerlingen terug bij het meer. Een groot aantal
mensen uit Galilea volgde hen. Ook uit Judea,
8 Jeruzalem, Idumea, het gebied aan de overkant van de Jordaan en uit de omgeving
van Tyrus en Sidon kwamen de mensen in drommen naar Hem toe, omdat ze hadden
gehoord wat Hij allemaal deed.
9 Hij vroeg zijn leerlingen om een bootje klaar te houden wegens de menigte, voor
het geval het gedrang te sterk zou worden.
10 Hij had namelijk veel mensen genezen en daarom drongen veel mensen die iets
mankeerden naar voren om Hem aan te raken.
11 En wanneer de onreine geesten Hem zagen, vielen ze voor Hem neer terwijl ze
schreeuwden: “U bent de Zoon van God.”
12 Maar Hij verbood hun nadrukkelijk, bekend te maken wie Hij was.
13 Toen ging Jezus een berg op en riep Hij wie Hij bij zich wilde hebben. Die mensen
kwamen naar Hem toe.
14 Hij stelde twaalf personen aan – Hij noemde hen apostelen – om bij Hem te horen
en door Hem te worden uitgezonden om te preken
15 met het gezag om demonen uit te drijven.
16 Dit zijn de twaalf die hij aanstelde: Simon, aan wie Hij de naam Petrus gaf,
17 Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer Johannes – aan hen gaf Hij de naam
Boanerges, wat “zonen van de donder” betekent –
18 Andreas, Filippus, Bartolomeüs, Matteüs, Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs,
Taddeüs, Simon de Zeloot,
19 en Judas Iskariot, die Hem uiteindelijk verraden heeft.
20 Jezus ging naar huis. Opnieuw stroomde daar veel volk samen, zodat ze zelfs niet
konden eten.
21 Toen zijn familie ervan hoorde, gingen ze op pad om Hem op te halen, want ze
zeiden: “Hij is niet goed bij zijn verstand.”
22 De Schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden: “Beëlzebul, de
heerser over de demonen, zit in Hem en daarom kan Hij de demonen uitdrijven.”
23 Jezus riep hen echter bij zich en zei tegen hen in de vorm van parabels: “Het kan
toch niet dat Satan Satan uitdrijft?
24 Als een koninkrijk innerlijk verdeeld is, kan het niet standhouden.
25 En als een familie innerlijk verdeeld is, kan ze niet standhouden.
26 En als Satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan hij niet standhouden maar
is het voor hem afgelopen.
27 Ook kan niemand het huis van een sterk persoon binnendringen om zijn bezit
te plunderen zonder eerst die sterke man vast te binden. Pas dan kan hij het huis
leegplunderen.

28 Ik verzeker jullie, alle zonde en alle godslastering die mensen begaan, kan hun
worden vergeven.
29 Maar voor wie lastert tegen de Heilige Geest, komt er nooit vergeving; hij is
schuldig aan een eeuwige zonde."
30 De mensen hadden namelijk gezegd dat Jezus een onreine geest in zich had.
31 Toen arriveerden Jezus' moeder en broers. Ze bleven buiten en stuurden iemand
naar binnen om Hem te roepen.
32 Er zaten veel mensen om Hem heen en ze zeiden tegen Hem: "Uw moeder en
broers en zussen staan buiten en zoeken U."
33 Maar Hij vroeg hun: "Wie zijn mijn moeder en mijn broers?"
34 Hij keek naar de mensen die in een kring om Hem heen zaten en zei: "Dit zijn
mijn moeder en broers.
35 Want wie doet wat God wil, die is mijn broer, zus of moeder."

4

1 Toen Jezus opnieuw ging onderwijzen bij het meer, verzamelde zich zo'n grote
menigte om Hem heen, dat Hij plaatsnam in een boot op het meer, terwijl alle mensen
op de oever bleven staan.
2 Hij leerde hun van alles door middel van parabels. Hij zei:
3 "Luister! Er was eens een zaaier die ging zaaien.
4 Tijdens het zaaien viel er wat zaad langs het pad en de vogels kwamen het
oppikken.
5 Een ander deel viel in een ondiep laagje aarde op rotsgrond. De plantjes schoten
meteen op, omdat de aarde ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de plantjes en gingen ze
dood, omdat ze geen wortels hadden.
7 Nog een ander deel viel tussen het onkruid. Het werd door het groeiende onkruid
verstikt en leverde geen oogst op.
8 Weer ander zaad kwam terecht in goede aarde. Het kwam op, groeide verder en
leverde een goede oogst op, wel dertig-, zestig- of zelfs honderdmaal zoveel als er was
gezaaid."
9 Toen zei Hij: "Als je oren hebt om te horen, luister dan!"
10 Toen Hij later alleen was, vroegen de mensen die samen met de Twaalf bij Hem
waren, wat de parabels betekenden.
11 Hij zei tegen hen: "Aan jullie is het geheim van Gods koninkrijk onthuld, maar
aan buitenstaanders wordt alles in parabels verteld,
12 zodat ze 'wel zien maar niet begrijpen, en wel horen maar niet verstaan'; anders
zouden ze zich bekeren en worden vergeven."
13 Toen zei Hij tegen hen: "Begrijpen jullie deze parabel niet? Hoe gaan jullie dan de
andere parabels begrijpen?
14 De zaaier 'zaait' de boodschap van God voor de mensen.
15 Bij sommigen gaat het als bij zaad langs het pad. De boodschap wordt gezaaid,
maar zodra ze haar horen, neemt Satan de boodschap die in hen gezaaid is weg.
16 Bij anderen gaat het als bij zaad dat op rotsgrond wordt gezaaid: ze horen de
boodschap en aanvaarden deze meteen met vreugde.
17 Maar ze zijn oppervlakkig en de boodschap raakt niet diep in hen geworteld.
Zodra er verdrukking of vervolging komt omwille van het evangelie, geven ze op.
18 Bij nog anderen gaat het als bij plantjes tussen het onkruid. Ze horen de
boodschap,

19 maar deze raakt verstikt door de zorgen van dit leven, de misleiding van de
rijkdom en de begerigheid naar andere dingen, en levert niets op.
20 En bij weer anderen is het als bij zaad dat in goede aarde wordt gezaaid: ze horen
de boodschap en aanvaarden haar, zodat ze een oogst oplevert die dertig-, zestig- of
zelfs honderdmaal zo groot is."
21 Hij vertelde hun ook: "Een olielamp wordt toch niet in huis gehaald om onder een
bak of een bed te worden gezet? Nee, ze wordt op een standaard geplaatst.
22 Want er is niets geheim dat niet zal worden onthuld en niets verhuld dat niet
zichtbaar zal worden.
23 Als je oren hebt om te horen, luister dan!"
24 Hij zei ook tegen hen: "Denk zorgvuldig na over wat je hoort, want de maat die jij
hanteert, zal op jou worden toegepast en daaruit zal je ruimschoots ontvangen!
25 Aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven; maar van wie niets heeft, zal zelfs
hetgeen hij heeft worden afgenomen."
26 Verder zei Hij: "Met Gods koninkrijk is het als met een man die zaad in de grond
heeft gezaaid.
27 Dag na dag staat hij op en gaat hij weer slapen terwijl het zaad ontkiemt en groeit,
zonder dat hij weet hoe.
28 Er groeit vanzelf iets uit die aarde: eerst een stengel, dan een aar, en vervolgens
de volle graankorrels in de aar.
29 Zodra het graan rijp is, zet hij de sikkel erin, want het is tijd geworden voor de
oogst."
30 Hij zei ook: "Waarmee zal ik Gods koninkrijk vergelijken, met welke parabel zal
ik het beschrijven?
31 Het is als een mosterdzaadje; wanneer het in de aarde wordt gezaaid, is het het
kleinste van alle zaad op aarde.
32 Maar na het zaaien groeit het op en wordt het de grootste van alle moestuin-
planten, met takken die zo groot zijn dat de vogels zich in zijn schaduw kunnen
nestelen."
33 Hij vertelde hun de boodschap van God in de vorm van veel van dergelijke
parabels, in de mate waarin ze het konden begrijpen.
34 In feite sprak Hij enkel in de vorm van parabels, maar wanneer Hij met zijn
leerlingen alleen was, legde Hij alles uit.
35 Aan het einde van die dag, toen het avond werd, zei Hij tegen zijn leerlingen:
"Laten we naar de overkant varen."
36 Ze stuurden de menigte naar huis en voeren met Hem in de boot weg. Er voeren
andere boten met Hem mee.
37 Het begon hard te stormen en de golven sloegen in de boot, zodat die begon vol
te lopen.
38 Hij lag echter achter in de boot tegen het kussen te slapen. Ze maakten Hem
wakker en vroegen: "Leraar, kan het U niet schelen dat we vergaan?"
39 Toen Hij wakker was geworden, beval Hij de wind en het meer: "Rustig, kalmeer!"
De wind ging liggen en het werd heel stil.
40 Hij zei tegen hen: "Waarom zijn jullie zo bang? Hebben jullie geen geloof?"
41 Maar zij waren hevig geschrokken en vroegen elkaar: "Wie is Hij toch, dat zelfs
de wind en het meer Hem gehoorzamen?"

5

1 Ze kwamen aan bij de overkant van het meer, in het gebied van de Gerasenen.
2 Zodra Jezus uit de boot stapte, kwam een man met een onreine geest van tussen
de graven naar Hem toe.

3 Hij leefde namelijk tussen die graven en niemand kon hem nog vastbinden, zelfs
niet met een ketting.
4 Hij was namelijk al vaak aan handen en voeten geketend geweest, maar had telkens
de ketens en boeien kapotgetrokken en vernield. Niemand kon hem in bedwang
houden.
5 Dag en nacht was hij tussen de graven en in de bergen aan het schreeuwen en
zichzelf met stenen aan het verminken.
6 Hij zag Jezus van ver, rende op Hem af en viel voor Hem op zijn knieën,
7 terwijl hij riep: “Waarom bemoeit U zich met mij, Jezus, Zoon van de allerhoogste
God? Ik bezweer U in Gods naam: folter mij alstublieft niet!”
8 Jezus had namelijk tegen hem gezegd: “Onreine geest, ga uit die man weg!”
9 Toen vroeg Jezus hem: “Hoe heet jij?” Hij antwoordde: “Mijn naam is Legio, want
wij zijn met velen.”
10 Hij smeekte Jezus met aandrang om hen niet uit de streek te verjagen.
11 Nu was er op de berghelling een grote kudde varkens aan het grazen.
12 De onreine geesten smeekten Hem: “Stuur ons alstublieft die varkens in!”
13 Jezus stemde toe en de onreine geesten kwamen naar buiten en drongen de
varkens binnen. De kudde, ongeveer tweeduizend varkens, stormde de helling af,
het meer in, waar ze verdronken.
14 De varkenshoeders renden weg en brachten verslag uit in de stad en op het land.
Daarom kwamen de mensen kijken wat er was gebeurd.
15 Toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze de man zitten die door demonen bezeten was
geweest; hij was gekleed en bij zijn volle verstand. Toen werden ze bang.
16 Zij die hadden gezien wat er met de bezeten man en met de varkens was gebeurd,
legden het aan hen uit.
17 Toen begonnen de mensen Jezus te smeken hun streek te verlaten.
18 Toen Hij in de boot stapte, smeekte de man die bezeten was geweest om met Hem
mee te mogen.
19 Jezus liet dat niet toe, maar zei tegen hem: “Ga naar huis en vertel je familie wat
de Heer voor jou heeft gedaan en hoe Hij jou zijn mededogen heeft getoond.”
20 De man vertrok en begon in de Dekapolis te verkondigen wat Jezus voor hem had
gedaan. En iedereen was diep onder de indruk.

21 Toen Jezus naar de overkant was teruggevaren, kwam een grote menigte om Hem
heen staan. Hij was nog bij het meer,
22 toen er een synagogebestuurder aankwam die Jaïrus heette. Hij zag Jezus, viel aan
zijn voeten neer,
23 en smeekte vurig: “Mijn dochtertje is stervende. Kom haar alstublieft de handen
opleggen, zodat ze zal genezen en in leven blijven!”
24 Jezus ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem en drong tegen Hem aan.
25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar last had van bloedingen.
26 Ze had allerlei behandelingen van vele dokters ondergaan en had daar al haar
geld aan uitgegeven, maar in plaats van beter te worden was ze verslechterd.
27 Toen zij over Jezus hoorde, wrong ze zich tussen de mensen door en raakte ze van
achteren zijn mantel aan,
28 want ze dacht: “Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen.”
29 Meteen stopte het bloeden en voelde ze aan haar lichaam dat ze van haar kwaal
was genezen.
30 Jezus merkte meteen dat er kracht van Hem was uitgegaan. Hij draaide zich om
in de menigte en vroeg: “Wie heeft mijn kleren aangeraakt?”

31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: “U ziet toch hoe de menigte zich om U verdringt?
Hoe kan U dan vragen wie U heeft aangeraakt?”
32 Hij bleef echter om zich heen kijken om te zien wie het had gedaan.
33 De vrouw, die nu beefde van angst omdat ze wist wat er met haar was gebeurd,
kwam naar voren, liet zich voor Hem neervallen en vertelde Hem de hele waarheid.
34 Hij zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je genezen. Ga in vrede en wees
genezen van je kwaal.”
35 Terwijl Jezus nog sprak, kwamen mensen uit het huishouden van Jaïrus de
synagogebestuurder zeggen: “Uw dochtertje is gestorven. Waarom zou u de Leraar
nog lastigvallen?”
36 Jezus hoorde hun bericht, maar zei tegen de synagogebestuurder: “Wees niet
bang; je moet enkel geloven.”
37 Hij liet niet toe dat er iemand met Hem meeging, behalve Petrus en de broers
Jakobus en Johannes.
38 Toen ze bij het huis van de synagogebestuurder waren aangekomen, zag Jezus een
grote drukte. Er werd geweend en luid gejammerd.
39 Hij ging naar binnen en zei: “Waarom deze drukte en dit geween? Het kind is niet
dood, het slaapt alleen maar.”
40 Ze lachten Hem uit, maar Hij stuurde iedereen naar buiten behalve de vader en
moeder van het kind en de leerlingen die Hem vergezelden. Hij ging de kamer binnen
waar het kind lag,
41 nam haar hand vast en zei tegen haar: “Talita koem.” Dat betekent: “Meisje, Ik zeg
je: sta op.”
42 Het meisje stond meteen op en begon te stappen. Ze was twaalf jaar oud. Men
was buiten zichzelf van verbazing.
43 Hij droeg hun op dat niemand dit te weten mocht komen en zei dat ze haar wat
eten moesten geven.

6

1 Jezus vertrok daarvandaan en kwam aan in zijn thuisstad. Zijn leerlingen waren
met Hem meegekomen.
2 Toen het sabbat werd, begon Hij te onderwijzen in de synagoge en de vele
toehoorders waren diep onder de indruk. Ze vroegen: “Waar haalt die Man dat toch
vandaan, hoe komt Hij aan die wijsheid en hoe is het mogelijk dat Hij die wonderen
doet?
3 Is dit niet de bouwer, de zoon van Maria en broer van Jakobus, Joses, Judas en
Simon? En zijn zussen wonen toch hier bij ons?” Ze ergerden zich aan Hem.
4 Maar Jezus zei tegen hen: “Het is alleen in zijn thuisstad, bij zijn familie en in zijn
eigen huis dat een profeet geen eer ontvangt.”
5 Hij kon er geen wonderen doen, alleen genas Hij enkele zieken door hun de handen
op te leggen.
6 Hij verbaasde zich over hun ongeloof. Daarna trok Hij van dorp tot dorp om er te
onderwijzen.
7 Jezus riep de Twaalf bij zich en begon hen twee aan twee op pad te sturen. Hij gaf
hun gezag over onreine geesten
8 en gaf hun de volgende instructies: “Neem niets mee voor onderweg, behalve een
wandelstok. Geen brood, geen reistas, en geen geld in je geldriem.
9 Trek wel sandalen aan, maar geen extra kledij.”
10 Jezus zei ook tegen hen: “Wanneer jullie bij iemand te gast zijn, blijf dan bij die
persoon logeren totdat je uit die plaats vertrekt.

11 En wanneer men je ergens niet verwelkomt of niet naar je luistert, vertrek dan
uit die plaats en schud het stof van je voetzolen als een teken voor hen van jullie
afkeuring."
12 Ze gingen eropuit en riepen de mensen op om tot inkeer te komen.
13 Ze dreven veel demonen uit en zalfden vele zieken met olie en genazen hen.

14 Jezus' naam raakte bekend en ook koning Herodes hoorde over Hem. Sommige
mensen zeiden: "Johannes de Doper is uit de dood verrezen; daarom doet Hij
wonderen."
15 Anderen zeiden: "Hij is Elia", en nog anderen: "Hij is een profeet, zoals de profeten
van vroeger."
16 Maar toen Herodes het hoorde, zei hij: "Johannes, die ik heb laten onthoofden, is
verrezen."
17 Herodes had namelijk zelf bevolen om Johannes te arresteren en in de gevangenis
vast te zetten, wegens Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus. Herodes was met
haar getrouwd,
18 en Johannes had tegen Herodes gezegd: "U mag niet met uw schoonzus trouwen."
19 Daarom had Herodias een hekel aan Johannes. Ze wilde hem doden, maar ze
kreeg daartoe niet de gelegenheid.
20 Herodes wist dat Johannes een rechtvaardige man was die een zuiver leven leidde.
Herodes was bang voor Johannes en beschermde hem. Herodes luisterde graag naar
Johannes, hoewel het hem in verlegenheid bracht.
21 Herodias zag haar kans schoon op de verjaardag van Herodes, toen hij
een feestmaal hield voor zijn hoge functionarissen en militaire leiders en de
vooraanstaande burgers van Galilea.
22 Toen Herodias' dochter kwam dansen, beleefden Herodes en zijn gasten daar
zoveel plezier aan dat de koning tegen het meisje zei: "Vraag me wat je wil, en ik
zal het je geven."
23 Hij zwoer haar: "Ik zal je alles geven wat je vraagt, al was het de helft van mijn
koninkrijk."
24 Ze ging de zaal uit en zei tegen haar moeder: "Wat zal ik vragen?" Zij antwoordde:
"Het hoofd van Johannes de Doper."
25 Het meisje haastte zich meteen terug naar binnen en zei tegen de koning: "Ik wil
graag dat u mij onmiddellijk het hoofd van Johannes de Doper geeft, op een schaal."
26 De koning was zwaar aangeslagen, maar omwille van wat hij had gezworen in het
bijzijn van zijn gasten wilde hij het haar niet weigeren.
27 Hij stuurde meteen een beul naar de gevangenis om het hoofd van Johannes te
halen. De beul vertrok, onthoofdde Johannes
28 en kwam terug met zijn hoofd op een schaal. Hij gaf het aan het meisje en zij gaf
het aan haar moeder.
29 Toen Johannes' leerlingen dit hoorden, haalden ze zijn lichaam op en legden het
in een graf.

30 De apostelen kwamen bij Jezus terug en vertelden Hem alles wat ze hadden
gedaan en wat ze aan de mensen hadden onderwezen.
31 Maar Hij zei tegen hen: "Ga naar een afgelegen plaats, waar jullie alleen kunnen
zijn, en rust wat uit." Want het was zo'n komen en gaan dat ze zelfs niet aan eten
toekwamen.
32 Daarom vertrokken ze per boot naar een afgelegen plaats om alleen te zijn.
33 Veel mensen die hen zagen wegvaren, herkenden hen. Ze haastten zich te voet
vanuit alle steden naar die plaats, en kwamen vóór hen aan.

34 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en kreeg Hij medelijden
met de mensen, want ze waren als schapen zonder herder. Daarom begon Hij hun van
alles te leren.
35 Maar toen het laat begon te worden, kwamen zijn leerlingen bij Hem en zeiden:
“Dit is een afgelegen plaats en het is al laat.
36 Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de gehuchten en dorpen in de omgeving
kunnen gaan om voor zichzelf iets te kopen om te eten.”
37 Maar Hij antwoordde: “Geven jullie hun maar te eten.” Zij vroegen Hem: “Hoe
kunnen wij voor tweehonderd denarie brood gaan kopen om aan al die mensen te
geven?”
38 Jezus zei: “Ga eens kijken hoeveel broden jullie hebben.” Ze gingen het na het en
zeiden: “Vijf, en twee vissen.”
39 Toen droeg Hij hun op tegen de mensen te zeggen dat ze in groepen op het groene
gras moesten plaatsnemen.
40 Dus namen de mensen plaats in groepen van honderd en van vijftig.
41 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog, naar de hemel, sprak
een zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen om uit te
delen. Ook de twee vissen verdeelde Hij onder alle mensen.
42 Ze aten allen tot ze voldaan waren.
43 Daarna verzamelden ze de overgebleven brokken – wel twaalf manden vol – en
de overgebleven vis.
44 Het aantal mannen dat had gegeten bedroeg vijfduizend.
45 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de boot te stappen en voor
Hem uit naar Betsaïda over te steken terwijl Hij de menigte naar huis stuurde.
46 Nadat Hij afscheid van hen had genomen, ging Hij de berg op om te bidden.
47 Toen het avond werd, bevond de boot zich midden op het meer terwijl Hij nog
alleen aan wal was.
48 Hij zag dat de leerlingen zich hard moesten inspannen om vooruit te roeien, want
ze hadden de wind tegen. Tegen het einde van de nacht ging Hij hen achterna, al
wandelend over het water. Toen Hij hen zou voorbijgaan,
49 zagen ze Hem op het meer wandelen. Ze dachten dat Hij een spook was en
schreeuwden het uit.
50 Iedereen zag Hem allemaal en waren doodsbang. Meteen sprak Hij hen toe: “Wees
gerust, Ik ben het. Wees niet bang.”
51 Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Ze waren volkomen
verbijsterd,
52 want ze hadden de les van de broden niet begrepen; hun hart was verstard.
53 Eenmaal overgestoken, kwamen ze aan land bij Gennesaret, waar ze aanmeerden.
54 Zodra ze uit de boot stapten, herkenden de mensen Jezus.
55 Ze doorkruisten de hele streek om hun zieken op draagmatten naar de plaats te
dragen waarvan ze hoorden dat Hij daar was.
56 En waar Hij ook kwam – dorpen, steden of platteland – bracht men de zieken
naar marktplaatsen en smeekte men Hem om slechts de kwast onderaan zijn mantel
te mogen aanraken. Iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

7

1 De farizeeën en enkele Schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen,
kwamen om Jezus heen staan.
2 Ze hadden sommige van zijn leerlingen zien eten met onreine – dat wil zeggen:
ongewassen – handen.

3 De farizeeën, in feite alle Joodse mensen, eten namelijk niet zonder eerst grondig
hun handen te wassen. Daarmee volgen ze de traditie van hun voorouders.
4 Als ze van de markt thuiskomen, eten ze pas nadat ze zich hebben gewassen.
Ze volgen ook allerlei andere tradities, zoals het afwassen van bekers, kannen en
kookpotten.
5 Daarom vroegen de farizeeën en de Schriftgeleerden aan Jezus: “Waarom leven
uw leerlingen niet volgens de tradities van de voorouders, maar eten zij met onreine
handen?”
6 Hij antwoordde: “Jesaja had gelijk toen hij profeteerde over jullie, hypocrieten.
Want er staat:
‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
7 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’
8 Jullie hebben Gods gebod losgelaten en houden je vast aan menselijke traditie.”
9 Hij vervolgde: “Jullie blinken uit in het verwerpen van Gods gebod om jullie eigen
traditie na te leven.
10 Mozes heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’, en ‘Wie kwaadspreekt van
zijn vader of moeder, moet ter dood worden gebracht.’
11 Maar jullie beweren dat als iemand tegen zijn vader of moeder zegt: ‘Wat ik aan
jullie had kunnen geven, is korban’ – dat wil zeggen: aan God gewijd –
12 dat hij dan niets meer voor zijn vader of moeder mag doen.
13 Zo gebruiken jullie de traditie die aan jullie is doorgeven, om hetgeen God heeft
gezegd ongeldig te verklaren. En jullie doen veel dergelijke dingen.”
14 Jezus riep de menigte weer bij zich en zei: “Luister, iedereen, en begrijp het
volgende:
15 Niets dat van buitenaf bij iemand naar binnen gaat, kan hem verontreinigen.
Integendeel, het zijn de dingen die uit een mens naar buiten komen, die hem
verontreinigen.”
17 Nadat Hij een huis was binnengegaan, weg van de menigte, vroegen zijn
leerlingen Hem naar deze vergelijking.
18 Hij antwoordde: “Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht? Beseffen jullie niet
dat niets dat van buitenaf de mens ingaat, hem kan verontreinigen?
19 Het gaat namelijk niet naar zijn hart, maar naar zijn maag, en van daar weer naar
buiten.” Door dat te zeggen verklaarde Jezus alle voedingswaren rein.
20 Hij vervolgde: “Wat uit de mens naar buiten komt, dat verontreinigt hem.
21 Want het is van binnenuit, uit het hart van de mens, dat slechte gedachten
voortkomen: seksueel wangedrag, diefstal, moord,
22 overspel, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, jaloezie, laster,
arrogantie en dwaasheid.
23 Al deze slechte dingen komen van binnenuit en verontreinigen de mens.”
24 Jezus vertrok uit die plaats en ging naar de omgeving van Tyrus. Daar ging Hij een
huis binnen en wilde niet dat iemand daarvan wist. Hij kon echter niet onopgemerkt
blijven.
25 Er was namelijk een vrouw die een dochtertje had met een onreine geest. Zodra zij
over Hem hoorde, kwam ze naar Hem toe en liet ze zich voor zijn voeten neervallen.
26 De vrouw was een niet-Joodse, afkomstig van Syrofenicië. Ze smeekte Jezus om
de demon uit haar dochter te drijven.
27 Maar Hij zei tegen haar: “Laat eerst de kinderen voldoende eten, want het is niet
goed om het brood van de kinderen af te nemen en aan de hondjes te geven.”

28 Zij antwoordde: “Heer, de hondjes onder de tafel eten toch van wat de kinderen
morsen?”
29 Hij zei tegen haar: “Omdat je dat antwoord geeft, kun je gerust naar huis; de
demon is uit je dochter weggegaan.”
30 Zij ging naar huis en zag dat haar kind in bed lag en de demon was weggegaan.

31 Toen vertrok Jezus uit de omgeving van Tyrus. Via Sidon reisde Hij naar het Meer
van Galilea, dwars door het gebied van Dekapolis.
32 Daar werd iemand bij Hem gebracht, die doof was en moeite had met praten. Men
smeekte Jezus om zijn hand op hem te leggen.
33 Nadat Hij hem apart had genomen, bij de menigte vandaan, stak Jezus zijn vingers
in de oren van de man, spuwde Hij en raakte Hij de tong van de man aan.
34 Toen keek Hij omhoog naar de hemel, en zuchtte diep en zei tegen hem: “Effata”.
Dat betekent: ga open!
35 Meteen werkten zijn oren en tong naar behoren en sprak hij normaal.
36 Jezus droeg hun op het aan niemand te vertellen, maar hoe meer Hij het verbood,
hoe meer de mensen het bekendmaakten.
37 Ze waren diep onder de indruk en zeiden: “Alles wat Hij heeft gedaan is goed.
Hij zorgt er zelfs voor dat de doven kunnen horen en de stomme mensen kunnen
spreken.”

8

1 Op een keer was er weer een grote menigte en omdat ze geen eten hadden, riep
Jezus zijn leerlingen bij zich. Hij zei:
2 “Ik heb medelijden met al die mensen, want ze zijn al drie dagen bij Me en nu
hebben ze niets te eten.
3 Als Ik hen met een lege maag wegstuur, zullen ze onderweg bezwijken, want
sommigen zijn van ver gekomen.”
4 Zijn leerlingen antwoordden: “Waar in dit afgelegen gebied kan voldoende brood
worden gevonden voor al deze mensen?”
5 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?” “Zeven”, antwoordden ze.
6 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen. Hij nam de zeven broden,
sprak een dankgebed uit, brak ze in stukken en gaf die aan zijn leerlingen om uit te
delen, en zij bezorgden de stukken brood aan de mensen.
7 Men had ook enkele visjes. Hij sprak een zegen uit en liet ook die uitdelen.
8 De mensen aten tot ze voldaan waren. Toen werden de overgebleven brokken
verzameld: zeven korven vol.
9 Er waren ongeveer vierduizend mensen en Hij stuurde hen naar huis.

10 Meteen stapte Hij met zijn leerlingen in de boot en ging naar het gebied van
Dalmanuta.
11 De farizeeën kwamen naar Hem toe en begonnen met Hem te discussiëren. Om
Hem op de proef te stellen vroegen ze Hem om een teken uit de hemel.
12 Jezus zuchtte diep en zei: “Waarom vragen jullie om een teken? Ik verzeker jullie,
aan jullie soort mensen zal beslist geen teken worden gegeven.”
13 Hij ging bij hen weg en voer terug naar de overkant.

14 Jezus' leerlingen waren vergeten brood mee te nemen; ze hadden maar één brood
bij zich in de boot.
15 Jezus waarschuwde hen: “Pas op, kijk uit voor de desem van de farizeeën en ook
voor de desem van Herodes.”
16 Ze bespraken met elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze geen brood hadden.

17 Jezus merkte het en vroeg hun: “Waarom zijn jullie aan het bespreken dat jullie
geen brood hebben? Begrijpen en beseffen jullie het nog steeds niet? Is jullie hart
verstard?
18 Zien jullie niet met de ogen die jullie hebben en horen jullie niet met de oren die
jullie hebben? En weten jullie niet meer
19 hoeveel manden vol brokken jullie verzamelden toen Ik de vijf broden brak voor
de vijfduizend?” Ze zeiden: “Twaalf”.
20 “En de zeven broden voor de vierduizend, hoeveel korven vol brokken verza-
melden jullie toen?” Ze antwoordden: “Zeven”.
21 Hij zei tegen hen: “Begrijpen jullie het dan nog niet?”
22 Ze kwamen in Betsaïda. De mensen brachten iemand bij Jezus die blind was en
ze smeekten Hem om hem aan te raken.
23 Jezus nam de blinde man bij de hand en leidde hem het dorp uit. Daar spuwde
Hij in de ogen van de man, legde hem de handen op en vroeg: “Zie je al iets?”
24 De man probeerde te kijken en zei: “Ik zie mensen, ze zien eruit als wandelende
bomen.”
25 Jezus legde zijn handen nogmaals op de ogen van de man. Nu kon hij goed zien
en was hij genezen; hij zag alles duidelijk.
26 Jezus stuurde hem naar huis en zei: “Ga zelfs het dorp niet in!”
27 Jezus en zijn leerlingen trokken verder, naar de dorpen bij Caesarea Filippi.
Onderweg vroeg Hij hun: “Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”
28 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen Elia, en nog anderen een
van de profeten.”
29 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?” Petrus antwoordde: “U
bent de Messias.”
30 Jezus beval hun, aan niemand te vertellen wie Hij was.
31 Ook begon Hij hun te leren dat de Mensenzoon veel lijden zou moeten doorstaan,
dat Hij verworpen zou worden door de oudsten, hoofdpriesters en Schriftgeleerden,
en dat Hij zou worden gedood en na drie dagen zou verrijzen.
32 Hij sprak er openlijk over, maar Petrus nam Hem apart en begon Hem te berispen.
33 Jezus draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en berispte Petrus door te zeggen:
“Ga weg, uit mijn ogen, jij satan! Het gaat jou niet om Gods belangen, maar om die van
de mensen.”
34 Toen riep Hij de menigte bij zich, samen met zijn leerlingen, en zei: “Als iemand
Mij wil volgen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.
35 Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor
Mij en voor het evangelie, zal het redden.
36 Immers, wat heeft een mens eraan om de hele wereld te winnen als hij zijn leven
verliest?
37 En wat kan een mens geven in ruil voor zijn leven?
38 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt in deze overspelige en zondige
tijd, zal de Mensenzoon zich voor hem schamen wanneer Hij komt met de heilige
engelen, in de hemelse pracht die zijn Vader omringt.”

9

1 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen niet sterven
voordat ze Gods koninkrijk op krachtige wijze hebben zien komen.”
2 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes mee een hoge berg op, waar
ze alleen waren. Daar veranderde Hij voor hun ogen.
3 Zijn kleren werden stralend wit, zo wit als niemand op aarde ze kan maken.
4 Toen verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.

5 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: “Rabbi, het is goed dat wij hier zijn. Laten
we drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.”
6 Hij wist niet hoe te reageren, want ze waren hevig geschrokken.
7 Toen kwam er een wolk die een schaduw over hen wierp. Vanuit de wolk klonk
een stem: “Dit is mijn dierbare Zoon. Luister naar Hem!”
8 Plots, toen ze om zich heen keken, zagen ze niemand meer en was enkel Jezus nog
bij hen.
9 Tijdens hun afdaling van de berg droeg Jezus hun op, aan niemand te vertellen wat
ze hadden gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood was verrezen.
10 Ze hielden het gebeurde voor zich, maar onderling bespraken ze wel wat Hij
bedoelde met “uit de dood verrijzen”.
11 Ook vroegen ze Hem: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat Elia eerst moet
komen?”
12 Hij antwoordde: “Elia komt inderdaad eerst alles in orde maken. Waarom zou
er dan over de Mensenzoon in de Schriften staan dat Hij veel moet lijden en slecht
behandeld gaat worden?
13 Maar Ik zal jullie iets vertellen: Elia is reeds gekomen en ze hebben hem alles
aangedaan wat ze wilden, zoals over hem in de Schriften staat.”

14 Toen ze bij de andere leerlingen kwamen, zagen ze dat er een grote menigte om
hen heen stond en er Schriftgeleerden met hen discussieerden.
15 Zodra alle mensen Jezus zagen, waren ze volkomen verrast en haastten ze zich
naar Hem toe om Hem te begroeten.
16 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie aan het discussiëren?”
17 Iemand uit de menigte antwoordde: “Leraar, ik kwam mijn zoon bij U brengen;
hij heeft een geest in zich waardoor hij niet kan praten.
18 Overal waar deze hem overmant, gooit hij hem tegen de grond. Dan staat het
schuim op zijn lippen, knarst hij met zijn tanden en verstijft hij. Ik heb uw leerlingen
gevraagd om de geest uit te drijven, maar dat lukte hun niet.”
19 Jezus antwoordde: “O, ongelovige mensen, hoelang zal Ik nog bij jullie zijn?
Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem bij Mij.”
20 Toen brachten ze de jongen bij Hem. Zodra de geest Jezus zag, zorgde hij dat de
jongen begon te stuiptrekken. Hij viel op de grond en rolde heen en weer met het
schuim op zijn lippen.
21 Jezus vroeg aan de vader: “Hoe lang gebeurt dit al met hem?” De vader zei: “Van
kleins af aan.
22 De geest heeft hem zelfs vaak in het vuur of het water gegooid om hem om te
brengen. Maar als U iets kan doen, help ons dan, heb medelijden met ons.”
23 Jezus zei tegen hem: “Waarom zeg je: ‘Als U iets kan doen’? Voor wie gelooft is
alles mogelijk.”
24 De vader van het kind riep meteen uit: “Ik geloof! Kom mijn ongeloof te hulp!”
25 Toen Jezus zag dat er veel mensen op hen afkwamen, beval Hij de onreine geest:
“Jij doofstomme geest, Ik gebied je om uit hem weg te gaan en nooit weer in hem
binnen te gaan.”
26 Met veel stuiptrekkingen en geschreeuw ging de geest uit hem weg. De jongen
bleef voor dood liggen. Veel mensen zeiden: “Hij is gestorven.”
27 Maar Jezus nam hem bij de hand en hielp hem overeind. En hij stond op.
28 Nadat Jezus ergens naar binnen was gegaan en ze met Hem alleen waren, vroegen
zijn leerlingen: “Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?”
29 Hij antwoordde: “Dit soort kan enkel worden uitgedreven door middel van gebed.”

30 Ze vertrokken uit die plaats en reisden door Galilea, maar Hij wilde niet dat
iemand dat wist.
31 Hij was namelijk zijn leerlingen aan het onderwijzen. Hij zei tegen hen: “De
Mensenzoon zal aan de mensen worden uitgeleverd. Hij zal worden gedood en na
drie dagen zal Hij verrijzen.”
32 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en durfden Hem niet om uitleg te vragen.
33 Toen ze in Kafarnaüm waren aangekomen en thuis waren, vroeg Hij hen:
“Waarover waren jullie onderweg aan het discussiëren?”
34 Maar ze zwegen, want ze hadden onderweg gediscussieerd over wie van hen de
belangrijkste was.
35 Hij ging zitten, riep de Twaalf bij zich en zei: “Wie de belangrijkste wil zijn, moet
de minste van allen zijn en iedereen dienen.”
36 Hij nam een kind, zette het tussen hen in, sloeg zijn armen er omheen en zei:
37 “Wie een kind als dit in mijn naam verwelkomt, verwelkomt Mij; en wie Mij
verwelkomt, verwelkomt niet Mij maar Degene die Mij heeft gezonden.”
38 Johannes zei tegen Hem: “Leraar, wij zagen iemand in uw naam demonen
uitdrijven en wij wilden het hem verbieden omdat hij niet bij ons hoort.”
39 Jezus antwoordde: “Verbied het hem niet, want niemand kan in mijn naam een
wonder doen en onmiddellijk daarna iets lelijks over Mij zeggen.
40 Want wie niet tegen ons is, is voor ons.
41 Ik verzeker jullie, wie in mijn naam een beker water aan jullie geeft, zal zijn
beloning zeker niet mislopen.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven tot zonde aanzet, zou
beter af zijn als men een zware molensteen om zijn nek zou hangen en hem in zee
zou gooien.
43 En als je hand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar af. Je kan beter
verminkt het leven binnengaan dan met twee handen in de hel terechtkomen, in het
onuitblusbare vuur.
45 En als je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af. Je kan beter gehandicapt
het leven binnengaan dan in het bezit van twee voeten in de hel worden gegooid.
47 En als je oog jou tot zonde aanzet, haal het dan maar weg. Je kan beter met één oog
Gods koninkrijk binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de hel worden gegooid,
48 waar ‘de wormen die aan hen vreten nooit doodgaan en het vuur niet wordt
gedoofd’.
49 Want iedereen zal met vuur worden gezouten.
50 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe kan je het dan zouten? Zorg
dat er zout in jullie zit en bewaar de vrede met elkaar.”

10

1 Toen vertrok Jezus. Via de overkant van de Jordaan kwam Hij aan in het gebied
Judea. Opnieuw kwamen er grote aantallen mensen om Hem heen staan en opnieuw
onderwees Hij hun, zoals Hij gewoon was.
2 Enkele farizeeën kwamen Hem op de proef stellen door te vragen: “Mag een man
zijn vrouw wegsturen?”
3 Hij antwoordde: “Wat heeft Mozes jullie geboden?”
4 Ze zeiden: “Mozes gaf toestemming om een echtscheidingsakte te schrijven en haar
weg te sturen.”
5 Jezus antwoordde: “Het was omdat jullie koppig zijn dat Mozes dat gebod voor
jullie opschreef.

6 Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen ‘mannelijk en vrouwelijk
gemaakt.
7 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw
verbinden,
8 en ze zullen samen een nieuw lichaam vormen.’ Ze zijn dus niet langer twee
lichamen, maar één.
9 Daarom moet een mens niet scheiden wat God heeft samengevoegd.”
10 Toen ze weer thuis waren, vroegen zijn leerlingen Hem om uitleg.
11 Hij zei tegen hen: “Iemand die zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt,
pleegt echtbreuk ten opzichte van zijn vrouw.
12 En als een vrouw bij haar man weggaat en met een ander trouwt, pleegt zij
echtbreuk.”
13 Er werden kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij hen zou aanraken,
maar zijn leerlingen berispten de mensen.
14 Toen Jezus dat zag, zei Hij verontwaardigd tegen hen: “Laat de kinderen bij Mij
komen; houd hen niet tegen, want Gods koninkrijk is bestemd voor wie is zoals zij.
15 Ik verzeker jullie, wie Gods koninkrijk niet aanvaardt als een kind, zal het in geen
geval binnengaan.”
16 Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door middel van handoplegging.
17 Toen Hij aanstalten maakte om te vertrekken, kwam er iemand naar Hem toe,
knielde voor Hem neer en vroeg: “Goede leraar, wat moet ik doen om het eeuwig
leven te ontvangen?”
18 Jezus vroeg hem: “Waarom noem je Mij goed? Behalve God is niemand goed.
19 Je kent toch de geboden? Pleeg geen moord, pleeg geen echtbreuk, steel niet, leg
geen leugenachtige verklaring af, bedrieg niemand, eer je vader en moeder.”
20 De man antwoordde: “Leraar, aan al die dingen heb ik me van jongs af aan
gehouden.”
21 Jezus keek hem aan, kreeg sympathie voor hem en zei: “Eén ding ontbreekt je nog;
ga verkopen wat je hebt en geef de opbrengst aan de armen; dan zal je een schat in de
hemel hebben. Kom dan terug en volg Mij.”
22 De man was teleurgesteld over dat antwoord en ging aangeslagen weg, want hij
had veel bezittingen.
23 Jezus keek om zich heen en zei tegen zijn leerlingen: “Wat is het moeilijk voor
rijken om Gods koninkrijk binnen te gaan.”
24 De leerlingen stonden versteld van zijn woorden. Jezus herhaalde: “Mijn
kinderen, wat is het moeilijk om Gods koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te kruipen
dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan.”
26 Nu waren ze helemaal ontdaan. Ze zeiden tegen elkaar: “Maar wie kan dan
worden gered?”
27 Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het onmogelijk, maar bij God niet,
want bij Hem is alles mogelijk.”
28 Petrus reageerde: “Kijk eens, wij hebben alles achtergelaten om U te volgen!”
29 Jezus zei: “Ik verzeker jullie, er is niemand die zijn huis, broers, zussen, moeder,
vader, kinderen of akkers heeft achtergelaten voor Mij en het evangelie,
30 die niet honderdmaal zoveel terugkrijgt: nu in deze tijd huizen, broers, zussen,
moeders, kinderen en akkers, maar ook vervolgingen, en in de toekomst het eeuwig
leven.
31 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.”

32 Nu waren ze onderweg naar Jeruzalem; Jezus wandelde voorop. Zijn leerlingen
waren verbijsterd en de mensen die met hen meekwamen waren bang. Opnieuw nam
Hij de Twaalf apart en begon Hij hun te vertellen wat er met Hem zou gebeuren.
33 Hij zei: “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensenzoon worden
uitgeleverd aan de hoofdpriesters en Schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter dood
veroordelen en Hem aan de niet-Joden uitleveren.
34 En die zullen Hem bespotten, bespuwen, geselen en doden, maar na drie dagen
zal Hij verrijzen.”
35 Toen kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, Hem vragen: “Leraar,
wij zouden U willen vragen om iets voor ons te doen.”
36 Hij vroeg: “Wat willen jullie dat Ik voor je doe?”
37 Zij vroegen Hem: “Zou één van ons rechts en de ander links van U mogen zitten
in uw hemel?”
38 Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie dezelfde
beker leegdrinken als Ik, of dezelfde doop ondergaan als Ik?”
39 Zij antwoordden: “Dat kunnen we.” Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen dezelfde
beker leegdrinken als Ik, en dezelfde doop ondergaan als Ik.
40 Maar het is niet aan Mij om te bepalen wie rechts of links van Mij mag zitten. Die
plaatsen zijn voor de mensen voor wie ze zijn bestemd.”
41 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan hoorden, werden ze kwaad op
Jakobus en Johannes.
42 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de andere volken zo is dat
zij die als leiders worden beschouwd, de baas over hen spelen en dat hun heersers
hun gezag over hen laten gelden.
43 Maar bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie belangrijk wil worden,
moet jullie dienaar zijn
44 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet de slaaf van iedereen zijn.
45 Want zelfs de Mensenzoon is niet gekomen om te worden gediend, maar om te
dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.”
46 Toen kwamen ze aan in Jericho. En toen Jezus en zijn leerlingen samen met een
grote menigte Jericho verlieten, zat er een blinde bedelaar aan de kant van de weg.
Hij heette Bartimeüs, wat “zoon van Timeüs” betekent.
47 Toen hij hoorde dat Jezus van Nazaret er was, begon hij luid te roepen: “Zoon van
David, Jezus, heb medelijden met mij!”
48 Veel mensen snauwden hem toe dat hij moest zwijgen, maar hij riep nog luider:
“Zoon van David, heb medelijden met mij!”
49 Jezus hield halt en zei: “Roep hem maar.” Toen riepen ze naar de blinde man:
“Wees gerust en sta op, want Hij roept je.”
50 De man deed snel zijn mantel uit, sprong overeind en kwam naar Jezus toe.
51 Jezus vroeg hem: “Wat wil je dat Ik voor je doe?” De blinde man antwoordde:
“Rabboeni, ik wil graag weer zien.”
52 Jezus zei tegen hem: “Ga, je geloof heeft je genezen.” De man kon meteen weer
zien en kwam achter Hem aan toen Hij zijn weg vervolgde.

11

1 Toen ze in de buurt van Jeruzalem kwamen – bij Betfagé en Betanië, die tegen de
Olijfberg liggen – stuurde Jezus twee van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: “Ga naar het dorp dat voor jullie ligt. Meteen bij het binnengaan
zullen jullie een vastgebonden jonge ezel zien, die nog nooit door iemand is bereden.
Maak hem los en breng hem hier.

3 Als iemand jullie vraagt: ‘Wat doen jullie daar?’, zeg dan: ‘De Heer heeft hem nodig
en zal hem meteen naar hier terugsturen.’ ”
4 Ze vertrokken en troffen een jonge ezel aan op straat, vastgebonden bij een deur.
Toen ze hem losmaakten,
5 vroegen enkele mensen die daar stonden: “Waarom maken jullie die ezel los?”
6 Ze antwoordden overeenkomstig Jezus' instructies en de mensen lieten hen
begaan.
7 Toen ze de jonge ezel bij Jezus hadden gebracht en hun mantels erop hadden
gelegd, ging Hij erop zitten.
8 Veel mensen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen takken met bladeren
die ze in de velden hadden gekapt.
9 De mensen die voor en achter Hem wandelden, riepen:
“Hosanna! Gezegend is Hij
die komt in de naam van de Heer!
10 Gezegend is het komende koninkrijk
van onze vader David!
Hosanna aan de Allerhoogste!”
11 Jezus ging Jeruzalem binnen, het tempelterrein op. Nadat Hij alles uitgebreid had
bekeken en het laat was geworden, ging Hij met de Twaalf naar Betanië.
12 De volgende ochtend, toen ze Betanië weer verlieten, kreeg Hij honger.
13 Hij zag in de verte een vijgenboom in blad staan en ging kijken of er iets eetbaars
aan zat. Eenmaal bij de boom vond Hij alleen maar bladeren, want het was niet de
juiste tijd voor vijgen.
14 Hij zei tegen de boom: “Laat niemand ooit nog vruchten van jou eten!” Zijn
leerlingen hoorden wat Hij zei.
15 Toen ze in Jeruzalem waren aangekomen, ging Hij het tempelterrein op. Daar
begon Hij de mensen weg te jagen die op het tempelterrein aan het kopen of
verkopen waren. Hij gooide de tafels van de geldwisselaars en de zitbanken van de
duivenverkopers omver
16 en liet niet toe dat iemand voorwerpen over het tempelterrein droeg.
17 Hij legde aan hen uit: “Er staat toch in de Schriften: ‘Mijn huis zal een gebedshuis
voor alle volken worden genoemd’? Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.”
18 De hoofdpriesters en de Schriftgeleerden hoorden het. Ze zochten naar een
manier om Hem om te brengen, want ze waren bang voor Hem omdat de hele menigte
diep onder de indruk was van zijn onderwijs.
19 Toen het avond werd, gingen Jezus en zijn leerlingen de stad uit.
20 Toen ze de volgende ochtend op de terugweg waren, zagen ze dat de vijgenboom
vanaf de wortels was verdord.
21 Petrus herinnerde zich wat er eerder was gebeurd en zei tegen Jezus: “Rabbi, kijk,
de vijgenboom die U had vervloekt is verdord.”
22 Jezus antwoordde: “Geloof maar in God.
23 Ik verzeker jullie, als iemand tegen deze berg zegt: kom van je plaats en stort jezelf
in zee, en in zijn hart niet twijfelt maar gelooft dat wat hij zegt zal gebeuren, dan zal
het voor hem worden gedaan.
24 Daarom zeg Ik jullie: als je ergens om vraagt in je gebed, wat het ook is, geloof dat
je het hebt ontvangen en je zal het krijgen.
25 En wanneer je staat te bidden terwijl je iets tegen iemand hebt, vergeef het hem;
dan zal je hemelse Vader ook jouw zonden vergeven.”
27 Ze kwamen opnieuw in Jeruzalem en terwijl Jezus over het tempelterrein
wandelde, kwamen de hoofdpriesters, de Schriftgeleerden en de oudsten naar Hem
toe.

28 Ze vroegen Hem: “Op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie
heeft de bevoegdheid gegeven om ze te doen?”
29 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie één vraag stellen. Als jullie Mij antwoorden, zal Ik
jullie vertellen op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
30 De doop van Johannes, kwam die van God of van de mensen? Wat is jullie
antwoord?”
31 Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen: Waarom
geloven jullie hem dan niet?
32 Maar als we zeggen: van de mensen …” Ze waren bang voor de menigte, want
iedereen was ervan overtuigd dat Johannes werkelijk een profeet was.
33 Daarom antwoordden ze Jezus: “Wij weten het niet.” Toen zei Jezus tegen hen:
“Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.”

12

1 Toen begon Hij hun parabels te vertellen: “Iemand plantte een wijngaard aan,
plaatste een omheining, groef een wijnperskuil en bouwde een wachttoren. Toen
verpachtte hij de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis.
2 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers om zijn aandeel in de
opbrengst van de wijngaard van hen te ontvangen.
3 Maar ze grepen hem, sloegen hem in elkaar en stuurden hem met lege handen
weg.
4 Vervolgens stuurde hij een andere knecht naar hen toe, maar ze sloegen hem op
het hoofd en vernederden hem.
5 Hij stuurde nog iemand, maar hem doodden ze. Hij stuurde er nog veel meer, en
sommigen daarvan sloegen ze in elkaar, anderen doodden ze.
6 Toen hij uiteindelijk maar één persoon over had, zijn dierbare zoon, stuurde hij
hem, want hij dacht: mijn zoon zullen ze wel respecteren.
7 Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: ‘Dit is de erfgenaam. Kom, laten we
hem doden; dan is de erfenis van ons.’
8 Ze grepen hem, doodden hem en gooiden hem de wijngaard uit.
9 Wat gaat de eigenaar van de wijngaard nu doen? Hij zal komen, de wijnbouwers
ombrengen en de wijngaard aan anderen geven.
10 Hebben jullie dit Schriftgedeelte niet gelezen:
‘De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden;
11 de Heer heeft hiervoor gezorgd, het is verbazingwekkend om te zien’?”
12 Toen wilden de hoofdpriesters, Schriftgeleerden en oudsten Jezus arresteren,
want ze beseften dat de parabel over hen ging. Maar ze lieten Hem met rust en
vertrokken, omdat ze bang waren voor de menigte.
13 Later stuurden ze enkele farizeeën en aanhangers van Herodes op Hem af om
Hem in zijn eigen woorden te vangen.
14 Toen ze bij Hem waren gekomen, zeiden ze: “Leraar, wij weten dat U oprecht
bent. U laat zich door niemand beïnvloeden en praat niemand naar de mond, maar U
onderwijst naar waarheid hoe men Gods weg moet bewandelen. Is het toegestaan om
de keizerlijke belasting te betalen, of niet? Moeten we betalen, of mag het niet?”
15 Maar Jezus doorzag hun hypocrisie. Hij zei: “Waarom stellen jullie Mij op de
proef? Breng Mij een denarie en laat Me die zien.”
16 Ze brachten Hem een munt en Hij vroeg: “Wie staat hierop afgebeeld? En welke
naam staat erop?” Ze antwoordden: “Van de keizer.”
17 Jezus zei tegen hen: “Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat
van God is.” Toen waren ze stomverbaasd over Hem.

18 Daarna kwamen er sadduceeën bij Hem. (Sadduceeën beweren dat er geen
verrijzenis is.) Zij vroegen Hem:
19 “Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand van wie de broer sterft
en een vrouw maar geen kinderen nalaat, met de weduwe trouwen en zo voor
nakomelingen zorgen voor zijn gestorven broer.
20 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde, maar hij stierf kinderloos.
21 De tweede broer trouwde met de weduwe, maar stierf ook zonder nakomelingen.
Zo verging het ook de derde.
22 De zeven broers lieten geen nakomelingen achter en als laatste van allen stierf de
vrouw.
23 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Want ze zijn alle zeven met
haar getrouwd geweest!”
24 Jezus zei tegen hen: “Jullie zitten op een dwaalspoor. Komt dat niet doordat jullie
noch de Schriften, noch Gods macht begrijpen?
25 Wanneer de mensen uit de dood verrijzen, trouwen ze niet, maar zijn ze als
engelen in de hemel.
26 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie niet in het boek van
Mozes gelezen, in het gedeelte over de doornstruik, dat God tegen hem zei: ‘Ik ben de
God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob’?
27 Hij is niet de God van doden, maar van levenden. Jullie zitten er ver naast.”
28 Een van de Schriftgeleerden was dichterbij gekomen, had hen horen debatteren,
besefte dat Jezus hun een goed antwoord had gegeven, en vroeg Hem: “Welk gebod is
het belangrijkste van al?”
29 Jezus antwoordde: “Het belangrijkste gebod is: Luister, Israël! De Heer is onze
God, de Heer is één.
30 Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel, met heel je verstand en
met al je kracht.
31 Het tweede is: Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt. Er bestaat geen
belangrijker gebod dan deze twee.”
32 De Schriftgeleerde zei: “Dat is juist, Leraar. Er is inderdaad maar één God; een
ander is er niet.
33 Hem liefhebben met heel je hart, heel je verstand en al je kracht en je naaste
liefhebben zoals je jezelf liefhebt is belangrijker dan alle soorten offers.”
34 Toen Jezus zag dat de Schriftgeleerde een verstandig antwoord had gegeven, zei
Hij tegen hem: “U bevindt zich niet ver van Gods koninkrijk.” Nu durfde niemand nog
vragen aan Hem te stellen.
35 Tijdens het onderwijzen op het tempelterrein vroeg Jezus: “Waarom zeggen de
Schriftgeleerden dat de Messias de zoon van David is?
36 David verklaarde toch zelf, aangestuurd door de Heilige Geest:
‘De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden
aan Je heb onderworpen.’
37 David zelf noemt Hem zijn Heer. Hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?” Het grote publiek
luisterde graag naar Hem.
38 Tijdens het onderwijzen zei Jezus ook: “Pas op voor de Schriftgeleerden. Zij
houden ervan, in prachtige gewaden rond te wandelen, met respect te worden begroet
op het marktplein,
39 en de beste plaatsen in te nemen in de synagogen en bij feestmalen.

40 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden lange gebeden voor de
schijn. Ze zullen extra zwaar worden gestraft."
41 Jezus ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in staken.
Veel rijke mensen gaven grote bedragen,
42 maar een arme weduwe stak er twee kopermuntjes in ter waarde van een
kwadrans.
43 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: "Ik verzeker jullie dat deze
arme weduwe meer in de offerkist heeft gestoken dan alle anderen.
44 Want zij gaven allen iets vanuit hun overvloed, maar deze vrouw gaf vanuit haar
armoede alles wat ze had, haar hele levensonderhoud."

13

1 Bij het verlaten van het tempelterrein zei een van Jezus' leerlingen tegen Hem:
"Kijk, Leraar, wat een prachtige stenen en enorme gebouwen!"
2 Jezus antwoordde: "Zie je al die grote gebouwen? Niet één steen hier zal op de
andere worden gelaten; het zal allemaal worden verwoest."
3 Later, toen Jezus tegenover het tempelterrein op de Olijfberg zat en alleen was met
Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, vroegen zij Hem:
4 "Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat het teken zal zijn dat het allemaal
op het punt staat te gebeuren?"
5 Jezus begon hen toe te spreken: "Pas op dat niemand jullie misleidt.
6 Er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen en zich voor Mij
uitgeven; zij zullen veel mensen misleiden.
7 En wanneer jullie horen van oorlogen en oorlogsdreiging, maak je dan niet
ongerust. Die dingen moeten gebeuren, maar het einde is dan nog niet aangebroken.
8 Want volken en koninkrijken zullen tegen elkaar oorlogvoeren, op allerlei plaatsen
zullen er aardbevingen plaatsvinden, en er komen hongersnoden. Dat is het begin van
de weeën.
9 Wees dus op je hoede. Jullie zullen aan stadsraden worden uitgeleverd en in
synagogen worden gegeseld. Omwille van Mij zullen jullie voor heersers en koningen
terechtstaan om tegenover hen te getuigen van Mij.
10 En eerst moet aan alle volken het evangelie worden verkondigd.
11 Wanneer jullie worden gearresteerd en overgeleverd, wees dan niet ongerust over
wat je zal zeggen. Zeg gewoon wat je op dat moment wordt ingegeven; dan ben je het
namelijk niet zelf die spreekt, maar de Heilige Geest.
12 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden omgebracht, en een vader zijn
kind; kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen en hen laten ombrengen.
13 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam, maar wie
standhoudt tot het einde, zal worden gered.
14 Wanneer jullie dan de 'verwoestende gruwel' zien staan waar hij niet hoort – lezer,
begrijp wat dit betekent – moeten de mensen in Judea de bergen invluchten.
15 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar beneden of naar binnen gaan
om iets uit huis mee te nemen.
16 Wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om zijn mantel op te halen.
17 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger zijn of
borstvoeding geven.
18 Bid dat het niet in de winter plaatsvindt,
19 want tijdens die periode zal er leed zijn zoals er nog nooit is geweest van het begin
van Gods schepping tot nu, en zoals er daarna nooit meer zal zijn.

20 En als de Heer die periode niet zou hebben ingekort, zou geen mens het overleven.
Maar Hij heeft die periode ingekort in het belang van de uitverkorenen, de mensen
die Hij heeft uitgekozen.
21 Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, hier is de Messias!’, of: ‘Kijk, daar is Hij!’,
geloof het dan niet.
22 Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die tekenen en
wonderen doen om zo mogelijk de uitverkorenen te misleiden.
23 Wees dus op je hoede. Ik heb jullie gewaarschuwd.
24 Maar dan, na dat leed, zal de zon verduisteren en de maan geen licht geven,
25 zullen de sterren uit de lucht vallen en de hemellichamen uit koers raken.
26 En dan zal men de Mensenzoon in de wolken zien komen, met veel macht en
hemelse pracht.
27 Dan zal Hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverkorenen vanuit de vier
windstreken, uit alle uithoeken van de wereld, samen te brengen.
28 Leer daarom van de volgende vergelijking met de vijgenboom: zodra zijn takken
uitlopen en de bladeren verschijnen, weet je dat het bijna zomer is.
29 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze dingen ziet gebeuren, weten
dat het voor de deur staat.
30 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.
31 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit vergaan.
32 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren weet niemand; zelfs de
engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, enkel de Vader.
33 Pas op, wees waakzaam, want jullie weten niet wanneer het zover is.
34 Het is als bij iemand die op reis gaat: hij draagt het beheer van zijn huis aan zijn
dienaren over door aan elk van hen een taak te geven, en hij geeft de portier opdracht
om op de uitkijk te staan.
35 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welk tijdstip de eigenaar van het
huis terugkomt: 's avonds, tegen middernacht, in de kleine uurtjes of vlak voor de
ochtend aanbreekt.
36 Zorg dat hij je niet slapend aantreft wanneer hij plots komt.
37 Wat Ik jullie zeg, zeg Ik aan iedereen: wees waakzaam.”

14

1 Het was twee dagen voor Pesach en het Feest van de Ongedesemde Broden. De
hoofdpriesters en Schriftgeleerden zonnen op een list om Jezus te kunnen oppakken
en doden.
2 “Maar niet tijdens het feest,” zeiden ze, “anders komt er een volksopstand.”
3 Toen Jezus in Betanië deelnam aan een maaltijd in het huis van Simon de Melaatse,
kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje kostbare zuivere nardusolie.
Ze brak het flesje open en goot de geurige olie over zijn hoofd.
4 Sommige van de aanwezigen zeiden verontwaardigd tegen elkaar: “Waarom werd
die geurige olie verspild?
5 Die olie had verkocht kunnen worden voor meer dan driehonderd denarie en de
opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven.” Ze vielen ruw tegen haar uit.
6 Maar Jezus zei: “Laat haar met rust. Waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets
goeds voor Mij gedaan.
7 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn en jullie kunnen goed voor hen doen
wanneer jullie willen. Maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.
8 Zij heeft gedaan wat ze kon: ze heeft mijn lichaam gezalfd ter voorbereiding van
mijn begrafenis.

9 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie zal worden verkondigd,
zal ter herinnering aan haar worden verteld wat zij heeft gedaan."
10 Toen ging Judas Iskariot, een van de Twaalf, naar de hoofdpriesters om Jezus aan
hen uit te leveren.
11 Ze waren verheugd om dat te vernemen en beloofden dat ze hem geld zouden
betalen. Daarom zocht hij naar een gelegenheid om Jezus aan hen uit te leveren.
12 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde Broden, de dag waarop
gewoonlijk het Pesachlam wordt geslacht, vroegen Jezus' leerlingen Hem: "Waar wilt
U dat we de Pesachmaaltijd voor U gaan klaarmaken?"
13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen eropuit met de woorden: "Ga de stad in. Daar
zullen jullie een man tegenkomen die een waterkan draagt. Volg hem en
14 zeg tegen de eigenaar van het huis waar hij naar binnen gaat: 'De Leraar vraagt:
Waar is het vertrek waar Ik met mijn leerlingen de Pesachmaaltijd kan eten?'
15 Hij zal jullie een bovenzaal tonen, ingericht en op orde. Maak het daar voor ons
klaar."
16 De leerlingen vertrokken, gingen de stad in, troffen alles aan volgens zijn
beschrijving en maakten de Pesachmaaltijd klaar.
17 's Avonds kwam Hij met de Twaalf.
18 Ze gingen aan tafel en tijdens het eten zei Jezus: "Ik verzeker jullie, één van jullie
zal Mij verraden, iemand die met Mij aan het eten is."
19 Daar werden ze bedroefd van en ze vroegen Hem, de een na de ander: "Ik ben het
toch niet?"
20 Hij antwoordde: "Het is één van jullie twaalf, iemand die zijn brood samen met
Mij in de schaal doopt.
21 Want de Mensenzoon zal heengaan, zoals over Hem in de Schriften staat, maar
wee degene door wie de Mensenzoon wordt verraden: voor die persoon zou het beter
zijn geweest als hij niet was geboren."
22 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een zegengebed uit, brak het in
stukken, verdeelde die onder hen en zei: "Neem dit aan; dit is mijn lichaam."
23 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en reikte hun de beker aan. Ze
dronken er allen uit.
24 Hij zei tegen hen: "Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor veel
mensen wordt vergoten.
25 Ik verzeker jullie, Ik zal niet meer drinken van de vrucht van de druivelaar tot de
dag waarop Ik nieuwe wijn drink in Gods koninkrijk."
26 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de Olijfberg.
27 Jezus zei tegen hen: "Jullie zullen Mij allemaal in de steek laten, want in
de Schriften staat: 'Ik zal de herder doodslaan en de schapen zullen worden
uiteengedreven.'
28 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar Galilea gaan."
29 Petrus zei tegen Hem: "Al zou iedereen U in de steek laten, ik niet!"
30 Jezus antwoordde: "Ik verzeker je, vandaag, ja vannacht nog, voordat de haan
tweemaal kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen."
31 Petrus hield vol: "Al moet ik met U sterven, ik zal U nooit verloochenen." Alle
anderen zeiden hetzelfde.
32 Toen ze bij een plaats aankwamen die Getsemane heet, zei Jezus tegen zijn
leerlingen: "Gaan jullie hier zitten terwijl Ik ga bidden."
33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en begon ontdaan en onrustig
te worden.
34 Hij zei tegen hen: "Ik ben dodelijk bedroefd. Blijf hier en waak."

35 Hij stapte iets verder, liet zich op de grond vallen en bad dat, indien mogelijk, dit
tijdstip aan Hem zou mogen voorbijgaan.
36 Hij zei: “Abba, Vader, U kan alles. Neem deze beker van Mij weg! laat echter niet
gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”
37 Toen Hij terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei tegen Petrus: “Simon, slaap
je? Was je zelfs niet in staat om één uur te waken?
38 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen, want de geest is wel
bereidwillig maar het lichaam is zwak.”
39 Hij ging weg en bad opnieuw hetzelfde gebed.
40 Toen Hij opnieuw terugkwam, trof Hij hen slapend aan, want hun ogen waren
dichtgevallen. Ze wisten niet wat ze Hem konden antwoorden.
41 Toen Hij voor de derde keer terugkwam, zei Hij tegen hen: “Zijn jullie nog altijd
aan het slapen en rusten? Het is genoeg geweest, het tijdstip is aangebroken waarop
de Mensenzoon aan de zondaars wordt uitgeleverd.
42 Sta maar op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier.”

43 Terwijl Hij nog sprak, arriveerde Judas, een van de Twaalf, met een groep
mensen met zwaarden en knuppels. Ze waren gestuurd door de hoofdpriesters,
Schriftgeleerden en oudsten.
44 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken: “Het is degene die ik met een
kus begroet; Hem moeten jullie arresteren en onder bewaking wegleiden.”
45 Hij stapte recht op Jezus af, zei “Rabbi!” en gaf Hem een kus.
46 Ze grepen Jezus en arresteerden Hem.
47 Maar een van de omstaanders trok zijn zwaard, viel de dienaar van de
hogepriester aan en hakte zijn oor af.
48 Jezus zei tegen de mensen: “Zijn jullie Mij hier als een misdadiger met zwaarden
en knuppels komen arresteren?
49 Ik was toch elke dag bij jullie op het tempelterrein aan het onderwijzen? Toen
hebben jullie Mij niet opgepakt. Maar de Schriften moeten in vervulling gaan.”
50 Toen liet iedereen Jezus in de steek en vluchtte weg.
51 Een jongeman die een linnen kledingstuk op het naakte lichaam droeg, volgde
Jezus en werd door hen gegrepen.
52 Hij maakte zich uit het kledingstuk los en vluchtte naakt weg.

53 Jezus werd weggeleid, naar de hogepriester, waar alle hoofdpriesters, oudsten en
Schriftgeleerden bijeenkwamen.
54 Petrus volgde Hem op een afstand, helemaal tot op de binnenplaats van het huis
van de hogepriester. Daar ging hij bij de bewakers zitten om zich aan het vuur te
warmen.
55 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar een getuigenverklaring op
grond waarvan ze Jezus ter dood zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden die
niet.
56 Veel mensen legden valse verklaringen tegen Hem af, maar de getuigenissen
stemden niet met elkaar overeen.
57 Toen kwamen er mensen naar voren met de volgende valse bezwarende
verklaring:
58 “Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze door mensen gebouwde tempel
verwoesten en in drie dagen een andere, niet door mensenhanden gemaakte, tempel
bouwen.”
59 Maar zelfs hun getuigenissen stemden niet met elkaar overeen.
60 Toen ging de hogepriester in het midden staan en vroeg aan Jezus: “Hebt U geen
antwoord op de verklaring van deze getuigen tegen U?”

61 Maar Hij zweeg en gaf helemaal geen antwoord. De hogepriester vroeg verder:
“Bent U de Messias, de Zoon van de Gezegende?”
62 Jezus zei: “Dat ben Ik. En u zal de Mensenzoon aan de rechterzijde van de
Machtige zien zitten, en Hem zien komen met de wolken.”
63 De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: “Waarom hebben we nog getuigen
nodig?
64 U heeft de godslastering gehoord. Wat is uw besluit?” Ze oordeelden allemaal dat
Jezus de doodstraf verdiende.
65 Sommigen begonnen naar Hem te spuwen, Hem te blinddoeken en Hem te slaan,
terwijl ze riepen: “Profeteer dan!” De bedienden namen Hem over en ook zij sloegen
Hem.
66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam er een dienstmeisje van
de hogepriester voorbij.
67 Toen ze Petrus zag, die zich aan het warmen was, keek ze hem aan en zei ze: “U
was ook bij die Jezus van Nazaret.”
68 Maar hij ontkende het. “Ik heb geen idee waarover je het hebt”, zei hij en ging
naar het voorportaal. Toen kraaide er een haan.
69 Maar toen het dienstmeisje hem daar zag, herhaalde ze het tegenover de
omstaanders: “Die man is één van hen.”
70 Opnieuw ontkende Petrus. Na een tijdje zeiden de omstaanders tegen Petrus: “Jij
bent toch echt één van hen, want je bent een Galileeër.”
71 Hij begon vloeken over zichzelf af te roepen en te zweren: “Ik ken die Man niet
over Wie jullie het hebben.”
72 Meteen kraaide voor de tweede keer een haan. Toen herinnerde Petrus zich wat
Jezus tegen hem had gezegd: “Voordat de haan tweemaal kraait, zal jij Mij driemaal
verloochenen.” Hij barstte in tranen uit en weende.

15

1 Zodra het ochtend werd, kwamen de hoofdpriesters met de oudsten, Schriftgeleer-
den en de hele Joodse raad tot een gezamenlijk besluit. Ze leidden Jezus gebonden
weg en leverden Hem over aan Pilatus.
2 Pilatus vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?” Jezus antwoordde: “U zegt
het zelf.”
3 De hoofdpriesters brachten allerlei beschuldigingen tegen Hem in.
4 Pilatus vroeg verder: “Geeft U geen antwoord? U hoort toch waarvan ze U
beschuldigen!”
5 Maar Jezus gaf nog altijd geen antwoord, wat Pilatus verwonderde.
6 Gewoonlijk liet Pilatus tijdens het feest een gevangene vrij op verzoek van het volk.
7 Iemand die Barabbas heette, zat gevangen met de opstandelingen die zich tijdens
het oproer aan moord hadden schuldig gemaakt.
8 Toen de menigte naar Pilatus toe ging met het verzoek om te doen wat hij
gewoonlijk deed,
9 stelde Pilatus voor: “Willen jullie dat ik de koning van de Joden vrijlaat?”
10 Hij besefte namelijk dat de hoofdpriesters Jezus hadden uitgeleverd uit afgunst.
11 Maar de hoofdpriesters hitsten de menigte op om te eisen dat Barabbas zou
worden vrijgelaten.
12 Daarom vroeg Pilatus hen: “Wat willen jullie dat ik doe met de Man die jullie de
koning van de Joden noemen?”
13 De mensen riepen terug: “Kruisig Hem!”
14 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Toen riepen ze nog luider: “Kruisig
Hem!”

15 Pilatus besloot om de menigte tevreden te stellen. Daarom liet hij Barabbas vrij,
maar Jezus liet hij geselen en vervolgens wegleiden om te worden gekruisigd.
16 De soldaten leidden Jezus het paleis – dat wil zeggen: het hoofdkwartier – binnen
en riepen hun gehele legerafdeling bijeen.
17 Vervolgens trokken ze Jezus een paarse mantel aan en vlochten ze een krans van
doorntakken die ze Hem als een kroon opzetten.
18 Ze begonnen Hem te “begroeten”: “Gegroet, koning van de Joden!”
19 Ze sloegen Hem op het hoofd met een rietstok, bespuwden Hem en knielden om
Hem te ‘eren’.
20 Nadat ze zo de spot met Jezus hadden gedreven, trokken ze Hem de paarse mantel
uit en zijn eigen kleren aan. Vervolgens leidden ze Hem naar buiten om Hem te
kruisigen.
21 Er was een voorbijganger die van het land kwam, Simon van Cyrene, de vader
van Alexander en Rufus. Hem dwongen ze, Jezus' kruis te dragen.
22 Ze brachten Hem naar de plaats die Golgota heet. Dat betekent: Schedelplaats.
23 Daar reikten ze Jezus wijn met mirre aan, maar Hij weigerde die.
24 Toen kruisigden ze Hem. Zijn kleren verdeelden ze onder elkaar door middel van
verloting.
25 Het was negen uur 's ochtends toen ze Hem kruisigden.
26 Op het bordje met de aanklacht tegen Hem stond: “De koning van de Joden.”
27 Samen met Jezus werden twee misdadigers gekruisigd: de ene rechts en de andere
links van Hem.
29 De voorbijgangers beledigden Jezus door hoofdschuddend te roepen: “Ha, Jij die
de tempel verwoest en binnen drie dagen herbouwt!
30 Red Jezelf en kom van het kruis af!”
31 Ook de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden bespotten Hem, door tegen elkaar
te zeggen: “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet.
32 Laat die Messias, die koning van Israël, maar van het kruis afkomen. Als we dat
zien, zullen we geloven.” Zelfs zij die samen met Jezus werden gekruisigd, bespotten
Hem.
33 Om twaalf uur werd het donker in het hele land, tot drie uur 's middags.
34 Om drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eloï, Eloï, lama sabachtani?” Dat betekent:
Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?
35 Sommigen die dichtbij stonden, hoorden dat en zeiden: “Hoor je dat? Hij roept
Elia.”
36 Iemand haalde snel een spons, vulde die met zure wijn en stak hem op een stok
om Jezus te drinken te geven, terwijl hij zei: “Wacht, laten we kijken of Elia Hem van
het kruis komt halen.”
37 Maar Jezus slaakte een luide kreet en stierf.
38 Toen scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden in tweeën.
39 Toen de centurio die tegenover Jezus stond, zag dat Hij op die wijze was gestorven,
zei hij: “Deze man was werkelijk de Zoon van God.”
40 Er waren vrouwen die vanop een afstand toekeken, waaronder Maria van
Magdala, Maria de moeder van Jakobus de Jongere en van Joses, en Salome.
41 Zij hadden Jezus gevolgd en gediend toen Hij in Galilea was. Er waren ook veel
andere vrouwen bij, die met Hem naar Jeruzalem waren meegekomen.
42 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor de sabbat. Toen het avond werd,
43 vatte Jozef van Arimatea, een vooraanstaand lid van de Joodse raad die zelf ook
Gods koninkrijk verwachtte, moed en ging hij Pilatus vragen om Jezus' lichaam.
44 Pilatus verbaasde zich erover dat Jezus al gestorven zou zijn en ontbood de
centurio om hem te vragen of Hij al gestorven was.

45 Pas toen hij het van de centurio zelf had vernomen, gaf hij het lichaam vrij aan
Jozef.
46 Jozef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis, wikkelde Hem in het
linnen, legde Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor
de ingang van dat graf.
47 Maria van Magdala en Maria de moeder van Joses zagen waar Jezus was
neergelegd.

16

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala, Maria de moeder van
Jakobus, en Salome geurige oliën om Jezus' lichaam te zalven.
2 Op de eerste dag van de week waren ze al vroeg, vlak na zonsopgang, onderweg
naar het graf.
3 Ze vroegen zich af: “Wie zal de steen voor de ingang voor ons wegrollen?”
4 Maar toen ze keken, zagen ze dat de steen, die zeer groot was, reeds was weggerold.
5 Ze gingen het graf binnen en zagen aan de rechterkant een jongeman zitten die
een lang wit gewaad droeg. Ze schrokken hevig.
6 Hij zei tegen hen: “Schrik maar niet. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd
was. Hij is verrezen; Hij is hier niet. Kijk maar waar ze Hem hadden neergelegd.
7 Ga nu en zeg tegen zijn leerlingen, ook Petrus: ‘Hij gaat voor jullie uit naar Galilea
en daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie had verteld.’ ”
8 De vrouwen gingen bevend van schrik naar buiten en vluchtten bij het graf
vandaan. Ze waren zo van slag, dat ze tegen niemand iets zeiden.
9 Nadat Jezus 's morgens vroeg op de eerste dag van de week verrezen was,
vertoonde Hij zich eerst aan Maria van Magdala, bij wie Hij zeven demonen had
uitgedreven.
10 Zij ging het verkondigen aan de mensen die Hem hadden vergezeld en die nu aan
het rouwen en wenen waren.
11 Toen die hoorden dat Jezus leefde en dat zij Hem had gezien, geloofden ze het niet.
12 Daarna vertoonde Hij zich in een andere gedaante aan twee van hen, die naar het
platteland gingen.
13 Zij keerden terug om het aan de anderen te vertellen, maar die geloofden het nog
altijd niet.
14 Nog later vertoonde Jezus zich aan de Elf toen die aan het eten waren. Hij verweet
hen hun ongeloof en hun koppige weigering om de mensen te geloven die Hem hadden
gezien nadat Hij was verrezen.
15 Hij zei tegen hen: “Ga de hele wereld in en verkondig het evangelie aan de hele
schepping.
16 Wie gelooft en zich laat dopen, zal worden gered, maar wie niet gelooft, zal
worden veroordeeld.
17 Bij de gelovigen zullen de volgende tekenen gebeuren: in mijn naam zullen ze
demonen uitdrijven, ze zullen in tongentaal spreken,
18 met hun handen zullen ze slangen opnemen en als ze dodelijk gif drinken zal
het hun geen kwaad doen, ze zullen zieke mensen de handen opleggen en die zullen
gezond worden.”
19 Nadat de Heer Jezus hen toegesproken had, werd Hij in de hemel opgenomen en
nam Hij plaats aan Gods rechterzijde.
20 Zijn leerlingen gingen eropuit om overal het evangelie te verkondigen. De Heer
werkte door hen en bevestigde hun boodschap door middel van de tekenen die ermee
gepaard gingen.

Het evangelie door Lukas

1 Velen hebben geprobeerd een verslag te maken over de gebeurtenissen die bij ons
hebben plaatsgevonden,
2 en die aan ons zijn overgeleverd door de mensen die vanaf het begin ooggetuigen
zijn geweest en het nieuws hebben doorgegeven.
3 Daarom leek het ook mij goed om – nadat ik alles vanaf het begin nauwkeurig heb
onderzocht – een ordelijk verslag voor u te schrijven, geachte Theofilus,
4 zodat u er zeker van kan zijn dat hetgeen men u geleerd heeft, waar is.
5 In de tijd van Herodes, koning van Judea, was er een priester die Zacharias heette.
Hij behoorde tot de afdeling van Abia. Zijn vrouw heette Elisabet; ook zij stamde af
van Aäron.
6 Ze waren allebei rechtvaardig in Gods ogen; ze hielden zich nauwgezet aan alle
geboden en voorschriften van de Heer.
7 Ze hadden geen kinderen, omdat Elisabet onvruchtbaar was, en ze waren allebei
op leeftijd.
8 Op een dag dat het de beurt van Zacharias' afdeling was om de priestertaken in
Gods aanwezigheid uit te voeren,
9 werd hij, door een loting die volgens de priesterlijke gebruiken werd uitgevoerd,
aangewezen om het tempelgebouw van de Heer binnen te gaan en daar wierook te
branden.
10 Op het tijdstip dat het wierookoffer zou worden gebracht, stond een groot aantal
Joodse mensen buiten te bidden.
11 Toen verscheen aan Zacharias een engel van de Heer; hij stond rechts van het
wierookaltaar.
12 Toen Zacharias de engel zag, schrok hij hevig en werd hij door angst bevangen.
13 De engel zei echter tegen hem: “Wees niet bang, Zacharias, want je gebed is
verhoord. Jij en je vrouw Elisabet zullen een zoon krijgen en je moet hem de naam
Johannes geven.
14 Hij zal een bron van grote vreugde en blijdschap voor je zijn en veel mensen zullen
zich over zijn geboorte verheugen,
15 want hij zal een groot man zijn in de ogen van de Heer. Hij mag geen wijn of
andere alcoholische dranken nuttigen en hij zal worden vervuld van de Heilige Geest
terwijl hij nog in de moederschoot is.
16 Hij zal veel Israëlieten terugleiden naar de Heer, hun God.
17 Hij zal voor de Heer uit gaan, onder leiding van dezelfde Geest en met dezelfde
kracht als Elia. Hij zal het hart van vaders terugleiden naar hun kinderen en het
denken van zondaars naar de rechtvaardigheid; zo zal hij een volk voorbereiden dat
gereed is voor de Heer.”
18 Zacharias vroeg de engel: “Hoe kan ik weten of dit waar is? Ik ben immers een
oude man en mijn vrouw is op leeftijd.”
19 De engel antwoordde: “Ik ben Gabriël. Ik sta in Gods dienst en ik ben gezonden
om jou dit goede nieuws te vertellen.
20 Mijn woorden zullen op het juiste moment in vervulling gaan. Maar omdat je ze
niet gelooft, zal je stom zijn en niet kunnen spreken tot het tijdstip waarop deze dingen
plaatsvinden.”
21 Intussen wachtte het volk op Zacharias; men vroeg zich af waarom hij zo lang in
het tempelgebouw bleef.

22 Toen hij uiteindelijk naar buiten kwam, was hij niet in staat om hen toe te spreken.
Daaruit maakten ze op dat hij in het tempelgebouw een visioen had gehad, want hij
bleef gebaren naar hen maken zonder te kunnen spreken.
23 Toen zijn dienstperiode als priester voorbij was, ging Zacharias naar huis.
24 Enige tijd later werd zijn vrouw Elisabet zwanger. Vijf maanden lang zonderde ze
zich af. Ze zei:
25 “Dit heeft de Heer voor mij gedaan: Hij heeft zich over mij ontfermd en de schande
weggenomen die ik in de ogen van de mensen droeg.”
26 In de zesde maand van de zwangerschap van Elisabet zond God de engel Gabriël
naar een stad in Galilea die Nazaret heette,
27 naar een jonge vrouw die maagd was. Zij was verloofd met een man die Jozef
heette en afstammeling van David was. De jonge vrouw heette Maria.
28 De engel kwam bij haar thuis en zei: “Gegroet, jij bevoorrechte vrouw, de Heer is
bij je.”
29 Zij stond perplex van deze woorden en vroeg zich af wat de begroeting te
betekenen had.
30 De engel zei tegen haar: “Wees niet bang, Maria, God is je gunstig gezind.
31 Je zal zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet Hem de naam Jezus geven.
32 Hij zal een groot man zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden genoemd. De
Heer God zal Hem de troon van zijn voorvader David schenken.
33 Hij zal voor eeuwig over de afstammelingen van Jakob regeren en zijn heerschap-
pij zal nooit eindigen.”
34 Maria vroeg aan de engel: “Maar hoe kan dat? Ik heb nog nooit met een man
geslapen.”
35 De engel antwoordde: “De Heilige Geest zal naar je toe komen en de kracht van
de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal het kindje heilig zijn en
de Zoon van God worden genoemd.
36 Bovendien is je bloedverwante Elisabet ook zwanger van een zoon, hoewel ze oud
is. Ze werd als onvruchtbaar beschouwd, maar is nu in de zesde maand.
37 Voor God is namelijk niets onmogelijk.”
38 Maria zei: “Ik stel mij ten dienste van de Heer. Laat het gebeuren zoals u gezegd
hebt.” Toen ging de engel bij haar vandaan.
39 Kort daarna maakte Maria zich klaar en begaf ze zich haastig naar een stad in het
bergland van Juda.
40 Daar ging ze naar het huis van Zacharias en begroette ze Elisabet.
41 Toen Elisabet de begroeting van Maria hoorde, trappelde het kindje in haar buik
en raakte ze vervuld van de Heilige Geest.
42 Ze riep luid: “Jij bent gezegend onder de vrouwen! Ook het kindje in je buik is
gezegend!
43 Hoe is het mogelijk dat het mij overkomt dat de moeder van mijn Heer bij mij
komt?
44 Zodra ik je begroeting hoorde, trappelde het kindje in mijn buik van vreugde.
45 Zij die gelooft dat hetgeen de Heer haar had beloofd zou gebeuren, is gezegend!”
46 Toen zei Maria:
“Mijn ziel prijst de Heer
47 en mijn geest verheugt zich in God, mijn redder,
48 want Hij heeft omgekeken naar zijn dienares in haar geringheid. Voortaan zullen
alle generaties mij gezegend noemen,
49 want de Machtige heeft grote dingen voor mij gedaan en zijn naam is heilig.
50 Zijn mededogen geldt voor wie ontzag voor Hem hebben, de ene generatie na de
andere.

51 Met zijn sterke arm heeft Hij zijn kracht getoond, Hij heeft uiteengejaagd wie
arrogante gedachten koesterden.
52 Heersers heeft Hij onttroond, aan eenvoudigen gaf Hij een eervolle plaats.
53 Hongerigen heeft Hij verzadigd met het goede, rijken stuurde Hij met lege handen
weg.
54 Hij heeft zijn dienaar Israël geholpen; Hij had mededogen,
55 overeenkomstig Zijn eeuwige belofte aan onze voorouders, aan Abraham en zijn
afstammelingen."

56 Maria bleef ongeveer drie maanden bij Elisabet en ging toen terug naar huis.

57 Toen voor Elisabet de tijd was aangebroken om haar kind te baren, kreeg ze een
zoon.
58 Haar buren en familieleden hoorden dat de Heer mededogen met haar had gehad
en haar had gezegend, en ze kwamen dat met haar vieren.
59 Toen ze op de achtste dag het kind kwamen besnijden, wilden ze hem de naam
Zacharias geven, naar zijn vader.
60 Maar zijn moeder reageerde: "Nee, hij moet Johannes heten."
61 Ze vroegen haar: "Maar er is toch niemand in je familie die zo heet?"
62 Ze gebaarden naar de vader van het kind, om te vragen hoe hij wilde dat het zou
heten.
63 Hij vroeg om een schrijfplankje en schreef: "Zijn naam is Johannes." Iedereen was
verbaasd.
64 Onmiddellijk kon Zacharias zijn mond en tong weer gebruiken. Hij sprak weer en
hij prees God.
65 Alle buren waren vol ontzag en al deze dingen waren onderwerp van gesprek in
het hele bergland van Judea.
66 Allen die ervan hoorden, dachten erover na en vroegen zich af: "Wat zal er van
dit kind terechtkomen?" Het was namelijk duidelijk dat de zegen van de Heer op hem
rustte.

67 Toen werd zijn vader Zacharias vervuld van de Heilige Geest en profeteerde hij:

68 "Ik prijs de Heer, de God van Israël, want Hij heeft naar zijn volk omgekeken en het
verlost.
69 Uit het nageslacht van zijn dienaar David heeft Hij een machtige redder doen
opstaan,
70 zoals Hij lang geleden had beloofd bij monde van zijn heilige profeten.
71 Hij is het die ons redt van onze vijanden en uit de greep van allen die ons verachten.
72 Zo betoont Hij ons het mededog en dat Hij ook aan onze voorouders heeft betoond.
En zo bevestigt Hij zijn heilig verbond,
73 en de eed die Hij aan Abraham, onze voorvader, heeft gezworen.
74 Bevrijd uit de greep van onze vijanden, mogen wij Hem nu onbevreesd vereren,
75 in heiligheid en rechtvaardigheid, terwijl Hij op ons toekijkt, ons leven lang.
76 En jij, kind, zal een profeet van de Allerhoogste worden genoemd, want je zal voor
de Heer uitgaan om de weg voor Hem gereed te maken,
77 om de redding, de vergeving van hun zonden, aan zijn volk bekend te maken.
78 Wegens Gods grote mededogen voor ons, zal vanuit de hemel de zon voor ons
opgaan.
79 Zij zal schijnen op de mensen die in het duister en in de schaduw van de dood leven,
en zij zal onze voeten naar de weg van de vrede leiden."

80 Het kind groeide op en zijn geest werd steeds sterker. Hij leefde op afgelegen
plaatsen tot de dag waarop hij zich publiekelijk aan Israël vertoonde.

2

1 In die tijd vaardigde keizer Augustus het bevel uit dat iedereen in het Romeinse
rijk moest worden geregistreerd.
2 Deze volkstelling was de eerste in de periode dat Quirinius gouverneur van Syrië
was.
3 Iedereen reisde naar zijn thuisstad, om daar te worden ingeschreven.
4 Ook Jozef begaf zich vanuit de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van
David, Betlehem genaamd. Hij was namelijk een afstammeling van David.
5 Hij ging zich inschrijven met Maria, zijn verloofde. Zij was zwanger.
6 Toen ze daar waren, brak de tijd aan dat haar kind geboren zou worden.
7 Ze baarde haar zoon, haar eerste, wikkelde hem in doeken en legde hem in een
voederbak, omdat er geen plaats voor hen was in het gastenverblijf.
8 Er waren in die omgeving herders, die buiten de stad verbleven en 's nachts over
hun kudde waakten.
9 Opeens stond er een engel van de Heer voor hen en werden ze door de hemelse
pracht van de Heer beschenen. Ze werden heel bang.
10 De engel zei tegen hen: “Wees niet bang, want ik breng jullie goed nieuws, dat
grote vreugde brengt voor het hele volk.
11 Vandaag is in de stad van David een redder voor jullie geboren: de Messias, de
Heer.
12 Als teken hiervan zullen jullie een Kindje vinden dat in doeken is gewikkeld en in
een voederbak ligt.”
13 Plots bevond zich bij de engel een groot hemels leger, dat God prees met de
woorden:
14 “Alle glorie aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor de mensen die
Hij begunstigt.”
15 Nadat de engelen bij hen vandaan waren gegaan, terug naar de hemel, zeiden de
herders tegen elkaar: “Laten we naar Betlehem gaan om te zien wat daar gebeurd is
en door de Heer aan ons bekend gemaakt is.”
16 Ze haastten zich erheen en vonden Maria, Jozef en het kindje dat in de voederbak
lag.
17 Toen ze hen hadden gezien, maakten ze bekend wat hun over dit kind was verteld.
18 Alle mensen die het hoorden, verbaasden zich over hetgeen de herders hun
vertelden,
19 maar Maria onthield hun woorden zorgvuldig en dacht er nog lang over na.
20 De herders keerden terug, terwijl ze God verheerlijkten en prezen voor alles wat
ze hadden gehoord en gezien; het kwam precies overeen met hetgeen hun verteld was.
21 Acht dagen later was het tijd om het kindje te besnijden. Hij ontving de naam
Jezus, de naam die de engel had gegeven voordat Maria zwanger van Hem was
geworden.
22 Toen de tijd was aangebroken dat ze zich volgens de Wet van Mozes moesten
reinigen, gingen ze met Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer voor te stellen.
23 In de Wet van de Heer staat namelijk dat iedere eerste zoon aan de Heer moet
worden gewijd.
24 Ook brachten ze een offer, overeenkomstig de bepalingen in de Wet van de Heer:
een paar tortelduiven of twee jonge duiven.
25 Er was in Jeruzalem iemand die Simeon heette. Hij was een oprecht mens met
veel eerbied voor God. Hij keek uit naar de tijd dat Israël getroost zou worden en de
Heilige Geest rustte op hem.
26 De Heilige Geest had aan hem onthuld dat hij niet zou sterven voordat hij de
Messias van de Heer had gezien.

27 Door de Geest geleid kwam hij naar het tempelterrein. Toen de ouders de kleine
Jezus binnen brachten om met Hem de gebruiken uit te voeren die de Wet voorschrijft,
28 nam Simeon Hem in zijn armen en prees hij God met de woorden:
29 “Machtige Heer, nu kan U in vrede uw dienaar laten gaan,
zoals U had beloofd,
30 want mijn ogen hebben uw redding gezien,
31 die U in de aanwezigheid van alle volken hebt gereedgemaakt:
32 een licht dat openbaring brengt voor de vreemde volken,
en glorie voor uw volk Israël.”
33 Jezus' vader en moeder verbaasden zich over de dingen die Simeon over Hem zei.
34 Simeon sprak een zegen over hen uit en zei tegen Maria, Jezus' moeder: “Dit
Kind is bestemd om velen in Israël ten val te brengen of te doen opstaan, en om een
waarschuwingsteken te zijn dat controverse zal oproepen.
35 Zo zal duidelijk worden wat er in veel mensen omgaat. Ook jouw ziel zal worden
doorstoken als met een zwaard.”
36 Er was ook een profetes: Anna, dochter van Fanuel, van de stam Aser. Ze was al
op hoge leeftijd. Nadat ze was getrouwd had ze zeven jaar lang met haar man geleefd;
37 daarna leefde ze als weduwe en nu was ze 84 jaar. Ze week nooit van het
tempelterrein, maar diende God dag en nacht door te vasten en te bidden.
38 Op dat moment kwam ze naar hen toe en begon ze God te danken en over Jezus
te vertellen aan iedereen die de verlossing van Jeruzalem verwachtte.
39 Nadat Jozef en Maria alles hadden gedaan wat de Wet van de Heer voorschrijft,
keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret.
40 Het Kind groeide op en werd steeds sterker en wijzer; Gods genade rustte op Hem.
41 Ieder jaar gingen Jezus' ouders naar Jeruzalem voor het Pesachfeest.
42 Toen Hij twaalf jaar oud was en ze zoals gebruikelijk naar het feest gingen, ging
Hij mee.
43 Maar na afloop, toen zij terugkeerden, bleef de jonge Jezus in Jeruzalem achter
zonder dat zijn ouders het wisten.
44 Ze dachten dat Hij zich in de groep reizigers bevond en legden een dagreis af,
terwijl ze onder hun familieleden en bekenden naar Hem zochten.
45 Toen ze Hem niet vonden, keerden ze naar Jeruzalem terug om Hem daar te
zoeken.
46 Pas op de derde dag vonden ze Hem bij de leraars op het tempelterrein; Hij zat
naar hen te luisteren en stelde hun vragen.
47 Allen die Hem hoorden, stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden.
48 Toen zijn ouders Hem zagen, waren ze aangeslagen. Zijn moeder zei tegen Hem:
“Kind, hoe kon Je ons dit aandoen? Je vader en ik waren diep ongerust naar Je op
zoek.”
49 Jezus antwoordde: “Waarom zochten jullie naar Mij? Weten jullie niet dat Ik in
het huis van mijn Vader moet zijn?”
50 Maar ze begrepen niet wat Hij tegen hen zei.
51 Hij kwam met hen mee naar Nazaret en was hun gehoorzaam. Zijn moeder
onthield al deze dingen zorgvuldig.
52 Jezus werd steeds wijzer en volwassener en stond steeds meer in de gunst bij God
en bij de mensen.

3

1 In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus gouverneur
van Judea was, en Herodes tetrarch van Galilea, zijn broer Filippus tetrarch van het
gebied van Iturea en Trachonitis, en Lysanias tetrarch van Abilene,

2 en toen Annas en Kajafas de hogepriesters waren, ontving Johannes, de zoon van
Zacharias, in de wildernis een boodschap van God.
3 Daarom ging hij naar het gebied rondom de Jordaan, waar hij overal de doop van
inkeer verkondigde, die tot vergeving van zonden leidt.
4 Zo ging in vervulling wat in het boek met de uitspraken van de profeet Jesaja staat:
“Er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!
5 Iedere kloof zal worden gevuld
en elke berg en heuvel verlaagd;
kronkelende paden zullen worden rechtgemaakt,
en hobbelige wegen geëffend.
6 Alle mensen zullen Gods redding zien.”
7 Johannes zei tegen de vele mensen die naar hem toekwamen om door hem te
worden gedoopt: “Addergebroed, wie heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor
de naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn en zeg niet tegen jezelf: wij
hebben Abraham als voorvader. Want ik zeg jullie: God is in staat om uit deze stenen
afstammelingen van Abraham voort te brengen.
9 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom die geen goede vruchten
voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.”
10 De mensen vroegen hem: “Wat moeten we dan doen?”
11 Johannes antwoordde: “Wie twee hemden heeft, moet delen met wie er geen heeft
en wie voedsel heeft, moet hetzelfde doen.”
12 Er kwamen ook belastinginners om te worden gedoopt. Zij vroegen hem: “Leraar,
wat moeten wij doen?”
13 Johannes zei tegen hen: “Vorder geen hoger bedrag dan jullie is opgedragen.”
14 Ook de soldaten vroegen hem: “Wat moeten wij doen?” Tegen hen zei hij: “Beroof
niemand en pers niemand af, maar wees tevreden met je soldij.”
15 Omdat het volk grote verwachtingen had en zich afvroeg of Johannes misschien
de Messias was,
16 gaf hij hun allen het volgende antwoord: “Ik doop jullie met water, maar er komt
Iemand die machtiger is dan ik en ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te
maken. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.
17 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden al in zijn hand. Daarmee
zal Hij zijn dorsvloer leegmaken; het graan zal Hij in de schuur onderbrengen en het
kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.”
18 Zo, en met veel andere waarschuwingen, verkondigde Johannes het evangelie aan
het volk.
19 Hij vermaande ook de tetrarch Herodes – wegens Herodias, de vrouw van zijn
broer, en al het andere kwaad dat hij had gedaan.
20 Maar Herodes maakte alles nog erger door Johannes in de gevangenis op te sluiten.
21 Toen heel het volk zich liet dopen, werd ook Jezus gedoopt. Terwijl Hij in gebed
was, ging de hemel open.
22 De Heilige Geest daalde op Hem neer in de gedaante van een duif en er klonk een
stem uit de hemel: “Jij bent mijn dierbare Zoon, Ik verheug Mij over Jou.”
23 Aan het begin van zijn optreden was Jezus ongeveer dertig jaar oud. Hij was, zo
werd verondersteld, de zoon van Jozef, de zoon van Eli,
24 de zoon van Mattat, de zoon van Levi, de zoon van Melchi, de zoon van Jannai, de
zoon van Jozef,

25 de zoon van Mattatias, de zoon van Amos, de zoon van Naüm, de zoon van Hesli,
de zoon van Naggai,
26 de zoon van Maät, de zoon van Mattatias, de zoon van Semeïn, de zoon van Josech,
de zoon van Joda,
27 de zoon van Joanan, de zoon van Resa, de zoon van Zerubbabel, de zoon van
Sealtiël, de zoon van Neri,
28 de zoon van Melchi, de zoon van Addi, de zoon van Kosam, de zoon van Elmadan,
de zoon van Er,
29 de zoon van Jozua, de zoon van Eliëzer, de zoon van Jorim, de zoon van Mattat, de
zoon van Levi,
30 de zoon van Simeon, de zoon van Juda, de zoon van Jozef, de zoon van Jonan, de
zoon van Eljakim,
31 de zoon van Melea, de zoon van Menna, de zoon van Mattatta, de zoon van Natan,
de zoon van David,
32 de zoon van Isaï, de zoon van Obed, de zoon van Boaz, de zoon van Selach, de
zoon van Nachson,
33 de zoon van Amminadab, de zoon van Admin, de zoon van Arni, de zoon van
Chesron, de zoon van Peres, de zoon van Juda,
34 de zoon van Jakob, de zoon van Isaak, de zoon van Abraham, de zoon van Terach,
de zoon van Nachor,
35 de zoon van Serug, de zoon van Reü, de zoon van Peleg, de zoon van Eber, de zoon
van Selach,
36 de zoon van Kenan, de zoon van Arpachsad, de zoon van Sem, de zoon van Noach,
de zoon van Lamech,
37 de zoon van Metuselach, de zoon van Henoch, de zoon van Jered, de zoon van
Mahalalel, de zoon van Kenan,
38 de zoon van Enos, de zoon van Set, de zoon van Adam, de zoon van God.

4

1 Vol van de Heilige Geest keerde Jezus terug van de Jordaan. Hij werd door de Geest
naar de wildernis geleid,
2 waar Hij veertig dagen lang door de duivel op de proef werd gesteld. Al die tijd at
Hij niet en na afloop kreeg Hij honger.
3 De duivel zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent, zeg dan dat deze steen een
brood moet worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens leeft niet alleen van
brood.’ ”
5 Toen leidde de duivel Hem naar een hoge plaats en toonde hij Hem in een oogwenk
alle koninkrijken van de wereld.
6 De duivel zei tegen Hem: “Ik zal U het gezag over dit alles geven, in al zijn pracht,
want het is aan mij overhandigd en ik geef het aan wie ik wil.
7 Dus als U mij aanbidt, zal het allemaal van U zijn.”
8 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘Aanbid de Heer, je God, en dien
alleen Hem.’ ”
9 Toen leidde hij Hem naar Jeruzalem, naar de hoogste plaats op het tempelterrein,
en zei: “Als U de Zoon van God bent, spring dan van hier naar beneden,
10 want in de Schriften staat: ‘Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen’,
11 en: ‘Zij zullen je op hun handen dragen, zodat je je voet niet aan een steen stoot.’ ”
12 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God, niet op de proef.’ ”
13 Na afloop van al die verzoekingen bleef de duivel een tijdlang bij Jezus vandaan.
14 Jezus keerde naar Galilea terug, dankzij de kracht die de Geest Hem gaf. Het
nieuws over Hem verspreidde zich in de hele omgeving.

15 Hij begon te onderwijzen in de synagogen en werd door iedereen geprezen.
16 Toen Jezus in Nazaret kwam, waar Hij was opgegroeid, ging Hij zoals Hij gewoon
was op de sabbat naar de synagoge. Hij stond op om voor te lezen
17 en het boek van de profeet Jesaja werd Hem aangereikt. Hij rolde het open om
het gedeelte op te zoeken waar staat:
18 “De Geest van de Heer rust op mij,
omdat Hij mij heeft gezalfd
om goed nieuws te brengen aan de armen.
Hij heeft mij gezonden om kwijtschelding te verkondigen
aan de gevangenen
en herstel van zicht aan de blinden,
om vrijheid te brengen aan de verdrukten
19 en het jaar aan te kondigen waarin de Heer zijn genegenheid toont.”
20 Hij rolde de boekrol dicht, gaf die terug aan de koster en ging zitten. Alle ogen in
de synagoge waren op Hem gericht
21 en Hij sprak hen toe: “Vandaag is dit Schriftgedeelte in vervulling gegaan terwijl
jullie ernaar luisterden.”
22 Iedereen sprak lovend over Hem en men verbaasde zich over zijn welsprekend-
heid. Ze vroegen: “Is dit niet de zoon van Jozef?”
23 Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen ongetwijfeld de spreuk ‘Dokter, genees jezelf’
aanhalen en tegen Mij zeggen: doe de dingen waarvan wij hebben gehoord dat ze in
Kafarnaüm zijn gebeurd, ook hier in uw thuisstad.
24 Maar Ik verzeker jullie: geen enkele profeet is welkom in zijn thuisstad.
25 Ik verzeker jullie: er waren veel weduwen in Israël in de tijd van Elia, toen het
drie jaar en zes maanden niet regende en er grote hongersnood heerste in het hele
land.
26 Elia werd naar geen van die vrouwen gestuurd, maar wel naar een weduwe in
Sarepta bij Sidon.
27 En in de tijd van de profeet Elisa waren er in Israël veel mensen met een huidziekte
die hen onrein maakte. Niemand van hen werd rein gemaakt, maar wel de Syriër
Naäman.”
28 Alle mensen in de synagoge werden woedend toen ze dat hoorden.
29 Ze sprongen op, sleurden Hem de stad uit en brachten Hem naar een richel op de
berghelling waarop de stad was gebouwd. Ze wilden Hem in de afgrond duwen,
30 maar Hij wandelde midden tussen hen door en vertrok.
31 Jezus ging naar Kafarnaüm, een stad in Galilea. Daar onderwees Hij de mensen
telkens op de sabbat.
32 Ze waren diep onder de indruk van zijn leer, want Hij sprak met gezag.
33 Er was in de synagoge iemand met een demon, een onreine geest, in zich. Hij
schreeuwde luid:
34 “Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen om ons te vernietigen?
Ik weet wie U bent: Gods Heilige.”
35 Jezus sprak hem echter berispend toe: “Zwijg en ga uit hem weg.” De demon
gooide de man op de grond, midden tussen de mensen, en ging uit de man weg zonder
hem te kwetsen.
36 Iedereen stond versteld en de mensen zeiden tegen elkaar: “Wat een woorden!
Hij geeft vol gezag en macht bevelen aan de onreine geesten en ze gaan weg!”
37 Het nieuws over Jezus verspreidde zich naar alle plaatsen in de omgeving.
38 Jezus verliet de synagoge en ging naar het huis van Simon. Simons schoonmoeder
had hoge koorts en men vroeg Jezus om iets voor haar te doen.

39 Hij boog zich over haar heen en sprak de koorts bestraffend toe. Die verdween op
hetzelfde moment en de vrouw stond op om hen te bedienen.
40 Bij zonsondergang brachten alle mensen hun zieken bij Hem; ze hadden allerlei
verschillende aandoeningen. Hij legde elk van hen de handen op en genas hen.
41 Bij veel mensen gingen ook de demonen uit hen weg, terwijl ze schreeuwden: “U
bent de Zoon van God!” Jezus sprak hen bestraffend toe en liet niet toe dat ze spraken,
want ze wisten dat Hij de Messias was.
42 Toen het ochtend werd, vertrok Jezus naar een eenzame plaats. De mensen
zochten Hem en toen ze eindelijk bij Hem waren, probeerden ze te verhinderen dat
Hij weg zou gaan.
43 Maar Hij zei tegen hen: “Ik moet het evangelie van Gods koninkrijk ook
verkondigen in de andere steden, want daarvoor ben Ik gezonden.”
44 Vanaf toen preekte Hij in de synagogen van Judea.

5

1 Op een dag, toen Jezus bij het Meer van Gennesaret stond en de menigte zich
rondom Hem verdrong om naar de boodschap van God te luisteren,
2 zag Hij twee boten bij de oever liggen. De vissers waren uitgestapt om de netten te
spoelen.
3 Hij stapte in een van de boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje het meer
op te varen. Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit de boot.
4 Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: “Vaar naar het diepe water en laat
jullie netten zakken om iets te vangen.”
5 Simon antwoordde: “Heer, we hebben de hele nacht gezwoegd en niets gevangen.
Maar omdat U het zegt, zal ik de netten laten zakken.”
6 Toen ze dat hadden gedaan, vingen ze zo'n grote hoeveelheid vis, dat de netten
begonnen te scheuren.
7 Ze wuifden naar de vissers in de andere boot, om duidelijk te maken dat die hen
moesten komen helpen. Dat deden ze, en beide boten raakten zo vol dat ze begonnen
te zinken.
8 Toen Simon Petrus dat zag, viel hij voor Jezus op zijn knieën en zei hij: “Ga bij mij
weg, Heer, want ik ben een zondig mens.”
9 Petrus en iedereen die bij hem was, waren namelijk verbijsterd over de hoeveel-
heid vis die ze hadden gevangen.
10 Hetzelfde gold voor Jakobus en Johannes, zonen van Zebedeüs die met Simon
samenwerkten. Toen zei Jezus tegen Simon: “Wees niet bang. Vanaf nu zal je mensen
vangen.”
11 Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Jezus.
12 Op een dag, toen Jezus in een van de steden was, was er een man die volledig
bedekt was met een huidziekte die hem onrein maakte. Toen hij Jezus zag, liet hij zich
voor Hem neervallen en smeekte hij Hem: “Heer, als U wil, kan U mij rein maken.”
13 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: “Ik wil het, word rein.” Meteen
verdween de huidziekte.
14 Jezus droeg hem op: “Vertel het aan niemand, maar ga je aan de priester tonen en
breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis voor de
mensen.”
15 Het nieuws over Jezus verspreidde zich echter nog meer en de mensen kwamen
in drommen naar Hem toe om te luisteren en zich van hun aandoeningen te laten
genezen.
16 Hij trok zich echter dikwijls naar eenzame plaatsen terug om te bidden.

17 Op een dag was Jezus aan het onderwijzen in het bijzijn van farizeeën en
Wetgeleerden, die uit alle dorpen in Galilea en Judea en uit Jeruzalem waren gekomen.
De kracht van de Heer om mensen te genezen rustte op Jezus
18 en er kwamen mannen met een verlamde op een draagbed. Ze probeerden hem
naar binnen te brengen en voor Jezus neer te leggen.
19 Maar er waren zoveel mensen, dat ze geen manier vonden om hem naar binnen
te brengen. Daarom gingen ze het dak op en lieten ze hem op zijn draagberrie door
een opening in het tegeldak naar beneden zakken, tot vlak voor Jezus en tussen de
mensen in.
20 Jezus zag hun geloof en zei: “Vriend, je zonden zijn je vergeven.”
21 De farizeeën en Schriftgeleerden begonnen zich af te vragen: “Wie is dit, dat Hij
zo godslasterlijk spreekt? De enige die zonden kan vergeven is God!”
22 Jezus wist wat ze dachten en vroeg hun: “Waarom denken jullie deze dingen?
23 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op en
wandel?
24 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op aarde zonden
te vergeven …” Toen zei Hij tegen de verlamde man: “Tegen jou zeg Ik: sta op, neem
je draagberrie op en ga naar huis!”
25 Op hetzelfde moment stond de man voor hun ogen op. Hij nam zijn bed op en
vertrok naar huis terwijl hij God verheerlijkte.
26 Ze waren allemaal buiten zichzelf van verbazing en verheerlijkten God. Ze
werden vervuld van ontzag en zeiden: “Vandaag hebben we wonderlijke dingen
gezien!”

27 Daarna ging Jezus de stad uit en zag Hij een belastinginner die Levi heette bij het
tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: “Volg Mij.”
28 Levi stond op, liet alles achter en volgde Hem.

29 Levi hield in zijn huis een groot feestmaal voor Jezus. Er nam ook een grote groep
belastinginners en anderen aan de maaltijd deel.
30 De farizeeën en hun Schriftgeleerden mopperden tegen Jezus' leerlingen:
“Waarom eten en drinken jullie met belastinginners en zondaars?”
31 Jezus antwoordde: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter nodig hebben,
maar de zieken.
32 Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen op te roepen om tot inkeer te komen,
maar zondaars.”

33 Er werd tegen Jezus gezegd: “De leerlingen van Johannes vasten en bidden
dikwijls, en ook de leerlingen van de farizeeën, maar die van U eten en drinken er
maar op los.”
34 Jezus antwoordde: “Je kan de gasten van de bruidegom toch niet laten vasten
terwijl de bruidegom bij hen is?
35 Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen
ze vasten.”
36 Ook vertelde Hij hun een parabel: “Niemand scheurt een stuk van een nieuwe
mantel af om het op een oude mantel te naaien, want dan is de nieuwe mantel
beschadigd en zit op de oude mantel een stuk stof dat er niet bij past.
37 Ook giet niemand nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan doet de nieuwe wijn
de wijnzakken barsten, stroomt de wijn weg en zijn de wijnzakken kapot.
38 Nee, nieuwe wijn moet in nieuwe wijnzakken worden gegoten.
39 En niemand die oude wijn heeft gedronken, wil de nieuwe, want hij zal zeggen
dat de oude beter is.”

6

1 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door wandelde, plukten zijn
leerlingen enkele aren, wreven die fijn tussen hun handen, en aten ze op.
2 Sommige van de farizeeën zeiden: “Waarom doen jullie iets dat op de sabbat niet
is toegestaan?”
3 Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen hij en zijn
mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen, nam de gewijde broden waarvan enkel de
priesters mochten eten, at en gaf ervan aan zijn mannen.”
5 Hij zei tegen hen: “De Mensenzoon is baas over de sabbat.”
6 Op een andere sabbat, toen Hij naar de synagoge ging om te onderwijzen, was daar
iemand met een verlamde rechterhand.
7 De Schriftgeleerden en de farizeeën hielden Jezus in de gaten om te zien of Hij op de
sabbat zou genezen. Ze zochten namelijk iets waarvan ze Hem konden beschuldigen.
8 Hij wist echter wat ze dachten en zei tegen de man met de verlamde hand: “Kom
in het midden staan.” De man kwam daar staan.
9 Jezus zei tegen hen: “Ik zal jullie eens iets vragen. Wat is toegestaan op de sabbat:
goed doen of kwaad doen, een leven redden of het vernietigen?”
10 Hij keek om zich heen, naar hen allen, en zei tegen de man: “Steek je hand uit.”
Dat deed de man en zijn hand genas.
11 Zij werden echter woedend en bespraken onder elkaar wat ze met Jezus zouden
doen.
12 Het was in die periode dat Jezus de berg op ging om te bidden en de hele nacht
doorbracht in gebed tot God.
13 Toen het dag werd, riep Hij zijn leerlingen bij zich. Hij koos twaalf van hen uit en
noemde hen apostelen:
14 Simon, die ook Petrus wordt genoemd, zijn broer Andreas, Jakobus, Johannes,
Filippus, Bartolomeüs,
15 Matteüs, Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon die de Zeloot wordt genoemd,
16 Judas, de zoon van Jakobus, en Judas Iskariot, die een verrader werd.
17 Jezus daalde met hen de berg af en ging op een vlak terrein staan, samen met een
grote groep van zijn leerlingen en een groot aantal mensen uit heel Judea, Jeruzalem
en de kuststrook van Tyrus en Sidon.
18 Zij waren gekomen om naar Hem te luisteren en van hun ziekten te worden
genezen. Ook wie werd gekweld door onreine geesten, werd genezen.
19 Iedereen in de menigte probeerde Hem aan te raken, omdat er kracht van Hem
uitging en Hij hen allen genas.
20 Hij keek zijn leerlingen aan en zei: “Jullie die arm zijn, zijn gezegend, want Gods
koninkrijk behoort jullie toe.
21 Jullie die nu honger hebben, zijn gezegend, want je zal verzadigd worden. Jullie
die nu wenen, zijn gezegend, want je zal lachen.
22 Jullie zijn gezegend wanneer de mensen je haten en wanneer ze je buitensluiten
en bespotten en je naam bezoedelen omwille van de Mensenzoon.
23 Wanneer dat gebeurt, verheug je dan en spring op van blijdschap, want jullie
beloning in de hemel zal groot zijn. De profeten werden namelijk ook zo behandeld
door de voorouders van deze mensen.
24 Maar wee jullie rijken, want jullie hebben je troost reeds ontvangen.
25 Wee jullie die nu voldoende te eten hebben, want je zal hongerlijden. Wee jullie
die nu lachen, want je zal rouwen en wenen.
26 Wee jullie wanneer alle mensen positief over je spreken, want hun voorouders
deden dat met de valse profeten.

27 Maar tegen jullie die luisteren, zeg Ik: heb je vijanden lief, doe goed aan wie jullie
haten.
28 Zegen wie jullie verwensen, bid voor wie jullie beledigen.
29 Als iemand jou op de wang slaat, bied hem dan ook je andere wang aan; als iemand
je mantel afneemt, ontzeg hem dan niet je hemd.
30 Geef aan iedereen die iets van je wil hebben en als iemand iets van je afneemt,
eis het dan niet terug.
31 Behandel de mensen op de manier waarop jullie door hen behandeld willen
worden.
32 Als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol behandelt, is dat toch geen
verdienste? Zelfs de zondaars hebben lief wie hen liefheeft.
33 En als jullie goed behandelen wie jullie goed behandelt, is dat toch geen
verdienste? Zelfs de zondaars doen dat.
34 En als je leent aan diegenen van wie jullie hopen terug te krijgen, dan is dat toch
geen verdienste? Zelfs de zondaars lenen aan zondaars om hetzelfde bedrag terug te
krijgen.
35 Heb je vijanden lief en doe goed en leen aan anderen zonder tegenprestaties
te verwachten. Dan zal je beloning groot zijn en zullen jullie kinderen van de
Allerhoogste zijn, want Hij is goed voor de mensen die ondankbaar en slecht zijn.
36 Toon medeleven, zoals jullie Vader medeleven toont.
37 Oordeel niet over anderen, dan zal er over jou niet worden geoordeeld.
Veroordeel anderen ook niet, dan zal je zelf niet worden veroordeeld. Vergeef, dan
zal jou worden vergeven.
38 Geef, dan zal aan jou worden gegeven. Een maatbak vol – aangedrukt, geschud en
overvol – zal je worden toebedeeld, want de maat die jij hanteert, zal op jou worden
toegepast."
39 Hij vertelde hun nog een parabel: "Een blinde kan toch geen blinde leiden? Dan
vallen ze toch allebei in een kuil?
40 Een leerling staat niet boven zijn leraar, maar ieder die volleerd is, zal zijn zoals
zijn leraar.
41 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van je naaste ziet, maar de
balk in je eigen oog niet opmerkt?
42 Hoe kan je tegen je naaste zeggen: broer, laat mij die splinter uit je oog
verwijderen, terwijl je de balk in jouw oog niet ziet? Hypocriet, verwijder eerst de
balk uit je eigen oog. Dan zal je goed genoeg zien om de splinter uit het oog van je
naaste te verwijderen.
43 Er is geen goede boom die slechte vruchten oplevert, en ook geen slechte boom
die goede vruchten oplevert.
44 Want elke boom is herkenbaar aan zijn vruchten. Men kan toch geen vijgen
oogsten van een doornstruik, of druiven plukken van een stekelplant?
45 Een goed mens haalt uit de voorraad goedheid in zijn hart goede dingen
tevoorschijn, en een slecht mens haalt slechte dingen tevoorschijn uit zijn voorraad
slechtheid. Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.
46 Waarom spreken jullie Mij aan met 'Heer, Heer', maar doen jullie niet wat Ik zeg?
47 Ieder die naar Mij toe komt, mijn woorden hoort en ze in praktijk brengt – Ik zal
jullie uitleggen waarop hij lijkt.
48 Hij lijkt op iemand die een huis bouwde en eerst een diepe sleuf groef om het
fundament op rotsgrond te leggen. Toen er een overstroming kwam en het water
tegen dat huis beukte, konden die het huis niet doen wankelen, omdat het stevig was
gebouwd.

49 Maar wie mijn woorden hoort en ze niet in praktijk brengt, is als iemand die een
huis bouwde zonder fundament, los op de aarde. Toen het water ertegenaan beukte,
stortte het meteen in en was het volledig verwoest."

7

1 Nadat Jezus dit alles aan het luisterende volk had verteld, ging Hij Kafarnaüm
binnen.
2 Daar was een centurio met een slaaf die veel voor hem betekende en die ernstig
ziek was en op sterven lag.
3 Toen de centurio het nieuws over Jezus hoorde, stuurde hij oudsten van het Joodse
volk naar Hem toe om Hem te vragen, zijn slaaf te komen genezen.
4 Toen die oudsten bij Jezus waren gekomen, drongen ze sterk bij Hem aan: "Hij is
het waard dat U dit voor hem doet,
5 want hij houdt van ons volk en heeft zelfs onze synagoge laten bouwen."
6 Jezus ging met hen mee, maar toen Hij dicht bij het huis was, stuurde de centurio
vrienden met de boodschap: "Heer, doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat
U mijn huis binnengaat.
7 Daarom durfde ik niet zelf naar U toe te gaan, maar op uw bevel zal mijn knecht
genezen.
8 Ik ben namelijk ook iemand die onder gezag staat en zelf soldaten heeft. Als ik
tegen de ene 'ga' zeg, dan gaat hij, en tegen een andere 'kom', dan komt hij, en als ik
tegen mijn slaaf zeg: 'doe dit', dan doet hij het."
9 Toen Jezus dat hoorde, verbaasde Hij zich over hem. Hij draaide zich om naar de
menigte die Hem volgde en zei: "Ik zeg jullie: bij niemand in Israël heb Ik zo'n groot
geloof gevonden."
10 De vrienden die de centurio had gestuurd, keerden naar het huis terug en troffen
de slaaf in goede gezondheid aan.

11 Niet lang daarna ging Jezus naar een stad die Naïn heet. Zijn leerlingen en een
grote menigte kwamen met Hem mee.
12 Toen Jezus de stadspoort naderde, werd er een dode naar buiten gedragen om
te worden begraven. Hij was de enige zoon van zijn moeder en zij was weduwe. Er
kwam een grote menigte uit de stad met haar mee.
13 Toen de Heer de vrouw zag, kreeg Hij medelijden met haar. Hij zei tegen haar:
"Ween maar niet."
14 Hij ging naar de lijkbaar toe en raakte die aan. De dragers hielden stil en Jezus
zei: "Jongeman, Ik zeg je, verrijs."
15 De dode ging overeind zitten, begon te praten en werd door Jezus aan de moeder
overgedragen.
16 Iedereen werd vervuld van ontzag en verheerlijkte God door te zeggen: "Er is een
groot profeet onder ons opgestaan", en: "God heeft acht geslagen op zijn volk."
17 Dit nieuws over Jezus verspreidde zich in heel Judea en de wijde omtrek.

18 De leerlingen van Johannes brachten hem over al deze dingen verslag uit. Daarom
riep Johannes twee van zijn leerlingen bij zich
19 en hij stuurde hen naar de Heer met de vraag: "Bent U degene die zou komen, of
moeten we iemand anders verwachten?"
20 De mannen kwamen bij Jezus en zeiden: "Johannes de Doper heeft ons gestuurd
om U te vragen: Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders
verwachten?"
21 Jezus was op dat moment veel mensen aan het genezen van ziekten, aandoeningen
en onreine geesten en Hij gaf veel blinden het zicht.

22 Hij zei tegen Johannes' leerlingen: “Ga Johannes vertellen wat jullie hebben gezien
en gehoord: blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te stappen,
mensen met een huidziekte worden rein, dove mensen kunnen weer horen, dode
mensen verrijzen, en aan arme mensen wordt het evangelie verkondigd.
23 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend.”
24 Toen de boodschappers waren vertrokken, zei Jezus over Johannes tegen de
mensenmassa: “Wat zijn jullie gaan bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de
wind?
25 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie kleren? Nee, zij die dure kledij
dragen en in luxe leven, bevinden zich in paleizen.
26 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie, iemand die
meer is dan een profeet.
27 Hij is het over wie werd geschreven: ‘Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit, die
de weg voor Je zal banen.’
28 Ik zeg jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is niemand belangrijker
dan Johannes de Doper, maar in Gods koninkrijk is de geringste belangrijker dan Hij.
29 Door zich te laten dopen met de doop van Johannes erkende heel het volk dat naar
hem had geluisterd, ook de belastinginners, dat Gods eisen juist zijn.
30 De farizeeën en Wetgeleerden lieten zich echter niet door hem dopen en
weigerden te doen wat God van hen wilde.

31 Waarmee zal Ik dit soort mensen vergelijken, waar lijken ze op?
32 Ze zijn als kinderen die op het marktplein zitten en naar elkaar roepen: ‘Wij
hebben voor jullie op de fluit gespeeld en jullie hebben niet gedanst; we hebben een
klaaglied gezongen en jullie hebben niet geweend!’
33 Want toen Johannes de Doper was gekomen, die geen brood at en geen wijn dronk,
zeiden jullie: ‘Hij heeft een demon in zich.’
34 En nu de Mensenzoon is gekomen, die wel eet en drinkt, zeggen jullie: ‘Kijk, een
veelvraat en een dronkaard, een vriend van belastinginners en zondaars!’
35 Maar de juistheid van wijsheid wordt aangetoond door allen die wijze daden
doen.”

36 Eén van de farizeeën nodigde Jezus uit voor een maaltijd bij hem thuis. Jezus ging
naar het huis van die farizeeër en nam plaats aan tafel.
37 Er was een vrouw die in die stad bekendstond als een zondares. Zij kwam te weten
dat Jezus aan de maaltijd deelnam in het huis van de farizeeër en ging erheen met een
albasten flesje geurige olie.
38 Ze ging wenend achter Jezus staan, bij zijn voeten. Door haar tranen werden zijn
voeten nat en zij droogde ze met haar haren. Ook kuste ze zijn voeten en zalfde deze
met de olie.
39 Toen de farizeeër die Jezus had uitgenodigd dit zag, dacht hij: “Als Jezus een profeet
was, zou Hij weten wie het is die Hem aanraakt en wat voor vrouw zij is. Ze is een
zondares.”
40 Daarom zei Jezus tegen hem: “Simon, Ik heb je iets te vertellen.” Hij antwoordde:
“Leraar, zegt U het maar.”
41 “Twee mensen stonden in de schuld bij een geldschieter; de een voor vijfhonderd
denarie, de ander voor vijftig.
42 Toen ze niet konden betalen, schold hij hun allebei hun schuld kwijt. Wie van hen
zou het meest van hem houden?”
43 Simon antwoordde: “Ik veronderstel de persoon aan wie het grootste bedrag was
kwijtgescholden.” Jezus zei tegen hem: “Je hebt het juiste antwoord gegeven.”

44 Hij keerde zich naar de vrouw toe en zei: “Simon, zie je deze vrouw? Ik ben naar
je huis gekomen en je hebt Mij geen water gegeven voor mijn voeten. Maar zij heeft
mijn voeten gewassen met haar tranen en ze gedroogd met haar haren.
45 Jij hebt Mij niet met een kus verwelkomd, maar sinds Ik ben binnengekomen heeft
zij zonder ophouden mijn voeten gekust.
46 Jij hebt mijn hoofd niet met olijfolie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten gezalfd
met geurige olie.
47 Daarom zeg Ik je: haar vele zonden zijn vergeven; ze heeft namelijk veel liefde
betoond. Maar wie weinig werd vergeven, betoont weinig liefde.”
48 Toen zei Hij tegen haar: “Je zonden zijn vergeven.”
49 De andere gasten begonnen onder elkaar te zeggen: “Wie is dit, dat Hij zelfs
zonden vergeeft?”
50 Jezus zei tegen de vrouw: “Je geloof heeft je gered. Ga in vrede.”

8

1 Kort daarna reisde Jezus langs steden en dorpen, om daar het goede nieuws van
Gods koninkrijk te verkondigen. De Twaalf waren bij Hem,
2 en ook enkele vrouwen die Hij had genezen van boze geesten en van aandoeningen:
Maria die ‘van Magdala’ werd genoemd, bij wie zeven demonen waren uitgedreven;
3 Johanna, de vrouw van Chusas, het hoofd van de hofhouding van Herodes; Susanna
en nog veel anderen. Met gebruik van eigen middelen voorzagen deze vrouwen in het
onderhoud van Jezus en de Twaalf.
4 Toen er een grote menigte was bijeengekomen en mensen uit allerlei steden naar
Jezus toe waren gekomen, vertelde Hij een parabel:
5 “Er was eens een zaaier die ging zaaien. Tijdens het zaaien viel er wat zaad naast
het pad; het werd vertrappeld en de vogels pikten het op.
6 Ander zaad viel op de rots en toen het opkwam, verschroeide het omdat het geen
vocht had.
7 Nog ander zaad viel tussen het onkruid, en toen het opkwam werd het door het
onkruid verstikt.
8 Het overige zaad viel in goede aarde, en toen het was opgekomen, leverde het een
honderdvoudige oogst op.” Toen Hij dit had gezegd, riep Hij: “Als je oren hebt om te
horen, luister dan!”
9 Jezus' leerlingen vroegen Hem wat de parabel betekende.
10 Hij zei: “Het is jullie gegeven de geheimen van Gods koninkrijk te kennen, maar
tot de anderen spreek Ik in parabels, zodat ze ‘wel zien maar niet begrijpen, en wel
horen maar niet verstaan.’
11 De parabel betekent het volgende: Het zaad is de boodschap van God aan de
mensen.
12 Het zaad naast het pad zijn de mensen die de boodschap hebben gehoord. Maar
dan komt de duivel die uit hun hart wegnemen, zodat ze niet tot geloof komen en
gered worden.
13 Het zaad op de rots zijn de mensen die de boodschap horen en met vreugde
aanvaarden. Ze hebben echter geen wortels en ze geloven wel een tijdlang, maar
zodra ze op de proef worden gesteld, geven ze op.
14 Het zaad dat tussen het onkruid viel, zijn de mensen die de boodschap hebben
gehoord, maar bij wie deze verstikt raakt door de zorgen, rijkdom en geneugten van
het leven, zodat ze geen rijpe oogst opleveren.
15 En het zaad in de goede aarde zijn de mensen die de boodschap met een eerlijk
en goed hart hebben beluisterd, haar in zich opnemen, en vruchtdragen doordat ze
standvastig zijn.

16 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, verbergt haar onder een pot of
zet haar onder een bed. Integendeel, hij zet haar op een standaard, zodat zij die
binnenkomen het licht zien.
17 Er is niets geheim dat niet zichtbaar zal worden gemaakt, en niets verhuld dat
niet zal worden bekendgemaakt en aan het licht zal komen.
18 Denk dus zorgvuldig na over wat jullie horen. Want aan wie heeft, zal nog meer
worden gegeven, maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij denkt te hebben
worden afgenomen."
19 Jezus' moeder en broers kwamen naar Hem toe, maar wegens de menigte lukte
het hun niet om bij Hem te komen.
20 Er werd aan Hem verteld: "Uw moeder en uw broers staan buiten en ze willen U
zien."
21 Maar Jezus antwoordde: "Mijn moeder en mijn broers zijn zij die Gods evangelie
horen en in praktijk brengen."
22 Op een dag zei Jezus tegen zijn leerlingen: "Laten we naar de overkant van het
meer varen." Ze stapten in een boot en voeren weg.
23 Tijdens het varen viel Jezus in slaap. Er raasde een zware storm over het meer,
de boot maakte water en ze raakten in gevaar.
24 Jezus' leerlingen gingen naar Hem toe, maakten Hem wakker en riepen: "Heer,
Heer, we vergaan!" Jezus werd wakker en berispte de wind en de woeste golven. De
storm ging liggen en het werd stil.
25 Jezus vroeg hun: "Waar was jullie geloof?" Bang en verwonderd zeiden ze tegen
elkaar: "Wie is Hij toch, dat Hij zelfs bevelen aan de wind en het water geeft en dat
die Hem gehoorzamen?"
26 Ze voeren naar het gebied van de Gerasenen; dat ligt tegenover Galilea.
27 Toen Jezus aan wal stapte, kwam er een man naar Hem toe, die demonen in zich
had. Hij was uit de stad afkomstig, maar woonde tussen de graven in plaats van in
een huis en hij droeg sinds lang geen kleren meer.
28 Toen hij Jezus zag, viel hij voor Hem op zijn knieën en riep hij: "Waarom bemoeit
U zich met mij, Jezus, Zoon van de Allerhoogste God? Ik smeek U, folter mij alstublieft
niet!"
29 Jezus had de onreine geest namelijk bevolen om uit de man weg te gaan. De man
was al vele malen door de onreine geest overmand en hoewel hij geketend aan handen
en voeten werd bewaakt, brak hij dan zijn boeien stuk en werd hij door de demon naar
eenzame plaatsen gedreven.
30 Jezus vroeg hem: "Hoe heet je?" Hij antwoordde: "Legio", want er waren veel
demonen in hem komen wonen.
31 Ze smeekten Hem om hen niet naar de hel te verbannen.
32 Nu was er op de berg een grote kudde varkens aan het grazen. De demonen
smeekten Jezus, toe te laten dat ze die varkens zouden binnendringen, en Hij liet het
toe.
33 De demonen kwamen uit de man naar buiten en drongen de varkens binnen; de
kudde stormde de helling af, het meer in, en ze verdronken.
34 Toen de varkenshoeders zagen wat er was gebeurd, renden ze weg en brachten
ze verslag uit in de stad en de omliggende dorpen.
35 Daarom kwamen de mensen kijken wat er gebeurd was. Toen ze bij Jezus
kwamen, zagen ze de man uit wie de demonen naar buiten waren gekomen, gekleed
en bij zijn volle verstand aan Jezus' voeten zitten en ze werden bang.
36 Zij die hadden gezien hoe de bezeten man was genezen, vertelden het hun.
37 Alle mensen uit het gebied van de Gerasenen smeekten Jezus, bij hen weg te gaan,
want ze waren door grote angst bevangen. Daarom stapte Hij in de boot en keerde Hij
terug.

38 De man uit wie de demonen waren weggegaan, smeekte om met Hem te mogen
meekomen. Maar Jezus stuurde hem weg met de woorden:
39 “Ga naar huis en vertel daar wat God voor jou heeft gedaan.” De man trok door
de hele stad en verkondigde wat Jezus voor hem had gedaan.
40 Toen Jezus terugkwam, werd Hij door de menigte verwelkomd. Iedereen had op
Hem gewacht.
41 Toen kwam er iemand die Jaïrus heette en synagogebestuurder was. Hij liet zich
aan Jezus' voeten neervallen en smeekte Hem, naar zijn huis te komen.
42 Zijn enige dochter, die ongeveer twaalf jaar oud was, lag namelijk op sterven.
Onderweg verdrong de mensenmassa zich rondom Jezus.
43 Er was ook een vrouw die al twaalf jaar last had van bloedingen, en hoewel ze
haar hele levensonderhoud aan dokters had uitgegeven, was er niemand die haar had
kunnen genezen.
44 Zij benaderde Jezus van achteren en raakte de kwast onderaan zijn mantel aan.
Op dat moment stopte het bloeden.
45 Jezus vroeg: “Wie heeft Mij aangeraakt?” Iedereen ontkende en Petrus zei: “Heer,
de menigte staat om U heen en dringt tegen U aan!”
46 Maar Jezus zei: “Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht
van Mij uitging.”
47 Toen de vrouw inzag dat ze niet onopgemerkt kon blijven, kwam ze bevend naar
Hem toe en liet ze zich voor Hem neervallen. Ze verklaarde waar iedereen bij stond
waarom ze Hem had aangeraakt en hoe ze op dat moment was genezen.
48 Jezus zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je genezen; ga in vrede.”
49 Terwijl Hij nog sprak, kwam iemand van het huishouden van de synagogebestu-
urder zeggen: “Uw dochtertje is gestorven, val de Leraar niet meer lastig.”
50 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen Jaïrus: “Wees niet bang, je moet enkel geloven;
dan zal ze genezen.”
51 Toen Jezus bij het huis aankwam, liet Hij niet toe dat er iemand met Hem naar
binnen ging, behalve Petrus, Johannes, Jakobus en de vader en moeder van het kind.
52 Iedereen was om haar aan het wenen en treuren, maar Jezus zei: “Stop met wenen,
want ze is niet dood; ze slaapt.”
53 De mensen lachten Hem uit, want ze wisten dat ze was gestorven.
54 Maar Jezus nam haar hand vast en riep: “Kind, sta op!”
55 Haar geest keerde naar haar terug en ze stond meteen op. Hij zei dat men haar
iets te eten moest geven.
56 Haar ouders waren buiten zichzelf van verbazing, maar Hij droeg hun op aan
niemand te vertellen wat er was gebeurd.

9

1 Jezus riep de Twaalf bijeen en gaf hun macht en gezag over alle demonen en ook
om ziekten te genezen.
2 Hij stuurde hen op pad om Gods koninkrijk te verkondigen en zieken te genezen.
3 Hij zei tegen hen: “Neem niets mee voor onderweg; geen wandelstok, geen reistas,
geen brood, geen geld, zelfs geen extra kledij.
4 Wanneer jullie bij iemand te gast zijn, blijf dan bij die persoon logeren totdat je uit
die plaats vertrekt.
5 Uit elke stad waar men jullie niet verwelkomt, moet je vertrekken en het stof van
je voeten schudden als een teken van je afkeuring.”
6 Ze gingen op pad en trokken langs de dorpen, terwijl ze overal het evangelie
verkondigden en mensen genazen.

7 De tetrarch Herodes hoorde wat er allemaal gebeurde en was zeer verbaasd, want
er werd door sommigen beweerd dat Johannes uit de dood was verrezen.
8 Anderen zeiden dat Elia was verschenen, nog anderen dat een van de profeten uit
vroeger tijden was verrezen.
9 Herodes zei echter: “Johannes heb ik laten onthoofden. Wie is dit dan, over Wie ik
deze verhalen hoor?” Hij probeerde Jezus te ontmoeten.
10 Toen de apostelen terugkwamen, vertelden ze Jezus wat ze hadden gedaan. Hij
trok zich terug naar een stadje dat Betsaïda heet en nam hen mee, zodat ze onder
elkaar waren.
11 De massa kwam het echter te weten en volgde Hem. Hij verwelkomde de mensen
en sprak hen toe over Gods koninkrijk. Ook genas Hij wie nood aan genezing had.
12 Tijdens de late namiddag kwamen de Twaalf naar Hem toe. Ze zeiden: “Stuur de
mensen toch weg, zodat ze naar de dorpen en gehuchten in de omgeving kunnen gaan
om onderdak en eten te zoeken, want we zijn hier op een afgelegen plaats.”
13 Jezus zei tegen hen: “Geven jullie hun maar te eten.” Zij antwoordden: “We hebben
slechts vijf broden en twee vissen, tenzij we eropuit gaan om eten voor al deze mensen
te kopen.”
14 Er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Zeg dat
ze in groepen van vijftig moeten plaatsnemen.”
15 Dat deden de leerlingen en iedereen nam plaats.
16 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak een
zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen. Zij deelden
ze uit aan de mensen,
17 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. Het overschot werd verzameld: twaalf
manden vol met brokken.
18 Op een dag, toen Jezus aan het bidden was, met alleen zijn leerlingen bij zich,
vroeg Hij hun: “Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”
19 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen Elia, en nog anderen dat
een profeet uit vroeger tijden verrezen is.”
20 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?” Petrus antwoordde: “De
door God gestuurde Messias.”
21 Jezus beval hun nadrukkelijk, dit aan niemand te vertellen.
22 Hij vervolgde: “De Mensenzoon zal veel lijden moeten doorstaan en door de
oudsten en hoofdpriesters en Schriftgeleerden worden verworpen en gedood, en op
de derde dag zal Hij weer tot leven worden gewekt.”
23 Hij zei tegen hen allen: “Als iemand met Mij wil meekomen, moet hij zichzelf
verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en Mij volgen.
24 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij,
zal het redden.
25 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint maar zichzelf verliest of te
gronde richt?
26 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt, zal de Mensenzoon zich voor
hem schamen wanneer Hij komt in de hemelse pracht die Hem, de Vader en de heilige
engelen omringt.
27 Maar Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen niet sterven voordat ze
Gods koninkrijk hebben gezien.”
28 Ongeveer acht dagen nadat Hij dit had gezegd, nam Hij Petrus, Johannes en
Jakobus met zich mee om op een berg te gaan bidden.
29 Terwijl Hij bad, veranderde de aanblik van zijn gezicht en zijn kledij werd
verblindend wit.
30 Plots waren er twee mannen met Hem in gesprek; het waren Mozes en Elia.

31 Ze waren verschenen in hemelse pracht en spraken over Jezus' heengaan – de
taak die Hij binnenkort in Jeruzalem zou uitvoeren.
32 Petrus en zijn vrienden raakten door slaap overmand en toen ze wakker werden,
zagen ze Jezus' hemelse pracht en de mannen die bij Hem stonden.
33 Toen die aanstalten maakten om bij Hem weg te gaan, zei Petrus tegen Jezus:
“Heer, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie hutten bouwen, een voor U, een voor
Mozes en een voor Elia.” Hij wist niet wat hij zei.
34 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk die hen overdekte. Toen de wolk hen
omhulde, werden ze bang.
35 Vanuit de wolk klonk een stem die zei: “Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene. Luister
naar Hem.”
36 Nadat de stem had gesproken, zagen Jezus' leerlingen dat Hij weer alleen was. Ze
bewaarden het stilzwijgen en vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.
37 De volgende dag, toen ze van de berg afdaalden, ging een grote menigte Jezus
tegemoet.
38 Een man riep vanuit de mensenmassa: “Leraar, ik smeek U om naar mijn zoon te
kijken; hij is mijn enig kind.
39 Hij wordt steeds door een geest overmand en dan schreeuwt hij plots; dan laat hij
hem stuiptrekken met een schuimende mond, en hij laat hem pas met rust wanneer
hij hem volledig heeft uitgeput.
40 Ik heb uw leerlingen gesmeekt om hem uit te drijven, maar ze konden het niet.”
41 Jezus antwoordde: “O ongelovige en tegendraadse mensen, hoelang zal Ik nog bij
jullie zijn en zal Ik jullie verdragen? Breng je zoon hier.”
42 Terwijl het kind naar Hem toekwam, gooide de demon hem stuiptrekkend op de
grond. Jezus sprak de onreine geest bestraffend toe, genas het kind en droeg hem over
aan zijn vader.
43 Iedereen was diep onder de indruk van Gods grootheid.
Terwijl iedereen ontdaan was over alles wat Jezus deed, zei Hij tegen zijn leerlingen:
44 “Laat deze woorden goed tot jullie doordringen: binnenkort zal de Mensenzoon
aan de mensen worden uitgeleverd.”
45 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en de betekenis bleef voor hen verhuld,
zodat ze het niet konden bevatten. Ze durfden Hem niet te vragen wat Hij bedoelde.
46 Onder Jezus' leerlingen ontstond een discussie over wie van hen de belangrijkste
was.
47 Toen Jezus merkte wat er in hun hart omging, nam Hij een kind, zette het naast
zich neer,
48 en zei Hij tegen hen: “Wie in mijn naam dit kind verwelkomt, verwelkomt Mij. En
wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden. Want wie van jullie
de geringste is, is de belangrijkste.”
49 Johannes reageerde: “Heer, wij zagen iemand in uw naam demonen uitdrijven en
wij wilden het hem verbieden omdat hij niet bij ons hoort.”
50 Jezus zei tegen hem: “Verbied het hem niet, want wie niet tegen jullie is, is voor
jullie.”
51 Toen de tijd naderde dat Jezus in de hemel zou worden opgenomen, ging Hij
vastberaden op weg naar Jeruzalem.
52 Hij stuurde boodschappers voor zich uit en zij gingen onderweg een Samaritaans
dorp binnen om voorbereidingen te treffen voor zijn komst.
53 De dorpelingen weigerden echter Jezus te ontvangen, omdat Hij naar Jeruzalem
onderweg was.
54 Toen Jakobus en Johannes, leerlingen van Jezus, dat zagen, vroegen ze: “Heer, wilt
U dat we zeggen dat er vuur uit de hemel moet komen om hen te vernietigen?”

55 Jezus draaide zich echter naar hen toe en berispte hen.
56 Toen gingen ze naar een ander dorp.
57 Terwijl ze onderweg waren, zei iemand tegen Jezus: “Ik zal U volgen, waarheen U ook gaat.”
58 Jezus antwoordde: “Vossen hebben holen en vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten rusten.”
59 Tegen iemand anders zei Jezus: “Volg Mij”, maar die persoon zei: “Heer, laat mij eerst gaan zodat ik mijn vader kan begraven.”
60 Jezus antwoordde: “Laat de doden hun doden begraven; jij moet op pad gaan om Gods koninkrijk te verkondigen.”
61 Nog iemand anders zei: “Ik zal U volgen, Heer, maar laat me eerst afscheid nemen van mijn familie.”
62 Tegen hem zei Jezus: “Niemand die begint te ploegen en dan achterom kijkt, is geschikt om dienst te doen in Gods koninkrijk.”

10

1 Later stelde Jezus nog 72 personen aan. Hij stuurde hen twee aan twee voor zich uit, naar elke stad en plaats waarheen Hij zelf wilde gaan.
2 Hij zei tegen hen: “De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar zijn oogst te zenden.
3 Ga, Ik stuur jullie eropuit als lammeren onder de wolven.
4 Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen extra schoenen mee, en stop nooit onderweg om iemand te begroeten.
5 Telkens wanneer jullie bij iemand te gast zijn, zeg dan bij het binnengaan van hun huis: ‘Ik wens de mensen in dit huis vrede toe.’
6 Als daar iemand is die jullie vredeswens waard is, zal hij de vrede ontvangen die je hem toewenst, maar anders zal je vredeswens geen effect op hem hebben.
7 Blijf in dat huis logeren en eet en drink wat je wordt voorgezet, want de arbeider is zijn loon waard. Trek niet van het ene huis naar het andere.
8 Wanneer je een stad binnenkomt en men je daar verwelkomt, eet dan wat je wordt voorgezet.
9 Genees er wie ziek is, en zeg tegen de mensen: ‘Gods koninkrijk is bijna bij jullie.’
10 Maar wanneer je een stad binnenkomt en men je daar niet verwelkomt, ga dan de straten van die stad op en zeg:
11 ‘Het stof van jullie stad dat nog aan onze voeten kleeft, vegen wij af als een teken van onze afkeuring. Maar jullie moeten weten dat Gods koninkrijk in aantocht is.’
12 Ik zeg jullie dat het op de Oordeelsdag draaglijker zal zijn voor Sodom dan voor die stad.
13 Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de wonderen die bij jullie zijn gebeurd, zouden hebben plaatsgevonden in Tyrus en Sidon, dan zou men daar allang in zak en as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.
14 Bij het Oordeel zal het draaglijker zijn voor de mensen van Tyrus en Sidon dan voor jullie.
15 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de hemel? Nee, je zal worden verlaagd naar het dodenrijk.
16 Wie naar jullie luistert, luistert naar Mij, en wie jullie afwijst, wijst Mij af. En wie Mij afwijst, wijst Hem af die Mij heeft gezonden.”
17 De 72 kwamen vol vreugde terug. Ze zeiden: “Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons wanneer wij uw naam noemen.”
18 Hij antwoordde: “Ik heb Satan als een bliksem uit de hemel zien vallen.

19 Ik heb jullie de macht gegeven om op slangen en schorpioenen te trappen en de
vijand te overwinnen. Niets zal jullie kwaad kunnen doen.
20 Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwerpen, verheug
je erover dat jullie namen in de hemel staan genoteerd."
21 Op dat moment werd Jezus door de Heilige Geest vervuld met vreugde en Hij
juichte: "Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, dat U deze dingen hebt verborgen
voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld aan eenvoudigen. Ja, Vader, want
zo is het goed in uw ogen.
22 Mijn Vader heeft Mij alles toevertrouwd. Er is niemand die weet wie de Zoon is
behalve de Vader, en niemand die weet wie de Vader is behalve de Zoon en zij aan wie
de Zoon Hem wenst bekend te maken."
23 Jezus richtte zich tot zijn leerlingen toen Hij met hen alleen was. Hij zei: "De ogen
die zien wat jullie zien, zijn gezegend.
24 Want Ik zeg jullie: veel profeten en koningen wilden zien wat jullie zien, maar ze
hebben het niet gezien. En ze wilden horen wat jullie horen, maar ze hebben het niet
gehoord."
25 Er was een Wetgeleerde die Jezus op de proef stelde met de vraag: "Leraar, wat
moet ik doen om het eeuwig leven te ontvangen?"
26 Jezus vroeg hem: "Wat staat er in de Wet? Wilt u dat citeren?"
27 De man antwoordde: "Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel,
met al je kracht en met heel je verstand, en heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt."
28 Jezus zei: "U heeft het juiste antwoord gegeven. Doe dat, en u zal leven."
29 De Wetgeleerde wilde zichzelf rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: "Wie is mijn
naaste?"
30 Jezus antwoordde: "Er was eens een man, die van Jeruzalem naar Jericho reisde
en door rovers werd overvallen. Ze namen hem zijn kleren af, sloegen hem in elkaar,
lieten hem halfdood achter en gingen weg.
31 Toevallig kwam er een priester langs diezelfde weg. Toen hij de man zag, ging hij
aan de andere kant van de weg voorbij.
32 Ook was er een Leviet. Toen die langs die plaats kwam en de man zag, ging ook
hij aan de andere kant voorbij.
33 Toen kwam er een Samaritaan voorbij, die op reis was. Toen hij de man zag, kreeg
hij medelijden.
34 Hij ging naar hem toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond die, zette
hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.
35 De volgende dag nam hij twee denarie en gaf die aan de herbergier met de
woorden: 'Zorg voor hem, en als het meer kost, zal ik u betalen wanneer ik terugkom.'
36 Wie van deze drie, denkt u, was een naaste voor de man die door rovers was
overvallen?"
37 De Wetgeleerde antwoordde: "De persoon die mededogen betoonde." Jezus zei
tegen hem: "Ga nu hetzelfde doen."
38 Onderweg ging Jezus in een dorp binnen, waar een vrouw die Marta heette Hem
thuis verwelkomde.
39 Zij had een zus die Maria heette en die aan Jezus' voeten ging zitten om te luisteren,
terwijl Hij vertelde.
40 Maar Marta werd in beslag genomen door de bediening van de gasten. Ze kwam
Jezus vragen: "Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus de bediening aan mij alleen
overlaat? Zeg eens tegen haar dat ze mij moet helpen."
41 De Heer antwoordde echter: "Marta, Marta, je bent bezorgd en je maakt je druk
over allerlei zaken,

42 terwijl maar één ding nodig is. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet
worden afgenomen."

11

1 Op een dag was Jezus ergens aan het bidden. Toen Hij klaar was, vroeg een van zijn
leerlingen Hem: "Heer, leer ons bidden, zoals Johannes dat aan zijn leerlingen heeft
geleerd."
2 Jezus zei tegen hen: "Wanneer jullie bidden, zeg dan:
Vader, laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
Laat uw koninkrijk komen.
3 Geef ons elke dag voldoende eten.
4 Vergeef ons onze zonden,
want wij vergeven ieder die zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
En laat niet toe dat we in verzoeking komen."
5 Jezus zei tegen hen: "Stel dat een van jullie een vriend heeft naar wie je midden in
de nacht toe gaat en zegt: 'Vriend, wil je mij drie broden geven,
6 want een kennis van mij die op reis is, is bij mij gekomen en ik heb niets om hem
voor te zetten.'
7 En stel dat die vriend vanuit zijn huis roept: 'Val me niet lastig, want de deur is al
op slot en mijn kinderen en ik liggen al in bed. Ik kan niet opstaan om je iets te geven!'
8 Ik zeg jullie: zelfs als die vriend niet voor je opstaat en het aan je geeft omdat je
zijn vriend bent, zal hij toch opstaan en je zoveel geven als je nodig hebt, omdat je
aanhoudt.
9 Daarom zeg Ik jullie: vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden,
klop en er zal voor je worden opengedaan.
10 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt, zal vinden, en voor wie klopt,
zal worden opengedaan.
11 Wie van jullie die vader is, zal als zijn zoon om een vis vraagt, hem een slang
geven in plaats van een vis?
12 Of als hij om een ei vraagt, geeft hij hem dan een schorpioen?
13 Dus als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te geven aan je kinderen, is
het toch veel zekerder dat jullie Vader vanuit de hemel de Heilige Geest zal geven aan
wie het Hem vraagt?"
14 Jezus dreef eens een demon uit die niet kon spreken. Toen de demon was
weggegaan, begon die persoon te spreken. De mensen stonden versteld,
15 maar sommigen zeiden: "Het is Beëlzebul, de heerser over de demonen, die Hem
in staat stelt de demonen uit te drijven."
16 Anderen stelden Jezus op de proef door Hem te vragen om een teken uit de hemel.
17 Jezus wist echter wat er in hen omging en zei tegen hen: "Ieder koninkrijk dat
innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en verdeelde families komen ten val.
18 Als Satan innerlijk verdeeld is, hoe zal zijn koninkrijk dan standhouden? Jullie
zeggen dat Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat stelt.
19 Maar als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat stelt, wie
stelt jullie aanhangers dan in staat om demonen uit te drijven? Die aanhangers zijn
het bewijs dat jullie ongelijk hebben.
20 Maar als Ik demonen uitdrijf doordat God Mij daartoe in staat stelt, dan blijkt
daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie is gekomen.
21 Wanneer een goed bewapende, sterke man zijn paleis bewaakt, zijn zijn
bezittingen veilig.
22 Maar wanneer er iemand komt die sterker is en hem verslaat, neemt de winnaar
hem de wapenrusting af waarop hij had vertrouwd, en verdeelt hij de buit.

23 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij, en wie niet met Mij bijeenbrengt, drijft uiteen.
24 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door dorre plaatsen
op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden. Dan zegt hij: 'Ik ga terug naar het
huis waar ik vandaan kom.'
25 En wanneer hij aankomt, treft hij het huis geveegd en opgeruimd aan.
26 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter zijn dan
hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er slechter aan toe dan eerst."
27 Terwijl Jezus deze dingen zei, riep een vrouw vanuit de menigte: "Gezegend zijn
de moederschoot waaruit U bent geboren en de borsten waarvan U heeft gedronken!"
28 Maar Jezus zei: "Het zijn veeleer de mensen die Gods boodschap horen en zich
eraan houden, die gezegend zijn."
29 Toen er nog meer mensen om Jezus heen kwamen staan, sprak Hij hen toe. Hij
zei: "Jullie soort mensen is slecht. Jullie soort vraagt om een teken, maar het enige
teken dat jullie zal worden gegeven is het teken van Jona.
30 Want zoals Jona een teken werd voor de mensen van Nineve, zo zal de
Mensenzoon een teken zijn voor jullie soort.
31 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het zuiden verrijzen
en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van een van de uithoeken van de aarde
naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.
32 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen
en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging,
en hier is Iemand die groter is dan Jona.
33 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, zet haar in de kelder of onder een
bak. Integendeel, hij zet haar op een standaard, zodat de mensen die binnenkomen
het licht zien.
34 Je oog is de lamp van je lichaam; wanneer je oog helder is, is je hele lichaam
verlicht, maar wanneer je oog troebel is, is je lichaam vol duisternis.
35 Zorg dus dat het licht binnenin jou geen duisternis wordt.
36 Als je hele lichaam verlicht is, en geen enkel deel ervan is duister, dan is het even
goed verlicht als wanneer je door het licht van een lamp wordt beschenen."
37 Nadat Jezus had gesproken, werd Hij door een farizeeër uitgenodigd voor een
maaltijd. Jezus ging met hem mee naar huis en nam plaats.
38 De farizeeër was verbaasd toen hij zag dat Jezus zijn handen niet waste voor het
eten.
39 Maar de Heer zei tegen hem: "Jullie farizeeën reinigen wel de buitenkant van de
beker en de schaal, maar vanbinnen zitten jullie vol zelfzucht en slechtheid.
40 Dwazen, de Maker van de buitenkant heeft toch ook de binnenkant gemaakt?
41 Geef de inhoud weg als gift voor de armen; dan zal voor jullie alles rein zijn.
42 Maar wee jullie, farizeeën, want jullie geven God een tiende deel van de munt,
de wijnruit en de andere kruiden, maar jullie negeren Gods gerechtigheid en liefde,
terwijl dat de dingen zijn die je moet nastreven zonder het andere na te laten.
43 Wee jullie, farizeeën, want jullie houden ervan de beste plaatsen in de synagogen
in te nemen en met respect te worden begroet op het marktplein.
44 Wee jullie, want jullie zijn als ongemarkeerde graven waar de mensen overheen
wandelen zonder het te beseffen."
45 Een van de Wetgeleerden reageerde: "Leraar, U beledigt ook ons door dat te
zeggen."
46 Maar Jezus zei: "Wat jullie Wetgeleerden betreft, wee ook jullie, want jullie leggen
moeilijk te dragen lasten aan de mensen op, maar steken zelf geen vinger naar die
lasten uit.

47 Wee jullie, want jullie bouwen grafmonumenten voor de profeten die door jullie
voorouders zijn gedood.
48 Door dat te doen, bewijzen jullie dat je de daden van je voorouders goedkeurt,
want zij hebben hen gedood en jullie bouwen graven voor hen.
49 Daarom heeft God in zijn wijsheid gezegd: 'Ik zal profeten en apostelen naar hen
toe sturen en ze zullen sommigen van hen doden en anderen vervolgen.'
50 Daarom zal jullie soort mensen verantwoordelijk worden gesteld voor het bloed
van alle profeten dat vergoten is sinds de schepping van de wereld,
51 van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die werd omgebracht tussen
het altaar en Gods huis. Jazeker, ik zeg jullie, jullie soort zal ervoor verantwoordelijk
worden gesteld.
52 Wee jullie, Wetgeleerden, want jullie hebben de sleutel tot de kennis weggenomen
zonder zelf naar binnen te gaan, en jullie houden de mensen tegen die naar binnen
willen."
53 Toen Jezus naar buiten ging, keerden de Schriftgeleerden en de farizeeën zich
tegen Hem en bestookten ze Hem met allerlei vragen
54 om een strafbare uitspraak bij Hem uit te lokken.

12

1 Intussen waren er zoveel mensen toegestroomd, dat ze elkaar verdrongen. Jezus
begon te spreken, in de eerste plaats tot zijn leerlingen: "Wees op je hoede voor de
desem – dat wil zeggen: de hypocrisie – van de farizeeën.
2 Er is niets verborgen dat niet zal worden onthuld en er is niets geheim dat niet zal
worden bekendgemaakt.
3 Wat jullie in het donker hebben gezegd, zal in het licht worden gehoord, en wat
jullie in de binnenkamer hebben gefluisterd, zal van de daken worden verkondigd.
4 Mijn vrienden, Ik zeg jullie: wees niet bang voor wie wel het lichaam doden maar
verder niets kunnen doen.
5 Ik zal jullie vertellen voor wie jullie wel bang moeten zijn: wees bang voor Degene
die de macht heeft om je in de hel te gooien nadat je lichaam is gedood. Jazeker, Ik zeg
jullie: voor Hem moeten jullie bang zijn.
6 Worden mussen niet per vijf verkocht voor twee kopermuntjes? Toch is er niet één
die niet door God wordt opgemerkt.
7 En alle haren op je hoofd zijn geteld. Wees dus niet bang; jullie zijn veel meer
waard dan mussen.
8 Ik zeg jullie: ieder die Mij erkent bij de mensen, zal door de Mensenzoon worden
erkend bij Gods engelen.
9 Maar wie Mij verloochent bij de mensen, zal worden verloochend bij Gods engelen.
10 Ieder die iets lelijks zegt over de Mensenzoon, kan worden vergeven, maar wie
de Heilige Geest belastert, zal niet worden vergeven.
11 Wanneer jullie voor de synagogen, heersers en gezaghebbers worden gesleept,
maak je dan niet bezorgd over hoe je jezelf moet verdedigen of wat je moet zeggen,
12 want de Heilige Geest zal je op dat moment leren wat je moet zeggen."
13 Iemand in de menigte zei tegen Jezus: "Leraar, zeg tegen mijn broer dat hij de
erfenis met mij moet delen."
14 Maar Jezus antwoordde: "Wie heeft Mij als rechter of bemiddelaar over jullie
aangesteld?"
15 Toen zei Jezus tegen hen: "Pas op; wees op je hoede voor iedere vorm van
hebzucht, want zelfs als iemand veel bezittingen heeft, is hij niet meester van zijn
leven."

16 Jezus vertelde hun een parabel: “Er was eens een rijk man, met land dat een grote
oogst had opgeleverd.
17 Hij begon zich af te vragen: Wat zal ik doen? Ik heb geen plaats om mijn oogst op
te slaan.
18 Toen zei hij: ‘Ik zal het volgende doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere
bouwen. Daarin zal ik al mijn graan en mijn voorraden bewaren.
19 Dan zal ik tegen mezelf zeggen: Jongen, je hebt veel voorraden opgeslagen waar
je vele jaren van kan leven. Ontspan je: eet, drink en geniet.’
20 Maar God zei tegen hem: ‘Jij dwaas, vannacht zal Ik je leven van je opeisen; wie
krijgt dan wat je voor jezelf hebt opgespaard?’
21 Zo zal het de persoon vergaan die rijkdom voor zichzelf vergaart maar in Gods
ogen niet rijk is.”
22 Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Daarom zeg Ik jullie: wees niet ongerust over je
leven, over wat je zal eten of drinken, of over je lichaam, over hoe je je zal kleden.
23 Het leven is immers meer dan eten en het lichaam is meer dan kledij.
24 Kijk naar de raven: zij zaaien of oogsten niet en ze hebben geen opslagruimte of
schuur, maar toch geeft God hun te eten. Jullie zijn toch meer waard dan de vogels?
25 Wie van jullie kan door ongerust te zijn een uur aan zijn leven toevoegen?
26 Als jullie zelfs zoiets kleins niet kunnen, waarom zouden jullie dan bezorgd zijn
over het overige?
27 Kijk hoe de wilde bloemen groeien: ze spinnen en weven niet en toch, zeg Ik jullie,
was zelfs Salomo in al zijn pracht niet zo mooi gekleed als zij.
28 Als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven wordt gegooid,
zo mooi kleedt, zal Hij jullie, kleingelovigen, dan niet nog beter kleden?
29 Vraag je niet voortdurend af wat je zal eten en drinken; wees niet bezorgd.
30 Dat zijn allemaal zaken die de volken van deze wereld najagen; je Vader weet dat
je ze nodig hebt.
31 Geef daarentegen prioriteit aan Gods koninkrijk; dan zullen ook deze dingen aan
jullie worden gegeven.
32 Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft in zijn goedheid besloten
het koninkrijk aan jullie te geven.
33 Verkoop je bezittingen en geef aan de armen; zo maak je voor jezelf een geldbuidel
die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar geen dief in de buurt komt
en die niet door motten wordt aangetast.
34 Want waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.
35 Zorg dat jullie klaarstaan en dat je lamp brandt.
36 Wees als mensen die hun baas opwachten wanneer hij terugkeert van het
huwelijksfeest, zodat ze meteen kunnen opendoen wanneer hij arriveert en aanklopt.
37 De knechten die de baas bij zijn terugkomst aantreft terwijl ze op de uitkijk staan,
zijn gezegend. Ik verzeker jullie dat hij hen aan tafel zal laten plaatsnemen, zich zal
klaarmaken en hen zal komen bedienen.
38 Ze zijn gezegend, of hij nu komt rond middernacht of in de vroege uurtjes.
39 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten hoe laat de dief komt, zou
hij niet in zijn huis laten inbreken.
40 Ook jullie moeten voorbereid zijn, want de Mensenzoon komt op een onverwacht
tijdstip.”
41 Petrus vroeg: “Heer, is deze parabel voor ons bedoeld, of voor iedereen?”
42 De Heer antwoordde: “Wie is de trouwe en verstandige beheerder die door zijn
heer over het personeel is aangesteld om hun op tijd hun portie eten te geven?

43 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan het werk wordt aangetroffen, is gezegend.
44 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.
45 Als de dienaar echter denkt: mijn heer komt nog lang niet, en als hij dan de knechten en dienstbodes begint te mishandelen en zelf eet, drinkt en dronken wordt,
46 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag en een tijdstip die de dienaar niet verwacht of kent, hem de doodstraf opleggen en hem dezelfde bestemming geven als de misdadigers.
47 De dienaar die weet wat zijn heer wil, en er niet naar handelt en geen voorbereidingen treft, zal veel slaag krijgen.
48 Maar wie zonder het te beseffen dingen doet waarvoor hij straf verdient, zal weinig slaag krijgen. Want van ieder aan wie veel is gegeven, zal veel worden geëist, en van de mensen aan wie veel is toevertrouwd, zal veel worden gevraagd.
49 Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen en Ik zou graag willen dat het nu reeds wordt aangestoken.
50 Maar er is een doop die Ik moet ondergaan en dat weegt zwaar op Mij zolang het nog niet is gebeurd.
51 Denken jullie dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen? Nee, zeg Ik jullie, Ik breng verdeeldheid.
52 Voortaan zal het zo zijn dat een familie van vijf personen verdeeld zal zijn: drie tegen twee en twee tegen drie.
53 Vaders zullen tegen hun zoon zijn en zonen tegen hun vader, moeders tegen hun dochter en dochters tegen hun moeder, schoonmoeders tegen hun schoondochter en schoondochters tegen hun schoonmoeder."
54 Jezus zei tegen de mensenmassa: "Als jullie een wolk uit het westen zien komen, zeggen jullie meteen: 'Er komt een bui.' En dan gebeurt dat.
55 En als de wind uit het zuiden komt, zeggen jullie: 'Vandaag wordt het heet.' En dan gebeurt dat.
56 Jullie hypocrieten, jullie kunnen de dingen die jullie op aarde en in de lucht zien wel interpreteren; hoe is het mogelijk dat jullie de huidige tijd niet kunnen interpreteren?
57 Waarom kunnen jullie niet zelf beoordelen wat rechtvaardig is?
58 Wanneer je met je tegenstander onderweg bent naar de autoriteiten, probeer dan met hem tot een vergelijk te komen; anders kan je voor de rechter worden gesleept, zodat de rechter je aan de gerechtsdienaar uitlevert en de gerechtsdienaar je in de gevangenis gooit.
59 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen voordat je de laatste cent hebt betaald."

13

1 In die tijd waren er mensen die Jezus vertelden over de Galileeërs die door Pilatus waren omgebracht tijdens het slachten van hun offerdieren voor God.
2 Jezus reageerde: "Denken jullie dat deze Galileeërs grotere zondaars waren dan de andere Galileeërs omdat ze dit lijden ondergingen?
3 Nee, zeg Ik jullie; als jullie niet tot inkeer komen, zullen ook jullie omkomen.
4 Of denken jullie dat de achttien mensen die omkwamen toen de toren van Siloam op hen viel, meer schuld droegen dan de andere inwoners van Jeruzalem?
5 Nee, zeg Ik jullie, als jullie niet tot inkeer komen, zullen jullie allen omkomen, net als zij."

6 Jezus vertelde de volgende parabel: “Iemand had een vijgenboom in zijn wijngaard
staan. Hij kwam kijken of er vijgen aan zaten, maar hij vond er geen.
7 Hij zei tegen de beheerder van de wijngaard: ‘Ik kom al drie jaar kijken of er
vruchten aan deze vijgenboom groeien, zonder dat ik iets vind. Hak hem maar om,
hij neemt alleen maar grond in beslag.’
8 De beheerder antwoordde: ‘Heer, laat hem nog een jaar staan, zodat ik de grond
eromheen kan omspitten en bemesten.
9 Misschien groeien er volgend jaar vruchten aan. Maar zo niet, laten we hem dan
omhakken.’ ”
10 Op een sabbat was Jezus in een synagoge aan het onderwijzen.
11 Daar was een vrouw die al achttien jaar ziek was door een geest; ze was krom en
kon haar rug in het geheel niet rechten.
12 Toen Jezus haar zag, riep Hij haar bij zich. Hij zei tegen haar: “Mevrouw, u bent
bevrijd van uw aandoening.”
13 Hij legde haar de handen op en op dat moment werd haar rug recht en ze
verheerlijkte God.
14 De synagogebestuurder reageerde verontwaardigd, omdat Jezus de genezing had
verricht op de sabbat. Hij zei tegen de mensen: “Er zijn zes dagen om te werken; kom
op die dagen om je te laten genezen, maar niet op de sabbat.”
15 De Heer reageerde: “Hypocrieten, jullie maken toch allemaal op de sabbat je os of
ezel van de voederbak los om hem naar de drinkbak te leiden?
16 En deze dochter van Abraham, die achttien jaar lang door de satan werd
gevangengehouden, zou niet op de sabbat uit haar gevangenschap mogen worden
bevrijd?”
17 Door dit te zeggen bracht Hij al zijn tegenstanders in verlegenheid, maar de hele
menigte verheugde zich over de prachtige dingen die Hij had gedaan.
18 Jezus zei: “Waarop lijkt Gods koninkrijk en waarmee zal Ik het vergelijken?
19 Het is als een mosterdzaadje dat iemand in zijn tuin zaaide. Het groeide uit tot
een boom en de vogels nestelden zich in zijn takken.”
20 Jezus vervolgde: “Waarmee zal Ik Gods koninkrijk vergelijken?
21 Het is als desem die door een vrouw werd vermengd met drie porties meel, totdat
het deeg volledig doordesemd was.”
22 Jezus vervolgde zijn reis naar Jeruzalem en onderwees de mensen in de steden
en dorpen waar Hij langstrok.
23 Iemand vroeg Hem: “Heer, zijn er maar weinig mensen die worden gered?” Jezus
zei tegen hen:
24 “Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te gaan, want Ik zeg jullie:
velen zullen proberen naar binnen te gaan en er niet toe in staat zijn.
25 Wanneer de huiseigenaar de deur gesloten heeft, zullen jullie buiten staan,
aankloppen en roepen: ‘Meneer, doe voor ons open!’ Hij zal antwoordden: ‘Ik ken
jullie niet. Waar komen jullie vandaan?’
26 Dan zullen jullie zeggen: ‘We hebben toch bij u gegeten en gedronken en u heeft
toch op onze straten onderwijs gegeven?’
27 Maar hij zal zeggen: ‘Ik weet niet wie jullie zijn of waar jullie vandaan komen. Ga
allemaal weg, jullie zondaars!’
28 Daar zal worden geweend en met de tanden geknarst, wanneer jullie Abraham
en Isaak en Jakob en alle profeten in Gods koninkrijk zullen zien, maar zelf zullen
worden buitengegooid.
29 De mensen zullen uit het oosten en het westen komen, uit het noorden en het
zuiden, en aan tafel plaatsnemen in Gods koninkrijk.

30 Er zijn namelijk laatsten die de eersten zullen zijn en er zijn eersten die de laatsten
zullen zijn."
31 Op dat moment kwamen er enkele farizeeën bij Jezus. Ze zeiden: "U kan beter van
hier vertrekken en verder reizen, want Herodes wil U doden."
32 Jezus antwoordde: "Ga die vos maar vertellen dat Ik vandaag en morgen nog
demonen uitdrijf en mensen genees en dat Ik op de derde dag mijn doel zal bereiken.
33 Toch moet Ik vandaag, morgen en overmorgen doorreizen, want het is on-
denkbaar dat een profeet omkomt buiten Jeruzalem.
34 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en stenigt wie naar jou toe gestuurd
zijn! Ik heb zo vaak je inwoners willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens
onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden dat niet.
35 Daarom zal jullie huis verlaten zijn. Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien
totdat jullie uitroepen: 'Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer.' "

14

1 Op een sabbat, toen Jezus bij een van de leiders van de farizeeën thuis was gaan
eten, werd Hij nauwlettend in de gaten gehouden.
2 Recht voor Jezus stond iemand die aan oedeem leed.
3 Jezus reageerde door aan de Wetgeleerden en de farizeeën te vragen: "Is het
toegestaan om op de sabbat te genezen? Of mag het niet?"
4 Zij zwegen. Jezus nam de persoon bij de hand, genas hem en liet hem gaan.
5 Tegen de anderen zei Hij: "Wie van jullie die een zoon of een os heeft die in een
put valt, zou hem er niet meteen uit trekken, zelfs op de sabbat?"
6 Ook hierop hadden ze geen antwoord.
7 Jezus had gemerkt dat de gasten de ereplaatsen hadden gekozen en vertelde hun
een parabel:
8 "Wanneer iemand jullie uitnodigt naar een huwelijksfeest, ga dan niet op de
ereplaats zitten, want het is mogelijk dat hij iemand heeft uitgenodigd die meer voor
hem betekent.
9 Dan zal de gastheer die jullie beiden had uitgenodigd, naar je toe komen en zeggen:
'Sta je plaats af aan deze persoon.' En dan moet je, tot je schaamte, genoegen nemen
met de verste plaats aan tafel.
10 Dus als jullie zijn uitgenodigd, ga dan op de verste plaats zitten. Dan zal je gastheer
naar je toe komen en tegen je zeggen: 'Vriend, kom op een betere plaats zitten'. En
dan ontvang je eer in de ogen van al je tafelgenoten.
11 Want ieder die zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats
krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen."
12 Tegen de gastheer zei Jezus: "Wanneer je 's middags of 's avonds een feestmaal
geeft, nodig dan niet je vrienden, broers en zussen, familie en rijke buren uit, met
de bedoeling dat zij op hun beurt jou zullen uitnodigen en jij op die manier iets zult
terugkrijgen.
13 Nee, wanneer je een feestmaal geeft, nodig dan de armen, de mensen met een
handicap, de verlamden en de blinden uit.
14 Dan zal je gezegend zijn, want hoewel zij jou niets kunnen teruggeven, zal je
worden beloond bij de verrijzenis van de mensen die met God in het reine zijn."
15 Eén van Jezus' tafelgenoten hoorde dat en zei: "Wat een zegen moet het zijn om te
mogen deelnemen aan het feestmaal in Gods koninkrijk!"
16 Jezus antwoordde: "Iemand gaf eens een groot feestmaal en nodigde veel mensen
uit.

17 Tegen het tijdstip waarop de maaltijd klaar was, stuurde hij zijn dienaar naar de
genodigden met het bericht: ‘Kom, het is klaar.’
18 Ze lieten zich echter allen verontschuldigen. De een zei: ‘Ik heb een akker gekocht
en moet die gaan bekijken; wilt u mij verontschuldigen?’
19 De ander zei: ‘Ik heb vijf paar ossen gekocht en ga ze uitproberen; wilt u mij
verontschuldigen?’
20 Nog een ander zei: ‘Ik ben pas getrouwd en daarom kan ik niet komen.’
21 De dienaar ging naar zijn baas toe en vertelde het. De heer werd boos en zei tegen
zijn dienaar: ‘Ga direct naar de straten en stegen van de stad en breng de armen, de
mensen met een handicap, de blinden en de verlamden naar hier.’
22 De dienaar zei: ‘Meneer, dat bevel is uitgevoerd en er is nog altijd plaats.’
23 Toen zei de heer tegen de dienaar: ‘Ga naar de wegen en paden buiten de stad en
dwing de mensen te komen, zodat mijn huis vol raakt.
24 Ik zeg jullie dat geen van de mensen die aanvankelijk waren uitgenodigd, van
mijn feestmaal zal eten.’ ”
25 Er kwam nu een groot aantal mensen met Jezus mee. Hij keerde zich naar hen
toe en zei:
26 “Als iemand bij Mij komt en Mij niet méér liefheeft dan zijn vader, moeder, vrouw,
kinderen, broers en zussen en zelfs zijn eigen leven, dan kan hij niet mijn volgeling
zijn.
27 Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aankomt, kan niet mijn volgeling zijn.
28 Wie van jullie zou een toren bouwen zonder eerst neer te zitten om uit te rekenen
of hij voldoende geld heeft om de bouw af te maken?
29 Want als hij het fundament zou leggen en de bouw vervolgens niet zou kunnen
afmaken, zou iedereen die het zag, hem uitlachen
30 en zeggen: die man is begonnen met bouwen maar kon het niet afmaken.
31 Of welke koning zou ten strijde trekken tegen een andere koning zonder eerst te
overwegen of hij in staat is met tienduizend soldaten zijn tegenstander te verslaan,
die met twintigduizend soldaten op hem afkomt?
32 En als hij weet dat hij zijn tegenstander niet zal kunnen verslaan, zal hij een
delegatie sturen wanneer de ander nog ver weg is, en om vrede vragen.
33 Zo is het ook met jullie: wie niet al zijn bezittingen opgeeft, kan niet mijn volgeling
zijn.
34 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe kan het dan op smaak
worden gebracht?
35 Het zout is zelfs ongeschikt geworden voor op de akker of de mesthoop; het wordt
weggegooid. Als je oren hebt om te horen, luister dan!”

15

1 Alle belastinginners en zondaars kwamen naar Jezus luisteren.
2 De farizeeën en Schriftgeleerden mopperden: “Deze Man ontvangt zondaars en eet
samen met hen.”
3 Daarom vertelde Hij hun de volgende parabel:
4 “Stel dat iemand van jullie honderd schapen heeft en er een van kwijtraakt.
Zou hij dan niet de negenennegentig op het veld achterlaten en het verloren dier
achternagaan totdat hij het terugvindt?
5 En wanneer hij het heeft gevonden, is hij verheugd en legt hij het op zijn schouders.
6 Dan gaat hij naar huis, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt hij tegen
hen: ‘Verheug je samen met mij, want ik heb mijn verloren schaap teruggevonden.’

7 Ik zeg jullie dat het in de hemel ook zo is: daar zal meer vreugde zijn over één
zondaar die tot inkeer komt dan over negenennegentig rechtvaardige mensen die geen
inkeer nodig hebben.
8 Stel dat een vrouw tien zilveren munten heeft en er een van kwijtraakt. Zou ze
dan niet een lamp aansteken, het huis schoonvegen en grondig zoeken totdat ze hem
terugvindt?
9 En wanneer ze hem heeft gevonden, roept ze haar vriendinnen en buurvrouwen
bijeen en zegt ze: 'Verheug je samen met mij, want ik heb mijn verloren munt
teruggevonden.'
10 Ik zeg jullie dat het met Gods engelen ook zo is: zij verheugen zich over één
zondaar die zich bekeert."
11 Jezus vertelde: "Een man had twee zonen.
12 De jongste zei tegen de vader: 'Vader, geef mij mijn aandeel van de erfenis.' Daarop
verdeelde de vader zijn vermogen tussen de zonen.
13 Enkele dagen later maakte de jongste zoon alles te gelde en vertrok hij naar een
ver land, waar hij zijn erfenis verbraste door losbandig te leven.
14 Toen hij alles had opgemaakt, brak in heel dat land een zware hongersnood uit
en begon hij gebrek te lijden.
15 Daarom vroeg hij een van de burgers van dat land om werk en die stuurde hem
de velden in om de varkens te hoeden.
16 Hij had graag zijn honger gestild met de schillen die door de varkens werden
opgegeten, maar niemand gaf hem iets.
17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei hij: 'De dagloners van mijn vader hebben eten
in overvloed, terwijl ik hier omkom van de honger.
18 Ik zal naar mijn vader toe gaan en tegen hem zeggen: vader, ik heb gezondigd
tegen God en tegen u.
19 Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden. Stel me aan als een
van uw dagloners.'
20 Hij ging op weg, terug naar zijn vader. Maar zijn vader zag hem al van ver, kreeg
medelijden, rende naar hem toe, omarmde hem en gaf hem een kus.
21 De zoon zei: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet langer
waard uw zoon te worden genoemd.'
22 Maar de vader zei tegen zijn knechten: 'Snel, breng het mooiste feestgewaad, trek
hem dat aan en doe een ring aan zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
23 En haal dan het gemeste kalf, slacht het en laten we eten en feest vieren,
24 want mijn zoon hier was dood en is weer tot leven gekomen, ik was hem kwijt en
hij is teruggevonden.' Toen begonnen ze feest te vieren.
25 De oudste zoon was nog op het land, maar toen hij thuiskwam, hoorde hij muziek
en feestgeluiden.
26 Hij riep een van de dienaren en vroeg wat er aan de hand was.
27 De dienaar zei: 'Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het gemeste kalf
laten slachten, omdat hij hem veilig en wel heeft teruggekregen.'
28 De oudste zoon werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen kwam zijn vader
naar buiten om hem over te halen.
29 Maar hij zei tegen zijn vader: 'Ik heb u jarenlang gediend en ik heb nooit een bevel
van u genegeerd, maar u heeft mij nooit een jonge geit gegeven om met mijn vrienden
een feestje te houden.
30 En nu is die zoon van u gekomen, die uw vermogen aan hoeren heeft verkwist,
en u heeft het gemeste kalf voor hem geslacht.'

31 De vader antwoordde: ‘Zoon, jij bent altijd bij mij geweest en alles wat van mij is,
is van jou.
32 We konden toch niet anders dan verheugd zijn en feest vieren? Je broer hier was
immers dood en nu leeft hij; hij was verloren en nu is hij teruggevonden.’ ”

16

1 Jezus vertelde zijn leerlingen: “Er was eens een rijk man, die werd gewaarschuwd
dat de beheerder die hij in dienst had zijn bezittingen verkwanselde.
2 Hij riep de beheerder bij zich en zei: ‘Wat hoor ik nu over jou? Overhandig de
boekhouding van mijn zaken die je beheert, want je mag niet langer mijn beheerder
zijn.’
3 Toen dacht de beheerder: ‘Wat zal ik doen? Mijn baas neemt mij het beheer af. Ik
ben niet sterk genoeg om op het land te werken en ik schaam me om te gaan bedelen.
4 Ik weet wat ik zal doen om te zorgen dat de mensen mij in hun huis zullen
verwelkomen wanneer ik als beheerder ben ontslagen.’
5 Hij riep iedereen die bij zijn baas in de schuld stond, bij zich. Hij vroeg aan de
eerste: ‘Hoeveel bent u mijn baas schuldig?’
6 Die antwoordde: ‘Honderd vaten olijfolie.’ Hij zei tegen hem: ‘Hier is uw
schuldbewijs. Ga vlug zitten en maak er vijftig van.’
7 Hij vroeg aan een ander: ‘Hoeveel bent u hem schuldig?’ Hij antwoordde: ‘Honderd
zakken graan.’ Hij zei tegen hem: ‘Neem uw schuldbewijs en maak er tachtig van.’
8 De heer prees de oneerlijke beheerder, omdat die iets slims had gedaan. De mensen
van deze wereld gaan handiger met elkaar om dan de mensen die in het licht leven.
9 Ik zeg jullie: gebruik rijkdom die op oneerlijke wijze is verkregen, om vrienden te
maken; dan zullen jullie wanneer het niets meer waard is, welkom zijn in de eeuwige
woning.
10 Wie betrouwbaar is met weinig, is ook betrouwbaar met veel, en wie oneerlijk is
met weinig, is ook oneerlijk met veel.
11 Als jullie dus niet betrouwbaar zijn geweest in het beheren van rijkdom die op
oneerlijke wijze is verkregen, wie zal jullie dan vertrouwen met hetgeen werkelijk
rijk maakt?
12 En als jullie niet betrouwbaar zijn geweest met andermans bezit, wie zal jullie
dan geven wat jullie toebehoort?
13 Een huisknecht kan niet twee meesters dienen: hij zal ofwel een hekel aan de ene
hebben en van de andere houden, of de ene trouw zijn en de andere verachten. Jullie
kunnen niet God én het geld dienen.”
14 De farizeeën, die verzot op geld waren, hoorden dit alles en dreven de spot met
Hem.
15 Jezus zei tegen hen: “Jullie doen de mensen denken dat jullie rechtvaardig
zijn, maar God kent jullie hart. Wat door de mensen wordt hooggeschat, is
weerzinwekkend in Gods ogen.
16 Tot de tijd van Johannes werden de Wet en de Profeten verkondigd; sindsdien
wordt het evangelie van Gods koninkrijk verkondigd en probeert iedereen het met
geweld binnen te dringen.
17 Het is echter gemakkelijker voor de hemel en de aarde om te vergaan, dan voor
een pennenstreek in Gods Wet om te vervallen.
18 Ieder die zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt, pleegt echtbreuk, en ook
wie met een weggestuurde vrouw trouwt, pleegt echtbreuk.
19 Er was eens een rijk man. Hij kleedde zich in paarse stoffen en fijn linnen en
genoot iedere dag van zijn welvaart.

20 Bij zijn huispoort lag een arme man, die Lazarus heette. Hij zat onder de zweren
21 en verlangde ernaar te kunnen eten wat er overschoot van de maaltijden van de rijke. Bovendien kwamen de honden aan zijn zweren likken.
22 Op een dag stierf de arme man en werd hij door de engelen weggedragen naar de plaats naast Abraham. Ook de rijke man stierf en werd begraven.
23 Terwijl hij in het dodenrijk zware pijn leed, keek hij op en zag hij Abraham, met Lazarus naast zich, in de verte.
24 Hij riep: 'Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus om zijn vinger in water te dopen en mijn tong af te koelen, want deze vlammen doen verschrikkelijk veel pijn.'
25 Maar Abraham zei: 'Mijn kind, weet je nog dat je tijdens je leven het goede hebt ontvangen en Lazarus het slechte? Nu wordt hij hier getroost en lijd jij.
26 Bovendien gaapt er een grote kloof tussen ons en jou, zodat niemand van hier naar jou kan oversteken, of van daar naar ons.'
27 De rijke zei: 'In dat geval smeek ik u, vader, dat u hem naar mijn familie stuurt.
28 Ik heb namelijk vijf broers. Laat hij hen waarschuwen, zodat zij niet ook op deze plaats van kwelling terechtkomen.'
29 Maar Abraham zei: 'Zij hebben Mozes en de profeten; laten ze naar hen luisteren.'
30 Hij antwoordde: 'Nee, vader Abraham, als er iemand vanuit het dodenrijk naar hen toe gaat, zullen ze tot inkeer komen.'
31 Maar Abraham zei: 'Als ze niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen ze ook niet overtuigd raken als iemand uit de dood verrijst.' "

17

1 Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Het is onvermijdelijk dat er struikelblokken komen, maar wee degene door wie ze komen.
2 Hij zou beter af zijn als men een molensteen om zijn nek zou hangen en hem in zee zou gooien dan dat hij een van deze eenvoudige mensen tot zonde aanzet.
3 Let dus goed op. Als je naaste jou onrecht aandoet, wijs hem dan terecht. En als hij tot inkeer komt, vergeef hem dan.
4 Al doet hij je zevenmaal per dag onrecht aan en komt hij zevenmaal bij je terug om te zeggen: 'Het spijt me', je moet hem steeds opnieuw vergeven."
5 De apostelen vroegen aan de Heer: "Geef ons meer geloof."
6 De Heer zei: "Als jullie geloof zouden hebben ter grootte van een mosterdzaadje, dan zouden jullie tegen deze moerbeiboom zeggen: Maak je uit de grond los en ga in de zee staan, en hij zou je direct gehoorzamen.
7 Wie van jullie een knecht heeft die voor hem ploegt of zijn schapen hoedt, zal tegen hem zeggen wanneer hij terugkomt van het veld: Kom snel binnen en ga aan tafel zitten?
8 Welnee, hij zal tegen hem zeggen: Maak wat eten klaar en bereid je voor om mij te bedienen terwijl ik eet en drink; daarna mag jij eten en drinken.
9 Hij bedankt de knecht toch niet omdat die doet wat hem is opgedragen?
10 Zo is het ook met jullie; wanneer jullie alles doen wat jullie is opgedragen, moeten jullie zeggen: 'Wij zijn slechts knechten, we hebben gedaan wat we moesten doen.' "
11 Tijdens zijn reis naar Jeruzalem kwam Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea.
12 Toen Hij een dorp binnenging, kwamen er tien mannen naar Hem toe met een huidziekte die hen onrein maakte. Ze bleven op enige afstand staan
13 en riepen: "Heer Jezus, heb medelijden met ons!"

14 Toen Jezus hen zag, zei Hij: “Ga je aan de priesters tonen.” Terwijl ze nog onderweg
waren, werden ze rein.
15 Eén van hen keerde terug toen hij zag dat hij genezen was, en hij verheerlijkte
God luidkeels.
16 Hij liet zich aan Jezus' voeten neervallen om Hem te danken. Deze man was een
Samaritaan.
17 Jezus reageerde: “Er zijn toch tien mensen rein gemaakt? Waar zijn de overige
negen?
18 Is er niemand anders teruggekomen om God de eer te geven dan deze vreemdel-
ing?”
19 En tegen de man zei Hij: “Sta op, je mag vertrekken; je geloof heeft je genezen.”
20 Toen de farizeeën aan Jezus vroegen wanneer Gods koninkrijk zou komen,
antwoordde Hij: “De komst van Gods koninkrijk zal niet gepaard gaan met allerlei
zichtbare tekenen.
21 Er zal niet gezegd worden: ‘kijk hier’ of ‘kijk daar’, want Gods koninkrijk is in jullie
midden.”
22 Tegen zijn leerlingen zei Jezus: “Er zal een tijd komen dat jullie ernaar verlangen
een glimp op te vangen van de tijd van de Mensenzoon, maar die niet zullen zien.
23 Er zal tegen jullie worden gezegd: ‘kijk daar’, of ‘kijk hier’. Ga er niet op af, ren er
niet heen,
24 want zoals de bliksem van de ene naar de andere kant van de lucht flitst, zo zal
het zijn met de Mensenzoon wanneer Hij komt.
25 Eerst moet Hij echter veel lijden doorstaan en door dit volk worden verworpen.
26 In de tijd van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd van Noach:
27 De mensen gingen door met eten, drinken en trouwen tot de dag dat Noach de ark
binnenging en de zondvloed kwam, waardoor ze allen omkwamen.
28 Het zal zijn als in de tijd van Lot: de mensen aten en dronken, kochten en
verkochten, plantten en bouwden,
29 maar op de dag dat Lot Sodom verliet, regende het vuur en zwavel uit de hemel,
waardoor ze allen omkwamen.
30 Zo zal het ook zijn op de dag dat de Mensenzoon verschijnt.
31 Wie zich op die dag op het dakterras bevindt en bezittingen in huis heeft liggen,
moet niet naar beneden gaan om ze op te halen. En wie op het land bezig is, moet niet
naar huis terugkeren.
32 Denk maar aan de vrouw van Lot.
33 Wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen en wie het loslaat, zal het
behouden.
34 Ik zeg jullie: die nacht zullen twee mannen in een bed slapen, van wie de ene
wordt weggenomen en de andere achtergelaten.
35 Van twee vrouwen die dan tezamen aan het malen zijn, wordt de ene weggenomen
en de andere achtergelaten.”
37 Men vroeg Jezus: “Waar, Heer?”, en Hij zei tegen hen: “Waar het lijk ligt, daar
verzamelen zich de gieren.”

18

1 Jezus vertelde een parabel om duidelijk te maken dat ze voortdurend moesten
bidden zonder op te geven.
2 Hij zei: “Er was in een stad een rechter die geen ontzag voor God of respect voor
de mensen had.
3 In diezelfde stad was er een weduwe die hem steeds opnieuw kwam vragen:
‘Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij.’

4 Een tijdlang wilde hij niet, maar daarna dacht hij: ‘Ik heb geen ontzag voor God en
geen respect voor de mensen,
5 maar deze weduwe valt me zodanig lastig dat ik haar recht zal verschaffen. Anders
blijft ze terugkomen totdat ik toegeef.’ ”
6 De Heer vervolgde: “Luister naar de woorden van de onrechtvaardige rechter.
7 Zou God dan geen recht verschaffen aan de mensen die Hij heeft uitverkoren
wanneer ze dag en nacht tot Hem roepen, en zou Hij hen lang laten wachten?
8 Ik zeg jullie dat Hij hun snel recht zal verschaffen. Maar zal de Mensenzoon geloof
op aarde vinden wanneer Hij komt?”
9 Jezus vertelde ook een parabel aan enkele mensen die zichzelf als rechtvaardig
beschouwden en op anderen neerkeken.
10 Hij zei: “Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden; de één was farizeeër,
de ander belastinginner.
11 De farizeeër ging rechtop staan en bad: ‘O God, ik dank U dat ik niet ben als de
anderen: roofzuchtige, corrupte, overspelige mensen, of zelfs als deze belastinginner.
12 Ik vast tweemaal per week en ik geef tien procent van al mijn inkomsten weg.’
13 De belastinginner daarentegen bleef op een afstand staan en durfde zelfs niet
omhoog te kijken, naar de hemel. Hij sloeg zichzelf op de borst en zei: ‘O God, schenk
mij genade, want ik ben een zondaar.’
14 Ik zeg jullie: deze man, en niet de andere, was met God in het reine toen hij naar
huis ging. Want ieder die zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats
krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen.”
15 Er werden ook jonge kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij hen zou
aanraken, maar zijn leerlingen zagen het en ze berispten de mensen.
16 Jezus riep de kinderen echter bij zich. Hij zei: “Laat de kinderen bij Mij komen en
houd hen niet tegen, want Gods koninkrijk is bestemd voor wie is zoals zij.
17 Ik verzeker jullie: wie Gods koninkrijk niet aanvaardt als een kind, zal het in geen
geval binnengaan.”
18 Een vooraanstaand man vroeg aan Jezus: “Goede leraar, wat moet ik doen om het
eeuwig leven te ontvangen?”
19 Jezus vroeg hem: “Waarom noem je Mij goed? Behalve God is niemand goed.
20 Je kent toch de geboden? Pleeg geen echtbreuk, pleeg geen moord, steel niet, leg
geen leugenachtige verklaring af, eer je vader en moeder.”
21 De man zei: “Aan al die dingen heb ik me van jongs af aan gehouden.”
22 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hem: “Er ontbreekt je nog één ding; verkoop
alles wat je hebt en geef de opbrengst aan de armen. Dan zal je een schat in de hemel
hebben. Kom dan terug en volg Mij.”
23 Toen de man dat hoorde, werd hij bedroefd, want hij was schatrijk.
24 Jezus keek hem aan en zei: “Wat is het moeilijk voor rijken om Gods koninkrijk
binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te kruipen
dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan.”
26 De mensen die dat hoorden, vroegen: “Maar wie kan dan worden gered?”
27 Jezus antwoordde: “Wat bij de mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God.”
28 Petrus zei: “Wij hebben achtergelaten wat we hadden, om U te volgen.”
29 Jezus antwoordde: “Ik verzeker jullie, er is niemand die zijn huis, vrouw, broers,
zussen, ouders of kinderen heeft achtergelaten voor Gods koninkrijk,
30 die niet veel meer terugkrijgt in deze tijd en die niet in de toekomst het eeuwig
leven zal ontvangen.”

31 Jezus nam de Twaalf apart en zei tegen hen: “Luister, we gaan naar Jeruzalem en
alles wat de profeten over de Mensenzoon hebben geschreven, zal in vervulling gaan.
32 Hij zal aan de niet-Joden worden uitgeleverd en worden bespot, beledigd en
bespuwd.
33 Zij zullen Hem geselen en vervolgens doden, maar op de derde dag zal Hij
verrijzen.”
34 De leerlingen begrepen er niets van; zijn uitspraak was onbegrijpelijk voor hen
en ze konden niet bevatten wat Hij had gezegd.
35 Toen Jezus dicht bij Jericho kwam, zat er een blinde man bij de weg te bedelen.
36 Toen hij hoorde dat er veel mensen voorbij wandelden, vroeg hij wat er aan de
hand was.
37 Men vertelde hem dat Jezus van Nazaret voorbijkwam.
38 Toen begon hij te roepen: “Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!”
39 De mensen die voorop wandelden, snauwden hem toe dat hij moest zwijgen, maar
hij riep almaar luider: “Zoon van David, heb medelijden met mij!”
40 Jezus hield halt en gaf opdracht, de man bij Hem te brengen. Toen hij dichterbij
kwam, vroeg Jezus:
41 “Wat wil je dat Ik voor je doe?” De man zei: “Heer, zorg dat ik weer zie.”
42 Jezus zei tegen hem: “Zie! Je geloof heeft je genezen.”
43 Op hetzelfde moment kon de man weer zien. Hij volgde Jezus en verheerlijkte
God. Heel het volk zag dat en prees God.

19

1 Jezus ging Jericho binnen en trok door de stad.
2 Er was daar een man die Zacheüs heette; hij was hoofd-belastinginner en hij was
rijk.
3 Zacheüs wilde zien wie Jezus was, maar wegens de menigte lukte dat niet. Hij was
namelijk klein van gestalte.
4 Hij rende vooruit en klom in een vijgenboom, om Jezus te kunnen zien wanneer
Hij zou voorbijkomen.
5 Toen Jezus bij die plaats aankwam, keek Hij omhoog en zei Hij: “Zacheüs, kom vlug
naar beneden, want vandaag moet Ik bij jou thuis te gast zijn.”
6 Zacheüs kwam vlug naar beneden en heette Jezus hartelijk welkom in zijn huis.
7 Allen die het zagen, mopperden: “Jezus is te gast bij een zondaar.”
8 Maar Zacheüs stond recht en zei tegen de Heer: “Heer, ik zal de helft van mijn
bezittingen aan de armen geven en ik zal aan iedereen die ik iets afhandig heb
gemaakt, het viervoudige teruggeven.”
9 Jezus zei tegen hem: “Vandaag is redding aan deze familie geschonken, want ook
deze man is een afstammeling van Abraham.
10 De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wie verloren was.”
11 Terwijl de mensen nog luisterden, begon Jezus een parabel te vertellen. Hij was
nu dicht bij Jeruzalem en de mensen verwachtten dat Gods koninkrijk heel binnenkort
zou aanbreken.
12 Jezus zei: “Een edelman ging naar een ver land om daar het koningschap op zich
te nemen en vervolgens terug te komen.
13 Hij riep tien van zijn dienaren bij zich en gaf hun tien mina. Hij zei tegen hen:
‘Gebruik dit geld om zaken te doen totdat ik terugkom.’
14 Maar zijn onderdanen hadden een hekel aan hem en stuurden een delegatie
achter hem aan met de boodschap: wij willen niet dat deze man onze koning wordt.

15 Nadat hij het koningschap had ontvangen, kwam hij terug. Hij liet hij de dienaren
aan wie hij het geld had gegeven, bij zich roepen om van hen te horen wat ze met het
zakendoen hadden verdiend.
16 De eerste verscheen en zei: ‘Heer, uw mina heeft nog tien mina's opgeleverd.’
17 Hij zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede dienaar, want je bent betrouwbaar geweest
met weinig. Daarom krijg je het gezag over tien steden.’
18 De tweede kwam zeggen: ‘Heer, uw mina heeft nog vijf mina's opgeleverd.’
19 Tegen hem zei hij: ‘Jij krijgt het gezag over vijf steden.’
20 Toen kwam de volgende zeggen: ‘Heer, hier is uw mina terug; ik heb hem in een
doek bewaard.
21 Ik was bang, want ik wist dat u een veeleisend mens bent: u eist terug wat u niet
heeft overhandigd en maait wat u niet heeft gezaaid.’
22 De edelman zei tegen hem: ‘Jij nutteloze dienaar, ik zal je oordelen op grond van
je eigen woorden. Je wist dus dat ik een veeleisend mens ben die terugeist wat ik niet
heb overhandigd en oogst wat ik niet heb gezaaid?
23 Waarom heb je mijn geld dan niet naar de bank gebracht? Dan had ik het na mijn
terugkomst kunnen opnemen met rente!’
24 Tegen de omstaanders zei hij: ‘Neem hem zijn mina af en geef die aan de persoon
die er tien heeft.’
25 Ze zeiden tegen hem: ‘Maar meneer, hij heeft er al tien!’
26 De edelman antwoordde: ‘Ik zeg jullie dat aan ieder die heeft, nog meer zal
worden gegeven, maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden
afgenomen.
27 En breng mijn vijanden die niet wilden dat ik hun koning zou worden, naar hier
en dood hen voor mijn ogen.’ ”
28 Nadat Jezus deze dingen had gezegd, vervolgde Hij zijn reis naar Jeruzalem.
29 Toen Hij bijna bij Betfagé en Betanië was, bij de berg die Olijfberg wordt genoemd,
stuurde Hij twee van zijn leerlingen vooruit.
30 Hij zei: “Ga naar het dorp vóór jullie. Bij het binnengaan zullen jullie een
vastgebonden jonge ezel zien, die nog nooit door iemand is bereden. Maak hem los
en breng hem hier.
31 Als iemand jullie vraagt: ‘Waarom maken jullie hem los?’, zeg dan: ‘De Heer heeft
hem nodig.’ ”
32 De vooruitgestuurde leerlingen vertrokken en troffen alles aan zoals Jezus het hun
had verteld.
33 Toen ze de jonge ezel losmaakten, vroegen de eigenaars hun: “Waarom maken
jullie die jonge ezel los?”
34 Ze antwoordden: “De Heer heeft hem nodig.”
35 Ze brachten de jonge ezel bij Jezus, legden hun mantels erop en lieten Jezus erop
plaatsnemen.
36 Terwijl Hij erop reed, spreidden de mensen hun mantels uit op de weg.
37 Toen Hij bijna bij het punt was waar de afdaling van de Olijfberg begint, begon
de hele groep leerlingen verheugd en luidkeels God te prijzen voor alle wonderen die
ze hadden gezien.
38 Ze riepen:
“Gezegend is de Koning die komt in de naam van de Heer!
Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!”
39 Sommige van de farizeeën in de menigte zeiden tegen Hem: “Leraar, wijs uw
leerlingen terecht.”
40 Maar Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie dat als zij zouden zwijgen, de stenen zouden
roepen.”

41 Toen Hij nog dichterbij Jeruzalem kwam en de stad zag liggen, begon Hij erom te
wenen.
42 Hij zei: “Had jij, ja jij, vandaag maar geweten welke zaken vrede brengen. Maar
nu kan je ze niet zien.
43 Er komt een tijd dat je vijanden belegeringswerken zullen bouwen om je te
omsingelen en je aan alle kanten in te sluiten.
44 Ze zullen je met de grond gelijk maken en je inwoners uitroeien. Ze zullen geen
steen op de andere laten, omdat jij het tijdstip niet hebt erkend waarop God naar je
omkeek.”
45 Jezus ging het tempelterrein op en begon de verkopers weg te jagen.
46 Hij zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis zijn’, maar
jullie hebben er een rovershol van gemaakt.”
47 Jezus onderwees dagelijks op het tempelterrein, maar de hoofdpriesters, de
Schriftgeleerden en de leiders van het volk wilden Hem ombrengen.
48 Ze konden echter geen manier bedenken om dat te doen, want het hele volk hing
aan zijn lippen.

20

1 Op een dag, toen Jezus op het tempelterrein het volk onderwees en het evangelie
verkondigde, kwamen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden samen met de oudsten
naar Hem toe.
2 Ze vroegen Hem: “Vertel ons, op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen
en wie is het die U die bevoegdheid heeft gegeven?”
3 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie ook een vraag stellen en dan mogen jullie Mij
antwoord geven.
4 De doop van Johannes, kwam die van God of van de mensen?”
5 Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen: Waarom
geloven jullie hem dan niet?
6 Maar als we zeggen: van de mensen, zal heel het volk ons stenigen, want de mensen
zijn ervan overtuigd dat Johannes een profeet was.”
7 Daarom antwoordden ze: “Wij weten niet vanwaar.”
8 Toen zei Jezus tegen hen: “Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van welke
bevoegdheid Ik deze dingen doe.”
9 Jezus vertelde de volgende parabel aan het volk: “Iemand plantte een wijngaard
aan, verhuurde deze aan wijnbouwers en ging lange tijd op reis.
10 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouwers, opdat die hem zijn
aandeel van de opbrengst van de wijngaard zouden geven. De wijnbouwers sloegen
hem echter in elkaar en stuurden hem met lege handen weg.
11 Vervolgens zond hij nog een knecht naar hen toe. Ook die werd door hen in elkaar
geslagen, vernederd en met lege handen weggestuurd.
12 Vervolgens zond hij een derde en ook hij werd verwond de wijngaard uitgegooid.
13 Toen zei de eigenaar van de wijngaard: ‘Wat zal ik doen? Ik zal mijn dierbare
zoon sturen; misschien zullen ze hem respecteren.’
14 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, overlegden ze met elkaar: ‘Dit is de
erfgenaam. Laten we hem doden; dan zal de erfenis van ons zijn.’
15 Ze gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat gaat de eigenaar van de
wijngaard nu met hen doen?
16 Hij zal naar de wijnbouwers gaan, hen ombrengen en de wijngaard aan anderen
geven.” Toen de mensen dat hoorden, zeiden ze: “Zoiets mag absoluut niet gebeuren!”
17 Jezus keek hen echter aan en zei: “Wat zou dit Schriftgedeelte dan betekenen: ‘De
steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden’?

18 Ieder die over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene op wie hij valt, wordt
verpletterd."
19 De Schriftgeleerden en de hoofdpriesters probeerden Jezus op dat moment op te
pakken, maar ze waren bang voor het volk. Ze beseften dat de parabel die Hij had
verteld, over hen ging.
20 Daarom hielden ze Hem in de gaten en stuurden ze spionnen die zich als integer
voordeden, met de bedoeling om Hem in zijn eigen woorden te vangen en Hem dan
aan de rechtspraak en het gezag van de gouverneur over te leveren.
21 De spionnen vroegen Jezus: "Leraar, wij weten dat uw uitspraken en uw onderwijs
correct zijn, en dat U niet partijdig bent, maar naar waarheid onderwijst hoe men Gods
weg moet bewandelen.
22 Is het toegestaan dat wij belasting aan de keizer betalen, of niet?"
23 Jezus merkte dat het een strikvraag was en zei tegen hen:
24 "Toon Mij een denarie. Wiens afbeelding en naam staan erop?" Ze antwoordden:
"Van de keizer."
25 Hij zei tegen hen: "Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat
van God is."
26 Ze konden Hem niet in zijn eigen woorden vangen in de aanwezigheid van het
volk. Ze verbaasden zich over zijn antwoord en zwegen.
27 Toen werd Jezus benaderd door enkele van de sadduceeën. (Zij beweren dat er
geen verrijzenis is.) Zij vroegen:
28 "Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand van wie de broer sterft
en een vrouw maar geen kinderen nalaat, met zijn schoonzus trouwen en zo voor
nakomelingen zorgen voor zijn gestorven broer.
29 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde, maar hij stierf kinderloos.
30 Ook de tweede
31 en de derde trouwden met die vrouw, en zo verging het alle zeven: ze stierven
zonder kinderen achter te laten.
32 Uiteindelijk stierf ook de vrouw.
33 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze zijn alle zeven met haar
getrouwd geweest!"
34 Jezus zei tegen hen: "De mensen van de huidige wereld trouwen.
35 Maar de mensen die naar de volgende wereld mogen en uit de dood verrijzen,
trouwen niet.
36 Dan kunnen ze ook niet meer sterven, want ze zijn dan als de engelen. En als
verrezen mensen zijn ze kinderen van God.
37 Zelfs Mozes toont in het gedeelte over de doornstruik aan dat de doden verrijzen,
want hij noemt de Heer 'de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.'
38 Hij is niet de God van doden maar van levenden, want voor Hem leven alle
mensen."
39 Sommige Schriftgeleerden antwoordden: "Leraar, U heeft dat goed gezegd."
40 Niemand durfde Jezus nog vragen te stellen.
41 Jezus vroeg hen: "Waarom wordt er gezegd dat de Messias de Zoon van David is?
42 David zegt toch zelf in het boek Psalmen:
43 'De Heer zei tegen mijn Heer: neem plaats aan mijn rechterzijde, totdat Ik je
vijanden aan Je heb onderworpen.'
44 David noemt Hem dus 'Heer'. Hoe kan Hij dan ook zijn zoon zijn?"
45 Terwijl heel het volk luisterde, zei Jezus tegen zijn leerlingen:
46 "Pas op voor de Schriftgeleerden. Zij houden ervan rond te wandelen in prachtige
gewaden. Ook zijn ze erop gesteld met respect te worden begroet op het marktplein
en de beste plaatsen in te nemen in de synagogen en bij feestmalen.

47 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden lange gebeden voor de
schijn. Ze zullen extra zwaar worden gestraft."

21

1 Toen Jezus opkeek, zag Hij dat rijke mensen hun giften in de offerkist staken.
2 Ook zag Hij dat een arme weduwe er twee kopermuntjes in stak.
3 Hij zei: "Ik verzeker jullie dat deze arme weduwe meer heeft gegeven dan alle
anderen,
4 want zij allen hebben hun gift gegeven vanuit hun overvloed, maar deze vrouw
gaf vanuit haar armoede alles wat ze had om van te leven."
5 Toen sommigen zeiden dat het tempelterrein met mooie stenen en aan God gewijde
geschenken was versierd, zei Jezus:
6 "Er komt een tijd dat alles wat jullie hier zien verwoest zal worden; geen steen zal
op de andere worden gelaten."
7 Men vroeg Hem: "Leraar, wanneer zal dat zijn en wat zal het teken zijn dat het op
het punt staat te gebeuren?"
8 Jezus zei: "Pas op, laat je niet misleiden, want er zullen veel mensen komen die zich
mijn naam toe-eigenen, zich voor Mij uitgeven en zeggen: 'Het is bijna zover.' Loop
niet achter hen aan.
9 Wanneer jullie horen van oorlogen en onlusten, wees dan niet angstig; die dingen
moeten eerst gebeuren, maar het einde is dan nog niet meteen aangebroken."
10 Jezus vervolgde: "Volken en koninkrijken zullen tegen elkaar oorlog voeren,
11 er zullen zware aardbevingen zijn, hongersnoden en epidemieën op allerlei
plaatsen, en schrikwekkende en grote tekenen in de lucht.
12 Maar vooraleer dat alles gebeurt, zal men jullie oppakken en vervolgen; men
zal jullie aan de synagogen uitleveren en gevangenzetten en jullie voor koningen en
heersers leiden omwille van mijn naam.
13 Voor jullie is dat een kans om van Mij te getuigen.
14 Neem je daarom voor om geen verdedigingstoespraak voor te bereiden.
15 Ik zal je namelijk wijze woorden ingeven, die door geen van jullie tegenstanders
zal kunnen worden betwist of weerlegd.
16 Jullie zullen zelfs door je ouders, broers, zussen, familie en vrienden worden
verraden en sommigen van jullie zullen door hun toedoen worden gedood.
17 Iedereen zal jullie haten omwille van mijn naam.
18 Toch zal er geen haar op je hoofd verloren gaan.
19 Houd stand; dan zullen jullie het ware leven ontvangen.
20 Wanneer jullie zien dat Jeruzalem door legers wordt omsingeld, moeten jullie
beseffen dat de stad binnenkort zal worden verwoest.
21 Dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten; zij die in de stad zijn,
moeten vertrekken en zij die op het land zijn moeten de stad niet binnengaan.
22 Want dat is de periode van vergelding, wanneer alles wat in de Schriften staat, in
vervulling gaat.
23 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger zijn of
borstvoeding geven, want het land zal zwaar lijden en het volk zal worden gestraft.
24 De mensen zullen met het zwaard worden omgebracht of naar het buitenland
worden weggevoerd. Jeruzalem zal door de andere volken worden vertrappeld totdat
de tijd van de niet-Joden voorbij is.
25 Dan zullen er wonderlijke tekenen zijn aan de zon, maan en sterren, en op aarde
zullen de volken ontdaan van angst zijn door het bulderen en golven van de zee.

26 Mensen zullen flauwvallen van angst en bezorgdheid over wat er met de wereld
zal gebeuren, want de hemellichamen zullen uit koers raken.
27 En dan zal men de Mensenzoon zien komen, op een wolk en met macht en grote
hemelse pracht.
28 Wanneer deze dingen beginnen te gebeuren, ga dan op de uitkijk staan, want jullie
staan op het punt te worden verlost."
29 Hij vertelde hun een parabel: "Kijk eens naar de vijgenboom en naar alle andere
bomen.
30 Zodra ze uitlopen, zien jullie dat en weten jullie dat het bijna zomer is.
31 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze dingen ziet gebeuren, weten
dat Gods koninkrijk dichtbij is.
32 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.
33 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit vergaan.
34 Pas op, laat je niet in beslag nemen door amusement, dronkenschap en de zorgen
van het dagelijks leven, want die dag zal jullie plots overvallen,
35 zoals een val die dichtklapt. Die dag komt namelijk voor iedereen die op aarde
leeft.
36 Wees dus waakzaam en bid voortdurend dat jullie in staat zullen zijn, te ontkomen
aan al deze dingen die op het punt staan te gebeuren, en dat jullie voor de Mensenzoon
zullen mogen verschijnen."
37 Overdag gaf Jezus steeds onderwijs op het tempelterrein, maar 's avonds ging Hij
de stad uit om de nacht door te brengen op de berg die Olijfberg heet.
38 En 's ochtends vroeg kwam al het volk naar het tempelterrein om naar Hem te
luisteren.

22

1 Het was bijna het Feest van de Ongedesemde Broden, dat ook Pesach wordt
genoemd.
2 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden zochten naar een geschikte manier om Jezus
uit de weg te ruimen, want ze waren bang voor de reactie van het volk.
3 Toen nam Satan bezit van Judas, die Iskariot wordt genoemd en een van de Twaalf
was.
4 Hij ging naar de hoofdpriesters en de hoofden van de tempelwacht en besprak met
hen hoe hij Jezus aan hen zou uitleveren.
5 Ze waren verheugd en spraken met hem af dat ze hem geld zouden betalen.
6 Hij stemde toe en zocht een gelegenheid om Hem aan hen uit te leveren zonder dat
er veel volk bij zou zijn.
7 Toen de Dag van de Ongedesemde Broden aanbrak, waarop het Pesachlam geslacht
moest worden,
8 stuurde Jezus Petrus en Johannes eropuit. Hij zei: "Ga de Pesachmaaltijd voor ons
klaarmaken."
9 Zij vroegen: "Waar wilt U dat we het klaarmaken?"
10 Jezus antwoordde: "Wanneer jullie de stad binnenkomen, zullen jullie een man
tegenkomen die een kan water draagt. Volg hem en ga het huis binnen dat hij
binnengaat.
11 Zeg dan tegen de eigenaar van dat huis: 'De Leraar vraagt u: Waar is het vertrek
waar Ik met mijn leerlingen de Pesachmaaltijd kan eten?'
12 Hij zal jullie een ingerichte bovenzaal tonen. Maak het daar klaar."
13 Ze vertrokken, troffen alles aan overeenkomstig zijn beschrijving en maakten de
Pesachmaaltijd klaar.
14 Toen het tijd was, ging Jezus met zijn leerlingen aan tafel.

15 Hij zei tegen hen: “Ik heb er intens naar uitgekeken, deze Pesachmaaltijd met jullie
te eten voordat Ik zal lijden.
16 Want Ik zeg jullie: Ik zal het nooit meer eten voordat het zijn ware betekenis heeft
gekregen in Gods koninkrijk.”
17 Jezus nam een beker, sprak een dankgebed uit, en zei: “Neem deze beker en laat
hem onder jullie rondgaan.
18 Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de
druivelaar totdat Gods koninkrijk gekomen is.”
19 Jezus nam een brood, sprak een dankgebed uit, brak het in stukken en deelde
die uit aan zijn leerlingen, terwijl Hij zei: “Dit is mijn lichaam, dat voor jullie wordt
gegeven. Doe dit om Mij te gedenken.”
20 Nadat ze hadden gegeten nam Jezus op dezelfde wijze een beker en zei Hij: “Deze
beker die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat wordt gesloten door
middel van mijn bloed.
21 Toch bevindt mijn verrader zich samen met Mij aan tafel.
22 Want de Mensenzoon zal wel heengaan, zoals reeds is bepaald, maar wee degene
door wie Hij wordt verraden.”
23 Ze begonnen met elkaar te discussiëren over wie van hen degene zou kunnen zijn
die dit zou doen.
24 Ook ontstond onder hen onenigheid, over wie van hen als de belangrijkste werd
beschouwd.
25 Jezus zei tegen hen: “Bij de andere volken is het zo dat hun koningen de baas over
hen spelen en dat zij die macht over hen uitoefenen zich weldoener noemen.
26 Maar bij jullie is het zo niet. Integendeel, laat hij die de belangrijkste onder jullie
is, als de minst belangrijke worden, en de leider als de dienaar.
27 Immers, wie is er belangrijker, iemand die aan tafel heeft plaatsgenomen of
iemand die bedient? Is het niet de persoon die aan tafel heeft plaatsgenomen? Maar
Ik gedraag me in jullie midden als iemand die bedient.
28 Jullie zijn het die in al mijn beproevingen trouw bij Mij zijn gebleven.
29 En zoals mijn Vader het koningschap aan Mij heeft toegekend, ken Ik dat aan jullie
toe.
30 Daarom zullen jullie in mijn koninkrijk aan mijn tafel mogen eten en drinken en
zullen jullie op een troon zitten en over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.
31 Simon, Simon, de satan heeft toestemming gevraagd om jullie te zeven als graan.
32 Ik heb echter voor jou gebeden dat je geloof niet zal falen. Wanneer jij je herpakt
hebt, versterk dan je broeders en zusters.”
33 Petrus antwoordde: “Heer, ik ben bereid om met U naar de gevangenis te gaan en
te worden omgebracht.”
34 Maar Jezus zei: “Petrus, Ik zeg je, voordat de haan vandaag kraait, zal je driemaal
ontkennen dat je Mij kent.”
35 Jezus vroeg zijn leerlingen: “Toen Ik jullie had uitgezonden zonder geldbuidel,
reistas of schoenen, hadden jullie toen ergens gebrek aan?” Ze antwoordden: “Aan
niets.”
36 Hij zei tegen hen: “Laat nu wie een geldbuidel heeft, ook een reistas meenemen,
en laat wie geen zwaard heeft, zijn mantel verkopen om er een te kopen.
37 Want Ik zeg jullie, het volgende citaat uit de Schriften gaat over Mij en moet in
vervulling gaan: ‘Hij werd als een misdadiger beschouwd.’ Wat er over Mij staat, gaat
nu in vervulling.”
38 Ze zeiden: “Kijk, Heer, hier zijn twee zwaarden.” Hij antwoordde: “Genoeg
hierover.”

39 Jezus ging de stad uit en begaf zich zoals gewoonlijk naar de Olijfberg. Zijn
leerlingen volgden Hem.
40 Toen Hij daar aankwam, zei Hij tegen hen: “Bid dat jullie niet in verzoeking
komen.”
41 Hij zonderde zich van hen af, ongeveer een steenworp bij hen vandaan, en knielde
neer om te bidden.
42 Hij zei: “Vader, als U het wil, neem dan deze beker van Mij weg; laat echter niet
gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”
43 Toen verscheen er een engel uit de hemel, die Hem kracht gaf.
44 Jezus werd doodsbang. Hij bad nog vuriger en Hij zweette bloed, dat op de grond
druppelde.
45 Nadat Hij had gebeden, stond Hij op en ging Hij naar zijn leerlingen toe. Hij zag
dat ze van verdriet in slaap waren gevallen,
46 en zei tegen hen: “Hoe is het mogelijk dat jullie slapen? Sta op en bid, opdat jullie
niet in verzoeking komen.”
47 Terwijl Hij nog sprak, kwam er een grote groep mensen aan, die werd geleid door
de man die Judas heette. Hij was een van de Twaalf en ging naar Jezus toe om Hem
een kus te geven.
48 Maar Jezus vroeg hem: “Judas, is het met een kus dat jij de Mensenzoon verraadt?”
49 Toen de mensen rondom Jezus zagen wat er stond te gebeuren, vroegen ze: “Heer,
zullen we hen aanvallen met het zwaard?”
50 Een van hen viel de dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn rechteroor af.
51 Maar Jezus zei: “Stop daarmee.” Hij raakte de man aan op de plaats van het oor
en genas hem.
52 Toen zei Jezus tegen de hoofdpriesters, de hoofden van de tempelwacht en de
oudsten die op Hem waren afgekomen: “Zijn jullie op Mij afgekomen als op een
misdadiger, met zwaarden en knuppels?
53 Toen Ik dagelijks bij jullie op het tempelterrein was, hebben jullie mij niet
opgepakt, maar dit is jullie moment – nu regeert de duisternis.”
54 Jezus werd gearresteerd, weggeleid en naar het huis van de hogepriester gebracht.
Petrus volgde op een afstand.
55 Midden op de binnenplaats was een vuur aangestoken, waarrond mensen waren
gaan zitten. Petrus bevond zich onder hen.
56 In het licht van het vuur zag een dienstmeisje hem zitten. Ze bekeek hem en zei:
“Die man was ook bij Jezus.”
57 Petrus ontkende het: “Ik ken Hem niet.”
58 Een tijdje later zag iemand anders hem en zei: “Jij bent ook een van hen”, maar
Petrus zei: “Nee, dat ben ik niet.”
59 Na verloop van ongeveer een uur beweerde nog iemand anders: “Die man was
toch echt wel bij Hem, want hij is een Galileër.”
60 Petrus zei echter: “Ik weet niet waar je het over hebt.” Op hetzelfde moment,
terwijl hij nog sprak, kraaide er een haan.
61 De Heer draaide zich om en keek Petrus aan. Toen herinnerde Petrus zich wat
de Heer tegen hem had gezegd: “Voordat vandaag de haan kraait, zal jij Mij driemaal
verloochenen.”
62 Hij ging naar buiten en weende bitter.
63 De mannen die Jezus bewaakten, bespotten en sloegen Hem.
64 Ook blinddoekten ze Hem en riepen ze: “Profeteer dan, wie heeft Je geslagen?”
65 Ze zeiden nog veel andere beledigende dingen tegen Hem.
66 Toen het licht werd, kwam de raad van volksoudsten, hoofdpriesters en Schrift-
geleerden bijeen en werd Jezus aan de raad voorgeleid.

67 Ze zeiden: “Zeg ons of U de Messias bent.” Jezus antwoordde: “Als Ik het u zeg, zal
u Mij niet geloven.
68 En als Ik u iets zou vragen, zou u niet antwoorden.
69 Maar vanaf nu zal de Mensenzoon aan de rechterzijde van de machtige God
zitten.”
70 Ze vroegen allemaal: “Bent U dan de Zoon van God?” Hij antwoordde: “U zegt dat
Ik dat ben.”
71 Toen zeiden ze: “Meer bewijs hebben we toch niet nodig? Nu hebben we het zelf
uit zijn eigen mond gehoord.”

23

1 De voltallige raad stond op en leidde Jezus voor aan Pilatus.
2 De raadsleden begonnen hun beschuldiging als volgt: “Wij hebben vastgesteld
dat deze Man een slechte invloed op ons volk heeft. Hij verbiedt het betalen van de
keizerlijke belasting en beweert dat Hij de Messias is, een koning.”
3 Pilatus vroeg aan Jezus: “Bent U de koning van de Joden?” Jezus antwoordde: “U
zegt het zelf.”
4 Pilatus zei tegen de hoofdpriesters en de mensenmassa: “Ik vind niets strafbaars
aan deze man.”
5 Ze bleven echter volhouden: “Maar Hij hitst de mensen in heel Judea op met zijn
leer; eerst deed Hij dat in Galilea en nu ook hier.”
6 Toen Pilatus dat hoorde, vroeg hij of Jezus een Galileër was.
7 En toen hij vernam dat Jezus uit het rechtsgebied van Herodes kwam, stuurde
Pilatus Hem naar Herodes, die in die periode ook in Jeruzalem was.
8 Toen Herodes Jezus zag, was hij verheugd, want hij had er reeds lang naar verlangd
Jezus te zien. Hij had namelijk over Hem gehoord en hoopte Hem een wonder te zien
doen.
9 Hij stelde Hem heel veel vragen, maar Jezus gaf geen antwoord.
10 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden stonden erbij en beschuldigden Hem in felle
bewoordingen.
11 Toen vernederden en bespotten Herodes en zijn soldaten Jezus, kleedden ze Hem
in een prachtig gewaad en stuurden ze Hem naar Pilatus terug.
12 Op die dag raakten Herodes en Pilatus met elkaar bevriend; voordien waren ze
vijanden van elkaar.
13 Toen riep Pilatus de hoofdpriesters, leiders en het volk bijeen.
14 Hij zei tegen hen: “Jullie hebben deze Man aan mij voorgeleid als iemand die het
volk misleidt. Ik heb Hem in jullie bijzijn verhoord en heb deze Man niet schuldig
bevonden aan hetgeen waarvoor jullie Hem aanklagen.
15 Ook Herodes denkt niet dat Hij schuldig is, want hij heeft Hem naar ons
teruggestuurd. Hij heeft dus niets gedaan waarop de doodstraf staat.
16 Daarom zal ik Hem geselen en laten gaan.”
18 Maar ze schreeuwden allen tezamen: “Weg met Hem! Laat Barabbas vrij.”
19 Barabbas was iemand die in de stad een opstand had geleid en voor moord in de
gevangenis was gegooid.
20 Pilatus zei nogmaals tegen de mensen dat hij Jezus wilde vrijlaten.
21 Maar ze bleven schreeuwen: “Kruisig Hem! Kruisig Hem!”
22 Hij vroeg hun voor de derde keer: “Waarom? Wat heeft deze Man misdaan? Ik
heb geen grond voor de doodstraf in Hem gevonden; daarom zal ik Hem laten geselen
en vrijlaten.”
23 Ze bleven echter luidkeels eisen dat Hij gekruisigd zou worden en hun geschreeuw
kreeg de overhand.

24 Hij besloot hun eis in te willigen:
25 de man die voor opstand en moord in de gevangenis was gegooid en om wiens vrijlating ze vroegen, liet hij vrij, maar met Jezus mochten ze doen wat ze wilden.
26 Toen de soldaten Jezus wegleidden, grepen ze een zekere Simon van Cyrene, die van het land de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn schouder en dwongen hem, het achter Jezus aan te dragen.
27 Jezus werd gevolgd door een grote groep mensen, waaronder vrouwen die luidruchtig om Hem treurden.
28 Hij draaide zich om en zei tegen hen: “Dochters van Jeruzalem, stop met wenen om Mij. Ween om jezelf en om je kinderen.
29 Er komt namelijk een tijd dat men zal zeggen: ‘Gezegend zijn de onvruchtbare vrouwen en zij die nooit kinderen hebben gebaard en gevoed.’
30 Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: ‘Val op ons’, en tegen de heuvels: ‘Bedek ons.’
31 Want als mensen deze dingen doen wanneer de boom nog groen is, wat zal er dan gebeuren wanneer ze is verdord?”
32 Samen met Jezus werden ook twee misdadigers weggeleid om te worden terechtgesteld.
33 Toen ze bij de plaats aankwamen die Schedel wordt genoemd, kruisigden ze Jezus en de misdadigers; de ene hing rechts en de andere links van Hem.
34 Jezus zei: “Vader, vergeef hun, want ze beseffen niet wat ze doen.” Zijn kleren werden door middel van verloting verdeeld.
35 Het volk stond toe te kijken en de leiders dreven de spot met Hem. Ze zeiden: “Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu zichzelf redden als Hij de door God beloofde Messias is, de Uitverkorene.”
36 Ook de soldaten lachten Hem uit; ze gingen naar Hem toe, boden Hem zure wijn aan
37 en zeiden: “Als Jij de koning van de Joden bent, red Jezelf dan.”
38 Boven Hem hing een bordje: “Dit is de koning van de Joden.”
39 Een van de misdadigers die naast Hem hing, beledigde Hem door te zeggen: “Ben Jij niet de Messias? Red dan Jezelf en ook ons.”
40 Maar de andere misdadiger wees hem terecht door te reageren: “Ben jij zelfs niet bang voor God? Jij hebt dezelfde veroordeling gekregen als Hij,
41 en voor ons is dat terecht, want wij krijgen het verdiende loon voor onze daden, maar deze Man heeft niets verkeerds gedaan.”
42 Ook zei hij: “Jezus, denk aan mij wanneer U uw koninkrijk binnengaat.”
43 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker je, vandaag zal je bij Mij in het paradijs zijn.”
44 Het was nu ongeveer twaalf uur en het werd donker in het hele land, tot drie uur 's middags.
45 De zon was verduisterd en het tempelgordijn scheurde in tweeën.
46 Toen riep Jezus luid: “Vader, Ik leg mijn geest in uw handen.” Nadat Hij dit had gezegd, stierf Hij.
47 Toen de centurio zag wat er was gebeurd, verheerlijkte hij God. Hij zei: “Deze man was werkelijk onschuldig.”
48 De vele mensen die op dit schouwspel waren afgekomen, zagen wat er gebeurde en gingen naar huis. Van verdriet sloegen ze zich op de borst.
49 Maar allen die Jezus hadden gekend, waaronder de vrouwen die Hem vanuit Galilea waren gevolgd, bleven op een afstand staan kijken.
50 Er was een man die Jozef heette, een lid van de Joodse raad. Hij was een goed en oprecht man.

51 Hij kwam uit Arimatea, een stad in Judea, en hij verwachtte Gods koninkrijk. Hij
had niet ingestemd met het besluit en de handelwijze van de Joodse raad.
52 Hij ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
53 Hij haalde het van het kruis, wikkelde het in een linnen doek en legde het in een
uitgehouwen graf waarin nog niemand was begraven.
54 Het was Voorbereidingsdag en de sabbat zou bijna beginnen.
55 De vrouwen die vanuit Galilea met Jezus waren meegekomen, volgden Jozef. Ze
zagen het graf en hoe Jezus' lichaam erin werd gelegd.
56 Ze gingen naar huis om geurige oliën en balsem klaar te maken, en op de sabbat
namen ze rust, zoals de Wet voorschrijft.

24

1 Op de eerste dag van de week, zodra het ochtend werd, gingen ze naar het graf met
de geurige oliën die ze hadden klaargemaakt.
2 Ze zagen dat de steen van het graf was weggerold,
3 en toen ze naar binnen gingen, troffen ze het lichaam van de Heer Jezus niet aan.
4 Ze wisten zich geen raad met de situatie. Opeens stonden er twee mannen in
oogverblindend stralende kleren bij hen.
5 De vrouwen waren zo bang dat ze naar de grond keken, maar de engelen zeiden
tegen hen: “Waarom zoeken jullie bij de doden naar de Levende?
6 Hij is hier niet, Hij is verrezen. Weten jullie nog wat Hij jullie heeft verteld toen
Hij nog in Galilea was?
7 Hij zei dat de Mensenzoon aan zondige mensen zou worden overgeleverd, zou
worden gekruisigd en op de derde dag weer tot leven zou komen.”
8 Toen herinnerden de vrouwen zich wat Jezus had gezegd.
9 Ze keerden terug van het graf en rapporteerden dit alles aan de Elf en aan alle
anderen.
10 De vrouwen die het aan de apostelen vertelden waren Maria van Magdala,
Johanna, Maria de moeder van Jakobus en de andere vrouwen bij hen.
11 Hun woorden kwamen echter op de apostelen over als onzinnig gepraat. Ze
geloofden hen niet,
12 maar Petrus rende naar het graf. Toen hij zich voorover boog en naar binnen keek,
zag hij enkel de windsels. Hij ging naar huis en vroeg zich af wat er was gebeurd.
13 Diezelfde dag nog gingen twee van hen naar een dorp dat op elf kilometer van
Jeruzalem ligt en Emmaüs heet.
14 Zij praatten met elkaar over alles wat er was gebeurd.
15 Terwijl ze aan het praten en discussiëren waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en
wandelde met hen mee.
16 Maar ze werden ervan weerhouden Hem te herkennen.
17 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie onderweg met elkaar aan het discussiëren?”
Ze hielden halt en keken triest.
18 Een van hen – hij heette Kleopas – zei tegen Hem: “Bent U dan de enige
vreemdeling in Jeruzalem die niet op de hoogte is van de dingen die hier onlangs
zijn gebeurd?”
19 Hij vroeg hun: “Welke dingen?” Ze antwoordden: “Wat er is gebeurd met Jezus
van Nazaret. In de ogen van God en het hele volk was Hij een profeet, een man die
krachtig optrad en sprak.
20 Maar de hoofdpriesters en onze leiders hebben Hem laten ter dood veroordelen
en kruisigen.
21 Wij hadden zo gehoopt dat Hij Degene was die Israël zou verlossen. En nu is het
al de derde dag sinds die dingen zijn gebeurd.

22 Maar ook hebben enkele van de vrouwen die bij ons zijn ons versteld doen staan
toen ze vanochtend vroeg naar het graf waren gegaan,
23 en zijn lichaam niet aantroffen. Ze kwamen vertellen dat er engelen aan hen
waren verschenen, die zeiden dat Hij leeft.
24 Enkelen van ons zijn naar het graf gegaan en zij troffen het precies zo aan als de
vrouwen hadden verteld, maar Hem hebben ze niet gezien."
25 Jezus zei tegen de mannen: "Wat zijn jullie onwetend en traag van begrip, dat
jullie geen geloof hechten aan alles wat de profeten hebben gezegd!
26 Het was toch nodig dat de Messias zou lijden en zijn glorie zou binnengaan?"
27 Toen legde Hij hun uit wat er over Hem in al de Schriften staat, te beginnen met
Mozes en verder in alle Profeten.
28 Toen ze het dorp naderden waarnaar ze onderweg waren, deed Jezus alsof Hij
verder wilde gaan.
29 Zij drongen echter bij Hem aan: "Blijf bij ons logeren, want straks wordt het avond;
het is al late namiddag." Daarom ging Hij met hen naar huis en bleef Hij bij hen.
30 Toen Jezus met hen aan tafel had plaatsgenomen, nam Hij het brood, sprak Hij
een zegengebed uit, brak Hij het brood in stukken en gaf Hij hun daarvan.
31 Toen gingen hun ogen open en herkenden ze Hem, maar meteen daarna was Hij
uit hun zicht verdwenen.
32 Ze zeiden tegen elkaar: "Klopten onze harten niet sneller toen Hij ons onderweg
toesprak en de Schriften aan ons uitlegde?"
33 Ze stonden meteen op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar troffen ze de Elf
gezamenlijk aan, samen met hun gasten.
34 De apostelen zeiden: "De Heer is werkelijk verrezen; Hij is aan Simon verschenen."
35 Toen vertelden de twee reizigers wat zij onderweg hadden ervaren en hoe ze Jezus
herkenden toen Hij het brood in stukken brak.

36 Terwijl ze dit aan het vertellen waren, stond Jezus opeens zelf in hun midden. Hij
zei tegen hen: "Ik wens jullie vrede toe."
37 Ze schrokken en waren erg bang; ze dachten dat ze een geest zagen.
38 Jezus zei tegen hen: "Waarom zijn jullie zo overstuur en twijfelen jullie zo?
39 Kijk naar mijn handen en voeten; jullie zien toch dat Ik het ben? Raak Me aan en
kijk naar Mij; een geest heeft toch geen lichaam zoals jullie zien dat Ik heb?"
40 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en voeten.
41 Toen ze het van vreugde en verbazing nog altijd niet konden geloven, vroeg Hij
hun: "Hebben jullie hier iets te eten?"
42 Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis.
43 Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

44 Toen zei Jezus tegen hen: "Dit zijn de dingen waarover Ik jullie had verteld toen
Ik nog bij jullie was. Alles wat over Mij in de Wet van Mozes en in de Profeten en de
Psalmen staat, moest in vervulling gaan."
45 Toen schonk Hij hun het inzicht om de Schriften te begrijpen.
46 Hij zei tegen hen: "Er staat dat de Messias zou lijden en op de derde dag uit de
dood zou verrijzen,
47 en dat in zijn naam de inkeer die tot vergeving van zonden leidt, aan alle volken
verkondigd zou worden, te beginnen in Jeruzalem.
48 Jullie zijn daar getuigen van.
49 Ik zal het geschenk dat mijn Vader heeft beloofd, naar jullie toe sturen. Jullie
moeten echter in de stad blijven totdat jullie worden toegerust met kracht die van
boven komt."

50 Hij leidde hen de stad uit, naar Betanië. Daar hief Hij zijn handen omhoog en
zegende hen.
51 Terwijl Hij hen zegende, werd Hij in de hemel opgenomen, bij hen vandaan.
52 Ze aanbaden Jezus en keerden vol vreugde terug naar Jeruzalem.
53 Daar waren ze voortdurend op het tempelterrein God aan het prijzen.

Het evangelie door Johannes

1 In het begin was het Woord er al. Het Woord was bij God en het Woord was God.
2 Het Woord was reeds in het begin bij God.
3 Alles is door Hem, het Woord, ontstaan en er is niets dat buiten Hem om is ontstaan. Alles wat bestaat
4 heeft het leven aan Hem te danken en het leven was het licht voor de mensen.
5 Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet kunnen doven.
6 Er kwam iemand die Johannes heette. Hij was door God gezonden.
7 Hij kwam om getuige te zijn – om van het licht te getuigen, opdat door hem alle mensen zouden geloven.
8 Hij was zelf niet het licht; hij kwam van het licht getuigen.
9 Het ware licht, dat ieder mens verlicht, is naar de wereld gekomen.
10 Hij was in de wereld – de wereld die dankzij Hem was ontstaan – maar de wereld erkende Hem niet.
11 Hij kwam naar hetgeen van Hem was, maar zij die van Hem waren, hebben Hem niet aanvaard.
12 Er zijn er echter die Hem wel hebben aanvaard en die op Hem vertrouwen. Hun heeft Hij het voorrecht geschonken om Gods kinderen te worden,
13 door middel van een geboorte die niet lichamelijk is, en ook niet het gevolg is van een natuurlijke wens of de wil van een man; het is een geboorte die van God komt.
14 Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond. Wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader, vol genade en waarheid.
15 Johannes getuigde van Hem door uit te roepen: “Hij is het van wie ik heb gezegd: Na mij komt Iemand die boven mij staat, want Hij bestond al voordat ik er was.”
16 En vanuit zijn overvloedige genade hebben wij almaar meer genade ontvangen.
17 Want de Wet werd gegeven via Mozes, maar genade en waarheid zijn er gekomen door Jezus Christus.
18 Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige God, Hij die zich aan de zijde van de Vader bevindt, Hij is het die ervoor heeft gezorgd dat men God kan kennen.
19 Toen de Joodse leiders vanuit Jeruzalem priesters en Levieten naar Johannes stuurden om te vragen: “Wie bent u?”, was dit zijn getuigenis.
20 Hij verklaarde eenduidig en onomwonden: “Ik ben niet de Messias.”
21 Ze vroegen hem: “Wie bent u dan? Bent u Elia?” Hij zei: “Nee, ook niet.” “Bent u de profeet?” Hij antwoordde: “Nee.”
22 Toen vroegen ze: “Wie bent u dan? We moeten de mensen die ons hebben gestuurd toch een antwoord geven! Wie zegt u dat u bent?”
23 Hij zei: “Zoals de profeet Jesaja zei: ‘Ik ben een stem die roept in de wildernis: Maak de weg van de Heer vrij.’ ”
24 De mensen die door de farizeeën waren gestuurd,
25 vroegen verder: “Waarom doopt u dan, als u niet de Messias bent en ook niet Elia, noch de profeet?”
26 Johannes antwoordde: “Ik doop met water, maar tussen jullie staat Iemand die jullie niet herkennen.
27 Hij is het, die na mij komt. Ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te maken.”
28 Dit gebeurde in Betanië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes aan het dopen was.

29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen. Hij zei: “Daar is het lam
van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.
30 Hij is het van wie ik heb gezegd: ‘Na mij komt Iemand die boven mij staat, want
Hij bestond al voordat ik er was.’
31 Ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam dopen met water zodat Hij aan Israël kon
worden geopenbaard.”
32 Johannes getuigde: “Ik zag dat de Geest uit de hemel neerdaalde als een duif en
op Hem bleef rusten.
33 Ik wist niet wie Hij was, maar Degene die mij had gestuurd om met water te dopen,
zei tegen mij: ‘De persoon op wie je de Geest ziet neerdalen en blijven rusten, Hij is
het die doopt met de Heilige Geest.’
34 Ik heb het zelf gezien; ik verklaar: Hij is de Zoon van God.”
35 De volgende dag stond Johannes er opnieuw met twee van zijn leerlingen.
36 Hij keek naar Jezus, die daar langs kwam en zei: “Daar is het lam van God.”
37 De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen achter Jezus aan.
38 Jezus draaide zich om, zag dat ze Hem volgden, en vroeg hen: “Wat willen jullie?”
Zij antwoordden: “Rabbi” (dat betekent: Leraar), “waar verblijft U?”
39 Jezus zei tegen hen: “Kom maar mee, dan zullen jullie het zien.” Ze kwamen met
Hem mee en zagen waar Hij verbleef. Het was ongeveer vier uur 's middags en ze
bleven de rest van die dag bij Hem.
40 Eén van de twee die Johannes hadden horen spreken en die met Jezus waren
meegegaan, was Andreas, de broer van Simon Petrus.
41 Hij zocht onmiddellijk zijn broer Simon op en zei tegen hem: “Wij hebben de
Messias gevonden.” (Messias betekent: Christus, gezalfde.)
42 Andreas bracht Simon bij Jezus. Jezus keek hem aan en zei: “Jij bent Simon, de
zoon van Johannes. Voortaan zal je Kefas genoemd worden.” (Die naam betekent:
Petrus, rots.)
43 De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan. Hij zocht Filippus op en zei
tegen hem: “Kom met Mij mee.”
44 Filippus kwam uit Betsaïda, de thuisstad van Andreas en Petrus.
45 Filippus zocht Natanaël op en zei tegen hem: “We hebben Hem gevonden, over
Wie Mozes schreef in de Wet en over wie ook de profeten schreven. Het is Jezus, de
zoon van Jozef, uit Nazaret.”
46 Natanaël vroeg hem: “Kan uit Nazaret iets goeds komen?” Filippus antwoordde:
“Kom maar mee, dan zal je het zien.”
47 Jezus zag Natanaël aankomen en zei: “Daar is een echte Israëliet, iemand die door
en door eerlijk is.”
48 Natanaël vroeg Hem: “Hoe kent U mij?” Jezus antwoordde: “Ik had je al gezien
voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.”
49 Natanaël verklaarde: “Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de koning van Israël.”
50 Jezus antwoordde: “Geloof jij omdat Ik tegen je zei dat Ik je onder de vijgenboom
zag zitten? Jij zal grotere dingen zien.”
51 Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen de hemel zien opengaan
en Gods engelen zien opstijgen en neerdalen op de Mensenzoon.”

2

1 Op de derde dag was er in Kana in Galilea een huwelijksfeest en Jezus' moeder was
daar.
2 Jezus en zijn leerlingen waren ook voor het huwelijksfeest uitgenodigd.
3 Toen de wijn opraakte, zei Jezus' moeder tegen Hem: “Ze hebben geen wijn meer.”

4 Jezus antwoordde: “Wat hebben wij daarmee te maken? Mijn moment is nog niet
gekomen.”
5 Zijn moeder zei tegen de mensen die opdienden: “Doe wat Hij tegen jullie zegt.”
6 Nu stonden daar zes stenen watervaten voor het joodse reinigingsritueel, elk met
een inhoud van tachtig tot honderd liter.
7 Jezus zei tegen de mensen die opdienden: “Vul die vaten met water.” Ze vulden ze
tot de rand.
8 Jezus zei tegen hen: “Schep er nu wat uit en breng het naar de ceremoniemeester.”
Dat deden ze.
9 De ceremoniemeester proefde van het water dat wijn was geworden. Hij wist
niet waar het vandaan kwam, maar de mensen die opdienden wisten dat wel. De
ceremoniemeester riep de bruidegom,
10 en zei tegen hem: “Iedereen zet eerst de goede wijn voor, en wanneer de gasten
dronken zijn, de minder goede. Maar jij hebt de goede wijn bewaard tot nu.”
11 Dit was het eerste wonderlijke teken dat Jezus verrichtte, in Kana in Galilea. Zo
toonde Hij zijn grootheid – en zijn leerlingen geloofden in Hem.
12 Daarna ging Hij naar Kafarnaüm, met zijn moeder, zijn broers en zijn leerlingen.
Daar bleven ze enkele dagen.
13 Binnenkort zou het Joodse Pesachfeest plaatsvinden en Jezus ging naar Jeruzalem.
14 Op het tempelterrein trof Hij de verkopers van runderen, schapen en duiven aan
en zag Hij de geldwisselaars zakendoen.
15 Hij maakte een zweep van touw en verjoeg alle mensen van het tempelterrein, en
ook de schapen en runderen. Verder duwde Hij de tafels van de geldwisselaars omver,
zodat hun geld op de grond viel.
16 Tegen de verkopers van de duiven zei Hij: “Neem ze hier weg, maak van het huis
van mijn Vader geen marktplaats.”
17 Toen herinnerden zijn leerlingen zich dat in de Schriften staat: “Mijn inzet voor
uw huis zal alles van mij vragen.”
18 De Joodse leiders zeiden tegen Jezus: “Doe eens een wonderlijk teken om te
bewijzen dat U het recht hebt om deze dingen te doen!”
19 Jezus antwoordde: “Breek deze tempel maar af; dan zal Ik hem in drie dagen
heropbouwen.”
20 Toen zeiden de Joodse leiders: “De bouw van deze tempel heeft 46 jaar in beslag
genomen, en U gaat hem in drie dagen heropbouwen?”
21 Met “de tempel” bedoelde Jezus echter zijn lichaam.
22 Later, toen Hij uit de dood was verrezen, herinnerden zijn leerlingen zich dat Hij
dit had gezegd; toen geloofden ze de Schriften en hetgeen Jezus had gezegd.
23 Tijdens het Pesachfeest, toen Jezus in Jeruzalem was, kwamen velen tot geloof in
Hem, omdat ze de wonderlijke tekenen zagen die Hij verrichtte.
24 Jezus vertrouwde zich echter niet aan hen toe, omdat Hij iedereen doorzag.
25 Niemand hoefde Hem uitleg over de mens te geven, want Hij wist wat er in de
mens omgaat.

3

1 Een van de Joodse leiders was een man die Nikodemus heette, een farizeeër.
2 Op een nacht ging hij naar Jezus toe en zei: “Rabbi, wij weten dat U een leraar
bent die van God komt, want niemand kan de wonderlijke tekenen verrichten die U
verricht, tenzij met Gods hulp.”
3 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods koninkrijk zien,
tenzij hij opnieuw wordt geboren.”

4 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan een mens geboren worden als hij reeds
volwassen is? Hij kan toch niet in de schoot van zijn moeder terugkeren en een tweede
keer geboren worden?”
5 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods koninkrijk binnen-
gaan, tenzij hij wordt geboren uit water en door de Geest.
6 Het menselijk lichaam wordt geboren uit de mens, maar het geestelijke wordt
geboren door het werk van Gods Geest.
7 Wees niet verbaasd dat Ik tegen je heb gezegd dat je opnieuw geboren moet
worden.
8 De wind waait waar hij naartoe wil en je kan zijn geluid horen, maar je weet niet
waar hij vandaan komt en waar hij naartoe gaat. Zo is het ook met iedereen die door
het werk van de Geest is geboren.”
9 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan dat?”
10 Jezus antwoordde: “Jij bent het die Israël onderwijst en jij begrijpt dit niet?
11 Ik zeg je nadrukkelijk, wij spreken over wat wij weten, en wij getuigen van wat
wij hebben gezien. En toch aanvaarden jullie onze getuigenis niet.
12 Als jullie Mij niet geloven wanneer ik over aardse zaken spreek, hoe zullen jullie
Mij dan geloven wanneer ik over hemelse zaken spreek?
13 Er is nog nooit iemand naar de hemel gegaan; alleen Hij die uit de hemel is
gekomen, de Mensenzoon, is er geweest.
14 En zoals Mozes in de wildernis de slang omhooghief, zo moet de Mensenzoon
worden omhooggeheven,
15 opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zal hebben.
16 Zo had God de wereld lief: door zijn enige Zoon te geven, opdat ieder die in Hem
gelooft het eeuwig leven zou hebben en niet verloren zou gaan.
17 God heeft de Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te veroordelen,
maar om de wereld te redden.
18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is reeds
veroordeeld omdat hij niet zijn vertrouwen op Gods enige Zoon heeft gesteld.
19 Het zit zo met het Oordeel: het licht is naar de wereld gekomen, maar de mensen
hielden meer van het duister dan van het licht, want hun daden waren slecht.
20 Ieder die kwaad doet, haat het licht; hij weigert naar het licht toe te komen, omdat
zijn daden dan worden onthuld.
21 Maar wie oprecht leeft, komt naar het licht toe, zodat zal blijken dat hij zijn daden
heeft verricht uit gehoorzaamheid aan God.”

22 Later ging Jezus met zijn leerlingen naar het gebied Judea. Hij verbleef daar enige
tijd en doopte.
23 Ook Johannes doopte, in Enon, dicht bij Salim. Daar was veel water en de mensen
kwamen ernaartoe om te worden gedoopt.
24 Johannes was toen nog niet gevangengezet.

25 Enkele leerlingen van Johannes kregen onenigheid met een Joodse leider over het
Joodse reinigingsritueel.
26 Ze gingen naar Johannes toe en vroegen hem: “Rabbi, de Man die bij u was aan
de overkant van de Jordaan, die u heeft aangeduid, Hij is aan het dopen en de mensen
gaan allemaal naar Hem toe.”
27 Johannes antwoordde: “Een mens kan enkel ontvangen wat hem vanuit de hemel
wordt geschonken.
28 Jullie zijn er zelf getuige van dat ik heb gezegd: ‘Ik ben de Messias niet, maar ik
ben voor Hem uitgestuurd.’

29 Wie de bruid krijgt, is de bruidegom, maar de beste vriend van de bruidegom
staat naar de bruidegom te luisteren en verheugt zich wanneer hij de stem van de
bruidegom hoort. Dat geldt ook voor mij: ik ben vervuld met vreugde.
30 Hij moet meer aanzien krijgen, en ik minder."
31 Hij die van boven komt, staat boven allen; wie uit de aarde voortkomt, is aards en
spreekt op aardse wijze. Hij die uit de hemel komt en boven alles staat,
32 getuigt van hetgeen Hij heeft gezien en gehoord, en niemand aanvaardt zijn
getuigenis.
33 Maar wie zijn getuigenis wel aanvaardt, bevestigt zo dat God betrouwbaar is.
34 Hij die door God gezonden is, spreekt de woorden van God, want God schenkt de
Geest zonder enige beperking.
35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alle macht gegeven.
36 Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwig leven. Wie daarentegen weigert de Zoon
te gehoorzamen, zal het leven niet ervaren, maar Gods straf ondervinden.

4

1 Jezus kwam te weten dat de farizeeën hadden gehoord dat Hij meer volgelingen
maakte en doopte dan Johannes.
2 (Het was echter niet Jezus zelf die doopte, maar zijn leerlingen.)
3 Daarom verliet Hij Judea en reisde Hij terug naar Galilea.
4 Hij moest door Samaria heen,
5 en zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob
aan zijn zoon Jozef had nagelaten.
6 Daar bevond zich de Jakobsbron. Vermoeid van de reis ging Jezus bij de bron zitten.
Het was ongeveer twaalf uur 's middags.
7 Toen er een vrouw uit Samaria water kwam putten, vroeg Jezus haar: "Wilt u Mij
wat te drinken geven?"
8 Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.
9 De Samaritaanse vrouw vroeg: "Hoe kan U, een Jood, mij, een Samaritaanse, om
drinken vragen?" Joden gaan namelijk niet om met Samaritanen.
10 Jezus antwoordde: "Als je zou weten wat God kan geven en Wie het is die jou om
drinken vraagt, dan zou jij Hém om drinken vragen en Hij zou je het water geven dat
leven geeft."
11 De vrouw zei: "Meneer, U hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt U dan aan
dat water dat leven geeft?
12 U bent toch niet machtiger dan onze voorvader Jakob, die ons de bron heeft
nagelaten? Hij heeft er zelf van gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee."
13 Jezus antwoordde: "Ieder die van dit water drinkt, zal opnieuw dorst krijgen.
14 Maar wie van het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen.
Integendeel, het water dat Ik geef, zal binnenin hem een bron worden, waaruit water
opwelt tot in het eeuwig leven."
15 De vrouw vroeg: "Meneer, geef mij dit water! Dan zal ik geen dorst meer krijgen
en hoef ik niet meer hierheen te komen om water te putten."
16 Jezus zei: "Ga je man roepen en kom dan samen terug."
17 De vrouw antwoordde: "Ik heb geen man." Jezus zei tegen haar: "Het klopt wat je
zegt; je hebt geen man.
18 Je hebt namelijk vijf mannen gehad, en degene die je nu hebt is je man niet. Wat
je hebt gezegd, is waar."
19 De vrouw antwoordde: "Meneer, ik zie dat U een profeet bent.

20 Onze voorvaders hebben God aanbeden op deze berg, maar jullie zeggen dat
Jeruzalem de plaats is waar men God behoort te aanbidden."
21 Jezus zei: "Geloof Mij, mevrouw, er komt een tijd dat jullie de Vader noch op deze
berg noch in Jeruzalem zullen aanbidden.
22 Jullie aanbidden God zonder Hem te kennen, wij kennen de God die wij aanbidden.
De redding komt immers van het Joodse volk.
23 Er komt echter een tijd – en het is nu al zover – dat de ware aanbidders de
Vader zullen aanbidden door de kracht van de Geest en in overeenstemming met de
waarheid. De Vader wil door dat soort mensen worden aanbeden.
24 God is Geest en wie Hem aanbidt, moet Hem aanbidden door de kracht van de
Geest en in overeenstemming met de waarheid."
25 De vrouw zei: "Ik weet dat de Messias komt, Hij die Christus wordt genoemd.
Wanneer Hij komt, zal Hij ons alles uitleggen."
26 Jezus zei: "Die persoon ben Ik, je spreekt met Hem."
27 Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug. Ze waren verbaasd dat Jezus met
een vrouw praatte. Maar niemand vroeg: "Waarom doet U dat?", of: "Waarom praat U
met haar?"
28 De vrouw liet haar emmer achter, ging naar de stad, en zei tegen de mensen:
29 "Kom kijken, er is Iemand die me alles heeft verteld wat ik heb gedaan. Zou Hij
de Messias zijn?"
30 Ze kwamen de stad uit, naar Jezus toe.
31 Intussen drongen Jezus' leerlingen bij Hem aan: "Rabbi, eet toch iets!"
32 Maar Hij zei: "Ik leef van voedsel dat jullie niet kennen."
33 De leerlingen vroegen elkaar: "Niemand heeft Hem toch eten gebracht?"
34 Maar Jezus zei tegen hen: "Mijn voedsel is dat Ik doe wat Hij wil, die Mij heeft
gestuurd, en dat Ik het werk voltooi dat Hij Mij heeft gegeven.
35 Zeggen jullie niet: Nog vier maanden en dan komt de oogst? Let op, Ik zeg tegen
jullie: als je goed kijkt, zie je dat de velden wit zijn, klaar voor de oogst.
36 De maaier ontvangt reeds loon; hij verzamelt een opbrengst voor het eeuwig
leven. Zo komt het dat de zaaier zich samen met de maaier verheugt.
37 Hier is het gezegde 'De één zaait, de ander maait' van toepassing.
38 Ik heb jullie uitgezonden om een oogst binnen te halen waarvoor jullie niet
hebben gewerkt. Anderen hebben gewerkt, en jullie oogsten de vruchten van hun
werk."
39 Door de getuigenis van de vrouw die zei: "Hij heeft me alles verteld wat ik ooit
heb gedaan", kwamen veel Samaritanen uit die stad tot geloof in Jezus.
40 Daarom kwamen de Samaritanen Jezus vragen bij hen te blijven. Hij bleef er twee
dagen,
41 en door hetgeen Hij vertelde kwamen nog meer mensen tot geloof.
42 Zij zeiden tegen de vrouw: "Wij geloven niet langer omwille van wat jij hebt
gezegd; nu we zelf naar Hem hebben geluisterd, beseffen we dat Hij werkelijk de
redder van de wereld is."
43 Na die twee dagen vervolgde Jezus zijn reis naar Galilea.
44 Jezus had zelf verklaard dat een profeet in zijn thuisstad geen erkenning krijgt.
45 Maar toen Hij in Galilea aankwam, verwelkomden de Galileeërs Hem. Ze waren
namelijk bij het feest in Jeruzalem geweest en hadden gezien wat Hij tijdens het feest
had gedaan.
46 Hij kwam opnieuw in Kana in Galilea, waar Hij het water in wijn had veranderd.
Er was toen in Kapernaüm een koninklijk functionaris, van wie de zoon ernstig ziek
was.

47 Toen hij hoorde dat Jezus vanuit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar
Hem toe en smeekte hij Hem om zijn zoon, die op sterven lag, te komen genezen.
48 Jezus zei tegen hem: “Willen jullie dan niet geloven tenzij jullie tekenen en
wonderen zien?”
49 Maar de koninklijk functionaris antwoordde: “Heer, kom alstublieft mee, voordat
mijn kind sterft.”
50 Jezus antwoordde: “Ga gerust naar huis, je zoon is gezond.” De man geloofde wat
Jezus tegen hem had gezegd en vertrok.
51 Hij was nog onderweg, toen zijn dienaren hem tegemoetkwamen met het bericht
dat zijn kind gezond was.
52 Hij vroeg wanneer het kind beter was geworden. Ze antwoordden: “Gisteren om
één uur 's middags is de koorts verdwenen.”
53 De vader besefte dat dit het tijdstip was waarop Jezus had gezegd: “Je zoon is
gezond.” Hij kwam tot geloof, en ook iedereen die bij hem in huis woonde.
54 Dit was de tweede keer dat Jezus een wonderlijk teken verrichtte nadat Hij vanuit
Judea naar Galilea was teruggekomen.

5

1 Later reisde Jezus naar Jeruzalem voor een Joods feest.
2 Nu is er bij de Schaapspoort in Jeruzalem een badhuis met vijf zuilengalerijen; in
het Aramees heet het Betzata.
3 Daar lagen veel mensen met ernstige aandoeningen: ze waren blind, verlamd of
hadden een andere handicap.
5 Er was daar iemand die al 38 jaar aan zijn aandoening leed.
6 Jezus zag hem liggen, wist dat hij al lange tijd aan die aandoening leed en vroeg
hem: “Wil je gezond worden?”
7 De man antwoordde: “Meneer, ik heb niemand om me het bad in te helpen wanneer
het water in beweging komt. Telkens als ik ga, is een ander mij voor.”
8 Jezus zei: “Sta op, neem je mat op en wandel.”
9 De man werd meteen gezond; hij nam zijn mat op en wandelde rond. Dit gebeurde
op een sabbat.
10 Daarom zeiden de Joodse leiders tegen de genezen man: “Het is sabbat, je mag je
mat niet dragen.”
11 Maar hij antwoordde: “Hij die mij gezond gemaakt heeft, zei tegen mij: ‘Neem je
draagmat op en wandel.’ ”
12 Zij vroegen hem: “Wie is die Man die tegen je zei dat je je draagmat moest opnemen
en moest wandelen?”
13 Maar de man die genezen was, wist niet wie het was, want Jezus had zich
teruggetrokken in de menigte die zich daar bevond.
14 Later trof Jezus hem aan op het tempelterrein. Hij zei tegen hem: “Luister. Je bent
nu genezen. Zorg dat je niet meer zondigt; anders zal je iets ergers overkomen.”
15 De man vertrok en vertelde aan de Joodse leiders dat het Jezus was die hem gezond
had gemaakt.
16 Toen begonnen de Joodse leiders Jezus tegen te werken, omdat Hij dit op een
sabbat had gedaan.
17 Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn Vader is altijd al aan het werk; daarom werk Ik
ook.”
18 Dit versterkte de Joodse leiders in hun bedoeling Jezus te doden, omdat Hij niet
alleen de Joodse sabbatsregels had overtreden, maar ook God zijn Vader had genoemd
en zichzelf dus aan God gelijkstelde.

19 Jezus reageerde daarop: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Zoon kan niets uit zichzelf
doen, Hij kan enkel doen wat Hij de Vader ziet doen. Alles wat de Vader doet, doet de
Zoon ook.
20 De Vader houdt van de Zoon en toont Hem alles wat Hij doet. Hij zal Hem nog
grotere daden tonen dan deze, en jullie zullen versteld staan.
21 Want zoals de Vader de doden doet verrijzen en hen doet leven, zo doet ook de
Zoon leven wie Hij wil.
22 De Vader oordeelt over niemand; Hij heeft het Oordeel volledig aan de Zoon
toevertrouwd.
23 Daarom zullen alle mensen de Zoon eren zoals ze de Vader eren. Wie de Zoon niet
eert, eert ook de Vader niet, die Hem heeft gestuurd.
24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie luistert naar hetgeen Ik zeg en gelooft in Degene
die Mij heeft gestuurd, heeft het eeuwig leven en valt niet onder het Oordeel. Hij is
overgegaan van de dood naar het leven.
25 Ik zeg jullie nadrukkelijk, er komt een tijd – en het is nu al zover – dat de doden
de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die Hem horen, zullen leven.
26 De Vader heeft de macht om leven te geven, en diezelfde macht om leven te geven
heeft Hij aan de Zoon geschonken.
27 Bovendien heeft Hij Hem de macht gegeven om het Oordeel te voltrekken, omdat
Hij de aangekondigde Mensenzoon is.
28 Verbaas je hierover niet. Er komt namelijk een tijd dat alle doden zijn stem zullen
horen.
29 Zij die het goede hebben gedaan, zullen verrijzen om het leven te ontvangen en
zij die het verkeerde hebben gedaan, zullen verrijzen om het Oordeel te ondergaan.
30 Ik kan niets doen uit Mijzelf; Ik oordeel op basis van wat Ik hoor, en mijn oordeel is
rechtvaardig, omdat Ik niet gericht ben op mijn eigen wil, maar op de wil van Degene
die Mij gestuurd heeft.

31 Als Ik van Mijzelf getuig, is mijn getuigenis niet rechtsgeldig.
32 Er is echter iemand anders die van Mij getuigt en Ik weet dat de getuigenis die hij
van Mij geeft, betrouwbaar is.
33 Jullie hebben mensen naar Johannes gestuurd en zijn getuigenis is waar.
34 Ik heb het niet nodig dat mensen van Mij getuigen, maar Ik zeg dit opdat jullie
worden gered.
35 Johannes was de lamp die brandde en licht gaf, en jullie waren een tijdlang bereid
om van zijn licht te genieten.
36 Ik beschik over een getuigenis die zwaarder doorweegt dan die van Johannes. De
daden die de Vader Mij te doen geeft, de daden die Ik doe, die getuigen van Mij dat de
Vader Mij heeft gezonden.
37 En verder getuigt de Vader die Mij heeft gestuurd van Mij, maar jullie hebben nog
nooit zijn stem gehoord of zijn gezicht gezien.
38 Zijn getuigenis is jullie niet bijgebleven, omdat jullie niet geloven in Degene die
Hij gezonden heeft.
39 Jullie bestuderen de Schriften, omdat jullie denken dat zij het eeuwig leven
bevatten, maar ook die getuigen van Mij.
40 En toch willen jullie niet bij Mij komen om het leven te ontvangen.

41 Ik ben niet uit op goedkeuring van mensen,
42 maar Ik ken jullie: jullie hebben geen liefde voor God in je hart.
43 Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie aanvaarden Mij niet, maar
als iemand anders op eigen gezag komt, aanvaarden jullie die persoon wel.

44 Hoe kunnen jullie geloven als jullie graag goedkeuring van elkaar ontvangen in
plaats van naar Gods goedkeuring te streven?
45 Denk niet dat Ik jullie bij de Vader zal aanklagen. Het is Mozes, op wie jullie je
hoop stellen, die jullie aanklaagt.
46 Als jullie Mozes zouden geloven, zouden jullie ook Mij geloven, want hetgeen hij
schreef gaat over Mij.
47 Maar als jullie niet geloven wat hij schreef, hoe zullen jullie dan geloven wat Ik
zeg?"

6

1 Later vertrok Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea. (Dit wordt ook het
Meer van Tiberias genoemd.)
2 Een grote menigte volgde Hem, want de mensen hadden de wonderlijke tekenen
gezien die Hij had verricht bij mensen met ernstige aandoeningen.
3 Toen ging Jezus de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen.
4 Het was bijna Pesach, het Joodse paasfeest.
5 Jezus keek om zich heen en zag dat er een grote menigte naar Hem toekwam. Toen
vroeg Hij aan Filippus: "Waar zullen we brood kopen, zodat deze mensen kunnen
eten?"
6 Hij zei dit om Filippus op de proef te stellen, want Hij wist wat Hij van plan was.
7 Filippus antwoordde: "Zelfs tweehonderd denarie zou onvoldoende zijn om ervoor
te zorgen dat iedereen wat eten zou krijgen."
8 Een van zijn andere leerlingen – Andreas, de broer van Simon Petrus – zei tegen
Hem:
9 "Er is hier een jongen die vijf gerstebroden en twee vissen heeft, maar wat hebben
we daar aan voor zoveel mensen?"
10 Jezus zei: "Zeg tegen de mensen dat ze moeten plaatsnemen." Er was op die
plaats veel gras en de mensen namen plaats. Het aantal mannen bedroeg ongeveer
vijfduizend.
11 Toen nam Jezus de broden. Hij sprak het dankgebed uit en liet aan de mensen
die hadden plaatsgenomen zoveel uitdelen als ze wilden. Hetzelfde deed hij met de
vissen.
12 Toen de mensen voldoende hadden gegeten, zei Jezus tegen zijn leerlingen:
"Verzamel de overgebleven brokken, zodat er niets verloren gaat."
13 Ze verzamelden de brokken van de vijf gerstebroden die waren overgelaten door
de mensen die hadden gegeten. Ze vulden er twaalf manden mee.
14 Bij het zien van het wonderlijke teken dat Jezus had verricht, zeiden de mensen:
"Deze Man is werkelijk de profeet die naar de wereld zou komen."
15 Jezus merkte dat ze Hem onder dwang wilden meenemen om Hem tot koning uit
te roepen. Daarom trok Hij zich weer terug, de berg op, om alleen te zijn.
16 Toen het avond werd, gingen zijn leerlingen naar het meer.
17 Ze stapten in een boot om het meer over te steken, naar Kafarnaüm. Het was al
donker geworden en Jezus was nog niet naar hen toe gekomen.
18 Doordat er een harde wind stond, werd het meer woelig.
19 Toen ze ongeveer vijf of zes kilometer hadden geroeid, zagen ze Jezus over het
meer wandelen. Hij kwam dicht bij de boot en ze werden bang.
20 Maar Hij zei tegen hen: "Ik ben het. Wees niet bang."
21 Ze wilden Hem aan boord nemen, maar de boot kwam meteen op hun plaats van
bestemming aan wal.
22 De volgende dag kwam de menigte die aan de overkant van het meer was gebleven
tot het besef dat er slechts één bootje was geweest en dat Jezus niet samen met

zijn leerlingen in de boot was gestapt, maar dat zijn leerlingen zonder Hem waren vertrokken.
23 Dicht bij de plaats waar men het brood had gegeten nadat de Heer het dankgebed had uitgesproken, kwamen andere bootjes uit Tiberias aan.
24 Toen de mensen zagen dat Jezus er niet was en zijn leerlingen ook niet, stapten ze in die bootjes en voeren ze naar Kafarnaüm om naar Hem te zoeken.
25 Toen ze Jezus aan de overkant van het meer hadden gevonden, vroegen ze Hem: “Rabbi, wanneer bent U hier aangekomen?”
26 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zoeken Mij niet omdat jullie wonderlijke tekenen hebben gezien, maar omdat jullie je hebben volgegeten met de broden.
27 Zet je niet in voor voedsel dat bederft, maar voor het voedsel dat goed blijft tot in het eeuwig leven. De Mensenzoon zal het jullie geven, want God de Vader heeft zijn stempel van goedkeuring op Hem gedrukt.”
28 De mensen vroegen Hem: “Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we doen wat God wil dat we doen?”
29 Jezus antwoordde: “Wat God wil dat jullie doen is: geloven in Degene die Hij heeft gezonden.”
30 Ze vroegen Jezus: “Welk wonderlijke teken gaat U verrichten, zodat wij het kunnen zien en U dan geloven? Wat gaat U doen?
31 Onze voorouders aten het manna toen ze in de wildernis waren. Er staat immers in de Schriften: ‘Hij gaf hun brood uit de hemel te eten.’ ”
32 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, het was niet Mozes die jullie het brood uit de hemel gaf, maar mijn Vader. Hij geeft jullie het ware brood uit de hemel.
33 Want het brood van God is het brood dat uit de hemel neerdaalt en leven aan de wereld geeft.”
34 Ze zeiden tegen Hem: “Heer, geef ons voortdurend dat brood.”
35 Jezus zei tegen hen: “Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij Mij komt, zal nooit meer honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.
36 Maar zoals Ik jullie al gezegd heb: jullie hebben Mij gezien en toch geloven jullie niet.
37 Ieder die de Vader aan Mij toevertrouwt, zal bij Mij komen en wie bij Mij komt, zal niet door Mij worden weggestuurd.
38 Ik ben namelijk niet uit de hemel neergedaald om te doen wat Ik zelf wil, maar om te doen wat Hij wil, die Mij gestuurd heeft.
39 En wat Hij die Mij gestuurd heeft wil, is dat Ik geen van de mensen die Hij Mij heeft toevertrouwd, verloren laat gaan, maar dat Ik hen doe verrijzen op de Laatste Dag.
40 Dit is wat mijn Vader wil: dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, het eeuwig leven zal hebben en dat Ik hem op de Laatste Dag zal doen verrijzen.”
41 De Joodse leiders begonnen over Jezus te mopperen, omdat Hij had gezegd: “Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.”
42 Ze zeiden: “Is dit niet Jezus de zoon van Jozef? Wij weten wie zijn vader en moeder zijn. Hoe kan Hij dan zeggen: ‘Ik ben uit de hemel neergedaald?’ ”
43 Jezus zei tegen hen: “Mopper niet zo onder elkaar.
44 Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij heeft gestuurd, hem naar Mij toe leidt. Dan zal Ik hem op de Laatste Dag doen verrijzen.
45 In de Profeten staat: ‘Zij zullen allen door God worden onderwezen.’ Ieder die naar de Vader luistert en van Hem heeft geleerd, komt bij Mij.
46 Niemand heeft de Vader gezien; alleen Hij die door God is gestuurd heeft de Vader gezien.

47 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie gelooft, heeft het eeuwig leven.
48 Ik ben het brood dat leven geeft.
49 Jullie voorouders aten manna toen ze in de wildernis waren, en ze zijn gestorven.
50 Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie ervan eet, zal niet sterven.
51 Ik ben het brood dat leven geeft en dat uit de hemel is neergedaald; als iemand van dit brood eet, zal hij voor eeuwig leven. Het brood dat Ik geef om de wereld te doen leven is mijn lichaam."
52 De Joodse leiders begonnen met elkaar te ruziën. Ze zeiden: "Hoe kan Hij ons zijn lichaam te eten geven?"
53 Jezus zei tegen hen: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, als jullie niet van het lichaam van de Mensenzoon eten en van zijn bloed drinken, kunnen jullie het eeuwig leven niet in je hebben.
54 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, heeft het eeuwig leven, en op de Laatste Dag zal Ik hem doen verrijzen.
55 Want mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed de ware drank.
56 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, hoort bij Mij en Ik bij hem.
57 Zoals Ik leef dankzij de Vader die het leven geeft, de Vader die Mij heeft gezonden, zo is het ook met wie van Mij eet: hij zal leven dankzij Mij.
58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals het brood dat de voorouders aten. Zij zijn gestorven, maar wie van dit brood eet, zal voor eeuwig leven."
59 Dit is wat Hij zei in de synagoge in Kafarnaüm, toen Hij daar onderwees.
60 Veel van zijn leerlingen die hiernaar hadden geluisterd, zeiden: "Dit zijn harde woorden; wie kan ernaar luisteren?"
61 Jezus had door dat zijn leerlingen hierover aan het mopperen waren. Daarom vroeg Hij hen: "Ergeren jullie je hieraan?
62 Wat als jullie de Mensenzoon zien teruggaan naar waar Hij eerder was?
63 Het is de Geest die leven geeft; menselijke inspanningen baten niet. Wat Ik jullie heb verteld, is van de Geest en geeft leven.
64 Maar sommigen van jullie geloven niet." Jezus wist namelijk vanaf het begin wie er niet geloofden en wie het was die Hem zou verraden.
65 Hij zei: "Daarom had Ik tegen jullie gezegd dat niemand bij Mij kan komen tenzij de Vader hem ertoe in staat stelt."
66 Vanaf toen keerden veel van zijn leerlingen zich van Hem af; ze wilden niet meer met Hem omgaan.
67 Jezus vroeg aan de Twaalf: "Willen ook jullie niet weggaan?"
68 Simon Petrus antwoordde: "Heer, naar wie zouden we toe gaan? De woorden die U spreekt, bieden het eeuwig leven.
69 Wij geloven en beseffen dat U de door God gestuurde Heilige bent."
70 Jezus zei tegen Petrus: "Ik heb jullie zelf gekozen, alle twaalf, maar één van jullie is een duivel."
71 Hij bedoelde Judas, de zoon van Simon Iskariot. Hij was een van de Twaalf en hij was het die Jezus zou verraden.

7

1 Later reisde Jezus rond in Galilea. Hij wilde niet in Judea rondreizen, want de Joodse leiders waren van plan Hem te doden.
2 Binnenkort zou het Joodse Loofhuttenfeest plaatsvinden.
3 Daarom zeiden Jezus' broers tegen Hem: "Vertrek toch; ga naar Judea. Dan kunnen je leerlingen de bijzondere dingen zien die Jij doet.

4 Immers, niemand die bekend wil zijn, gaat in het geheim te werk. Als Jij al die
bijzondere dingen doet, maak Jezelf dan aan de wereld bekend!"
5 Zelfs zijn broers geloofden namelijk niet in Hem.
6 Jezus antwoordde: "Mijn moment is nog niet gekomen, maar voor jullie is elk
tijdstip goed.
7 De wereld kan jullie niet haten, maar ze haat Mij, omdat Ik verklaar dat de dingen
die zij doet, slecht zijn.
8 Gaan jullie maar naar het feest. Ik ga niet naar dit feest omdat mijn moment nog
niet is gekomen."
9 Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, bleef Hij in Galilea.
10 Maar toen zijn broers naar het feest waren vertrokken, ging Hij zelf ook –
onopvallend en in het geheim.
11 Tijdens het feest zochten de Joodse leiders naar Jezus. Ze vroegen: "Waar is Hij?"
12 Onder de mensen werd veel over Hem gefluisterd. Sommigen zeiden: "Hij is een
goed mens". Anderen zeiden: "Welnee, Hij misleidt het volk."
13 Maar uit angst voor de Joodse leiders sprak niemand openlijk over Jezus.
14 Halverwege het feest ging Jezus naar het tempelterrein; daar onderwees Hij.
15 De Joodse leiders verbaasden zich. Ze vroegen: "Hoe weet die Man dat allemaal?
Hij heeft geen onderwijs genoten."
16 Jezus reageerde: "Mijn onderwijs komt niet van Mijzelf, maar van Degene die Mij
heeft gestuurd.
17 Als iemand ernaar verlangt, te doen wat God wil, zal hij weten of mijn onderwijs
van God komt, of dat Ik spreek namens Mijzelf.
18 Wie namens zichzelf spreekt, is uit op eer voor zichzelf, maar wie wil dat degene
die hem heeft gestuurd de eer krijgt, is oprecht en heeft geen kwaad in de zin.
19 Heeft Mozes jullie niet de Wet gegeven? Maar niemand van jullie houdt zich aan
de Wet. Waarom willen jullie Mij doden?"
20 De menigte antwoordde: "U heeft een demon in U. Wie probeert U te doden?"
21 Jezus antwoordde: "Ik heb één bijzondere daad verricht en jullie verbazen je
allemaal.
22 Mozes heeft jullie de besnijdenis gegeven – niet dat de besnijdenis van Mozes
komt; ze komt van de aartsvaders – en daarom besnijden jullie jongetjes ook op de
sabbat.
23 Maar als iemand op de sabbat wordt besneden om te vermijden dat de Wet van
Mozes wordt overtreden, waarom zijn jullie dan boos dat Ik iemand gezond heb
gemaakt op de sabbat?
24 Stop met oordelen op basis van uiterlijkheden, en oordeel op basis van wat
rechtvaardig is."
25 Sommige inwoners van Jeruzalem vroegen: "Is dit niet de Man die ze willen
doden?
26 Maar kijk, Hij spreekt in het openbaar en ze zeggen er niets van. Zouden de
autoriteiten misschien beseffen dat Hij de Messias is?
27 Van deze Man weten we echter waar Hij vandaan komt, terwijl niemand weet
waar de Messias vandaan komt."
28 Toen Jezus op het tempelterrein aan het onderwijzen was, riep Hij uit: "Jullie
weten wie Ik ben en waar Ik vandaan kom. Maar Ik ben niet namens Mijzelf gekomen.
Hij die Mij gestuurd heeft, is de waarheid en jullie kennen Hem niet.
29 Ik ken Hem, omdat Ik bij Hem vandaan kom; Hij heeft Mij gezonden."
30 Toen probeerden ze Hem te arresteren, maar niemand slaagde erin Hem te
grijpen, want zijn moment was nog niet gekomen.

31 Toch geloofden veel mensen in Hem. Zij zeiden: “Wanneer de Messias komt, zal
Hij toch niet meer wonderlijke tekenen verrichten dan deze Man?”
32 De farizeeën hoorden dat de mensen dit over Jezus fluisterden en de hoofd-
priesters en farizeeën stuurden tempelwachters om Hem te arresteren.
33 Toen zei Jezus: “Ik zal nog even bij jullie zijn; dan ga Ik terug naar Degene die Mij
heeft gestuurd.
34 Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie
niet komen.”
35 De Joodse mensen zeiden tegen elkaar: “Waar zou Hij naartoe gaan, dat wij Hem
niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Joodse diaspora in het buitenland gaan,
om de Grieken te onderwijzen?
36 Wat bedoelde Hij toen Hij zei: ‘Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en
waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie niet komen’?”
37 Op de laatste en belangrijkste dag van het feest ging Jezus voor de menigte staan
en riep Hij uit: “Als iemand dorst heeft, laat hij dan bij Mij komen en drinken.
38 Zoals in de Schriften staat over wie in Mij gelooft: uit zijn binnenste zullen rivieren
stromen van water dat leven geeft.”
39 Hij zei dit over de Geest, die de mensen die in Jezus geloofden, zouden
ontvangen. De Geest was er echter nog niet, want Jezus was nog niet naar Gods glorie
teruggekeerd.
40 Toen sommige mensen deze woorden hoorden, zeiden ze: “Deze Man is werkelijk
de profeet.”
41 Anderen zeiden: “Hij is de Messias.” Nog anderen zeiden: “De Messias komt toch
niet uit Galilea?
42 Zeggen de Schriften niet dat de Messias een van de afstammelingen van David zal
zijn en uit Betlehem, de woonplaats van David, zal komen?”
43 Zo ontstond er verdeeldheid onder de mensen over Wie Hij was.
44 Sommigen probeerden Jezus te arresteren, maar niemand slaagde erin Hem te
grijpen.
45 Toen gingen de tempelwachters terug naar de hoofdpriesters en farizeeën. Die
vroegen hen: “Waarom hebben jullie Hem niet meegebracht?”
46 De tempelwachters antwoordden: “Er heeft nog nooit iemand gesproken zoals
Hij.”
47 De farizeeën reageerden: “Heeft Hij jullie misschien ook misleid?
48 Geen van de leiders en geen van de farizeeën gelooft toch in Hem?
49 Maar deze massa heeft geen besef van de Wet en zij is vervloekt!”
50 Nikodemus, die eerder bij Jezus was geweest en die een van de farizeeën was,
vroeg hen:
51 “Volgens onze wetten mag een mens toch niet worden veroordeeld zonder dat hij
eerst wordt verhoord en zonder dat wordt onderzocht wat hij heeft gedaan?”
52 Ze antwoordden: “Kom jij soms ook uit Galilea? Ga het maar na, dan zal je
ontdekken dat uit Galilea geen profeet kan komen.”
53 Toen ging iedereen naar huis.

8

1 Jezus vertrok naar de Olijfberg.
2 Toen Hij de volgende ochtend naar het tempelterrein terugkeerde, kwam heel het
volk naar Hem toe. Hij ging zitten en onderwees hen.
3 Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw naar Hem toe, die
op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden,

4 en zeiden tegen Jezus: “Leraar, deze vrouw is op heterdaad op overspel betrapt.
5 Mozes heeft ons in de Wet bevolen dat zo'n vrouw gestenigd moet worden. Wat
vindt U?”
6 Ze zeiden dit om Hem op de proef te stellen, om iets te hebben waarvan ze Hem
zouden kunnen beschuldigen. Maar Jezus boog zich voorover en schreef met zijn
vinger op de grond.
7 Toen ze bleven doorvragen, ging Hij rechtop zitten en zei Hij tegen hen: “Wie van
jullie heeft nog nooit gezondigd? Laat die persoon de eerste steen naar haar gooien.”
8 Hij boog zich opnieuw voorover en schreef op de grond.
9 Toen ze dat hoorden, vertrokken ze een voor een, te beginnen met de oudsten.
Jezus bleef alleen achter met de vrouw die in het midden had gestaan.
10 Jezus ging weer rechtop zitten en vroeg haar: “Waar zijn ze? Heeft niemand je
veroordeeld?”
11 Ze zei: “Niemand, meneer.” Jezus zei: “Ik veroordeel je ook niet. Je mag gaan. Zorg
dat je voortaan niet meer zondigt.”
12 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. Hij zei: “Ik ben het licht voor de wereld. Wie
Mij volgt, leeft niet meer in het duister, maar heeft het licht dat leven geeft.”
13 De farizeeën zeiden tegen Hem: “U getuigt van Uzelf; uw getuigenis is dus niet
rechtsgeldig.”
14 Jezus antwoordde: “Al getuig Ik van Mezelf, mijn getuigenis is rechtsgeldig, omdat
Ik weet waar Ik vandaan kom en waar Ik naartoe ga. Jullie daarentegen weten niet
waar Ik vandaan kom of waar Ik naartoe ga.
15 Jullie oordelen aan de hand van menselijke maatstaven; Ik oordeel niemand.
16 Maar zelfs als Ik oordeel, dan is mijn oordeel rechtsgeldig, want Ik ben niet alleen.
Ik ben samen met de Vader, die Mij heeft gestuurd.
17 Zelfs in jullie Wet staat dat de getuigenis van twee personen rechtsgeldig is.
18 Van Mij getuigen Ikzelf en de Vader die Mij gestuurd heeft.”
19 Ze vroegen Hem: “Waar is uw vader dan?” Jezus antwoordde: “Jullie kennen
noch Mij, noch mijn Vader. Als jullie Mij zouden kennen, zouden jullie ook mijn Vader
kennen.”
20 Dit is wat Jezus zei toen Hij onderwees in de buurt van de offerkist op het
tempelterrein. En niemand arresteerde Hem, want zijn moment was nog niet
gekomen.
21 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. “Ik ga weg, jullie zullen Mij zoeken en jullie
zullen sterven in je zondige staat. Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.”
22 De Joodse leiders zeiden: “Hij zegt: ‘Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.’
Hij gaat toch geen zelfmoord plegen?”
23 Hij zei tegen hen: “Jullie zijn van beneden, Ik ben van boven. Jullie zijn van deze
wereld, Ik ben niet van deze wereld.
24 Ik heb tegen jullie gezegd dat jullie zullen sterven in je zondige staat. Als jullie
niet geloven dat Ik ben wie Ik ben, zullen jullie sterven in je zondige staat.”
25 Ze vroegen Hem: “Wie bent U dan?” Jezus zei tegen hen: “Wat Ik jullie van in het
begin heb gezegd.
26 Er is veel dat Ik over jullie kan zeggen om jullie te veroordelen, maar Hij die
Mij heeft gestuurd, spreekt de waarheid en wat Ik de wereld vertel, heb Ik van Hem
gehoord.”
27 Ze beseften niet dat Hij hun over de Vader vertelde.
28 Jezus zei tegen hen: “Wanneer jullie de Mensenzoon omhoogheffen, zullen jullie
weten dat Ik ben wie Ik ben en dat Ik niets namens Mijzelf doe, maar dat Ik zeg wat
de Vader Mij heeft geleerd.

29 Hij die Mij heeft gestuurd, is bij Mij. Hij heeft Mij niet in de steek gelaten, want Ik
doe altijd wat Hem bevalt."
30 Toen Hij dit zei, kwamen velen tot geloof in Hem.

31 Jezus zei tegen de Joodse mensen die in Hem geloofden: "Als jullie je houden aan
hetgeen Ik zeg, zijn jullie werkelijk leerlingen van Mij.
32 Dan zullen jullie de waarheid kennen en de waarheid zal jullie bevrijden."
33 Ze antwoordden: "Wij zijn afstammelingen van Abraham en wij zijn nooit
iemands slaaf geweest. Hoe kan U dan zeggen dat we bevrijd zullen worden?"
34 Jezus antwoordde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, ieder die zondigt, is slaaf van de
zonde.
35 Een slaaf blijft niet altijd bij de familie, maar de zoon blijft voor altijd.
36 Als de Zoon jullie bevrijdt, zullen jullie werkelijk vrij zijn.
37 Ik weet dat jullie Abrahams afstammelingen zijn. Maar toch zoeken jullie naar
een mogelijkheid om Mij te doden, omdat jullie in je hart geen ruimte hebben voor
hetgeen Ik zeg.
38 Ik vertel hetgeen Ik bij de Vader heb gezien, terwijl jullie doen wat jullie van jullie
vader hebben gehoord."
39 Ze antwoordden: "Onze vader is Abraham." Jezus zei tegen hen: "Als jullie
kinderen van Abraham zouden zijn, zouden jullie de dingen doen die Abraham deed.
40 Maar in plaats daarvan proberen jullie Mij te doden – Mij, een mens die jullie de
waarheid vertelt die Hij van God heeft gehoord – en Abraham heeft zoiets niet gedaan.
41 Jullie doen wat jullie vader doet." Ze antwoordden: "Wij zijn geen onwettige
kinderen, wij hebben één Vader: God."
42 Jezus zei tegen hen: "Als God jullie Vader zou zijn, dan zouden jullie liefdevol met
Mij omgaan, want Ik kom van God. Ik ben niet namens Mijzelf gekomen; Hij heeft Mij
gezonden.
43 Waarom begrijpen jullie niet wat Ik zeg? Omdat jullie het niet kunnen verdragen
om mijn woorden te horen.
44 Jullie vader is de duivel en jullie doen graag wat hij verlangt. Hij was een
moordenaar vanaf het begin en hij houdt zich niet aan de waarheid, omdat er in hem
geen waarheid is. Wanneer hij liegt, spreekt hij uit zichzelf. Hij is een leugenaar, de
vader van de leugen.
45 Maar omdat Ik de waarheid spreek, geloven jullie Mij niet.
46 Wie van jullie kan Mij terechtwijzen voor een zonde die Ik gedaan zou hebben?
Als Ik de waarheid spreek, waarom geloven jullie Mij dan niet?
47 Hij die God als Vader heeft, luistert naar Gods woorden. De reden waarom jullie
niet luisteren, is dat God niet jullie Vader is."

48 De Joodse leiders antwoordden: "Het is terecht dat wij zeggen dat U een
Samaritaan bent en een demon in U heeft."
49 Jezus antwoordde: "Ik heb geen demon in Me, Ik eer mijn Vader en jullie eren Mij
niet.
50 Ik wil geen eer voor Mijzelf – er is er Eén die dat voor Mij wil, en Hij is het die
beslist.
51 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie zich houdt aan hetgeen Ik zeg, zal nooit de dood
ervaren."
52 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: "Nu weten wij zeker dat U een demon in
U heeft. Abraham is dood, en de profeten ook, maar U zegt dat wie zich houdt aan
hetgeen U zegt, nooit de dood zal ervaren.
53 U bent toch niet beter dan onze voorvader Abraham? Hij is dood, en de profeten
ook. Wie denkt U wel dat U bent?"

54 Jezus antwoordde: “Als Ik Mijzelf eer geef, is die eer niets waard. Maar het is de
Vader die Mij eer geeft en jullie zeggen dat Hij jullie God is.
55 En toch kennen jullie Hem niet. Maar Ik ken Hem wel. Als Ik zou zeggen dat Ik
Hem niet ken, zou Ik een leugenaar zijn, net als jullie. Maar Ik ken Hem wel en Ik
houd Mij aan hetgeen Hij zegt.
56 Jullie voorvader Abraham verheugde zich op mijn komst en was blij toen hij die
zag.”
57 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: “U bent nog geen vijftig jaar oud en U zegt
dat U Abraham heeft gezien?”
58 Jezus zei tegen hen: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben er al van voordat Abraham
geboren werd.”
59 Toen raapten ze stenen op om Jezus daarmee te bekogelen. Maar Hij onttrok zich
aan hun zicht en verliet het tempelterrein.

9

1 In het voorbijgaan zag Jezus iemand die reeds vanaf zijn geboorte blind was.
2 Zijn leerlingen vroegen Hem: “Rabbi, die man is blind geboren. Wie heeft daar
schuld aan, hij of zijn ouders?”
3 Jezus antwoordde: “Het is niet zijn schuld, noch die van zijn ouders; hij is blind
geboren opdat de mensen Gods daden zouden zien.
4 En die daden, waarvoor Hij Mij heeft gestuurd, moeten Wij doen zolang het nog
licht is. Straks wordt het nacht en dan kan niemand iets doen.
5 Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de wereld.”
6 Na dat te hebben gezegd, spuwde Hij op de grond. Met het speeksel maakte Hij
slijk, en Hij streek dat slijk op de ogen van de man.
7 Toen zei Hij tegen hem: “Ga je wassen in het Badhuis van Siloam.” (Siloam betekent:
gezonden.) De man vertrok, waste zich en toen hij terugkwam kon hij zien.
8 De buren en de mensen die hem vroeger altijd hadden zien bedelen, vroegen: “Is
dat niet die man die altijd zat te bedelen?”
9 Sommigen zeiden: “Dat is hem.” Anderen zeiden: “Nee, maar hij lijkt op hem.”
Hijzelf zei: “Ik ben het.”
10 Ze vroegen hem: “Hoe kan het dat je nu kan zien?”
11 Hij antwoordde: “Iemand die Jezus heet maakte slijk, streek dat op mijn ogen, en
zei: ‘Ga naar Siloam om je te wassen.’ Dus ging ik daarheen, waste me, en toen kon ik
zien.”
12 Ze vroegen hem: “Waar is die Man?” Hij antwoordde: “Ik weet het niet.”
13 Toen werd de man die blind was geweest, bij de farizeeën gebracht.
14 De dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen had genezen, was een sabbat.
15 Ook de farizeeën vroegen hem hoe het kwam dat hij nu kon zien. Hij antwoordde:
“Die man streek slijk op mijn ogen. Toen heb ik me gewassen en nu kan ik zien.”
16 Sommige van de farizeeën zeiden: “Die Man komt niet van God, want Hij houdt
zich niet aan de sabbat.” Anderen zeiden: “Hoe zou een zondig mens zulke wonderlijke
tekenen kunnen verrichten?” Er ontstond verdeeldheid onder hen.
17 Ze vroegen verder aan de man die blind was geweest: “Wat zeg jij van Hem? Want
jij bent het die door zijn toedoen kan zien.” De man zei: “Hij is een profeet.”
18 De Joodse leiders weigerden te geloven dat de man blind was geweest en nu kon
zien. Daarom lieten ze zijn ouders ophalen
19 en vroegen hun: “Is dit jullie zoon? Kunnen jullie bevestigen dat hij blind geboren
is? Hoe komt het dat hij nu kan zien?”
20 De ouders antwoordden: “Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij blind is
geboren.

21 Maar hoe het komt dat hij nu kan zien, of wie hem heeft genezen, dat weten we
niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is oud genoeg om voor zichzelf te spreken."
22 Zijn ouders zeiden dit omdat ze bang waren voor de Joodse leiders. De Joodse
leiders waren namelijk overeengekomen dat wie zou belijden dat Jezus de Messias
was, uit de synagoge zou worden verbannen.
23 Het was daarom dat zijn ouders zeiden: "Hij is oud genoeg. Vraag het hem zelf
maar."
24 Ze riepen de man die blind was geweest terug en zeiden tegen hem: "Geef God de
eer. We weten toch dat die Man een zondaar is?"
25 Hij antwoordde: "Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Maar één ding weet ik wel:
ik was blind, en nu kan ik zien."
26 Ze vroegen hem: "Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij ervoor gezorgd dat
je nu kan zien?"
27 Hij antwoordde: "Dat heb ik u al gezegd en u weigerde te luisteren. Waarom wilt
u het opnieuw horen? Of wilt u ook leerlingen van Hem worden?"
28 Ze verwensten hem en zeiden: "Jij bent zijn leerling, maar wij zijn leerlingen van
Mozes.
29 Van Mozes weten we dat God tot hem sprak, maar van deze Man weten we zelfs
niet waar Hij vandaan komt."
30 De man antwoordde: "Is dat niet raar? Jullie weten niet waar Hij vandaan komt
en toch heeft Hij gezorgd dat ik nu kan zien.
31 We weten dat God niet luistert naar zondaars, maar wel naar wie Hem vereert en
doet wat Hij wil.
32 Het is nog nooit vertoond dat een blind geboren persoon is genezen.
33 Als die Man niet van God zou komen, dan zou Hij toch niets kunnen doen?"
34 Ze antwoordden: "Jij bent altijd al een zondaar geweest, vanaf je geboorte, en jij
wil ons de les lezen?" Toen joegen ze hem weg.
35 Jezus hoorde dat de man was weggejaagd, zocht hem op en vroeg: "Geloof je in de
Mensenzoon?"
36 De man antwoordde: "Wie is Hij, meneer? Als ik dat weet, zal ik in Hem geloven."
37 Jezus zei tegen hem: "Je hebt Hem gezien en je spreekt met Hem."
38 De man zei: "Ik geloof, Heer", en knielde voor Hem.
39 Toen zei Jezus: "Ik ben naar deze wereld gekomen om scheiding te brengen: zij
die blind zijn, zullen zien en zij die denken te zien, zullen ontdekken dat ze blind zijn."
40 Enkele farizeeën die erbij stonden, hoorden wat Hij zei en vroegen Hem: "Zijn wij
dan ook blind?"
41 Jezus antwoordde: "Als jullie blind zouden zijn, zou jullie geen schuld treffen.
Maar omdat jullie beweren dat jullie kunnen zien, blijft jullie schuld bestaan.

10

1 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur, maar
op een andere plaats naar binnen klimt, is een dief, een rover.
2 Wie echter door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen.
3 Voor hem doet de bewaker open en de schapen luisteren naar zijn stem. Hij roept
zijn schapen bij hun naam en leidt hen naar buiten.
4 En wanneer hij al zijn schapen naar buiten heeft geleid, gaat hij voor hen uit. De
schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen.
5 Een vreemde zullen ze zeker niet volgen. Integendeel, ze zullen van hem weglopen,
omdat ze de stem van vreemden niet kennen."
6 Jezus vertelde hun deze parabel, maar ze begrepen niet wat Hij bedoelde.
7 Jezus vervolgde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben de deur voor de schapen.

8 Allen die vóór Mij kwamen, waren dieven en rovers, maar naar hen hebben de
schapen niet geluisterd.
9 Ik ben de deur. Als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij gered zijn. Hij zal
vrij naar binnen en buiten kunnen gaan en hij zal weidegrond vinden.
10 De dief komt enkel om te stelen, te slachten en te vernietigen; Ik ben gekomen
opdat zij het leven zullen hebben en het hun aan niets zal ontbreken.
11 Ik ben de goede herder. De goede herder is bereid om voor de schapen zijn leven
te geven.
12 Een loonarbeider is niet de herder en niet de eigenaar van de schapen. Hij ziet
de wolf komen, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht. Dan valt de wolf de
schapen aan en jaagt hij hen uiteen.
13 Dat gebeurt omdat de loonarbeider niet om de schapen geeft.
14 Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij.
15 Precies zo kent de Vader Mij en ken Ik de Vader. Ik geef mijn leven voor de schapen.
16 Ik heb ook andere schapen, die niet bij deze kudde horen. Ook hen moet Ik leiden
en ook zij zullen naar mijn stem luisteren. Ze zullen samen één kudde vormen, met
één herder.
17 De Vader heeft Mij lief omdat Ik mijn leven geef om het later terug te nemen.
18 Niemand ontneemt Mij het leven; Ik doe er vrijwillig afstand van en Ik heb de
bevoegdheid om het terug te nemen. Dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb
gekregen."
19 Omwille van deze woorden raakten de Joodse leiders opnieuw onderling verdeeld.
20 Velen van hen zeiden: "Hij heeft een demon in Zich, Hij is gek. Waarom luisteren
jullie naar Hem?"
21 Maar anderen zeiden: "Die woorden komen niet van iemand die bezeten is door
een demon; een demon kan geen blindheid genezen."
22 Toen werd in Jeruzalem Chanoeka gevierd; het was winter.
23 Jezus wandelde over het tempelterrein, door de Zuilengalerij van Salomo.
24 De Joodse leiders kwamen om Hem heen staan en vroegen Hem: "Hoelang houdt
U ons nog in het ongewisse? Als U de Messias bent, zeg het dan duidelijk."
25 Jezus antwoordde: "Ik heb het jullie al gezegd en jullie geloven het niet. De daden
die Ik doe in de naam van mijn Vader, tonen aan wie Ik ben.
26 Maar jullie geloven het niet omdat jullie niet bij mijn schapen horen.
27 Mijn schapen luisteren naar Mij. Ik ken hen en zij volgen Mij.
28 Ik geef hun het eeuwig leven; zij zullen nooit verloren gaan en niemand zal hen
uit mijn handen roven.
29 Wat mijn Vader Mij heeft toevertrouwd, gaat alles te boven en niemand kan hen
uit de handen van de Vader roven.
30 De Vader en Ik vormen een eenheid."
31 De Joodse leiders raapten opnieuw stenen op om Hem te stenigen.
32 Daarom zei Jezus tegen hen: "Ik heb in opdracht van de Vader veel goede dingen
gedaan en jullie hebben ze gezien; voor welke daad willen jullie Mij stenigen?"
33 De Joodse leiders antwoordden: "We willen U niet stenigen voor een goede daad,
maar voor godslastering. U beweert dat U God bent, maar U bent slechts een mens."
34 Jezus antwoordde: "Er staat toch in jullie Wet: 'Ik zei: jullie zijn goden'?
35 De Schriften verliezen nooit hun zeggingskracht. Als mensen tot wie God spreekt
goden worden genoemd,
36 waarom word Ik, die door de Vader ben aangesteld en naar de wereld gezonden,
dan door jullie van godslastering beschuldigd omdat Ik zeg dat Ik de Zoon van God
ben?
37 Als de dingen die Ik doe, niet afkomstig zijn van mijn Vader, geloof Mij dan niet.

38 Maar als de dingen die Ik doe wel van Hem komen, geloof die dan, zelfs als je
Mij niet gelooft. Dan zullen jullie weten en beseffen dat de Vader en Ik een volkomen
eenheid vormen."
39 Ze probeerden nogmaals Hem te arresteren, maar Hij wist aan hen te ontkomen.
40 Hij vertrok opnieuw naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar
Johannes voorheen had gedoopt, en verbleef daar.
41 Veel mensen kwamen naar Hem toe. Ze zeiden: "Johannes verrichtte weliswaar
geen wonderlijke tekenen, maar alles wat hij over deze Man heeft gezegd, is waar."
42 Veel mensen kwamen daar tot geloof in Jezus.

11

1 Er was iemand ziek: Lazarus van Betanië, de woonplaats van Maria en haar zuster
Marta.
2 Dit was de Maria die de Heer met nardusolie zou zalven en die zijn voeten met
haar haren zou drogen. Het was haar broer Lazarus die ziek was.
3 De zussen stuurden iemand naar Jezus toe om te zeggen: "Heer, uw goede vriend
is ziek."
4 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: "Deze ziekte zal niet eindigen in de dood, maar in
eer voor God: hierdoor zal de grootheid van de Zoon van God zichtbaar worden."
5 Jezus was goed bevriend met Marta en haar zus, en met Lazarus.
6 Nadat Hij had gehoord dat Lazarus ziek was, bleef Hij nog twee dagen waar Hij
was.
7 Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: "Laten we weer naar Judea gaan."
8 De leerlingen zeiden tegen Hem: "Rabbi, de mensen in Judea hebben onlangs nog
geprobeerd U te stenigen, en U wilt weer daarnaartoe?"
9 Jezus antwoordde: "Duurt de dag geen twaalf uur? Wie overdag wandelt, struikelt
niet, omdat hij ziet door het daglicht.
10 Maar wie 's nachts wandelt, struikelt omdat hij niet over licht beschikt."
11 Nadat Hij dat gezegd had, zei Hij tegen hen: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen,
maar Ik ga hem wakker maken."
12 De leerlingen zeiden tegen Hem: "Heer, als hij is ingeslapen, zal hij genezen."
13 Jezus bedoelde dat Lazarus dood was, maar zij dachten dat Hij het had over de
gewone slaap.
14 Toen zei Jezus onomwonden tegen hen: "Lazarus is dood.
15 Maar Ik ben blij voor jullie dat Ik er niet bij was, want nu kunnen jullie leren
geloven. Laten we naar hem toe gaan."
16 Tomas, die ook Didymus wordt genoemd, zei tegen de andere leerlingen: "Laten
wij ook maar gaan, dan kunnen we met Hem sterven."
17 Toen Jezus aankwam, ontdekte Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag.
18 Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op ongeveer drie kilometer afstand.
19 Er waren veel Joodse mensen naar Marta en Maria toe gekomen om hen te
troosten na het overlijden van hun broer.
20 Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging ze Hem tegemoet. Maria bleef
thuis.
21 Marta zei tegen Jezus: "Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet zijn
gestorven.
22 Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U van Hem vraagt."
23 Jezus antwoordde: "Je broer zal verrijzen."
24 Marta zei: "Ik weet dat hij zal verrijzen, bij de verrijzenis op de Laatste Dag."
25 Jezus antwoordde: "Ik ben de verrijzenis en het leven; wie in Mij gelooft zal leven,
ook als hij sterft.

26 En ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dat?"
27 Ze zei: "Ja, Heer, ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen."
28 Nadat ze dat had gezegd, ging ze terug om haar zus Maria te halen. Ze vertelde haar onder vier ogen: "De Leraar is hier en Hij wil je spreken."
29 Toen Maria dat hoorde, stond ze snel op om Jezus tegemoet te gaan.
30 Jezus was hun woonplaats nog niet binnengekomen, maar Hij bevond zich nog op de plaats waar Marta Hem had ontmoet.
31 De Joodse mensen die bij haar thuis waren om haar te troosten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging. Daarom volgden ze haar, in de veronderstelling dat ze naar het graf ging om daar te wenen.
32 Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer en zei: "Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven."
33 Toen Jezus zag hoe ze weende en hoe ook de Joodse mensen die met haar waren meegekomen aan het wenen waren, raakte Hij zwaar misnoegd en ontsteld.
34 Hij vroeg: "Waar hebben jullie Hem neergelegd?" Ze zeiden tegen Hem: "Kom maar kijken, Heer."
35 Toen begon Jezus te wenen.
36 De Joodse mensen zeiden: "Kijk eens hoe goed Hij met hem bevriend was!"
37 Maar sommigen van hen zeiden: "Die Man heeft een blinde genezen; had Hij niet kunnen voorkomen dat Lazarus stierf?"
38 Toen Jezus bij het graf kwam – een grot die met een steen was afgesloten – raakte Hij opnieuw zwaar misnoegd.
39 Jezus zei: "Neem die steen weg." Marta, de zus van de overledene, zei: "Maar Heer, de stank! Het is al de vierde dag dat hij er ligt."
40 Jezus zei: "Heb Ik je niet verteld dat je Gods grootheid zal zien als je gelooft?"
41 Toen namen ze de steen weg. Jezus keek omhoog en zei: "Vader, Ik dank U dat U mijn gebed heeft verhoord.
42 Ik weet dat U mijn gebed altijd verhoort, maar Ik zeg dit omwille van de mensen die hier staan, opdat ze zullen geloven dat U Mij heeft gezonden."
43 Nadat Jezus dit had gezegd, riep Hij luid: "Lazarus, kom naar buiten!"
44 De dode kwam naar buiten; zijn handen en voeten waren nog in lijkdoeken gewikkeld en zijn gezicht met een doek omwonden. Jezus zei: "Maak hem uit de doeken los en laat hem gaan."
45 Veel van de Joodse mensen die met Maria waren meegekomen en hadden gezien wat Jezus had gedaan, kwamen tot geloof in Hem.
46 Maar anderen gingen naar de farizeeën en vertelden hun wat Jezus had gedaan.
47 Daarom riepen de hoofdpriesters en de farizeeën de Joodse Raad bijeen. Ze vroegen: "Wat zullen we doen nu deze Man zoveel wonderlijke tekenen verricht?
48 Als we Hem zo laten voortdoen, zal iedereen in Hem geloven. En dan zullen de Romeinen ingrijpen door ons heiligdom en ons volk van ons af te nemen."
49 Maar één van hen – Kajafas; hij was dat jaar hogepriester – zei tegen hen: "Jullie begrijpen het echt niet!
50 Beseffen jullie niet dat het beter is dat één mens sterft voor het volk dan dat de hele natie te gronde gaat?"
51 Deze woorden kwamen niet van hemzelf, maar als de hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus voor het Joodse volk zou sterven.
52 En niet alleen voor het Joodse volk, maar ook om Gods kinderen die verspreid over de wereld wonen, tot één volk samen te voegen.
53 Vanaf die dag maakten de Joodse leiders plannen om Hem te doden.

54 Daarom begaf Jezus zich niet langer in het openbaar onder de Joodse mensen.
Hij vertrok daarvandaan naar de rand van de wildernis, naar een stadje dat Efraïm
heette. Daar verbleef Hij met zijn leerlingen.
55 Het Joodse Pesachfeest was bijna aangebroken en veel mensen reisden vóór het
Pesachfeest vanuit het hele land naar Jeruzalem, om daar de reinigingsceremonie te
ondergaan.
56 Ze zochten naar Jezus en wanneer ze op het tempelterrein stonden vroegen ze
elkaar: “Wat denken jullie? Zou Hij naar het feest komen?”
57 De hoofdpriesters en de farizeeën hadden bevolen dat als iemand wist waar Jezus
was, hij hen moest verwittigen, zodat ze Hem zouden kunnen arresteren.

12

1 Zes dagen voor het Pesachfeest kwam Jezus naar Betanië. Daar woonde Lazarus,
die Hij uit de dood had opgewekt.
2 Ter ere van Jezus werd een feestmaal gegeven en Marta diende op, terwijl Lazarus
met Jezus en de andere gasten aan de maaltijd deelnam.
3 Toen nam Maria dure, zuivere nardusolie met een gewicht van ruim driehonderd
gram en zalfde daarmee Jezus' voeten. Ze droogde ze af met haar haren en het hele
huis rook naar de olie.
4 Maar Judas Iskariot – hij was een van Jezus' leerlingen en zou Hem later uitleveren
– zei:
5 “Deze olie had verkocht kunnen worden voor driehonderd denarie en de opbrengst
had aan de armen kunnen worden gegeven. Waarom is dat niet gebeurd?”
6 Hij zei dit niet omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat hij een dief
was. Hij beheerde de kas en stal van de inkomsten.
7 Jezus zei: “Laat haar met rust; ze wil het gebruiken om mijn lichaam te zalven ter
voorbereiding van mijn begrafenis.
8 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.”
9 Toen bekend raakte dat Jezus daar was, kwam een grote groep Joodse mensen naar
hen toe; niet alleen voor Jezus maar ook om Lazarus te zien, die door Hem uit de dood
was opgewekt.
10 De hoofdpriesters daarentegen maakten plannen om ook Lazarus te doden,
11 want wegens hem waren er veel Joodse mensen die zich van hen afkeerden en tot
geloof in Jezus kwamen.
12 De volgende dag hoorde de grote menigte die naar het feest was gekomen dat
Jezus naar Jeruzalem onderweg was.
13 Ze namen de takken van palmbomen en gingen de stad uit, Hem tegemoet, terwijl
ze uitriepen: “Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer, de koning
van Israël.”
14 Jezus leende een jonge ezel en ging erop zitten, zoals in de Schriften staat:
15 “Wees niet bang, dochter van Sion, je koning is in aantocht en Hij zit op een jonge
ezel.”
16 Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar nadat Jezus naar Gods glorie
was teruggekeerd, herinnerden zij zich dat dit over Hem in de Schriften staat en dat
het zo met Hem was gebeurd.
17 De vele mensen die erbij waren geweest toen Jezus Lazarus uit het graf had
geroepen en uit de dood had opgewekt, waren daarvan blijven getuigen.
18 Daarom kwam de menigte Hem tegemoet; men had gehoord dat Hij dit wonderlijke
teken had verricht.
19 De farizeeën zeiden tegen elkaar: “Jullie zien dat jullie niets hebben bereikt. Kijk,
de hele wereld loopt achter Hem aan.”

20 Onder de mensen die naar het feest gingen om God te aanbidden, bevonden zich
enkele Grieken.
21 Zij benaderden Filippus uit Betsaïda in Galilea met het verzoek: “Meneer, wij
zouden Jezus graag willen ontmoeten.”
22 Filippus ging het aan Andreas vertellen, en Andreas en Filippus gingen het aan
Jezus vertellen.
23 Jezus antwoordde: “Het moment waarop de grootheid van de Mensenzoon
zichtbaar wordt, is gekomen.
24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft
het één korrel. Maar wanneer hij sterft, levert hij veel nieuwe graankorrels op.
25 Wie aan zijn leven verknocht is, zal het verliezen, maar wie in deze wereld zijn
leven veracht, zal het behouden voor het eeuwig leven.
26 Wie Mij wil dienen, moet Mij volgen; dan zal mijn dienaar daar zijn waar Ik ben.
En als iemand Mij dient, zal hij door de Vader worden geëerd.
27 Nu ben Ik hevig ontsteld. Zal Ik bidden: Vader, red Mij uit deze situatie? Nee! Ik
ben immers gekomen om deze situatie te doorstaan.
28 Vader, toon uw grootheid!” Toen kwam er een stem uit de hemel: “Ik heb tot nu
toe steeds mijn grootheid getoond en Ik zal ook nu mijn grootheid tonen.”
29 De menigte die erbij stond en die de stem had gehoord, zei dat het had gedonderd.
Anderen zeiden dat een engel Jezus had toegesproken.
30 Maar Jezus zei: “Die stem heeft niet gesproken voor Mij, maar voor jullie.
31 Nu zal het oordeel over deze wereld worden geveld, nu zal de heerser van deze
wereld worden onttroond.
32 En wanneer Ik vanaf de aarde ben omhooggeheven, zal Ik alle mensen naar Mij
toe halen.”
33 Hij zei dit om aan te geven welke dood Hij zou sterven.
34 Toen antwoordden de mensen: “Wij hebben uit de Wet begrepen dat de Messias
voor eeuwig zal blijven. Hoe kan U zeggen dat de Mensenzoon omhooggeheven moet
worden? En wie is die Mensenzoon?”
35 Jezus zei tegen hen: “Het licht zal nog even bij jullie zijn. Wandel terwijl het nog
licht is en laat je niet door het donker overvallen. Wie in het donker wandelt, weet
niet waar hij heengaat.
36 Geloof in het licht zolang jullie het licht nog bij jullie hebben; dan zijn jullie
kinderen van het licht.” Nadat Jezus dit had gezegd, ging Hij weg en trok Hij zich
terug uit het openbare leven.
37 Ondanks dat Jezus voor hun ogen veel wonderlijke tekenen had verricht,
geloofden de mensen niet in Hem.
38 Zo zijn de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling gegaan: “Heer,
wie geloofde wat hij van ons heeft gehoord? En aan wie heeft de Heer zijn macht
geopenbaard?”
39 De reden dat ze niet konden geloven is dat Jesaja ook heeft gezegd:
40 “Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verstard. Zo komt het dat hun ogen niet
zien, hun hart niet begrijpt en zij zich niet bekeren om zich door Mij te laten genezen.”
41 Jesaja had dat gezegd omdat hij Jezus' grootheid had gezien; daarom sprak hij
over Hem.
42 Toch geloofden ook veel van de Joodse leiders in Jezus. Maar omwille van de
farizeeën zeiden ze dat niet openlijk, want ze wilden niet uit de synagoge verbannen
worden.
43 Ze stelden meer prijs op goedkeuring van mensen dan op goedkeuring van God.
44 Jezus sprak luid en duidelijk: “Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij maar in Degene
die Mij heeft gestuurd.

45 En wie Mij ziet, ziet Degene die Mij heeft gestuurd.
46 Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet
in de duisternis hoeft te blijven.
47 En als iemand hoort wat Ik zeg en het negeert, ben Ik het niet die hem veroordeelt.
Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld te redden.
48 Wie Mij afwijst en niet aanvaardt wat Ik zeg, heeft reeds een rechter: op de Laatste
Dag zal hij worden veroordeeld door de woorden die Ik heb gesproken.
49 Ik heb namelijk niet namens Mijzelf gesproken. De Vader die Mij heeft gestuurd,
Hij heeft Mij opgedragen wat Ik precies moet zeggen.
50 En Ik weet dat hetgeen Hij Mij opdraagt, het eeuwig leven brengt. Daarom zeg Ik
precies wat de Vader tegen Mij heeft gezegd."

13

1 Het was vlak voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn moment was gekomen: Hij
zou vanuit deze wereld naar de Vader toe gaan. Hij had de mensen in deze wereld die
bij Hem horen lief en heeft hen tot het einde liefgehad.
2 Na de maaltijd gebeurde het volgende: de duivel had het idee om Jezus te verraden
al in het hart van Judas, zoon van Simon van Iskariot, gelegd.
3 Jezus wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God kwam en
naar God zou terugkeren.
4 Hij stond op van tafel, trok zijn bovenkleed uit en sloeg een handdoek om.
5 Toen goot Hij water in het waskruikje en begon Hij de voeten van zijn leerlingen
te wassen. Hij droogde ze met de handdoek die Hij had omgeslagen.
6 Toen Hij bij Simon Petrus kwam, protesteerde deze: "Heer, U wil mijn voeten
wassen?"
7 Jezus antwoordde: "Je begrijpt nu nog niet wat Ik doe, maar je zal het later
begrijpen."
8 Petrus zei: "U mijn voeten wassen? Dat nooit!" Maar Jezus antwoordde: "Als Ik je
niet was, kan je niet bij Mij horen."
9 Toen zei Simon Petrus: "Heer, was in dat geval niet enkel mijn voeten, maar ook
mijn handen en hoofd."
10 Jezus antwoordde: "Wie reeds in bad is geweest, hoeft enkel zijn voeten nog te
wassen, maar is verder helemaal schoon. Jullie zijn dus schoon, maar niet allemaal."
11 Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren; het was daarom dat Hij zei: "Jullie zijn
niet allemaal schoon."
12 Toen Hij hun voeten had gewassen, trok Hij zijn bovenkleed weer aan, nam weer
plaats aan tafel, en vroeg: "Begrijpen jullie wat Ik heb gedaan?
13 Jullie noemen Mij Leraar en Heer, en dat is terecht, want dat is wat Ik ben.
14 En als Ik, de Heer en Leraar, jullie voeten heb gewassen, dan moeten jullie ook
elkaars voeten wassen.
15 Ik heb jullie het voorbeeld gegeven; hetgeen Ik bij jullie heb gedaan, moeten jullie
ook doen.
16 Ik zeg jullie nadrukkelijk, een slaaf staat niet boven zijn meester en een afgezant
staat niet boven degene die hem heeft gestuurd.
17 Je bent gezegend als je dit niet alleen begrijpt, maar het ook in praktijk brengt."
18 "Ik heb het niet over jullie allen. Ik weet wie Ik heb uitgekozen, maar in de
Schriften staat: 'Hij die samen met mij brood at, heeft zich tegen Mij gekeerd', en dat
moet in vervulling gaan.
19 Ik zeg het jullie reeds nu, voordat het zover is, opdat jullie wanneer het gebeurt,
zullen geloven dat Ik het ben.

20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie iemand verwelkomt die door Mij is gezonden,
verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden."
21 Nadat Hij dit had gezegd, raakte Jezus hevig ontsteld. Hij verklaarde: "Ik zeg jullie
nadrukkelijk, een van jullie zal Mij verraden."
22 Zijn leerlingen keken elkaar aan en vroegen zich vertwijfeld af wie Hij bedoelde.
23 Eén van zijn leerlingen, de leerling van wie Jezus veel hield, bevond zich naast
Jezus aan tafel.
24 Simon Petrus gaf die leerling een teken dat die Jezus moest vragen wie Hij
bedoelde.
25 De leerling boog zich dicht naar Jezus toe en vroeg: "Heer, wie is het?"
26 Jezus antwoordde: "Ik zal een stuk brood in de schaal dopen en de persoon aan
wie Ik het geef, die is het." Daarop doopte Jezus een stuk brood in de schotel en gaf
het aan Judas, zoon van Simon Iskariot.
27 Zodra deze het stuk brood had aangenomen, drong Satan in hem binnen. Jezus
zei tegen hem: "Ga nu doen wat je van plan bent."
28 Niemand aan tafel begreep waarom Hij dit tegen hem zei.
29 Omdat Judas de kas beheerde, meenden sommigen dat Jezus hem opdroeg om iets
te kopen dat nodig was voor het feest, of om iets te geven aan de armen.
30 Meteen nadat Judas het stuk brood had aangenomen, ging hij naar buiten, de
nacht in.
31 Toen Judas weg was, zei Jezus: "Nu wordt de grootheid van de Mensenzoon
zichtbaar en wordt in Hem ook Gods grootheid zichtbaar.
32 En wanneer de Mensenzoon Gods grootheid zichtbaar heeft gemaakt, zal God
zelf ook de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar maken. Dat zal heel binnenkort
gebeuren.
33 Lieve kinderen, Ik zal nog even bij jullie zijn. Dan zullen jullie Mij zoeken, en wat
Ik tegen iedereen heb gezegd, zeg Ik nu ook tegen jullie: waar Ik naartoe ga, kunnen
jullie niet komen.
34 Ik geef jullie een nieuw gebod: ga liefdevol met elkaar om. Zoals Ik jullie heb
liefgehad, moeten jullie elkaar liefhebben.
35 Hieraan zal iedereen jullie herkennen als mijn leerlingen: aan jullie liefde voor
elkaar."
36 Simon Petrus vroeg Hem: "Heer, waar gaat U naartoe?" Jezus antwoordde: "Waar
Ik naartoe ga, kan jij Mij nu niet volgen, maar later zal je Me daarheen volgen."
37 Petrus vroeg Hem: "Heer, waarom kan ik U nu nog niet volgen? Ik ben bereid om
mijn leven voor U te geven."
38 Jezus antwoordde: "Jij bent bereid om voor Mij je leven te geven? Ik zeg je
nadrukkelijk, voordat er een haan kraait, zal jij Mij driemaal hebben verloochend.

14

1 Raak niet ontsteld; vertrouw op God en vertrouw op Mij.
2 In het paleis van mijn Vader is veel woonruimte. Anders zou Ik toch niet tegen
jullie hebben gezegd dat Ik erheen ga om te zorgen dat er plaats voor jullie zal zijn?
3 En nadat Ik erheen ben gegaan om te zorgen dat er plaats voor jullie zal zijn, kom
Ik terug om jullie op te halen, zodat jullie zullen zijn waar Ik ook ben.
4 Waar Ik naartoe ga, daarheen kennen jullie de weg."
5 Tomas zei tegen Hem: "Heer, wij weten niet waar U naartoe gaat. Hoe kunnen we
dan de weg kennen?"
6 Jezus zei tegen hem: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij
de Vader komen, tenzij door Mij.

7 Als jullie Mij kennen, kennen jullie ook de Vader. Daarom kennen jullie Hem en
jullie hebben Hem zelfs gezien."
8 Filippus zei tegen Jezus: "Heer, toon ons de Vader; dat is alles wat we vragen."
9 Jezus antwoordde: "Ik ben al zo lang bij jullie, Filippus, en je kent Mij nog altijd
niet? Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Hoe kan je dan vragen: 'Toon ons
de Vader'?
10 Geloof je niet dat de Vader en Ik een volkomen eenheid vormen? De woorden die
Ik tot jullie spreek, heb Ik niet van Mijzelf, ze zijn het werk van de Vader met Wie Ik
een volkomen eenheid vorm.
11 Geloof Me wanneer Ik tegen jullie zeg dat de Vader en Ik een volkomen eenheid
vormen, of geloof anders omwille van de dingen die de Vader heeft gedaan.
12 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie op Mij vertrouwt, zal dezelfde dingen doen die Ik
heb gedaan. Hij zal zelfs grotere dingen doen, want Ik ga naar de Vader,
13 en wat jullie ook vragen in mijn naam, zal Ik doen, opdat de grootheid van de
Vader zichtbaar zal zijn in de Zoon.
14 Wat jullie Mij ook vragen in mijn naam, Ik zal het doen.
15 Als jullie Mij liefhebben, houden jullie je aan mijn geboden.
16 En Ik zal de Vader vragen om jullie een andere Raadgever te geven, die voor altijd
bij jullie zal zijn:
17 de Geest die de waarheid brengt. De wereld kan Hem niet ontvangen, omdat ze
Hem niet ziet en Hem niet kent. Maar jullie kennen Hem wel, omdat Hij bij jullie blijft
en in jullie zal wonen.
18 Ik zal jullie niet verweesd achterlaten, Ik kom bij jullie terug.
19 Nog even en dan zal de wereld Mij niet meer zien. Maar jullie zullen Mij wel zien
en omdat Ik leef, zullen ook jullie leven.
20 Dan zullen jullie begrijpen dat mijn Vader en Ik een eenheid vormen en dat jullie
een eenheid vormen met Mij.
21 Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij werkelijk lief. En
als iemand Mij liefheeft, zal de Vader hem liefdevol behandelen. En ook Ik zal hem
liefdevol behandelen en Ik zal hem tonen wie Ik ben."
22 Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot): "Heer, hoe komt het dat U wel aan ons zal
tonen wie U bent, maar niet aan de wereld?"
23 Jezus antwoordde: "Wie Mij liefheeft, houdt zich aan hetgeen Ik zeg. Mijn Vader
zal hem liefhebben en wij zullen bij hem komen en voor altijd bij hem zijn.
24 Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan hetgeen Ik zeg. En wat jullie Mij
horen zeggen, komt niet van Mij, maar van Degene die Mij heeft gestuurd, mijn Vader.
25 Ik zeg dit tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben.
26 Maar de Raadgever, de Heilige Geest, die de Vader in mijn naam naar jullie zal
sturen – Hij is het die jullie al het overige zal leren en jullie alles in herinnering zal
brengen wat Ik tegen jullie heb gezegd.
27 Ik laat jullie mijn vrede na; Ik geef jullie vrede. De vrede die Ik geef, is niet als de
vrede die de wereld geeft. Raak niet ontsteld, wees niet bang.
28 Jullie hebben gehoord wat Ik tegen jullie heb gezegd: Ik ga weg en Ik zal bij jullie
terugkomen. Als jullie Mij zouden liefhebben, zouden jullie je verheugen omdat Ik
naar de Vader ga, want de Vader staat boven Mij.
29 Ik zeg het jullie nu reeds, voordat het zover is, opdat jullie zullen geloven dat Ik
het ben wanneer het gebeurt.
30 Ik zal niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van de wereld is in
aantocht. Hij heeft weliswaar niets over Mij te zeggen,

31 maar dit gebeurt opdat de wereld zal weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de
Vader Mij heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.

15

1 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.
2 Hij verwijdert elke rank aan Mij die geen vrucht draagt. En elke rank die wel vrucht
draagt, snoeit Hij, opdat deze meer vrucht zou dragen.
3 Jullie zijn reeds gesnoeid door de woorden die Ik tot jullie heb gesproken.
4 Blijf met Mij verbonden; dan blijf Ik met jullie verbonden. De rank kan uit zichzelf
geen vrucht dragen; dat kan enkel als hij met de wijnstok verbonden blijft. Precies zo
kunnen jullie enkel vrucht dragen als je met Mij verbonden blijft.
5 Ik ben de wijnstok; jullie zijn de ranken. Als iemand met Mij verbonden blijft – en
Ik met hem – draagt hij veel vrucht, want los van Mij kunnen jullie niets doen.
6 Wie niet met Mij verbonden blijft, is als een rank die wordt weggegooid en die
verdort. De weggegooide ranken worden verzameld, in het vuur gegooid en verbrand.
7 Maar als jullie met Mij verbonden blijven en jullie je houden aan hetgeen Ik jullie
heb verteld, mogen jullie vragen wat je wil, en het zal gebeuren.
8 De grootheid van mijn Vader wordt zichtbaar wanneer jullie veel vrucht dragen
en daardoor laten zien dat jullie mijn leerlingen zijn.
9 Ik heb jullie lief zoals de Vader Mij liefheeft. Blijf verbonden met mijn liefde.
10 Jullie blijven verbonden met mijn liefde door je aan mijn geboden te houden, net
zoals Ik met de liefde van mijn Vader verbonden blijf door Me aan zijn geboden te
houden.
11 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat de vreugde die Ik heb, ook in jullie
aanwezig zal zijn en opdat jullie vreugde volkomen zal zijn.
12 Mijn gebod voor jullie is: heb elkaar lief op dezelfde manier als Ik jullie heb
liefgehad.
13 Er is geen grotere liefde dan dat je je leven geeft voor je vrienden.
14 En jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat Ik jullie opdraag.
15 Ik noem jullie niet langer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn meester
doet. Nee, Ik noem jullie vrienden, want Ik heb alles wat Ik van mijn Vader heb
vernomen, aan jullie bekendgemaakt.
16 Jullie hebben Mij niet uitgekozen, Ik heb jullie uitgekozen en jullie aangesteld om
eropuit te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader jullie alles
geven wat jullie in mijn naam van Hem vragen.
17 Ik beveel jullie dus: ga liefdevol met elkaar om.

18 Als de wereld jullie haat, besef dan dat ze Mij haatte voordat ze jullie haatte.
19 Als jullie bij de wereld zouden horen, zou de wereld van jullie houden omdat jullie
van haar zouden zijn. Maar omdat Ik jullie uit de wereld heb uitgekozen, zijn jullie
niet van de wereld en haat de wereld jullie.
20 Onthoud wat Ik jullie heb verteld: een slaaf staat niet boven zijn meester. Als de
mensen Mij hebben vervolgd, zullen ze ook jullie vervolgen, maar als ze zich hielden
aan hetgeen Ik zei, dan zullen ze zich ook houden aan hetgeen jullie zeggen.
21 Dit alles zullen ze jullie aandoen omwille van mijn naam, omdat ze Degene die
Mij heeft gestuurd niet kennen.
22 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet was gekomen om hen toe te
spreken, maar nu hebben ze geen excuus voor hun schuld.
23 Wie Mij haat, haat ook mijn Vader.

24 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet te midden van hen de dingen had
gedaan die niemand anders ooit heeft gedaan. Maar ze hebben die daden gezien en
ze haten zowel Mij als mijn Vader.
25 Zo gaat in vervulling wat in hun Wet staat: ‘Ze haatten Mij zonder reden.’
26 Wanneer de Raadgever komt die Ik van bij de Vader naar jullie zal sturen – de
Geest die van de Vader afkomstig is en die de waarheid brengt – dan zal Hij van Mij
getuigen.
27 En ook jullie zullen getuigen, omdat jullie vanaf het begin bij Mij zijn geweest.

16

1 Ik vertel jullie deze dingen opdat jullie niet zullen struikelen.
2 Men zal jullie uit de synagoge verbannen en er komt een tijd dat iedereen die jullie
ter dood brengt, zal denken dat hij God een dienst bewijst.
3 De reden dat de mensen dat zullen doen is dat ze noch de Vader, noch Mij kennen.
4 Maar Ik vertel jullie deze dingen, zodat wanneer ze gebeuren, jullie je zullen
herinneren dat Ik het heb gezegd. Ik heb ze jullie niet eerder verteld omdat Ik toen
nog bij jullie was.
5 Nu ga ik naar Degene die Mij heeft gestuurd. Toch vraagt niemand van jullie: ‘Waar
gaat U naartoe?’
6 Maar nu Ik dit tegen jullie heb gezegd, is jullie hart vol verdriet.
7 Maar Ik zeg jullie de waarheid: het is beter voor jullie dat Ik ga. Want als Ik niet
ga, zal de Raadgever niet bij jullie komen, maar als Ik wel ga, zal Ik Hem naar jullie
toe sturen.
8 En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, recht-
vaardigheid en veroordeling.
9 Hij zal de mensen overtuigen van hun zonde, namelijk dat ze niet in Mij geloven.
10 Hij zal hen overtuigen van Gods rechtvaardigheid, want Ik ga naar de Vader en
dan zien jullie Mij niet meer.
11 En Hij zal hen overtuigen van veroordeling, want de heerser van de huidige
wereld is veroordeeld.
12 Ik heb jullie nog veel meer te vertellen, maar jullie kunnen het nu nog niet aan.
13 Echter, wanneer de Geest die de waarheid brengt is gekomen, zal Hij jullie leiden
naar het inzicht in de volkomen waarheid. Want hetgeen Hij zal zeggen, zal niet van
Hemzelf komen; Hij zal zeggen wat Hij te horen krijgt. En Hij zal jullie vertellen welke
dingen zullen gebeuren.
14 Hij zal mijn grootheid zichtbaar maken door hetgeen Hij van Mij ontvangt aan
jullie door te geven.
15 Alles wat van de Vader is, is ook van Mij. Daarom heb Ik gezegd: Hij zal van Mij
ontvangen en aan jullie doorgeven.
16 Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug.”
17 Toen vroegen enkele van zijn leerlingen aan elkaar: “Wat zou Hij bedoelen met:
‘Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug’, en:
‘Omdat Ik naar de Vader ga?’ ”
18 Ook vroegen ze: “Wat bedoelt Hij met ‘even’? We begrijpen niet wat Hij zegt.”
19 Jezus besefte dat ze het Hem wilden vragen. Daarom vroeg Hij hun: “Proberen
jullie te begrijpen wat Ik bedoelde toen Ik zei: ‘Nog even en dan zien jullie Mij niet
meer, en kort daarna zien jullie Mij terug’?
20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen wenen en rouwen, maar de wereld zal zich
verheugen. Jullie zullen bedroefd zijn, maar jullie verdriet zal in vreugde veranderen.

21 Een vrouw lijdt pijn tijdens de geboorte van haar kind, wanneer haar moment
is gekomen. Maar zodra het kind er is, denkt ze niet meer aan de pijn, wegens de
vreugde dat er een kind ter wereld is gekomen.
22 Ook jullie lijden pijn, maar Ik zal jullie terugzien. En dan zal er vreugde in je hart
zijn en niemand zal die vreugde van je afnemen.
23 Op die dag hoeven jullie niets meer aan Mij te vragen. Ik zeg jullie nadrukkelijk,
de Vader zal jullie alles geven wat jullie van Hem vragen in mijn naam.
24 Tot nu toe hebben jullie niets gevraagd in mijn naam. Vraag en je zal ontvangen,
en dan zal je vreugde volkomen zijn.
25 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd in de vorm van beeldspraak. Er komt
echter een tijd dat Ik niet langer in beelden tot jullie zal spreken; dan zal Ik jullie
onomwonden over de Vader vertellen.
26 Dan zullen jullie vragen in mijn naam en hoef Ik niet te zeggen dat Ik het voor
jullie aan de Vader zal vragen.
27 De Vader zelf houdt van jullie omdat jullie van Mij houden en geloven dat Ik van
de Vader afkomstig ben.
28 Ik ben inderdaad van de Vader afkomstig. Ik ben naar de wereld gekomen, maar
nu vertrek Ik uit de wereld, terug naar de Vader."
29 Zijn leerlingen zeiden: "Kijk, nu spreekt U onomwonden en niet in beelden.
30 Nu weten wij dat U alles weet en dat niemand U vragen hoeft te stellen. Daarom
geloven wij dat U van God afkomstig bent."
31 Jezus antwoordde: "Geloven jullie nu?
32 Er komt een tijd – en het is nu al zover – dat jullie zullen worden uiteengejaagd,
elk een andere kant uit, en dat jullie Mij alleen zullen laten. Ik ben echter niet alleen,
de Vader is bij Mij.
33 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat jullie bij Mij vrede zullen vinden.
In de wereld zullen jullie verdrukking lijden, maar houd moed, Ik heb de wereld
overwonnen."

17

1 Nadat Jezus dit had gezegd, keek Hij omhoog, naar de hemel, en bad Hij: "Vader, nu
is het moment gekomen. Maak de grootheid van uw Zoon zichtbaar, dan zal de Zoon
uw grootheid zichtbaar maken.
2 U heeft Hem immers de macht over de hele mensheid gegeven, opdat Hij het eeuwig
leven zou schenken aan de mensen die U aan Hem heeft toevertrouwd.
3 Het eeuwig leven, dat is dat zij U kennen, de enige, ware God, en ook Degene die U
heeft gezonden: Jezus Christus.
4 Ik heb op aarde Uw grootheid zichtbaar gemaakt door het werk uit te voeren dat
U Mij heeft gegeven.
5 En nu, Vader, bekleed Mij bij U opnieuw met de grootheid die Ik bij U had voordat
de wereld bestond.
6 Ik heb de mensen die U Mij vanuit de wereld heeft gegeven, getoond wie U bent.
Zij waren van U en U heeft hen aan Mij toevertrouwd. Ze hebben zich gehouden aan
hetgeen U heeft gezegd.
7 Nu beseffen zij dat alles wat U Mij gegeven heeft, van U komt,
8 want Ik heb de woorden die U Mij had gegeven, aan hen doorgegeven. En omdat
zij die hebben aanvaard, beseffen ze dat Ik werkelijk van U kom en geloven ze dat U
Mij heeft gezonden.
9 Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij heeft
toevertrouwd, want ze zijn van U.

10 Ja, alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij. In hen is mijn grootheid zichtbaar geworden.
11 Binnenkort zal Ik niet meer in de wereld zijn; Ik kom naar U toe. Maar zij zijn dan nog wel in de wereld. Heilige Vader, bescherm hen met uw macht, de macht die U Mij heeft gegeven, zodat zij een eenheid zullen vormen zoals U en Ik een eenheid vormen.
12 Zolang Ik bij hen was, heb Ik hen beschermd met uw macht, de macht die U Mij heeft verleend. Ik heb over hen gewaakt en geen van hen is verloren gegaan, behalve hij die voor de ondergang bestemd was. Zo is hetgeen in de Schriften staat in vervulling gegaan.
13 Nu kom Ik naar U toe en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben, opdat zij vol zullen zijn van mijn vreugde.
14 Ik heb uw boodschap aan hen doorgegeven. En nu haat de wereld hen, omdat zij niet meer bij de wereld horen, net zoals Ik niet bij de wereld hoor.
15 Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen te beschermen tegen de duivel.
16 Ze zijn niet van de wereld, net zoals Ik niet van de wereld ben.
17 Maak van hen, door middel van de waarheid, mensen die aan U zijn toegewijd. Hetgeen U zegt, is de waarheid.
18 Ik heb hen naar de wereld gezonden, net zoals U Mij naar de wereld had gezonden.
19 En omwille van hen geef Ik Mij aan U over, opdat ook zij, door middel van de waarheid, aan U toegewijd zullen zijn.
20 Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor de mensen die door hun getuigenis tot geloof in Mij komen.
21 Ik bid dat zij allen een eenheid mogen vormen, zoals U, Vader, en Ik met elkaar verbonden zijn. Laat hen een eenheid vormen door hun verbondenheid met Ons, opdat de wereld zal geloven dat U Mij heeft gezonden.
22 De grootheid die U Mij heeft gegeven, heb Ik aan hen doorgegeven, opdat zij een eenheid mogen vormen, zoals Wij een eenheid vormen –
23 Ik met hen en U met Mij. Ik bid dat ze een volkomen eenheid mogen vormen. Dan zal de wereld weten dat U Mij heeft gezonden en dat U hen liefheeft, net zoals U Mij liefheeft.
24 Vader, Ik wil graag dat de mensen die U Mij heeft toevertrouwd bij Mij zullen zijn daar waar Ik ben, en dat zij mijn grootheid zullen zien – de grootheid die U Mij heeft gegeven omdat U Mij reeds liefhad vóór de schepping van de wereld.
25 Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U en zij beseffen dat U Mij heeft gezonden.
26 Ik heb hun duidelijk gemaakt Wie U bent, en Ik zal dat blijven doen; dan zal uw liefde voor Mij ook hen vervullen en zal Ik in hen wonen."

18

1 Nadat Jezus dit had gebeden, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidronbeek. Daar was een tuin, die Hij met zijn leerlingen binnenging.
2 Judas, die Hem wilde uitleveren, kende die plaats ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen.
3 Judas ging er ook heen, met een eenheid soldaten en met de tempelwachters die door de hoofdpriesters en de farizeeën waren gestuurd. Ze hadden lantaarns, fakkels en wapens bij zich.
4 Jezus, die precies wist wat er met Hem zou gebeuren, ging naar hen toe en vroeg: "Wie zoeken jullie?"

5 Ze antwoordden: “Jezus van Nazaret.” Jezus zei: “Dat ben Ik.” Judas, die Hem wilde
uitleveren, stond bij hen.
6 Toen Jezus zei: “dat ben Ik”, deinsden de mannen achteruit en vielen ze op de
grond.
7 Hij vroeg nogmaals: “Wie zoeken jullie?” Ze zeiden: “Jezus van Nazaret.”
8 Jezus reageerde: “Ik heb jullie al verteld dat Ik het ben. Dus als jullie Mij zoeken,
laat deze mensen dan gaan.”
9 Zo ging in vervulling wat Hij eerder had gezegd: “Ik heb geen van de mensen
verloren die U Mij had toevertrouwd.”
10 Toen trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde ermee uit naar de
dienaar van de hogepriester en hakte zijn rechteroor af. De dienaar heette Malchus.
11 Maar Jezus zei tegen Petrus: “Steek dat zwaard weer in zijn schede. Zou Ik niet
drinken van de beker die de Vader Mij heeft gegeven?”
12 De eenheid soldaten, de tribuun en de Joodse tempelwachters arresteerden Jezus
en boeiden Hem.
13 Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat
jaar hogepriester,
14 en hij was het die de Joodse leiders de raad had gegeven dat het beter is dat één
mens sterft voor het volk.
15 Simon Petrus en een andere leerling volgden Jezus. Die andere leerling kende de
hogepriester en ging met Jezus mee, de binnenplaats van het huis van de hogepriester
op.
16 Maar Petrus bleef buiten staan, bij de poort. De andere leerling, die de
hogepriester kende, ging terug, sprak met de portierster en nam Petrus mee naar
binnen.
17 Dit dienstmeisje, de portierster, vroeg aan Petrus: “Ben jij niet ook een van de
leerlingen van die Man?” Petrus zei: “Nee, dat ben ik niet.”
18 De dienaren en de tempelwachters stonden zich te warmen bij een vuur dat ze
hadden aangelegd tegen de kou. Petrus ging bij hen staan om zich te warmen.
19 De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.
20 Jezus antwoordde: “Ik heb altijd in het openbaar tot de wereld gesproken; Ik
onderwees in synagogen en in de tempel, waar alle Joodse mensen bijeenkomen. Ik
heb nooit in het geheim gesproken.
21 Waarom stelt u Mij die vragen? Vraag het maar aan de mensen die hebben
gehoord wat Ik hun vertelde; zij weten heel goed wat Ik heb gezegd.”
22 Toen Hij dat zei, gaf een van de tempelwachters die bij Jezus stond, Hem een klap
en zei: “Is dat hoe je de hogepriester antwoordt?”
23 Jezus antwoordde: “Als Ik iets verkeerds heb gezegd, vertel dan wat er verkeerd
aan is. Maar als hetgeen Ik zei de waarheid is, waarom sla je me dan?”
24 Toen stuurde Annas Jezus geboeid naar hogepriester Kajafas.
25 Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. Iemand vroeg hem: “Ben jij
misschien ook een van zijn leerlingen?” Maar hij ontkende het: “Nee, dat ben ik niet.”
26 Een van de dienaren van de hogepriester was familie van de persoon van wie
Petrus het oor had afgehakt. Hij vroeg: “Heb ik jou niet bij Hem gezien in die tuin?”
27 Petrus ontkende het opnieuw en meteen kraaide er een haan.
28 Toen brachten ze Jezus van het huis van Kajafas naar het paleis van de gouverneur.
Het was vroeg in de ochtend. Om te voorkomen dat ze onrein zouden worden en dus
niet van de Pesachmaaltijd zouden mogen eten, gingen ze het paleis niet binnen.
29 Daarom kwam Pilatus naar buiten om hen te woord te staan. Hij vroeg: “Welke
beschuldiging brengen jullie tegen deze persoon in?”

30 Ze antwoordden: “Als Hij geen boosdoener zou zijn, zouden we Hem niet aan u
uitleveren.”
31 Pilatus antwoordde: “Nemen jullie Hem mee, en oordeel zelf over Hem volgens
jullie Wet.” Maar de Joodse leiders antwoordden: “Wij mogen niemand ter dood
brengen.”
32 En zo is in vervulling gegaan wat Jezus had gezegd over de wijze waarop Hij zou
sterven.
33 Pilatus ging het paleis weer binnen en liet Jezus voorleiden. Hij vroeg Hem: “Bent
U de koning van de Joden?”
34 Jezus antwoordde: “Komt die vraag van uzelf of hebben anderen u dat over Mij
verteld?”
35 Pilatus reageerde: “Ik ben toch geen Jood? Uw eigen volk en de hoofdpriesters
hebben U aan mij uitgeleverd. Wat hebt U gedaan?”
36 Jezus antwoordde: “Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn
koningschap bij deze wereld zou horen, dan zouden mijn mensen zich hebben
ingespannen om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn
koningschap is niet van hier.”
37 Pilatus vroeg Hem: “U bent dus koning?” Jezus antwoordde: “Ik ben koning, zoals
u zegt. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben ik naar de wereld gekomen: om van
de waarheid te getuigen. Ieder die zich op de waarheid richt, luistert naar hetgeen Ik
zeg.”
38 Pilatus vroeg Hem: “Wat is waarheid?” Nadat hij dat had gezegd, ging hij weer
naar buiten, naar de Joodse leiders. Hij zei tegen hen: “Ik heb niets gevonden
waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.
39 Maar volgens jullie gewoonte laat ik ter gelegenheid van het Pesachfeest op jullie
verzoek iemand vrij. Willen jullie dat ik de koning van de Joden vrijlaat?”
40 Toen begonnen ze te schreeuwen: “Niet Hem, maar Barabbas!” Barabbas was een
misdadiger.

19

1 Toen liet Pilatus Jezus wegleiden en geselen.
2 De soldaten vlochten een kroon van doorntakken en zetten die op zijn hoofd. Ook
trokken ze Hem een paarse mantel aan.
3 Keer op keer stapten ze naar Hem toe, zeiden dan: “gegroet, koning van de Joden”,
en sloegen Hem in het gezicht.
4 Pilatus kwam nogmaals naar buiten en zei: “Kijk, ik breng Hem naar buiten. Zo
weten jullie dat ik niets heb gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”
5 Toen kwam Jezus naar buiten; Hij droeg de kroon van doorntakken en de paarse
mantel. Pilatus zei: “Kijk naar die Mens.”
6 Zodra de hoofdpriesters en tempelwachters Jezus zagen, riepen ze: “Kruisig Hem,
kruisig Hem!” Pilatus zei: “Neem Hem mee en kruisig Hem zelf. Ik heb niets gevonden
waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”
7 De Joodse leiders antwoordden: “Maar wij hebben een Wet die stipuleert dat Hij
moet sterven omdat Hij beweert dat Hij de Zoon van God is.”
8 Toen Pilatus die woorden hoorde, schrok hij hevig.
9 Hij ging het paleis weer binnen en vroeg Jezus: “Waar komt U vandaan?” Maar
Jezus gaf geen antwoord.
10 Toen zei Pilatus: “Zegt U niets tegen mij? Weet U niet dat ik het gezag heb om U
vrij te laten, maar ook het gezag om U te laten kruisigen?”

11 Jezus antwoordde: “U zou geen enkel gezag over Mij hebben als het u niet van
boven zou zijn geschonken. Daarom draagt degene die Mij aan u heeft uitgeleverd
meer schuld dan u.”
12 Pilatus probeerde nogmaals Jezus vrij te laten, maar de Joodse mensen schreeuw-
den: “Als u die Man vrijlaat, bent u geen vriend van de keizer. Want ieder die zichzelf
tot koning uitroept, is een tegenstander van de keizer.”
13 Toen Pilatus die woorden hoorde, liet hij Jezus naar buiten leiden en ging hij op
de rechterstoel zitten, op een plaats die het Mozaïekterras genoemd wordt, of Gabbata
in het Aramees.
14 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor Pesach. Het was ongeveer twaalf uur.
Pilatus zei tegen de Joodse mensen: “Dit is jullie koning.”
15 Maar ze schreeuwden: “Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig Hem!”
Pilatus vroeg hun: “Moet ik jullie koning dan laten kruisigen?” De hoofdpriesters
antwoordden: “De enige koning die wij hebben is de keizer!”
16 Toen droeg Pilatus Jezus aan hen over om te worden gekruisigd en zij leidden
Hem weg.
17 Jezus droeg zelf zijn kruis toen Hij de stad verliet, naar de zogeheten Schedelplaats,
die in het Aramees Golgota wordt genoemd.
18 Daar werd Hij gekruisigd, samen met twee anderen, één aan elke kant met Jezus
in het midden.
19 Pilatus had een bordje laten maken dat op het kruis werd aangebracht; er stond
op: “Jezus van Nazaret, de koning van de Joden.”
20 Het was geschreven in het Aramees, het Latijn en het Grieks. Omdat de plaats
waar Jezus werd gekruisigd dicht bij de stad lag, werd dit opschrift door veel van de
Joodse mensen gelezen.
21 De Joodse hoofdpriesters protesteerden bij Pilatus: “Er moet niet staan: ‘de koning
van de Joden’, maar: ‘Hij beweerde: Ik ben de koning van de Joden.’ ”
22 Pilatus antwoordde: “Wat ik heb laten schrijven, blijft er staan.”
23 Nadat ze Jezus hadden gekruisigd, namen de soldaten zijn kledij in beslag.
De bovenkledij werd in vieren gedeeld en elke soldaat kreeg een deel. Maar zijn
onderkleed was naadloos, in een stuk van boven naar onder geweven.
24 Daarom zeiden ze tegen elkaar: “Laten we het niet in stukken scheuren, maar
onder elkaar verloten.” Zo ging in vervulling wat in de Schriften staat: “Mijn kleren
hebben ze onder elkaar verdeeld en mijn kledij hebben ze verloot.” Dat was precies
wat de soldaten deden.
25 Dicht bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria
de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.
26 Toen Jezus zijn moeder zag staan, en naast haar de leerling van wie Hij veel hield,
zei Hij tegen zijn moeder: “Kijk, hij is je zoon.”
27 Daarna zei Hij tegen die leerling: “Kijk, zij is je moeder.” Toen nam de leerling
haar bij zich in huis.
28 Daarna zei Jezus, omdat Hij wist dat Hij zijn werk had voltooid: “Ik heb dorst.” Hij
zei dit opdat de Schriften in vervulling zouden gaan.
29 Er stond daar een vat met zure wijn. Iemand doopte een spons in die zure wijn,
stak de spons op een hyssopstengel en bracht die omhoog naar Jezus' lippen.
30 Nadat Jezus er wat van had gedronken, zei Hij: “Het is voltooid.” Toen boog Hij
zijn hoofd en stierf Hij.
31 Omdat het Voorbereidingsdag was en de Joodse mensen niet wilden dat de
lichamen tijdens de sabbat – en dan nog wel een bijzondere sabbat – aan het kruis
zouden blijven hangen, verzochten ze Pilatus dat de benen van de gekruisigden
gebroken zouden worden en de lichamen verwijderd.

32 Toen kwamen de soldaten de benen breken van de ene en van de andere man die
samen met Jezus waren gekruisigd.
33 Maar toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze dat Hij reeds was gestorven en braken
ze zijn benen niet.
34 Wel stak een van de soldaten met een speer in zijn zij. Er kwam meteen bloed en
water uit.
35 Dit is de getuigenis van iemand die het zelf heeft gezien en zijn getuigenis is
betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en hij doet dat opdat ook jullie
het geloven.
36 Dit is gebeurd als vervulling van hetgeen in de Schriften staat: “Geen van zijn
beenderen zal worden verbrijzeld.”
37 En op een andere plaats in de Schriften staat: “Ze zullen naar Hem kijken die ze
hadden doorstoken.”
38 Daarna verzocht Jozef van Arimatea – hij was een leerling van Jezus, maar in het
geheim, omdat hij bang was voor de Joodse leiders – Pilatus om toelating om Jezus'
lichaam op te halen. Pilatus liet het toe en dus kwam Jozef Jezus' lichaam ophalen.
39 Ook kwam Nikodemus – de man die ooit 's nachts bij Jezus was gekomen – een
mengsel van mirre en aloë brengen, dat ongeveer dertig kilo woog.
40 Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen doeken, zoals gebruikelijk
is bij een Joodse begrafenis.
41 Vlak bij de plaats waar Jezus was gekruisigd, bevond zich een tuin met daarin een
nieuw graf, waarin nog niemand was bijgezet.
42 Omdat het voor de Joodse mensen Voorbereidingsdag was en het graf dichtbij was,
legden ze Jezus daarin.

20

1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, ging Maria van
Magdala naar het graf. Ze zag dat de steen voor de ingang van het graf was verwijderd.
2 Ze rende naar Simon Petrus en naar een andere leerling van Jezus, de leerling van
wie Hij veel hield, en zei tegen hen: “De Heer is uit het graf weggenomen en we weten
niet waar Hij is neergelegd.”
3 Toen gingen Petrus en die andere leerling naar het graf.
4 Ze renden samen, maar de andere leerling was sneller dan Petrus en kwam als
eerste bij het graf aan.
5 Hij boog zich voorover, keek naar binnen en zag de windsels liggen, maar ging niet
naar binnen.
6 Toen kwam ook Simon Petrus, die achter hem had gelopen. Hij ging het graf binnen
en zag de doeken liggen.
7 De doek die om Jezus' hoofd gewikkeld was geweest, bevond zich niet bij de andere
doeken maar lag opgerold apart.
8 Nu ging de andere leerling, die als eerste bij het graf was aangekomen, ook naar
binnen. Hij keek en hij geloofde.
9 Maar ze begrepen nog niet dat in de Schriften staat dat Jezus uit de dood moest
verrijzen.
10 Zijn leerlingen gingen terug naar huis,
11 terwijl Maria bij het graf stond te wenen. Al wenend boog ze voorover om in het
graf te kijken.
12 Daar zag ze twee in het wit geklede engelen zitten op de plaats waar Jezus' lichaam
had gelegen, de ene aan het hoofdeinde en de andere aan het voeteneinde.
13 Ze vroegen haar: “Waarom huil je?” Ze antwoordde: “Mijn Heer is weggenomen
en ik weet niet waar Hij is neergelegd.”

14 Nadat ze dat had gezegd, keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze besefte niet
dat Hij het was.
15 Jezus vroeg haar: “Waarom huil je? Wie zoek je?” Ze dacht dat Hij de tuinman
was en antwoordde: “Meneer, als u hem hebt verplaatst, vertel me dan waar u Hem
hebt neergelegd. Dan zal ik Hem laten ophalen.”
16 Jezus zei tegen haar: “Maria”. Toen keerde ze zich naar Hem toe en zei in het
Arameës: “Rabboeni”. Dat betekent: Leraar.
17 Jezus zei tegen haar: “Laat Me los, want Ik ben nog niet naar mijn Vader
opgestegen. Maar ga naar mijn broeders toe en zeg tegen hen: ‘Ik ga terug naar mijn
Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God die ook jullie God is.’ ”
18 Maria van Magdala ging naar Jezus' leerlingen en verkondigde: “Ik heb de Heer
gezien.” Ook vertelde ze wat Hij tegen haar had gezegd.

19 Op de avond van diezelfde dag, de eerste dag van de week, toen Jezus' leerlingen
bijeenkwamen en de deur op slot hadden gedaan uit angst voor de Joodse leiders,
kwam Hij in hun midden staan. Hij zei tegen hen: “Ik wens jullie vrede toe.”
20 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen
waren verheugd om de Heer te zien.
21 Jezus vervolgde: “Ik wens jullie vrede toe. Zoals de Vader Mij heeft gezonden,
zend Ik jullie.”
22 Nadat Hij dat had gezegd, blies Hij over hen en zei Hij: “Ontvang de Heilige Geest.
23 Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven. Maar als jullie iemands
zonden niet vergeven, dan blijven die zonden hem toegerekend.”

24 Een van de Twaalf, Tomas bijgenaamd Didymus, was er niet toen Jezus bij hen
was gekomen.
25 Toen de andere leerlingen hem vertelden: “Wij hebben de Heer gezien”,
antwoordde hij: “Zolang ik de wonden van de spijkers in zijn handen niet heb gezien,
de plaats waar de spijkers hebben gezeten niet met mijn vinger heb aangeraakt en
met mijn hand niet zijn zij heb gevoeld, geloof ik het niet.”
26 Een week later waren Jezus' leerlingen opnieuw bijeen en was ook Tomas erbij.
Hoewel de deuren op slot waren, kwam Hij in hun midden staan. Hij zei: “Ik wens
jullie vrede toe.”
27 Toen zei Hij tegen Tomas: “Geef je vinger hier en bekijk mijn handen; geef Me je
hand en leg die in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.”
28 Tomas antwoordde: “Mijn Heer, mijn God!”
29 Jezus vervolgde: “Je gelooft omdat je Mij hebt gezien? Gezegend zijn zij die geloven
zonder te hebben gezien.”

30 Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer wonderlijke tekenen
verricht, maar die staan niet in dit boek vermeld.
31 Wat wel in dit boek staat, is op schrift gesteld met de bedoeling dat jullie geloven
dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en dat jullie, door te geloven, leven zullen
bezitten omdat jullie bij Hem horen.

21

1 Later vertoonde Jezus zich nogmaals aan zijn leerlingen, bij het Meer van Tiberias.
Dat gebeurde als volgt:
2 Simon Petrus, Tomas die Didymus wordt genoemd, Natanaël uit Kana in Galilea,
de zonen van Zebedeüs en nog twee van Jezus' leerlingen waren bijeen.
3 Simon Petrus zei: “Ik ga vissen.” De anderen zeiden: “Wij komen met je mee.” Ze
gingen naar de boot en stapten in, maar die nacht vingen ze niets.

4 Toen de ochtend aanbrak, stond Jezus op de oever, maar de leerlingen beseften niet
dat het Jezus was.
5 Jezus vroeg hen: “Hebben jullie niets gevangen?” Ze antwoordden: “Nee.”
6 Hij zei tegen hen: “Werp het net uit aan de rechterkant van de boot. Dan zullen
jullie wél vis vangen.” Ze wierpen het net uit en toen zat er zoveel vis in dat ze het niet
terug aan boord konden krijgen.
7 Toen zei de leerling van wie Jezus veel hield tegen Petrus: “Het is de Heer.” Toen
Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn bovenkleed aan – want hij was
nauwelijks gekleed – en sprong in het water.
8 De andere leerlingen voeren erheen in het bootje, terwijl ze het net met de vissen
meesleepten. Ze bevonden zich namelijk niet ver van de oever, op bijna honderd meter
afstand.
9 Toen ze uitstapten, de oever op, zagen ze dat daar een vuur was aangelegd. Er lag
vis op en er was ook brood.
10 Jezus zei tegen hen: “Breng wat van de vissen die jullie hebben gevangen.”
11 Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote
vissen: wel 153, en toch scheurde het niet.
12 Jezus zei tegen hen: “Kom eten.” Geen van zijn leerlingen durfde Hem te vragen:
“Wie bent U?”, want ze beseften dat het de Heer was.
13 Jezus kwam dichterbij, nam het brood en gaf hun ervan. Hetzelfde deed Hij met
de vis.
14 Dit was de derde keer dat Jezus zich aan zijn leerlingen vertoonde nadat Hij uit
de dood was verrezen.
15 Nadat ze hadden gegeten, zei Jezus tegen Simon Petrus: “Simon, zoon van
Johannes, heb jij Mij meer lief dan de anderen hier?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U
weet dat ik van U hou.” Jezus zei: “Weid mijn lammeren.”
16 Jezus vroeg hem een tweede keer: “Simon, zoon van Johannes, heb jij Mij lief?”
Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet dat ik van U hou.” Jezus zei tegen hem: “Weid mijn
schapen.”
17 Jezus vroeg hem voor de derde keer: “Simon, zoon van Johannes, hou jij van Mij?”
Petrus werd bedroefd omdat Jezus hem voor de derde keer vroeg: “Hou jij van Mij?”
Hij antwoordde: “Heer, U weet alles. U weet dat ik van U hou.” Jezus zei tegen hem:
“Weid mijn schapen.
18 Ik zeg je nadrukkelijk, toen je jonger was, deed je zelf je gordel om en ging je naar
de plaats waar je wilde zijn. Maar wanneer je oud bent geworden, zal je je handen
uitstrekken en een ander zal jou je gordel omdoen en je naar een plaats brengen waar
je niet wil zijn.”
19 Jezus zei dit om aan te geven hoe Petrus zou sterven tot eer van God. Vervolgens
zei Hij tegen hem: “Volg Mij.”
20 Petrus draaide zich om en zag dat de leerling van wie Jezus veel hield hen volgde.
Dit was ook de leerling die zich tijdens het Pesachmaal naast Jezus aan tafel had
bevonden en die zich naar Hem toe gebogen had om te vragen: “Heer, wie is het die
U zal verraden?”
21 Toen Petrus hem zag, vroeg hij aan Jezus: “Heer, wat zal er met hem gebeuren?”
22 Jezus antwoordde: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw
zaak toch niet? Zorg jij maar dat je Mij volgt.”
23 Zo ontstond onder de christenen het gerucht dat die leerling niet zou sterven.
Jezus had echter niet tegen Petrus gezegd dat hij niet zou sterven, maar: “Als Ik wil
dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw zaak toch niet?”
24 Dat was dezelfde leerling die deze dingen verklaart en ze op schrift heeft gesteld.
En zoals wij weten is deze getuigenis betrouwbaar.

25 Jezus heeft nog veel andere dingen gedaan. Als die allemaal op schrift gesteld
zouden worden, zou de wereld volgens mij te klein zijn voor de boeken die dan
geschreven zouden worden.

Handelingen van de apostelen

1 Aan Theofilus. In mijn eerste werk beschreef ik alles wat Jezus heeft gedaan en
onderwezen, vanaf het begin
2 tot de dag dat Hij in de hemel werd opgenomen, nadat Hij door de kracht van de
Heilige Geest instructies had gegeven aan de apostelen die Hij had gekozen.
3 Na zijn lijden had Jezus de apostelen veertig dagen lang getoond dat Hij leefde,
door dikwijls aan hen te verschijnen en hun te vertellen over Gods koninkrijk.
4 Terwijl ze een keer samen de maaltijd gebruikten, gaf Hij hun de opdracht: “Vertrek
niet uit Jeruzalem, maar wacht op de vervulling van de belofte van mijn Vader
waarover Ik jullie heb verteld.
5 Want Johannes doopte met water, maar jullie zullen over enkele dagen worden
gedoopt met de Heilige Geest.”
6 Zij die waren samengekomen, vroegen Hem: “Heer, gaat U ongeveer nu het
koningschap van Israël herstellen?”
7 Hij antwoordde: “Jullie hoeven de tijden en momenten niet te kennen die de Vader
op grond van zijn eigen gezag heeft bepaald.
8 Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en
mijn getuigen worden, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria, zelfs tot in de
uithoeken van de aarde.”
9 Na dit te zeggen werd Hij voor hun ogen weggenomen naar omhoog, en een wolk
nam Hem uit hun zicht.
10 Terwijl Hij bij hen vandaan ging en ze nog naar de hemel tuurden, stonden er
opeens twee mannen in witte kleren bij hen.
11 Ze zeiden: “Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die
van bij jullie in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie
Hem naar de hemel hebben zien gaan.”
12 Toen keerden de apostelen naar Jeruzalem terug, vanaf de berg die Olijfberg heet
en dicht bij Jeruzalem ligt – op een sabbatsreis verwijderd.
13 Daar aangekomen gingen ze naar de bovenzaal waar ze verbleven. Dit waren
Petrus, Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus, Tomas, Bartolomeüs en Matteüs,
Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon de Zeloot en Judas, de zoon van Jakobus.
14 Zij waren allen voortdurend en eensgezind aan het bidden, samen met een aantal
vrouwen, waaronder Jezus' moeder Maria, en met zijn broers.
15 Het was in die periode dat Petrus te midden van de gelovigen – een groep van
ongeveer 120 personen – opstond en zei:
16 “Geloofsgenoten, het Schriftgedeelte moest in vervulling gaan, waarin de Heilige
Geest bij monde van David profeteerde over Judas, die de mensen die Jezus arresteer-
den naar Hem toe geleid heeft.
17 Judas werd als een van ons beschouwd en had een aandeel in onze dienende taak
gekregen.
18 Hij kocht een stuk grond met het loon voor het kwaad dat hij had gedaan. Daar
viel hij voorover, zijn lichaam scheurde open en zijn ingewanden puilden naar buiten.
19 Dat raakte bekend onder alle inwoners van Jeruzalem. Daarom heet dat stuk
grond in hun taal Akeldama, wat ‘bloedgrond’ betekent.
20 Want in het boek Psalmen staat: ‘Laat zijn woonplaats verlaten zijn en laat er
niemand wonen’ en ‘Laat een ander zijn positie als verantwoordelijke overnemen’.

21 Daarom moet iemand anders, die de hele tijd bij ons is geweest toen de Heer Jezus
onder ons leefde –
22 te beginnen met zijn doop door Johannes tot de dag dat Hij bij ons is weggenomen
naar omhoog – samen met ons getuige van zijn verrijzenis zijn."
23 Er werden twee kandidaten voorgesteld: Jozef Barsabbas die ook wel Justus werd
genoemd, en Mattias.
24 De gelovigen baden: "Heer, U kent de harten van alle mensen, wilt U aanwijzen
wie van deze twee U heeft uitgekozen
25 om de dienende taak als apostel over te nemen van Judas, die deze positie heeft
verlaten en nu op de plaats is die hem toekomt."
26 Er werd tussen hen geloot en het lot viel op Mattias. Zo werd hij een apostel,
samen met de andere elf.

2

1 Toen de dag van Pinksteren was aangebroken, waren ze allen op één plaats bij
elkaar.
2 Plots kwam uit de hemel een geluid dat leek op dat van een hevige windvlaag. Het
vulde het hele huis waar ze zich bevonden.
3 Toen verscheen bij hen iets dat leek op vlammen die zich verspreidden en op elk
van hen bleven rusten.
4 Ze raakten allen vervuld van de Heilige Geest en begonnen te spreken in vreemde
talen, zoals de Geest het hun ingaf om uit te spreken.
5 Nu woonden er in Jeruzalem Joodse mensen die God respecteerden en die uit alle
landen in de wereld afkomstig waren.
6 Toen dit gebeurde, kwamen velen van hen op het geluid af; ze waren verbaasd dat
iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken.
7 Verwonderd en perplex vroegen ze: "Maar die mensen die daar spreken zijn toch
allen Galileeërs?
8 Hoe kan het dan dat ieder van ons hen hoort in de taal van zijn geboortestreek?
9 Parten, Meden, Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus,
Asia,
10 Frygië, Pamfylië, Egypte en de streek rondom Cyrene in Libië, maar ook bezoekers
uit Rome
11 – zowel Joden als mensen die zich tot het jodendom hadden bekeerd – en
Kretenzen en Arabieren, we horen hen in onze eigen talen spreken over Gods machtige
daden!"
12 Verwonderd en verward vroegen ze elkaar: "Wat zou dit toch betekenen?"
13 Anderen zeiden echter spottend: "Ze hebben te veel zoete wijn gedronken."
14 Toen stond Petrus op, samen met de andere apostelen, en sprak hen op luide toon
toe: "Joden en alle inwoners van Jeruzalem, luister en laat mijn woorden goed tot jullie
doordringen.
15 Deze mensen zijn niet dronken zoals jullie denken, want het is nog maar negen
uur in de ochtend!
16 Wat hier gebeurt, is wat door de profeet Joël werd aangekondigd:
17 'Tegen het einde van de tijd, zegt God,
zal Ik mijn Geest uitstorten over alle mensen.
Jullie zonen en dochters zullen profeteren;
jullie jongeren zullen visioenen krijgen
en jullie ouderen dromen.
18 In die dagen stort Ik mijn Geest uit
over mijn dienaren en dienaressen en zij zullen profeteren.
19 Ik zal wonderen doen in de hemel boven

en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookpluimen.
20 De zon zal duister worden en de maan bloedrood,
voordat de grote en glorierijke Dag van de Heer aanbreekt.
21 En het zal zo zijn dat ieder die de Heer aanroept,
gered zal worden.'
22 Israëlieten, luister naar dit nieuws: God heeft jullie gewezen op Jezus van Nazaret. Zoals jullie weten heeft God immers door deze Man machtige daden, wonderen en tekenen gedaan waar jullie zelf bij waren.
23 En overeenkomstig Gods onveranderlijke plan en voorkennis werd Jezus aan jullie overgeleverd. Jullie hebben Hem door slechte mensen laten kruisigen en doden.
24 God heeft Hem echter tot leven gewekt en Hem zo bevrijd van de kwelling van de dood, want het was onmogelijk dat Hij in zijn greep zou blijven.
25 David schreef namelijk over Hem:
'Ik hield de Heer voortdurend voor ogen.
Omdat Hij aan mijn zijde is,
wankel ik niet.
26 Daarom is mijn hart blij
en jubelt mijn tong.
Mijn hele lichaam leeft in hoop,
27 want U laat mijn ziel niet in het dodenrijk achter
en U laat uw toegewijde niet tot ontbinding overgaan.
28 U maakt de paden van het leven aan mij bekend,
U vervult mij met vreugde
door uw aanwezigheid.'
29 Volksgenoten, wat onze voorvader David betreft kan ik jullie met stelligheid zeggen dat hij gestorven en begraven is en dat zijn graf vandaag nog bij ons is.
30 Maar hij was een profeet en hij wist dat God hem had gezworen dat een van zijn afstammelingen op zijn troon zou zitten.
31 Hij voorzag de verrijzenis van de Messias en zei dat Hij niet in het dodenrijk zou worden achtergelaten en dat zijn lichaam niet tot ontbinding zou overgaan.
32 Deze Jezus is door God weer tot leven gewekt; wij allen zijn daar getuige van.
33 Hij is verheven naar Gods rechterzijde, ontving de Heilige Geest die de Vader had beloofd, en heeft geschonken wat jullie nu zien en horen.
34 Want David is niet naar de hemel gegaan, maar toch zegt hij:
'De Heer zei tegen mijn Heer:
Neem plaats aan Mijn rechterzijde,
35 totdat Ik je vijanden aan je heb onderworpen.'
36 Daarom mogen alle Israëlieten er zeker van zijn dat God deze Jezus, die jullie hadden gekruisigd, tot zowel Heer als Messias heeft aangesteld."
37 Toen de mensen dit hoorden, werden ze diep in hun harten geraakt en vroegen ze Petrus en de andere apostelen: "Vrienden, wat moeten we doen?"
38 Petrus antwoordde: "Jullie moeten allemaal tot inkeer komen en je laten dopen in de naam van Jezus Christus, opdat jullie zonden worden vergeven en jullie als geschenk de Heilige Geest ontvangen.
39 Want de belofte geldt voor jullie, voor jullie kinderen en voor alle mensen ver weg, voor iedereen die de Heer onze God zal roepen."
40 Hij vervolgde zijn getuigenis met nog meer argumenten en spoorde hen aan: "Laat je redden uit deze corrupte wereld!"
41 De mensen die Petrus' boodschap aanvaardden, werden gedoopt. Die dag werd hun aantal uitgebreid met ongeveer drieduizend personen.

42 Ze wijdden zich aan het onderwijs van de apostelen, het onderling samenzijn, de
gezamenlijke maaltijd en de gebeden.
43 De vele wonderen en tekenen die door de apostelen werden gedaan, vervulden
iedereen met ontzag.
44 Alle gelovigen bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.
45 Ze verkochten eigendommen en bezittingen en verdeelden de opbrengst naar
behoefte onder iedereen.
46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind bijeen op het tempelterrein; thuis
braken ze het brood en aten ze gezamenlijk met een blij en oprecht hart.
47 Ze loofden God en het hele volk was hen gunstig gezind. En elke dag werden meer
mensen gered en door de Heer aan hen toegevoegd.

3

1 Op een dag waren Petrus en Johannes onderweg naar het tempelterrein. Het was
3 uur 's middags, de tijd van het gebed.
2 Ook werd er een man daarheen gedragen, die vanaf zijn geboorte aan zijn voeten
verlamd was. Hij werd elke dag naar de tempelpoort gebracht die Schone Poort heet,
zodat hij om aalmoezen kon vragen aan de mensen die het tempelterrein opgingen.
3 Toen hij zag dat Petrus en Johannes het tempelterrein zouden opgaan, vroeg hij
hen om een aalmoes.
4 Petrus en Johannes keken hem in de ogen en Petrus zei: “Kijk ons eens aan.”
5 Hij vestigde zijn aandacht op hen in de verwachting iets van hen te krijgen.
6 Toen zei Petrus: “Goud of zilver heb ik niet, maar ik geef je wat ik wel heb. In naam
van Jezus Christus van Nazaret: sta op en wandel!”
7 Hij greep hem bij zijn rechterhand en hielp hem overeind. Op hetzelfde moment
werden zijn voeten en enkels gezond.
8 Hij sprong op, ging overeind staan en begon te stappen. Toen ging hij met hen het
tempelterrein op, waar hij rondwandelde, sprong en God prees.
9 Alle mensen die daar waren, zagen hem wandelen en God prijzen.
10 Ze herkenden hem als de man die altijd om aalmoezen vroeg bij de Schone Poort
van de tempel, en ze waren vol verwondering en verbijstering over wat er met hem
was gebeurd.
11 Terwijl hij zich aan Petrus en Johannes vastklampte, stroomden alle mensen die
daar waren nieuwsgierig naar hen toe, op de plaats die de Zuilengalerij van Salomo
heet.
12 Toen Petrus dat zag, sprak hij de mensen toe: “Israëlieten, waarom verbazen
jullie je hierover en waarom staren jullie ons aan alsof het door onze kracht of
godsdienstigheid is dat deze man nu kan wandelen?
13 De God van Abraham, Isaak en Jakob, de God van onze voorvaders, heeft zijn
dienaar Jezus verheerlijkt, die door jullie was uitgeleverd en afgewezen voor de ogen
van Pilatus, zelfs toen die Hem wilde vrijlaten.
14 Jullie hebben de Heilige en Rechtvaardige afgewezen en vroegen om gratie voor
een moordenaar.
15 Jullie hebben de Gever van het leven vermoord, maar God heeft Hem uit de dood
doen verrijzen, en wij zijn daarvan getuige.
16 Op basis van het geloof in de kracht van Jezus is deze man, die jullie zien en
kennen, sterk geworden. Het is dankzij de kracht van Jezus en het geloof dat Hij
schenkt, dat deze man volkomen gezond is geworden in het bijzijn van jullie allen.
17 Volksgenoten, ik weet dat jullie – en ook jullie leiders – uit onwetendheid hebben
gehandeld.

18 Maar zo heeft God vervuld wat Hij vooraf had aangekondigd bij monde van alle
profeten, namelijk dat zijn Messias zou lijden.
19 Kom dus tot inkeer en bekering, opdat jullie zonden worden uitgewist
20 en opdat de Heer tijden van rust zal geven en Hij de Messias zal zenden, die reeds
voor jullie is aangesteld: Jezus.
21 Jezus moet in de hemel blijven tot het tijdstip waarop God alle dingen herstelt,
zoals Hij lang geleden bij monde van de heilige profeten heeft beloofd.
22 Mozes zei immers al: 'De Heer jullie God zal uit jullie eigen mensen een profeet
voor jullie doen opstaan die is zoals ik; luister naar alles wat Hij jullie vertelt.
23 Ieder die niet naar die profeet luistert, zal uit het volk worden verwijderd.'
24 En inderdaad hebben alle profeten, vanaf Samuel en zijn opvolgers, in hun
uitspraken de huidige periode aangekondigd.
25 Jullie zijn de erfgenamen van de profeten en van het verbond dat God met jullie
voorouders heeft gesloten. Hij zei tegen Abraham: 'Door jouw afstammelingen zullen
alle volken op aarde worden gezegend.'
26 Nu God zijn dienaar heeft doen verrijzen, heeft Hij Hem eerst naar jullie gezonden
om jullie te zegenen door elk van jullie van zijn slechte levenswandel af te brengen."

4

1 Terwijl Petrus en Johannes het volk toespraken, kwamen de priesters, de sad-
duceeën en het hoofd van de tempelwacht op hen af.
2 Ze ergerden zich omdat Petrus en Johannes, door het volk over Jezus te onderwi-
jzen, de verrijzenis uit de dood verkondigden.
3 Ze arresteerden hen en omdat het al avond was, zetten ze hen gevangen tot de
volgende dag.
4 Maar veel van de mensen die de toespraak hadden gehoord, kwamen tot geloof en
het aantal gelovigen nam toe tot ongeveer vijfduizend.
5 De volgende dag kwamen de Joodse leiders, oudsten en Schriftgeleerden in
Jeruzalem bijeen.
6 Annas de hogepriester was erbij, en ook Kajafas, Johannes, Alexander en de overige
leden van de familie van de hogepriester.
7 Ze lieten Petrus en Johannes voorleiden en vroegen hen: "Door welke kracht of in
wiens naam hebben jullie dit gedaan?"
8 Petrus raakte vervuld van de Heilige Geest en zei tegen hen: "Leiders en oudsten
van het volk,
9 als wij vandaag worden verhoord vanwege een goede daad die wij hebben verricht
voor een persoon met een handicap, zodat hij daarvan is genezen,
10 dan moet u allen – en ook het hele volk Israël – weten dat deze persoon gezond
voor u staat door de kracht van Jezus Christus van Nazaret, die u heeft gekruisigd
maar die God uit de dood heeft doen verrijzen.
11 Jezus is de steen die door u, de bouwers, werd afgekeurd maar die de hoeksteen
is geworden.
12 Het is door Hem dat we gered moeten worden; de redding is bij niemand anders
te vinden. Er is in de hele wereld geen enkele andere redder voor de mensen."
13 Toen ze de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en beseften dat dit
niet-opgeleide, gewone mannen waren, waren ze verbijsterd. Ze herkenden hen als
mensen die met Jezus hadden opgetrokken.
14 En omdat ze de genezen persoon bij hen zagen staan, hadden ze geen weerwoord.
15 Ze stuurden hen de zaal uit en overlegden met elkaar.

16 Ze zeiden: “Wat zullen we met deze mensen doen? Voor alle inwoners van
Jeruzalem is het duidelijk dat er door hen een opmerkelijk teken is verricht. Dat
kunnen we niet ontkennen.
17 Laten we, om te voorkomen dat dit verder onder het volk bekend raakt, hen
waarschuwen dat ze in geen geval nog iemand in zijn naam mogen toespreken.”
18 Ze riepen hen binnen en verboden hun streng om in de naam van Jezus te spreken
of te onderwijzen.
19 Maar Petrus en Johannes antwoordden: “Is het correct tegenover God om naar u
te luisteren in plaats van naar Hem? Oordeelt u zelf!
20 Wij kunnen echter niet zwijgen over wat we hebben gezien en gehoord.”
21 Nadat ze Petrus en Johannes verder dreigend hadden toegesproken, lieten ze hen
vrij, omdat ze geen manier konden vinden om hen te straffen. Dat kwam door het
volk: iedereen verheerlijkte God voor wat er was gebeurd.
22 De man die door dit wonder was genezen, was meer dan veertig jaar oud.

23 Na hun vrijlating gingen Petrus en Johannes naar hun eigen mensen om verslag
uit te brengen van wat de hoofdpriesters en oudsten tegen hen hadden gezegd.
24 Toen zij het hoorden, baden ze eensgezind luidop tot God: “Machtige Heer, U bent
de Maker van de hemel, de aarde en de zee met alles wat daarin.
25 Door de Heilige Geest sprak U bij monde van uw dienaar en onze voorvader David:
‘Waarom gaan de vreemde volken tekeer en smeden ze dwaze plannen?
26 De koningen van de aarde stellen zich op en de heersers verzamelen zich tegen
de Heer en zijn Messias.’
27 Want inderdaad hebben Herodes, Pontius Pilatus, de niet-Joden en het volk Israël
zich in deze stad tegen uw heilige Dienaar Jezus, uw Gezalfde, verzameld
28 om te doen wat U, in uw macht en volgens uw wil, reeds had besloten dat er zou
gebeuren.
29 En nu, Heer, kijk naar hun dreigementen en stel uw nederige dienaren in staat
om in alle vrijmoedigheid uw Woord te verkondigen.
30 Strek uw hand uit om te genezen en doe tekenen en wonderen door de kracht van
uw heilige dienaar Jezus.”
31 Nadat ze hadden gebeden, beefde de plaats waar ze bijeen waren. Ze raakten
allen vervuld van de Heilige Geest en verkondigden vrijmoedig het Woord van God.

32 De groep gelovigen was volkomen eensgezind en niemand beschouwde zijn
eigendommen als zijn eigen bezit, maar ze hadden alles gemeenschappelijk.
33 De apostelen bleven met grote kracht getuigen over de verrijzenis van de Heer
Jezus, en Zijn rijke genade rustte op hen allen.
34 Ook leed niemand onder hen gebrek. Er waren namelijk eigenaars die hun land
of huizen verkochten en de opbrengst daarvan
35 ter beschikking van de apostelen stelden; het werd naar behoefte onder iedereen
verdeeld.
36 Er was een leviet die uit Cyprus afkomstig was, Jozef, die door de apostelen
Barnabas werd genoemd, wat “zoon van bemoediging” betekent.
37 Hij bezat een akker en verkocht die. De opbrengst bracht hij bij de apostelen en
stelde het hun ter beschikking.

5

1 Iemand die Ananias heette, verkocht samen met zijn vrouw Saffira een stuk grond.
2 Met medeweten van zijn vrouw hield hij een deel van de opbrengst achter. De rest
bracht hij naar de apostelen en stelde het hun ter beschikking.

3 Maar Petrus zei: “Ananias, hoe is het mogelijk dat de satan je hart heeft vervuld,
zodat je de Heilige Geest probeert te bedriegen door een deel van de opbrengst van
het stuk grond achter te houden?
4 Vóór de verkoop was het toch jouw eigendom? En erna beschikte je toch zelf over
de opbrengst? Hoe is het mogelijk dat je tot het besluit was gekomen om dit te doen?
Je hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.”
5 Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en stierf. En ieder die ervan
hoorde, schrok hevig.
6 De jonge mannen wikkelden hem in doeken, droegen hem weg en begroeven hem.
7 Ongeveer drie uur later kwam zijn vrouw binnen. Zij wist niet wat er gebeurd was.
8 Petrus vroeg haar: “Vertel eens, hebben jullie het stuk grond voor dit bedrag
verkocht?” Zij antwoordde: “Ja, voor dit bedrag.”
9 Toen zei Petrus tegen haar: “Hoe is het mogelijk dat jullie met elkaar hebben
afgesproken om de Geest van de Heer op de proef te stellen? De voetstappen van
de mensen die je man hebben begraven zijn al te horen bij de deur. En ook jou zullen
ze wegdragen.”
10 Op hetzelfde moment viel ze voor zijn voeten neer en stierf. Toen de jongemannen
binnenkwamen, troffen ze haar dood aan. Ze droegen haar weg en begroeven haar
bij haar man.
11 De hele kerkgemeenschap en ieder die ervan hoorde, werd erg bang.

12 De apostelen verrichtten veel tekenen en wonderen onder het volk. Alle gelovigen
kwamen eensgezind bijeen in de Zuilengalerij van Salomo.
13 Van de anderen durfde niemand zich bij hen aan te sluiten, maar het volk sprak
lovend over hen.
14 Toch kwamen nog meer mannen én vrouwen tot het geloof in de Heer.
15 Men droeg zelfs de zieken de straat op en legde hen daar op bedden en matten, in
de hoop dat ten minste Petrus' schaduw in het voorbijgaan op sommigen van hen zou
vallen.
16 Ook uit de plaatsen rondom Jeruzalem kwamen grote aantallen mensen naar hen
toe. Ze brachten zieken en door onreine geesten gekwelden mee en die werden allen
genezen.

17 Toen kwam de hogepriester in actie met al zijn medestanders; dat waren de
sadduceeën. Vervuld van afgunst
18 arresteerden ze de apostelen en sloten ze hen op in de gevangenis.
19 Maar 's nachts opende een engel van de Heer de gevangenisdeuren en leidde hen
naar buiten.
20 Hij zei: “Ga op het tempelterrein staan en vertel al het nieuws over dit nieuwe
leven aan de mensen.”
21 De apostelen luisterden; rond zonsopgang gingen ze het tempelterrein op en
onderwezen verder. Inmiddels kwamen de hogepriester en zijn medestanders aan.
Ze riepen de hele Joodse raad – de voltallige raad van oudsten van de Israëlieten –
bijeen en gaven opdracht om de apostelen op te halen uit de gevangenis.
22 Maar toen de tempelwachters in de gevangenis aankwamen, vonden ze hen daar
niet. Ze gingen terug en brachten verslag uit:
23 “We stelden vast dat de gevangenis zorgvuldig afgesloten was, en de bewakers
stonden bij de deuren, maar toen we die openden, troffen we binnen niemand aan.”
24 Toen het hoofd van de tempelwacht en de hoofdpriesters die woorden hoorden,
vroegen ze zich vertwijfeld af wat er aan de hand was.
25 Toen kwam iemand hen verwittigen: “De mannen die u gevangen had gezet, staan
op het tempelterrein het volk te onderwijzen.”

26 Het hoofd van de tempelwacht ging er met zijn agenten op af en haalde de
apostelen op zonder gebruik van geweld, want ze waren bang dat het volk hen anders
zou stenigen.
27 De opgehaalde apostelen werden voor de Joodse raad geleid. De hogepriester
vroeg hun:
28 “Wij hebben jullie toch streng verboden om in de naam van die Man te
onderwijzen? Maar nu zijn jullie bezig om jullie leer in heel Jeruzalem te verspreiden
en willen jullie ons aansprakelijk stellen voor zijn dood!”
29 Petrus en de andere apostelen antwoordden: “Men moet God meer gehoorzamen
dan de mensen.
30 De God van onze voorouders heeft Jezus doen verrijzen, nadat u Hem had
omgebracht door Hem aan een kruis te hangen.
31 God heeft Hem verheven naar de plaats aan zijn rechterzijde, als heerser en
redder, opdat Hij inkeer en vergeving van zonden aan Israël zou schenken.
32 Daarvan zijn wij getuigen, evenals de Heilige Geest, die door God wordt
geschonken aan de mensen die Hem gehoorzamen.”
33 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden ze woedend en wilden ze
de apostelen ombrengen.
34 Maar een farizeeër die Gamaliël heette, een Wetgeleerde die door het hele volk
werd gerespecteerd, stond op in de vergadering en liet de apostelen kort naar buiten
sturen.
35 Vervolgens sprak hij de vergadering toe: “Israëlieten, overweeg zorgvuldig wat u
met deze mannen gaat doen.
36 Want enige tijd geleden trad Teudas op. Hij beweerde dat hij een bijzonder man
was en ongeveer vierhonderd mensen sloten zich bij hem aan. Hij werd omgebracht
en zijn aanhang viel uiteen; er bleef niets van over.
37 Verder trad Judas de Galileeër op, in de dagen van de volkstelling. Hij leidde
een aantal mensen in een opstand. Ook hij is omgekomen en zijn aanhang werd
uiteengedreven.
38 En wat de voorliggende zaak betreft zeg ik u: laat deze mensen met rust. Laat
hen gaan. Want als dit plan en deze activiteiten mensenwerk zijn, zullen ze worden
vernietigd.
39 Maar als dit van God is, kan u het niet vernietigen en kan zelfs blijken dat u
God aan het tegenwerken bent.” De leden van de Joodse raad lieten zich door hem
overtuigen.
40 Ze riepen de apostelen naar binnen, geselden hen, verboden hun streng om in de
naam van Jezus te spreken en lieten hen vrij.
41 De apostelen verlieten de Joodse raad, vol vreugde omdat ze waardig waren geacht
om vernedering te ondergaan omwille van Jezus.
42 En elke dag waren ze zonder ophouden op het tempelterrein en aan huis aan het
onderwijzen en verkondigen dat Jezus de Messias is.

6

1 Terwijl het aantal volgelingen van Jezus in die tijd almaar toenam, begonnen de
Griekstaligen te klagen over de Arameestaligen, omdat de Griekstalige weduwen over
het hoofd werden gezien bij de dagelijkse voedselbedeling.
2 Daarom riepen de Twaalf de hele groep volgelingen van Jezus bijeen en zeiden:
“Het zou ongepast zijn als wij de verkondiging van het Woord van God zouden
verwaarlozen om maaltijden uit te delen.

3 Daarom, geloofsgenoten: kies uit jullie midden zeven mannen die een goede
reputatie hebben en die vervuld van de Geest en vol wijsheid zijn. Hen zullen wij
voor deze taak aanstellen.
4 En wij zullen ons blijven bezighouden met het gebed en het verkondigen van de
boodschap van God."
5 De hele gemeenschap was tevreden met dit voorstel. Men koos Stefanus, een
man vol van geloof en de Heilige Geest, en ook Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon,
Parmenas en Nikolaüs uit Antiochië, een bekeerling tot het jodendom.
6 Ze stelden hen aan de apostelen voor en die baden voor hen en legden hun de
handen op.
7 Het Woord van God bleef zich verspreiden en het aantal volgelingen van Jezus in
Jeruzalem nam sterk toe. Ook een grote groep priesters aanvaardde het geloof.
8 Stefanus was vol genade en kracht en deed grote wonderen en tekenen onder het
volk.
9 Maar sommige leden van de zogeheten Synagoge van de Vrijgelaten Slaven – ze
waren afkomstig uit Cyrene, Alexandrië, Cilicië en Asia – gingen met Stefanus in
discussie.
10 Ze konden echter niet op tegen de wijsheid die de Geest hem gaf bij het spreken.
11 Daarom zetten ze enkele mannen ertoe aan te beweren: "Wij hebben hem
lasterlijke taal horen spreken tegen Mozes en God."
12 Ze hitsten zowel het volk als de oudsten en de Schriftgeleerden op. Vervolgens
pakten ze Stefanus op. Ze leidden hem voor de Joodse raad.
13 Ook lieten ze valse getuigen naar voren komen, die zeiden: "Deze man spreekt
zich zonder ophouden uit tegen dit heiligdom en tegen de Wet.
14 Want we hebben hem horen zeggen dat die Jezus van Nazaret deze plaats zal
afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes aan ons heeft overgeleverd."
15 Iedereen die in de Joodse raad zitting had, keek naar Stefanus en zag dat zijn
gezicht eruitzag als dat van een engel.

7

1 De hogepriester vroeg: "Is dat waar?"
2 Stefanus antwoordde: "Volksgenoten en leiders, luister. De hemelse God verscheen
aan onze voorvader Abraham toen die nog in Mesopotamië was, voordat hij zich in
Haran vestigde.
3 God zei tegen hem: 'Verlaat je land en je familie en ga naar het land dat Ik je zal
tonen.'
4 Toen vertrok Abraham uit het land van de Chaldeeën en vestigde hij zich in Haran.
Nadat zijn vader was gestorven, stuurde God hem naar dit land, waar u nu woont.
5 God gaf hem hier geen grond in eigendom, zelfs geen klein stukje. Wel beloofde
God dat Hij het land later aan hem en zijn afstammelingen in bezit zou geven, hoewel
Abraham toen nog geen kinderen had.
6 God zei dat zijn afstammelingen als vreemdelingen in het land van anderen zouden
verblijven, die hen tot slaven zouden maken en hen vierhonderd jaar lang slecht
zouden behandelen.
7 'Maar Ik zal het volk dat zij als slaven dienen veroordelen', zei God, 'en daarna
zullen ze wegtrekken en Mij hier vereren.'
8 Toen gaf God Abraham het verbond van de besnijdenis. Later kreeg Abraham een
zoon, Isaak, en hij besneed hem op de achtste dag na zijn geboorte. Isaak werd vader
van Jakob en Jakob van de twaalf stamvaders.
9 De stamvaders werden afgunstig op Jozef en verkochten hem naar Egypte. Maar
God was bij hem

10 en bevrijdde hem uit al zijn ellende. God schonk Jozef wijsheid en zorgde dat hij
in de gunst kwam bij Farao, de koning van Egypte. Die stelde hem aan als bestuurder
van Egypte en hoofd van zijn hofhouding.
11 Er brak echter hongersnood uit in heel Egypte en Kanaän. De ellende was groot
en onze voorouders konden geen eten meer vinden.
12 Toen Jakob hoorde dat er graan was in Egypte, stuurde hij onze voorvaders daar
een eerste keer heen.
13 Bij het tweede bezoek maakte Jozef zich aan zijn broers bekend en kwam Farao
Jozefs afkomst te weten.
14 Toen stuurde Jozef hen terug om zijn vader Jakob en zijn hele familie op te halen,
75 personen.
15 En zo kwam Jakob in Egypte terecht, waar hij en onze voorouders zijn gestorven.
16 Ze werden naar Sichem overgebracht en bijgezet in het graf dat Abraham voor
een geldbedrag had gekocht van de Chamorieten in Sichem.
17 En naarmate het tijdstip naderde waarop God de belofte zou vervullen die Hij aan
Abraham gedaan had, werd het volk Israël in Egypte groter en talrijker.
18 Later werd iemand anders koning van Egypte, iemand die niet wist wie Jozef was.
19 Hij ging bedrieglijk met ons volk om en behandelde onze voorouders slecht: hij
dwong hen hun baby's buiten achter te laten, zodat ze zouden sterven.
20 In die tijd werd Mozes geboren. Hij was bijzonder mooi. Drie maanden lang werd
voor hem gezorgd door zijn eigen familie.
21 Maar toen hij buiten werd achtergelaten, werd hij door de dochter van Farao
geadopteerd en als haar eigen zoon opgevoed.
22 Mozes werd opgeleid in alle wijsheid van de Egyptenaren en was krachtig in
woord en daad.
23 Toen hij veertig jaar oud werd, besloot hij zijn verwanten, de Israëlieten, te
bezoeken.
24 Hij zag dat een van hen werd mishandeld, schoot hem te hulp en zorgde voor
vergelding door de Egyptenaar dood te slaan.
25 Hij dacht dat zijn volksgenoten wel zouden beseffen dat God hem zou gebruiken
om hen te bevrijden, maar ze begrepen het niet.
26 De volgende dag zag hij Israëlieten met elkaar vechten. Hij probeerde hen met
elkaar te verzoenen door te zeggen: ‘Mannen, jullie zijn volksgenoten. Waarom doen
jullie elkaar kwaad?’
27 De man die zijn volksgenoot mishandelde, duwde Mozes weg en zei: ‘Wie heeft
jou als leider en rechter over ons aangesteld?
28 Wil je mij ombrengen zoals je gisteren die Egyptenaar hebt omgebracht?’
29 Toen Mozes dat hoorde, vluchtte hij. Hij woonde als vreemdeling in het land
Midian en kreeg daar twee zonen.
30 Na verloop van veertig jaar verscheen in de wildernis bij de berg Sinaï een engel
aan Mozes, in de vlammen van een brandende doornstruik.
31 Mozes verwonderde zich over wat hij zag. Toen hij dichterbij kwam om het beter
te bekijken, klonk de stem van de Heer:
32 ‘Ik ben de God van je voorvaders, de God van Abraham, Isaak en Jakob.’ Mozes
begon te beven en durfde niet te kijken.
33 Toen zei de Heer tegen hem: ‘Trek je schoenen uit, want de plaats waar je staat is
heilige grond.
34 Ik heb gezien dat mijn volk wordt mishandeld in Egypte, Ik heb hun zuchten
gehoord en Ik ben gekomen om hen te bevrijden. Kom hier, dan zend Ik je naar
Egypte.’

35 Dit is de Mozes die de mensen hadden afgewezen door te zeggen: ‘Wie heeft jou
als leider en rechter aangesteld?’ Maar God gebruikte een engel die in de doornstruik
aan hem verscheen om hem naar hen toe te sturen als leider en verlosser.
36 Hij leidde hen weg en deed wonderen en tekenen in het land Egypte, bij de Rode
Zee en in de woestijn, veertig jaar lang.
37 Dit is de Mozes die tegen de Israëlieten zei: ‘God zal uit jullie eigen mensen een
profeet zoals ik voor jullie doen opstaan.’
38 Hij was bij ons volk in de woestijn, bij onze voorouders en bij de engel die tot hem
sprak op de berg Sinaï. Hij ontving levende woorden om aan ons door te geven.
39 Onze voorouders weigerden hem echter te gehoorzamen; ze wezen hem af en
verlangden terug naar Egypte.
40 Ze zeiden tegen Aäron: ‘Maak goden die de weg voor ons zullen leiden. Want we
weten niet wat er gebeurd is met die Mozes, die ons het land Egypte heeft uitgeleid.’
41 Het was in die periode dat ze een afgodsbeeld in de vorm van een kalf maakten, er
offers aan brachten en zich verheugden over iets dat ze eigenhandig gemaakt hadden.
42 Maar God keerde zich van hen af en gaf hen over aan de verering van de
hemellichamen, zoals in het boek van de profeten staat:
‘Hebben jullie Mij veertig jaar lang in de woestijn offers en slachtoffers gebracht,
Israëlieten?
43 Nee, jullie hebben de tent voor de verering van Moloch meegedragen
en de ster van de god Refan, en de afgodsbeelden die jullie hebben gemaakt om
te aanbidden.
Daarom zal ik jullie wegvoeren tot voorbij Babylon.’
44 Onze voorouders in de woestijn hadden de tent bij zich die op Gods aanwezigheid
wees – gemaakt volgens de instructies die Hij aan Mozes had gegeven en volgens het
voorbeeld dat Mozes had gezien.
45 Onze latere voorouders brachten de tent mee toen ze onder leiding van Jozua het
land veroverden op de volken die God voor hen verdreef. De tent bleef in het land tot
de tijd van David.
46 David vond genade bij God en hij wilde graag voorzien in een heiligdom voor
Jakobs God.
47 Het was echter Salomo die een tempel voor Hem bouwde.
48 Toch woont de Allerhoogste niet in heiligdommen die door mensen zijn gebouwd.
Zoals de profeet zegt:
49 ‘De hemel is mijn troon en de aarde mijn voetenbank.
Wat voor huis ga je dan voor Mij bouwen, zegt de Heer,
of op welke plaats zal Ik verblijven?
50 Heb Ik dit alles niet zelf gemaakt?’
51 Koppige mensen, onbesneden van hart en oren, jullie verzetten je altijd tegen de
Heilige Geest, net als jullie voorouders!
52 Wie van de profeten hebben jullie voorouders niet vervolgd? Zij hebben zelfs de
mensen gedood die de komst van de Rechtvaardige hebben aangekondigd. En nu zijn
jullie zijn verraders en moordenaars geworden,
53 jullie die de Wet door de tussenkomst van engelen hebben ontvangen, maar er
niet naar leven!”
54 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden ze zo kwaad op hem dat
ze begonnen te knarsetanden.
55 Maar Stefanus, vervuld van de Heilige Geest, tuurde naar de hemel. Hij zag Gods
hemelse pracht en Jezus die aan Gods rechterzijde stond.
56 “Kijk”, zei hij, “ik zie dat de hemel is geopend en dat de Mensenzoon aan Gods
rechterzijde staat.”

57 Toen begonnen ze luid te schreeuwen, bedekten hun oren en stormden met zijn
allen op hem af.
58 Ze sleurden hem de stad uit en begonnen hem te stenigen. De getuigen gaven hun
mantels in bewaring bij een jongeman die Saulus heette.
59 Terwijl ze hem stenigden, bad Stefanus: “Heer Jezus, ontvang mijn geest.”
60 Hij viel op zijn knieën en schreeuwde: “Heer, reken hun deze zonde niet aan.” Na
die woorden stierf hij.

8

1 Saulus stemde in met de moord op Stefanus. Diezelfde dag barstte er een grote
vervolging van de kerkgemeenschap in Jeruzalem los; met uitzondering van de
apostelen raakten allen verspreid over de gebieden Judea en Samaria.
2 Stefanus werd begraven door mensen die God respecteerden en er werd diep om
hem gerouwd.
3 Maar Saulus begon de kerkgemeenschap te gronde te richten: hij drong het ene
huis na het andere binnen, sleurde zowel mannen als vrouwen weg en liet hen
gevangenzetten.
4 Zij die verspreid raakten, trokken rond en verkondigden het evangelie.
5 Filippus ging naar de stad Samaria en verkondigde daar de Messias.
6 Toen de mensenmassa Filippus hoorde spreken en de wonderlijke tekenen zag die
hij deed, luisterde iedereen geboeid naar zijn boodschap.
7 Bij veel mensen met onreine geesten kwamen die luid schreeuwend naar buiten
en velen die verlamd of slecht ter been waren, werden genezen.
8 Daarom was er veel vreugde in die stad.
9 Nu was er iemand die Simon heette en die al enige tijd magie had bedreven in
de stad. Hij deed de mensen van Samaria versteld staan en beweerde dat hij een
bijzonder persoon was.
10 Alle mensen, van de geringste tot de aanzienlijkste, luisterden geboeid naar hem
en zeiden: “Hij is de god die de Grote Macht wordt genoemd.”
11 Ze luisterden zo geboeid naar hem omdat zijn magie lange tijd indruk op hen had
gemaakt.
12 Maar toen ze Filippus gingen geloven, die het goede nieuws over Gods koninkrijk
en over Jezus Christus verkondigde, werden ze gedoopt, zowel mannen als vrouwen.
13 Ook Simon zelf kwam tot geloof. Hij werd gedoopt en bleef voortdurend bij
Filippus in de buurt, want hij was onder de indruk van de tekenen en grote wonderen
die hij zag.
14 Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria het Woord van God had
aanvaard, stuurden ze Petrus en Johannes naar de nieuwe gelovigen.
15 Eenmaal aangekomen baden ze voor hen, dat ze de Heilige Geest mochten
ontvangen,
16 want Hij was op nog geen van hen neergedaald; ze waren enkel gedoopt in de
naam van de Heer Jezus.
17 Toen legden Petrus en Johannes hun de handen op en ontvingen zij de Heilige
Geest.
18 Toen Simon zag dat de Geest werd gegeven via handoplegging door de apostelen,
bood hij hun geld aan en zei:
19 “Geef mij ook deze macht, zodat iedereen bij wie ik de handen opleg, de Heilige
Geest zal ontvangen.”
20 Maar Petrus zei tegen hem: “Laat jouw geld samen met jou ten onder gaan als je
denkt dat je Gods gave met geld kan kopen.

21 Jij krijgt geen enkel aandeel in wat wij doen, want je houding tegenover God is
niet oprecht.
22 Bekeer je dus van dit kwaad en bid de Heer om je te vergeven voor de slechte
bedoelingen in je hart,
23 want ik zie dat je vol afgunst bent en in het kwaad verstrikt zit."
24 Simon antwoordde: "Bid voor mij tot de Heer, dat niets van wat jullie hebben
gezegd mij zal overkomen."
25 Nadat Petrus en Johannes hadden gepredikt en het Woord van de Heer hadden
gesproken, keerden ze terug naar Jeruzalem. Onderweg verkondigden ze in veel
Samaritaanse dorpen het evangelie.
26 En tegen Filippus zei een engel van de Heer: "Ga op reis in zuidelijke richting,
naar de weg van Jeruzalem naar Gaza." Dit is een verlaten weg.
27 Daarom ging hij op pad. Daar bevond zich een Ethiopiër, een eunuch van de
hofhouding van de kandake, de Ethiopische koningin. Hij beheerde haar hele schatkist
en was naar Jeruzalem geweest om God te aanbidden.
28 Op de terugweg zat hij in zijn wagen het boek van de profeet Jesaja te lezen.
29 Toen zei de Geest tegen Filippus: "Ga naar die wagen toe en blijf erbij."
30 Toen Filippus erheen ging, hoorde hij de Ethiopiër uit de profeet Jesaja voorlezen.
Hij vroeg hem: "Begrijpt u wat u aan het lezen bent?"
31 Hij antwoordde: "Hoe zou ik dat kunnen zonder dat iemand mij uitleg geeft?" En
hij stond erop dat Filippus zou instappen en bij hem zou komen zitten.
32 Hij was het volgende Schriftgedeelte aan het lezen:
"Hij werd als een schaap naar de slacht geleid,
als een lam dat stil is bij zijn scheerder deed hij zijn mond niet open.
33 In zijn vernedering werd zijn recht hem ontnomen.
Wie kan over zijn afstammelingen vertellen?
Want zijn leven werd van de aarde weggenomen."
34 De eunuch vroeg aan Filippus: "Mag ik u vragen over wie de profeet het hier heeft?
Over zichzelf of iemand anders?"
35 Filippus begon te vertellen en met dit Schriftgedeelte als uitgangspunt
verkondigde hij hem het evangelie van Jezus.
36 Terwijl ze nog onderweg waren, kwamen ze bij water. De eunuch zei: "Kijk, water!
Wat zou mij ervan weerhouden om gedoopt te worden?"
38 Hij liet de wagen tot stilstand brengen, ze gingen allebei het water in en Filippus
doopte de eunuch.
39 En toen ze uit het water kwamen, nam de Geest van de Heer Filippus weg. De
eunuch zag hem niet meer, en hij vervolgde zijn reis vol vreugde.
40 Filippus bleek in Azotus te zijn. Hij verkondigde het evangelie in alle steden waar
hij langstrok, totdat hij in Caesarea aankwam.

9

1 Saulus ging nog altijd tegen de volgelingen van de Heer tekeer door hen met de
dood te bedreigen. Hij ging naar de hogepriester
2 en vroeg hem om brieven voor de synagogen in Damascus, opdat hij, als hij daar
mensen zou vinden die bij de Weg hoorden, hen zou kunnen gevangennemen en naar
Jeruzalem brengen, zowel mannen als vrouwen.
3 Maar terwijl hij onderweg was – hij was al bijna bij Damascus – werd hij plots
beschenen door een licht uit de hemel.
4 Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem zeggen: "Saul, Saul, waarom
vervolg je Mij?"

5 Hij vroeg: “Wie bent U, Heer?” De stem zei: “Ik ben Jezus, degene die jij vervolgt.
6 Maar kom overeind en ga de stad in. Dan zal aan je worden verteld wat je moet doen.”
7 Zijn medereizigers stonden sprakeloos: ze hoorden wel de stem, maar zagen niemand.
8 Saulus stond op van de grond en hoewel hij zijn ogen open had, zag hij niets. Ze namen hem bij de hand en leidden hem zo Damascus binnen.
9 Drie dagen lang kon hij niet zien en at en dronk hij niet.
10 Nu bevond zich in Damascus een volgeling van Jezus die Ananias heette. In een visioen zei de Heer tegen hem: “Ananias!” Hij antwoordde: “Hier ben ik, Heer!”
11 De Heer zei tegen hem: “Sta op, ga naar de straat die de Rechte Straat heet en vraag bij het huis van Judas naar iemand uit Tarsus die Saulus heet. Hij is aan het bidden
12 en heeft in een visioen een man zien binnenkomen die Ananias heet en die hem de handen oplegde om hem weer te laten zien.”
13 Ananias antwoordde echter: “Heer, ik heb van veel mensen over deze man gehoord, dat hij de mensen in Jeruzalem die bij U horen veel kwaad heeft aangedaan.
14 En hij heeft van de hoofdpriesters de volmacht gekregen om iedereen hier gevangen te nemen die U aanbidt.”
15 Maar de Heer zei tegen Ananias: “Ga, want Ik heb deze man uitverkoren om aan de niet-Joden en hun leiders, maar ook aan het volk Israël, te verkondigen wie Ik ben.
16 Ik zal hem tonen hoezeer hij zal moeten lijden omwille van Mij.”
17 Ananias vertrok, ging het huis binnen, legde Saulus de handen op en zei: “Saul, broeder, de Heer die aan jou is verschenen toen je naar hier onderweg was – Jezus – heeft mij gestuurd opdat je weer zal zien en met de Heilige Geest wordt vervuld.”
18 Meteen was het alsof er vliezen van Saulus' ogen vielen. Hij kon weer zien, stond op en werd gedoopt.
19 Nadat hij had gegeten, kwam Saulus weer op krachten. Hij bleef enkele dagen bij de volgelingen van Jezus in Damascus
20 en begon meteen in de synagogen te verkondigen dat Jezus de Zoon van God is.
21 Alle mensen die hem hoorden spreken, waren perplex en zeiden: “Is dit niet de man die in Jeruzalem de mensen die Jezus aanroepen vervolgde en die hier is gekomen om hen gevangen te nemen en aan de hoofdpriesters voor te leiden?”
22 Saulus' optreden werd steeds krachtiger en hij bracht de Joodse mensen die in Damascus woonden in verwarring door aan te tonen dat Jezus de Messias is.
23 Na een aantal dagen spanden enkele Joodse mensen samen om hem te doden.
24 Hun plan raakte echter bij Saulus bekend. Dag en nacht bewaakten ze de stadspoorten om hem te kunnen doden.
25 Maar Saulus' volgelingen namen hem 's nachts mee en lieten hem in een korf door een opening in de stadsmuur naar beneden zakken.
26 In Jeruzalem aangekomen, probeerde Saulus zich bij de volgelingen van Jezus aan te sluiten. Maar iedereen was bang voor hem, men geloofde niet dat hij een volgeling van Jezus was geworden.
27 Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem bij de apostelen. Hij vertelde hun hoe Saulus onderweg de Heer had gezien en Hij tot hem had gesproken, en hoe Saulus in Damascus vrijmoedig in de naam van Jezus had gesproken.
28 Saulus bleef bij hen en bewoog zich vrij binnen Jeruzalem, terwijl hij vrijmoedig sprak in de naam van de Heer.
29 Hij praatte en discussieerde ook met de Griekstalige Joden, maar zij probeerden hem om te brengen.

30 Toen de gelovigen dat te weten kwamen, brachten ze hem naar Caesarea en
stuurden hem verder naar Tarsus.
31 De kerkgemeenschap in heel Judea, Galilea en Samaria kende vrede, werd
opgebouwd, leefde in ontzag voor de Heer, werd bemoedigd door de Heilige Geest
en groeide in aantal.
32 Petrus reisde door het hele land en kwam zo bij de gelovigen die in Lydda
woonden.
33 Hij trof daar iemand aan die Eneas heette en al acht jaar verlamd en bedlegerig
was.
34 Petrus zei tegen hem: “Eneas, Jezus Christus geneest je. Sta op en maak je bed op.”
Eneas stond meteen op.
35 Alle inwoners van Lydda en Saron zagen hem en bekeerden zich tot de Heer.
36 Nu was er in Joppe een volgelinge van Jezus die Tabita heette. Dat wordt vertaald
als Dorkas. Zij deed veel goede daden en gaf aan de armen.
37 Het was in die tijd dat zij ziek werd en stierf. Ze werd gewassen en in een
bovenzaal opgebaard.
38 Lydda is dicht bij Joppe en toen de volgelingen van Jezus hoorden dat Petrus daar
was, stuurden ze twee mannen naar hem toe met het verzoek: “Kom zonder uitstel bij
ons.”
39 Petrus ging meteen met hen mee. Eenmaal aangekomen brachten ze hem naar de
bovenzaal. Alle weduwen kwamen huilend om hem heen staan en toonden hem de
tunieken en mantels die Dorkas had gemaakt toen ze nog leefde.
40 Petrus stuurde iedereen naar buiten, knielde neer en bad. Vervolgens keerde hij
zich tot het lichaam en zei: “Tabita, sta op.” Ze opende haar ogen en toen ze Petrus
zag, ging ze overeind zitten.
41 Hij nam haar bij de hand en hielp haar opstaan. En nadat hij de gelovigen,
inclusief de weduwen, had geroepen, toonde hij hun dat ze leefde.
42 Dit raakte in heel Joppe bekend en velen kwamen tot geloof in de Heer.
43 Petrus bleef enige tijd in Joppe, bij een leerlooier die Simon heette.

10

1 Er was in Caesarea iemand die Cornelius heette, een centurio van wat de Italiaanse
legerafdeling werd genoemd.
2 Hij en zijn hele huishouden hadden eerbied en ontzag voor God, en hij gaf veel aan
de armen van het volk en bad aanhoudend tot God.
3 Op een dag, rond drie uur 's middags, had Cornelius een visioen waarin hij duidelijk
zag dat er een engel van God bij hem binnenkwam en tegen hem zei: “Cornelius!”
4 Hij keek hem verschrikt aan en vroeg: “Wat is er, meneer?” De engel antwoordde:
“Je gebeden en je giften voor de armen hebben God bereikt en Hij heeft er acht op
geslagen.
5 Stuur dus mannen naar Joppe om een zekere Simon op te halen, die Petrus wordt
genoemd.
6 Hij logeert bij een zekere Simon de leerlooier, die in een huis aan zee woont.”
7 Zodra de engel die met hem had gesproken was vertrokken, riep Cornelius twee
van zijn huisslaven en een soldaat die in zijn dienst was en ontzag voor God had.
8 Nadat hij hun alles had uitgelegd, stuurde hij hen naar Joppe.
9 De volgende dag, toen ze onderweg waren en in de buurt van de stad kwamen,
was Petrus het dakterras opgegaan om te bidden. Het was ongeveer twaalf uur.
10 Hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl men iets voor hem klaarmaakte, kreeg
hij een visioen.

11 Hij zag dat de hemel openging en er een voorwerp naar beneden kwam dat op
een groot laken leek en aan de vier hoeken naar de aarde werd neergelaten.
12 Er zaten allerlei viervoetige dieren en wilde reptielen en vogels in.
13 Hij hoorde een stem tegen hem zeggen: “Ga je gang, Petrus, slacht en eet.”
14 Maar Petrus antwoordde: “Dat nooit, Heer, want ik heb nog nooit iets gegeten dat
verwerpelijk of onrein is.”
15 Petrus hoorde de stem nogmaals: “Wat God rein heeft verklaard, mag jij niet als
onrein behandelen.”
16 Dit gebeurde driemaal. Meteen daarna werd het voorwerp naar de hemel
opgetrokken.
17 Terwijl Petrus zich verwonderd afvroeg wat het visioen dat hij had gezien
betekende, stonden de mannen die door Cornelius waren gestuurd en die naar het
huis van Simon hadden gevraagd, al voor de poort.
18 Ze riepen: “Logeert Simon die Petrus wordt genoemd hier?”
19 Terwijl Petrus nog over het visioen nadacht, zei de Geest tegen hem: “Luister, er
zijn drie mannen naar je op zoek.
20 Sta op, ga naar beneden en ga zonder aarzelen met hen mee, want Ik heb hen
gestuurd.”
21 Petrus ging naar beneden en zei tegen de mannen: “Ik ben degene die jullie
zoeken. Wat is de reden van jullie komst?”
22 Ze zeiden: “Cornelius, een centurio, een integere man met ontzag voor God, en
die een goede reputatie heeft bij het hele Joodse volk, heeft van een engel van God de
opdracht ontvangen om u naar zijn huis uit te nodigen en te luisteren naar wat u te
zeggen hebt.”
23 Petrus liet hen binnen en verleende hun onderdak.

De volgende ochtend ging hij met hen op pad. Enkele gelovigen uit Joppe reisden
mee.
24 De dag erna kwamen ze in Caesarea aan. Cornelius was Petrus aan het opwachten
en had zijn familie en beste vrienden bijeengeroepen.
25 Toen Petrus op het punt stond om naar binnen te gaan, kwam Cornelius naar hem
toe en liet zich aan Petrus' voeten vallen om hem te eren.
26 Maar die deed hem opstaan door te zeggen: “Ga maar staan, ik ben slechts een
mens.”
27 Terwijl hij met hem praatte, ging Petrus mee naar binnen, waar hij zag dat er een
groot aantal mensen was bijeengekomen.
28 Hij zei tegen hen: “Zoals u weet is het voor een Jood verboden om met
vreemdelingen om te gaan of hen te bezoeken. Maar God heeft mij getoond dat ik
geen enkel mens verwerpelijk of onrein moet noemen.
29 Dus toen ik werd uitgenodigd, ben ik zonder bezwaar gekomen. Daarom vraag ik
u, om welke reden hebt u mij laten ophalen?”
30 Cornelius antwoordde: “Drie dagen geleden was ik rond deze tijd, rond drie uur
's middags, thuis aan het bidden, toen er plots een man in blinkende kleren voor me
stond.
31 Hij zei: ‘Cornelius, God heeft je gebed gehoord en Hij heeft acht geslagen op je
giften voor de armen.
32 Stuur daarom iemand naar Joppe om Simon op te halen, die Petrus wordt
genoemd. Hij logeert in het huis van Simon de leerlooier, bij de zee.’
33 Ik heb u meteen laten ophalen en u hebt er goed aan gedaan om te komen. Wij
allen zijn hier in Gods tegenwoordigheid aanwezig om te luisteren naar alles wat de
Heer u beveelt aan ons te zeggen.”

34 Toen nam Petrus het woord. Hij zei: “Nu begrijp ik werkelijk dat er bij God geen
favoritisme is,
35 maar dat iedereen, uit welk volk ook, die ontzag voor Hem heeft en een
rechtvaardig leven leidt, welkom bij Hem is.
36 De boodschap die Hij aan de Israëlieten heeft gezonden, de verkondiging van het
evangelie van vrede door Jezus Christus, is als volgt: Hij is Heer over alle mensen.
37 U weet wat er in heel Judea is gebeurd, vanaf het begin in Galilea na de doop die
Johannes verkondigde,
38 hoe God Jezus van Nazaret met de Heilige Geest en met macht heeft gezalfd en
hoe Jezus al rondtrekkende goede daden deed en mensen genas die in de macht van
de duivel waren, omdat God met Hem was.
39 Wij zijn ooggetuigen van alles wat Hij heeft gedaan in het Joodse land en in
Jeruzalem. Hij werd gedood door kruisiging,
40 maar God heeft Hem op de derde dag doen verrijzen en heeft ervoor gezorgd dat
Hij werd gezien.
41 Niet door het hele volk, maar door ooggetuigen die reeds door God waren
uitgekozen, door ons die met Jezus hebben gegeten en gedronken nadat Hij uit de
dood was verrezen.
42 Hij heeft ons opgedragen, aan het volk te verkondigen en te getuigen dat Hij
degene is die door God is aangesteld tot rechter van de levenden en de doden.
43 Alle profeten getuigen over Hem dat ieder die in Hem gelooft, dankzij Hem
vergeving van zonden ontvangt.”
44 Terwijl Petrus nog sprak, kwam de Heilige Geest over alle mensen die naar zijn
woorden luisterden.
45 De besneden gelovigen die met Petrus waren meegekomen, stonden ervan
versteld dat de Heilige Geest nu ook als een geschenk over niet-Joden was uitgestort.
46 Ze hoorden hen namelijk in tongentaal spreken en God de hoogste eer geven. Toen
zei Petrus:
47 “Wie zou deze mensen, die net als wij de Heilige Geest hebben ontvangen, ervan
kunnen weerhouden om in water te worden gedoopt?”
48 Hij droeg hun op, zich in de naam van Jezus Christus te laten dopen. Toen vroegen
ze hem om enkele dagen te blijven.

11

1 De apostelen en de gelovigen in heel Judea hoorden dat ook niet-Joden het Woord
van God hadden aanvaard.
2 Maar toen Petrus naar Jeruzalem ging, namen de besneden gelovigen hem dat
kwalijk.
3 Ze zeiden: “Jij bent bij onbesneden mensen thuis geweest en hebt met hen gegeten.”
4 Petrus legde hun echter het hele verhaal uit, vanaf het begin. Hij zei:
5 “Ik was in de stad Joppe aan het bidden en werd overvallen door een visioen. Ik
zag een voorwerp dat op een groot laken leek en dat aan de vier hoeken uit de hemel
werd neergelaten. Het kwam vlak voor mij terecht.
6 Toen ik erin keek, zag ik viervoetige landdieren en wilde beesten en reptielen en
vogels.
7 En ik hoorde een stem, die tegen mij zei: ‘Ga je gang, Petrus, slacht en eet.’
8 Maar ik zei: ‘Dat nooit, Heer, want ik heb nog nooit iets gegeten dat verwerpelijk
of onrein is.’
9 De stem uit de hemel sprak nogmaals: ‘Wat God rein heeft verklaard, mag jij niet
als onrein behandelen.’
10 Dit gebeurde driemaal; daarna werd alles opgetrokken, terug naar de hemel.

11 En precies op dat moment stonden er drie mannen bij het huis waar ik logeerde.
Ze waren vanuit Caesarea naar mij toe gezonden.
12 De Geest zei tegen me dat ik zonder aarzelen met hen moest meegaan. Deze zes
geloofsgenoten hier kwamen ook mee, en we zijn het huis van de man binnengegaan.
13 Hij vertelde ons hoe hij een engel in zijn huis had zien staan, die zei: 'Stuur iemand
naar Joppe om Simon op te halen, die Petrus wordt genoemd.
14 Hij zal woorden tot je spreken waardoor jij en je hele huishouden gered zullen
worden.'
15 Ik was nauwelijks begonnen met spreken toen de Heilige Geest over hen kwam
zoals in het begin ook over ons.
16 En ik herinnerde mij de woorden van de Heer. Hij had gezegd: 'Johannes doopte
met water, maar jullie zullen worden gedoopt met de Heilige Geest.'
17 Dus als God hun hetzelfde geschenk heeft gegeven als aan ons toen wij tot geloof
in de Heer Jezus Christus waren gekomen, wie ben ik dan om te proberen God tegen
te houden?"
18 Toen ze dit hoorden, waren ze gerustgesteld en verheerlijkten ze God met de
woorden: "Blijkbaar heeft God ook aan de niet-Joodse volken de inkeer geschonken
die tot het leven leidt."
19 Inmiddels waren zij die verspreid waren geraakt wegens de onderdrukking na
wat er met Stefanus was gebeurd, naar Fenicië, Cyprus en Antiochië getrokken. Ze
verkondigden het evangelie uitsluitend aan Joodse mensen.
20 Maar sommigen van hen – afkomstig van Cyprus en Cyrene – spraken na hun
aankomst in Antiochië ook met Griekstaligen en verkondigden hun het evangelie –
Jezus is Heer.
21 De zegen van de Heer rustte op hen. Een groot aantal mensen kwam tot geloof en
bekeerde zich tot de Heer.
22 Het nieuws hierover bereikte de kerkgemeenschap in Jeruzalem en men stuurde
Barnabas naar Antiochië.
23 Toen die aankwam en zag dat Gods genade aan het werk was, was hij verheugd
en spoorde hij allen aan, van harte aan de Heer toegewijd te blijven.
24 Barnabas was een goed mens, vol van de Heilige Geest en geloof. En een groot
aantal mensen werd voor de Heer gewonnen.
25 Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus op te zoeken.
26 En toen hij hem had gevonden, nam hij hem mee naar Antiochië. Een jaar lang
kwamen Barnabas en Saulus met de kerkgemeenschap bijeen en onderwezen ze een
groot aantal mensen. Het was in Antiochië dat de volgelingen van Jezus voor het eerst
christenen werden genoemd.
27 In die periode kwamen er profeten uit Jeruzalem naar Antiochië.
28 Een van hen – hij heette Agabus – stond op en voorspelde door toedoen van de
Geest dat er een grote hongersnood zou komen in het hele Romeinse rijk. (Die kwam
er in de tijd van Claudius.)
29 Daarom besloten de volgelingen van Jezus, elk naar vermogen bijstand te sturen
naar hun geloofsgenoten die in Judea woonden.
30 En dat deden ze door Barnabas en Saulus met de gift naar de oudsten te sturen.

12

1 Rond die tijd liet koning Herodes sommige kerkleden grijpen en mishandelen.
2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard doden.
3 En toen hij zag dat hij de Joodse mensen daarmee een plezier had gedaan, liet hij
vervolgens ook Petrus oppakken. Dat gebeurde tijdens het Feest van de Ongedesemde
Broden.

4 Na de arrestatie zette hij Petrus gevangen onder bewaking van vier groepen van
vier soldaten, met de bedoeling hem na Pesach in het openbaar te berechten.
5 Terwijl Petrus onder bewaking gevangen zat, werd door de kerkgemeenschap vurig
voor hem tot God gebeden.
6 In de nacht voordat Herodes hem zou laten voorleiden, lag Petrus met twee ketenen
geboeid te slapen tussen twee soldaten in, terwijl twee bewakers de wacht hielden
voor de deur van de gevangenis.
7 Plots kwam er een engel van de Heer naar Petrus toe en scheen er licht in de cel.
De engel stootte Petrus in zijn zij, maakte hem wakker en zei: “Vlug, sta op.” Daarbij
vielen de ketenen van zijn polsen.
8 De engel zei tegen hem: “Doe je riem om en trek je sandalen aan.” Dat deed Petrus.
Verder zei de engel: “Sla je mantel om en kom mee.”
9 Petrus volgde hem naar buiten, maar besefte niet dat de dingen die de engel deed
werkelijk gebeurden; hij dacht dat hij een visioen had.
10 Ze gingen de eerste en de tweede wacht voorbij en kwamen bij de ijzeren poort
die toegang geeft tot de stad. Die ging vanzelf voor hen open. Nadat ze naar buiten
waren gegaan, wandelden ze een straat door en ineens verliet de engel Petrus.
11 Toen kwam Petrus tot zichzelf en zei: “Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel
heeft gestuurd en mij heeft bevrijd uit de handen van Herodes en van alles wat het
Joodse volk verwachtte.”
12 Toen dit tot hem was doorgedrongen, ging hij naar het huis van Maria, de moeder
van Johannes die Markus wordt genoemd. Daar waren veel mensen samen aan het
bidden.
13 Toen Petrus bij de buitendeur aanklopte, kwam er een dienstmeisje luisteren wie
er was. Zij heette Roda.
14 Zij herkende Petrus' stem en was zo blij dat ze, in plaats van de deur te openen,
naar binnen rende en berichtte dat Petrus voor de poort stond.
15 Maar ze zeiden tegen haar: “Je bent niet goed wijs.” Ze hield echter vol dat het
waar was. Dus zeiden ze: “Het zal zijn engel wel zijn.”
16 Petrus bleef echter kloppen en toen ze opendeden en hem zagen, stonden ze
perplex.
17 Petrus gebaarde met zijn hand dat ze moesten zwijgen en vertelde hun hoe
de Heer hem uit de gevangenis had geleid. Hij zei: “Vertel dit aan Jakobus en de
gelovigen.” Toen ging hij naar buiten en vertrok hij naar een andere plaats.
18 Toen het ochtend werd, ontstond er grote commotie onder de soldaten over wat
er met Petrus gebeurd kon zijn.
19 Herodes liet naar hem zoeken, maar hij werd niet gevonden. Toen verhoorde
Herodes de bewakers, liet hen executeren en vertrok uit Judea naar Caesarea, waar
hij een tijdlang bleef.

20 Nu was het zo dat Herodes kwaad was op de bevolking van Tyrus en Sidon. Zij
kwamen gezamenlijk naar hem toe. En nadat ze Blastus, de kamerheer van de koning,
voor zich hadden gewonnen, verzochten ze Herodes om vrede, omdat hun gebied
economisch van hem afhankelijk was.
21 Op de afgesproken dag nam Herodes in koninklijk ornaat op zijn troon plaats en
sprak hen toe.
22 Het volk jubelde: “Dit is de stem van een god, niet van een mens.”
23 Op hetzelfde moment werd Herodes getroffen door een engel van de Heer, omdat
hij niet de eer aan God had gegeven. Hij werd door wormen aangevreten en stierf.
24 Maar het Woord van God verspreidde zich en kreeg steeds meer aanhang.

25 Nadat Barnabas en Saulus hun opdracht hadden voltooid, keerden ze vanuit
Jeruzalem terug. Ze brachten Johannes, die ook wel Markus genoemd wordt, mee.

13

1 In de kerkgemeenschap in Antiochië bevonden zich profeten en leraars: Barnabas,
Simeon die Niger wordt genoemd, Lucius van Cyrene, Manaën die met de tetrarch
Herodes was opgegroeid, en Saulus.
2 Ze waren de Heer aan het aanbidden en aan het vasten, toen de Heilige Geest zei:
“Maak Barnabas en Saulus vrij voor de taak waarvoor Ik hen heb geroepen.”
3 Ze vastten en baden voor hen, legden hun de handen op en stuurden hen op pad.
4 Barnabas en Saulus, die dus door de Heilige Geest waren uitgezonden, gingen naar
Seleucië en voeren daarvandaan naar Cyprus.
5 In Salamis aangekomen verkondigden ze het Woord van God in de Joodse
synagogen. Ze hadden Johannes bij zich als assistent.
6 Ze trokken door het hele eiland, naar Pafos, waar ze een Joodse magiër aantroffen,
een valse profeet die Barjezus heette.
7 Hij maakte deel uit van de entourage van de proconsul Sergius Paulus, een
verstandig man die Barnabas en Saulus bij zich uitnodigde omdat hij graag naar het
Woord van God wilde luisteren.
8 Elymas de magiër – dat is de vertaling van zijn naam – werkte hen echter tegen:
hij probeerde de proconsul van het geloof af te houden.
9 Maar Saulus – ook Paulus genoemd – raakte vervuld van de Heilige Geest, keek
Elymas strak aan en zei:
10 “Jij duivelszoon vol van allerlei bedrog en sluwheid, vijand van alle gerechtigheid,
stop jij dan nooit met het verdraaien van de rechte wegen van de Heer?
11 Daarom zal de Heer je straffen: je zal een tijdlang blind zijn en het zonlicht niet
zien.” Op hetzelfde moment werd Elymas overvallen door nevel en duisternis en zocht
hij al rondtastend naar iemand die hem bij de hand kon leiden.
12 Toen de proconsul zag wat er gebeurd was, was hij zo diep onder de indruk van
de leer over de Heer, dat hij tot geloof kwam.
13 Paulus en zijn entourage voeren weg van Pafos. Maar toen ze in Perge in Pamfylië
waren aangekomen, verliet Johannes hen om naar Jeruzalem terug te keren.
14 Zij reisden echter vanuit Perge verder naar Antiochië in Pisidië. Daar gingen ze
op de sabbat naar de synagoge en namen plaats.
15 Na de voorlezing uit de Wet en de Profeten stuurden de synagogebestuurders
iemand naar hen toe om te vragen: “Volksgenoten, als jullie een bemoedigend woord
hebben voor de mensen, spreek dan maar.”
16 Paulus stond op, maakte een handgebaar en zei: “Israëlieten en anderen die ontzag
voor God hebben, luister.
17 De God van ons volk Israël heeft onze voorouders uitverkoren en ons volk machtig
gemaakt toen het in het land Egypte verbleef. Met veel machtsvertoon leidde Hij hen
weg
18 en in de wildernis verdroeg Hij veertig jaar lang hun gedrag.
19 In het land Kanaän roeide Hij zeven volken uit om het land aan ons volk in
eigendom te geven.
20 Dat duurde ongeveer 450 jaar. Vervolgens gaf Hij rechters, tot de tijd van de
profeet Samuel.
21 Toen vroeg ons volk om een koning en God gaf Saul, de zoon van Kis, uit de stam
Benjamin. Dat duurde veertig jaar.

22 God zette hem af en stelde David aan als hun koning. Hij verklaarde over hem: ‘In
David, de zoon van Isaï, heb ik een man naar mijn hart gevonden, die alles zal doen
wat Ik wil.’
23 Uit Davids afstammelingen heeft God zoals beloofd een redder voor Israël
voortgebracht: Jezus.
24 Maar voordat Jezus kwam, verkondigde Johannes aan het hele volk Israël een
doop van inkeer.
25 En toen hij zijn opdracht bijna had voltooid, zei Johannes: ‘Ik ben niet de persoon
die jullie denken dat ik ben. Maar let goed op, na mij komt er Iemand anders en ik
ben het niet waard om zijn schoenen voor Hem los te maken.’
26 Volksgenoten, afstammelingen van Abraham, en ook jullie anderen die ontzag
voor God hebben, het nieuws van deze redding is aan ons bekendgemaakt.
27 De inwoners van Jeruzalem en hun leiders hebben Hem niet herkend. Door Jezus
te veroordelen, vervulden zij de woorden van de profeten die elke sabbat worden
voorgelezen.
28 Hoewel ze geen enkele grond voor een doodvonnis konden vinden, vroegen ze
Pilatus om zijn doodstraf.
29 En na alles te hebben uitgevoerd dat over Hem was geschreven, haalden ze Hem
van het kruis en legden Hem in een graf.
30 God heeft Hem echter uit de dood doen verrijzen.
31 In de loop van vele dagen verscheen Hij aan de mensen die met Hem samen uit
Galilea naar Jeruzalem waren gereisd en die nu over Hem getuigen aan het Joodse
volk.
32 En wij verkondigen jullie het goede nieuws: wat God aan onze voorouders had
beloofd,
33 heeft Hij voor ons, hun afstammelingen, vervuld door Jezus te doen verrijzen. Zo
staat het ook in Psalm 2:
‘Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt.’
34 Dat God Jezus uit de dood zou doen verrijzen zodat Hij niet tot ontbinding zou
overgaan, had Hij reeds voorspeld met deze woorden:
‘De betrouwbare, heilige zegeningen die aan David waren beloofd, zal Ik aan jullie
geven.’
35 En elders zegt Hij:
‘U zal uw toegewijde niet tot ontbinding laten overgaan.’
36 David zelf is gestorven, nadat hij de mensen van zijn eigen volk had gediend
volgens Gods plan. Hij is bij zijn voorouders begraven en zijn lichaam is vergaan.
37 Maar het lichaam van de Persoon die God heeft doen verrijzen, is niet vergaan.
38 Daarom, vrienden, moeten jullie weten dat dankzij Hem de vergeving van zonden
aan jullie wordt verkondigd.
39 Ieder die in Hem gelooft, wordt vrijgesproken van alle schuld waarvoor geen
vrijspraak mogelijk was op basis van de Wet van Mozes.
40 Pas dus op dat jullie niet overkomt wat in de Profeten als volgt wordt omschreven:
41 ‘Kijk, spotters, verwonder je en verdwijn, want Ik ga in jullie tijd iets doen dat
jullie niet zullen geloven wanneer iemand het jullie vertelt.’ ”
42 Toen Paulus en Barnabas naar buiten gingen, drong men er bij hen op aan, de
volgende sabbat opnieuw over dit onderwerp te spreken.
43 Na afloop van de samenkomst gingen veel van de Joden en van de mensen die God
vereerden en zich tot het jodendom hadden bekeerd, met Paulus en Barnabas mee. Die
spraken met hen om hen aan te sporen zich aan Gods genade vast te houden.
44 De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om het Woord van de Heer te
horen.

45 Toen de Joden de mensenmassa zagen, werden ze door afgunst overmand. Ze
spraken de woorden van Paulus tegen en belasterden hem.
46 Paulus en Barnabas zeiden echter vrijmoedig: “Het was nodig om het Woord van
God eerst aan jullie te vertellen. Maar nu jullie het afwijzen en zelf aangeven dat jullie
het eeuwig leven niet waard zijn, richten wij ons voortaan tot de niet-Joden.
47 Want de Heer heeft ons opgedragen: ‘Ik heb je aangesteld tot een licht voor de
volken, om redding te brengen tot aan de uithoeken van de aarde.’ ”
48 Toen de niet-Joden dit hoorden, verheugden ze zich en verheerlijkten ze het
Woord van de Heer. Iedereen die voor het eeuwig leven bestemd was, kwam tot geloof.
49 Het Woord van de Heer raakte in de hele omgeving bekend.
50 Toen stookten de Joden de voorname vrouwen die God vereerden en de leiders
van de stad op tegen Paulus en Barnabas, ontketenden een vervolging en verdreven
hen uit hun gebied.
51 Maar Paulus en Barnabas schudden het stof van hun voeten als een teken van
afkeuring en gingen naar Ikonium.
52 De nieuwe volgelingen van Jezus waren echter vervuld van vreugde en van de
Heilige Geest.

14

1 In Ikonium gebeurde hetzelfde: Paulus en Barnabas gingen naar de Joodse
synagoge en een groot aantal Joden en Grieken kwam tot geloof.
2 Maar de Joden die het geloof afwezen, stookten de niet-Joden op en brachten hen
in een vijandige stemming ten opzichte van de christenen.
3 Paulus en Barnabas bleven daar lange tijd en spraken vrijmoedig over de Heer. En
Hij bevestigde de verkondiging van zijn genade, door hen in staat te stellen tekenen
en wonderen te doen.
4 De mensen in de stad raakten verdeeld: sommigen waren voor de Joden, anderen
voor de apostelen.
5 Toen bepaalde niet-Joden, Joden en hun leiders op het punt stonden om Paulus en
Barnabas te mishandelen en te stenigen,
6 kwamen die het te weten en vluchtten ze naar de Lykaonische steden Lystra en
Derbe en het omliggende gebied.
7 Ook daar verkondigden ze het evangelie.
8 In Lystra was een man die geen macht over zijn voeten had; hij was verlamd vanaf
zijn geboorte en had nooit kunnen stappen.
9 Toen hij naar Paulus' boodschap aan het luisteren was, keek deze hem recht aan
en zag hij dat de man het geloof had om te worden genezen.
10 Toen riep Paulus: “Ga recht op je voeten staan!” De man sprong op en begon te
stappen.
11 Toen de mensen zagen wat Paulus had gedaan, begonnen ze luid in het Lykaonisch
te roepen: “De goden zijn in mensengedaante naar ons neergedaald!”
12 Ze noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat Paulus de woordvoerder
was.
13 Vlak buiten de stad was een tempel van Zeus. De priester bracht stieren en
bloemenkransen naar de stadspoorten en wilde samen met de mensenmassa offers
aan hen brengen.
14 Maar de apostelen – Barnabas en Paulus – hoorden daarvan, scheurden hun
kleren, stortten zich in de menigte en riepen:
15 “Vrienden, waarom doen jullie dat? Wij zijn mensen, net als jullie, en het goede
nieuws dat wij verkondigen is dat jullie je van deze zinloosheid moeten afkeren naar
de levende God, die de hemel en de aarde en de zee met alles daarin heeft gemaakt.

16 In het verleden heeft Hij toegelaten dat alle volken hun eigen gang gingen.
17 Toch liet Hij van zich weten, want Hij toonde zijn goedheid door vanuit de hemel
regen en vruchtbare seizoenen aan jullie te geven en te zorgen dat jullie overvloedig
te eten hebben en tevreden zijn."
18 Hoewel ze dit zeiden, konden ze de menigte er ternauwernood van weerhouden,
offers aan hen te brengen.
19 Toen arriveerden er echter Joodse mensen uit Antiochië en Ikonium, die de
mensenmassa voor zich wonnen. Ze stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit,
in de veronderstelling dat hij dood was.
20 Maar toen de volgelingen van Jezus om hem heen gingen staan, stond hij op en
ging hij de stad binnen. De volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.
21 In die stad verkondigden ze het evangelie en maakten ze veel volgelingen van
Jezus. Vervolgens keerden ze terug naar Lystra, Ikonium en Antiochië.
22 Daar bemoedigden ze de volgelingen van Jezus en spoorden hen aan om bij het
geloof te blijven. "We moeten nog veel ellende doorstaan voordat we Gods koninkrijk
binnengaan", zeiden ze.
23 In elke kerkgemeenschap stelden ze oudsten aan, die ze in gebed en vasten
opdroegen aan de Heer op wie ze hun vertrouwen hadden gesteld.
24 Nadat ze door Pisidië waren gereisd, kwamen ze in Pamfylië.
25 En nadat ze in Perge het woord hadden verkondigd, gingen ze naar Attalia.
26 Daarvandaan voeren ze terug naar Antiochië, waar ze eerder aan Gods genade
waren toevertrouwd voor de taak die ze nu hadden voltooid.
27 Na hun aankomst riepen ze de kerkgemeenschap bijeen en brachten ze verslag
uit van wat God door hen had gedaan en hoe Hij de deur van het geloof had geopend
voor de niet-Joden.
28 Ze bleven lange tijd bij de volgelingen van Jezus.

15

1 Toen kwamen er mensen uit Judea, die de christenen in Antiochië leerden: "Als
jullie niet worden besneden volgens het gebruik dat door Mozes is opgelegd, kunnen
jullie niet gered worden."
2 En omdat Paulus en Barnabas hen krachtig tegenspraken en er grote onenigheid
ontstond, werd besloten Paulus, Barnabas en enkele anderen uit hun midden naar de
apostelen en oudsten in Jeruzalem te sturen om de kwestie met hen te bespreken.
3 Nadat de kerkgemeenschap hen uitgeleide had gedaan, reisden ze door Fenicië en
Samaria, waar ze alle christenen blij maakten door hun uitgebreid te vertellen over
de bekering van de niet-Joden.
4 In Jeruzalem aangekomen, werden ze door de kerkgemeenschap, de apostelen en
de oudsten verwelkomd en brachten ze verslag uit over hetgeen God met hen had
gedaan.
5 Maar enkele farizeeën die tot geloof waren gekomen, stonden op en zeiden: "Die
mensen moeten worden besneden en ze moeten worden verplicht zich aan de Wet
van Mozes te houden."
6 Daarom kwamen de apostelen en oudsten bijeen om zich over deze kwestie te
beraden.
7 Nadat er uitgebreid was gediscussieerd, stond Petrus op en sprak hen toe:
"Geloofsgenoten, zoals jullie weten, heeft God mij enige tijd geleden uit jullie midden
uitgekozen, opdat de niet-Joden de boodschap van het evangelie uit mijn mond zouden
horen en tot geloof zouden komen.
8 En God, die het hart van de mensen kent, heeft dat bevestigd door hun de Heilige
Geest te schenken, zoals eerder aan ons.

9 Hij maakt geen onderscheid tussen ons en hen, want Hij heeft hun harten gereinigd
door het geloof.
10 Waarom stellen jullie God dan op de proef door een juk op de schouders van de
volgelingen van Jezus te leggen dat noch onze voorvaders noch wijzelf konden dragen?
11 Want wij geloven dat het door de genade van de Heer Jezus is dat wij – en ook zij
– gered worden."
12 Alle aanwezigen werden stil en luisterden naar het verslag van Barnabas en
Paulus over de tekenen en wonderen die God door hen had gedaan onder de niet-
Joden.
13 Toen ze waren uitgesproken, reageerde Jakobus: "Geloofsgenoten, luister naar
mij.
14 Simeon heeft uiteengezet hoe God reeds in het begin van plan was om uit de niet-
Joden mensen uit te kiezen die voortaan zijn naam zouden dragen.
15 De woorden van de profeten stemmen hiermee overeen, want er staat:
16 'Daarna kom Ik terug en herbouw ik de vervallen hut van David;
Ik zal de ruïnes ervan herbouwen en herstellen,
17 opdat het overgebleven deel van de mensheid de Heer zal zoeken,
zelfs de volken die Ik heb geroepen om mijn naam te dragen,
zegt de Heer die deze dingen doet,
18 dingen die Hem altijd al bekend zijn.'
19 Daarom ben ik van oordeel dat we het niet moeilijk moeten maken voor de niet-
Joden die zich tot God bekeren,
20 maar dat we hun moeten schrijven dat ze zich moeten onthouden van dingen die
onrein zijn omdat ze aan afgoden zijn gewijd, van seksueel wangedrag, van vlees van
verstikte dieren en van bloed.
21 Want de Wet van Mozes wordt vanouds in elke stad verkondigd en elke sabbat in
de synagogen voorgelezen."
22 Toen besloten de apostelen en de oudsten samen met de hele kerkgemeenschap,
enkele van hun eigen mannen uit te kiezen en die samen met Paulus en Barnabas naar
Antiochië te sturen. Dit waren Judas (die Barsabbas wordt genoemd) en Silas, mannen
die leiders waren onder de christenen.
23 Ze gaven hun de volgende brief mee:
"Van: de apostelen en de oudsten, jullie geloofsgenoten.
Aan: onze niet-Joodse geloofsgenoten in Antiochië, Syrië en Cilicië.
Gegroet!
24 Wij hebben gehoord dat jullie zijn verontrust door mensen die bij ons vandaan
komen maar geen mandaat van ons hadden, en die jullie met hun uitspraken diep
hebben geschokt.
25 Daarom hebben wij gezamenlijk besloten, mannen uit te kiezen die we naar jullie
toe sturen, samen met onze vrienden Barnabas en Paulus.
26 Die twee hebben hun levens op het spel gezet voor onze Heer Jezus Christus.
27 Wij sturen dus Judas en Silas mee; zij zullen ons schrijven mondeling bevestigen.
28 Want de Heilige Geest is van oordeel – en wij ook – dat jullie geen zwaardere last
moet worden opgelegd dan de volgende vereisten:
29 je onthouden van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees van verstikte dieren en
seksueel wangedrag. Als jullie die dingen vermijden, handelen jullie juist.
Het ga jullie goed."
30 Nadat ze afscheid hadden genomen, reisden de mannen naar Antiochië, waar ze
alle christenen bijeenriepen en de brief overhandigden.
31 De christenen lazen de brief en waren verheugd over de bemoedigende inhoud.

32 Judas en Silas, die allebei ook profeet waren, bemoedigden en versterkten de
christenen door hen langdurig toe te spreken.
33 Nadat ze daar enige tijd waren geweest, lieten de christenen hen met hun
vredeswens terugkeren naar degenen die hen hadden gezonden.
35 Maar Paulus en Barnabas bleven in Antiochië, waar zij en veel anderen het Woord
van de Heer onderwezen en verkondigden.
36 Na een aantal dagen zei Paulus tegen Barnabas: “Laten we teruggaan naar
iedere stad waar we het Woord van de Heer hebben verkondigd, om de christenen
te bezoeken en te kijken hoe het met hen gaat.”
37 Barnabas wilde ook Johannes meenemen, die Markus wordt genoemd.
38 Paulus vond het echter beter om hem niet mee te nemen, omdat hij hen in
Pamfylië had verlaten en het werk niet met hen had voortgezet.
39 Het meningsverschil was zo groot dat ze uiteengingen. Barnabas voer naar Cyprus
en nam Markus mee.
40 Paulus koos Silas en vertrok, nadat hij door de christenen aan de genade van de
Heer was opgedragen.
41 Hij reisde door Syrië en Cilicië en bemoedigde daar de kerkgemeenschappen.

16

1 Paulus kwam aan in Derbe en in Lystra. Daar trof hij een volgeling van Jezus aan
die Timoteüs heette, de zoon van een gelovige Joodse vrouw en een Griekse vader.
2 De christenen in Lystra en Ikonium spraken lovend over hem.
3 Paulus wilde hem meenemen op reis en liet hem besnijden omwille van de Joodse
mensen die in dat gebied woonden, want iedereen wist dat zijn vader een niet-Jood
was.
4 Op hun tocht langs de steden vertelden ze de christenen over het besluit dat de
apostelen en oudsten in Jeruzalem hadden genomen en waaraan men zich voortaan
moest houden.
5 De kerkgemeenschappen werden gesterkt in het geloof en het aantal christenen
nam elke dag toe.
6 Paulus en zijn reisgenoten trokken door het gebied van Frygië en Galatië, omdat
de Heilige Geest niet toeliet dat ze het woord verkondigden in Asia.
7 Toen ze Mysië bereikten, probeerden ze Bithynië binnen te gaan, maar Jezus' Geest
weerhield hen daarvan.
8 Dus reisden ze verder door Mysië en kwamen aan in Troas.
9 's Nachts kreeg Paulus een visioen. Hij zag een Macedoniër staan, die hem smeekte:
“Kom naar Macedonië en help ons!”
10 Onmiddellijk nadat hij dat visioen had gehad, wilden we naar Macedonië
vertrekken, omdat we eruit opmaakten dat God ons had geroepen om het evangelie
aan de mensen daar te verkondigen.
11 We voeren uit Troas weg, zetten koers naar Samotrake en voeren de volgende dag
verder naar Neapolis.
12 Vervolgens reisden we naar Filippi, een stad in Macedonië, de belangrijkste in dat
gebied en een Romeinse kolonie. In die stad bleven we enkele dagen.
13 Op de sabbat gingen we naar een plaats bij de rivier buiten de stadspoort, waarvan
we vermoedden dat het een plaats van gebed was. We namen plaats en spraken met
de vrouwen die waren bijeengekomen.
14 Daar was een vrouw die God vereerde. Ze heette Lydia, kwam uit de stad Tyatira
en was handelaar in paarse stoffen. Terwijl zij luisterde, opende de Heer haar hart,
zodat ze op Paulus' boodschap inging.

15 Nadat zij en haar huishouden waren gedoopt, verzocht ze: “Als jullie mij
beschouwen als gelovige in de Heer, kom dan in mijn huis logeren.” Ze drong er bij
ons op aan.
16 Op een dag toen we naar de plaats van gebed gingen, kwam ons een slavin
tegemoet die een waarzeggende geest had. Haar eigenaars verdienden veel aan haar
toekomstvoorspellingen.
17 Zij kwam voortdurend achter Paulus en ons aan en riep dan: “Deze mensen zijn
dienaren van de Allerhoogste God, zij verkondigen hoe men gered kan worden.”
18 Ze deed dit vele dagen achtereen. Uiteindelijk raakte Paulus zo geïrriteerd dat hij
zich omdraaide en tegen de geest zei: “Ik beveel je in naam van Jezus Christus om uit
haar weg te gaan.” Op dat moment ging de geest uit haar weg.
19 Toen haar eigenaars zagen dat hun bron van inkomsten weg was, grepen ze Paulus
en Silas en sleurden hen naar de stadsbestuurders op het marktplein.
20 Ze leidden hen aan de magistraten voor en zeiden: “Deze mensen brengen onze
stad in oproer. Het zijn Joden
21 en ze verkondigen praktijken die wij, Romeinen, niet mogen aanvaarden of
naleven.”
22 Nu keerde ook de menigte zich tegen Paulus en Silas en de stadsbestuurders
bevalen hun de kleren van het lijf te rukken en hen met stokken af te ranselen.
23 Nadat ze hun veel slagen hadden toegebracht, gooiden ze hen in de gevangenis
en droegen de cipier op, hen streng te bewaken.
24 Omdat hij die opdracht had gekregen, zette hij hen in de binnenste cel en sloot hij
hun voeten in een blok.
25 Rond middernacht – Paulus en Silas waren tot God aan het bidden en zingen en
de andere gevangenen waren naar hen aan het luisteren –
26 was er ineens een zware aardbeving. Het fundament van de gevangenis schudde
ervan. Meteen gingen alle deuren open en raakten alle boeien los.
27 De cipier, die wakker was geworden en de geopende deuren van de gevangenis
zag, trok zijn zwaard om zichzelf om te brengen, want hij dacht dat de gevangenen
waren ontsnapt.
28 Maar Paulus riep luid: “Doe uzelf geen kwaad, we zijn allemaal hier!”
29 De cipier liet licht brengen, haastte zich naar binnen en viel bevend voor Paulus
en Silas neer.
30 Hij bracht hen naar buiten en vroeg: “Heren, wat moet ik doen om te worden
gered?”
31 Ze zeiden: “Geloof in de Heer Jezus en u zal gered zijn, u en uw huishouden.”
32 Ze verkondigden het Woord van de Heer, aan hem en aan iedereen in zijn huis.
33 Hij nam hen nog op dat uur van de nacht mee om hun wonden te laten wassen.
Ook werden hij en zijn hele huishouden onmiddellijk gedoopt.
34 Hij leidde hen zijn huis binnen en zette hun een maaltijd voor. Hij en zijn hele
huishouden waren dolblij dat ze tot geloof in God waren gekomen.
35 Toen het ochtend werd, stuurden de magistraten de gerechtsdienaren met de
boodschap: “Laat die mannen maar vrij.”
36 De cipier bracht het volgende bericht over aan Paulus: “De magistraten hebben
laten weten dat u vrijgelaten moet worden. U mag vertrekken. Ga in vrede.”
37 Maar Paulus antwoordde: “Ze hebben ons zonder proces in het openbaar
stokslagen laten geven hoewel we Romeinse staatsburgers zijn, en ze hebben ons in
de gevangenis gegooid. En nu sturen ze ons onopgemerkt weg? Nee hoor, laat ze zelf
maar komen om ons uitgeleide te doen.”
38 De gerechtsdienaren brachten deze woorden over aan de magistraten. Die
schrokken toen ze hoorden dat Paulus en Silas Romeinen waren.

39 Ze kwamen hun excuses aanbieden, leidden hen de gevangenis uit en verzochten
hen de stad te verlaten.
40 Uit de gevangenis gekomen, gingen Paulus en Silas naar Lydia. En toen ze de
christenen daar hadden gezien en bemoedigd, vertrokken ze.

17

1 Ze trokken door Amfipolis en Apollonia en kwamen in Tessalonica, waar een Joodse
synagoge was.
2 Zoals hij gewoon was, ging Paulus erheen en drie sabbatten lang debatteerde hij
met de Joden op basis van de Schriften.
3 Hij legde uit en toonde aan dat de Messias moest lijden en uit de dood verrijzen.
Hij zei: “Deze Messias is Jezus, die ik aan jullie verkondig.”
4 Sommigen van hen raakten overtuigd en sloten zich bij Paulus en Silas aan, evenals
een groot aantal Grieken die God vereerden en veel voorname vrouwen.
5 Maar de andere Joden werden afgunstig en met enkele slechte mensen die ze uit het
straatvolk hadden verzameld, vormden ze een bende waarmee ze de stad in oproer
brachten. Ze bestormden het huis van Jason met de bedoeling Paulus en Silas door het
volk te laten berechten.
6 Maar toen ze hen niet vonden, sleurden ze Jason en enkele andere christenen naar
het stadsbestuur en riepen: “De mensen die het hele rijk op zijn kop hebben gezet, zijn
ook hier aangekomen,
7 en Jason heeft hen in huis gehaald. Ze overtreden allemaal de decreten van de
keizer door te zeggen dat er een andere koning is: Jezus!”
8 Het volk en de stadsbestuurders raakten in verwarring toen ze dit hoorden.
9 Ze lieten Jason en de anderen een borgsom betalen en lieten hen gaan.
10 Zodra het nacht werd, stuurden de christenen Paulus en Silas naar Berea. Daar
aangekomen gingen ze naar de Joodse synagoge.
11 De mensen daar waren vriendelijker dan in Tessalonica. Ze aanvaardden de
boodschap met veel enthousiasme en raadpleegden dagelijks de Schriften om te
controleren of deze dingen juist waren.
12 Velen van hen kwamen tot geloof, en ook een groot aantal voorname niet-Joodse
vrouwen en veel niet-Joodse mannen.
13 Maar toen de Joden in Tessalonica ontdekten dat het Woord van God nu ook door
Paulus werd verkondigd in Berea, gingen ze daarheen om de mensen op te hitsen en
verwarring te zaaien.
14 De christenen stuurden Paulus meteen weg, naar de kust, maar Silas en Timoteüs
bleven achter.
15 De mensen die Paulus begeleidden, brachten hem tot Athene. Toen keerden ze
terug met de boodschap voor Silas en Timoteüs, dat die zich zo snel mogelijk bij hem
moesten voegen.
16 Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, zag hij dat de stad vol afgodsbeelden
stond. Dat choqueerde hem.
17 Daarom debatteerde hij in de synagoge met de Joden en de mensen die God
vereerden, en sprak hij op het marktplein de mensen toe die hij daar dagelijks aantrof.
18 Ook enkele epicurese en stoïcijnse filosofen debatteerden met hem. Sommigen
zeiden: “Wat probeert die praatjesmaker te vertellen?” Anderen zeiden: “Kennelijk
is hij een prediker van vreemde goden,” omdat hij het evangelie van Jezus en de
verrijzenis verkondigde.
19 Dus nodigden ze Paulus uit om mee te komen naar de Areopagus. Daar vroegen
ze: “Mogen wij weten wat die nieuwe leer is waarover u spreekt?

20 U vertelt dingen die ons vreemd in de oren klinken en we willen graag weten wat
ze betekenen."
21 Alle Atheners en de vreemdelingen die er woonden besteedden hun tijd namelijk
aan niets anders dan het praten over en luisteren naar nieuwe ideeën.
22 Daarom ging Paulus in de Areopagus staan en sprak hij de mensen toe: "Inwoners
van Athene, ik zie dat jullie in alle opzichten heel godsdienstig zijn.
23 Want toen ik rondwandelde en bekeek wat jullie vereren, trof ik ook een altaar aan
met het opschrift 'aan een onbekende god'. Wat jullie dus vereren maar niet kennen,
zal ik nu aan jullie bekendmaken.
24 De God die de wereld en alles daarin heeft gemaakt, de Heer van hemel en aarde,
woont niet in tempels die door mensen zijn gemaakt.
25 Ook wordt Hij niet door mensenhanden onderhouden alsof Hij iets nodig heeft:
Hij geeft alle mensen het leven, hun adem, in feite alles.
26 Uit één mens heeft Hij alle volken gemaakt om de hele aardbodem te bewonen en
Hij heeft bepaald in welke tijden en binnen welke grenzen ze zouden leven.
27 God deed dat met de bedoeling dat ze Hem zouden zoeken en Hem misschien al
rondtastend zouden vinden. Toch is Hij niet ver van ieder van ons.
28 Want 'in Hem leven wij, bewegen wij en bestaan wij'. Zoals enkele van uw dichters
hebben gezegd: 'Ook wij zijn van Hem afkomstig.'
29 Maar als wij uit God afkomstig zijn, moeten we niet denken dat het goddelijke is
als een gouden, zilveren of stenen beeld dat voortkomt uit de artistieke bekwaamheid
van een mens.
30 Vroeger heeft God die onwetendheid gedoogd, maar nu roept Hij alle mensen
overal op, tot inkeer te komen.
31 Hij heeft namelijk een dag vastgesteld waarop Hij de hele wereld rechtvaardig zal
oordelen door de Man die Hij heeft aangesteld. En Hij heeft het bewijs hiervoor aan
alle mensen geleverd door Hem uit de dood te doen verrijzen."
32 Toen ze over de verrijzenis van doden hoorden, dreven sommigen daar de spot
mee, maar anderen zeiden: "Hierover willen we nog wel eens naar u luisteren."
33 Zo vertrok Paulus uit hun midden.
34 Maar enkele mensen sloten zich bij hem aan en kwamen tot geloof, waaronder
Dionysius de Areopagiet, een vrouw die Damaris heette en een aantal anderen.

18

1 Hierna vertrok Paulus uit Athene naar Korinte.
2 Daar ontmoette hij een Joodse man die Aquila heette en uit Pontus afkomstig was.
Hij was onlangs met zijn vrouw Priscilla uit Italië aangekomen, omdat Claudius had
bevolen dat alle Joodse mensen uit Rome moesten vertrekken. Paulus ging bij hen op
bezoek,
3 en omdat hij hetzelfde beroep had, bleef hij bij hen wonen en werken. Ze waren
namelijk tentenmakers van beroep.
4 Elke sabbat debatteerde Paulus in de synagoge en probeerde hij zowel Joden als
Grieken te overtuigen.
5 Maar nadat Silas en Timoteüs uit Macedonië waren aangekomen, concentreerde
Paulus zich op de verkondiging van het Woord. Hij verklaarde aan de Joodse mensen
dat Jezus de Messias is.
6 Toen zij hem echter tegenspraken en bespotten, schudde hij het stof van zijn kleren
en zei tegen hen: "Jullie zijn verantwoordelijk voor je eigen ondergang. Ik heb er geen
schuld aan. Voortaan ga ik naar de niet-Joden."
7 Hij verliet de synagoge en trok in bij iemand die God vereerde. Die man heette
Titius Justus en zijn huis stond naast de synagoge.

8 Crispus, de synagogebestuurder, kwam met zijn hele huishouden tot geloof in de
Heer. Ook veel andere Korintiërs die naar Paulus hadden geluisterd, kwamen tot
geloof en werden gedoopt.
9 's Nachts zei de Heer in een visioen tegen Paulus: “Wees niet bang, blijf spreken en
zwijg niet,
10 want Ik ben bij je en niemand zal je aanvallen of kwaad doen, want er zijn in deze
stad veel mensen die bij Mij horen.”
11 Paulus bleef een jaar en zes maanden en leerde hun het Woord van God.
12 Maar toen Gallio proconsul van Achaje was geworden, keerden de Joden in Korinte
zich gezamenlijk tegen Paulus en brachten hem naar Gallio's rechterstoel.
13 Ze zeiden: “Deze man haalt de mensen over om God te vereren op een manier die
in strijd is met de wet.”
14 Net toen Paulus op het punt stond iets te zeggen, zei Gallio tegen de Joden: “Als
het hier zou gaan om een misdrijf of een kwaadaardig vergrijp, zou het terecht zijn
dat ik jullie aanhoor.
15 Maar omdat deze onenigheid woorden, namen en jullie eigen wetten betreft,
moeten jullie zelf maar zien. Over deze dingen wil ik geen rechter zijn.”
16 En hij stuurde hen bij de rechterstoel vandaan.
17 Toen vielen ze allemaal Sostenes de synagogebestuurder aan; ze sloegen hem voor
de rechterstoel in elkaar. Maar Gallio trok zich er niets van aan.
18 Paulus bleef nog een aantal dagen in Korinte, maar nam toen afscheid van de
christenen daar en voer met Priscilla en Aquila naar Syrië. Hij liet echter eerst in
Kenchreeën zijn haren knippen, omdat hij een plechtige gelofte had afgelegd.
19 Toen ze in Efeze aankwamen, liet hij Prisca en Aquila achter, maar ging zelf naar
de synagoge om met de Joodse mensen te debatteren.
20 Toen die hem vroegen wat langer te blijven, sloeg hij dat af.
21 Maar bij zijn vertrek zei hij: “Als God het wil, kom ik later bij jullie terug.” Toen
voer hij uit Efeze weg.
22 Hij ging aan land in Caesarea, ging naar Jeruzalem om de kerkgemeenschap daar
te begroeten en reisde verder naar Antiochië.
23 Nadat hij daar enige tijd was geweest, vertrok hij om door het gebied van Galatië
en door Frygië te trekken en alle volgelingen van Jezus daar te versterken.
24 Intussen kwam er een Joodse man naar Efeze die Apollos heette en uit Alexandrië
afkomstig was. Hij was hoogopgeleid en had een grondige kennis van de Schriften.
25 Hij had onderricht ontvangen over de Weg van de Heer en sprak met veel
enthousiasme. Wat hij over Jezus leerde was correct, maar hij kende enkel de doop
van Johannes.
26 Hij begon vrijmoedig in de synagoge te spreken. Toen Priscilla en Aquila
hem hadden horen spreken, namen ze hem apart en legden ze de Weg van God
nauwkeuriger aan hem uit.
27 En toen hij naar Achaje wilde doorreizen, bemoedigden zijn medegelovigen hem
en schreven ze aan de volgelingen van Jezus daar dat die hem moesten verwelkomen.
In Achaje aangekomen, was Apollos een grote steun voor de mensen die door genade
tot geloof waren gekomen.
28 Hij weerlegde de Joden namelijk krachtig door publiekelijk aan de hand van de
Schriften te bewijzen dat Jezus de Messias is.

19

1 Terwijl Apollos in Korinte was, kwam Paulus na een reis door het binnenland aan
in Efeze, waar hij enkele volgelingen van Jezus ontmoette.

2 Hij vroeg hun: “Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen toen jullie tot geloof
kwamen?” Ze antwoordden: “Nee, we hebben zelfs niet over het bestaan van een
Heilige Geest gehoord.”
3 Hij vroeg: “Welke doop hebben jullie dan ondergaan?” Ze zeiden: “De doop van
Johannes.”
4 Paulus zei: “De doop van Johannes was een doop van inkeer. Johannes vertelde de
mensen dat ze moesten geloven in de Persoon die na hem zou komen, dat wil zeggen:
in Jezus.”
5 Toen ze dat hoorden, lieten ze zich dopen in de naam van de Heer Jezus.
6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige Geest over hen en
begonnen ze in andere talen te spreken en te profeteren.
7 In totaal ging het om ongeveer twaalf personen.

8 Paulus ging naar de synagoge, waar hij drie maanden lang ongehinderd over Gods
koninkrijk debatteerde en overtuigend sprak.
9 Maar toen sommigen halsstarrig weigerden te geloven en de Weg belasterden bij
de mensen, trok hij zich uit de synagoge terug. Hij nam de volgelingen van Jezus met
zich mee en sprak voortaan elke dag in het auditorium van Tyrannus.
10 Dit duurde twee jaar en daardoor hoorden alle inwoners van Asia, zowel Joden
als Grieken, het Woord van de Heer.
11 God gebruikte Paulus om buitengewone wonderen te doen.
12 Er werden zelfs doeken en werkschorten die met zijn huid in contact waren
geweest, naar de zieken gebracht, zodat hun aandoeningen verdwenen en de boze
geesten uit hen weggingen.
13 Er waren echter ook enkele rondreizende Joodse exorcisten, die probeerden in
naam van de Heer Jezus boze geesten uit te drijven door te zeggen: “Ik bezweer jullie
bij de Jezus die door Paulus wordt verkondigd!”
14 Een zekere Skevas, een Joodse hoofdpriester, had zeven zonen die dit deden.
15 Toen antwoordde de boze geest: “Ik ken Jezus en ik weet wie Paulus is, maar wie
zijn jullie?”
16 De persoon sprong op hen af en overmeesterde hen allen. Hij was zoveel sterker
dan zij, dat ze naakt en verwond uit dat huis vluchtten.
17 Dit raakte bekend bij alle inwoners van Efeze, zowel Joden als Grieken. Ze raakten
allen door angst bevangen en de naam van de Heer Jezus werd grootgemaakt.
18 Veel mensen die tot geloof kwamen, kwamen opbiechten en bekennen wat ze
hadden misdreven.
19 Een aantal mensen die magie hadden bedreven, verzamelden hun boeken en
verbrandden die in het openbaar. Toen de waarde ervan werd berekend, kwam men
uit op 50.000 zilverstukken.
20 Door dit grootse gebeuren kreeg de boodschap van de Heer steeds meer gehoor
en aanhang.
21 Na deze gebeurtenissen vatte Paulus het plan op, via Macedonië en Achaje naar
Jeruzalem te reizen. Hij zei: “Nadat ik daar ben geweest, moet ik ook Rome bezoeken.”
22 Hij stuurde twee van zijn assistenten, Timoteüs en Erastus, naar Macedonië, maar
bleef zelf wat langer in Asia.

23 Rond die tijd ontstond er grote commotie over de Weg.
24 Er was namelijk een zilversmid die Demetrius heette en die met de vervaardiging
van zilveren artemistempeltjes een aanzienlijk inkomen aan de ambachtslieden
bezorgde.

25 Hij belegde een vergadering voor hen en voor de mensen met aanverwante
beroepen, en zei: “Mensen, zoals jullie weten is onze welvaart van deze werkzaamhe-
den afhankelijk.
26 Maar jullie zien en horen ook dat die Paulus een groot aantal mensen heeft
overtuigd en op een dwaalspoor gebracht, niet alleen in Efeze maar in bijna heel Asia,
door te zeggen dat handgemaakte goden geen echte goden zijn.
27 Nu bestaat niet alleen het gevaar dat ons vak in diskrediet raakt, maar ook dat de
tempel van de grote godin Artemis zijn aanzien verliest en zij die door heel Asia en
het hele rijk wordt vereerd van haar verhevenheid wordt beroofd.”
28 Toen ze dat hoorden, werden ze razend van woede en schreeuwden ze: “Groot is
de Artemis van de Efeziërs!”
29 De stad raakte in rep en roer. De mensen stormden allemaal naar het theater,
waarbij ze Gajus en Aristarchus, Macedonische reisgenoten van Paulus, met zich
meesleurden.
30 Paulus wilde zich in de menigte begeven, maar de volgelingen van Jezus hielden
hem tegen.
31 Enkele hoge provinciefunctionarissen die met hem bevriend waren, lieten hem
dringend waarschuwen dat hij zich beter niet in het theater zou vertonen.
32 De mensen schreeuwden door elkaar heen en de bijeenkomst verliep chaotisch.
De meesten wisten zelfs niet waarom ze waren samengekomen.
33 Sommigen in de menigte schreeuwden instructies naar Alexander, die door de
Joden naar voren werd geduwd. Alexander gaf met een handgebaar aan dat hij een
verdedigingstoespraak wilde geven aan het volk.
34 Maar toen ze beseften dat hij een Jood was, scandeerden ze twee uur lang: “Groot
is de Artemis van de Efeziërs!”
35 Nadat de stadssecretaris de menigte tot bedaren had gebracht, zei hij: “Efeziërs,
er is toch geen mens die niet weet dat de stad Efeze de zorg draagt voor de tempel van
de verheven Artemis en voor haar beeld dat uit de hemel gevallen is?
36 Aangezien deze dingen niet kunnen worden ontkend, moeten jullie je kalmte
bewaren en geen domme dingen doen.
37 Want de mannen die jullie hierheen hebben gebracht, zijn geen tempelrovers en
hebben jullie godin niet belasterd.
38 Als Demetrius en zijn vakgenoten dus iets tegen iemand hebben, dan zijn er
rechtszittingen met proconsuls. Laten zij dan maar klacht indienen.
39 En als jullie nog iets wensen, moet dat in een wettige vergadering worden opgelost.
40 Door de gebeurtenissen van vandaag lopen wij namelijk het gevaar van oproer te
worden beschuldigd. En dan zullen we deze oploop niet kunnen goedpraten.”
41 Nadat hij dit had gezegd, beëindigde hij de samenkomst.

20

1 Toen het tumult bedaard was, riep Paulus de volgelingen van Jezus bijeen. Hij
bemoedigde hen, nam afscheid en vertrok naar Macedonië.
2 Nadat hij dat gebied had doorgereisd en de gelovigen daar had bemoedigd met zijn
toespraken, kwam hij aan in Griekenland.
3 Daar bleef hij drie maanden. Net toen hij op het punt stond naar Syrië te varen,
beraamden een aantal Joden een aanslag tegen hem. Daarom besloot hij terug te keren
via Macedonië.
4 Hij werd vergezeld door Sopatrus, de zoon van Pyrrhus uit Berea, Aristarchus en
Secundus uit Tessalonica, Gajus uit Derbe, Timoteüs, en Tychikus en Trofimus uit Asia.
5 Zij reisden vooruit en wachtten op ons in Troas.

6 Wijzelf voeren uit Filippi weg na het Feest van de Ongedesemde Broden. Na vijf
dagen voegden we ons bij de anderen in Troas, en bleven daar zeven dagen.
7 Op de eerste dag van de week, toen we bijeengekomen waren voor de gezamenlijke
maaltijd, sprak Paulus de aanwezigen toe. En omdat hij van plan was de volgende
ochtend te vertrekken, bleef hij doorspreken tot middernacht.
8 Er brandden veel lampen in de bovenzaal waar we bijeen waren.
9 Een jongeman die Eutychus heette, zat in de raamopening en raakte door slaap
overmand toen Paulus almaar langer sprak. Diep in slaap viel hij van de tweede
verdieping naar beneden en hij werd dood opgeraapt.
10 Paulus ging naar beneden, ging bovenop hem liggen, sloeg zijn armen om hem
heen en zei: “Wees niet ongerust, hij leeft.”
11 Hij ging weer naar boven, zette de maaltijd voort en sprak lang verder totdat het
licht werd. Toen vertrok hij.
12 Het kind werd levend weggebracht en men was bijzonder bemoedigd.
13 Wij gingen alvast naar het schip en voeren naar Assus, waar we Paulus aan boord
zouden nemen. Hij had dat zo geregeld omdat hij over land wilde reizen.
14 Nadat hij zich in Assus weer bij ons had gevoegd en we hem aan boord hadden
genomen, voeren we naar Mitylene.
15 Daarvandaan voeren we verder en de volgende dag gingen we bij Chios voor
anker. De dag daarna staken we over naar Samos en nog een dag later kwamen we
aan in Miletus.
16 Paulus had namelijk besloten om Efeze voorbij te varen omdat hij geen tijd in Asia
wilde doorbrengen. Hij had haast; hij wilde als het kon in Jeruzalem zijn op de dag
van het Pinksterfeest.
17 In Miletus stuurde hij iemand naar Efeze om de oudsten van de kerkgemeenschap
te ontbieden.
18 Toen die bij hem waren aangekomen, zei hij tegen hen: “Jullie weten hoe ik mij
de hele tijd bij jullie heb gedragen, vanaf de eerste dag dat ik in Asia aankwam.
19 Ik heb de Heer in alle nederigheid en met tranen gediend in de beproevingen die
mij zijn overkomen door de complotten van de Joden.
20 Ik heb jullie in het openbaar en bij mensen thuis toegesproken en onderwezen
zonder jullie ook maar iets te onthouden dat jullie van nut kon zijn.
21 Ik heb zowel Joden als Grieken opgeroepen zich tot God te bekeren en in onze
Heer Jezus te geloven.
22 En nu ga ik naar Jeruzalem, onder aandrang van de Geest, en ik weet niet wat mij
daar zal overkomen.
23 Alleen word ik in elke stad door de Heilige Geest gewaarschuwd dat mij
gevangenschap en lijden te wachten staat.
24 Wat mijzelf betreft, ik hecht geen waarde aan mijn leven, als ik mijn taak en
opdracht maar mag voltooien die ik van de Heer Jezus heb ontvangen: getuigen van
het evangelie van Gods genade.
25 Ik weet dat niemand van jullie aan wie ik tijdens mijn reizen Gods koninkrijk heb
verkondigd, mij zal terugzien.
26 Daarom verklaar ik vandaag aan jullie dat als er iemand van jullie verloren gaat,
dat niet mijn schuld zal zijn,
27 want ik heb niet nagelaten heel Gods plan aan jullie te verkondigen.
28 Pas dus op jezelf en de hele kudde waarover de Heilige Geest jullie als verant-
woordelijken heeft aangesteld. Zorg voor Gods kerk, die Hij zich heeft toegeëigend
doordat zijn bloed werd vergoten.
29 Ik weet dat na mijn vertrek wrede wolven bij jullie zullen binnendringen, die de
kudde niet zullen ontzien.

30 Zelfs uit jullie eigen midden zullen mensen opstaan die de waarheid verdraaien
om van de volgelingen van Jezus hun eigen volgelingen te maken.
31 Wees dus waakzaam en onthoud dat ik ieder van jullie drie jaar lang
onophoudelijk dag en nacht in tranen heb onderwezen.
32 En nu draag ik jullie op aan God en aan de boodschap van zijn genade, die jullie
kan opbouwen en jullie kan schenken wat beloofd is aan allen die bij Hem horen.
33 Zilver, goud of kledij heb ik van niemand verlangd.
34 Jullie weten dat ik eigenhandig heb voorzien in mijn eigen noden en die van de
mensen bij mij.
35 In alles heb ik jullie getoond dat we zo, door hard te werken, de zwakken moeten
steunen, terwijl we denken aan de woorden van de Heer Jezus zelf: 'Het is beter te
geven dan te ontvangen.' "
36 Toen Paulus was uitgesproken, knielde hij met hen allen neer om te bidden.
37 Paulus werd onder luid geween door iedereen omhelsd en gekust.
38 Waar ze het droevigst om waren was dat hij had gezegd dat zij hem niet zouden
terugzien. Vervolgens deden ze hem uitgeleide naar het schip.

21

1 Nadat we ons van hen hadden losgemaakt, voeren we weg. We zetten rechtstreeks
koers naar Kos, de volgende dag naar Rhodos en daarvandaan naar Patara.
2 Daar vonden we een schip dat naar Fenicië zou oversteken, gingen aan boord en
voeren weg.
3 Nadat we Cyprus hadden zien liggen en aan de zuidkant waren gepasseerd, voeren
we verder naar Syrië en meerden we aan in Tyrus. Daar moest de lading van het schip
worden gelost.
4 We zochten in Tyrus de volgelingen van Jezus op en bleven daar zeven dagen. Door
toedoen van de Geest zeiden zij tegen Paulus dat hij niet naar Jeruzalem moest gaan.
5 Maar toen onze tijd daar voorbij was, vertrokken we om onze reis te vervolgen. Ze
vergezelden ons allemaal, met hun vrouwen en kinderen, tot buiten de stad. Op het
strand knielden we neer om te bidden.
6 We namen afscheid van elkaar en wij gingen aan boord van het schip, terwijl zij
naar huis terugkeerden.
7 Vanuit Tyrus vervolgden we onze zeereis tot we in Ptolemaïs aankwamen. Daar
begroetten we de christenen en bleven we een dag bij hen.
8 De volgende dag vertrokken we en kwamen we aan in Caesarea. Daar gingen we
naar het huis van Filippus de Evangelist, – hij was een van de Zeven – en bleven bij
hem logeren.
9 Hij had vier ongehuwde dochters met de gave van profetie.
10 We waren er al een aantal dagen, toen er een profeet uit Judea kwam die Agabus
heette.
11 Hij kwam naar ons toe, nam Paulus' riem, bond daarmee zijn eigen voeten en
handen vast en zei: "De Heilige Geest zegt: 'De Joden in Jeruzalem zullen de man van
wie deze riem is vastbinden en hem aan de niet-Joden uitleveren.' "
12 Toen we dat hoorden, drongen zowel wijzelf als de christenen van Caesarea er bij
Paulus op aan niet naar Jeruzalem te gaan.
13 Maar Paulus antwoordde: "Waarom wenen jullie en maken jullie mij zo treurig?
Ik ben niet alleen bereid in Jeruzalem te worden vastgebonden, maar ook omwille van
de Heer Jezus te sterven."
14 Toen hij zich niet liet overreden, gaven we het op. We zeiden: "Laat gebeuren wat
de Heer wil."
15 Na die periode troffen we voorbereidingen en reisden we naar Jeruzalem.

16 Enkele volgelingen van Jezus uit Caesarea kwamen met ons mee. Zij brachten ons
bij Mnason, een Cyprioot en een van de eerste volgelingen van Jezus. Bij hem mochten
we logeren.

17 Bij onze aankomst in Jeruzalem ontvingen de christenen ons met vreugde.
18 De volgende dag gingen wij met Paulus mee naar Jakobus. Ook alle oudsten waren
daar.
19 Paulus begroette hen en vertelde gedetailleerd over de dingen die God door zijn
bediening had gedaan onder de niet-Joden.
20 Nadat ze hem hadden aangehoord, verheerlijkten ze God. Toen zeiden ze tegen
Paulus: “Broer, je ziet hoeveel duizenden Joden tot geloof zijn gekomen en dat zij allen
nauwgezet de Wet naleven.
21 Er is hun over jou verteld dat je alle Joden in niet-Joodse gebieden leert om Mozes
ontrouw te zijn door hun kinderen niet te besnijden en de Joodse gebruiken niet na te
leven.
22 Wat valt hieraan te doen? Ze zullen zeker horen dat je bent gekomen.
23 Doe daarom wat wij je vertellen. Wij hebben vier mannen die een plechtige gelofte
hebben afgelegd.
24 Neem hen mee, onderga samen met hen de reinigingsceremonie en betaal hun
kosten, zodat ze hun hoofd kunnen laten kaalscheren. Dan zullen alle mensen weten
dat de dingen die ze over jou hebben gehoord, niet waar zijn, maar dat je leeft in
gehoorzaamheid aan de Wet.
25 En wat de niet-Joodse gelovigen betreft, wij hebben hun geschreven over het
besluit dat ze zich moeten onthouden van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees van
verstikte dieren en seksueel wangedrag.”
26 Paulus nam de mannen met zich mee. De volgende dag voerden ze de
reinigingsceremonie uit en gingen ze naar het tempelterrein om te melden op welke
dag de reiniging voltooid zou zijn en voor elk van hen een offer zou worden gebracht.

27 Toen de zeven dagen bijna voorbij waren, zagen de Joden uit Asia Paulus op het
tempelterrein. Ze stookten de hele menigte op, grepen hem vast
28 en riepen: “Israëlieten, help ons! Dit is de man die overal aan alle mensen dingen
leert die ingaan tegen ons volk, de Wet en deze plaats. Bovendien heeft hij Grieken
het tempelterrein binnengebracht en daardoor dit heiligdom onrein gemaakt.”
29 Ze hadden namelijk Trofimus van Efeze met hem in de stad gezien en dachten dat
Paulus hem had meegenomen naar het tempelterrein.
30 De hele stad raakte in rep en roer. De mensen kwamen van alle kanten op hen
af, grepen Paulus en sleurden hem het tempelterrein af. Meteen werden de poorten
gesloten.
31 Terwijl ze probeerden hem te vermoorden, ontving de tribuun van de legerafdel-
ing het bericht dat heel Jeruzalem in rep en roer was.
32 Hij verzamelde meteen soldaten en centurio's en haastte zich naar hen toe. Toen
de mensen de tribuun en de soldaten zagen, hielden ze op Paulus te slaan.
33 De tribuun kwam op hem af, arresteerde hem en gaf het bevel om hem met twee
ketenen te boeien. Toen vroeg hij wie Paulus was en wat hij had gedaan.
34 Maar de mensen schreeuwden allemaal door elkaar heen en door het tumult kon
hij de feiten niet achterhalen. Daarom gaf hij het bevel, Paulus naar de kazerne te
brengen.
35 Toen Paulus de trappen had bereikt, moest hij door de soldaten worden gedragen
wegens het gedrang van de menigte.
36 Er kwam namelijk veel volk achter hen aan, dat “Weg met hem!” schreeuwde.

37 Op het moment dat Paulus de kazerne zou worden binnengebracht, vroeg hij de
tribuun: “Mag ik u iets zeggen?” Hij antwoordde: “Spreekt u Grieks?
38 Bent u dan niet die Egyptenaar die een tijdje geleden in opstand kwam en
vierduizend terroristen naar de wildernis heeft geleid?”
39 Paulus zei: “Ik ben een Jood uit Tarsus in Cilicië, burger van een niet onbelangrijke
stad, en ik verzoek u, geef mij toestemming het volk toe te spreken.”
40 Toen de tribuun zijn toestemming had gegeven, ging Paulus bovenaan de trappen
staan en maakte hij een handgebaar naar het volk. Het werd stil en hij sprak hen als
volgt toe in het Aramees:

22

1 “Volksgenoten, raadsleden, luister hoe ik mijzelf tegenover u verdedig.”
2 Toen ze hoorden dat hij hen toesprak in het Aramees, werden ze nog stiller. Hij
vervolgde:
3 “Ik ben een Jood, geboren in Tarsus in Cilicië, maar ik ben hier in Jeruzalem
opgegroeid. Als leerling van Gamaliël ben ik grondig opgeleid in de Wet van onze
voorouders en ik was God zeer toegewijd, net als u allen hier.
4 Ik heb de aanhangers van de Weg tot de dood toe vervolgd, mannen en vrouwen
heb ik gearresteerd en gevangen laten zetten.
5 Zelfs de hogepriester en de hele raad van volksoudsten kunnen daarvan getuigen.
Ik had brieven van hen meegekregen voor onze volksgenoten in Damascus, toen ik
daarheen ging om die mensen gevangen te nemen en naar Jeruzalem te brengen zodat
ze gestraft konden worden.
6 Maar onderweg, toen ik bijna bij Damascus was, omstraalde mij rond de middag
plots een fel licht uit de hemel.
7 Ik viel op de grond en hoorde een stem tegen me zeggen: ‘Saul, Saul, waarom
vervolg je Mij?’
8 Ik antwoordde: ‘Wie bent U, Heer?’ Hij zei tegen mij: ‘Ik ben Jezus van Nazaret,
degene die jij vervolgt.’
9 De mensen bij mij zagen wel het licht, maar hoorden niet de stem van Degene die
mij toesprak.
10 En ik zei: ‘Wat zal ik doen, Heer?’ En de Heer zei tegen mij: ‘Kom overeind en ga
Damascus binnen. Daar zal je worden verteld over al het werk waarvoor ik jou heb
aangesteld.’
11 Omdat ik door het felle licht niets meer kon zien, werd ik door mijn reisgenoten
bij de hand genomen en Damascus binnengeleid.
12 En een zekere Ananias, iemand die zich eerbiedig aan de Wet hield en over wie
lovend werd gesproken door alle Joodse mensen die daar woonden,
13 kwam naar me toe, ging voor me staan en zei tegen mij: ‘Saul, broer, word ziende!’
En meteen kon ik hem zien.
14 Ananias vervolgde: ‘De God van onze voorouders heeft jou aangesteld om te weten
wat Hij wil en om de Rechtvaardige te zien en zijn stem te horen.
15 Je zal, als zijn getuige, aan alle mensen vertellen wat je hebt gezien en gehoord.
16 Wat aarzel je nog? Sta op, laat je dopen en je zonden wegwassen terwijl je Hem
aanroept.’
17 Later, toen ik naar Jeruzalem was teruggekeerd en op het tempelterrein aan het
bidden was, kreeg ik een visioen.
18 Ik zag God en Hij zei tegen mij: ‘Snel, vertrek onmiddellijk uit Jeruzalem, want ze
zullen jouw getuigenis over Mij niet aanvaarden.’

19 Maar ik zei: ‘Heer, ze weten dat ik in alle synagogen de mensen die in U geloven
gevangennam en liet geselen.
20 En toen het bloed van uw getuige Stefanus werd vergoten, stond ik erbij. Ik stemde
ermee in en paste op de mantels van degenen die hem ombrachten.’
21 Hij zei tegen mij: ‘Ga, want Ik zal je sturen naar de volken ver weg.’ ”
22 Tot dan toe hadden de mensen naar Paulus' toespraak geluisterd, maar nu
begonnen ze luid te roepen: “Neem die man van de aarde weg! Hij verdient het niet
om te leven!”
23 Al schreeuwend gooiden ze hun mantels van zich af en wierpen ze stof in de lucht.
24 De tribuun gaf het bevel, Paulus de kazerne binnen te brengen en hem onder
geseling te verhoren om te weten te komen waarom ze zo tegen hem schreeuwden.
25 Toen ze hem vastmaakten om te worden gegeseld, zei Paulus tegen de centurio die
erbij stond: “Mogen jullie een Romeins staatsburger geselen en dan nog wel zonder
vonnis?”
26 Toen de centurio dat hoorde, ging hij de tribuun verwittigen: “Wat bent u nu van
plan? Deze man is een Romeins staatsburger!”
27 De tribuun ging naar Paulus toe en vroeg hem: “Zeg eens, bent u een Romeins
staatsburger?” Hij antwoordde: “Ja”.
28 De tribuun vertelde: “Ik heb veel geld betaald voor mijn staatsburgerschap.” En
Paulus zei: “Maar ik ben ermee geboren.”
29 Meteen trokken de mensen die hem zouden ondervragen zich terug. Ook de
tribuun werd bang, want hij besefte dat hij Paulus, een Romeins staatsburger, had
laten boeien.
30 De tribuun wilde precies weten waarvan Paulus door de Joden werd beschuldigd.
Daarom beval hij de volgende dag dat de hoofdpriesters en de hele Joodse raad
moesten bijeenkomen. Paulus liet hij uit de gevangenis ophalen, naar hen toebrengen
en aan hen voorleiden.

23

1 Paulus keek de Joodse raad aan en zei: “Volksgenoten, ik heb tot nu toe altijd met
een goed geweten mijn plichten jegens God vervuld.”
2 Toen gaf hogepriester Ananias de mensen die bij Paulus stonden de opdracht hem
op de mond te slaan.
3 Daarom zei Paulus tegen hem: “God zal u slaan, witgekalkte muur! U zit daar om
mij volgens de Wet te berechten en u overtreedt de Wet door opdracht te geven mij te
slaan?”
4 De mensen die bij Paulus stonden, zeiden: “Jij beledigt Gods hogepriester!”
5 Maar Paulus zei: “Volksgenoten, ik wist niet dat hij de hogepriester is. Want in de
Schriften staat: ‘Je mag niet kwaadspreken over de leider van je volk.’ ”
6 Paulus wist dat een deel van de Joodse raad uit sadduceeën bestond en een ander
deel uit farizeeën. Daarom riep hij uit: “Volksgenoten, ik ben een farizeeër uit een
familie van farizeeën en ik sta terecht voor mijn verwachting dat de doden zullen
verrijzen!”
7 Zodra hij dat gezegd had, ontstond er onenigheid tussen de farizeeën en de
sadduceeën en raakte de vergadering intern verdeeld.
8 De sadduceeën zeggen immers dat er geen verrijzenis is, en ook geen engelen of
geesten, maar de farizeeën zeggen dat ze wel bestaan.
9 Er ontstond grote commotie. Enkele farizese Schriftgeleerden stonden op en
betoogden vurig: “Wij vinden niets verkeerds in deze man. Wat als een geest of een
engel tot hem heeft gesproken?”

10 De onenigheid werd zo groot dat de tribuun vreesde dat Paulus door hen aan
stukken zou worden gereten. Hij liet de soldaten komen om hem uit hun midden weg
te halen en naar de kazerne te brengen.
11 Die nacht kwam de Heer naar Paulus toe. Hij zei: “Wees moedig, want zoals je
over Mij hebt getuigd in Jeruzalem, moet je ook in Rome getuigen.”

12 Toen het ochtend werd, smeedden enkele Joodse mensen een complot: ze zwoeren
dat ze niet zouden eten of drinken voordat ze Paulus hadden gedood.
13 Meer dan veertig personen waren bij deze samenzwering betrokken.
14 Ze benaderden de hoofdpriesters en oudsten en zeiden: “Wij hebben gezworen
om niet te eten voordat we Paulus hebben gedood.
15 Stuur daarom namens de Joodse raad een verzoek naar de tribuun om hem aan u
voor te leiden, alsof u zijn zaak nauwkeuriger wilt onderzoeken. Dan staan wij klaar
om hem om te brengen terwijl hij onderweg is.”
16 Maar toen de zoon van Paulus' zus over de hinderlaag hoorde, begaf hij zich naar
de kazerne en ging hij naar binnen om Paulus te verwittigen.
17 Paulus riep een van de centurio's bij zich en zei: “Breng deze jongeman naar de
tribuun, want hij heeft hem iets te melden.”
18 De centurio nam hem mee naar de tribuun en zei: “Gevangene Paulus heeft mij
bij zich geroepen en me verzocht deze jongeman bij u te brengen, omdat hij u iets te
zeggen heeft.”
19 De tribuun nam hem bij de hand, nam hem apart en vroeg: “Wat heb je mij te
melden?”
20 De jongeman zei: “De Joden zijn met elkaar overeengekomen om u te verzoeken,
Paulus morgen naar de Joodse raad te brengen, zogezegd om de zaak nader te
onderzoeken.
21 Laat u echter niet door hen overreden, want meer dan veertig van hen willen hem
in een hinderlaag lokken. Zij hebben gezworen om niet te eten of te drinken voordat
ze hem hebben omgebracht, en nu staan ze klaar, in afwachting van uw toestemming.”
22 De tribuun liet de jongeman gaan, nadat hij hem had gewaarschuwd: “Laat aan
niemand weten dat je mij hierover hebt ingelicht.”

23 Vervolgens riep hij twee van zijn centurio's en zei: “Zorg dat er vanavond om
negen uur tweehonderd soldaten, zeventig ruiters en tweehonderd speerdragers
klaarstaan om naar Caesarea te vertrekken.
24 Zorg ook voor rijdieren voor Paulus, zodat hij bij gouverneur Felix in veiligheid
kan worden gebracht.”
25 Ook schreef hij een brief met de volgende inhoud:
26 “Van Claudius Lysias aan zijne excellentie gouverneur Felix. Gegroet!
27 Deze man is door de Joden opgepakt en was bijna door hen vermoord. Ik ben er
met mijn afdeling soldaten naartoe gegaan en heb hem in veiligheid gebracht, want
ik had vernomen dat hij een Romeins staatsburger is.
28 En omdat ik wilde weten waarvan ze hem beschuldigden, heb ik hem naar hun
raad gebracht.
29 Daar stelde ik vast dat hij werd beschuldigd van iets dat verband hield met
hun wetten. Er was echter geen tenlastelegging voor iets waarop de dood of
gevangenisstraf staat.
30 Omdat ik ben verwittigd van een complot tegen de man, stuur ik hem naar u toe
en heb ik zijn aanklagers opgedragen aan u te vertellen wat ze tegen hem hebben.”
31 Zoals hun was opgedragen, haalden de soldaten Paulus op om hem 's nachts naar
Antipatris te brengen.

32 's Ochtends lieten ze de ruiters met Paulus verder rijden en keerden ze zelf naar
de kazerne terug.
33 Na hun aankomst in Caesarea overhandigden de ruiters de brief aan de
gouverneur, en droegen ze Paulus aan hem over.
34 De gouverneur las de brief en vroeg Paulus uit welke provincie hij afkomstig was.
Toen hij vernam dat Paulus uit Cilicië kwam,
35 zei hij: “Ik zal je verhoren zodra je aanklagers zijn aangekomen.” Hij gaf het bevel,
Paulus gevangen te houden in het paleis dat Herodes had laten bouwen.

24

1 Na vijf dagen kwam hogepriester Ananias aan, met enkele oudsten en een advocaat
die Tertullus heette. Zij dienden hun aanklacht tegen Paulus in bij de gouverneur.
2 Paulus werd binnengeroepen en Tertullus begon zijn beschuldigingsrede. Hij zei:
“Dat wij dankzij u volop van vrede genieten en dat uw vooruitziendheid hervormingen
oplevert ten bate van ons volk,
3 excellentie Felix, wordt door ons altijd en overal met diepe dankbaarheid erkend.
4 Om u niet te lang op te houden, verzoek ik u ons in uw welwillendheid kort aan te
horen.
5 Wij hebben namelijk ontdekt dat deze man een ruziemaker is die rellen veroorza-
akt onder alle Joodse mensen in het hele rijk. Hij is een van de hoofdleiders van de
volgelingen van de Man van Nazaret.
6 Hij heeft zelfs geprobeerd, de tempel te ontwijden en daarom hebben wij hem
opgepakt.
8 Als u hem zelf verhoort, zal u alles te weten komen waarvan wij hem beschuldigen.”
9 De Joodse mensen vielen hem bij door te zeggen dat het waar was.
10 Maar toen de gouverneur aangaf dat Paulus mocht spreken, antwoordde deze: “Ik
weet dat u al vele jaren rechter voor dit volk bent. Daarom zal ik mijzelf vol goede
moed in deze zaak verdedigen.
11 Zoals u kan controleren, ben ik pas twaalf dagen geleden naar Jeruzalem gekomen
om God te aanbidden.
12 Niemand heeft mij op het tempelterrein met mensen zien discussiëren of een
oploop zien veroorzaken, ook niet in de synagogen of in de stad.
13 Verder kunnen ze de dingen waarvan zij mij beschuldigen, niet bewijzen.
14 Maar ik beken u wel dat ik de God van onze voorouders vereer volgens de Weg
die zij een sekte noemen, en dat ik alles geloof wat overeenstemt met de Wet en wat
in de Profeten staat.
15 En evenals mijn aanklagers verwacht ik dat God zowel de rechtvaardigen als de
onrechtvaardigen zal doen verrijzen.
16 Daarom doe ik mijn best om altijd een zuiver geweten te hebben tegenover God
en de mensen.
17 Na een afwezigheid van vele jaren ben ik naar mijn land teruggekomen om giften
aan de armen te geven en offers te brengen.
18 Dat was ik aan het doen toen men mij in de tempel aantrof, waar ik pas de
reinigingsceremonie had uitgevoerd; er was geen samenscholing en geen commotie.
19 Maar er zijn enkele Joodse mensen uit Asia die voor u zouden moeten verschijnen
om mij te beschuldigen als zij iets tegen mij hebben.
20 Of laat wie hier aanwezig is verklaren aan welke overtreding zij mij schuldig
hebben bevonden toen ik voor de Joodse raad stond.
21 Of het moest die ene uitroep zijn die ik deed toen ik voor hen stond: ‘Het is in
verband met de verrijzenis van de doden dat ik vandaag voor u terecht sta’.”

22 Maar Felix, die goed op de hoogte was van de Weg, verdaagde de zitting en zei:
“Wanneer Lysias de tribuun komt, zal ik over uw zaak beslissen.”
23 Hij beval de centurio, Paulus gevangen te houden onder licht regime. Ook mocht
geen van Paulus' assistenten worden verhinderd hem bij te staan.
24 Enkele dagen later kwam Felix vergezeld van zijn vrouw Drusilla, die Jodin was.
Hij liet Paulus ophalen en liet hem vertellen over zijn geloof in Christus Jezus.
25 Maar toen Paulus sprak over gerechtigheid, zelfbeheersing en het komende
Oordeel, werd Felix heel bang en onderbrak hij hem: “Zo is het genoeg, u mag
beschikken. Wanneer ik weer tijd heb zal ik u ontbieden.”
26 Tegelijkertijd hoopte hij dat Paulus hem geld zou aanbieden. Daarom liet hij hem
vaak ontbieden om met hem te praten.
27 Na verloop van twee jaar werd Felix opgevolgd door Porcius Festus. En om de
Joodse mensen een gunst te bewijzen, liet Felix Paulus in gevangenschap achter.

25

1 Drie dagen nadat Festus in de provincie was aangekomen, begaf hij zich van
Caesarea naar Jeruzalem.
2 Daar dienden de hoofdpriesters en andere Joodse leiders hun aanklacht tegen
Paulus bij hem in. Ze verzochten Festus,
3 hun een gunst te bewijzen door Paulus naar Jeruzalem te laten overbrengen. Ze
hadden namelijk een hinderlaag voorbereid om hem onderweg te kunnen doden.
4 Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea zou blijven en dat hijzelf daar
binnenkort naartoe wilde gaan.
5 Hij zei: “Enkele van jullie leiders mogen meekomen en als die man iets heeft
misdaan, kunnen zij hem daar in beschuldiging stellen.”
6 Hij bleef niet langer dan acht of tien dagen en ging terug naar Caesarea. De
volgende ochtend nam hij plaats op de rechterstoel en gaf bevel, Paulus voor te leiden.
7 Toen Paulus was binnengekomen, gingen de Joodse mensen die uit Jeruzalem
waren gekomen om hem heen staan. Ze brachten allerlei zware beschuldigingen tegen
hem in, die ze niet konden bewijzen.
8 Paulus verdedigde zich: “Ik heb niets misdaan; niet tegen de Joodse Wet, niet tegen
de tempel en ook niet tegen de keizer.”
9 Festus, die de Joodse mensen een gunst wilde bewijzen, vroeg aan Paulus: “Bent u
bereid naar Jeruzalem te gaan om daar in deze zaak voor mij terecht te staan?”
10 Paulus antwoordde: “Ik sta hier voor de keizerlijke rechterstoel, waar ik berecht
moet worden. Zoals u goed beseft heb ik de Joodse mensen niets misdaan.
11 Als ik iets verkeerds heb gedaan waarop de doodstraf staat, zal ik mij niet tegen de
dood verzetten. Maar als de dingen waarvan zij mij beschuldigen onwaar zijn, heeft
niemand het recht mij aan hen uit te leveren. Ik beroep me op de keizer!”
12 Festus overlegde met zijn adviesraad en antwoordde: “U hebt zich op de keizer
beroepen, naar de keizer zal u gaan.”

13 Na verloop van enkele dagen kwam koning Agrippa met Bernice naar Caesarea
voor een beleefdheidsbezoek aan Festus.
14 Toen ze daar al verscheidene dagen waren, vertelde Festus de koning over de
rechtszaak tegen Paulus. Festus zei: “Er is hier iemand die door Felix als gevangene is
achtergelaten,
15 tegen wie een aanklacht werd ingediend door de Joodse hoofdpriesters en oudsten
toen ik Jeruzalem bezocht. Ze vroegen mij, hem te veroordelen.

16 Ik heb hun geantwoord dat het bij de Romeinen niet de gewoonte is om iemand
over te leveren voordat de beschuldigde voor zijn aanklagers is verschenen en de
gelegenheid heeft gekregen om zich tegen de aanklacht te verdedigen.
17 Dus toen ze met zijn allen hier kwamen, heb ik zonder uitstel de volgende dag op
de rechterstoel plaatsgenomen en de man laten voorleiden.
18 Maar toen de aanklagers opstonden, beschuldigden ze hem helemaal niet van de
misdaden die ik had verwacht.
19 Wel hadden ze onenigheid met hem over hun godsdienst en over een zekere Jezus,
die gestorven is en van wie Paulus beweert dat hij leeft.
20 En omdat het mij onduidelijk was hoe ik deze kwestie kon onderzoeken, vroeg ik
of hij bereid was naar Jeruzalem te gaan om daar voor deze dingen te worden berecht.
21 Maar toen Paulus mij verzocht om hem in bewaring te houden in afwachting van
het besluit van de keizer, gaf ik bevel hem in bewaring te houden totdat ik hem naar
Caesar kan sturen."
22 Agrippa zei tegen Festus: "Ik wil die man ook wel eens horen." Festus antwoordde:
"Morgen zal u hem horen."
23 De volgende ochtend kwamen Agrippa en Bernice in vol ornaat binnen. Ze gingen
de gehoorzaal binnen met de militaire leiders en de voorname mannen van de stad.
Op het bevel van Festus werd Paulus voorgeleid.
24 Festus zei: "Koning Agrippa en iedereen die hier met ons aanwezig is, hier ziet u
de man om wie de hele Joodse gemeenschap, zowel in Jeruzalem als hier, zich tot mij
heeft gericht. Ze roepen dat hij niet langer hoort te leven.
25 Ik heb vastgesteld dat hij niets heeft gedaan waarop de doodstraf staat, maar
omdat hij zich op de keizer heeft beroepen, heb ik besloten hem naar Rome te sturen.
26 Ik heb echter niets concreets over hem dat ik aan zijne majesteit kan schrijven.
Daarom leid ik hem aan u allen voor, in het bijzonder aan u, koning Agrippa, zodat ik
na afloop van het onderzoek iets zal hebben dat ik kan schrijven.
27 Want het lijkt mij onredelijk een gevangene door te sturen zonder duidelijk te
maken wat de aanklacht tegen hem is."

26

1 Agrippa zei tegen Paulus: "U mag voor uzelf pleiten." Paulus maakte een
handgebaar en verdedigde zichzelf als volgt:
2 "Koning Agrippa, ik prijs mezelf gelukkig dat ik mij vandaag tegenover u mag
verdedigen voor alles waarvan ik door de Joodse mensen word beschuldigd,
3 vooral omdat u goed bekend bent met alle Joodse gebruiken en twistpunten.
Daarom verzoek ik u, mij geduldig aan te horen.
4 Alle Joodse mensen weten hoe ik van kinds af aan heb geleefd, eerst in mijn eigen
land en later ook in Jeruzalem.
5 Zij kennen mij al lang, en als ze daartoe bereid zijn kunnen ze bevestigen dat ik als
een farizeeër heb geleefd, dus volgens de strengste stroming binnen onze religie.
6 En nu sta ik terecht omdat ik verwacht dat God zijn belofte aan onze voorouders
zal waarmaken.
7 Onze twaalf stammen vereren God dag en nacht terwijl ze de vervulling van die
belofte verwachten. Het is omwille van die verwachting, majesteit, dat ik door de
Joodse mensen word beschuldigd.
8 Waarom vinden jullie het zo ongeloofwaardig dat God doden doet verrijzen?
9 Vroeger dacht ik dat ik de naam van Jezus van Nazaret krachtig moest bestrijden.
10 En dat heb ik ook gedaan! Ik heb in Jeruzalem veel mensen die in Jezus geloofden
in de gevangenis laten opsluiten, want ik had daarvoor de bevoegdheid gekregen van
de hoofdpriesters. Ook stemde ik voor de doodstraf voor die mensen.

11 Vaak ben ik alle synagogen langsgegaan om hen met geweld te dwingen hun geloof
af te zweren. Ik ging verschrikkelijk tegen hen tekeer en vervolgde hen tot in steden
buiten ons land.
12 Maar toen ik in dat kader naar Damascus ging, met de instemming van de
hoofdpriesters en door hen gemandateerd,
13 zag ik onderweg, o majesteit, midden op de dag een licht uit de hemel dat feller
was dan de zon en dat mij en mijn reisgenoten omstraalde.
14 We vielen allemaal op de grond en ik hoorde een stem die in het Aramees tegen
mij zei: 'Saul, Saul, waarom vervolg je Mij? Je doet jezelf pijn door je tegen Mij te
verzetten.'
15 Ik vroeg: 'Wie bent U, Heer?' En de Heer zei: 'Ik ben Jezus, degene die jij vervolgt.
16 Kom overeind en ga op je voeten staan, want Ik ben aan je verschenen om je aan
te stellen als mijn dienaar en als getuige van wat Ik je heb laten zien en van hetgeen
Ik je nog ga tonen.
17 Ik zal je beschermen tegen je volksgenoten, maar ook tegen de niet-Joden naar
wie ik je toe stuur
18 om hun ogen te openen en hen uit het donker naar het licht te leiden, en uit de
macht van de satan naar God. Daardoor zullen zij vergeving van zonden ontvangen
en voor altijd deel mogen uitmaken van de mensen die door hun geloof in Mij heilig
zijn geworden.'
19 Sindsdien, koning Agrippa, ben ik altijd gehoorzaam geweest aan dat hemelse
visioen.
20 Ik heb eerst aan de inwoners van Damascus, en dan in Jeruzalem en het gebied
Judea, en zelfs aan niet-Joden verkondigd dat ze tot inkeer moeten komen, zich tot God
moeten bekeren en moeten handelen overeenkomstig hun inkeer.
21 Daarom hebben enkele Joodse mensen mij in de tempel opgepakt en geprobeerd
mij om te brengen.
22 Tot de dag van vandaag heb ik echter altijd steun van God ontvangen. Ik sta hier
en leg getuigenis af aan de mensen, zowel de aanzienlijken als de eenvoudigen. Ik
vertel niets waarvan niet reeds door de profeten en Mozes was gezegd dat het ging
gebeuren,
23 namelijk dat de Messias zou moeten lijden en dat Hij als eerste van de doden zou
verrijzen om aan zowel ons volk als aan de niet-Joden het licht te verkondigen."
24 Paulus was nog met deze verdedigingsrede bezig, toen Festus uitriep: "Je bent gek,
Paulus, al dat studeren heeft je gek gemaakt."
25 Paulus antwoordde: "Ik ben niet gek, hoogedele Festus, de woorden die ik spreek
zijn waar en doordacht.
26 En de koning is met deze dingen bekend. Daarom spreek ik hem vrijmoedig toe,
want ik ben ervan overtuigd dat niets hiervan hem is ontgaan, want ze hebben zich
niet in een uithoek afgespeeld.
27 Koning Agrippa, u gelooft toch de profeten? Ik weet dat u ze gelooft."
28 Agrippa zei tegen Paulus: "Ga je straks proberen mij te overtuigen om christen te
worden?"
29 En Paulus zei: "Ik zou God willen vragen dat – straks of later – niet alleen u maar
ook alle mensen die mij vandaag horen, mogen worden zoals ik, maar dan zonder
deze boeien."
30 De koning stond op, en ook de gouverneur, Bernice en de anderen die de zitting
hadden bijgewoond.
31 Ze verlieten de zaal en zeiden tegen elkaar: "Deze man heeft niets gedaan waarop
de dood of gevangenisstraf staat."

32 Agrippa zei tegen Festus: “Deze man had nu kunnen worden vrijgelaten als hij
zich niet op de keizer had beroepen.”

27

1 Nadat besloten was dat we naar Italië zouden varen, werden Paulus en enkele
andere gevangenen overgedragen aan een centurio die Julius heette; hij was van de
keizerlijke afdeling.
2 We gingen aan boord van een schip uit Adramyttium dat de havens aan de kust
van Asia zou aandoen en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër uit Tessalonica,
was bij ons.
3 De volgende dag kwamen we aan in de haven van Sidon. Julius behandelde
Paulus vriendelijk en liet toe dat hij zijn vrienden bezocht om zich door hen te laten
verzorgen.
4 We vervolgden onze zeereis en voeren Cyprus aan de beschutte kant voorbij, omdat
we de wind tegen hadden.
5 Nadat we de open zee bij Cilicië en Pamfylië waren overgestoken, kwamen we aan
bij Myra in Lycië.
6 Daar vond de centurio een Alexandrijns schip dat naar Italië zou gaan en hij
scheepte ons in.
7 We vorderden traag en met moeite; het was pas na vele dagen dat we Knidus
bereikten. En omdat we de wind tegen hadden, voeren we Kreta aan de beschutte
kant, de kant van Salmone, voorbij.
8 We voeren het met moeite voorbij en kwamen bij een plaats die Schone Haven
heet, vlak bij Lasea.
9 Omdat er zoveel tijd was verlopen en de vastenperiode ook al voorbij was, werd
het gevaarlijk om verder te varen. Paulus waarschuwde:
10 “Mannen, ik voorzie dat onze zeereis met moeilijkheden en veel verlies gepaard
zal gaan, en niet alleen voor de lading en het schip. Ook onze levens staan op het spel.”
11 In plaats van Paulus' woorden ter harte te nemen, liet de centurio zich overtuigen
door de stuurman en de eigenaar van het schip.
12 En omdat de haven niet geschikt was om er te overwinteren, werd door de
meerderheid besloten om verder te varen en te kijken of ze Fenix konden bereiken
om daar te overwinteren. Fenix is een haven op Kreta met uitzicht op het zuid- en het
noordwesten.
13 Dus toen er een zachte zuidenwind opstak, dachten ze dat het wel zou lukken. Ze
lichtten het anker en voeren dicht langs de kust van Kreta verder.
14 Maar kort daarna stak vanaf het eiland een zware stormwind op, die Eurakylon
wordt genoemd.
15 Omdat het schip werd meegesleurd en de kop niet in de wind kon houden, gaven
we ons gewonnen en lieten we ons meedrijven.
16 We voeren langs de beschutte kant van een eilandje dat Kauda heet, waar we met
moeite de sloep onder controle konden krijgen.
17 De bemanningsleden hesen hem aan boord en verstevigden de romp van het
schip met touwen. Omdat ze bang waren om bij Syrtis vast te lopen, wierpen ze het
drijfanker uit en lieten ze het schip drijven.
18 De storm ging zo hard tekeer dat ze de volgende dag lading overboord gooiden.
19 En op de derde dag gooiden ze eigenhandig het scheepstuig overboord.
20 Dagenlang zagen we geen licht van de zon of de sterren. De storm bleef woeden
en we hadden geen enkele hoop op redding meer.
21 Nadat er aan boord lange tijd niet was gegeten, ging Paulus tussen de beman-
ningsleden staan en zei: “Mannen, jullie hadden naar mij moeten luisteren en niet uit

Kreta moeten vertrekken. Dan waren deze moeilijkheden en dit verlies jullie bespaard gebleven.
22 Maar nu spoor ik jullie aan om moed te houden, want geen van jullie zal zijn leven
verliezen. Alleen het schip zal vergaan.
23 Vannacht kwam er namelijk een engel van de God aan wie ik toebehoor en die ik
vereer, bij mij staan.
24 Hij zei: 'Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer terechtstaan en God zal,
als een gunst aan jou, al je medeopvarenden in leven houden.'
25 Daarom, mannen, houd moed, want ik vertrouw erop dat God zal zorgen dat het
precies zo zal verlopen als mij verteld is.
26 Maar we moeten stranden bij een eiland."

27 Toen brak de veertiende nacht aan. We waren nog altijd op drift in de
Adriatische Zee, maar midden in de nacht vermoedden de bemanningsleden dat we
land naderden.
28 Ze peilden de diepte: 40 meter. Toen ze iets verder waren gevorderd, peilden ze
opnieuw: 30 meter.
29 Omdat ze bang waren dat we op de klippen zouden lopen, wierpen ze vier ankers
uit van de achtersteven en ze baden dat het licht zou worden.
30 De bemanning wilde van het schip ontsnappen en liet de sloep in zee zakken onder
het voorwendsel dat ze vanaf de voorsteven ankers wilden uitwerpen.
31 Maar Paulus zei tegen de centurio en de soldaten: "Als zij niet aan boord blijven,
kunnen jullie niet worden gered."
32 Daarom kapten de soldaten de touwen van de sloep door en lieten ze die
wegdrijven.
33 Vlak voordat het licht werd, spoorde Paulus iedereen aan om te eten. Hij zei:
"Vandaag is al de veertiende dag dat jullie afwachten zonder te eten en doorwerken
zonder een maaltijd te nuttigen.
34 Daarom raad ik jullie aan om te eten, want dat hebben jullie nodig om te
overleven. Niemand van jullie zal zelfs maar een hoofdhaar verliezen."
35 Nadat hij dit had gezegd, nam hij brood, dankte God waar ze allen bij waren, brak
het en begon te eten.
36 Ze raakten er allen door bemoedigd en begonnen zelf ook te eten.
37 We waren in totaal met 276 opvarenden.
38 Toen ze voldoende hadden gegeten, maakten ze het schip lichter door het graan
in zee te gooien.
39 Toen het licht werd, herkenden ze het land niet. Wel zagen ze een inham met een
strand en besloten ze een poging te wagen het schip daar te laten vastlopen.
40 Ze maakten de ankers los en lieten die in de zee achter. Tegelijkertijd maakten ze
de touwen los waarmee het dubbelroer was vastgezet. Toen hesen ze het voorzeil en
zetten ze voor de wind koers naar het strand.
41 Het schip kwam in ondiep water terecht en ze lieten het vastlopen. De voorsteven
kwam onwrikbaar vast te zitten, maar door de kracht van de golven begon de
achtersteven te breken.
42 De soldaten waren van plan de gevangenen te doden om te voorkomen dat er
iemand zwemmend zou ontsnappen.
43 Maar de centurio wilde Paulus sparen en weerhield hen van hun plan. Hij beval
dat wie kon zwemmen, het eerst overboord zou springen om aan land te gaan.
44 De rest zou volgen op planken of andere stukken van het schip. En zo kwam
iedereen veilig aan land.

28

1 Pas toen we in veiligheid waren, kwamen we te weten dat het eiland Malta heet.
2 De inheemse bewoners behandelden ons met buitengewone vriendelijkheid: ze
maakten een vuur en haalden ons er allemaal bij omdat het was gaan regenen en
vanwege de kou.
3 Maar toen Paulus een hoeveelheid brandhout die hij had bijeengeraapt op het vuur
gooide, kwam er door de hitte een adder uitgekropen, die zich in zijn hand vastbeet.
4 De inheemse mensen zagen het dier aan zijn hand hangen en zeiden tegen elkaar:
“Die man is vast een moordenaar. En nu hij veilig uit de zee is gekomen, laat de godin
Gerechtigheid niet toe dat hij in leven blijft.”
5 Paulus schudde het dier van zich af, het vuur in, en bleef ongedeerd.
6 De mensen verwachtten dat hij een zwelling zou krijgen of plots dood zou
neervallen. Maar toen ze na lang wachten zagen dat er niets ongewoons met hem
gebeurde, veranderden ze van mening en zeiden ze dat hij een god was.
7 In de buurt van die plaats was een landgoed dat toebehoorde aan de gouverneur
van het eiland, die Publius heette. Hij verwelkomde ons en verleende ons drie dagen
lang gastvrij onderdak.
8 De vader van Publius lag in bed, gekweld door koorts en dysenterie. Paulus ging
naar hem toe en genas hem door te bidden en hem de handen op te leggen.
9 Nadat dit was gebeurd, kwamen ook de andere zieken van het eiland naar hem toe
en zij werden genezen.
10 Ze overlaadden ons met eerbewijzen en bij ons vertrek gaven ze ons wat we nodig
hadden.
11 Na drie maanden vertrokken we met een schip dat op het eiland had overwinterd.
Het kwam uit Alexandrië en had een boegbeeld van de twee beschermgoden voor de
scheepvaart.
12 Toen we in Syracuse waren aangekomen, bleven we daar drie dagen.
13 Daarvandaan voeren we verder tot we in Regium aankwamen. Na een dag stak
er een zuidenwind op, zodat we de dag daarna Puteoli bereikten.
14 Daar ontmoetten we enkele geloofsgenoten en werden we uitgenodigd een week
bij hen te blijven. En zo zijn we in Rome aangekomen.
15 De christenen daar hadden over ons gehoord en kwamen ons tegemoet tot Forum
Appii en Tres Tabernae. Toen Paulus hen zag, dankte hij God en vatte hij moed.
16 En in Rome aangekomen mocht Paulus zelfstandig wonen onder bewaking van
een soldaat.
17 Na drie dagen riep Paulus de Joodse leiders bijeen. Toen ze allen bij hem waren,
zei hij tegen hen: “Volksgenoten, hoewel ik niets heb misdaan tegen ons volk of de
gebruiken van onze voorouders, ben ik als gevangene uit Jeruzalem aan de Romeinen
overgeleverd.
18 Die hebben mij verhoord en waren van plan mij vrij te laten omdat er geen reden
was mij ter dood te veroordelen.
19 Maar omdat de Joodse mensen bezwaar maakten, moest ik me wel op de keizer
beroepen. Het is echter niet zo dat ik een aanklacht tegen mijn volk heb.
20 Het is om die reden dat ik heb verzocht om u te zien en te spreken. Want het is
omwille van de hoop van Israël dat ik deze ketenen draag.”
21 Zij zeiden tegen hem: “Wij hebben geen brieven over u ontvangen uit Judea, en
ook is er niemand van ons volk aangekomen die iets slechts over u rapporteerde of
zei.
22 Maar wij willen graag uw opvattingen horen, want het is ons bekend dat overal
kritiek wordt geleverd op die stroming.”

23 Ze spraken een dag met hem af en kwamen met velen naar hem toe op de plaats
waar hij verbleef. En van de ochtend tot de avond sprak hij met hen, getuigde hij over
Gods koninkrijk en probeerde hij hen voor Jezus te winnen op basis van de Wet van
Mozes en van de profetische boeken.
24 Sommigen raakten overtuigd van wat hij zei, anderen geloofden hem niet.
25 Ze raakten het niet met elkaar eens en bij hun vertrek deed Paulus nog één
uitspraak: “De Heilige Geest had gelijk toen Hij bij monde van de profeet Jesaja over
uw voorvaders zei:
26 ‘Ga naar dit volk en zeg: Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.
27 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.’
28 Daarom moeten jullie weten dat Gods redding naar de niet-Joden is gezonden en
dat zij wel zullen luisteren.”
30 Paulus verbleef twee hele jaren in de woning die hij huurde. Hij verwelkomde
iedereen die bij hem op bezoek kwam.
31 In alle vrijmoedigheid en ongehinderd verkondigde hij Gods koninkrijk en
onderwees hij over de Heer Jezus Christus.

De brief aan de Romeinen

1 Van: Paulus, dienaar van Christus Jezus, geroepen om als apostel ten dienste te
staan van Gods evangelie.
2 God had het evangelie lang geleden via zijn profeten in de heilige Schriften beloofd.
3 Het is het goede nieuws over zijn Zoon, die wat zijn aardse leven betreft een
afstammeling van David is,
4 en die door zijn verrijzenis uit de dood op krachtige wijze door de Heilige Geest is
uitgeroepen tot de Zoon van God – Jezus de Messias, onze Heer.
5 Het is door Hem dat wij het voorrecht ontvangen hebben om apostel te zijn, opdat
bij alle volken mensen tot geloof en gehoorzaamheid aan God zouden komen en Hij
geëerd zou worden.
6 En jullie behoren tot die mensen: jullie zijn geroepen om bij Jezus Christus te horen.
7 Aan: alle door God geliefde en geroepen christenen in Rome.
Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus
Christus toe.
8 Allereerst dank ik mijn God, via Jezus Christus, voor jullie allen, want het nieuws
over jullie geloof wordt in de hele wereld verspreid.
9 God, die ik van harte dien door het evangelie van zijn Zoon te verkondigen, kan
bevestigen dat ik jullie voortdurend noem
10 in mijn gebeden. Dan vraag ik altijd aan God dat ik jullie eindelijk zal kunnen
bezoeken – als Hij het ook wil.
11 Ik verlang ernaar jullie te zien en een geestelijke zegen met jullie te delen om jullie
te sterken.
12 Of beter gezegd: dan kunnen we wederzijds bemoedigd worden – ik door jullie
geloof en jullie door dat van mij.
13 Broeders en zusters, jullie moeten weten dat ik dikwijls van plan ben geweest om
jullie te bezoeken, maar tot nu toe werd ik steeds verhinderd. Ik wil namelijk ook bij
jullie oogsten, zoals ik dat ook heb gedaan bij de andere niet-Joden.
14 Ik sta in het krijt bij zowel Grieken als niet-Grieken, bij zowel geletterde als
ongeletterde mensen.
15 Daarom wil ik zo graag ook aan jullie in Rome het evangelie verkondigen.
16 Het evangelie brengt mij niet in verlegenheid, want het is Gods krachtige nieuws,
dat redding brengt voor allen die geloven – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-
Joden.
17 Het evangelie maakt duidelijk hoe men enkel en alleen door te geloven met God
in het reine kan komen. In de Schriften staat immers: “De rechtvaardige zal het leven
ontvangen door middel van het geloof.”
18 Vanuit de hemel wordt namelijk duidelijk gemaakt dat God alle goddeloosheid en
kwaad van mensen die met hun kwaad de waarheid verdringen, zal straffen.
19 Wat over God geweten kan worden, is hun duidelijk, want God heeft het hun
bekendgemaakt.
20 Zijn eeuwige macht en goddelijkheid zijn weliswaar onzichtbare eigenschappen,
maar ze zijn sinds de schepping van de wereld duidelijk te zien in hetgeen Hij gemaakt
heeft. De mensen hebben dus geen excuus.
21 Hoewel ze weten dat er een God is, geven ze Hem niet de eer en dank die
Hem toekomt. Integendeel, hun redeneringen zijn onzinnig geworden en hun
onverstandige hart is verduisterd.

22 Ze beweren dat ze verstandig zijn, maar ze zijn dwaas geworden.
23 In plaats van de grootheid van de onvergankelijke God te erkennen, zijn ze
beelden van vergankelijke mensen en van vliegende, lopende en kruipende dieren
gaan vereren.
24 Daarom heeft God hen met hun begerige verlangens prijsgegeven aan im-
moraliteit, zodat ze met elkaar hun lichaam onteren.
25 Ze hebben Gods waarheid verruild voor de leugen: ze vereren en dienen het
geschapene in plaats van de Schepper, aan Wie voor eeuwig alle eer toekomt. Amen.
26 Daarom heeft God hen prijsgegeven aan schandelijke hartstochten. Zelfs hun
vrouwen hebben natuurlijke seks verruild voor hetgeen tegen de natuur ingaat.
27 En wat de mannen betreft: in plaats van natuurlijke seks met vrouwen zijn ze
ontbrand in lust naar elkaar. Mannen hebben seks met andere mannen en ontvangen
zo in hun eigen lichaam het verdiende loon voor hun dwaling.
28 En omdat ze het niet de moeite waard vinden om God te erkennen, heeft Hij hen
prijsgegeven aan verwerpelijk denken en onwaardig gedrag.
29 Hun leven is gevuld met allerlei onrecht, slechtheid, hebzucht en verdorvenheid.
Ze zitten vol afgunst, moordzucht, rivaliteit, bedrog en kwaadaardigheid. Het zijn
roddelaars
30 en kwaadsprekers. Ze haten God en zijn hoogmoedig, arrogant en zelfingenomen.
Ze bedenken kwaadaardige plannen en zijn hun ouders ongehoorzaam.
31 Ze zijn onverstandig, onbetrouwbaar, hardvochtig en meedogenloos.
32 Ze weten dat wie zich met dergelijke dingen bezighoudt, volgens Gods
voorschriften de dood verdient en toch doen ze die niet alleen zelf, maar juichen ze
het ook toe dat anderen ze doen.

2

1 Als jij over anderen oordeelt, heb je dus geen excuus. Want op ieder punt waarop
je een oordeel over een ander velt, veroordeel je jezelf doordat je die dingen ook doet.
2 We weten immers dat wie dergelijke dingen doet, terecht door God veroordeeld
wordt.
3 Dus als jij een oordeel velt over wie dergelijke dingen doet maar ze zelf ook doet,
denk je dan dat jij Gods oordeel zal ontlopen?
4 Of heb je geen respect voor zijn grote mildheid, verdraagzaamheid en geduld?
Besef je dan niet dat Gods mildheid jou tot inkeer zou moeten brengen?
5 Door halsstarrig te weigeren tot inkeer te komen, spaar je voor jezelf straf op – en
die zal je krijgen op de dag dat God zijn toorn en gerechtigheid openbaart.
6 Hij zal iedereen loon naar werken geven.
7 Zij die glorie, eer en onvergankelijkheid nastreven door voortdurend goed te doen,
ontvangen dan het eeuwig leven.
8 Maar zij die uit geldingsdrang de waarheid van de hand wijzen en zich door het
kwaad laten leiden, ontvangen dan Gods zware straf.
9 Alle mensen die het slechte doen – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden
– wacht leed en ellende.
10 Maar allen die het goede doen – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden –
wacht glorie, eer en vrede.
11 Er is bij God namelijk geen favoritisme,
12 want allen die hebben gezondigd zonder de Wet te kennen, zullen zonder de Wet
verloren gaan, en allen die hebben gezondigd terwijl ze de Wet wel kenden, zullen op
grond van de Wet worden veroordeeld.

13 Het zijn niet de mensen die de Wet horen die vrij van schuld zijn tegenover God;
integendeel, het zijn zij die de Wet naleven, die zullen worden vrijgesproken van
schuld.
14 En wanneer niet-Joden – zij die de Wet niet hebben ontvangen – spontaan doen
wat de Wet vereist, dan blijkt dat zij de Wet in zich hebben, ook al hebben zij haar niet
ontvangen.
15 Ze tonen dat de voorschriften van de Wet in hun hart zijn gegrift, terwijl hun
geweten hen erover aanspreekt en hun gedachten hen soms beschuldigen en soms
vrijpleiten.
16 Dit alles zal blijken op de dag dat God, door Christus Jezus, over de verborgen
daden van de mensen zal oordelen. Dit is het evangelie dat ik verkondig.
17 Als je jezelf als een Jood beschouwt, op de Wet vertrouwt en fier op God bent,
18 en als je weet wat God van je verlangt en als je kan onderscheiden waarop het
aankomt omdat de Wet jou dat heeft geleerd,
19 als je ervan overtuigd bent dat je een gids bent voor de blinden en een licht voor
de mensen die in het duister leven,
20 als je dwazen corrigeert en onverstandigen onderwijst omdat je in de Wet kennis
en de waarheid weet te vinden,
21 kortom, als jij anderen onderwijst, onderwijs je dan ook jezelf? Of verkondig je
dat stelen niet mag, maar steel je zelf?
22 Zeg je dat echtbreuk verkeerd is, maar pleeg je zelf echtbreuk? Walg je van
afgodsbeelden, maar roof je uit tempels?
23 Dan doe jij, die er fier op bent dat je de Wet bezit hoewel je haar ook overtreedt,
God schande aan.
24 Dan is het zoals in de Schriften staat: “Door jouw toedoen wordt God gelasterd
onder de volken.”
25 Als je de Wet naleeft, is het waardevol om besneden te zijn, maar als je de Wet
overtreedt, ben je als een onbesnedene.
26 En als een onbesnedene zich aan de voorschriften van de Wet houdt, wordt hij
dan niet als een besnedene beschouwd?
27 Dan zullen zij die onbesneden gebleven zijn maar zich aan de Wet houden,
oordelen over jou die de Wet overtreedt hoewel je haar op schrift hebt en besneden
bent.
28 Want niet wie aan de buitenkant Joods is, noch wie lichamelijk besneden is, is
werkelijk Joods.
29 Integendeel, wie vanbinnen Joods is en een besneden hart heeft – door de Geest,
niet door de schriftelijke Wet – is werkelijk Joods. En de lof die zo iemand ontvangt,
komt niet van mensen maar van God.

3

1 Wat is dan het voordeel van het Joods-zijn en wat de waarde van de besnijdenis?
2 Er zijn veel voordelen en de waarde is groot. In de eerste plaats zijn Gods
openbaringen aan de Joden toevertrouwd.
3 Maar wat als sommigen Hem ontrouw zijn? Maakt hun ontrouw Gods trouw
ongedaan?
4 Absoluut niet! Al zijn alle mensen leugenaars, God houdt zich aan zijn woord. In de
Schriften staat immers: “Wanneer U spreekt, blijkt uw rechtvaardigheid, en wanneer
U vonnist, blijkt uw gelijk.”
5 Als het kwaad dat wij doen aantoont dat God rechtvaardig is, kunnen we dan
zeggen dat het onrechtvaardig is dat God ons straft? (Ik redeneer nu op menselijke
wijze.)

6 Absoluut niet! Hoe anders zou God over de wereld oordelen?
7 Maar als God wordt geëerd doordat mijn onbetrouwbaarheid zijn betrouwbaarheid
beter in de verf zet, waarom word ik dan nog als een zondaar veroordeeld?
8 En kunnen we dan zeggen: 'Laten we het verkeerde doen opdat het goede eruit
voortkomt?' Sommigen beweren lasterlijk dat wij dat zeggen en het is terecht dat zij
veroordeeld zullen worden.
9 Wat moeten we dan concluderen? Staan wij Joden er beter voor? Absoluut niet!
Zoals we eerder zagen zijn we allemaal – zowel Joden als niet-Joden – in de macht van
de zonde.
10 Het is zoals in de Schriften staat: "Er is niemand die rechtvaardig is, zelfs niet één.
11 Er is niemand die verstandig is, niemand die God zoekt.
12 Allemaal zijn ze afgedwaald, tezamen zijn ze nietswaardig geworden. Er is
niemand die goed doet, zelfs niet één.
13 Hun keel is een open graf, hun tong verraderlijk, achter hun lippen zit addergif.
14 Hun mond is vol bittere vervloekingen.
15 Hun voeten staan klaar om bloed te vergieten.
16 Vernietiging en ellende liggen op hun pad.
17 Het vredespad kennen ze niet,
18 en ontzag voor God is niet wat zij voor ogen hebben."
19 Zoals we weten is hetgeen de Wet zegt, gericht tot die mensen op wie de Wet
van toepassing is. Daarom heeft niemand recht van spreken en is de hele wereld
verantwoording aan God verschuldigd.
20 Geen mens kan dus met Hem in het reine komen door de Wet na te leven, want
door wetten ontdekt men wat zonde is.
21 Nu is echter onthuld hoe men buiten de Wet om met God in het reine kan komen,
en de Wet en de Profeten getuigen daarvan.
22 We kunnen met God in het reine komen door in Jezus Christus te geloven. Dat
geldt voor iedereen die gelooft, zonder onderscheid.
23 Want iedereen heeft gezondigd en leeft daardoor zonder Gods glorie,
24 maar wordt zonder er iets voor te moeten doen – uit genade – met God in het
reine gebracht door de verlossing die Christus Jezus heeft bewerkstelligd.
25 Hij is door God aangeduid als het middel tot verzoening – doordat zijn bloed
werd vergoten – en die verzoening ontvangen we door in Hem te geloven. Zo wordt
Gods gerechtigheid aangetoond, want de zonden die voorheen zijn gepleegd waren
onbestraft gebleven.
26 God heeft ze getolereerd, maar nu toont Hij zijn gerechtigheid. Hij is dus
rechtvaardig, ook wanneer Hij vrijspreekt wie in Jezus gelooft.
27 Waarop kan ik dan fier zijn? Nergens op! Op mijn naleving van de Wet? Nee,
maar wel op mijn geloof.
28 We concluderen dus dat de mens met God in het reine komt door te geloven, niet
door de Wet na te leven.
29 Of is God enkel God van de Joden en niet van de niet-Joden? Nee, Hij is ook God
van de niet-Joden.
30 Er is immers maar één God en Hij is het die zowel besneden als onbesneden
mensen van schuld zal vrijspreken op grond van hun geloof.
31 Maken we de Wet dan ongedaan door te geloven? Absoluut niet. Het is andersom:
we bevestigen de Wet.

4

1 Wat kunnen we dan zeggen over de ervaring van onze voorvader Abraham?

2 Als Abraham wegens zijn daden zou zijn vrijgesproken van schuld, dan zou hij iets
hebben gehad waarop hij fier kon zijn. Maar zo werkt het niet bij God.
3 Want wat staat er in de Schriften? “Abraham geloofde God en op grond daarvan
werd hij vrijgesproken van schuld”.
4 Wanneer iemand arbeid verricht, wordt zijn loon niet beschouwd als een blijk van
genade, maar als iets dat hem verschuldigd is.
5 Wie echter niet zelf het werk probeert te doen, maar vertrouwt op Degene die
zondaars vrijspreekt, wordt vrijgesproken op grond van dat vertrouwen.
6 Ook David spreekt over de zegen voor de persoon die door God vrijgesproken
wordt, ook al heeft die er niet voor gewerkt:
7 “Gezegend zijn zij wiens overtredingen zijn vergeven en wiens zonden zijn
uitgewist.
8 Gezegend is de persoon aan wie de Heer zijn zonde niet toerekent.”

9 Geldt deze zegen enkel voor besneden mensen of ook voor wie onbesneden is? We
zeggen toch dat het op grond van zijn geloof is dat Abraham werd vrijgesproken?
10 Maar onder welke omstandigheden gebeurde dat? Was hij toen al besneden of
nog niet? Hij was nog onbesneden.
11 Hij ontving de besnijdenis als een teken, een bezegeling van de vrijspraak van
schuld die hij op grond van zijn geloof had ontvangen terwijl hij nog onbesneden was.
Zo kon hij de vader van alle gelovigen worden, ook als ze niet besneden zijn. Daarom
worden ook zij vrijgesproken op grond van hun geloof.
12 Abraham is ook de vader van de besnedenen. Dat zijn zij die niet enkel de
besnijdenis hebben maar ook, door te geloven, treden in de voetstappen van onze
vader Abraham toen hij nog onbesneden was.

13 Abraham en zijn afstammelingen ontvingen de belofte dat de wereld van hen zou
zijn niet omdat hij de Wet naleefde, maar omdat hij, dankzij zijn geloof, met God in
het reine was.
14 Immers, als het beloofde zou worden geschonken aan diegenen die de Wet
naleven, dan zou het geloof geen waarde meer hebben en zou de belofte vervallen.
15 Want de Wet levert straf op, maar als er geen wetten zijn, dan kunnen ze niet
worden overtreden.

16 De belofte berust dus op geloof, op genade. Om die reden geldt de belofte voor
al Abrahams afstammelingen – niet enkel zij die de Wet hebben maar ook zij die zijn
geloof hebben. Hij is de vader van ons allen,
17 want in de Schriften staat: “Ik heb van jou een vader van vele volken gemaakt.”
En dat is hij ook geworden voor de God in Wie hij geloofde, de God die de doden het
leven geeft en die aan het onbestaande het bestaan schenkt.
18 Toen er geen hoop meer voor hem was, bleef hij geloven dat hij vader van vele
volken zou worden, omdat hem was beloofd: “Zoveel afstammelingen zal je krijgen.”
19 Zijn geloof verzwakte niet toen hij bedacht dat zijn eigen lichaam zo goed als dood
was omdat hij bijna honderd jaar oud was, en dat Sara onvruchtbaar was.
20 Hij gaf het geloof niet op en twijfelde niet aan Gods belofte. Integendeel, zijn
geloof werd sterker en hij gaf God de eer.
21 Hij was er volledig van overtuigd dat God in staat was om te doen wat Hij beloofd
had.
22 Daarom werd Abraham vrijgesproken van schuld op grond van zijn geloof.
23 En dat er staat dat hij werd vrijgesproken, geldt niet alleen voor Abraham.
24 Het geldt ook voor ons: ook wij worden vrijgesproken op grond van ons geloof in
Degene die Jezus, onze Heer, uit de dood heeft opgewekt.

25 Jezus werd overgeleverd voor onze overtredingen en weer tot leven gewekt voor
onze vrijspraak.

5

1 We zijn dus vrijgesproken op grond van ons geloof, en we hebben vrede met God
dankzij onze Heer Jezus Christus.
2 Ook hebben wij, dankzij Hem en door het geloof, toegang verkregen tot de genade.
Wij ervaren die genade nu al, en we zijn fier op onze verwachting dat we straks Gods
glorie zullen ervaren.
3 Dat niet alleen, wij zijn zelfs fier op onze moeilijkheden, want we weten dat
moeilijkheden volharding opleveren.
4 Die volharding levert betrouwbaarheid op, en die betrouwbaarheid levert hoop
op.
5 Die hoop zal ons niet beschamen, want Gods liefde is in ons hart uitgestort door de
Heilige Geest, die Hij ons geschonken heeft.

6 Want op het door God gekozen tijdstip, toen wij nog hulpeloos waren, is Christus
voor de goddelozen gestorven.
7 Het gebeurt zelden dat iemand voor een rechtvaardig mens sterft, maar wie weet
is er iemand die het zou aandurven om voor een goed mens te sterven.
8 God daarentegen bewijst zijn liefde voor ons doordat Christus voor ons stierf toen
wij nog zondaars waren.
9 En omdat wij met God in het reine zijn gekomen doordat Christus' bloed voor ons
is vergoten, mogen we erop rekenen dat we dankzij Christus van Gods straf bewaard
zullen blijven.
10 Toen we nog vijanden van Hem waren, zijn we met God verzoend door de dood
van zijn Zoon. En nu we met Hem verzoend zijn, mogen we er zeker van zijn dat we,
doordat Hij leeft, gered zullen worden.
11 Dat niet alleen, wij prijzen onszelf gelukkig dat we bij God horen, dankzij onze
Heer Jezus Christus, door Wie wij de verzoening hebben ontvangen.

12 Het is door één mens dat de zonde de wereld is binnengekomen, en door de zonde
de dood. Zo is de dood bij alle mensen gekomen, omdat allen hebben gezondigd.
13 Voordat de Wet kwam, was er al zonde in de wereld, maar zonde wordt niet
toegerekend als er geen wetten zijn.
14 Toch regeerde de dood in de tijd van Adam tot Mozes, zelfs over de mensen die
niet hadden gezondigd door een specifiek gebod te overtreden, zoals Adam. Adam kan
worden vergeleken met Degene die zou komen.
15 Het genadige geschenk is echter niet vergelijkbaar met de overtreding. Want de
overtreding van één mens heeft weliswaar tot de dood van velen geleid, maar dat
weegt niet op tegen Gods genade en tegen het geschenk dat velen hebben ontvangen
door de genade van die andere Mens, Jezus Christus.
16 Het genadige geschenk is evenmin vergelijkbaar met de zonde van die eerste
mens. Het vonnis over die overtreding verklaart die eerste mens weliswaar schuldig,
maar het genadige geschenk dat na vele overtredingen werd geschonken, resulteert
in vrijspraak van schuld.
17 En de dood regeerde weliswaar als gevolg van de overtreding van één mens, maar
het is nog zekerder dat zij die de vrijspraak van schuld ontvangen als een geschenk
dat uit overvloedige genade is gegeven, in het nieuwe leven mogen regeren dankzij
die andere Mens, Jezus Christus.

18 Wij concluderen dat zoals de overtreding van één mens de veroordeling van alle
mensen teweegbracht, de rechtvaardigheid van die andere Mens vrijspraak en leven
voor alle mensen heeft bewerkstelligd.
19 En zoals velen zondaars zijn geworden door de ongehoorzaamheid van één mens,
zo worden velen vrijgesproken van schuld door de gehoorzaamheid van die andere
Mens.
20 Doordat de Wet erbij is gekomen, zijn de overtredingen toegenomen, maar waar
de zonde toenam, werd de genade nog overvloediger.
21 Wij concluderen dat zoals de zonde regeerde en tot de dood leidde, de vrijspraak
van schuld ervoor heeft gezorgd dat de genade regeert en tot het eeuwig leven leidt
dankzij Jezus Christus, onze Heer.

6

1 Kunnen we dan zeggen dat we moeten doorgaan met zondigen opdat de genade
dan toeneemt?
2 Absoluut niet! We zijn immers dood voor de zonde; dan kunnen we toch geen
zondig leven blijven leiden?
3 Weten jullie niet dat wij die ons hebben laten dopen om voortaan bij Christus te
horen, door die doop delen in zijn dood?
4 En omdat we door onze doop delen in zijn dood, delen we ook in zijn begrafenis.
En omdat Christus uit de dood is opgewekt door de grote macht van de Vader, behoren
ook wij een nieuw leven te leiden.
5 Als wij delen in zijn dood, zullen we ook delen in zijn verrijzenis.
6 We weten immers dat onze oude ‘ik’ is meegekruisigd, opdat met onze neiging tot
zonde zou worden afgerekend en we niet langer slaaf van de zonde zouden zijn.
7 Immers, wie gestorven is, is vrij van de macht van de zonde.
8 Als wij samen met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook samen met Hem
zullen leven.
9 We weten immers dat nu Christus uit de dood is opgewekt, Hij nooit meer zal
sterven. De dood heeft geen macht meer over Hem.
10 Door te sterven heeft Hij eens en voor altijd met de zonde afgerekend en nu Hij
leeft, leeft Hij voor God.
11 Daarom moeten jullie jezelf beschouwen als eveneens dood voor de zonde, maar
levend voor God doordat jullie bij Christus Jezus horen.
12 Laat daarom niet toe dat de zonde over je sterfelijk lichaam regeert: geef niet toe
aan de zondige verlangens ervan.
13 Stel geen enkel deel van je lichaam meer ter beschikking van de zonde, om er
slechte dingen mee te doen. Stel jezelf daarentegen ter beschikking van God, als
iemand die dood geweest is maar nu leeft; laat alle delen van je leven door God
gebruiken, om er goede dingen mee te doen.
14 Laat je niet beheersen door de zonde, want jullie leven wordt niet meer bepaald
door de Wet, maar door Gods genade.
15 Hoe zit het dan? Als ons leven niet door de Wet, maar door Gods genade wordt
bepaald, zullen we dan maar zondigen? Absoluut niet!
16 Weten jullie niet dat als je jezelf als slaaf ten dienste van iemand stelt, hij je
meester wordt en je hem moet gehoorzamen? Ofwel ben je slaaf van de zonde – wat
tot de dood leidt – ofwel ben je slaaf van de gehoorzaamheid – wat tot vrijspraak van
schuld leidt.
17 God zij dank zijn jullie, die slaaf van de zonde waren, van harte gehoorzaam
geworden aan de leer die jullie hebben omarmd.
18 Jullie zijn bevrijd van de zonde en ten dienste gesteld van de gerechtigheid.

19 Ik redeneer op menselijke wijze, wegens jullie zwakke, zondige natuur. Zoals jullie
jezelf vroeger als slaaf ten dienste stelden van immoraliteit en onrecht – wat leidde
tot nog meer onrecht – zo moeten jullie nu jezelf als slaaf ten dienste stellen van de
rechtvaardigheid. En dat zal leiden tot een zuiver leven.
20 Toen jullie nog slaaf van de zonde waren, hadden jullie je nog niet aan de
rechtvaardigheid toegewijd.
21 Maar wat hebben de zaken waarvoor jullie je nu schamen voor jullie opgeleverd?
Het resultaat daarvan is de dood!
22 Maar nu zijn jullie van de zonde bevrijd en hebben jullie jezelf ten dienste van God
gesteld. En wat heeft dat voor jullie opgeleverd? Jullie zijn gezuiverd, en het resultaat
daarvan is het eeuwig leven.
23 Want wat we verdienen met onze zonde, is de dood, maar het geschenk dat God
in zijn genade geeft, is het eeuwig leven met Christus Jezus, onze Heer.

7

1 Weten jullie niet, broeders en zusters – ik spreek tot mensen die de Wet kennen –
dat wetten op mensen van toepassing zijn zolang ze leven?
2 Een gehuwde vrouw is bij wet aan haar man gebonden zolang hij leeft, maar als
de man sterft, is ze ontslagen van haar wettelijke verplichtingen tegenover haar man.
3 Als ze tijdens het leven van haar echtgenoot de vrouw van een ander zou worden,
zou ze overspelig worden genoemd. Maar als haar echtgenoot sterft, is ze ontslagen
van haar wettelijke verplichtingen tegenover hem. En als ze dan de vrouw van een
andere man wordt, is ze niet overspelig.
4 Broeders en zusters, zo is het ook met jullie. Dankzij de dood van Christus zijn
ook jullie gestorven ten opzichte van de Wet en mogen jullie je met iemand anders
verbinden – namelijk Hij die uit de dood is opgewekt – en je voor God inzetten.
5 Want toen we onze zondige natuur nog hadden, riep de Wet zondige verlangens
bij ons op, zodat we ons inzetten voor de dood.
6 Maar omdat we gestorven zijn ten opzichte van de Wet, die ons gevangen hield, zijn
we ontslagen van onze verplichtingen tegenover de Wet en kunnen we dienen op de
nieuwe manier, die van de Geest, in plaats van de oude manier, die van de geschreven
wetten.
7 Mogen we dan zeggen dat de Wet slecht is? Absoluut niet! Integendeel, als de
Wet er niet zou zijn, zou ik niet weten wat zonde is. Ik zou niet hebben geweten wat
begerigheid is als de Wet niet zou zeggen: “Wees niet begerig naar wat van een ander
is”.
8 De zonde maakte van het gebod gebruik om allerlei slechte verlangens bij mij op
te roepen, maar zonder de Wet is de zonde machteloos.
9 Ik leefde vroeger zonder de Wet, maar toen het gebod kwam, kwam de zonde tot
leven,
10 en stierf ik. Het gebod dat tot het leven had moeten leiden, bleek voor mij te leiden
tot de dood.
11 De zonde maakte dus van het gebod gebruik om mij te misleiden en mij te doden.
12 De Wet is dus heilig en het gebod is heilig, rechtvaardig en goed.
13 Heeft het goede dan mijn dood veroorzaakt? Absoluut niet! Maar doordat de
zonde het goede gebruikte om mijn dood te veroorzaken, is duidelijk geworden wat
zonde is. En zo is door middel van het gebod aangetoond hoe verschrikkelijk zonde is.
14 We weten dat de Wet geestelijke zaken betreft, maar ik ben stoffelijk en verslaafd
aan de zonde.
15 Ik begrijp mijn gedrag niet, want hetgeen ik wil doen, doe ik niet; ik doe wat ik
verafschuw.

16 En door te doen wat ik niet wil, bevestig ik dat de Wet goed is.
17 Het is dus niet langer mijn gedrag, maar dat van de zonde die in mij leeft.
18 Want zoals ik weet leeft er in mij – dat wil zeggen: in mijn zondige natuur – niets goeds. Ik wil dus wel graag het goede doen, maar ik gedraag me niet goed.
19 Ik doe namelijk niet het goede dat ik wil doen, ik doe het slechte dat ik niet wil doen.
20 Maar als ik doe wat ik niet wil, dan ben ik niet meer degene die me zo gedraagt, maar de zonde die in mij leeft.
21 Ik bemerk dus deze wetmatigheid: wanneer ik het goede wil doen, dringt het slechte zich aan mij op.
22 Diep vanbinnen verheug ik me in Gods Wet,
23 maar ik zie in mijn leven ook de werking van een andere wet, die in strijd is met de wet in mijn denken en ik zie dat die andere wet mij in de macht brengt van de wet van de zonde die in mijn leven actief is.
24 O, wat ziet het er slecht voor mij uit! Wie zal mij bevrijden uit dit bestaan in de greep van de dood?
25 God, door Jezus Christus, onze Heer! En ik dank Hem daarvoor. Enerzijds onderwerp ik me dus met mijn verstand aan Gods Wet, maar anderzijds ben ik met mijn zondige natuur onderworpen aan de wet van de zonde.

8

1 Wie bij Christus Jezus hoort, is dus niet langer veroordeeld.
2 Dankzij Christus Jezus heeft de wet van de Geest, die tot het leven leidt, je namelijk bevrijd van de wet van zonde en de dood.
3 Door zijn eigen Zoon te sturen in een lichaam zoals dat van zondige mensen, heeft God komaf gemaakt met de zonde in de menselijke natuur. De Wet was daartoe niet in staat, want zij wordt tegengewerkt door onze zondige natuur.
4 Wij die ons niet laten leiden door onze zondige natuur maar door de Geest, voldoen daarom aan de vereisten van de Wet.
5 Want wie zich door de zondige natuur laat leiden, volgt de denkwijze van de zondige natuur, maar wie zich door de Geest laat leiden, volgt de denkwijze van de Geest.
6 Het volgen van de denkwijze van de zondige natuur leidt tot de dood, maar het volgen van de denkwijze van de Geest leidt tot leven en vrede.
7 De denkwijze van de zondige natuur staat vijandig tegenover God, want zij weigert het gezag van Gods wet te aanvaarden. Zij kan dat zelfs niet.
8 En wie zich laat leiden door de zondige natuur, kan niet doen wat God goedkeurt.
9 Jullie daarentegen laten je niet leiden door je zondige natuur, maar door de Geest, althans wanneer Gods Geest in jullie woont. Wie de Geest van Christus echter niet heeft, behoort Hem niet toe.
10 Maar als Christus in je is, gaat je lichaam wel dood wegens de zonde, maar schenkt de Geest jou leven omdat je bent vrijgesproken van schuld.
11 Als de Geest van Degene die Jezus uit de dood heeft opgewekt in je woont, dan zal Hij die Christus uit de dood heeft opgewekt, ook jouw sterfelijk lichaam levend maken, door zijn Geest die in je woont.
12 Broeders en zusters, we staan dus in het krijt, maar niet bij de zondige natuur. We hoeven ons dus niet door de zondige natuur te laten leiden.
13 Want als je je door de zondige natuur laat leiden, is het zeker dat je zal sterven. Maar als je met de hulp van de Geest afrekent met de praktijken van de zondige natuur, dan zal je leven.
14 Want iedereen die zich door Gods Geest laat leiden, is een kind van God.

15 De Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie niet tot slaven; in dat geval
zouden jullie opnieuw in angst moeten leven. Integendeel, de Geest die jullie hebben
ontvangen, maakt jullie tot zonen, zodat we Hem “Abba, Vader” mogen noemen.
16 En het is die Geest die, samen met onze geest, ons ervan overtuigt dat wij kinderen
van God zijn.
17 En omdat we zijn kinderen zijn, zullen we, samen met Christus, ontvangen wat
God aan zijn kinderen heeft beloofd. Nu delen we in zijn lijden, maar straks mogen
we ook delen in zijn glorie.
18 Ik ben ervan overtuigd dat het tegenwoordige lijden niet opweegt tegen de glorie
die wij zullen ervaren.
19 De schepping kijkt namelijk reikhalzend uit naar het moment waarop die glorie
van Gods kinderen zichtbaar zal worden.
20 Immers, de schepping werd aan een zinloos bestaan onderworpen; niet vrijwillig,
maar doordat God daartoe besloot. Toch is er hoop:
21 ook de schepping zal van de macht van de dood worden bevrijd en deel krijgen
aan de vrijheid en glorie van Gods kinderen.
22 Zoals we weten, zucht de hele schepping tot nu toe alsof ze barensweeën heeft.
23 En niet alleen de schepping; wij die Gods Geest hebben ontvangen als een
voorschot op wat nog komt, zuchten zelf ook, terwijl we uitkijken naar het moment
waarop geopenbaard wordt dat wij Gods kinderen zijn en onze verlossing volledig zal
zijn.
24 Wij zijn gered met deze verwachting voor ogen. Maar als wij zouden uitkijken
naar iets dat reeds zichtbaar is, zou het geen verwachting zijn. Wie zou iets
verwachten dat hij reeds ziet?
25 Maar wanneer we iets verwachten dat we niet zien, kijken we er geduldig naar
uit.
26 Bovendien komt de Geest ons te hulp waar wij tekortschieten. Wij weten
namelijk niet hoe we naar behoren moeten bidden, maar de Geest pleit voor ons, met
verzuchtingen die te diep voor woorden zijn.
27 En Hij die de mensenharten doorgrondt, begrijpt wat de Geest bedoelt, want de
Geest pleit overeenkomstig Gods wil voor wie bij Hem horen.
28 Wij weten dat God alles doet meewerken ten goede voor de mensen die van Hem
houden, die volgens zijn plan geroepen zijn.
29 Want wie Hij van tevoren gekozen had, is ook door Hem voorbestemd om op zijn
Zoon te gaan lijken, opdat Deze, de Eerstgeborene, veel broers en zussen zou hebben.
30 Zij die door God waren voorbestemd, zijn ook door Hem geroepen. En zij die door
Hem zijn geroepen, zijn ook door Hem vrijgesproken van schuld. En zij mogen delen
in zijn glorie.
31 Wat kunnen we hieruit concluderen? Als God voor ons is, wie zou dan tegen ons
zijn?
32 Als God ons zijn Zoon niet heeft onthouden maar Hem prijsgaf voor ons allen, zou
er dan iets zijn dat Hij ons niet zou schenken?
33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? Het is God die vrijspreekt.
34 Wie is het die veroordeelt? Het is Christus Jezus die gestorven is – en meer nog:
die verrezen is, die zich aan Gods rechterzijde bevindt, en die voorspraak voor ons
doet.
35 Wie kan ons van Christus' liefde scheiden? Leed, ellende, vervolging, honger,
naaktheid, gevaar of het zwaard?
36 Zo staat het ook in de Schriften: “Omwille van U worden wij de hele dag met de
dood bedreigd, we worden behandeld als schapen voor de slacht.”

37 Maar in dit alles behalen wij een glansrijke overwinning, dankzij Hem die ons zijn
liefde heeft betoond.
38 Ik ben er namelijk van overtuigd dat noch de dood, noch het leven, noch engelen
of demonen, noch machten in het heden of in de toekomst,
39 noch iets dat zich boven of onder ons bevindt, noch enig ander schepsel ons zal
kunnen scheiden van Gods liefde, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze
Heer.

9

1 Ik spreek de waarheid als christen. Ik lieg niet, daarvan getuigen mijn geweten en
de Heilige Geest.
2 Ik heb veel verdriet en draag voortdurend leed in mijn hart.
3 Ik zou namelijk zelf vervloekt en voorgoed van Christus gescheiden willen worden
als ik daarmee mijn volksgenoten zou kunnen helpen. Zij zijn immers mijn biologische
verwanten.
4 Ze zijn Israëlieten, ze zijn door God als zijn kinderen aangenomen en ze hebben
deel gekregen aan zijn glorie. Ze hebben de verbonden, de Wet, de eredienst en zijn
beloften.
5 Ze hebben Abraham, Isaak en Jakob. Wat zijn menselijke afstamming betreft is
Christus uit hen voortgekomen – Hij is God, boven alles verheven, en Hem komt voor
eeuwig de eer toe. Amen.
6 Gods belofte is niet vervallen. Niet alle Israëlieten maken namelijk deel uit van
Gods volk.
7 Het is niet omdat ze van Abraham afstammen dat ze allemaal zijn afstammelingen
zijn, want “enkel de afstammelingen van Isaak zullen jouw afstammelingen worden
genoemd”.
8 Dat betekent dat niet Abrahams biologische afstammelingen als kinderen van
God worden beschouwd, maar dat het de afstammelingen zijn op wie de belofte van
toepassing is die als de ware afstammelingen van Abraham worden beschouwd.
9 De belofte luidde als volgt: “Op het tijdstip dat Ik heb aangegeven, kom Ik terug en
dan zal Sara een zoon hebben.”
10 En dat is niet alles: ook toen Rebekka van onze voorvader Isaak een tweeling
verwachtte,
11 en nog voordat die kinderen werden geboren, dus toen ze nog niets goeds of
verkeerds hadden gedaan, hield God zich aan zijn uitverkiezingsplan.
12 De keuze gebeurde niet op grond van menselijke inspanningen, maar van Gods
roeping. Er werd immers tegen Rebekka gezegd: “De oudste zal dienstbaar zijn aan
de jongste.”
13 In de Schriften staat: “Ik hield van Jakob, maar ik verachtte Esau.”
14 Kunnen we dan zeggen dat God onrechtvaardig is? Absoluut niet!
15 Hij zei immers tegen Mozes: “Ik begunstig wie Ik wil en Ik heb mededogen met
wie Ik wil.”
16 Het hangt dus niet af van menselijke wil of van menselijke inspanning, maar van
Gods mededogen.
17 In de Schriften staat immers dat God tegen Farao zegt: “Het doel waarmee Ik jou
heb aangesteld is om door middel van jou mijn macht te tonen en in de hele wereld
bekend te maken wie Ik ben.”
18 God heeft dus mededogen met wie Hij wil en Hij maakt halsstarrig wie Hij wil.
19 Misschien vraag je mij: ‘Waarom roept God de mensen dan ter verantwoording?
We kunnen zijn wil toch niet weerstaan?’
20 Maar wie ben jij om zo tegen God te protesteren? Zegt het gemaakte soms tegen
de maker: “Waarom hebt u mij zo gemaakt?”

21 Heeft de pottenbakker niet het recht om uit één klomp klei een voorwerp voor
bijzondere gelegenheden en een voorwerp voor alledaags gebruik te maken?
22 Wat als God zijn toorn wilde tonen en zijn kracht bekend wilde maken, en wat als
Hij daarom de mensen die Hij uiteindelijk zou veroordelen en vernietigen, met veel
geduld verdragen heeft?
23 En wat als Hij zijn grote hemelse pracht wilde bekendmaken aan de mensen met
wie Hij mededogen zou hebben, die Hij voor hemelse pracht bestemd heeft,
24 en die Hij heeft geroepen – niet enkel uit het Joodse volk, maar ook uit de andere
volken?
25 Hij zegt immers in het boek Hosea: “Zij die niet mijn volk waren, zal Ik mijn volk
noemen, en zij die niet geliefd was, zal Ik geliefde noemen.”
26 En: “Op de plaats waar tegen hen werd gezegd: ‘Jullie zijn niet mijn volk’, daar
zullen zij kinderen van de levende God worden genoemd.”
27 Jesaja roept over Israël: “Al zou het aantal Israëlieten zijn als het zand aan de zee,
er zal slechts een klein aantal worden gered.
28 De Heer zal zijn vonnis grondig en spoedig uitvoeren op aarde.”
29 Jesaja had ook al gezegd: “Als de Heer van de hemelse legers ons geen
afstammelingen had gegeven, dan zouden wij als Sodom zijn geweest; we zouden als
Gomorra zijn geworden.”
30 We concluderen dat niet-Joden die geen vrijspraak van schuld hadden
nagestreefd, die wel hebben verkregen, namelijk een vrijspraak van schuld op grond
van geloof,
31 en dat de Israëlieten die vrijspraak van schuld op grond van de Wet nastreefden,
deze niet hebben bereikt.
32 Waarom niet? Omdat ze het niet probeerden met geloof maar met daden; ze zijn
over de struikelsteen gestruikeld.
33 In de Schriften staat namelijk: “Ik leg in Sion een steen waarover men struikelt en
een rotsblok waaraan men zich stoot, maar wie erop vertrouwt zal niet beschaamd
worden.”

10

1 Broeders en zusters, mijn hartenwens en mijn gebed tot God voor de Joden is dat
zij Gods redding mogen ervaren.
2 Ik kan over hen getuigen dat ze aan God toegewijd zijn, maar ze beschikken niet
over inzicht.
3 Omdat ze niet weten hoe men met God in het reine komt en hun vrijspraak van
schuld zelf proberen te bewerkstelligen, weigeren ze Gods recht te aanvaarden.
4 De Wet leidt uiteindelijk tot Christus; iedereen die in Hem gelooft, wordt
vrijgesproken van schuld.
5 Mozes schrijft over de vrijspraak op grond van de Wet: “De mens die zo handelt,
zal daardoor leven.”
6 De vrijspraak op grond van geloof zegt: “Vraag je niet af wie naar de hemel zal
opstijgen” – om Christus naar de aarde te halen –
7 “of wie in de afgrond zal afdalen” – om Christus uit het dodenrijk op te halen.
8 Want wat staat er? “De boodschap is dicht bij je: in je mond en in je hart.” Dat gaat
over de boodschap van het geloof, die wij verkondigen.
9 Want als je met je mond belijdt dat Jezus je Heer is en met je hart gelooft dat God
Hem uit de dood heeft doen verrijzen, zal je gered worden.
10 Wie in zijn hart gelooft, wordt vrijgesproken van schuld en wie dat openlijk belijdt,
ontvangt redding.
11 De Schriften leren: “Wie op Hem vertrouwt, zal niet beschaamd worden.”

12 Er is dus geen onderscheid tussen Jood en niet-Jood: de Heer is Heer van iedereen,
en iedereen die Hem aanroept, zal rijkelijk worden gezegend.
13 Want: “Ieder die de Heer aanroept, zal gered worden.”
14 Maar hoe kunnen mensen Hem aanroepen als ze niet geloven? En hoe kunnen ze
in Hem geloven als ze niet van Hem hebben gehoord? En hoe kunnen ze horen zonder
boodschapper?
15 En hoe zal men de boodschap verspreiden zonder gezonden te zijn? In de
Schriften staat: “Hoe mooi is de komst van de boodschappers van goed nieuws!”
16 Toch heeft niet iedereen naar het goede nieuws geluisterd. Jesaja zegt namelijk:
“Heer, wie geloofde wat wij vertelden?”
17 Geloof is dus een gevolg van horen, en horen is een gevolg van de verspreiding
van het evangelie van Christus.
18 Ik vraag echter: hebben ze het werkelijk niet gehoord? Toch wel, want: “Hun
stemgeluid klonk over de gehele aarde, en hun woorden tot de uiteinden van de
wereld.”
19 Ik vraag verder: heeft Israël het dan niet begrepen? In de eerste plaats zegt God
bij monde van Mozes: “Ik zal jullie jaloers maken op een volk dat niet van Mij is; Ik
zal jullie uitdagen met een volk zonder inzicht.”
20 Jesaja durft zelfs te zeggen: “Ik ben gevonden door wie Mij niet zochten; Ik heb
mij vertoond aan wie niet naar Mij vroegen.”
21 Maar over Israël zegt hij: “De hele dag reikte Ik mijn hand uit naar een
ongehoorzaam en opstandig volk.”

11

1 Nu is mijn vraag: God heeft zijn volk toch niet afgewezen? Absoluut niet! Ik ben
immers zelf ook een Israëliet, een afstammeling van Abraham, van de stam Benjamin.
2 God kende het volk reeds tevoren en Hij heeft hen niet afgewezen. Of weten jullie
niet wat de Schriften leren over Elia, hoe hij Israël aanklaagde bij God?
3 “Heer, ze hebben uw profeten gedood en uw altaren vernield; ik ben als enige
overgebleven en ze willen mij van het leven beroven.”
4 Hoe luidt Gods antwoord? “Ik heb zevenduizend man voor Mijzelf overgelaten, die
Baäl niet hebben vereerd.”
5 Hetzelfde geldt voor de huidige situatie: er is een klein aantal overgebleven, dat
uit genade is uitverkoren.
6 Maar als het uit genade is, is het niet op grond van inspanningen; anders zou de
genade geen genade zijn.
7 Hoe zit het dan wel? Israël heeft niet verkregen wat het nastreefde, maar de
uitverkorenen hebben het wel verkregen en de overigen zijn halsstarrig geworden.
8 Er staat immers: “God gaf hun een geest van apathie, ogen die niet kijken en oren
die niet luisteren, tot vandaag toe.”
9 David zegt dan ook: “Laat hun gefeest een valstrik en een klapnet voor hen worden,
een struikelsteen en een aanleiding voor vergelding.
10 Laat hun ogen verblind worden, zodat ze niet kunnen zien, en laat hun rug voor
altijd gekromd zijn.”
11 Nu is mijn vraag: ze zijn toch niet gestruikeld om onherstelbaar ten val te komen?
Absoluut niet! Maar het is door hun overtreding dat Gods redding beschikbaar is voor
de volken, en dat moet hen jaloers maken.
12 En als hun overtreding een zegen vormt voor de wereld en hun falen een zegen
voor de volken, zal hun herstel dan niet veel meer betekenen?
13 Ik zal mij nu richten tot de niet-Joden. Zo doe ik mijn taak als apostel voor de
niet-Joden eer aan,

14 in de hoop mijn volksgenoten jaloers te maken en zo sommigen van hen te redden.
15 Want als hun verwerping verzoening voor de hele wereld betekent, zal hun
aanvaarding dan niet leven na de dood inhouden?
16 Als een deel van een portie deeg aan God wordt gewijd, wordt daardoor de hele
portie heilig; als de wortel heilig is, dan zijn de takken dat ook.
17 Sommige van de takken zijn echter verwijderd en jullie, takken van een wilde
olijf, zijn tussen de andere takken aan de boom geënt. Daardoor hebben jullie deel
gekregen aan het voedende sap uit de wortels van de olijfboom.
18 Je hebt dus geen reden om te vinden dat je beter bent dan die andere takken. Dat
zou arrogant zijn, want de wortel steunt niet op jou, maar jij steunt op de wortel.
19 Misschien vraag je: 'Maar de takken zijn toch verwijderd om plaats te maken voor
mij?'
20 Dat klopt. Ze zijn verwijderd wegens hun ongeloof en jij hebt je huidige plaats
gekregen dankzij je geloof. Wees echter niet overmoedig, maar uiterst behoedzaam.
21 Want als God de natuurlijke takken niet heeft ontzien, zal Hij jou wellicht ook niet
ontzien.
22 We zien dus dat God zowel mild als streng is: streng voor wie gevallen is, maar
mild voor jou – op voorwaarde dat je op zijn mildheid blijft vertrouwen. Want anders
word jij ook weggekapt.
23 Hetzelfde geldt voor de Israëlieten: als zij hun ongeloof laten varen, zullen ook zij
geënt worden, want God heeft de macht om hen terug te enten.
24 Want als jij van nature een verwijderde tak van de wilde olijfboom bent, en
als jij tegen de natuur in op een gecultiveerde olijfboom bent geënt, is het dan niet
veel zekerder dat deze natuurlijke takken op hun eigen olijfboom kunnen worden
teruggeënt?
25 Broeders en zusters, ik wil dat jullie het volgende geheim kennen – en niet op
je eigen inzicht steunen. Een deel van Israël zal halsstarrig zijn totdat het bestemde
aantal niet-Joden is toegetreden.
26 En dan zal geheel Israël gered worden. Er staat immers: "Uit Sion komt de redder,
hij zal Jakobs goddeloosheid verwijderen.
27 En dit is mijn verbond met hen wanneer Ik hun zonden wegneem."
28 Al staan ze vijandig tegenover het evangelie ten voordele van jullie, ze zijn geliefde
uitverkorenen omwille van Abraham, Isaak en Jakob.
29 Gods genadige geschenken en zijn roeping kunnen namelijk niet ongedaan
gemaakt worden.
30 Want zoals jullie vroeger ongehoorzaam aan God waren maar nu mededogen
hebben ervaren wegens hun ongehoorzaamheid,
31 zo zijn zij nu ook ongehoorzaam geworden, om mededogen te ondervinden
wegens het mededogen dat jullie geschonken is.
32 God heeft iedereen in diens eigen ongehoorzaamheid opgesloten, omdat Hij wil
dat iedereen zijn mededogen zal ervaren.
33 Gods wijsheid en kennis zijn zo diep! Zijn oordelen zijn zo onpeilbaar en zijn
wegen zo ondoorgrondelijk!
34 Want: "Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?"
35 En: "Wie heeft ooit iets aan God gegeven dat door Hem moet worden betaald?"
36 Want alles bestaat dankzij Hem, door Hem en voor Hem. Hem komt voor eeuwig
en altijd de eer toe. Amen.

12

1 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan op grond van Gods mededogen, geef jezelf

aan God, als een levend offer dat aan Hem gewijd is en Hem vreugde geeft; dat is de juiste manier om God te eren.
2 Pas je niet aan de huidige wereld aan, maar verander door je denken te laten vernieuwen. Dan zal je kunnen onderscheiden wat God wil: het goede, mooie en volmaakte.
3 Op grond van de genade die mij geschonken is zeg ik tegen ieder van jullie: schat jezelf niet te hoog in, maar oordeel nuchter over jezelf, in verhouding tot de hoeveelheid geloof die God je heeft toebedeeld.
4 Een lichaam bevat namelijk veel delen, en al die lichaamsdelen hebben een andere functie.
5 Zo is het ook met ons die bij Christus horen: we verhouden ons ten opzichte van elkaar als de vele delen van één lichaam.
6 We hebben verschillende geestesgaven, afhankelijk van de genade die ons is geschonken. Wie de gave van profetie heeft, behoort de boodschap van God door te geven in overeenstemming met de mate van zijn geloof;
7 wie de gave van dienstbetoon heeft, behoort te dienen en wie de gave van onderwijs heeft, te onderwijzen;
8 wie de gave van bemoediging heeft, behoort te bemoedigen en wie de gave van vrijgevigheid heeft, behoort vrijgevig te zijn; wie de gave heeft om leiding te geven, behoort enthousiast leiding te geven en wie de gave van mededogen heeft, behoort zich met een blijmoedig hart om anderen te bekommeren.
9 Zorg dat je liefdebetoon oprecht is. Heb een afkeer van het kwaad, wees gehecht aan het goede.
10 Ga liefdevol en hartelijk met elkaar om; wees kwistig met je eerbetoon aan elkaar.
11 Laat je ijver niet verslappen, maar blijf vol vuur de Heer dienen.
12 Verheug je omdat je hoop hebt, volhard als je het moeilijk hebt, wijd jezelf toe aan het gebed.
13 Lenig de nood van je medechristenen en wees gastvrij.
14 Zegen wie je vervolgt; zegen in plaats van te verwensen.
15 Wanneer anderen blij zijn, verheug je dan samen met hen. Wanneer anderen treuren, treur dan met hen mee.
16 Wees onderling eensgezind, niet hooghartig, maar stel je bescheiden op, en word niet eigenwijs.
17 Vergeld nooit kwaad met kwaad, maar probeer te doen wat goed is in de ogen van alle mensen.
18 Bewaar zo mogelijk, voor zover het van jullie afhangt, de vrede met alle mensen.
19 Beste vrienden, neem zelf geen wraak, maar laat de straf over aan God, want in de Schriften staat dat de Heer zegt: “Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden.”
20 Als je vijand honger heeft, geef hem dan te eten en als hij dorst heeft, geef hem dan te drinken, want zo stapel je als het ware gloeiende kolen op zijn hoofd.
21 Laat je niet door het kwaad overwinnen, maar overwin het kwaad door middel van het goede.

13

1 Iedereen moet het gezag van de bevoegde overheden erkennen. Er bestaat namelijk geen overheid die niet door God is gegeven en de bestaande overheden zijn door God aangesteld.
2 Wie zich dus tegen de overheid verzet, werkt Gods besluit tegen en wie dat doet zal worden gestraft.

3 Wie zich goed gedraagt, hoeft de gezagsdragers niet te vrezen, maar wie zich slecht
gedraagt wel. Wil je niet in vrees voor de overheid leven? Doe dan wat goed is en je
zal haar goedkeuring krijgen.
4 Zij staat namelijk in Gods dienst ten behoeve van jou. Maar als je doet wat slecht
is, wees dan bang, want zij draagt het zwaard niet voor niets. Als dienares van God is
zij de uitvoerder van Gods straf voor wie kwaad doet.
5 Men moet dus haar gezag erkennen, niet alleen wegens de straf maar ook omwille
van het geweten.
6 Daarom betalen jullie ook belasting aan functionarissen die als dienaren van God
hun taak uitvoeren.
7 Betaal dus aan iedereen wat je hem verschuldigd bent: belasting aan wie je be-
lasting verschuldigd bent, andere heffingen aan wie je andere heffingen verschuldigd
bent, ontzag aan wie je ontzag verschuldigd bent en eer aan wie je eer verschuldigd
bent.
8 Zorg dat je bij niemand in de schuld staat, behalve op het gebied van onderling
liefdebetoon, want wie zijn naaste liefdevol behandelt, voldoet aan alle vereisten van
de Wet.
9 De geboden “pleeg geen echtbreuk”, “pleeg geen moord”, “steel niet”, “wees niet
begerig naar wat van een ander is” en alle andere geboden kunnen als volgt worden
samengevat: heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.
10 Liefdebetoon doet de ander geen kwaad aan; daarom voldoet liefdebetoon aan
alle vereisten van de Wet.
11 Nog iets: jullie moeten weten hoe laat het is. Het is tijd om wakker te worden,
want onze redding is nu dichterbij dan toen we tot geloof kwamen.
12 De nacht loopt ten einde en de dag breekt aan. Laten we ons daarom ontdoen
van de activiteiten die bij de duisternis horen en ons toerusten met de wapens van het
licht.
13 Laten we ons eerzaam gedragen, als mensen van de dag, en ons onthouden
van wilde feesten, dronkenschap, seksuele immoraliteit, losbandigheid, rivaliteit en
afgunst.
14 Zorg daarentegen dat je toegerust bent met de Heer Jezus Christus en geef niet toe
aan de begerigheid van je zondige natuur.

14

1 Aanvaard wie een zwak geloof heeft, zonder zijn opvattingen te betwisten.
2 De een gelooft dat hij alles mag eten, maar iemand met een zwak geloof eet
plantaardig voedsel.
3 Wie alles eet, mag niet neerkijken op wie niet alles eet. En wie niet alles eet, mag
niet oordelen over wie wel alles eet, want God heeft die persoon aanvaard.
4 Wie ben jij dat je over de dienaar van een ander oordeelt? Het is toch zijn Meester
die beoordeelt of zijn gedrag Hem bevalt? En zijn gedrag zal de Heer bevallen, want
de Heer is echt wel in staat om te zorgen dat zijn gedrag Hem bevalt.
5 De een beschouwt bepaalde dagen als belangrijker dan de andere, een ander
beschouwt elke dag als even belangrijk. Laat iedereen zelf tot een overtuiging komen.
6 Wie een bepaalde dag viert, viert die dag tot eer van de Heer en wie alles eet, eet
tot eer van de Heer, want hij dankt God. Maar wie iets niet eet, onthoudt zich van dat
voedsel tot eer van de Heer en ook hij dankt God.
7 Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft voor zichzelf.
8 Want zolang wij leven, leven we voor de Heer en als we sterven, sterven we voor
de Heer. Of we dus leven of sterven, we zijn van de Heer.

9 Christus is gestorven en verrezen om Heer te zijn van zowel de doden als de
levenden.
10 Waarom vel je dan nog een oordeel over je geloofsgenoot? Of waarom kijk je
op je geloofsgenoot neer? We zullen immers allemaal voor Gods rechterstoel moeten
verschijnen.
11 In de Schriften staat: “Zo waar als Ik leef, zegt de Heer, voor Mij zal elke knie zich
buigen en elke tong zal belijden dat Ik God ben.”
12 Ieder van ons zal dus rekenschap voor zichzelf afleggen aan God.
13 Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen, maar in plaats daarvan
vastbesloten zijn om onze geloofsgenoot niet te ergeren of tot struikelen te brengen.
14 Ik weet – en omdat ik bij de Heer Jezus hoor ben ik er zelfs van overtuigd – dat
niets onrein is uit zichzelf, maar dat het onrein is voor wie het als onrein beschouwt.
15 Als je je geloofsgenoot verdriet doet door iets te eten, is je gedrag niet meer
liefdevol; dan richt je door hetgeen je eet iemand voor wie Christus gestorven is, te
gronde.
16 Zorg dus dat hetgeen jij als goed beschouwt, niet in een kwaad daglicht wordt
gesteld.
17 Het gaat in Gods koninkrijk immers niet om wat we eten en drinken, maar om
gerechtigheid, vrede en vreugde door de Heilige Geest.
18 En wie Christus dient door zich hieraan te houden, doet wat God wil en wordt
door de mensen gewaardeerd.
19 Laten we daarom nastreven wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert.
20 Breek Gods werk niet af omwille van voedsel. Alles is weliswaar rein, maar het is
verkeerd om een ander te doen struikelen door hetgeen je eet.
21 Het is goed om geen vlees te eten, geen wijn te drinken, of iets anders niet te doen
waarmee je je geloofsgenoot zou doen struikelen.
22 Wat je over deze zaken gelooft, moet tussen jou en God blijven. Wie doet wat hij
als goed beschouwt en zodoende geen oordeel over zichzelf haalt, is gezegend.
23 Maar wie niet zeker is, is reeds veroordeeld als hij eet, omdat hij niet handelt
in overeenstemming met zijn geloof. Immers, alles wat niet uit geloof voortkomt, is
zonde.

15

1 Wij, sterken, moeten de gevoeligheden van de zwakken verdragen in plaats van
ons eigen belang voorop te stellen.
2 Laten we ieder het belang van onze naaste vooropstellen en doen wat goed en
opbouwend voor die naaste is.
3 Want zelfs Christus stelde niet zijn eigen belang voorop, maar, zoals in de Schriften
staat: “Toen men U bespotte, is hun spot op Mij terechtgekomen.”
4 Wat destijds in de Schriften werd opgetekend, staat daar als een les voor ons, om
ons hoop te geven doordat we volhouden en uit de Schriften bemoediging putten.
5 Ik bid dat de God die helpt om vol te houden en die bemoediging schenkt, jullie de
eensgezindheid zal geven die Christus Jezus van jullie verlangt.
6 Dan zullen jullie eenstemmig en gezamenlijk de God en Vader van onze Heer Jezus
Christus verheerlijken.
7 Aanvaard elkaar dus, zoals Christus jullie heeft aanvaard, tot eer van God.
8 Want ik vertel jullie: Christus stelde zich ten dienste van de Joden om de
beloften die aan Abraham, Isaak en Jakob waren gegeven, uit te voeren en zo Gods
betrouwbaarheid te bevestigen,

9 en ook opdat de niet-Joden God zouden verheerlijken omwille van zijn mededogen.
In de Schriften staat immers: “Daarom zal ik U prijzen te midden van de volken en U
bezingen.”
10 En elders staat: “Volken, verheug u samen met Gods volk.”
11 En nog elders: “Loof de Heer, alle volken, laat alle naties Hem loven.”
12 En Jesaja zegt: “Uit Isaï zal een nieuwe afstammeling komen: Hij die komt om over
de volken te heersen. Op Hem zullen de volken hun hoop stellen.”
13 Ik bid dat de God die hoop geeft, jullie allen met vreugde en vrede zal vullen, door
het geloof. Dan zullen jullie overvloedig veel hoop hebben, doordat de Heilige Geest
in jullie werkt.

14 Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd dat jullie volkomen goed zijn, over
alle kennis beschikken en bekwaam zijn om elkaar terecht te wijzen.
15 Ik heb jullie geschreven op vrijmoedige toon, om jullie enkele zaken in herinner-
ing te brengen. God heeft mij namelijk het voorrecht geschonken,
16 ten behoeve van de niet-Joden in dienst van Christus Jezus te staan. Het is mijn
priesterlijke taak, Gods evangelie aan de niet-Joden te verkondigen en hen aan God
aan te bieden als een offer dat door de Heilige Geest aan Hem is toegewijd en dat Hem
zal bevallen.
17 Het is dankzij Christus Jezus dat ik fier mag zijn op hetgeen ik voor God doe.
18 Ik durf over niets anders te spreken dan hetgeen Christus door mij heeft gedaan
om te zorgen dat de niet-Joden Hem gehoorzaam zouden worden: mijn woorden en
daden,
19 de machtige tekenen en wonderen die ik heb verricht doordat Gods Geest in mij
werkte. Zo heb ik overal het evangelie van Christus verspreid, van Jeruzalem en
omstreken tot Illyrië.
20 Mijn enige ambitie is het evangelie te verkondigen op plaatsen waar men nog niet
van Christus heeft gehoord, zodat ik niet bouw op de fundering die een ander heeft
gelegd.
21 In de Schriften staat: “Zij aan wie Hij niet was aangekondigd, zullen zien, en zij
die niet hadden gehoord, zullen begrijpen.”
22 Dat is de reden dat ik zo vaak ben verhinderd om jullie te bezoeken.

23 Maar nu is er in deze streken geen werk meer voor mij en aangezien ik er al vele
jaren naar verlang bij jullie te komen,
24 hoop ik jullie onderweg te bezoeken wanneer ik naar Spanje reis. Ik hoop een
tijdje bij jullie te verblijven en door jullie te worden toegerust voor mijn verdere reis.
25 Maar nu ben ik op weg naar Jeruzalem om de christenen daar bij te staan.
26 De kerkgemeenschappen in Macedonië en Achaje hebben namelijk besloten, een
gezamenlijke gift te geven voor de armen onder de christenen in Jeruzalem.
27 Ze doen dit vrijwillig, maar eigenlijk zijn ze het aan hen verplicht, want als de
gelovigen in Jeruzalem hun geestelijke zegeningen met de niet-Joden gedeeld hebben,
dan behoren de niet-Joden de gelovigen in Jeruzalem materieel bij te staan.
28 Wanneer ik deze taak heb voltooid en de gift veilig heb overhandigd, zal ik via
jullie naar Spanje reizen.
29 En ik weet dat wanneer ik bij jullie kom, ik zal komen met de volle zegen van
Christus.
30 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, met beroep op onze Heer Jezus Christus
en de liefde van de Geest, help mij door voor mij tot God te bidden,
31 dat ik tegen de ongelovigen in Judea beschermd zal worden en dat de gift die ik
zal brengen de christenen in Jeruzalem zal bevallen.

32 Dan zal ik, als God het wil, vol vreugde naar jullie toe komen en bij jullie tot rust komen.
33 Ik wens jullie toe dat de God van vrede bij jullie allen zal zijn. Amen.

16

1 Ik beveel onze zuster Febe bij jullie aan. Zij vervult een dienende functie in de kerkgemeenschap in Kenchreeën.
2 Ontvang haar als een medechristen, zoals het jullie betaamt. Geef haar alle bijstand die ze nodig heeft, want zij heeft veel mensen geholpen, waaronder ook mij.
3 Groet Prisca en Aquila, mijn collega's in dienst van Christus Jezus.
4 Zij hebben hun leven voor mij op het spel gezet, en niet alleen ik maar ook alle niet-Joodse kerkgemeenschappen zijn hen dankbaar.
5 Groet ook de kerkgemeenschap die in hun huis samenkomt. Groet mijn goede vriend Epenetus; hij was de eerste in Asia die tot het geloof in Christus kwam.
6 Groet Maria; zij heeft hard voor jullie gezwoegd.
7 Groet Andronikus en Junia, mijn volksgenoten en medegevangenen. Zij genieten veel aanzien als apostelen en zijn eerder christen geworden dan ik.
8 Groet Ampliatus, mijn goede vriend en medechristen.
9 Groet Urbanus, onze collega in dienst van Christus Jezus, en mijn goede vriend Stachys.
10 Groet Apelles; zijn trouw aan Christus heeft de proef doorstaan. Groet de huisgenoten van Aristobulus.
11 Groet Herodion, mijn volksgenoot. Groet de christenen in de familie van Narcissus.
12 Groet Tryfena en Tryfosa, die hard werken voor de Heer. Groet mijn goede vriendin Persis; ook zij heeft hard gewerkt voor de Heer.
13 Groet Rufus, een uitstekende dienaar van de Heer, en zijn moeder, die ook voor mij een moeder geworden is.
14 Groet Asynkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas en de broeders en zusters die bij hen thuis samenkomen.
15 Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zus, en Olympas en alle christenen die bij hen thuis samenkomen.
16 Begroet elkaar met een heilige kus.
17 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, in de gaten te houden wie onenigheid veroorzaakt of barrières opwerpt tegen hetgeen jullie is geleerd, en bij die mensen uit de buurt te blijven.
18 Zij dienen niet onze Heer Christus maar hun eigen buik, en met hun vlotte babbel en complimenten misleiden ze de harten van argeloze mensen.
19 Iedereen heeft over jullie gehoorzaamheid gehoord. Daarom verheug ik me over jullie, want ik wil dat jullie het goede weten te herkennen en onervaren zijn in het kwaad.
20 De God van vrede zal de satan binnenkort onder jullie voeten vermorzelen. Ik wens jullie de genade van onze Heer Jezus toe.
21 Mijn collega Timoteüs en mijn volksgenoten Lucius, Jason en Sosipater groeten jullie.
22 Ik, Tertius, die deze brief opschrijf, groet jullie als medechristen.
23 Gajus, gastheer van zowel mijzelf als de hele kerkgemeenschap, groet jullie, en ook Erastus, de beheerder van de stedelijke financiën, en onze broeder Quartus.
25 Ik prijs God: Hij kan zorgen dat jullie sterk staan door te geloven in het evangelie van Jezus Christus dat ik verkondig. Dat is het geheim dat lange tijd verborgen is geweest,

26 maar dat nu geopenbaard is. Op Gods bevel wordt het aan alle volken
bekendgemaakt door middel van profetische geschriften, opdat zij Hem, de eeuwige
God, geloven en gehoorzamen.
27 Hij is de enige die alle inzicht heeft en Hem komt voor eeuwig de hoogste eer toe
dankzij Jezus Christus. Amen.

De eerste brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, overeenkomstig Gods wil geroepen om apostel van Christus Jezus te
zijn, en van onze broeder Sostenes.
2 Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – jullie zijn heilig doordat jullie bij Christus
Jezus horen, jullie zijn geroepen om je aan Hem toe te wijden – en aan allen die hun
en onze Heer Jezus Christus aanroepen, waar zij zich ook bevinden.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus
Christus toe.
4 Ik dank mijn God altijd voor jullie die bij Christus Jezus horen, want Gods genade
is aan jullie geschonken.
5 Jullie zijn rijkelijk voorzien van allerlei onderricht en geestelijke kennis,
6 en de boodschap over Christus is in jullie leven verankerd.
7 Er ontbreekt bij jullie geen enkele van de gaven die God schenkt en jullie kijken uit
naar de terugkomst van onze Heer Jezus Christus.
8 Hij zal ervoor zorgen dat jullie tot het einde toe standhouden, zodat er niets op
jullie aan te merken zal zijn op de Dag van onze Heer Jezus Christus.
9 God is trouw; Hij heeft jullie geroepen om een persoonlijke relatie te hebben met
zijn Zoon, Jezus Christus onze Heer.
10 Broeders en zusters, ik smeek jullie in naam van onze Heer Jezus Christus, elkaar
niet tegen te spreken en niet onderling verdeeld te zijn, maar volkomen gelijkgezind
en gelijkgestemd.
11 Ik ben namelijk van de huisgenoten van Chloé te weten gekomen, broeders en
zusters, dat er bij jullie rivaliteit is.
12 Ik bedoel dat bij jullie de een zegt: ‘Ik ben aanhanger van Paulus’, de ander: ‘Ik
ben aanhanger van Apollos’, weer een ander: ‘En ik van Kefas’, en nog een ander: ‘En
ik van Christus’.
13 Is Christus dan verdeeld? Is Paulus voor jullie gekruisigd? Zijn jullie in de naam
van Paulus gedoopt?
14 Ik dank God dat ik niemand van jullie gedoopt heb, behalve Crispus en Gajus.
15 Niemand kan dus zeggen dat hij in mijn naam is gedoopt.
16 (Ik heb ook Stefanas en zijn huisgenoten gedoopt, maar voor zover ik mij kan
herinneren heb ik bij jullie niemand anders gedoopt.)
17 Christus heeft mij immers niet gezonden om te dopen, maar om het evangelie te
verkondigen. En om te voorkomen dat de betekenis van Christus' dood aan het kruis
zou worden afgezwakt, maak ik daarbij geen gebruik van ingewikkelde woorden.
18 Voor de mensen die verloren gaan is de boodschap over het kruis weliswaar onzin,
voor ons die gered worden spreekt ze van Gods kracht.
19 In de Schriften staat immers: “Ik zal de wijsheid van de wijzen te gronde richten
en de intelligentie van de intelligenten tenietdoen.”
20 Waar zijn de wijzen dan? Waar zijn de kenners van de Schriften? Waar de
redenaars van de huidige wereld? Heeft God niet bewezen dat de wijsheid van de
wereld in feite dwaasheid is?
21 In zijn wijsheid heeft God ervoor gezorgd dat de wereld Hem niet heeft leren
kennen door middel van haar eigen wijsheid. En in zijn goedheid heeft Hij besloten,
de gelovigen te redden door middel van de zogenaamde onzin die wij verkondigen.
22 Joden vragen om wonderlijke tekenen en Grieken zoeken naar wijsheid,
23 maar wij verkondigen de gekruisigde Christus. Joden nemen daar aanstoot aan
en niet-Joden vinden het onzin,

24 maar voor wie geroepen zijn – zowel Joden als Grieken – is Christus de
belichaming van Gods kracht en van Gods wijsheid.
25 Het dwaze van God is namelijk wijzer dan menselijke wijsheid en het zwakke van
God is sterker dan menselijke kracht.
26 Broeders en zusters, denk eens aan jullie situatie op het tijdstip dat jullie werden
geroepen: naar menselijke maatstaven waren weinigen van jullie geleerd, weinigen
hadden macht en weinigen waren van hoge komaf.
27 Maar hetgeen de wereld als onzin beschouwt, is door God uitgekozen om de
wijzen in verlegenheid te brengen. Hetgeen de wereld als zwak beschouwt, is door
God uitgekozen om de sterken in verlegenheid te brengen.
28 En hetgeen de wereld als onbeduidend of veracht beschouwt, als zonder waarde,
is door God uitgekozen om hetgeen voor de wereld wel van waarde is teniet te doen.
29 Daarom is er niemand die zichzelf kan aanprijzen bij God.
30 Het is door Gods toedoen dat jullie bij Christus Jezus horen, die voor ons
de belichaming is van Gods wijsheid, van vrijspraak van schuld, en van onze
heiligmaking en verlossing.
31 Zo staat het ook in de Schriften: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan
fier zijn op de Heer.”

2

1 Broeders en zusters, toen ik bij jullie kwam om het geheim over God aan jullie te
verkondigen, deed ik dat niet met prachtige woorden of wijsheid.
2 Ik had namelijk besloten geen andere kennis te brengen dan dat Jezus de Messias
is, die gekruisigd werd.
3 Toen ik bij jullie was, voelde ik me zwak en beefde ik van angst.
4 De boodschap die ik verkondigde bestond niet uit overtuigende wijze woorden,
maar bewees zich door de kracht van de Geest.
5 Het was namelijk de bedoeling dat jullie geloof niet gebaseerd zou zijn op
menselijke wijsheid, maar op Gods kracht.
6 Aan wie daar rijp voor zijn, geven we echter wel wijsheid door, maar dat is niet de
wijsheid van de huidige wereld, noch van de heersers van de huidige wereld, die hun
macht zullen verliezen.
7 Nee, wij geven Gods wijsheid door, die geheim en verborgen was. Maar voordat
de tijd begon, had God reeds besloten dat ze nu onthuld zou worden, zodat wij in zijn
hemelse pracht mogen delen.
8 En geen van de heersers van de huidige wereld had dat begrepen; anders zouden
ze de Heer van die hemelse pracht niet hebben gekruisigd.
9 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft
gehoord en geen mensenhart heeft bedacht, dat is wat God heeft voorbereid voor de
mensen die Hem liefhebben.”
10 En het is ook wat God ons heeft geopenbaard door de Geest. De Geest doorgrondt
namelijk alles, zelfs het diepste in God.
11 Want zoals het enkel iemands eigen geest is die weet wat er in hem omgaat, zo
weet ook enkel Gods Geest wat er in God omgaat.
12 Wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die van God
komt, opdat wij zouden weten wat God ons in zijn genade heeft geschonken.
13 Daarover spreken wij in bewoordingen die niet zijn aangeleerd door menselijke
wijsheid, maar door de Geest. En zo leggen wij de geestelijke realiteit uit in
bewoordingen die door de Geest zijn aangeleerd.

14 Maar de persoon in wie Gods Geest niet woont, aanvaardt de dingen die eigen
zijn aan Gods Geest niet. Hij beschouwt ze als onzin en hij kan ze niet begrijpen, want
enkel Gods Geest stelt in staat om erover te oordelen.
15 De persoon in wie de Geest woont, kan dat alles wel onderscheiden, maar kan zelf
niet door anderen worden doorgrond.
16 Immers: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?” Wij
hebben het denken van Christus.

3

1 Broeders en zusters, ik kon jullie niet toespreken als mensen in wie Gods Geest
leeft. Daarom sprak ik jullie toe als ongeestelijke mensen, onvolwassen in hun geloof
in Christus.
2 Ik gaf jullie melk en geen vast voedsel, want dat konden jullie nog niet aan. En
jullie kunnen het nog altijd niet aan,
3 want jullie zijn nog altijd ongeestelijk. Als er onder jullie afgunst en rivaliteit
heerst, zijn jullie dan niet ongeestelijk en leven jullie dan niet op basis van menselijke
maatstaven?
4 Want als iemand zegt: ‘Ik ben een aanhanger van Paulus’, en een ander: ‘En ik van
Apollos’, dan zijn jullie toch menselijk bezig?
5 Wat voor iemand is Apollos? En wat voor iemand is Paulus? Wij zijn assistenten
door wie jullie tot geloof zijn gekomen, en de Heer heeft ons elk een eigen taak gegeven.
6 Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God zorgde voor de groei.
7 En niet hij die plant, noch hij die water geeft is van belang, maar alleen Hij die
voor de groei zorgt, namelijk God.
8 Hij die plant en hij die water geeft hebben hetzelfde doel, en ze zullen allebei
worden beloond voor het werk dat ze hebben gedaan.
9 Wij zijn namelijk collega's in dienst van God en jullie zijn Gods akker, Gods
bouwwerk.
10 Met de genade die God mij heeft geschonken, heb ik als een verstandig
bouwkundige een fundering gelegd. Een ander bouwt daarop verder. Maar iedereen
moet opletten hoe hij bouwt.
11 Want niemand kan een andere fundering leggen dan de fundering die er reeds
ligt: Jezus Christus.
12 Men kan op de fundering bouwen met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro.
13 Hoe iedereen heeft gebouwd, zal duidelijk worden. Dat zal gebeuren op de Dag
van het Oordeel, en het vuur zal het duidelijk maken. Het vuur zal die dag duidelijk
maken hoe zuiver ieders werk is.
14 Als hetgeen iemand op de fundering heeft gebouwd het vuur doorstaat, dan
ontvangt die bouwer een beloning.
15 Maar als zijn werk verbrandt, lijdt hij wel verlies, maar blijft hijzelf behouden, als
iemand die uit een brand is gered.
16 Weten jullie niet dat jullie Gods tempel zijn en dat Gods Geest in jullie woont?
17 Als iemand Gods tempel te gronde richt, zal God hem te gronde richten. Want
Gods tempel is heilig en jullie zijn die tempel.
18 Laat niemand zichzelf iets wijsmaken: als iemand van jullie denkt dat hij wijs is
naar de maatstaven van de huidige wereld, moet hij eerst “dwaas” worden voordat hij
werkelijk wijs kan worden.
19 Want de wijsheid van de huidige wereld is onzin in Gods ogen. In de Schriften
staat immers: “Hij vangt de wijze in zijn eigen sluwheid”.
20 En elders staat: “De Heer kent de gedachten van de wijzen, Hij weet dat ze
waardeloos zijn.”

21 Laat niemand dus pochen over een bepaald persoon. Immers, alles is van jullie:
22 zowel Paulus als Apollos, als Kefas, de wereld, het leven, de dood, het heden en de toekomst – alles is van jullie,
23 en jullie zijn van Christus en Christus is van God.

4

1 Wij moeten worden beschouwd als dienaren van Christus en beheerders van Gods geheimen.
2 En van beheerders wordt verwacht dat ze hun betrouwbaarheid bewijzen.
3 Maar jullie oordeel, of dat van een menselijke rechtbank, is voor mij van weinig belang. Ik beoordeel mezelf evenmin.
4 Ik ben me niet bewust van iets dat ik verkeerd zou hebben gedaan, maar dat spreekt mij niet vrij. Het is namelijk de Heer die mij beoordeelt.
5 Vel dus geen oordeel vooraleer de tijd daarvoor is aangebroken, maar wacht tot de Heer komt. Dan zal Hij aan het licht brengen wat nu nog in het donker verborgen is en blootleggen wat in het hart van de mensen omgaat. En dan zal iedereen van God de lof ontvangen die hem toekomt.
6 Broeders en zusters, het is omwille van jullie dat ik deze principes op mijzelf en Apollos heb toegepast. Dan kunnen jullie van ons voorbeeld leren wat het betekent om je te houden aan hetgeen in de Schriften staat en niet te dwepen met de ene ten koste van de andere.
7 Want wat maakt jou anders dan de ander? En wat heb jij dat je niet hebt ontvangen? En als je het hebt ontvangen, waarom poch je er dan over, alsof het geen geschenk was?
8 Jullie hebben zogezegd alles wat je nodig hebt, jullie zijn reeds rijk geworden, jullie zijn reeds machtig geworden – en dat zonder ons! Was het maar waar dat jullie machtig zijn geworden; dan zouden wij in jullie macht kunnen delen!
9 Ik heb namelijk de indruk dat God ons, apostelen, volledig achteraan in de rij heeft gezet, zoals de ter dood veroordeelden in de arena. Wij zijn een schouwspel geworden voor de hele wereld, voor zowel engelen als mensen.
10 Wij zijn dwazen omwille van Christus, maar jullie zijn verstandig. Wij zijn zwak, maar jullie zijn sterk. Jullie worden geëerd, maar wij worden geminacht.
11 Tot nu toe lijden wij honger en dorst. Wij zijn pover gekleed, worden geslagen en hebben geen vaste woonplaats.
12 Wij verdienen zwoegend onze eigen kost. Wanneer we worden verwenst, zegenen we. Wanneer we worden vervolgd, verdragen we dat.
13 Wanneer we worden belasterd, geven we een vriendelijk antwoord. Wij zijn het uitschot van de wereld geworden, het afval van de maatschappij, en we zijn dat nog altijd.
14 Ik schrijf deze dingen niet om jullie te beschamen, maar om jullie terecht te wijzen als mijn dierbare kinderen.
15 Jullie hebben weliswaar duizenden opvoeders in het christelijk geloof, maar niet veel vaders. Door het evangelie ben ik echter jullie vader in het geloof in Christus Jezus geworden.
16 En ik spoor jullie aan om mijn voorbeeld te volgen.
17 Het is daarom dat ik Timoteüs naar jullie toe stuur. Hij is mijn dierbare en trouwe kind in het geloof in de Heer en hij zal jullie geheugen opfrissen over mijn christelijke levenswijze, zoals ik die overal in iedere kerkgemeenschap aan de mensen leer.
18 Sommigen van jullie zijn verwaand geworden; zij denken dat ik niet bij jullie zal komen.

19 Maar binnenkort kom ik naar jullie toe – als de Heer het wil – en dan zal ik te
weten komen of de praatjes van die verwaande mensen enige kracht bevatten.
20 Want Gods heerschappij komt niet tot uiting door middel van praatjes, maar door
machtige daden.
21 Wat willen jullie? Zal ik bij jullie komen met de stok of met een liefdevolle,
zachtmoedige houding?

5

1 Men zegt zowaar dat er seksueel wangedrag bij jullie voorkomt, en nog wel een
vorm van seksueel wangedrag die zelfs bij de ongelovigen niet voorkomt: iemand
heeft seks met de vrouw van zijn vader.
2 En jullie zijn vol van jezelf! Zouden jullie niet beter bedroefd zijn en de persoon
die zich zo gedraagt uit jullie kerkgemeenschap zetten?
3 Ik ben weliswaar niet in levenden lijve bij jullie, maar in mijn geest ben ik aanwezig
en ik heb, als iemand die op die manier bij jullie is, reeds een oordeel geveld over de
persoon die zich zo gedraagt.
4 Wanneer jullie bijeenkomen in de naam van de Heer Jezus en ik in mijn geest bij
jullie ben, dan moeten we, met de kracht van onze Heer Jezus,
5 die persoon aan Satan overleveren. Dan zal zijn lichaam wel te gronde gaan, maar
zijn geest zal gered zijn op de Dag van de Heer.
6 Jullie trots is onterecht. Weten jullie niet dat een kleine hoeveelheid desem het
hele deeg doet rijzen?
7 Zuiver jezelf dus van de oude desem, zodat jullie vers deeg worden. Immers, jullie
zijn ongedesemd en ons Pesachlam, Christus, is geslacht.
8 Laten we daarom de oude desem – het kwaad en de zonde – wegdoen. Dan kunnen
we feest vieren met ongedesemd brood – oprechtheid en waarheid.
9 Ik had jullie eerder al geschreven om niet om te gaan met mensen die zich
bezighouden met seksueel wangedrag.
10 Daarmee bedoel ik niet de mensen van de huidige wereld die zich bezighouden
met seksueel wangedrag, of die begerig zijn naar wat anderen toebehoort, of die
anderen oplichten of afgoden vereren, want dan zouden jullie uit de wereld moeten
vertrekken.
11 Wat ik bedoel is dat jullie niet moeten omgaan met iemand die beweert een
geloofsgenoot te zijn, maar die zich bezighoudt met seksueel wangedrag, begerigheid
naar wat anderen toebehoort, afgoderij, laster, dronkenschap of oplichting. Met zo
iemand moeten jullie zelfs niet samen eten.
12 Het is toch niet aan mij om over buitenstaanders te oordelen? Het zijn toch de
mensen in jullie eigen midden over wie jullie moeten oordelen?
13 God zal over de buitenstaanders oordelen, maar jullie moeten uit je midden
verwijderen wie slecht is.

6

1 Wanneer iemand van jullie een geschil heeft met een ander, hoe durf je het dan
voor te leggen aan onrechtvaardige rechters in plaats van mensen die bij God horen?
2 Weten jullie niet dat zij die bij God horen over de wereld zullen oordelen? En
als jullie over de wereld zullen oordelen, zijn jullie dan echt niet in staat om kleine
geschillen op te lossen?
3 Weten jullie niet dat wij over engelen zullen oordelen? Dan moet het toch ook
lukken met alledaagse zaken?

4 Als jullie dus geschillen over alledaagse zaken hebben, waarom leg je ze dan voor
aan rechters die binnen de kerkgemeenschap geen aanzien genieten?
5 Jullie moesten je schamen! Is er dan onder jullie echt geen wijze persoon die in
staat is om uitspraak te doen in een conflict tussen geloofsgenoten?
6 Maar nee, de ene christen spant een rechtszaak aan tegen de andere, en dat in het
bijzijn van ongelovigen!
7 Alleen al het feit dat jullie rechtszaken tegen elkaar aanspannen is voor jullie een
nederlaag. Zou het niet beter zijn om onrecht te lijden? Zou het niet beter zijn om
benadeeld te worden?
8 Maar in plaats daarvan doen jullie mensen – die nog wel christen zijn – onrecht
aan en benadelen jullie hen.
9 Weten jullie niet dat onrechtvaardige mensen geen deel krijgen aan Gods
koninkrijk? Vergis je niet: mensen die zich bezighouden met seksueel wangedrag,
afgoderij, overspel of homoseksuele handelingen,
10 of met diefstal, begerigheid naar wat anderen toebehoort, dronkenschap, laster
of oplichting, krijgen geen deel aan Gods koninkrijk.
11 En zo was het met sommigen van jullie, maar jullie zijn schoongewassen, jullie
zijn heilig gemaakt: jullie zijn met God in het reine gebracht door de macht van de
Heer Jezus Christus en door de Geest van onze God.
12 'Voor mij is alles toegestaan', zeg je. En dat is zo, maar niet alles is nuttig. Voor
mij is alles toegestaan, maar ik laat mij door niets beheersen.
13 'Voedsel is er voor de maag', zeg je, en de maag is er voor het voedsel, maar God
zal aan beide een einde maken. Het lichaam is niet bedoeld voor seksueel wangedrag,
maar voor de Heer. En de Heer geeft om het lichaam.
14 God heeft de Heer doen verrijzen en Hij zal ook ons doen verrijzen, door zijn
kracht.
15 Weten jullie niet dat je lichaam deel uitmaakt van het lichaam van Christus? Zou
ik dan delen van het lichaam van Christus gebruiken voor seks met een prostituee?
Absoluut niet!
16 Weten jullie niet dat iemand die seks met een prostituee heeft, een lichamelijke
eenheid met haar vormt? De Schrift zegt immers: "De twee zullen één lichaam
vormen."
17 Maar wie zich aan de Heer geeft, vormt met Hem een geestelijke eenheid.
18 Ga seksueel wangedrag dus uit de weg. Iedere andere zonde wordt gepleegd
buiten het lichaam om, maar wie seksueel wangedrag pleegt, zondigt tegen zijn eigen
lichaam.
19 Weten jullie niet dat je lichaam een tempel is – namelijk van de Heilige Geest die
in je woont – en dat je die van God hebt gekregen? Je bent niet van jezelf,
20 je bent duur gekocht. Gebruik je lichaam dus om God te eren.

7

1 En dan nu over de zaken waarover jullie mij hebben geschreven. Het is inderdaad
goed voor een mens om geen seks met een vrouw te hebben.
2 Maar om seksueel wangedrag te vermijden hoort elke man zijn eigen vrouw te
hebben en elke vrouw haar eigen man.
3 De man moet zijn verplichting tegenover zijn vrouw vervullen, en omgekeerd ook
de vrouw tegenover haar man.
4 De vrouw beschikt niet zelf over haar lichaam, maar haar man. En omgekeerd is
het niet de man die over zijn lichaam beschikt, maar zijn vrouw.
5 Onthoud elkaar dit recht niet, tenzij met onderlinge toestemming en voor korte tijd,
zodat jullie je aan het gebed kunnen wijden. Daarna behoren jullie weer bij elkaar te

komen, om te vermijden dat Satan jullie in verleiding brengt door een gebrek aan zelfbeheersing.
6 Ik zeg dit om jullie tegemoet te komen. Het is geen bevel.
7 In feite zou ik willen dat iedereen was zoals ik. Ieder heeft echter zijn eigen gave van God gekregen, de een deze gave, de ander die.
8 Tot de ongehuwden en weduwen zeg ik dat het goed voor hen is als ze blijven zoals ik.
9 Maar als ze zich niet kunnen beheersen, kunnen ze beter trouwen, want het is beter om te trouwen dan in brand te staan.
10 Voor wie gehuwd is, heb ik het volgende bevel – niet ik, maar de Heer: een vrouw mag niet van haar man scheiden.
11 Als ze echter toch scheidt, moet ze ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen. En een man mag niet van zijn vrouw scheiden.
12 Tegen de overigen zeg ik – niet de Heer, maar ikzelf: als een christen een vrouw heeft die niet gelovig is en die ermee instemt bij hem te blijven, dan moet hij niet van haar scheiden.
13 En een vrouw die een ongelovige echtgenoot heeft die ermee instemt bij haar te blijven, moet niet van haar man scheiden.
14 De ongelovige man wordt namelijk, omwille van zijn gelovige vrouw, door God behandeld als iemand die bij Hem hoort en de ongelovige vrouw wordt, omwille van haar gelovige man, ook door God behandeld als iemand die bij Hem hoort. Anders zouden hun kinderen door God worden behandeld als kinderen van ongelovigen, maar nu worden ze door God behandeld als kinderen van mensen die bij Hem horen.
15 Indien de ongelovige huwelijkspartner echter wenst te scheiden, mag hij of zij van je scheiden en in dergelijke gevallen heb je als gelovige man of vrouw geen verplichtingen meer ten opzichte van die persoon. God heeft jullie geroepen om in vrede te leven.
16 Want als vrouw weet je niet of je man door jouw toedoen gered zal worden en als man weet je niet of je vrouw door jouw toedoen gered zal worden.
17 Verder moet ieder van ons het leven leiden dat de Heer je heeft toebedeeld, in de toestand waarin je door God bent geroepen. Dat is wat ik in alle kerkgemeenschappen voorschrijf.
18 Dus als iemand besneden was toen hij werd geroepen, hoeft hij het niet te laten verhelpen. En als iemand niet besneden was toen hij werd geroepen, hoeft hij zich niet te laten besnijden.
19 Besneden zijn is niet van belang en onbesneden zijn is ook niet van belang, maar wel dat we ons aan Gods geboden houden.
20 Laat iedereen blijven in de toestand waarin hij zich bevond toen hij werd geroepen.
21 Als je als slaaf bent geroepen, maak je daar dan niet druk over. Maar als je vrij kan komen, maak dan van die kans gebruik.
22 Want wie slaaf was toen de Heer hem riep om bij Hem te horen, is in Gods ogen een vrij mens. En wie vrij was toen hij werd geroepen, is slaaf van Christus.
23 Je bent duur gekocht; word dus geen slaaf van mensen.
24 Broeders en zusters, laat ieder dus voor God leven in de toestand waarin hij is geroepen.
25 Wat de ongehuwde jonge vrouwen betreft heb ik geen bevel van de Heer, maar ik geef mijn mening als iemand op wie je kan vertrouwen dankzij Gods genade.
26 Met het oog op de huidige nood denk ik dat het goed voor een mens is om ongehuwd te blijven.

27 Als je aan een vrouw beloofd hebt om met haar te trouwen, verbreek die belofte
dan niet. Ben je niet getrouwd of verloofd? Ga dan niet op zoek naar een vrouw.
28 Maar als je wel trouwt, is dat geen zonde. En ook als een jonge vrouw trouwt, is
dat geen zonde. Wie trouwt, zal echter wel moeilijkheden hebben in dit leven, en dat
wil ik jullie besparen.
29 Maar ik zeg het volgende, broeders en zusters: er rest ons weinig tijd. Zij die een
vrouw hebben, behoren vanaf nu te leven alsof ze er geen hebben.
30 Zij die bedroefd zijn, behoren te leven alsof ze niet bedroefd zijn. Zij die verheugd
zijn, behoren te leven alsof ze niet verheugd zijn. Zij die iets kopen, behoren te leven
alsof ze het niet kunnen houden.
31 Zij die omgaan met de dingen van de wereld, behoren te zorgen dat het hen niet
volledig in beslag neemt, want de wereld in haar huidige vorm zal verdwijnen.
32 Ik zou willen dat jullie zonder zorgen kunnen leven. Een ongehuwde man houdt
zich bezig met de dingen van de Heer, hoe hij de Heer blij kan maken.
33 Maar een gehuwde man houdt zich bezig met de dingen van de wereld, hoe hij
zijn vrouw blij kan maken.
34 Hij wordt dus naar twee kanten getrokken. De ongehuwde vrouw en het jonge
meisje houden zich bezig met de dingen van de Heer; ze willen met heel hun lichaam
en geest aan Hem toegewijd zijn. Maar een getrouwde vrouw houdt zich bezig met de
dingen van de wereld, hoe ze haar man blij kan maken.
35 Ik zeg dit voor jullie eigen bestwil; niet om jullie aan de ketting te leggen, maar
opdat jullie een eerbaar leven kunnen leiden, in volkomen toewijding aan de Heer.
36 Als iemand echter denkt dat hij zich niet eerbaar gedraagt ten opzichte van zijn
verloofde en hij moeite heeft om zijn verlangens in toom te houden, en als hij vindt
dat hij met haar moet trouwen, laat hij dan doen wat hij wenst. Het is geen zonde, ze
mogen trouwen.
37 Maar wie vastbesloten is, zichzelf in toom kan houden en zijn seksuele verlangens
kan beheersen – wie dus vastbesloten is om niet met zijn verloofde te trouwen – doet
daar goed aan.
38 Dus wie met zijn verloofde trouwt, doet daar goed aan en wie niet trouwt, doet
nog beter.
39 Een vrouw is aan haar man gebonden zo lang hij leeft, maar als de man sterft, is
ze vrij om te trouwen met wie ze wil, op voorwaarde dat die persoon christen is.
40 Naar mijn mening is ze echter gelukkiger als ze ongehuwd blijft, en ik denk dat ik
ook Gods Geest heb.

8

1 En dan nu over voedsel dat aan afgoden gewijd is. Zoals wij weten beschikken wij
allen over kennis. Maar kennis maakt verwaand; de liefde daarentegen bouwt op.
2 Als iemand meent dat hij iets weet, dan weet hij nog niet zoals hij behoort te weten.
3 Maar als iemand God liefheeft, dan kent God hem.
4 Dus wat het voedsel betreft dat aan afgoden gewijd is: wij weten dat geen enkele
afgod in de wereld werkelijk bestaat en dat er maar één God is.
5 Want zelfs als er zogenaamde goden zijn, in de hemel of op aarde – en er zijn veel
van die “goden” en “machten” –
6 wij weten dat er slechts één God is – de Vader dankzij Wie alles bestaat en voor
Wie wij leven – en één machtige Heer – Jezus Christus, door Wie alles bestaat en door
Wie wij leven.
7 Maar niet iedereen beseft dit. Sommige mensen zijn nog zo aan afgoden gewend,
dat hun geweten – dat overgevoelig is – verontreinigd raakt wanneer zij voedsel eten
dat aan een afgod gewijd is.

8 Voedsel brengt ons echter niet dichter bij God. We zijn niet slechter af wanneer we
iets niet eten en niet beter wanneer we het wel eten.
9 Maar pas op dat je geen struikelblok voor de zwakkere persoon vormt door van je
rechten gebruik te maken.
10 Want als iemand jou, die dat allemaal beseft, in een afgodentempel ziet eten, dan
wordt de persoon met een overgevoelig geweten toch aangezet om voedsel te eten dat
aan afgoden is gewijd?
11 Dan wordt deze zwakkere broeder of zuster, voor wie Christus gestorven is, te
gronde gericht door jouw kennis.
12 Door zo tegen je geloofsgenoten te zondigen en hun geweten te kwetsen wanneer
dat overgevoelig is, zondig je tegen Christus.
13 Dus als hetgeen ik eet mijn geloofsgenoot doet struikelen, dan zal ik nooit meer
vlees eten, om te voorkomen dat ik mijn geloofsgenoot doe struikelen.

9

1 Ik ben toch vrij? Ik ben toch apostel? Ik heb Jezus, onze Heer, toch gezien? Jullie
zijn toch het resultaat van het werk dat de Heer door mij doet?
2 Zelfs als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik het wel voor jullie! Het feit
dat jullie bij de Heer horen, is immers het bewijs dat ik een apostel ben.
3 Mijn antwoord aan wie mij om verantwoording vraagt, is als volgt.
4 Wij hebben toch het recht om te eten en te drinken?
5 En wij hebben toch het recht om een gelovige echtgenote met ons mee te nemen,
net zoals de andere apostelen en de broers van de Heer, en ook Kefas?
6 Of moeten Barnabas en ik als enigen zelf in ons onderhoud voorzien?
7 Wie zou ooit op eigen kosten als soldaat dienstdoen? Wie zou een wijngaard
aanplanten zonder van de opbrengst te eten? En wie zou een kudde hoeden zonder
van de melk te drinken?
8 Dit is niet een louter menselijk argument, de wet zegt het toch ook?
9 Immers, in de Wet van Mozes staat: “Een dorsende os mag je niet muilkorven.”
Heeft God hier werkelijk de os op het oog?
10 Of zegt Hij dit omwille van ons? Natuurlijk staat dit er omwille van ons, want wie
ploegt en wie dorst, mag toch verwachten om zijn aandeel te krijgen!
11 Als wij bij jullie geestelijk zaad hebben gezaaid, is het dan te veel gevraagd dat wij
een materiële oogst van jullie ontvangen?
12 Als anderen dit recht ten aanzien van jullie hebben, dan wij toch des te meer? Wij
hebben echter niet van dit recht gebruikgemaakt. Integendeel, we verdragen alles, om
te voorkomen dat we het evangelie van Christus belemmeren.
13 Weten jullie niet dat zij die in de tempel dienstdoen, eten van hetgeen in de tempel
is, en dat zij die altaardiensten verrichten, een deel krijgen van wat er geofferd wordt?
14 Op dezelfde manier heeft de Heer opgedragen dat zij die het evangelie verkondi-
gen, van die verkondiging mogen leven.
15 Ik heb echter van geen van deze rechten gebruikgemaakt en ik schrijf dit niet om
ze nu wél op te eisen. Ik zou liever sterven dan toelaten dat iemand mij die verdienste
ontneemt.
16 Want het feit dat ik het evangelie verkondig is niet iets om fier op te zijn. Ik kan
namelijk niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig!
17 En als ik dit doe uit vrije wil, heb ik mijn beloning al. Ik doe het echter niet uit
vrije wil, maar omdat deze taak aan mij is opgelegd.
18 Wat is dan mijn beloning? Dat ik bij de uitoefening van mijn taak als evangelist
het evangelie gratis aanbied en ik dus mijn recht als evangelist niet opeis.

19 Hoewel ik niemand iets verplicht ben, heb ik mijzelf ten dienste van alle mensen
gesteld om zoveel mogelijk van hen te winnen.
20 Voor de Joden ben ik als een Jood geworden, om Joden te winnen. Voor wie de
Wet naleven, leef ik de Wet na – hoewel ik niet verplicht ben de Wet na te leven – om
hen te winnen die de Wet naleven.
21 Voor wie zonder de Wet leeft, ben ik geworden als zonder de Wet – hoewel ik niet
zonder Gods wet leef maar me onder de wet van Christus heb gesteld – om te winnen
wie zonder de Wet leeft.
22 Voor de zwakken ben ik als een zwakke geworden, om de zwakken te winnen.
Voor allen ben ik alles geworden om op iedere mogelijke wijze enigen te kunnen
redden.
23 Ik doe dit alles omwille van het evangelie, om te kunnen delen in de opbrengst.
24 Weten jullie niet dat in een hardloopwedstrijd alle deelnemers lopen, maar dat
slechts één van hen de prijs krijgt? Loop dus zo dat je kan winnen.
25 Elke atleet beheerst zich in alles. Atleten doen dat om een vergankelijke, maar wij
om een onvergankelijke erekrans te ontvangen.
26 Ik loop dus niet als iemand die geen doel heeft, ik boks niet als iemand die in de
lucht slaat.
27 Integendeel, ik beul mijn lichaam af en houd het in bedwang, om te voorkomen
dat ik zelf word gediskwalificeerd nadat ik anderen het evangelie gebracht heb.

10

1 Jullie moeten weten, broeders en zusters, dat onze voorouders allen onder de wolk
leefden en allen door de zee trokken,
2 en dat ze door hun doop in de wolk en in de zee allen bij Mozes hoorden.
3 Ze aten allen het voedsel dat hun op bovennatuurlijke wijze werd gegeven,
4 en dronken allen het water dat hun op bovennatuurlijke wijze werd gegeven. Ze
dronken namelijk uit een door de hemel gegeven rots die met hen meekwam, en die
rots was Christus.
5 Toch was God over de meesten van hen niet tevreden, en zij zijn omgekomen in de
wildernis.
6 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld voor ons, opdat wij niet zoals
zij naar het kwaad zouden verlangen.
7 Houd je dus niet bezig met afgoderij, zoals sommigen van hen deden. In de
Schriften staat immers: “De mensen gingen zitten om te eten en te drinken en ze
stonden op om te dansen.”
8 Laten we ons ook niet bezighouden met seksueel wangedrag, zoals sommigen van
hen deden – en op één dag vielen er 23.000 doden.
9 Laten we bovendien Christus niet op de proef stellen, zoals sommigen van hen
deden – en zij werden door slangen doodgebeten.
10 Mopper niet, zoals sommigen van hen deden – en zij werden omgebracht door de
engel die de dood brengt.
11 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld voor hen, en ze werden
opgetekend als een les voor ons, voor wie het einde van de tijd is aangebroken.
12 Wie denkt dat hij sterk staat, moet oppassen dat hij niet ten val komt.
13 De beproeving die jullie ondergaan, is niet bovenmenselijk. God is trouw; Hij zal
niet toelaten dat jullie boven je krachten worden beproefd. Hij zal bij de beproeving
ook in een oplossing voorzien, zodat jullie haar zullen kunnen doorstaan.
14 Daarom, mijn beste vrienden, houd je verre van afgoderij.
15 Ik spreek tot verstandige mensen; beoordelen jullie zelf maar wat ik zeg.

16 Wanneer we drinken uit de beker waarvoor we God danken, vieren we dan niet gezamenlijk dat Christus' bloed voor ons vergoten is? En wanneer we het brood breken, gedenken we dan niet gezamenlijk dat Christus zijn leven voor ons gaf?
17 Wij zijn met velen, maar er is één brood en wanneer we samen dat ene brood delen, vormen we samen één lichaam.
18 Kijk eens naar het volk Israël. Het is toch zo dat zij die van de offers eten, daardoor deelnemen aan de offerdienst?
19 Wat bedoel ik daarmee? Dat het voedsel dat aan afgoden gewijd is, van betekenis is, of dat een afgod van betekenis is?
20 Nee, ik bedoel dat hetgeen geofferd wordt aan demonen geofferd wordt en niet aan God. Ik wil niet dat jullie deel krijgen aan demonen.
21 Je kan niet drinken uit zowel de beker van de Heer als de beker van demonen en je kan niet deelnemen aan zowel de maaltijd van de Heer als de maaltijd van demonen.
22 Willen we de Heer misschien jaloers maken? Zijn wij misschien sterker dan Hij?
23 'Alles is toegestaan', zeg je. Dat is zo, maar niet alles is nuttig. Alles is toegestaan, maar niet alles is opbouwend.
24 Laat niemand zijn eigen belang vooropstellen; geef voorrang aan het belang van je naaste.
25 Jullie mogen eten van alle vlees dat op de vleesmarkt verkocht wordt, zonder gewetensvragen te stellen.
26 Immers, "De aarde en alles wat zij bevat is van de Heer."
27 Als een ongelovige je uitnodigt voor een maaltijd en je besluit ernaartoe te gaan, eet dan alles wat je wordt voorgezet, zonder gewetensvragen te stellen.
28 Maar als iemand tegen je zegt: "Dit vlees is aan afgoden gewijd", eet het dan niet, omwille van de persoon die je op de hoogte heeft gesteld en omwille van het geweten.
29 Ik bedoel niet jouw eigen geweten, maar dat van de ander. Want waarom zou ik mijn vrijheid laten beperken door het oordeel van andermans geweten?
30 Als ik dankbaar aan de maaltijd deelneem, waarom zou ik mij dan laten bekritiseren omwille van iets waarvoor ik God dank?
31 Of je dus eet en drinkt of iets anders doet, doe het alles tot eer van God.
32 Geef geen aanstoot – niet aan Joden, niet aan Grieken, en niet aan Gods kerk.
33 Trouwens, ik probeer ook iedereen in alles ter wille te zijn. Ik streef niet naar mijn eigen voordeel maar naar dat van de velen, opdat zij gered mogen worden.

11

1 Volg mijn voorbeeld, zoals ik het voorbeeld van Christus volg.
2 Ik prijs het in jullie, dat jullie in alles aan mij denken en dat jullie vasthouden aan het onderwijs dat ik heb ontvangen en aan jullie heb doorgegeven.
3 Maar ik wil ook dat jullie beseffen dat Christus het hoofd van elke man is, de man het hoofd van de vrouw, en God het hoofd van Christus.
4 Iedere man die met een bedekt hoofd bidt of profeteert, maakt zijn hoofd te schande.
5 En iedere vrouw die met een onbedekt hoofd bidt of profeteert, maakt haar hoofd te schande, want daarmee stelt ze zichzelf gelijk aan een kaalgeschoren vrouw.
6 Als een vrouw haar hoofd niet bedekt, kan ze net zo goed haar haar laten afscheren. Maar gezien het schandelijk voor een vrouw is om haar haar kort te knippen of haar hoofd kaal te scheren, moet ze haar hoofd bedekken.
7 Een man hoort zijn hoofd niet te bedekken, want hij weerspiegelt Gods luister, terwijl de vrouw de luister van haar man is.
8 (De man kwam immers niet uit de vrouw voort, maar de vrouw uit de man.

9 En ook werd de man niet geschapen ten behoeve van de vrouw, maar de vrouw
werd geschapen ten behoeve van de man.)
10 Het is daarom dat de vrouw een teken van gezag op haar hoofd moet dragen,
omwille van de engelen.
11 Hoe dan ook, bij de Heer bestaat de vrouw niet zonder de man en de man niet
zonder de vrouw.
12 Want zoals de vrouw uit de man voortkwam, bestaat de man dankzij de vrouw.
En alles bestaat dankzij God.
13 Oordelen jullie zelf maar: is het gepast voor een vrouw om met onbedekt hoofd
tot God te bidden?
14 Leert de natuur zelf niet aan jullie dat het een schande voor een man is als hij
lang haar heeft?
15 En dat het een vrouw siert wanneer zij lang haar heeft? Het lange haar is haar
gegeven om haar hoofd te bedekken.
16 Maar als iemand hier wil tegenin gaan, mag hij weten dat wij – en de
kerkgemeenschappen van God in het algemeen – deze gewoonte niet hebben.
17 Bij mijn volgende instructie prijs ik jullie niet, want jullie bijeenkomsten doen
meer kwaad dan goed.
18 Vooreerst hoor ik dat wanneer jullie bijeenkomen, er verdeeldheid onder jullie
heerst. En voor een deel geloof ik dat.
19 Er moeten wel verschillende partijen bij jullie zijn, zodat duidelijk kan worden
wie van jullie Gods goedkeuring wegdragen.
20 Want wanneer jullie bijeenkomen, gebeurt dat niet om de maaltijd van de Heer
te vieren.
21 Bij jullie maaltijden beginnen sommigen namelijk al te eten voordat de anderen
er zijn, waardoor sommigen hongerlijden en anderen dronken worden.
22 Hebben jullie soms geen huis waar je kan eten en drinken? Of heb je geen respect
voor Gods kerk, dat je de mensen vernedert die niets hebben? Wat zal ik tegen jullie
zeggen? Zal ik jullie prijzen? Op dit punt prijs ik jullie absoluut niet.
23 Ik heb namelijk van de Heer geleerd, en vervolgens aan jullie doorgegeven, dat
de Heer Jezus in de nacht waarin Hij werd overgeleverd een brood nam,
24 het dankgebed uitsprak, het brood in stukken brak, en zei: “Dit is mijn lichaam,
dit is voor jullie. Doe dit om Mij te gedenken.”
25 Op dezelfde wijze nam Hij na de maaltijd de beker en zei Hij: “Deze beker is het
nieuwe verbond, dat door middel van mijn bloed wordt gesloten. Doe dit iedere keer
dat jullie drinken, om Mij te gedenken.”
26 Iedere keer dat jullie van dit brood eten en uit de beker drinken, verkondigen
jullie dus de dood van de Heer, totdat Hij komt.
27 Wie op onwaardige wijze van het brood eet of van de beker van de Heer drinkt,
maakt zich daarom schuldig tegenover het lichaam en het bloed van de Heer.
28 Laat ieder zichzelf onderzoeken voordat hij van het brood eet en uit de beker
drinkt.
29 Want wie eet en drinkt zonder in te zien dat het om het lichaam van de Heer gaat,
velt zijn eigen vonnis door te eten en te drinken.
30 Het is daarom dat zovelen van jullie verzwakt en ziek zijn en dat sommigen zelfs
zijn gestorven.
31 Maar als we eerst onszelf beoordelen, worden we niet veroordeeld.
32 En als de Heer zijn oordeel over ons velt, is dat om ons op de rechte weg te brengen
en te voorkomen dat we uiteindelijk samen met de wereld worden veroordeeld.
33 Daarom, mijn broeders en zusters, wanneer jullie samen eten, wacht dan op
elkaar.

34 Als iemand honger heeft, moet hij eerst thuis iets eten, anders leiden jullie
bijeenkomsten tot veroordeling. De overige zaken zal ik regelen wanneer ik kom.

12

1 Wat de gaven van de Heilige Geest betreft, broeders en zusters, wil ik dat jullie
goed op de hoogte zijn.
2 Jullie weten dat toen jullie nog niet christen waren, jullie werden aangetrokken en
misleid door afgoden die niet eens kunnen spreken.
3 Daarom maak ik jullie bekend dat niemand die onder leiding van Gods Geest
spreekt, Jezus vervloekt, en dat niemand in staat is om “Jezus is Heer” te zeggen, tenzij
onder de leiding van de Heilige Geest.
4 Er zijn allerlei verschillende gaven, maar ze komen van dezelfde Geest.
5 Ook zijn er allerlei verschillende vormen van dienstverlening, en ook die komen
van dezelfde Heer.
6 En er zijn allerlei verschillende activiteiten, maar ze komen van dezelfde God; Hij
werkt door dat alles en door hen allen.
7 Aan iedereen wordt iets gegeven waarin het werk van de Geest zichtbaar is en
waardoor wij allen worden opgebouwd.
8 Aan de een is het gegeven om, door toedoen van de Geest, wijze woorden te
spreken, aan de ander om, door toedoen van dezelfde Geest, kennis door te geven.
9 Aan weer een ander geloof door dezelfde Geest, aan nog een ander gaven van
genezing door die ene Geest.
10 Aan de een het doen van wonderen, aan de ander profetie, aan een derde het
onderscheiden van geesten, aan een vierde verschillende soorten tongentaal en aan
nog een ander de vertaling van tongentaal.
11 Al deze gaven zijn het werk van een en dezelfde Geest, en Hij deelt ze aan ieder
afzonderlijk uit zoals Hij wil.
12 Het lichaam vormt één geheel en bestaat uit vele delen, maar al die delen van het
lichaam vormen tezamen een eenheid. Zo is het ook met Christus.
13 Wij allen zijn ondergedompeld in één Geest en vormen zo één lichaam, dat
doordrenkt is van de Geest, of we nu Jood of Griek zijn, slaaf of vrij mens.
14 Toch bestaat het lichaam niet uit één maar veel verschillende delen.
15 Als de voet zou zeggen: ‘Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet bij het lichaam’,
hoort hij dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
16 En als het oor zou zeggen: ‘Omdat ik geen oog ben, hoor ik niet bij het lichaam’,
hoort het dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
17 Als het hele lichaam oog zou zijn, hoe zou het dan kunnen horen? Of ruiken als
het hele lichaam oor zou zijn?
18 In feite heeft God elk van de lichaamsdelen in het lichaam geplaatst zoals Hij
wilde.
19 Als ze allemaal hetzelfde lichaamsdeel zouden zijn, hoe zouden ze dan een
lichaam kunnen vormen?
20 Maar in feite zijn er veel verschillende lichaamsdelen en één lichaam.
21 Het oog kan niet tegen de hand zeggen: ‘Jou heb ik niet nodig’. Ook kan het hoofd
niet tegen de voeten zeggen: ‘Jullie heb ik niet nodig’.
22 Integendeel, de delen die zwak lijken, zijn noodzakelijk.
23 De lichaamsdelen die we als minder eervol beschouwen, bekleden we op eervolle
wijze, en de delen die we liever niet tonen, behandelen we met meer discretie,
24 terwijl de delen die we wel willen tonen dat niet nodig hebben. God heeft het
lichaam zodanig samengesteld dat de delen die als minder eervol worden beschouwd,
meer eer krijgen,

25 opdat er geen onenigheid in het lichaam zou zijn, maar alle delen in gelijke mate
voor elkaar zouden zorgen.
26 Wanneer één lichaamsdeel lijdt, lijden alle andere delen mee, en als één
lichaamsdeel eer ontvangt, verheugen alle andere delen zich daarover.
27 Jullie zijn het lichaam van Christus en elk van jullie is een lichaamsdeel.
28 God heeft ten eerste apostelen in de kerk geplaatst, ten tweede profeten, ten
derde leraars, vervolgens de gave om wonderen te doen, dan gaven van genezing,
hulpverlening, leiderschap, en allerlei soorten tongentaal.
29 We zijn toch niet allen apostel? We zijn toch niet allen profeet? We zijn toch niet
allen leraar? We doen toch niet allen wonderen?
30 We hebben toch niet allen de gave om te genezen? We spreken toch niet allen in
tongentaal? En we vertalen toch niet allen wat in tongentaal wordt gezegd?
31 Ambieer de belangrijkste gaven. Maar ik zal jullie een weg wijzen die dat alles
overtreft.

13

1 Als ik spreek in de talen van mensen en van engelen, maar geen liefde heb, dan
ben ik slechts een luide gong of een schallend cimbaal.
2 En als ik de gave van profetie heb, als ik alle geheimen kan doorgronden en over
alle kennis beschik en als ik alle geloof heb zodat ik zelfs bergen kan verplaatsen, maar
geen liefde heb, dan ben ik niet van tel.
3 Als ik al mijn bezittingen aan de armen geef en mijn lichaam prijsgeef om te
worden verbrand, maar geen liefde heb, dan baat mij dat niet.
4 Liefde is geduldig, liefde is vriendelijk, niet afgunstig, ze pocht niet en is niet
verwaand.
5 Liefde doet anderen geen kwaad, is niet egoïstisch, raakt niet snel geïrriteerd, en
koestert geen wrok.
6 Ze verheugt zich niet over onrecht, maar is blij met de waarheid.
7 Ze verdraagt alles, is altijd vol geloof en vertrouwen en volhardt in alles.
8 Liefde faalt nooit, terwijl profetieën zullen verdwijnen, tongentaal zal stilvallen en
kennis zal vergaan.
9 Onze kennis is onvolkomen, en onze profetieën zijn onvolkomen,
10 maar wanneer het volmaakte komt, wordt hetgeen onvolkomen is terzijde gesteld.
11 Toen ik een kind was, praatte ik als een kind, dacht ik als een kind en redeneerde
ik als een kind, maar toen ik volwassen werd, gaf ik het kinderlijke op.
12 Nu kijken we immers nog in een wazige spiegel, maar dan zullen we persoonlijk
kennen. Nu is mijn kennis onvolkomen, maar dan zal ik volkomen begrijpen zoals ik
nu reeds volkomen word begrepen.
13 Wat blijft bestaan, zijn geloof, hoop en liefde – deze drie – en de grootste daarvan
is de liefde.

14

1 Streef naar liefde en ambieer de gaven die de Geest geeft, in het bijzonder de gave
van profetie.
2 Want wie in tongentaal spreekt, spreekt niet tot de mensen maar tot God. Niemand
verstaat hem, en wat hij door toedoen van de Geest zegt, is een mysterie.
3 Maar wie profeteert, spreekt tot mensen, om hen op te bouwen, te bemoedigen en
te troosten.
4 Wie in tongentaal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie profeteert, bouwt de
kerkgemeenschap op.

5 Ik zou willen dat jullie allen in tongentaal spreken, maar nog liever dat jullie
profeteren. Want wie profeteert, overtreft degene die in tongentaal spreekt, tenzij
die laatste het vertaalt en de kerkgemeenschap wordt opgebouwd.

6 Nu, broeders en zusters, als ik bij jullie kom en in tongentaal spreek, wat hebben
jullie daar dan aan, tenzij ik jullie ook toespreek met een openbaring, kennis, een
profetie, of onderwijs?
7 Het is als bij levenloze voorwerpen die geluid voortbrengen, zoals een fluit of een
harp. Als ze geen duidelijke tonen voortbrengen, hoe kan men dan weten welk lied er
wordt gespeeld?
8 En als een trompet een onduidelijk signaal voortbrengt, wie zal zich dan
klaarmaken voor de strijd?
9 Zo is het ook met jullie: als hetgeen je in tongentaal zegt geen begrijpelijke
boodschap vormt, kan men toch niet weten wat er wordt gezegd? Dan verwaaien
je woorden.
10 Er zijn ongetwijfeld allerlei soorten talen in de wereld en geen ervan is zonder
betekenis.
11 Maar als ik niet versta wat er wordt gezegd, ben ik een vreemde voor degene die
het zegt en is hij een vreemde voor mij.
12 Zo is het ook met jullie. Jullie ambiëren de gaven van de Geest; ambieer dan de
gaven waardoor de kerkgemeenschap wordt opgebouwd.
13 Wie in tongentaal spreekt, behoort daarom te bidden dat hij het mag vertalen.
14 Want als ik in tongentaal bid, bidt mijn geest wel, maar is mijn verstand niet
productief bezig.
15 Wat behoor ik dus te doen? Ik zal bidden met mijn geest, maar ik zal ook bidden
met mijn verstand. Ik zal zingen met mijn geest, maar ik zal ook zingen met mijn
verstand.
16 Hoe anders zou iemand die het net als de buitenstaanders niet verstaat, ‘amen’
kunnen zeggen wanneer je God prijst met gebruik van je geest? Hij weet immers niet
wat je zegt.
17 Het is dan wel mooi dat je God dankt, maar de ander wordt er niet door
opgebouwd.
18 Ik dank God dat ik nog meer dan jullie allen in tongentaal spreek.
19 In de samenkomst van de kerkgemeenschap spreek ik echter liever vijf begrijpelijke woorden om anderen te onderrichten, dan tienduizend woorden in tongentaal.
20 Broeders en zusters, wees niet onvolwassen in je denken, maar wees onervaren
in het kwaad en volwassen in je denken.
21 In de Wet staat: “Ik zal tot dit volk spreken via mensen die vreemde talen spreken
en via de lippen van vreemdelingen, en zelfs dan zullen ze niet naar Mij luisteren, zegt
de Heer.”
22 Het spreken in tongentaal is dus een teken dat niet bedoeld is voor de gelovigen,
maar voor de ongelovigen, terwijl een profetie niet bedoeld is voor ongelovigen maar
voor gelovigen.
23 Wanneer de hele kerkgemeenschap bijeenkomt en iedereen in tongentaal spreekt
en wanneer er dan buitenstaanders of ongelovigen binnenkomen, zullen ze dan niet
zeggen dat jullie je verstand kwijt zijn?
24 Maar wanneer allen profeteren en er een ongelovige of buitenstaander binnenkomt, zal hij door hen allen aangesproken en overtuigd worden.
25 De geheimen in zijn hart zullen blootgelegd worden en daarom zal hij in
aanbidding voor God neervallen en uitroepen: ‘God is werkelijk bij jullie!’

26 Hoe zit het dan, broeders en zusters? Wanneer jullie bijeenkomen, heeft ieder
iets: een psalm, onderwijs, een openbaring, tongentaal, of de vertaling daarvan. Dat
alles moet opbouwend zijn.
27 Laat twee of hooguit drie mensen in tongentaal spreken, en om beurten. Ook moet
iemand het vertalen.
28 Als er niemand is om het te vertalen, moet de persoon zich stil houden in de
samenkomst en in tongentaal spreken wanneer hij met God alleen is.
29 Er mogen twee of drie mensen spreken die de gave van profetie hebben; dan
moeten de overigen het zorgvuldig beoordelen.
30 En als een andere aanwezige een openbaring ontvangt, moet de persoon die aan
het woord is zich stil houden.
31 Jullie kunnen allen om beurten profeteren; dan kan iedereen leren en bemoedigd
worden.
32 De profeten houden zichzelf in de hand,
33 want God is geen God van wanorde, maar van vrede. En zoals in alle
samenkomsten van de christenen,
34 moeten de vrouwen zich stil houden in de samenkomst. Ze mogen niet kwebbelen,
maar moeten zich schikken, zoals ook in de Wet staat.
35 En als ze iets te weten willen komen, moeten ze dat thuis aan hun echtgenoot
vragen, want het hoort niet dat een vrouw praat in de samenkomst van de kerkge-
meenschap.
36 Of is de boodschap van God soms van jullie uitgegaan? Of heeft het enkel jullie
bereikt?
37 Wie meent dat hij een profeet of een geestelijk persoon is, zou moeten erkennen
dat hetgeen ik jullie schrijf een gebod van de Heer is.
38 En als die persoon dat niet erkent, negeer hem dan.
39 Dus, broeders en zusters, ambieer de gave van profetie en verbied het spreken in
tongentaal niet.
40 Maar alles moet gebeuren op een eerzame en ordelijke wijze.

15

1 Nu wil ik jullie het evangelie in herinnering brengen, broeders en zusters, dat ik
jullie verkondigd heb en dat jullie hebben aanvaard. Jullie baseren je leven erop,
2 en worden erdoor gered als jullie vasthouden aan de boodschap die ik jullie heb
verkondigd. Want anders zijn jullie tevergeefs tot geloof gekomen.
3 Want wat ik aan jullie heb doorgegeven – en zelf ook heb ontvangen – is vooreerst
dit: Christus is gestorven voor onze zonden, zoals in de Schriften staat,
4 en Hij is begraven en op de derde dag opgewekt, zoals in de Schriften staat.
5 Hij werd gezien door Kefas, en daarna door de Twaalf.
6 Vervolgens werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd van onze geloofsgenoten
tegelijk. De meesten van hen leven nog, maar sommigen zijn overleden.
7 Daarna werd Hij gezien door Jakobus en vervolgens door alle apostelen.
8 Het laatst van al heb ook ik, mislukkeling als ik was, Hem gezien.
9 Ik ben immers de minste van de apostelen. Ik ben het zelfs niet waard om apostel
te worden genoemd, want ik heb Gods kerk vervolgd.
10 Maar door Gods genade ben ik geworden wat ik ben, en zijn genade voor mij is
niet zonder uitwerking geweest. Ik heb namelijk harder gezwoegd dan alle andere
apostelen, hoewel ik het niet zelf was, maar Gods genade die mij bijstaat.
11 Dit is wat wij verkondigen en dit is wat jullie geloven, of jullie het nu van mij
hebben of van een ander.

12 Maar als over Christus wordt verkondigd dat Hij uit de dood is opgewekt, hoe
kunnen sommigen van jullie dan beweren dat er geen verrijzenis uit de dood is?
13 Want als er geen verrijzenis uit de dood is, dan is Christus ook niet opgewekt.
14 En als Christus niet is opgewekt, heeft het geen zin dat wij het evangelie
verkondigen en ook niet dat jullie geloven.
15 Bovendien zouden wij dan een valse getuigenis over God hebben gegeven, want
wij hebben over God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt. Maar God heeft dat niet
gedaan als er geen doden opgewekt worden.
16 Immers, als de doden niet worden opgewekt, is ook Christus niet opgewekt.
17 En als Christus niet is opgewekt, is jullie geloof zinloos en zijn jullie nog altijd
zondaars.
18 Bovendien zijn de overleden christenen dan ook verloren.
19 Indien de hoop die wij hebben omdat wij bij Christus horen enkel voor dit leven
geldt, zijn wij van alle mensen het meest beklagenswaardig.
20 Maar Christus is wel degelijk uit de dood opgewekt, als voorloper van degenen die
zijn overleden.
21 Want zoals het door een mens is gekomen dat de dood bestaat, zo is het ook door
een Mens gekomen dat de verrijzenis van de doden bestaat.
22 En zoals alle mensen sterven omwille van Adam, zo zullen alle mensen ook levend
worden gemaakt omwille van Christus.
23 Maar ieder op zijn beurt: Christus als eerste, en vervolgens, wanneer Hij komt, zij
die Christus toebehoren.
24 Daarna komt het einde, het punt waarop Hij de heerschappij aan God de Vader
overdraagt, zodra Hij iedere andere heerser, autoriteit en macht heeft uitgeschakeld.
25 Christus moet namelijk regeren totdat God alle vijanden aan Hem heeft onder-
worpen.
26 De laatste vijand die zal worden uitgeschakeld is de dood.
27 Immers, “God heeft alles onder zijn gezag gesteld”. En als er staat dat alles onder
zijn gezag is gesteld, dan is het duidelijk dat dit niet van toepassing is op God, die alles
onder zijn gezag heeft gesteld.
28 Maar wanneer alles onder zijn gezag is gesteld, zal de Zoon zich ook onder het
gezag stellen van Degene die alles onder zijn gezag gesteld heeft. En dan heerst God
over alles en iedereen.
29 Maar als de doden helemaal niet worden opgewekt, wat zullen zij dan doen die
zich voor de doden laten dopen? Waarom laten zij zich dan voor hen dopen?
30 En wij, waarom stellen wij onszelf voortdurend bloot aan gevaar?
31 Broeders en zusters, op wie ik zo fier ben dankzij Christus Jezus, onze Heer, ik
verklaar dat ik elke dag in levensgevaar verkeer.
32 Wat heb ik er menselijk gesproken aan dat ik in Efeze als het ware met wilde
beesten heb gevochten? Als de doden niet worden opgewekt, laten we dan maar eten
en drinken, want morgen sterven wij!
33 Vergis je niet, slecht gezelschap bederft goede zeden.
34 Kom tot bezinning en stop met zondigen. Sommigen van jullie begrijpen echt niet
wie God is, en jullie moesten je schamen!
35 ‘Maar’, zal iemand misschien vragen, ‘hoe worden de doden dan opgewekt? Wat
voor lichaam hebben ze dan?’
36 Wat een dwaze vraag! Zaad komt toch pas tot leven wanneer het sterft?
37 Wat je zaait, is niet het toekomstige lichaam, maar een naakte korrel, misschien
van tarwe of een andere graansoort.
38 God geeft het dan een lichaam dat Hij zelf kiest, en elk soort zaad krijgt zijn eigen
lichaam.

39 Niet alle lichamen zijn hetzelfde: het lichaam van een mens verschilt van dat van
een dier, en het lichaam van een vogel verschilt van dat van een vis.
40 Er zijn ook hemellichamen en aardse lichamen, en de glans van de hemellichamen
verschilt van die van de aardse lichamen.
41 De glans van de zon is anders dan de glans van de maan en ook anders dan de
glans van de sterren, terwijl ook de sterren van elkaar verschillen in glans.
42 Zo is het ook met de verrijzenis van de doden: hetgeen wordt gezaaid is
vergankelijk, hetgeen wordt opgewekt is onvergankelijk.
43 Hetgeen wordt gezaaid is gebrekkig, hetgeen wordt opgewekt is prachtig; hetgeen
wordt gezaaid is zwak, hetgeen wordt opgewekt is sterk.
44 Er wordt een aards lichaam gezaaid en een hemels lichaam opgewekt. Als er een
aards lichaam is, zal er ook een hemels lichaam zijn.
45 Zo staat het ook in de Schriften: “De eerste mens, Adam, werd een levend wezen.”
En de laatste Adam werd een geest die leven geeft.
46 Het geestelijke komt echter niet eerst; eerst komt het aardse, dan het geestelijke.
47 De eerste Adam kwam voort uit het stof van de aarde; de tweede Adam kwam uit
de hemel.
48 Stoffelijke mensen zijn als de mens die uit stof werd gemaakt, en hemelse mensen
zijn als de Mens die uit de hemel kwam.
49 Wij lijken nu op de stoffelijke mens, maar later zullen we lijken op de hemelse
Mens.
50 Ik bedoel het volgende, broeders en zusters: vlees en bloed kunnen geen
deel krijgen aan Gods koninkrijk, en het vergankelijke krijgt geen deel aan het
onvergankelijke.
51 Laat me jullie een geheim vertellen: we zullen niet allemaal overlijden, maar we
zullen allemaal een andere gedaante krijgen,
52 in een ondeelbaar ogenblik, een oogwenk, wanneer de laatste trompet weerklinkt.
De trompet zal namelijk weerklinken en dan worden de doden opgewekt met een
onvergankelijk lichaam en krijgen we een andere gedaante.
53 Want het vergankelijke moet worden gehuld in het onvergankelijke en het
sterfelijke moet worden gehuld in het onsterfelijke.
54 En wanneer het vergankelijke in het onvergankelijke gehuld is en het sterfelijke in
het onsterfelijke, dan zal gebeuren wat in de Schriften staat: “De dood is verzwolgen,
de overwinning is behaald.”
55 “Dood, waar is jouw overwinning? Dood, waar is jouw macht om te pijnigen?”
56 De dood ontleent zijn macht om te pijnigen aan de zonde, en de zonde ontleent
haar macht aan de Wet.
57 Maar God komt dank toe, want door onze Heer Jezus Christus schenkt Hij ons de
overwinning.
58 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters, wees standvastig, laat je niet uit je
evenwicht brengen en zet je volop in voor de Heer, in het besef dat je werk niet vergeefs
is als je het doet met de kracht die de Heer geeft.

16

1 Wat de inzameling voor de christenen betreft: doe wat ik ook aan de kerkgemeen-
schappen in Galatië heb opgedragen.
2 Ieder van jullie moet op de eerste dag van de week opzijleggen wat hij kan en dat
opsparen, zodat er niet pas een inzameling moet worden gehouden wanneer ik kom.
3 Dan, wanneer ik ben aangekomen, zal ik mensen die jullie daarvoor geschikt
achten, met een schriftelijke aanbeveling naar Jeruzalem sturen om jullie gift te
bezorgen.

4 Maar als het raadzaam is dat ik ook ga, dan kunnen zij samen met mij gaan.
5 Ik zal bij jullie komen wanneer ik in Macedonië geweest ben. Ik ben namelijk van
plan door Macedonië te reizen.
6 Misschien zal ik wat langer bij jullie blijven of zelfs de winter bij jullie doorbrengen,
zodat jullie mij kunnen voorthelpen wanneer ik verder reis.
7 Dit keer wil ik jullie namelijk niet slechts op doorreis bezoeken; ik hoop wat tijd
bij jullie door te brengen, als de Heer het toelaat.
8 Tot Pinksteren zal ik echter in Efeze blijven.
9 Er is hier namelijk een deur voor mij opengegaan en ik zie veel resultaat, maar er
zijn ook veel tegenstanders.
10 Wanneer Timoteüs komt, zorg dan dat hij onbezorgd bij jullie kan verblijven, want
hij doet evenals ik het werk van de Heer.
11 Laat niemand hem dus geringschatten. Help hem in vrede voort, zodat hij naar
mij toe kan komen. Ik verwacht hem namelijk, samen met de andere broeders.
12 Wat onze broeder Apollos betreft: ik heb er sterk bij hem op aangedrongen om met
de andere broeders mee naar jullie toe te gaan. Hij wilde echter nu niet vertrekken,
maar hij zal vertrekken wanneer hij in de gelegenheid is.
13 Wees waakzaam, wees standvastig in het geloof, wees moedig, wees sterk.
14 Doe alles wat je doet op een liefdevolle wijze.
15 Broeders en zusters, jullie kennen de familie van Stefanas. Zij waren de eersten
in Achaje die tot geloof gekomen zijn en ze hebben zich ten dienste gesteld van de
christenen.
16 Ik spoor jullie aan het gezag te erkennen van mensen zoals zij en van allen die
zich samen met hen zo hard inspannen.
17 Ik ben blij met de komst van Stefanas, Fortunatus en Achaïkus, want zij hebben
mij voorzien van hetgeen jullie mij niet konden geven.
18 Zij hebben zowel mij als jullie opgebeurd. Houd zulke mensen in ere.
19 De kerkgemeenschappen van Asia groeten jullie. Ook Aquila en Prisca en de
kerkgemeenschap die in hun huis samenkomt, groeten jullie hartelijk als mensen die
ook bij de Heer horen.
20 Alle broeders en zusters hier groeten jullie. Begroet elkaar met een heilige kus.
21 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig.
22 Als iemand de Heer niet liefheeft, dan zal hij vervloekt zijn. Kom, Heer!
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus toe.
24 Mijn liefde gaat uit naar jullie allen, die bij Christus Jezus horen.

De tweede brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, door Gods wil een apostel van Christus Jezus, en van onze broeder
Timoteüs.
Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – en aan allen in geheel Achaje die bij
Christus horen.
2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus
Christus toe.
3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij is de Vader vol
mededogen, de God van alle bemoediging.
4 En omdat Hij ons bemoedigt in al onze moeilijkheden, zullen wij anderen in al hun
moeilijkheden kunnen bemoedigen met de bemoediging die wijzelf van God hebben
ontvangen.
5 Want al hebben wij volop deel aan het lijden van Christus, dankzij Christus hebben
wij ook volop deel aan zijn bemoediging.
6 Wanneer wij moeilijkheden ondervinden, gebeurt dat opdat jullie worden be-
moedigd en beschermd. En wanneer wij worden bemoedigd, gebeurt dat opdat jullie
worden bemoedigd en daardoor kunnen volhouden wanneer jullie hetzelfde lijden
ondergaan als wij.
7 Dat is wat wij met zekerheid verwachten dat jullie zullen ervaren; wij weten dat
jullie niet enkel delen in ons lijden, maar ook in de bemoediging die wij ontvangen.
8 Broeders en zusters, wij willen dat jullie op de hoogte zijn van de moeilijkheden
die ons in Asia zijn overkomen. De druk waaronder wij stonden, was veel groter dan
wij aankonden, zodat we voor ons leven vreesden.
9 Maar doordat we ervan overtuigd waren dat we ten dode opgeschreven waren,
vertrouwden we niet op onszelf maar op de God die de doden opwekt.
10 Hij heeft ons uit het levensgevaar gered en zal ons opnieuw redden. Ja, wij
vertrouwen erop dat Hij ons voortdurend zal beschermen,
11 terwijl jullie meehelpen door voor ons te bidden. Dan zullen veel mensen God
uitgebreid namens ons bedanken voor zijn goedheid voor ons.
12 Als wij iets hebben om fier op te zijn, dan is het dat ons geweten verklaart dat
wij ons in de wereld, en in het bijzonder bij jullie, oprecht hebben gedragen, met een
zuiverheid die van God komt, dankzij Gods genade en niet door menselijke wijsheid.
13 Wij schrijven jullie niets dat jullie niet kunnen lezen of begrijpen. En ik verwacht
dat jullie uiteindelijk volkomen zullen begrijpen
14 wat jullie nu slechts ten dele begrijpen: dat jullie op de Dag van de Heer Jezus
even fier op ons zullen kunnen zijn als wij op jullie.
15 Het was in die verwachting dat ik eerst naar jullie toe wilde, om jullie tweemaal
met een bezoek te kunnen vereren.
16 Via jullie wilde ik naar Macedonië reizen en vanuit Macedonië terug naar jullie,
om door jullie te worden toegerust voor de reis naar Judea.
17 Was ik wispelturig omdat ik dit van plan was? Of plan ik op menselijke wijze en
is mijn “ja” tegelijkertijd een “nee”?
18 Ik verklaar bij Gods trouw dat onze belofte aan jullie niet tegelijkertijd “ja” en “nee”
is.
19 Immers, Gods Zoon, Jezus Christus, die wij – Silvanus, Timoteüs en ikzelf – aan
jullie verkondigd hebben, kwam niet als een “ja” die tegelijkertijd een “nee” was. Bij
Hem is het altijd “ja”.

20 Christus is het “ja” op alle beloften die God ooit heeft gegeven. En het is dankzij
Christus dat wij dit alles mogen beamen, tot eer van God.
21 Maar Degene die ervoor zorgt dat zowel wij als jullie stevig met Christus
verbonden zijn, is God: Hij heeft ons gezalfd,
22 van zijn waarmerk voorzien en een onderpand in onze harten gelegd, namelijk
de Heilige Geest.
23 Ik verklaar bij mijn eigen leven en God is mijn getuige: het was om jullie te sparen
dat ik niet opnieuw naar Korinte kwam.
24 Wij willen geen macht uitoefenen over jullie geloof, maar bijdragen aan jullie
vreugde. Jullie staan immers al sterk in het geloof.

2

1 Ik had besloten om niet nogmaals een pijnlijk bezoek aan jullie te brengen.
2 Want als ik jullie verdriet doe, wie anders zou mij dan blij kunnen maken dan
jullie, die ik verdriet heb gedaan?
3 Daarom schreef ik jullie die brief, om te voorkomen dat ik opnieuw verdriet zou
hebben over de mensen die mij blij zouden moeten maken. Ik ben er namelijk van
overtuigd dat als ik blij ben, jullie dat ook zijn.
4 Ik schreef jullie met een hart vol pijn en bezorgdheid en onder veel tranen – niet
om jullie verdriet te doen maar om jullie te laten weten dat ik bijzonder veel om jullie
geef.

5 Als iemand verdriet heeft veroorzaakt, heeft hij niet mij verdriet gedaan, maar in
zekere mate – om me niet te sterk uit te drukken – jullie allen.
6 Voor deze persoon volstaat de bestraffing die door de meerderheid van jullie is
opgelegd.
7 Daarom moeten jullie hem nu vergeven en troosten, zodat hij niet door overmatig
verdriet wordt verteerd.
8 Ik spoor jullie dus aan je liefde voor hem te bekrachtigen.

9 Een andere reden voor mijn schrijven was om jullie op de proef te stellen, om te
zien of jullie altijd gehoorzamen.
10 Als jullie iemand vergeven, dan vergeef ik hem ook. En hetgeen ik hem heb
vergeven – als er feitelijk iets te vergeven valt – heb ik hem vergeven omwille van
jullie, en Christus is daar getuige van!
11 Zo wil ik voorkomen dat Satan ons te slim af zal zijn. Wij weten immers van zijn
listen.
12 Toen ik in Troas kwam om het evangelie van Christus te verkondigen en de Heer
een deur voor mij had geopend,
13 kwam ik maar niet tot rust, omdat ik mijn broeder Titus niet kon vinden. Daarom
nam ik afscheid en vertrok ik naar Macedonië.
14 Maar ik dank God, die ons altijd in de triomftocht van Christus meevoert en die
via ons overal de kennis over Hem verspreidt, als een aangename geur.
15 Voor God zijn wij namelijk een reukoffer dat door Christus wordt gebracht, en de
geur bereikt zowel wie gered wordt als wie verloren gaat.
16 Voor wie verloren gaat is het een doodsgeur die tot de dood leidt, en voor wie gered
wordt een levensgeur die tot het leven leidt. En wie is bekwaam voor deze taak?
17 Wij zijn niet als zovelen die de boodschap van God verkondigen om er winst uit
te slaan. Integendeel, wij spreken in oprechtheid, als mensen die bij Christus horen
en door God zijn gestuurd. God is daar getuige van!

3

1 Beginnen wij onszelf opnieuw aan te bevelen? Of hebben wij, zoals sommige
anderen, aanbevelingsbrieven voor jullie – of van jullie – nodig?
2 Jullie zijn zelf onze brief, geschreven in ons hart, herkenbaar en leesbaar voor alle
mensen.
3 Het is duidelijk dat jullie een brief van Christus zijn, door ons opgesteld, niet
geschreven met inkt maar met de Geest van de levende God, en niet op stenen
schrijftabletten maar op tabletten in mensenharten.
4 Het is dankzij Christus en in vertrouwen op God dat wij tot die overtuiging zijn
gekomen.
5 Niet dat wij uit onszelf zo bekwaam zijn dat wij dit als onze eigen prestatie kunnen
beschouwen – onze bekwaamheid komt van God.
6 Hij heeft ons de bekwaamheid gegeven om in dienst te staan van een nieuw
verbond. Dat is geen verbond van de geschreven wet, maar van de Geest, want hetgeen
geschreven is leidt tot de dood, maar de Geest schenkt leven.
7 Hetgeen tot de dood leidt – en dat in steen werd gegraveerd – kwam met
zoveel glans, dat de Israëlieten Mozes niet rechtstreeks konden aankijken wegens de
schitterende glans van zijn gezicht, hoewel die van voorbijgaande aard was.
8 Zal hetgeen door de Geest wordt geschonken dan niet nog glansrijker zijn?
9 En als dat wat tot veroordeling leidt al glansrijk is, zal hetgeen vrijspraak brengt
dan niet nog glansrijker zijn?
10 In vergelijking met hetgeen nog glansrijker is, heeft dat wat glansrijk was, zijn
glans verloren.
11 En als dat wat tijdelijk was al met zoveel glans gekomen is, hoeveel meer glans zal
dan hetgeen blijft wel niet bevatten?
12 Het is omdat wij leven in de verwachting van die zaken, dat wij zo vrijmoedig
spreken.
13 Wij zijn niet als Mozes, die zijn gezicht met een sluier bedekte om te voorkomen
dat de Israëlieten het einde zouden zien van wat vervaagde.
14 Hun denken was verstard, want tot op de dag van vandaag is het oude verbond
nog altijd versluierd wanneer het wordt voorgelezen. De sluier is niet opgelicht, want
het is enkel door Christus dat die kan worden verwijderd.
15 Tot vandaag toe ligt er een sluier over hun hart wanneer uit de boeken van Mozes
wordt voorgelezen.
16 Maar wanneer iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen.
17 De Heer is de Geest, en waar de Geest van de Heer is, is vrijheid.
18 Zo zien wij allen de hemelse pracht van de Heer weerspiegeld, maar met een
onbedekt gezicht. En zijn hemelse pracht wordt steeds meer in ons zichtbaar, doordat
de Geest van de Heer ons omvormt.

4

1 Aangezien God in zijn goedheid ons deze taak heeft toevertrouwd, geven wij de
moed niet op.
2 Wij hebben gebroken met de schandelijke verborgen praktijken, gaan niet
bedrieglijk te werk en verdraaien de boodschap van God niet, maar geven een heldere
uiteenzetting van de waarheid. En zo bevelen wij onszelf aan bij het menselijk
vermogen om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden. God is daar getuige van!
3 En zelfs als het evangelie dat wij brengen versluierd is, is het versluierd voor wie
verloren gaat.

4 De god van de huidige wereld heeft het denken van de ongelovigen verblind, om te
voorkomen dat zij het licht zien – het evangelie over de hemelse pracht van Christus,
in Wie God zichzelf zichtbaar gemaakt heeft.
5 Want wij verkondigen niet onszelf; wij verkondigen dat Jezus Christus Heer is en
dat wij omwille van Jezus jullie dienaren zijn.
6 Want de God die heeft gezegd: “Laat er licht schijnen uit de duisternis”, heeft ons
hart beschenen met het licht dat ons in staat stelt Gods hemelse pracht – die afstraalt
van het gezicht van Jezus Christus – te leren kennen.
7 Maar doordat deze schat in potten van aardewerk zit, is duidelijk dat deze
ontzaglijke kracht van God komt en niet van ons.
8 Wij staan van alle kanten onder druk, maar raken niet in het nauw. Wij zijn
onzeker, maar nooit ten einde raad.
9 We worden vervolgd, maar niet in de steek gelaten. We krijgen slaag, maar komen
niet om.
10 Zo dragen we voortdurend het sterven van Jezus in ons lichaam met ons mee,
opdat in ons lichaam ook het leven van Jezus zichtbaar zal zijn.
11 Wij die leven, riskeren omwille van Jezus voortdurend ons leven, opdat in ons
sterfelijk lichaam ook het leven van Jezus zichtbaar zal zijn.
12 Op die manier is in ons de dood aan het werk, en in jullie het leven.
13 Door ons geloof hebben wij de ingesteldheid waarover reeds in de Schriften staat:
“Ik geloofde; daarom heb ik gesproken.” Daarom geloven wij niet alleen, we spreken
ook.
14 We weten namelijk dat Hij die de Heer Jezus weer tot leven heeft gewekt, ook ons
weer tot leven zal wekken, net als Jezus, en dat Hij ons samen met jullie naar Zich toe
zal leiden.
15 En dit alles werkt in jullie voordeel: naarmate de genade zich naar meer mensen
uitbreidt, neemt de dankzegging waarmee God wordt vereerd, volop toe.
16 Daarom geven wij de moed niet op. Hoewel ons lichaam aftakelt, wordt ons
innerlijk iedere dag vernieuwd.
17 Ons huidige lijden is slechts een lichte last, die in het geheel niet opweegt tegen
de eeuwige, onmetelijke glorie die dat lijden voor ons oplevert.
18 Daarom vestigen wij onze aandacht niet op het zichtbare maar op het onzichtbare,
want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

5

1 Wij weten dat wanneer de aardse tent waarin wij wonen wordt afgebroken, God
voor ons een woning heeft, een eeuwig huis in de hemel, dat niet met mensenhanden
is gemaakt.
2 Maar nu zuchten we nog: we verlangen ernaar, met onze hemelse woning te
worden overkleed,
3 zodat we niet naakt zullen worden aangetroffen wanneer we ons aardse lichaam
verlaten.
4 Zolang wij in onze huidige tent verblijven, zuchten we onder de last die we
dragen. We zouden namelijk liever met onze nieuwe woning overkleed willen worden
zonder te worden ontkleed, op zodanige wijze dat het sterfelijke door het leven wordt
verzwolgen.
5 Het is God die ons met dat doel voor ogen heeft gemaakt, en Hij heeft ons bij wijze
van onderpand de Geest gegeven.
6 Daarom zijn wij altijd vol goede moed, hoewel we beseffen dat zolang we in het
lichaam wonen, we nog niet bij de Heer zijn.

7 Onze manier van leven is gebaseerd op hetgeen we geloven, niet op hetgeen we
zien.
8 We zijn dus vol goede moed, al zouden we graag ons lichaam verlaten en bij de
Heer onze intrek nemen.
9 Daarom is onze enige ambitie, te doen wat Hem vreugde geeft, zowel wanneer we
nog in onze tent wonen als wanneer we straks in onze nieuwe woning zijn.
10 We moeten immers allen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, en dan
zal ieder ontvangen wat hij met zijn daden heeft verdiend – goed of slecht – tijdens
het verblijf in zijn aardse lichaam.
11 Omdat wij beseffen dat men ontzag voor de Heer moet hebben, proberen we de
mensen te overtuigen. God kent onze bedoelingen en ik hoop dat ze ook duidelijk zijn
voor jullie vermogen om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden.
12 Wij bevelen onszelf niet opnieuw bij jullie aan, maar geven jullie de kans om fier
op ons te zijn, zodat jullie iets hebben om te zeggen tegen diegenen die fier zijn op
uiterlijkheden in plaats van op het innerlijke.
13 Als wij zogezegd niet goed bij ons verstand zijn, gedragen we ons zo voor God, en
wanneer wij bij ons volle verstand zijn, gebeurt dat in jullie belang.
14 Wij worden gemotiveerd door de liefde van Christus, want we zijn ervan overtuigd
dat één Persoon is gestorven ten behoeve van allen en dat daardoor allen zijn
gestorven.
15 En Hij is voor allen gestorven opdat de levenden niet meer voor zichzelf zouden
leven, maar voor Degene die voor hen is gestorven en opgewekt.
16 Daarom beoordelen wij niemand meer naar menselijke maatstaven, en hoewel
we Christus vroeger naar menselijke maatstaven beoordeelden, doen we dat nu niet
meer.
17 Dus als iemand bij Christus hoort, is hij een nieuwe creatie – het oude is voorbij,
het nieuwe is gekomen.
18 En dit alles is Gods werk: door middel van Christus heeft Hij ons met zich verzoend
en ons de taak gegeven die verzoening bekend te maken.
19 God heeft namelijk de wereld met zich verzoend door middel van Christus: Hij legt
de mensen hun overtredingen niet langer ten laste. En ons heeft Hij de taak gegeven,
die verzoening te verkondigen.
20 Wij zijn dus ambassadeurs van Christus; het is via ons dat God zijn oproep doet.
Namens Christus roepen wij jullie daarom op: laat je met God verzoenen.
21 Omwille van ons werd Hij die nooit had gezondigd als zondaar behandeld, opdat
wij die bij Hem horen de vrijspraak van schuld zouden ontvangen die God schenkt.

6

1 Als Gods medewerkers roepen wij jullie daarom op: laat het niet tevergeefs zijn
dat jullie Gods genade hebben aanvaard.
2 Hij zegt immers: “Op het juiste moment heb Ik je gehoord en op de dag van de
redding heb Ik je geholpen.” Het juiste moment is nu en de dag van de redding is
vandaag.
3 Om te voorkomen dat er iets op ons werk valt aan te merken, geven wij niemand
enige aanstoot.
4 Integendeel, als dienaren van God bevelen wij onszelf aan in alle omstandigheden:
in veel volharding, in lijden, nood en moeilijkheden,
5 in slaag, gevangenschap, onlusten, zwaar werk, slaapgebrek en honger,
6 en ook door oprechtheid, inzicht, geduld, vriendelijkheid, de aanwezigheid van de
Heilige Geest en oprechte liefde.

7 Wij verkondigen de waarheid, dankzij de kracht die God ons geeft en met de
wapens van de gerechtigheid in de rechter- en de linkerhand,
8 terwijl we zowel goedkeuring als afkeuring ontvangen en men zowel goed als
kwaad over ons spreekt. Wij worden behandeld als bedriegers hoewel we oprecht
zijn,
9 als onbekend hoewel we bekend zijn, als stervend hoewel we leven, als gestraft
maar niet gedood.
10 Wij zijn bedroefd maar toch altijd verheugd. Wij zijn arm maar maken velen rijk.
Wij hebben niets maar bezitten alles.
11 Wij hebben jullie openhartig toegesproken, Korintiërs, en ons hart wijd voor jullie
opengesteld.
12 Niet wij, maar jullie zijn onvoldoende ruimhartig!
13 Ik spreek jullie toe alsof jullie mijn kinderen zijn: zet je hart voor ons open!

14 Vorm geen ongelijk partnerschap met ongelovigen, want hoe kunnen
gerechtigheid en wetteloosheid bij elkaar passen? Wat hebben licht en duisternis
met elkaar gemeen?
15 Welke overeenstemming is er tussen Christus en de duivel? Wat verbindt een
gelovige met een ongelovige?
16 Wat heeft Gods tempel te maken met afgoden? Wij zijn de tempel van de levende
God, want God heeft verklaard: “Ik zal bij hen wonen en onder hen leven en Ik zal
hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.
17 Ga dus bij hen weg en leef van hen gescheiden, zegt de Heer, en raak niet aan wat
onrein is. Dan zal Ik jullie aanvaarden,
18 en Ik zal een Vader voor jullie zijn en jullie zullen mijn zonen en dochters zijn,
zegt de Almachtige Heer.”

7

1 Beste vrienden, laten wij, omdat we over deze beloften beschikken, ons zuiveren
van alles wat ons lichaam en onze geest vervuilt en ons vol ontzag aan God toewijden.

2 Maak ruimte voor ons in jullie hart! Wij hebben niemand onrecht aangedaan, we
hebben niemand te gronde gericht, we hebben niemand uitgebuit.
3 Ik heb al gezegd dat wij jullie in ons hart hebben gesloten en dat zal zo blijven, in
leven en in sterven.
4 Mijn vrijmoedigheid tegenover jullie is groot, mijn fierheid op jullie is groot, ik ben
volop bemoedigd en ondanks al onze moeilijkheden loop ik over van vreugde.
5 Zelfs toen we in Macedonië waren aangekomen, konden we niet uitrusten, maar
stonden we van alle kanten onder druk: van buitenaf door conflicten en van binnenuit
door angst.
6 Maar God bemoedigt wie ontmoedigd is en Hij heeft ons bemoedigd door de komst
van Titus.
7 En niet alleen door zijn komst, maar ook door de manier waarop jullie hem
hadden bemoedigd. Hij heeft ons namelijk verteld over jullie verlangen naar ons,
jullie bedroefdheid en jullie ijver voor mij. En dat maakte mijn vreugde nog groter.
8 Want hoewel ik jullie met mijn brief verdriet heb gedaan, ik heb er geen spijt van.
Ik heb er wel even spijt van gehad, omdat ik zag dat de brief jullie verdriet had gedaan.
9 Maar nu verheug ik mij. Niet omdat jullie verdriet hadden, maar omdat jullie
verdriet tot inkeer heeft geleid. Jullie hadden verdriet op een manier die God van
jullie verlangde. Hetgeen wij gedaan hebben, heeft jullie dus uiteindelijk geen schade
berokkend.

10 Wanneer we verdriet hebben op de manier die God van ons verlangt, brengt dat
namelijk inkeer teweeg die tot redding leidt. En van de redding krijgt men geen spijt,
terwijl het verdriet zoals de wereld dat kent, de dood teweegbrengt.
11 Maar kijk eens wat dit verdriet zoals God dat verlangde, bij jullie heeft
teweeggebracht: wat een inzet, wat een inspanning om de juiste kant te kiezen, wat
een verontwaardiging, wat een schrik, wat een verlangen, wat een ijver, wat een
bereidheid om het kwaad te bestraffen! Jullie hebben in alles bewezen dat jullie in
deze zaak geen blaam treft.
12 Ik had jullie dus geschreven, maar dat was niet omwille van de overtreder en ook
niet omwille van de benadeelde. Ik had jullie geschreven met de bedoeling dat jullie
aan God zouden tonen hoe groot jullie toewijding aan ons is.
13 Jullie reactie heeft ons bemoedigd. Maar nog groter dan die bemoediging is onze
vreugde dat Titus blij was, omdat hij door jullie allen was gerustgesteld.
14 Al had ik over jullie gepocht bij Titus, ik ben niet beschaamd geraakt. Integendeel,
zoals alles wat we aan jullie hebben verteld de waarheid is, zo is ook hetgeen waarover
wij bij Titus zo hadden gepocht, waar gebleken.
15 En zijn genegenheid voor jullie is des te groter wanneer hij terugdenkt aan jullie
gehoorzaamheid – hoe jullie hem met angst en beven hebben ontvangen.
16 Het verheugt mij dat ik jullie in alles volkomen kan vertrouwen.

8

1 En nu, broeders en zusters, willen we vertellen over de genade die God aan de
kerkgemeenschappen in Macedonië heeft geschonken.
2 Hoewel ze zwaar door moeilijkheden op de proef zijn gesteld, heeft hun uitbundige
vreugde in combinatie met hun diepe armoede geleid tot oprechte vrijgevigheid.
3 Ik kan namelijk getuigen dat ze naar vermogen en zelfs boven hun vermogen
hebben gegeven, omdat ze dat zelf wilden.
4 Ze hebben ons met veel aandringen gesmeekt om het voorrecht, aan de bijstand
voor de christenen te mogen bijdragen.
5 En hoewel wij dat niet hadden verwacht, gaven ze zichzelf eerst aan de Heer en
vervolgens aan ons, zoals God wilde.
6 Daarom hebben we Titus, die reeds bij jullie aan deze inzameling was begonnen,
aangespoord deze te voltooien.
7 Jullie hebben alles al in overvloed: geloof, onderricht, kennis, grote ijver en jullie
liefde voor ons. Draag dan ook overvloedig bij aan deze inzameling.
8 Ik zeg dit niet als een bevel, maar om na te gaan hoe oprecht jullie liefde is, door
deze te vergelijken met de inzet van anderen.
9 Jullie weten immers van het vrijgevige geschenk van onze Heer Jezus Christus:
hoewel Hij rijk was, werd Hij arm omwille van jullie, opdat jullie door zijn armoede
rijk zouden worden.
10 Laat me jullie mijn mening geven, daar hebben jullie baat bij. Jullie waren immers
de eersten die vorig jaar van start zijn gegaan, zelfs de eersten die hiertoe bereid
waren.
11 Maak nu af waarmee jullie bezig waren; dan hebben jullie niet alleen je
bereidwilligheid getoond, maar ook de inzameling naar vermogen voltooid.
12 Want het is goed als je bereidwillig geeft naar vermogen; je bent niet verplicht om
nog meer te geven.
13 Het is niet de bedoeling dat anderen het gemakkelijk hebben en jullie lijden, maar
wel dat er gelijkheid is.
14 Vul hun huidige tekorten dus aan vanuit jullie overvloed; dan kunnen zij later
vanuit hun overvloed jullie tekorten aanvullen, zodat er gelijkheid zal zijn.

15 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wie veel verzameld had, had niet te veel,
en wie weinig verzameld had, had niet te weinig.”
16 Ik dank God dat Hij mijn bekommernis om jullie ook in het hart van Titus heeft
gelegd.
17 Titus heeft ons verzoek namelijk van harte aanvaard en komt naar jullie toe omdat
hij reeds besloten had om dat te doen.
18 Wij sturen een broeder met hem mee die in alle kerkgemeenschappen wordt
geprezen om zijn inzet voor het evangelie.
19 Niet alleen dat, hij is ook door de kerkgemeenschappen aangesteld om met ons
mee te reizen wanneer wij deze gift wegbrengen. Zo krijgt God de eer en blijkt onze
ijver uit ons dienstbetoon.
20 Hiermee willen we voorkomen dat iemand iets aan te merken zal hebben op ons
beheer van dit grote bedrag.
21 Wij proberen namelijk te doen wat goed is; niet alleen in Gods ogen, maar ook in
de ogen van de mensen.
22 Met hen sturen we nog een broeder mee, die herhaaldelijk en op vele wijzen zijn
ijver aan ons heeft bewezen, en die zich nu nog ijveriger zal betonen omdat hij zoveel
vertrouwen in jullie heeft.
23 Kortom: Titus is mijn deelgenoot en collega in het werk onder jullie. En wat
onze andere broeders betreft: zij zijn door de kerkgemeenten gezonden en de hemelse
pracht van Christus is in hen zichtbaar.
24 Bewijs hun daarom jullie liefde en toon zo aan de kerkgemeenschappen dat onze
fierheid op jullie terecht is.

9

1 Eigenlijk hoef ik jullie niet over dit dienstbetoon aan de christenen te schrijven.
2 Ik weet namelijk dat jullie hiertoe bereid zijn en ik heb jullie bij de christenen in
Macedonië aangeprezen door te zeggen: “In Achaje staan ze al sinds vorig jaar gereed.”
En voor de meesten van hen werkte jullie enthousiasme aanstekelijk.
3 Toch stuur ik deze broeders, om te zorgen dat we niet ten onrechte zo fier over
jullie hadden gesproken, maar dat jullie inderdaad gereed staan zoals ik had gezegd.
4 Immers, als er straks Macedoniërs met mij meekomen en als zij zouden ontdekken
dat dit niet het geval is, dan zouden wij ons over deze mislukking schamen, om van
jullie maar te zwijgen.
5 Ik vond het dus nodig deze broeders aan te sporen naar jullie vooruit te reizen en
de door jullie beloofde royale gift alvast in te zamelen. Dan zal die klaarliggen als een
royale en zonder tegenzin gegeven gift.
6 Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten en wie overvloedig zaait, zal
overvloedig oogsten.
7 Laat iedereen geven wat hij zich persoonlijk had voorgenomen, zonder tegenzin
en niet omdat het moet, want God houdt van wie van harte geeft.
8 En God is bij machte om jullie overvloedig met allerlei geschenken te zegenen,
zodat jullie altijd, in alle omstandigheden, meer dan voldoende hebben en daardoor
overvloedig veel goeds kunnen doen.
9 In de Schriften staat immers: “Hij gaf vrijgevig aan de armen, zijn gerechtigheid
houdt voor eeuwig stand.”
10 Hij die zaad aan de zaaier verstrekt en hem brood te eten geeft, zal ook zaad aan
jullie verstrekken en ervoor zorgen dat het ontkiemt en een oogst aan gerechtigheid
zal opleveren.

11 Dan zullen jullie van alles rijk voorzien zijn en altijd vrijgevig kunnen zijn, zodat
onze actie nog meer dank aan God oplevert.
12 Want doordat jullie aan dit dienstbetoon bijdragen, zullen niet enkel de noden
van de christenen worden gelenigd, maar zal God ook door velen uitvoerig worden
gedankt.
13 Zij zullen God verheerlijken, omdat jullie bijdrage aan dit dienstbetoon bewijst
dat jullie het evangelie van Christus niet alleen belijden, maar het ook gehoorzamen
door vrijgevig bij te dragen en zo jullie verbondenheid met hen en met alle christenen
te tonen.
14 Bovendien zullen ze in hun gebeden hun genegenheid voor jullie uitdrukken,
wegens de overvloed aan Gods genade in jullie leven.
15 Ik dank God voor zijn onbeschrijflijke geschenk.

10

1 Op grond van de zachtmoedigheid en welwillendheid van Christus heb ik – Paulus,
die zogezegd timide ben in jullie gezelschap, maar een grote mond heb op afstand –
het volgende verzoek voor jullie.
2 Wellicht zal ik, wanneer ik bij jullie kom, vrijmoedig en streng moeten optreden
tegen sommigen, die van mening zijn dat wij handelen als zondige mensen. Ik wil
jullie vragen dat dat niet nodig zal zijn.
3 Want hoewel wij mensen van vlees en bloed zijn, voeren we geen strijd met
menselijke middelen.
4 De wapens waarmee wij strijden zijn niet menselijk, maar hebben de door God
gegeven kracht om verdedigingswerken te vernietigen. Wij halen foute redeneringen
onderuit, evenals
5 alle barrières die tegen het kennen van God worden opgeworpen. Ook nemen we
ieder idee gevangen en dwingen het tot gehoorzaamheid aan Christus.
6 En wanneer jullie volkomen gehoorzaam geworden zijn, staan we gereed om alle
andere vormen van ongehoorzaamheid te bestraffen.
7 Zien jullie niet wat er gaande is? Als iemand ervan overtuigd is dat hij Christus
toebehoort, laat hij dan bedenken dat ook wij Christus toebehoren, net als hij.
8 Dus zelfs als ik iets te veel poch over ons gezag – gezag dat de Heer ons heeft
toevertrouwd om jullie op te bouwen, niet om jullie af te breken – dan zal ik niet
worden beschaamd.
9 Ik wil niet de indruk wekken dat ik jullie met mijn brieven schrik wil aanjagen.
10 Er wordt namelijk gezegd: “Zijn brieven zijn wel gewichtig en streng, maar zijn
persoonlijk optreden is zwak en zijn spreken is beneden peil.”
11 Wie zoiets zegt, dient te beseffen dat wanneer we binnenkort bij jullie zijn, we
zullen optreden op dezelfde manier als we nu schrijven vanop afstand.
12 Wij durven onszelf niet gelijk te stellen aan bepaalde mensen die zichzelf
aanbevelen. We willen ons ook niet met hen vergelijken. Als zij zichzelf als maatstaf
nemen en zich dus met zichzelf vergelijken, hebben ze geen inzicht.
13 Wij zullen echter niet te veel pochen, maar ons beperken tot het werkgebied dat
God ons heeft toebedeeld – en jullie maken daarvan deel uit.
14 Wij gaan onze grenzen niet te buiten. Dat zou wel het geval zijn geweest als we
jullie niet hadden bereikt. Maar wij waren als eersten bij jullie met het evangelie van
Christus.
15 Wij gaan niet te ver: wij proberen niet de eer op te strijken van andermans werk.
Maar wij hopen dat wanneer jullie geloof toeneemt, ons werk bij jullie nog verder zal
groeien.

16 Dan zullen wij het evangelie ook verkondigen in verder gelegen gebieden, zonder
de eer op te strijken voor hetgeen bereikt is in het werkgebied van een ander.
17 Immers: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan fier zijn op de Heer.”
18 Want niet wie zichzelf aanbeveelt heeft de proef doorstaan, maar wie door de
Heer wordt aanbevolen.

11

1 Ik zou graag willen dat jullie accepteren dat ik mij ook eens als een dwaas gedraag.
In feite doen jullie dat al.
2 Ik waak namelijk over jullie met een jaloezie die van God komt, want ik heb jullie
met één Man verloofd en wil jullie als een maagdelijke bruid naar Christus toe leiden.
3 Ik vrees echter dat, zoals Eva door de sluwheid van de slang werd bedrogen, jullie
gedachten zullen worden afgeleid van de oprechte en zuivere toewijding aan Christus.
4 Jullie verdragen het immers maar al te goed wanneer er iemand bij jullie komt die
een andere Jezus verkondigt dan de Jezus die wij hebben verkondigd, of een andere
geest dan de Geest die jullie hebben ontvangen, of een ander evangelie dan hetgeen
jullie hebben aanvaard.
5 Ik beschouw mij in het geheel niet als minderwaardig aan die uitzonderlijke
apostelen.
6 Het ontbreekt mij misschien aan opleiding als spreker, maar zeker niet aan kennis,
en dat is jullie steeds opnieuw op allerlei manieren duidelijk gemaakt.
7 Heb ik een zonde begaan door me nederig op te stellen en jullie zodoende te
verheffen, toen ik Gods evangelie aan jullie verkondigde zonder een vergoeding te
vragen?
8 Om jullie van dienst te kunnen zijn, heb ik andere kerkgemeenschappen zogezegd
beroofd door geld van hen aan te nemen.
9 En toen ik bij jullie was en geld nodig had, was ik niemand tot last. De christenen
die uit Macedonië kwamen, hebben namelijk al mijn noden gelenigd. Ik heb altijd
gezorgd dat ik jullie niet tot last zou zijn en ik zal dat blijven doen.
10 Zo zeker als de waarheid van Christus in mij is, niemand in het gebied Achaje kan
mij ervan weerhouden hierop fier te zijn.
11 Waarom? Omdat ik niet van jullie houd? God weet dat dit wél het geval is!
12 Ik zal blijven doen wat ik doe, en zo de mensen die zich aan ons willen gelijkstellen
in de zaken waarop zij zo fier zijn, de pas afsnijden.
13 Het zijn valse apostelen: zij gaan bedrieglijk te werk door zich als apostelen van
Christus voor te doen.
14 Dat is niet verwonderlijk, want zelfs Satan doet zich voor als een stralende engel.
15 Het is dus geen verrassing dat ook zij die in zijn dienst staan zich voordoen als
brengers van gerechtigheid. Ze zullen uiteindelijk krijgen wat ze met hun daden
hebben verdiend.
16 Ik herhaal, laat niemand denken dat ik dwaas ben. Maar als je dat toch doet,
aanvaard mij dan zoals je een dwaas zou aanvaarden, zodat ook ik wat mag pochen.
17 Ik zeg dit niet op gezag van de Heer; ik spreek met het zelfvertrouwen van een
dwaas, zodat ik ook kan pochen.
18 Er zijn zoveel mensen die pochen over menselijke prestaties; laat mij ook eens
pochen.
19 Jullie zijn immers zo verstandig dat jullie dwaze mensen graag verdragen!
20 In feite verdragen jullie het als iemand jullie als slaaf behandelt, als iemand jullie
uitbuit, als iemand misbruik van jullie maakt, als iemand zich boven jullie verheft, als
iemand jullie in het gezicht slaat.

21 Tot mijn schande moet ik zeggen dat wij daarvoor te zwak waren. Maar wat
iemand ook durft te zeggen – ik spreek als een dwaas – ik durf het ook.
22 Zij zijn Hebreeërs? Ik ook. Zij zijn Israëlieten? Ik ook. Zij zijn afstammelingen van
Abraham? Ik ook.
23 Zij staan in dienst van Christus? Nu spreek ik als iemand die niet bij zijn verstand
is: ik nog meer. Ik heb meer werk verricht, heb vaker gevangengezeten, heb vaker
lijfstraffen ondergaan en ben vaker in doodsgevaar geweest.
24 Vijfmaal heb ik van de Joden de veertig-min-een zweepslagen gekregen.
25 Driemaal ben ik met stokken afgeranseld, eenmaal ben ik met stenen bekogeld,
driemaal heb ik schipbreuk geleden, ik heb een nacht en een dag op volle zee
doorgebracht.
26 Tijdens mijn vele reizen ben ik in gevaar geweest door overstroming, in gevaar
door rovers, in gevaar door mijn volksgenoten, in gevaar door niet-Joden, in gevaar
in de stad, in gevaar in afgelegen gebieden, in gevaar op zee en in gevaar door
schijnchristenen.
27 Ik heb gewerkt en gezwoegd, veel slapeloze nachten gehad, honger en dorst
geleden, vaak niets te eten gehad, kou geleden en niet altijd voldoende kledij gehad.
28 En naast dat alles is er nog de dagelijkse druk van de zorg voor alle kerkgemeen-
schappen.
29 Als iemand zwak is, zal ik me dan niet ook zwak voelen? Als iemand tot zonde
wordt aangezet, zal ik me dan niet opwinden?
30 Als ik moet pochen, zal ik pochen over mijn zwakheid.
31 De God en Vader van de Heer Jezus – Hem komt voor altijd de eer toe – weet dat
ik niet lieg.
32 In Damascus liet de gouverneur onder koning Aretas de stadsmuren bewaken om
mij te kunnen arresteren.
33 Ik ben aan hem ontsnapt door in een mand via een venster in de stadsmuur te
worden neergelaten.

12

1 Als ik moet doorgaan met pochen – hoewel dat eigenlijk niet nuttig is – zal ik het
hebben over visioenen en openbaringen van de Heer.
2 Ik ken een christen die veertien jaar geleden naar de derde hemel werd
weggevoerd. Ik weet niet of het in het lichaam of buiten het lichaam was, God weet
het.
3 En ik weet dat die persoon – ik weet niet of het in het lichaam of buiten het lichaam
was, God weet het –
4 naar het paradijs werd weggevoerd. Daar hoorde hij dingen die niemand kan
navertellen, die niemand zelfs mág navertellen.
5 Over zo iemand zal ik pochen, maar over mezelf zal ik niet pochen, of enkel over
mijn zwakheden.
6 Want zelfs als ik zou willen pochen, dan zou ik niet dwaas zijn, maar de waarheid
spreken. Maar ik doe het niet, want ik wil niet dat iemand meer aan mij toeschrijft
dan hetgeen hij mij zelf heeft zien doen of horen zeggen.
7 Ik heb buitengewone openbaringen gehad. En om mij voor zelfverheffing te
behoeden, is mij een doorn in het vlees gegeven. Het is een boodschapper van Satan
die me pijnigt en me zo voor zelfverheffing behoedt.
8 Ik heb de Heer driemaal gesmeekt dat het zou mogen overgaan.
9 Maar Hij zei tegen mij: “Mijn genade is voor jou voldoende, want het is in
zwakheid dat mijn kracht volledig zichtbaar wordt.” Daarom poch ik liever over mijn
zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij aanwezig zal zijn.

10 Omwille van Christus verheug ik mij dus wanneer ik zwak ben, word beledigd, in
nood ben, word vervolgd en wanneer ik moeilijkheden ondervind, want wanneer ik
zwak ben, ben ik sterk.
11 Ik ben dwaas geweest, maar jullie hebben me daartoe gedwongen, want ik had
door jullie aanbevolen moeten worden. En hoewel ik niets bijzonders ben, ben ik in
geen enkel opzicht minder dan die uitzonderlijke apostelen.
12 De tekenen die bewijzen dat ik apostel ben, zijn keer op keer bij jullie verricht:
tekenen en wonderen en machtige daden van God.
13 Waarin zijn jullie dan tekortgekomen in vergelijking met de andere kerkgemeen-
schappen, behalve dat ik jullie niet tot last ben geweest? Vergeef mij dit onrecht!
14 Besef goed, ik sta gereed om voor de derde keer bij jullie te komen. En ik zal
jullie niet tot last zijn, want ik ben niet uit op jullie bezittingen maar op jullie zelf.
Immers, de kinderen moeten niet voor hun ouders sparen, maar ouders moeten voor
hun kinderen sparen.
15 Daarom zou ik met plezier alles wat ik bezit voor jullie uitgeven en mezelf
opofferen. Maar het lijkt alsof ik minder geliefd ben naarmate ik jullie meer liefheb.
16 Hoe dan ook, ik ben jullie niet tot last geweest. Maar heb ik jullie dan op een
gewetenloze, sluwe wijze beetgenomen?
17 Ben ik jullie aan het uitbuiten door toedoen van iemand die ik naar jullie toe
gestuurd heb?
18 Ik heb Titus gevraagd jullie te bezoeken en ik stuur die broeder met hem mee. Buit
Titus jullie uit? Of handelen wij beiden in dezelfde geest? Volgen wij niet hetzelfde
spoor?
19 Jullie denken wellicht dat wij ons tegenover jullie aan het verdedigen zijn. Wij
spreken als mensen die bij Christus horen – God is daar getuige van – en alles wat we
doen, beste vrienden, doen we om jullie op te bouwen.
20 Ik vrees echter dat wanneer ik kom, ik zal merken dat jullie niet zijn zoals ik zou
willen, en dat jullie zullen merken dat ik niet ben zoals jullie zouden willen. Ik vrees
voor ruzies, woede-uitbarstingen, geldingsdrang, laster, geroddel, verwaandheid en
wanorde.
21 Ik vrees dat wanneer ik kom, mijn God mij opnieuw tegenover jullie op mijn plaats
zal zetten en dat ik bedroefd zal zijn over velen van jullie, die hadden gezondigd en
die zich nog altijd niet hebben bekeerd van hun immoraliteit, seksueel wangedrag en
losbandigheid.

13

1 Dit is de derde keer dat ik bij jullie zal komen. Iedere aanklacht moet bevestigd
worden door de verklaring van twee of drie getuigen.
2 Toen ik voor de tweede keer bij jullie was, zei ik tegen de mensen die gezondigd
hadden en tegen alle anderen, dat ik niemand zal ontzien wanneer ik terugkom. En
nu ik niet bij jullie ben, zeg ik het opnieuw.
3 Jullie willen immers het bewijs zien dat Christus door mij spreekt. Hij gaat bij jullie
niet op zwakke, maar op krachtige wijze te werk.
4 Toen Hij werd gekruisigd was Hij wel zwak, maar Hij leeft door Gods kracht. En
wij die bij Hem horen zijn ook zwak, maar jullie zullen zien dat wij net als Hij leven
door Gods kracht.
5 Onderzoek jezelf, of jullie je geloof in praktijk brengen. Bewijs jezelf maar eens. Of
beseffen jullie niet dat Jezus Christus in je woont? Zo niet, dan hebben jullie de proef
niet doorstaan.
6 En ik vertrouw erop dat jullie zullen inzien dat wij de proef wél hebben doorstaan.

7 Wij bidden tot God dat jullie niets slechts zullen doen. Niet opdat wij onszelf dan
hebben bewezen, maar opdat jullie dan het juiste doen, zelfs als dat de indruk zou
geven dat wij hebben gefaald.
8 Wij kunnen niets doen tegen de waarheid, enkel voor de waarheid.
9 Het verheugt ons wanneer jullie sterk zijn en wijzelf zwak. Wij bidden dan ook
dat het helemaal in orde zal komen met jullie.
10 Daarom schrijf ik deze brief terwijl ik niet bij jullie ben. Dan hoef ik, wanneer
ik straks wel bij jullie ben, niet streng op te treden. De Heer heeft mij immers gezag
gegeven om jullie op te bouwen, niet om jullie af te breken.
11 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je. Zorg dat het in orde komt met
jullie, laat je vermanen. Wees eensgezind. Bewaar de vrede. Dan zal de God van liefde
en vrede bij jullie zijn.
12 Begroet elkaar met een heilige kus. Alle christenen hier groeten jullie.
13 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de
verbondenheid van de Heilige Geest toe.

De brief aan de Galaten

1 Van: Paulus, een apostel die niet is aangesteld of gestuurd door mensen, maar door
Jezus Christus en door God de Vader, die Hem uit de dood heeft opgewekt.
2 En ook van alle broeders en zusters die bij mij zijn.

Aan: de kerkgemeenschappen in Galatië.

3 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus
Christus toe.
4 Christus heeft zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons te bevrijden uit de
huidige slechte wereld, zoals onze God en Vader dat wilde.
5 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.

6 Het verbaast mij dat jullie zo snel Degene die jullie zo genadevol had geroepen, in
de steek laten voor een ander “evangelie”.
7 Er is helemaal geen ander evangelie. Wel zijn er mensen die jullie in verwarring
brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.
8 Wie het ook is die jullie een “evangelie” verkondigt dat afwijkt van wat wij aan
jullie hebben verkondigd – al zouden wij het zelf zijn, of een engel uit de hemel – zo
iemand verdient de hel.
9 Zoals we eerder hebben gezegd, en ik herhaal het nu: wie jullie een evangelie
verkondigt dat afwijkt van hetgeen jullie hebben ontvangen, verdient de hel.
10 Probeer ik nu mensen te overtuigen, of God? Probeer ik bij mensen in de gunst te
komen? Als ik nog steeds zou proberen bij mensen in de gunst te komen, zou ik geen
dienaar van Christus zijn.

11 Broeders en zusters, ik wijs jullie erop dat het evangelie dat ik heb verkondigd
niet door mensen is bedacht.
12 Ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, het is mij door Jezus
Christus geopenbaard.
13 Jullie hebben gehoord hoe ik vroeger leefde als aanhanger van het joodse geloof,
toen ik Gods kerk tot het uiterste vervolgde en probeerde uit te roeien.
14 Ik was verder gevorderd in het jodendom dan veel van mijn Joodse leeftijdsgenoten:
ik was ijveriger dan zij in het naleven van de tradities van mijn
voorouders.
15 Maar God, in zijn genade, had mij reeds uitgekozen toen ik mij nog in de
moederschoot bevond. In zijn genade riep Hij mij, en in zijn goedheid besloot Hij,
16 zijn Zoon aan mij te openbaren, opdat ik Hem zou verkondigen bij de niet-Joden.
Ik ben toen niet meteen bij mensen te rade gegaan.
17 Ik ging zelfs niet naar Jeruzalem, naar hen die reeds vóór mij apostel waren
geworden, maar ik vertrok meteen naar Arabië en keerde later naar Damascus terug.
18 Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om met Kefas kennis te maken en ik
bleef vijftien dagen bij hem.
19 Ik zag geen van de andere apostelen, behalve Jakobus, de broer van de Heer.
20 Ik verzeker jullie in Gods aanwezigheid: wat ik jullie schrijf is niet gelogen.
21 Daarna ging ik naar het gebied van Syrië en Cilicië.
22 De christelijke geloofsgemeenschappen in Judea kenden mij niet persoonlijk.
23 Ze hadden enkel gehoord dat de persoon die hen had vervolgd, nu het geloof
verkondigde dat hij eerder had willen uitroeien.
24 En ze prezen God om mij.

2

1 Veertien jaar later ging ik opnieuw naar Jeruzalem. Ik ging samen met Barnabas
en nam ook Titus mee.
2 Ik ging op grond van een openbaring, en ik zette het evangelie dat ik aan de niet-
Joden verkondig aan de leiders in Jeruzalem uiteen. Dat gebeurde in besloten kring,
want ik wilde dat mijn inspanningen toen en nu niet vergeefs zouden zijn.
3 En hoewel Titus, die mij vergezelde, geen Jood is, werd hij niet gedwongen zich te
laten besnijden.
4 Er waren echter schijnchristenen bij ons geïnfiltreerd. Zij bespioneerden stiekem
de vrijheid die wij in Christus hebben, om ons tot slaaf te maken.
5 Wij hebben geen moment aan hen toegegeven, want we wilden – in jullie belang
– dat het ware evangelie behouden zou blijven.
6 De leiders – hun precieze rol maakt voor mij geen verschil, want voor God is de
een niet belangrijker dan de ander – die leiders hadden er niets aan toe te voegen.
7 Integendeel, ze zagen in dat het evangelie aan mij was toevertrouwd voor de niet-
besnedenen, zoals het aan Petrus was toevertrouwd voor de besnedenen.
8 Want Hij die van Petrus een apostel voor de besnedenen heeft gemaakt, maakte
van mij een apostel voor de niet-Joden.
9 Jakobus, Kefas en Johannes, die als steunpilaren worden beschouwd, erkenden de
genade die mij was geschonken, en ze gaven Barnabas en mij de rechterhand als teken
van onze verbondenheid en onze overeenkomst dat wij ons op de niet-Joden zouden
richten en zij op de besneden mensen.
10 Het enige wat ze van ons vroegen was dat wij de armen zouden ondersteunen en
dat was iets dat ik graag wilde doen.
11 Maar toen Kefas naar Antiochië kwam, heb ik hem openlijk tegengesproken, want
het was duidelijk dat hij ongelijk had.
12 Voordat er mensen uit Jakobus' entourage op bezoek kwamen, at Kefas namelijk
samen met niet-Joden. Maar toen zij waren gekomen, stopte hij daarmee en at hij
apart, omdat hij bang was voor de voorstanders van de besnijdenis.
13 Ook de andere Joden deden mee met die hypocrisie, zodat zelfs Barnabas in hun
hypocrisie werd meegesleurd.
14 Toen ik echter zag dat hun gedrag niet overeenkwam met het echte evangelie, zei
ik in het bijzijn van iedereen tegen Kefas: “Jij bent een Jood en toch leef je niet als een
jood; je houdt je niet aan de joodse rituelen. Hoe kan je dan de niet-joden dwingen om
zich aan de joodse rituelen te houden?”
15 Wij die geboren Joden zijn en geen ‘zondaars van de andere volken’,
16 weten dat de mens niet rechtvaardig verklaard kan worden door de Wet na te
leven, maar wel door in Christus Jezus te geloven. En wij hebben ons vertrouwen
in Christus Jezus gesteld zodat we rechtvaardig verklaard worden op grond van ons
geloof, en dus niet op grond van de naleving van de Wet. Niemand kan immers
rechtvaardig verklaard worden door de Wet na te leven.
17 Als ook wij die proberen om rechtvaardig verklaard te worden door Christus,
zondaars blijken te zijn, wil dat dan zeggen dat Christus in dienst staat van de zonde?
Absoluut niet!
18 Als ik opnieuw opbouw wat ik had afgebroken, laat ik zien dat ik een overtreder
van de Wet ben.
19 De Wet heeft ervoor gezorgd dat ik, wat de Wet betreft, gestorven ben en nu voor
God leef. Ik ben samen met Christus gekruisigd,
20 en toch leef ik. Dat wil zeggen: mijn ‘ik’ leeft niet meer, maar Christus leeft in mij.
Het leven dat ik nu in mijn lichaam leid, leid ik in het geloof in de Zoon van God, die
zoveel van mij hield dat Hij zichzelf voor mij heeft gegeven.

21 Ik wijs Gods genade dus niet af. Integendeel, als we met God in het reine zouden
kunnen komen door middel van de Wet, dan zou Christus nodeloos zijn gestorven.

3

1 Dwaze Galaten, wie heeft jullie betoverd? Er is toch duidelijk aan jullie beschreven
hoe Jezus Christus in het openbaar is gekruisigd?
2 Ik wil maar één ding van jullie weten: hebben jullie de Geest ontvangen omdat
jullie de Wet naleven, of gebeurde dat omdat jullie geloven wat jullie hebben gehoord?
3 Zijn jullie zo dwaas? Jullie waren begonnen met de Geest, gaan jullie nu eindigen
met menselijke inspanningen?
4 Hebben jullie tevergeefs zoveel doorstaan?
5 Dat was toch niet voor niets? Schenkt God jullie vrijgevig de Geest en doet Hij
machtige daden bij jullie omdat jullie de Wet naleven of doet Hij dat omdat jullie
geloven wat jullie hebben gehoord?
6 Het is als bij Abraham: hij werd door God rechtvaardig verklaard op grond van
zijn geloof.
7 En jullie moeten begrijpen dat zij die geloven de ware kinderen van Abraham zijn.
8 De Schriften voorzagen dat God de niet-Joden rechtvaardig zou verklaren op grond
van hun geloof, en zij verkondigden vooraf het evangelie aan Abraham. In de Schriften
staat immers: “In jou zullen alle volken worden gezegend.”
9 Samen met Abraham, die geloofde, zijn zij die geloven dus gezegend.
10 Maar zij die rekenen op het naleven van de Wet leven onder een vloek, want in de
Schriften staat: “Wie niet voortdurend alle voorschriften naleeft die in de Wet staan,
is vervloekt.”
11 Het is duidelijk dat niemand rechtvaardig verklaard wordt op grond van de Wet.
Immers: “De rechtvaardige zal het leven ontvangen door middel van het geloof”.
12 Bij de Wet komt het niet aan op geloven, maar op “wie zo handelt, zal leven”.
13 Christus heeft ons van de vloek van de Wet vrijgekocht door voor ons vervloekt
te worden. In de Schriften staat immers: “Ieder die aan een paal hangt, is vervloekt”.
14 In Jezus Christus is de zegen van Abraham dus beschikbaar geworden voor de
niet-Joden, zodat wij de beloofde Geest ontvangen door ons geloof.
15 Broeders en zusters, ik geef een voorbeeld uit het dagelijks leven. Nadat een
menselijk verbond is bekrachtigd, kan het door niemand ongeldig worden verklaard
of worden gewijzigd.
16 De beloften zijn gegeven aan Abraham en zijn afstammeling. Er staat niet
“afstammelingen” in het meervoud, maar “aan jouw afstammeling”. Het gaat dus over
Christus.
17 Ik bedoel dit: het verbond dat voorheen door God was bekrachtigd, is niet ongeldig
verklaard door de Wet die 430 jaar later kwam. De belofte is dus niet ongeldig
geworden.
18 Indien de erfenis wordt gegeven op grond van de Wet, wordt zij niet gegeven op
grond van een belofte. God gaf haar echter aan Abraham op grond van een belofte.
19 Waarvoor dient de Wet dan? Die is aan de belofte toegevoegd om duidelijk te
maken wat de overtredingen zijn, totdat de Afstammeling zou komen naar wie die
belofte verwees. De Wet is gegeven met behulp van engelen en werd toevertrouwd
aan een tussenpersoon.
20 Een tussenpersoon is enkel nodig wanneer er meerdere partijen zijn, terwijl God
één is.
21 Is de Wet dan in strijd met Gods beloften? Absoluut niet! Als er een wet
beschikbaar zou zijn die leven schenkt, dan zou het mogelijk zijn om op grond van
die wet met God in het reine te komen.

22 De Schrift leert echter dat de hele wereld in de macht van de zonde is. Daarom
wordt het beloofde aan de gelovigen geschonken op grond van hun geloof in Jezus
Christus.
23 Voordat dit geloof kwam, werden we door de Wet gevangengehouden en bewaakt
totdat het geloof geopenbaard zou worden.
24 De Wet hield dus toezicht op ons totdat Christus kwam en we door het geloof met
God in het reine konden komen.
25 Maar nu het geloof is gekomen, staan we niet meer onder dat toezicht.
26 Ieder van jullie is een zoon van God, door het geloof in Christus Jezus.
27 Want ieder die gedoopt is om voortaan christen te zijn, leeft nu met Christus.
28 Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Jood en niet-Jood, tussen slaaf en
vrij mens, tussen mannelijk en vrouwelijk, want jullie zijn allen op dezelfde wijze met
Christus Jezus verbonden.
29 En omdat jullie bij Christus horen, zijn jullie afstammelingen van Abraham en
erfgenamen van het beloofde.

4

1 Ik bedoel: zolang een erfgenaam nog niet volwassen is, verschilt hij in niets van
een slaaf, hoewel hij de eigenaar is van alles.
2 Hij staat onder voogden en beheerders tot het tijdstip dat door zijn vader is bepaald.
3 Zo is het ook met ons: toen wij nog niet volwassen waren, waren we slaaf van de
wereldse machten.
4 Maar toen het juiste moment was aangebroken, stuurde God zijn Zoon. Die werd
uit een vrouw en onder het gezag van de Wet geboren,
5 om vrij te kopen wie onder het gezag van de Wet stond, opdat wij als zijn zonen
zouden worden geadopteerd.
6 En omdat jullie zonen zijn, heeft God de Geest van zijn Zoon in ons hart uitgestort.
Die Geest roept: “Abba, Vader!”
7 Jullie zijn dus geen slaaf meer, maar zoon. En als jullie zoon zijn, dan zijn jullie
ook erfgenaam, dankzij God.
8 Vroeger, toen jullie God nog niet kenden, waren jullie slaaf van wat geen echte
goden zijn.
9 En nu jullie God kennen – of beter: nu God jullie kent – keren jullie terug naar de
zwakke, armzalige machten. Waarom toch? Willen jullie opnieuw slaaf zijn?
10 Jullie vieren dagen, nieuwe maan, seizoenen en jaren.
11 Ik vrees dat mijn inspanningen voor jullie vergeefs zijn geweest.
12 Broeders en zusters, ik smeek jullie, wees zoals ik, want ik ben zoals jullie. Jullie
hebben mij geen onrecht aangedaan.
13 Jullie weten dat ik destijds het evangelie aan jullie verkondigde omdat ik
lichamelijk ziek was.
14 Hoewel mijn ziekte een beproeving voor jullie was, hebben jullie mij niet veracht
of verstoten. Integendeel, jullie verwelkomden mij als een boodschapper van God, als
Christus Jezus zelf.
15 Waar is jullie vreugde van toen gebleven? Ik kan getuigen dat als het mogelijk
was, jullie zelfs je eigen ogen zouden hebben verwijderd om ze aan mij te geven.
16 Ben ik jullie vijand geworden door jullie de waarheid te vertellen?
17 Die mensen spannen zich voor jullie in, maar niet met goede bedoelingen. Ze
willen jullie van ons vervreemden,
18 opdat jullie je voor hen gaan inspannen. Het is uiteraard goed om je in te spannen
voor iets dat goed is, en dat niet alleen wanneer ik bij jullie ben, maar altijd.

19 Mijn kinderen, ik moet telkens opnieuw weeën voor jullie doorstaan totdat jullie
op Christus gaan lijken.
20 Ik zou nu heel graag bij jullie willen zijn en op een andere toon tegen jullie spreken,
want ik ben diep bezorgd over jullie.
21 Vertel eens, jullie die aan de Wet onderworpen willen zijn, beseffen jullie niet wat
de Wet leert?
22 Er staat namelijk dat Abraham twee zonen had: één bij de slavin en één bij de
vrije vrouw.
23 De zoon van de slavin was op een natuurlijke manier verwekt, maar die van de
vrije als gevolg van Gods belofte.
24 Allegorisch bekeken staan deze twee vrouwen voor twee verbonden. Het ene
verbond is dat van de berg Sinaï, dat slaven voortbrengt. Dat is Hagar.
25 Hagar staat dus voor de berg Sinaï in Arabië en voor het huidige Jeruzalem, want
zij bevindt zich samen met haar kinderen in slavernij.
26 Het hemelse Jeruzalem is echter vrij; het is onze moeder.
27 In de Schriften staat namelijk: “Wees blij, onvruchtbare vrouw die niet baart;
jubel en juich, jij die geen weeën hebt; want de kinderen van de verlaten vrouw zullen
talrijker zijn dan die van de gehuwde.”
28 Broeders en zusters, jullie zijn kinderen als gevolg van de belofte, net als Isaak.
29 Maar zoals de op natuurlijke wijze verwekte zoon de op bovennatuurlijke wijze
verwekte zoon het leven moeilijk maakte, gebeurt dat nu ook.
30 En wat leert de Schrift? “Stuur de slavin en haar zoon weg, want de zoon van de
slavin mag in geen geval mee-erven met de zoon van de vrije vrouw.”
31 Daarom, broeders en zusters, zijn wij geen kinderen van een slavin, maar van een
vrije vrouw.

5

1 Christus heeft ons bevrijd opdat wij vrij zouden zijn. Houd dus stand en laat je niet
opnieuw een slavenjuk opleggen.
2 Let op: ik, Paulus, zeg jullie dat als je je laat besnijden, je geen baat zult hebben bij
Christus.
3 Nogmaals, ik waarschuw iedereen die zich laat besnijden dat hij verplicht is de
Wet volledig na te leven.
4 Jullie die op grond van de Wet met God in het reine willen komen, hebben met
Christus gebroken en hebben zijn genade verspeeld.
5 Maar met de hulp van de Heilige Geest kijken wij vol verwachting uit naar Gods
gerechtigheid.
6 Het is niet van belang of een christen besneden is of niet, wat telt is geloof dat tot
uiting komt in liefdebetoon.
7 Jullie waren zo goed bezig, wie heeft jullie ervan weerhouden aan de waarheid
gehoorzaam te blijven?
8 Jullie zijn omgepraat, maar niet door Degene die jullie roept!
9 Een kleine hoeveelheid desem doet het hele deeg rijzen.
10 Ik vertrouw op de Heer dat jullie er niet anders over denken. Maar wie jullie in
verwarring heeft gebracht – wie hij ook is – zal daarvoor worden gestraft.
11 Broeders en zusters, als ik werkelijk nog de besnijdenis verkondig, waarom word
ik dan nog vervolgd? Dan veroorzaakt de boodschap van het kruis toch geen ergernis
meer?
12 Ik zou willen dat die mensen die jullie zo opstoken zichzelf castreren!
13 Broeders en zusters, jullie zijn geroepen om vrij te zijn. Gebruik die vrijheid echter
niet als een aanleiding om te zondigen, maar dien elkaar uit liefde.

14 De hele Wet kan immers worden vervat in één gebod: Heb je naaste lief zoals je
jezelf liefhebt.
15 Als jullie elkaar echter aanvallen en verscheuren, pas dan maar op dat jullie niet
door elkaar worden verslonden.
16 Ik bedoel: laat je leiden door de Geest; dan geef je niet toe aan je zondige
verlangens.
17 Wat de zondige natuur verlangt gaat immers in tegen de Geest en wat de Geest
verlangt gaat in tegen de zondige natuur. Ze staan tegenover elkaar en daarom kunnen
jullie niet zomaar doen wat jullie willen.
18 Indien jullie echter door de Geest worden geleid, staan jullie niet onder het gezag
van de Wet.
19 Het is duidelijk welke daden de zondige natuur voortbrengt: seksueel wangedrag,
immoraliteit, losbandigheid,
20 afgoderij, magie, vijandigheid, rivaliteit, jaloezie, woede-uitbarstingen, geldings-
drang, onenigheid, dwaalleer,
21 afgunst, dronkenschap, wilde feesten en dergelijke. Ik waarschuw jullie opnieuw:
wie dergelijke dingen doet, krijgt geen deel aan Gods koninkrijk.
22 Maar wat de Geest voortbrengt is liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid,
goedheid, betrouwbaarheid,
23 zachtmoedigheid en zelfbeheersing. De Wet spreekt zich niet uit over dergelijke
dingen.
24 Maar wie Christus Jezus toebehoort, heeft de zondige natuur met haar hart-
stochten en begerigheid gekruisigd.
25 Als wij leven dankzij de Geest, moeten we ook leven onder leiding van de Geest.
26 Laten we niet verwaand worden en elkaar niet dwarsbomen en benijden.

6

1 Broeders en zusters, als iemand op een overtreding wordt betrapt, moeten jullie
die de Geest hebben, hem op zachtmoedige wijze corrigeren en opletten dat je zelf niet
ook in verleiding komt.
2 Help elkaar met het dragen van lasten; zo leef je de wet van Christus na.
3 Als iemand denkt dat hij belangrijk is terwijl dat niet het geval is, bedriegt hij
zichzelf.
4 Laat iedereen zijn eigen gedrag evalueren, dan heeft hij iets waarop hij fier kan
zijn zonder zich met een ander te vergelijken.
5 Iedereen moet zijn eigen last dragen.
6 Wie wordt onderricht in de christelijke leer en degene die dat onderricht geeft,
moeten al het goede dat zij hebben met elkaar delen.
7 Vergis je niet, God laat zich niet voor de gek houden. Wat een mens zaait, zal hij
ook oogsten.
8 Wie ‘zaait’ in zijn zondige natuur, oogst van die zondige natuur de ondergang, maar
wie ‘zaait’ in de Geest, oogst van de Geest het eeuwig leven.
9 Laten we niet verslappen in het goeddoen, want als we niet opgeven zullen we
uiteindelijk oogsten.
10 Laten we dus, telkens wanneer we daartoe de gelegenheid hebben, doen wat goed
is voor alle mensen en vooral voor onze geloofsgenoten.
11 Kijk eens met welke grote letters ik eigenhandig aan jullie schrijf!
12 Zij die een goede indruk op de mensen willen maken, proberen jullie te dwingen
je te laten besnijden, enkel om vervolging omwille van het kruis van Christus te
vermijden.

13 Want zelfs zij die zich hebben laten besnijden, houden zich niet aan de Wet. Maar
ze willen wel dat jullie worden besneden, zodat ze over jullie besnijdenis kunnen
pochen.
14 Ik wil echter absoluut niet pochen, tenzij over het kruis van onze Heer Jezus
Christus, waardoor ik met de wereld heb afgerekend, en de wereld met mij.
15 Het is niet van belang of je besneden of onbesneden bent; wat telt is of je een
nieuwe creatie bent.
16 Aan wie zich aan deze regel houdt – en aan allen die bij Gods volk horen – wens
ik zijn vrede en mededogen toe.
17 Laat niemand mij verder lastigvallen, want ik draag de littekens van Jezus in mijn
lichaam.
18 Broeders en zusters, ik wens jullie de genade van onze Heer Jezus Christus toe.
Amen.

De brief aan de Efeziërs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus.
Aan: de christenen in Efeze en aan allen die bij Christus Jezus horen en Hem trouw zijn.
2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij zegent ons met alle geestelijke zegeningen in het bovennatuurlijke, omdat wij bij Christus horen.
4 Voordat Hij de fundering van de wereld legde, heeft God ons namelijk uitverkoren om ten overstaan van Hem zuiver en smetteloos te zijn, omdat wij bij Christus horen.
5 Bovendien heeft Hij ons voorbestemd om door middel van Jezus Christus als Gods zonen te worden geadopteerd, omdat Hij dat in zijn goedheid voor ons wilde.
6 Zijn doel was dat wij zijn prachtige genade zouden prijzen, waarmee Hij ons heeft begunstigd omdat wij bij zijn geliefde Zoon horen.
7 Onze verlossing – de vergeving van onze overtredingen – hebben we aan Hem te danken: zijn bloed is voor ons vergoten. Zo toonde God de luisterrijke genade
8 waarmee Hij ons in zijn volkomen wijsheid en inzicht heeft overstelpt.
9 God heeft ons zijn geheim bekendgemaakt – het besluit dat Hij in zijn goedheid had genomen en dat Hij door middel van Christus wilde uitvoeren.
10 Wanneer de tijd rijp is, zal Hij namelijk alles wat in de hemel en op aarde is, samenbrengen onder één hoofd: Christus.
11 Omdat wij bij Christus horen, zijn wij bovendien tot erfgenamen aangesteld, voorbestemd volgens het plan van Diegene die alles uitwerkt overeenkomstig zijn besluit en wil.
12 Zijn plan voor ons, die als eersten onze hoop in Christus hebben gesteld, is dat ons leven een eerbetoon aan zijn grootheid zou zijn.
13 Ook jullie zijn tot geloof in Christus gekomen, nadat jullie de boodschap van de waarheid hadden gehoord – het evangelie dat jullie redding bracht. Omdat jullie bij Hem horen, hebben jullie bovendien de beloofde Heilige Geest ontvangen, als een waarmerk
14 en als een voorschot op onze erfenis – de verlossing van wie God toebehoren. Laten we zijn grootheid prijzen!
15 Het is daarom dat ik, sinds ik heb gehoord van jullie geloof in de Heer Jezus en van jullie liefde voor iedereen die bij Hem hoort,
16 God onophoudelijk voor jullie dank wanneer ik voor jullie bid.
17 Dan bid ik dat de God van onze Heer Jezus Christus, de verheven Vader, jullie de Geest van wijsheid en inzicht zal geven en dat jullie Hem beter zullen leren kennen.
18 Ook bid ik dat jullie het inzicht zullen ontvangen om te beseffen tot welke hoop Hij jullie heeft geroepen, hoe prachtig de erfenis is van de mensen die bij Hem horen,
19 en hoe overstelpend groot zijn kracht is voor ons die geloven.
20 Dit is dezelfde kracht die in Christus werkzaam was toen God Hem uit de dood opwekte en Hem een plaats in de hemel gaf, aan zijn rechterzijde,
21 hoog boven alle heersers, machten, krachten, vorsten en alle namen en titels, niet alleen in de huidige wereld maar ook in de komende.
22 God heeft Christus het gezag over alles gegeven en Hem als Hoofd van alles aangesteld, ten bate van de kerk.
23 De kerk is zijn lichaam en Hij is volledig in haar aanwezig, zoals Hij in alles overal volledig aanwezig zal zijn.

2

1 Jullie waren dood door je overtredingen en zonden.
2 En jullie leefden in die overtredingen en zonden op de manier van deze wereld, de
manier van de heerser van de bovennatuurlijke machten, van de geest die momenteel
werkzaam is in de mensen die God ongehoorzaam zijn.
3 Ooit leefden wij allemaal zoals zij: we gaven toe aan de begerigheid van onze
zondige natuur en deden wat ons lichaam en onze gedachten van ons verlangden.
Van nature waren we mensen die straf verdienden, net als de anderen.
4 Maar omdat God rijk aan mededogen is en zijn liefde voor ons groot is,
5 heeft Hij ons levend gemaakt met Christus, toen we nog dood waren door onze
overtredingen. Het is genade dat jullie gered zijn.
6 En omdat wij bij Christus Jezus horen, heeft God ons met Hem tot leven gewekt en
ons met Hem een plaats in zijn rijk toegewezen.
7 Hij deed dat opdat voortaan duidelijk zou zijn hoe overstelpend groot zijn genade
en mildheid is voor ons die bij Christus Jezus horen.
8 Het is namelijk uit genade dat jullie door te geloven gered zijn. Het ging niet van
jezelf uit, het is Gods geschenk.
9 Het is niet het gevolg van eigen inspanningen en daarom kan niemand erover
pochen.
10 Wij zijn namelijk Gods creatie, geschapen om, als mensen die bij Christus Jezus
horen, een leven te leiden van goede daden, die God voor ons heeft voorbereid.
11 Jullie zijn geen geboren Joden en worden “onbesneden” genoemd door mensen die
zichzelf “de besnijdenis” noemen – een lichamelijke ingreep die door mensenhanden
wordt uitgevoerd. Onthoud goed
12 dat jullie indertijd niet bij Christus hoorden, uitgesloten waren van het burger-
schap van Israël, geen deel hadden aan de op Gods belofte gebaseerde verbonden,
geen hoop hadden en zonder God op de wereld stonden.
13 Jullie waren ver van Hem verwijderd, maar nu horen jullie bij Christus Jezus;
doordat Christus' bloed is vergoten, zijn jullie dichtbij gebracht.
14 Hij is onze vrede: door zijn dood heeft Hij Joden en niet-Joden met elkaar verenigd
en de vijandschap – de scheidingsmuur – weggebroken.
15 Door zijn dood stelde Hij de joodse Wet met diens geboden en bevelen buiten
werking, om van de twee groepen één nieuw volk te maken en zo vrede te stichten.
16 Doordat Hij gekruisigd werd, zijn de twee groepen tot één lichaam verenigd en
met God verzoend en is de onderlinge vijandschap gedood.
17 En toen Hij kwam, verkondigde Hij niet alleen vrede aan de mensen dichtbij, maar
ook aan jullie die ver weg waren.
18 Dankzij Hem hebben wij, de beide groepen, door één Geest toegang tot de Vader.
19 Jullie zijn dus geen vreemdelingen of buitenstaanders meer, maar burgers van
Gods rijk en leden van zijn gezin.
20 Jullie zijn gebouwd op de fundering van de apostelen en profeten. Christus Jezus
zelf is de hoeksteen:
21 Hij houdt het hele gebouw bijeen, en uit Hem rijst het op als een heilige tempel
van de Heer.
22 En omdat jullie bij Hem horen, worden jullie mee opgebouwd tot een huis waar
God woont door zijn Geest.

3

1 Het is om die reden dat ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus ben omwille
van jullie, niet-Joden.

2 Jullie hebben toch gehoord dat God mij de opdracht heeft gegeven om zijn genade
aan jullie over te brengen?
3 Dat is het geheim dat mij in een openbaring is onthuld en waarover ik jullie in het
kort heb geschreven.
4 Door dit te lezen, kunnen jullie een begrip vormen van mijn inzicht in het geheim
van Christus.
5 Dat was in vroegere tijden niet aan de mensen bekendgemaakt, maar nu heeft God
het door zijn Geest aan zijn heilige apostelen en profeten geopenbaard.
6 Het geheim is dat de niet-Joden door middel van het evangelie mede-erfgenamen
zijn geworden, deel uitmaken van dat ene lichaam en delen in de belofte die in Christus
Jezus is waargemaakt.
7 God heeft mij bijzonder bevoorrecht door mij, met zijn kracht die in mij aan het
werk is, in dienst van het evangelie te stellen.
8 Hoewel ik de geringste ben van allen die bij God horen, is mij het volgende
voorrecht geschonken: ik mag de ondoorgrondelijke grootheid van de Messias
verkondigen aan de niet-Joden,
9 en duidelijk maken hoe het geheime plan wordt uitgevoerd. Door de eeuwen heen
was dat verborgen in God, die alles heeft geschapen.
10 Maar nu wordt Gods veelkleurige wijsheid door de kerk bekendgemaakt aan de
bovennatuurlijke heersers en machten,
11 volgens Gods eeuwige plan, dat Hij heeft uitgevoerd door middel van Christus
Jezus, onze Heer.
12 Het is dankzij Christus dat wij God vrijmoedig en vol vertrouwen mogen
benaderen door in Hem te geloven.
13 Daarom vraag ik jullie, de moed niet te verliezen wegens mijn lijden voor jullie;
het is eerder iets waarop jullie fier mogen zijn.
14 Het is om die reden dat ik neerkniel voor de Vader,
15 aan wie elke vorm van vaderschap in de hemel en op aarde die benaming ontleent.
16 Ik bid dat Hij, vanuit zijn hemelse pracht en door zijn Geest, jullie zal sterken met
innerlijke kracht.
17 Dan zal Christus in je hart wonen door het geloof, en zal je geworteld en gegrond
zijn in de liefde.
18 Dan zal je in staat zijn om, samen met iedereen die bij God hoort, de breedte,
lengte, hoogte en diepte
19 van Christus' liefde – die de kennis te boven gaat – te begrijpen en te kennen, en
zal je volledig gevuld zijn met Gods volkomenheid.
20 Hem die in staat is om – door de kracht die in ons aan het werk is – oneindig veel
meer te doen dan wij bidden of beseffen,
21 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, elke
generatie opnieuw. Amen.

4

1 Als gevangene voor de Heer spoor ik jullie daarom aan, te leven overeenkomstig
de roeping die jullie hebben ontvangen:
2 in alle bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld, waarbij jullie elkaar liefdevol
verdragen.
3 Doe je uiterste best om de eenheid die de Geest geeft, te bewaren door de vrede die
jullie met elkaar verbindt.
4 Er is één lichaam en één Geest. Er is één hoop, die je hebt ontvangen op basis van
je roeping.

5 Er is één Heer, één geloof, één doop,
6 en één God en Vader van iedereen. Hij heerst over iedereen, werkt door iedereen
en is in iedereen.
7 Aan ieder van ons is genade geschonken in de mate waarin Christus die heeft
toebedeeld.
8 Daarom staat in de Schriften: “Toen Hij opsteeg naar omhoog, voerde Hij
gevangenen mee en gaf Hij geschenken aan de mensen.”
9 Het feit dat Hij opsteeg betekent dat Hij eerder naar de aarde was neergedaald.
10 En Hij die was neergedaald, is het ook die is opgestegen, naar ver boven het
luchtruim, om alles met zijn aanwezigheid te vullen.
11 En Hij is het die apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars heeft
gegeven,
12 om de mensen die bij Hem horen toe te rusten voor hun taak ten dienste van de
opbouw van het lichaam van Christus.
13 Zo bereiken wij allen uiteindelijk de eenheid in het geloof en kennen wij de Zoon
van God ten volle. Dan zijn we volwassen en heeft Christus volledig vorm gekregen in
ons.
14 Laten we dus zorgen dat we niet langer met allerlei ‘onderwijs’ meewaaien en ons
niet meer als kleine kinderen laten meesleuren door het bedrog van sluwe mensen die
op misleiding uit zijn.
15 Laten we in plaats daarvan liefdevol de waarheid spreken en daardoor in alle
opzichten groeien in onze eenheid met Hem die het hoofd is: Christus.
16 Aan Hem ontleent het hele lichaam zijn groei, zodat het zichzelf liefdevol kan
opbouwen, terwijl de delen harmonieus met elkaar zijn verbonden via alle gewrichten
waarvan het lichaam is voorzien, zodat elk deel zijn taak kan uitvoeren.
17 Ik zeg dus nadrukkelijk op gezag van de Heer: jullie behoren niet langer te leven
zoals de niet-christenen dat doen. Hun denken is niets waard.
18 Hun verstand is verduisterd en ze hebben geen deel aan het leven dat God geeft,
omdat ze onwetend zijn en hun hart verstard is.
19 Ze zijn onverschillig geworden, hebben zich aan losbandigheid overgegeven en
houden zich bezig met allerlei immorele praktijken, hebzuchtig als ze zijn.
20 Dat is echter niet wat jullie hebben geleerd,
21 toen jullie over Christus hebben gehoord en in zijn leer werden onderwezen; jullie
kennen de waarheid omdat jullie bij Jezus horen.
22 Jullie is geleerd, je te ontdoen van je oude ‘ik’, die bij je vroegere levenswijze hoort
en die door misleidende begerigheid te gronde gaat.
23 Ook is jullie geleerd, je geest en je denken te laten vernieuwen,
24 en je nieuwe ‘ik’ aan te trekken, die door God geschapen is om zijn ware
rechtvaardigheid en heiligheid te weerspiegelen.
25 Ieder van jullie behoort zich dus van de leugen te ontdoen en de waarheid te
spreken tegen zijn naaste. Wij zijn immers allen delen van hetzelfde lichaam.
26 Als je boos bent, zondig dan niet en zorg dat je woede voorbij is tegen het einde
van de dag:
27 geef de duivel geen kans.
28 Wie steelt, mag niet langer stelen, maar moet eigenhandig nuttige arbeid
verrichten, zodat hij iets heeft om te delen met mensen die het nodig hebben.
29 Zorg dat de woorden die uit je mond komen geen schade aanrichten, maar goed
en opbouwend zijn voor wie er behoefte aan heeft, en dat ze deugd doen aan wie ze
horen.
30 Doe de Heilige Geest van God, die als een waarmerk op je rust tot de dag waarop
je verlost wordt, geen verdriet.

31 Verwijder alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster uit je leven, tezamen
met alle soorten kwaadaardigheid,
32 en wees mild en medelevend voor elkaar en vergeef elkaar, zoals God jullie
vergeven heeft door Christus.

5

1 Volg daarom Gods voorbeeld, als zijn dierbare kinderen,
2 door consequent liefde te betonen, zoals Christus zijn liefde voor ons heeft betoond:
Hij gaf zijn leven voor ons, als een aangenaam geurend offer – een geschenk voor God.
3 Leef dus zoals het christenen betaamt. Er mag bij jullie geen sprake zijn
van seksueel wangedrag of eender welke andere vorm van immoraliteit, noch van
hebzucht,
4 noch van schunnigheid, dwaas gepraat of vuile moppen – die zijn ongepast. In
plaats daarvan moeten jullie God danken.
5 Jullie moeten goed beseffen dat niemand die zich bezighoudt met seksueel
wangedrag, immoraliteit of begerigheid naar wat anderen toebehoort – begerigheid
naar wat anderen toebehoort is afgoderij – recht heeft op een aandeel in het koninkrijk
van Christus en God.
6 Laat niemand jullie met holle woorden misleiden: het is wegens dergelijk gedrag
dat God de mensen zal straffen die in ongehoorzaamheid leven.
7 Zorg dus dat jullie niet met hen meedoen.
8 Vroeger waren jullie immers duisternis, maar nu zijn jullie licht, omdat jullie bij
de Heer horen. Leef dus als mensen van het licht.
9 Uit het licht komt namelijk alle goedheid, rechtvaardigheid en waarheid voort.
10 En probeer te ontdekken wat de Heer vreugde geeft.
11 Neem niet deel aan de vruchteloze praktijken van de duisternis; ontmasker ze
daarentegen.
12 De dingen die stiekem door die mensen gedaan worden, zijn immers te schandalig
voor woorden.
13 Maar ze worden zichtbaar wanneer ze aan het licht worden blootgesteld.
14 En alles wat zichtbaar wordt, wordt zelf licht. Daarom wordt er gezegd: “Word
wakker, jij die slaapt, en verrijs uit de dood; dan zal het licht van Christus je
beschijnen.”
15 Let daarom zorgvuldig op je manier van leven. Leef niet als dwaze, maar als
verstandige mensen.
16 Maak gebruik van elke gelegenheid die je krijgt, want we leven in slechte tijden.
17 Wees dus niet onverstandig, maar leer begrijpen wat de Heer wil.
18 Bedrink je niet, want dat leidt tot uitspattingen. Wees daarentegen vervuld van
de Geest,
19 en spreek elkaar toe met psalmen, gezangen en geestelijke liederen; zing en
musiceer van harte voor de Heer.
20 Dank God de Vader daarbij voortdurend voor alles, in de naam van onze Heer
Jezus Christus.
21 Aanvaard elkaars gezag, uit ontzag voor Christus.
22 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man zoals je het gezag van de Heer
aanvaardt.
23 De man is namelijk het hoofd van zijn vrouw, zoals Christus het hoofd is van de
kerk – Hij heeft haar gered en tot zijn lichaam gemaakt.
24 En zoals de kerk onder het gezag van Christus staat, moet de vrouw zich in alle
opzichten naar haar man schikken.

25 Mannen, heb je vrouw lief zoals Christus de kerk liefhad en zijn leven voor haar
gaf,
26 om haar heilig te maken door haar schoon te wassen met zijn Woord,
27 teneinde haar als een stralende kerk voor zich te plaatsen, zonder smet, rimpel of
iets dergelijks, maar zuiver en smetteloos.
28 Op dezelfde manier moeten mannen hun vrouw liefhebben zoals ze hun eigen
lichaam liefhebben, want wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.
29 Niemand haat immers zijn eigen lichaam. Integendeel, hij voedt en koestert het,
zoals Christus dat doet met de kerk,
30 omdat wij delen van zijn lichaam zijn.
31 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw
verbinden, zodat ze samen een nieuwe eenheid vormen. Ze zijn dus niet langer twee,
maar één lichaam.
32 Dit mysterie is groot; ik spreek over Christus en de kerk.
33 Hoe dan ook, ieder van jullie moet zijn vrouw liefhebben zoals hij zichzelf liefheeft
en de vrouw moet haar man respecteren.

6

1 Kinderen, omdat jullie bij de Heer horen, moeten jullie je ouders gehoorzamen,
want zo hoort het.
2 Eer je vader en moeder, want dat is het eerste gebod waaraan een belofte
verbonden is:
3 “opdat het goed met je zal gaan en je lang op aarde zal leven.”
4 Vaders, provoceer je kinderen niet, maar breng hen groot door hen op te voeden
en te vormen zoals de Heer dat wil.
5 Slaven, wees gehoorzaam aan je aardse meester, met diep respect en een oprecht
hart, zoals je gehoorzaam zou zijn aan Christus;
6 niet om door je meester te worden opgemerkt en bij hem in de gunst te komen,
maar door als slaaf van Christus van harte te doen wat God wil.
7 Doe dat bereidwillig, alsof je geen mensen maar de Heer dient,
8 en in de wetenschap dat de Heer iedereen – of hij slaaf is of vrij – zal belonen voor
al het goede dat hij doet.
9 Meesters, behandel je slaven op dezelfde manier: stop met dreigen, want je weet
dat zij – net als jijzelf – een hemelse Meester hebben en dat er bij Hem geen favoritisme
is.
10 Voor het overige: laat je sterken door de Heer en zijn almacht.
11 Trek Gods wapenrusting aan, om te kunnen standhouden tegen de listen van de
duivel.
12 Onze strijd is namelijk niet gericht tegen vlees en bloed, maar tegen de heersers,
machten en krachten van de huidige duisternis, tegen de slechte geestelijke machten
in de bovennatuurlijke wereld.
13 Trek daarom Gods wapenrusting aan, om weerstand te kunnen bieden wanneer
het kwaad toeslaat en om in alles te kunnen standhouden.
14 Houd dus stand met de waarheid als een stevige riem om je middel, de
gerechtigheid als een pantser dat je hebt aangetrokken,
15 en met de bereidheid om het goede nieuws van de vrede te brengen als schoenen
aan je voeten.
16 Neem bij dit alles het geloof ter hand als een schild waarmee je de brandende
pijlen van de duivel kan doven,
17 en neem de redding aan als een helm en de boodschap van God als het zwaard
van de Geest.

18 Bid daarbij te allen tijde: leg al je verzoeken en smeekbeden aan God voor en
laat je daarbij leiden door de Geest. Wees bovendien waakzaam en volhard in je
smeekbeden voor allen die bij God horen.
19 Bid ook voor mij, dat telkens wanneer ik mijn mond open, mij de woorden worden
gegeven om vrijmoedig het geheim – het evangelie – bekend te maken.
20 Bid dat ik het evangelie, waarvoor ik een ambassadeur ben in ketenen, vrijmoedig
zal verkondigen, zoals ik behoor te doen.
21 Om te zorgen dat ook jullie weten hoe het met mij gaat, zal Tychikus – onze geliefde
broeder en een trouw dienaar van de Heer – jullie alles vertellen.
22 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe, zodat hij jullie van mijn
omstandigheden op de hoogte kan stellen en jullie kan bemoedigen.
23 Ik wens de broeders en zusters toe dat God, de Vader, en de Heer Jezus Christus
vrede, liefde en geloof aan hen mogen schenken.
24 Aan iedereen die onze Heer Jezus Christus voor altijd liefheeft, wens ik genade
toe.

De brief aan de Filippenzen

1 Van: Paulus en Timoteüs, dienaren van Christus Jezus.

Aan: alle christenen in Filippi, waaronder zij die bij jullie als verantwoordelijke of met een dienende taak zijn aangesteld.

2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.

3 Ik dank mijn God telkens wanneer ik aan jullie denk.

4 En telkens wanneer ik voor jullie allen bid, doe ik dat vol vreugde,

5 wegens jullie aandeel in de verspreiding van het evangelie, vanaf de eerste dag tot nu toe.

6 Ik ben ervan overtuigd dat Hij die een goed werk in jullie is begonnen, dat zal voortzetten tot de dag dat Christus Jezus komt.

7 Het is terecht dat ik zo over jullie allen denk, want ik draag jullie in het hart en jullie delen allen met mij in de genade – zowel wanneer ik gevangen zit als wanneer ik het evangelie verdedig en bepleit.

8 God kan bevestigen hoezeer ik naar jullie allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus.

9 Dit is wat ik bid: dat jullie liefde steeds rijker mag worden aan ware kennis en volledig inzicht,

10 zodat jullie kunnen onderscheiden wat belangrijk is. Dan zullen jullie zuiver en onberispelijk zijn tegen de dag dat Christus komt,

11 en zal volop aan jullie te zien zijn dat jullie met God in het reine zijn gebracht door Jezus Christus, zodat God wordt verheerlijkt en geprezen.

12 Broeders en zusters, ik wil dat jullie weten dat hetgeen mij is overkomen, bevorderlijk is gebleken voor de verspreiding van het evangelie.

13 Mijn gevangenschap voor Christus is namelijk bekend geraakt onder de hele keizerlijke garde en bij alle anderen.

14 Bovendien hebben de meeste christenen door mijn gevangenschap meer vertrouwen in de Heer en zijn ze veel moediger en onbevreesder geworden in het doorgeven van het evangelie.

15 Sommigen verkondigen Christus weliswaar uit afgunst en rivaliteit, maar anderen doen het met goede bedoelingen.

16 Die laatsten doen het uit liefde, in het besef dat ik hier ben geplaatst om het evangelie te verdedigen,

17 terwijl de anderen Christus verkondigen uit geldingsdrang en niet met zuivere bedoelingen. Zij denken dat ze mijn gevangenschap kunnen verzwaren.

18 Maakt het iets uit? Of het met slechte bedoelingen gebeurt of in oprechtheid, in beide gevallen wordt Christus verkondigd. Dat verheugt mij en zal mij blijven verheugen.

19 Ik weet namelijk dat dit zal leiden tot mijn bevrijding, dankzij jullie gebeden en de hulp van de Geest van Jezus Christus.

20 Het is namelijk mijn stellige verwachting en hoop, dat ik mij later nergens voor zal hoeven schamen, maar dat ik, zoals altijd, ook nu in alle vrijmoedigheid Christus de hoogste eer mag geven door wat er met mijn lichaam gebeurt – of ik nu sterf of in leven blijf.

21 Want voor mij is leven Christus, en sterven winst.

22 Als ik in dit lichaam blijf leven, betekent dat voor mij vruchtbare arbeid. Ik weet
echter niet wat te kiezen.
23 Ik word naar twee kanten getrokken: ik verlang ernaar heen te gaan en bij
Christus te zijn, want dat is verreweg het beste,
24 maar voor jullie zou het beter zijn als ik in leven blijf.
25 Ik weet echter, en ik ben ervan overtuigd, dat ik zal blijven en met jullie allen
verder zal werken aan jullie vooruitgang en vreugde in het geloof.
26 Dan zullen jullie door mij nog meer reden hebben om Christus Jezus te prijzen,
omdat ik dan opnieuw bij jullie zal zijn.
27 Het voornaamste is dat jullie een leven leiden dat het evangelie van Christus
waardig is. Wanneer ik jullie dan kom bezoeken, zal ik zien – of indien ik wegblijf, zal
ik dan over jullie horen – dat jullie eensgezind standhouden en eendrachtig strijden
voor het geloof in het evangelie,
28 zonder je op enige wijze angst te laten aanjagen door tegenstanders. Dat zal voor
hen een teken zijn dat zij ten onder zullen gaan en dat jullie zullen zegevieren. God
zal daarvoor zorgen.
29 Jullie is namelijk het voorrecht geschonken, niet alleen in Christus te geloven,
maar ook voor Hem te lijden.
30 Zo ervaren jullie dezelfde strijd die jullie mij zagen voeren, en die ik, zoals jullie
vernemen, nu nog voer.

2

1 Als jullie dus enige bemoediging vinden in Christus, enige troost in zijn liefde, enige
verbondenheid in de Geest, of enige genegenheid of mededogen,
2 maak mijn vreugde dan compleet door gelijkgezind te zijn, één in liefdebetoon, één
van ziel en denken,
3 en door niets te doen uit geldingsdrang of verwaandheid. Wees daarentegen
bescheiden: beschouw de ander als belangrijker dan jezelf,
4 en let niet op je eigen belang maar op dat van de anderen.
5 Neem ten opzichte van elkaar dezelfde houding aan als Christus Jezus.
6 Hoewel Hij de hoedanigheid van God bezat, maakte Hij geen aanspraak op zijn
gelijkheid aan God,
7 maar Hij deed er afstand van en nam de hoedanigheid van een slaaf aan door als
mens geboren te worden. En toen Hij als mens was verschenen,
8 verlaagde Hij zichzelf door gehoorzaam te zijn tot de dood – tot de dood aan een
kruis.
9 Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem een naam geschonken die alle
andere namen overstijgt.
10 Daarom zal elke knie in de hemel, op aarde en onder de aarde buigen voor Jezus,
11 en zal elke tong belijden dat Jezus Christus Heer is, tot eer van God de Vader.
12 Beste vrienden, jullie hebben mij altijd gehoorzaamd. Nu ik niet bij jullie ben,
vraag ik dat jullie met het grootste ontzag voor God jullie redding in praktijk brengen,
nog meer dan toen ik nog bij jullie was.
13 Het is namelijk God die jullie de wil en de kracht geeft om te doen wat Hem
vreugde geeft.
14 Doe alles zonder klagen of tegensputteren.
15 Dan zijn jullie zuiver en onschuldig, smetteloze kinderen van God te midden van
de verdorven en corrupte mensen van nu. Dan zijn jullie voor hen als sterren aan de
hemel.

16 Als jullie goed naar de boodschap van het Leven blijven luisteren, zal ik op de
Dag van Christus iets hebben waarop ik fier kan zijn, omdat ik me niet voor niets heb
ingespannen en niet tevergeefs heb gezwoegd.
17 Maar zelfs als mijn bloed zou vloeien en ik samen met jullie geloof als een offer aan
God zou worden aangeboden, dan zal ik blij zijn en me samen met jullie verheugen.
18 Ook jullie mogen dan blij zijn en je samen met mij verheugen.
19 Ik verwacht dat de Heer Jezus mij binnenkort in de gelegenheid zal stellen,
Timoteüs naar jullie toe te sturen, zodat ook ik mag worden bemoedigd wanneer ik te
weten kom hoe het met jullie gaat.
20 Ik heb namelijk geen enkele medewerker die zo met jullie meeleeft en zich zo
oprecht om jullie bekommert als hij.
21 Alle anderen streven hun eigen belangen na, niet die van Jezus Christus.
22 Maar jullie weten dat Timoteüs zijn waarde heeft bewezen en mij heeft bijgestaan
in de verspreiding van het evangelie, zoals een zoon zijn vader bijstaat.
23 Daarom hoop ik hem te sturen zodra ik zie wat er met mij gaat gebeuren.
24 Ik vertrouw er echter op dat de Heer mij in de gelegenheid zal stellen, binnenkort
zelf te komen.
25 Maar ik vind het nodig om Epafroditus naar jullie terug te sturen – mijn broeder,
collega en strijdmakker, die door jullie was gezonden om mij te verzorgen toen ik dat
nodig had.
26 Hij heeft namelijk heimwee naar jullie allen en maakt zich grote zorgen, omdat
jullie hebben gehoord dat hij ziek was.
27 Hij is inderdaad ziek geweest, op het randje van de dood. God had echter
mededogen met hem. (En niet alleen met hem maar ook met mij – Hij wilde niet
dat ik nog meer verdriet zou hebben.)
28 Daarom wil ik hem zo graag sturen. Wanneer jullie hem weer zien, zullen jullie
je kunnen verheugen en kan ik opgelucht zijn.
29 Verwelkom hem dus vol vreugde, als iemand die bij de Heer hoort, en houd
mensen als hij in aanzien,
30 want hij is de dood nabij gekomen door zijn werk voor Christus. Hij zette zijn
leven op het spel om mij de hulp te bieden die jullie mij niet konden geven.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je in de Heer. Voor mij is het niet
lastig om dit opnieuw aan jullie te schrijven en voor jullie biedt het zekerheid.
2 Pas op voor de slechte arbeiders! Pas op voor die honden! Pas op voor hun
verminking!
3 Wij zijn namelijk de echte besnedenen, wij die God aanbidden door de Geest, wij
die fier zijn op Christus Jezus in plaats van op menselijke capaciteiten te vertrouwen.
4 Want ook ik zou op menselijke capaciteiten kunnen vertrouwen. Als een ander
reden heeft om op menselijke capaciteiten te vertrouwen, dan ik nog meer.
5 Ik ben besneden toen ik acht dagen oud was, ik ben Israëliet, van de stam Benjamin,
een volbloed Hebreeër, en aan de Wet gehoorzaam volgens de leer van de farizeeën.
6 Wat mijn inzet betreft: ik vervolgde de christenen. Wat mijn oprechtheid betreft:
ik hield mij onberispelijk aan de Wet.
7 Maar alles wat winst voor mij was, beschouw ik als verlies, omwille van Christus.
8 Sterker nog, ik beschouw alles als verlies, omdat het kennen van Christus Jezus,
mijn Heer, alles overstijgt. Voor Hem heb ik alles prijsgegeven en ik beschouw alles
als vuilnis om bij Christus te mogen horen

9 en één met Hem te mogen zijn. Ik probeer niet met God in het reine te komen door
de Wet na te leven, maar ik ben op grond van mijn geloof in God van mijn schuld
vrijgesproken.
10 Ik wil Christus kennen, de kracht van zijn opstanding ervaren, delen in zijn lijden
en als Hem zijn in zijn dood,
11 in de verwachting om zelf uit de dood te mogen verrijzen.
12 Niet dat ik dat reeds heb verkregen of mijn doel heb bereikt, maar ik zet me in
om alles te bereiken wat Christus Jezus wil dat ik bereik.
13 Broeders en zusters, ikzelf denk niet dat ik het al bereikt heb, maar één ding doe
ik: ik vergeet wat achter me ligt, richt me op wat voor me ligt,
14 en span mij in om het doel te behalen: de hemelse prijs waartoe God mij door
Christus Jezus heeft geroepen.
15 Laten zij die volwassen zijn, er ook zo over denken. En als jullie er op enig punt
anders over denken, zal God ook dat aan jullie openbaren.
16 Hoe dan ook, we hebben al veel bereikt; laten we zo voortdoen.
17 Volg mijn voorbeeld, broeders en zusters, en let op de mensen die ons voorbeeld
volgen.
18 Ik heb jullie namelijk al vaak gezegd, en nu zeg ik het wenend: er zijn velen die
leven als vijanden van het kruis van Christus.
19 Hun einde is de ondergang; hun god is hun buik; ze gaan prat op hun schandalige
gedrag en het gaat hen om aardse dingen.
20 Wij daarentegen zijn burgers van de hemel, en het is daarvandaan dat wij de
redder, de Heer Jezus Christus, verwachten.
21 Dan zal Hij, met de kracht die Hem in staat stelt alles onder zijn gezag te brengen,
ons schamele lichaam omvormen, zodat het zal lijken op zijn hemelse lichaam.

4

1 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters naar wie ik verlang, mijn vreugde en
mijn erekrans, blijf standvastig in je leven met de Heer, mijn vrienden.
2 Euodia en Syntyche spoor ik allebei aan, eensgezind te zijn; jullie zijn immers
zusters door je geloof in de Heer.
3 En jou, mijn trouwe medewerker, vraag ik hen te helpen. Zij hebben namelijk
samen met mij gestreden voor het evangelie, evenals Clemens en mijn overige
medewerkers, van wie de namen in het boek van het leven staan.
4 Verheug je altijd in de Heer. Ik zeg het nogmaals: verheug je.
5 Laat je vriendelijkheid bekend zijn bij alle mensen. De Heer is dichtbij.
6 Wees nooit ongerust, maar leg in alle omstandigheden je verzoeken aan God voor,
door te bidden, te smeken en te danken.
7 Dan zal Gods vrede, die alle begrip overstijgt, je hart en gedachten beschermen
door Christus Jezus.
8 Ten slotte, broeders en zusters, richt je gedachten op de zaken die waar, eerbaar,
rechtvaardig, zuiver, vriendelijk en bewonderenswaardig zijn; kortom: op de zaken
die deugdzaam en prijzenswaardig zijn.
9 Breng in praktijk wat jullie van mij hebben geleerd, ontvangen en gehoord en wat
jullie bij mij hebben gezien; dan zal de God van vrede bij jullie zijn.
10 Ik ben de Heer bijzonder dankbaar dat jullie eindelijk je belangstelling voor mij
hebben kunnen verdiepen. In feite hadden jullie wel belangstelling voor mij, maar
waren jullie niet in de gelegenheid om dat te tonen.
11 Ik zeg dit niet omdat ik gebrek lijd, want ik heb geleerd om in alle omstandigheden
tevreden te zijn.

12 Ik weet wat armoede is en ik weet ook wat overvloed is. Ik heb geleerd om altijd
en overal tevreden te zijn, zowel wanneer ik volop kan eten als wanneer ik honger
lijd, zowel bij overvloed als bij gebrek.
13 Ik kan alles aan, door Hem die mij kracht geeft.
14 Hoe dan ook, jullie hebben er goed aan gedaan, met mij mee te leven in mijn
moeilijkheden.
15 Jullie weten zelf ook, Filippenzen, dat in de beginperiode, toen jullie het evangelie
ontvingen nadat ik uit Macedonië was vertrokken, geen enkele kerkgemeenschap zich
om mijn financiën heeft bekommerd, behalve jullie.
16 Want zelfs toen ik in Tessalonica was, hebben jullie meermaals een gift gestuurd
om mijn tekorten aan te vullen.
17 Het gaat mij echter niet om de gift, maar om de toename van het tegoed op jullie
rekening.
18 Ik heb alles ontvangen en zelfs meer. Ik heb nu meer dan voldoende, dankzij jullie
giften, die ik van Epafroditus in ontvangst heb genomen. Ze zijn als een aangenaam
geurend offer dat God vreugde geeft.
19 En mijn God zal vanuit zijn hemelse rijkdom ook al jullie tekorten aanvullen door
middel van Christus Jezus.
20 Onze God en Vader komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
21 Groet allen die bij Christus Jezus horen. De broeders en zusters die bij mij zijn,
groeten jullie.
22 Alle christenen hier groeten jullie, in het bijzonder zij die deel uitmaken van de
keizerlijke hofhouding.
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Kolossenzen

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, en van onze broeder
Timoteüs.
2 Aan: onze trouwe broeders en zusters in Kolosse, jullie die heilig zijn omdat jullie
bij Christus Jezus horen.
Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader toe.
3 Telkens wanneer wij voor jullie bidden, danken wij God, de Vader van onze Heer
Jezus Christus.
4 Wij hebben namelijk gehoord van jullie geloof in Christus Jezus en van jullie liefde
voor iedereen die bij God hoort.
5 Beide komen voort uit jullie verwachting van hetgeen in de hemel voor jullie
klaarligt. Daarover hebben jullie gehoord toen de verkondiging van de waarheid, het
evangelie,
6 jullie bereikte. Het evangelie draagt vrucht en groeit in de hele wereld, zoals dat
bij jullie gebeurde vanaf de dag dat jullie het hoorden en de ware betekenis van Gods
genade leerden kennen.
7 Jullie vernamen het van Epafras, onze geliefde collega in dienst van God. Hij dient
Christus trouw namens jullie,
8 en hij heeft ons verteld over de liefde die de Geest in jullie opwekt.
9 Daarom bidden we, sinds de dag dat we daarover hoorden, onophoudelijk dat jullie
vol kennis zullen zijn van hetgeen God wil, en dat de Geest jullie alle wijsheid en inzicht
zal schenken.
10 Dan zal jullie gedrag waardig zijn in de ogen van de Heer en door Hem volledig
worden goedgekeurd. Ook zullen jullie dan vrucht dragen in de vorm van allerlei
goede daden en groeien in de kennis van God.
11 Bovendien zal Hij, in zijn luisterrijke macht, jullie alle kracht schenken die je nodig
hebt om alles geduldig en volhardend te verdragen, je te verheugen
12 en de Vader te danken. Want Hij heeft ervoor gezorgd dat we mogen delen in de
erfenis die bestemd is voor wie bij Hem hoort en in het licht leeft.
13 Hij heeft ons uit de macht van de duisternis gered en ons overgeplaatst naar het
koninkrijk van zijn geliefde Zoon,
14 die ons de verlossing bracht, de vergeving van zonden.
15 In Christus is de onzichtbare God zichtbaar geworden en Christus is de eerstge-
borene van de hele schepping.
16 Alles in de hemel en op aarde – het zichtbare en het onzichtbare, zelfs de vorsten,
machten, heersers en gezagsdragers – is geschapen door en voor Christus.
17 Hij bestond vóór alles en alles bestaat dankzij Hem.
18 Ook is Hij het hoofd van de kerk – en de kerk is zijn lichaam. Hij is de oorsprong
en omdat Hij als eerste uit de dood verrees, neemt Hij in alles de eerste plaats in.
19 God had namelijk in zijn goedheid besloten, ten volle in Christus aanwezig te zijn,
20 en door middel van Hem alle dingen, zowel op aarde als in de hemel, met zich te
verzoenen en vrede te brengen door Christus' dood aan het kruis.
21 Vroeger waren jullie van God vervreemd en Hem vijandig gezind. Jullie deden
slechte dingen.
22 Maar nu heeft Hij jullie met Zich verzoend door Christus' sterfelijke lichaam – door
zijn dood – zodat jullie ten overstaan van Hem zuiver, smetteloos en onberispelijk zijn.

23 Maar dat geldt enkel als je het geloof trouw blijft, standvastig en onwrikbaar bent
en je niet laat afbrengen van de hoop die het evangelie biedt – het evangelie dat jullie
hebben gehoord en dat aan alle schepselen in de wereld werd verkondigd. En ik,
Paulus, sta in dienst van dat evangelie.
24 Ik verheug mij dat ik nu voor jullie lijd. Ik vul in mijn lichaam aan wat er nog
ontbreekt aan het lijden voor Christus ten bate van zijn lichaam, de kerk.
25 Ik ben ten dienste van de kerk gesteld op basis van de opdracht die God mij heeft
gegeven: zijn boodschap ten volle aan jullie bekendmaken.
26 Die boodschap is het geheim dat eeuwen en generaties lang verborgen is geweest,
maar dat nu is onthuld aan wie bij God horen.
27 God besloot aan hen bekend te maken hoe glorieus de pracht van dit geheim is
voor de niet-Joden: Christus leeft in jullie en dankzij Hem wacht jullie de hemel.
28 En het is Christus die wij verkondigen: we waarschuwen iedereen en onderwijzen
iedereen, met gebruik van alle wijsheid, omdat we iedereen naar het volle leven met
Christus willen leiden.
29 Het is daarvoor dat ik mij inspan en zwoeg, met behulp van zijn kracht, die volop
in mij aan het werk is.

2

1 Jullie moeten weten dat ik een zware strijd voer – voor jullie, voor de christenen
in Laodicea en ook voor wie mij niet persoonlijk heeft ontmoet.
2 Ik probeer er namelijk voor te zorgen dat jullie allen innerlijk worden bemoedigd
en door de liefde met elkaar verbonden zijn, en dat jullie de volkomen zekerheid
ervaren die voortvloeit uit jullie inzicht in Gods geheim: Christus.
3 In Hem liggen alle schatten van wijsheid en kennis verborgen.
4 Ik zeg dit om ervoor te zorgen dat niemand jullie met mooi klinkende argumenten
misleidt.
5 Al ben ik lichamelijk afwezig, in de geest ben ik bij jullie en het verheugt mij, jullie
discipline en standvastigheid in het geloof in Christus te zien.
6 Omdat jullie Christus Jezus hebben aanvaard als je Heer, moeten jullie leven als
mensen die bij Hem horen.
7 Dat doe je door in Hem geworteld te zijn en opgebouwd te worden, je geloof te
versterken zoals jullie geleerd is, en volop je dankbaarheid uit te drukken.
8 Pas op dat je je door niemand laat meeslepen in nietszeggende, misleidende
theorieën; die zijn gebaseerd op menselijke tradities en de machten van deze wereld,
maar niet op Christus.
9 Het is in Hem dat heel Gods wezen ten volle aanwezig is.
10 En het is omdat jullie bij Christus horen, die boven alle heersers en machten staat,
dat jullie het volle leven hebben.
11 Omdat jullie bij Hem horen zijn jullie ook besneden, maar niet met mensenhan-
den: het is de besnijdenis van Christus, de verwijdering van het zondige lichaam.
12 Door middel van de doop zijn jullie met Christus mee begraven, en door te geloven
in de kracht van God, die Hem uit de dood heeft opgewekt, zijn jullie met Hem mee
uit de dood opgewekt.
13 Toen jullie nog dood waren door je overtredingen en je onbesneden staat, heeft
Hij jullie met Hem mee tot leven gewekt en al je overtredingen vergeven.
14 Hij heeft het bezwarende bewijsstuk van onze schulden met de bijhorende
bevelen uitgewist en verwijderd, door dat aan het kruis te spijkeren.
15 En door middel van Christus heeft God over de heersers en gezagsdragers
gezegevierd, hen ontwapend en hen openlijk te kijk gezet.

16 Laat je daarom door niemand bekritiseren over eten en drinken of het vieren van
feestdagen, nieuwe maan of de sabbat.
17 Die zaken zijn een schaduw van wat zou komen, namelijk de dingen van Christus.
18 Laat je daarvan niet afbrengen door mensen die opgaan in zelfvernedering en
engelenverering, die pochen over hun visioenen, die verwaand zijn geraakt door hun
aardse mentaliteit.
19 Dergelijke mensen zijn niet langer verbonden met het Hoofd, van waaruit
het gehele lichaam – dat via de gewrichten en pezen wordt bijeengehouden en
functioneert – groeit op de wijze die door God wordt bepaald.
20 Als jullie samen met Christus dood zijn voor de machten van de wereld, waarom
laten jullie je dan nog regels opleggen, alsof jullie nog bij de wereld horen?
21 'Niet aanraken! Niet van eten! Afblijven!'
22 Al die regels zijn gebaseerd op menselijke geboden en leerstellingen en betreffen
zaken die tenietgaan zodra ze worden genuttigd.
23 Die regels gaan wel door voor wijsheid, wegens hun zelfbedachte godsdienstigheid, zelfvernedering en minachting voor het lichaam, maar het enige waarvoor
ze dienen is de bevrediging van de zondige natuur.

3

1 Omdat jullie samen met Christus zijn verrezen, moet je je richten op de dingen van
hierboven, waar Christus zich bevindt, aan Gods rechterzijde.
2 Je denken moet gericht zijn op wat hierboven is, niet op wat op aarde is.
3 Jullie zijn immers gestorven en jullie leven ligt samen met Christus verborgen in
God.
4 En wanneer Christus, ons Leven, wordt geopenbaard, zal ook worden geopenbaard
dat jullie mogen delen in zijn hemelse pracht.
5 Beschouw daarom als dood wat tot je aardse 'ik' behoort: seksueel wangedrag,
immoraliteit, hartstocht, slechte verlangens en hebzucht – hebzucht is namelijk
afgoderij.
6 Het is omwille van deze dingen dat God de mensen die Hem ongehoorzaam zijn,
zal straffen.
7 Ooit deden jullie ze zelf ook. Jullie leefden ook zo.
8 Maar nu moeten jullie je van dat alles – woede, toorn, kwaadaardigheid, laster en
vuile taal – ontdoen.
9 Lieg niet tegen elkaar, want je hebt je ontdaan van je oude 'ik' met zijn bijhorende
gewoonten,
10 en je gehuld in je nieuwe 'ik', dat voortdurend wordt vernieuwd en zijn Schepper
steeds beter kent en weerspiegelt.
11 Dan is er geen sprake meer van Griek of Jood, besneden of onbesneden,
vreemdeling, barbaar, slaaf of vrij mens, maar van: Christus is alles en Hij is in ons
allen.
12 Omdat jullie Gods eigen, dierbare uitverkorenen zijn, moeten jullie je hullen in
mededogen, vriendelijkheid, bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld,
13 en elkaar verdragen en vergeven wanneer iemand iets tegen een ander heeft.
Zoals de Heer jullie heeft vergeven, moeten jullie dat ook doen ten opzichte van elkaar.
14 En al deze zaken moet je combineren met de liefde – de band die volkomen
eenheid creëert.
15 Laat je in je beslissingen leiden door de vrede van Christus. Jullie zijn, als delen
van hetzelfde lichaam, immers geroepen om in vrede met elkaar te leven. En wees
dankbaar.

16 Zorg dat de woorden van Christus volop in je leven. Onderwijs en vermaan elkaar
met gebruik van alle wijsheid. Zing met een dankbaar hart psalmen, gezangen en
geestelijke liederen voor God.
17 Wat je ook doet en wat je ook zegt, zorg dat je het doet en zegt in naam van de
Heer Jezus en om je dankbaarheid voor Hem te tonen aan God de Vader.
18 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man, zoals gepast is voor wie bij de Heer
hoort.
19 Mannen, heb je vrouw lief en wees niet ruw tegen haar.
20 Kinderen, wees in alles gehoorzaam aan je ouders, want dat is wat de Heer
vreugde geeft.
21 Ouders, maak het je kinderen niet te lastig, want dan raken ze ontmoedigd.
22 Slaven, wees in alles gehoorzaam aan je aardse meester – niet alleen wanneer hij
je ziet, om bij hem in de gunst te komen, maar met een oprecht hart en uit ontzag voor
de Heer.
23 Wat je ook doet, doe het van harte, als voor de Heer en niet voor mensen.
24 Je weet immers dat je van Christus, de Heer die je dient, als beloning de erfenis
zal ontvangen.
25 En wie kwaad doet, zal daarvoor boeten, zonder uitzondering.

4

1 Meesters, behandel je slaven rechtvaardig en correct, in het besef dat je zelf een
Meester in de hemel hebt.
2 Wees volhardend, waakzaam en dankbaar in je gebeden.
3 Bid dan ook voor ons, dat God deuren voor ons zal openen om het geheim van
Christus, omwille waarvan ik gevangen zit, bekend te maken.
4 Bid ook dat ik het duidelijk zal kunnen uitleggen, want dat is wat ik behoor te doen.
5 Gedraag je verstandig ten opzichte van buitenstaanders en maak gebruik van de
kansen die je krijgt.
6 Zorg dat de dingen die je zegt, altijd aangenaam en met zout op smaak gebracht
zijn: weet hoe je op iedere persoon moet reageren.
7 Tychikus, onze geliefde broeder, collega en trouwe dienaar van de Heer, zal jullie
al mijn nieuws vertellen.
8 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe – om jullie van mijn omstandighe-
den op de hoogte te stellen en jullie te bemoedigen.
9 Ik stuur Onesimus, de trouwe en geliefde broeder die bij jullie vandaan komt, met
hem mee. Zij zullen jullie alles vertellen over de omstandigheden hier.
10 Aristarchus, die samen met mij gevangen zit, groet jullie, en ook Markus, de neef
van Barnabas. (Over hem hebben jullie instructies ontvangen: als hij bij jullie komt,
moeten jullie hem verwelkomen.)
11 En ook Jezus die Justus wordt genoemd. Zij zijn mijn enige medearbeiders in Gods
koninkrijk die van Joodse afkomst zijn, en zij zijn mij tot steun geweest.
12 Epafras groet jullie. Hij is een van jullie, en een dienaar van Christus Jezus. Hij
worstelt voortdurend voor jullie in het gebed. Hij bidt dan dat jullie je, als volwassen
christenen, vol overtuiging zullen richten op alles wat God wil.
13 Ik kan over Epafras getuigen dat hij zich hard voor jullie inspant, en ook voor de
gelovigen in Laodicea en Hiërapolis.
14 De geliefde dokter Lukas, en ook Demas, groeten jullie.
15 Groet de broeders en zusters in Laodicea en ook Nymfa en de kerkgemeenschap
die in haar huis samenkomt.

16 Wanneer deze brief aan jullie is voorgelezen, laat hem dan ook voorlezen in de
kerkgemeenschap in Laodicea en laat de brief aan de kerkgemeenschap in Laodicea
bij jullie voorlezen.
17 Zeg tegen Archippus: zorg dat je de taak die je van de Heer hebt ontvangen,
uitvoert.
18 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Denk aan mij in mijn gevangenschap.
Ik wens jullie Gods genade toe.

De eerste brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.
Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort aan God de Vader en de Heer Jezus Christus.
Wij wensen jullie genade en vrede toe.
2 Wij danken God altijd voor jullie allen en we bidden voortdurend voor jullie.
3 Dan denken wij in de aanwezigheid van onze God en Vader aan de daden die jullie doen uit geloof, aan jullie liefdevolle inspanningen en aan de vasthoudendheid waarmee jullie je hoop op onze Heer Jezus Christus vestigen.
4 Jullie zijn God dierbaar, broeders en zusters, en wij weten dat Hij jullie heeft uitverkoren,
5 want ons goede nieuws heeft jullie niet enkel bereikt in de vorm van woorden, maar ook door wonderen, de Heilige Geest en grote overtuigingskracht. Jullie weten hoe wij ons bij jullie hebben gedragen; het ging ons om jullie.
6 En jullie hebben ons voorbeeld en het voorbeeld van de Heer gevolgd door onze boodschap te aanvaarden met de vreugde die de Heilige Geest schenkt, hoewel jullie veel verdrukking meemaken.
7 Zo zijn jullie een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje.
8 Vanaf jullie heeft de boodschap van de Heer zich niet alleen verspreid in Macedonië en Achaje; jullie geloof in God is overal bekend geraakt, zodat wij er zelf niets over hoeven te zeggen.
9 Er wordt ons namelijk verteld hoe jullie ons hebben verwelkomd: jullie bekeerden je van de afgoden tot God. En nu dienen jullie de levende en ware God,
10 en verwachten jullie uit de hemel zijn Zoon, Jezus, die door Hem uit de dood is opgewekt en die ons redt van de naderende straf.

2

1 Broeders en zusters, jullie weten zelf dat ons bezoek aan jullie niet vergeefs was.
2 Zoals jullie weten, waren wij in Filippi mishandeld en vernederd geweest. Maar God gaf ons de vrijmoedigheid om jullie te midden van veel tegenstand Gods goede nieuws te vertellen.
3 Onze verkondiging komt immers niet voort uit een dwaling, slechte bedoelingen of bedrog.
4 God heeft ons het evangelie toevertrouwd omdat Hij ons daartoe heeft waardig gekeurd. En wij spreken niet om bij mensen in de gunst te komen, maar bij God, want Hij is het die onze harten keurt.
5 Zoals jullie weten zijn wij nooit gekomen met vleiende woorden of hebzuchtige motieven. God is onze getuige!
6 Ook waren wij niet uit op eer van de mensen – van jullie of anderen –
7 hoewel we die hadden kunnen opeisen als apostelen van Christus. Integendeel, we waren teder voor jullie, zoals een moeder die haar kinderen koestert.
8 En omdat we zo op jullie gesteld waren, waren we bereid om niet alleen het evangelie van God met jullie te delen, maar ook ons eigen leven. Jullie waren ons dierbaar geworden.
9 Broeders en zusters, jullie weten nog wel hoe wij, toen wij jullie het evangelie van God verkondigden, dag en nacht hebben gewerkt en gezwoegd om geen van jullie tot last te zijn.

10 Jullie kunnen getuigen – en God ook – hoe zuiver, oprecht en onberispelijk wij ons
hebben gedragen tegenover jullie die tot geloof kwamen.
11 Ook weten jullie hoe wij, als een vader zijn kinderen, ieder van jullie
12 hebben bemoedigd, aangespoord en opgeroepen om te leven op een manier die
waardig is in de ogen van de God die jullie heeft geroepen om in zijn koninkrijk en
zijn hemelse pracht te leven.
13 Het is daarom dat wij God voortdurend danken, want toen jullie het evangelie van
ons ontvingen, aanvaardden jullie het niet als een boodschap van mensen, maar als
hetgeen het werkelijk is: de boodschap van God. En die boodschap is nu ook werkzaam
in jullie, gelovigen.
14 Broeders en zusters, jullie is hetzelfde overkomen als Gods kerkgemeenschappen
in Judea die Christus Jezus toebehoren: jullie hebben van je stadgenoten hetzelfde
lijden te verduren gekregen als zij van de Joden.
15 Die hebben zowel de Heer Jezus als de profeten gedood en ze hebben ons
verdreven; ze doen wat God afkeurt en zijn vijandig tegen alle mensen.
16 Ze wilden ons namelijk beletten over de redding te spreken met niet-Joden. Zo
zijn ze blijven zondigen totdat de maat vol was, maar ten slotte heeft Gods straf hen
bereikt.
17 Broeders en zusters, wij zijn een tijdje bij jullie vandaan geweest – hoewel we in
gedachten bij jullie bleven – maar we hebben er alles aan gedaan om jullie weer te
zien. We hebben jullie gemist.
18 We wilden graag bij jullie komen – en ik, Paulus, heb het meermaals geprobeerd
– maar de satan hield ons tegen.
19 Wie is immers onze hoop, onze vreugde en onze erekrans bij onze Heer Jezus
wanneer Hij terugkomt? Dat zijn jullie toch!
20 Jullie zijn het die ons tot eer strekken en over wie wij ons verheugen!

3

1 Toen wij het niet langer konden uithouden, leek het ons daarom beter om zelf in
Athene achter te blijven,
2 en Timoteüs te sturen. Hij is onze broeder en Gods medewerker in de verkondiging
van het evangelie van Christus. We stuurden hem naar jullie toe om jullie in je geloof
te sterken en aan te moedigen,
3 opdat niemand onzeker zou worden wegens de huidige moeilijkheden. Jullie
wisten immers dat dit ons zou overkomen.
4 Toen wij bij jullie waren, hebben we jullie reeds verteld dat we verdrukt zouden
worden, en zoals jullie weten is dat gebeurd.
5 Daarom heb ik Timoteüs gestuurd toen ik het niet langer kon uithouden, om te
weten te komen hoe het ging met jullie geloof. Ik vroeg me namelijk af of de verleider
jullie had verleid en onze moeite vergeefs was geweest.
6 Maar nu is Timoteüs bij ons teruggekomen met het goede nieuws over jullie geloof
en liefde. Ook heeft hij verteld dat jullie nog altijd positief over ons denken en er
evenzeer naar verlangen ons te zien als wij jullie.
7 Het is daarom, broeders en zusters, dat wij in al onze nood en moeite bemoedigd
zijn door jullie geloof.
8 Omdat jullie standhouden in jullie geloof in de Heer, leven wij weer op.
9 Hoe kunnen wij God voldoende danken omwille van jullie? We zijn vol vreugde
wanneer we in Gods aanwezigheid aan jullie denken.
10 Dag en nacht bidden we vurig dat we jullie weer persoonlijk mogen zien, en mogen
aanvullen wat er nog aan jullie geloof ontbreekt.

11 Ik bid dat God, onze Vader, en onze Heer Jezus, ons naar jullie toe zal leiden.
12 Ook bid ik dat de Heer jullie liefde voor elkaar en voor allen zal doen groeien en
toenemen, zoals dat gebeurt met onze liefde voor jullie,
13 en dat Hij jullie innerlijk zal sterken, zodat jullie voor onze God en Vader
onberispelijk en zuiver zullen zijn wanneer onze Heer Jezus komt met al zijn heilige
engelen.

4

1 Voor het overige, broeders en zusters, jullie hebben van ons geleerd hoe je moet
leven op een manier die door God wordt goedgekeurd. Jullie doen dit, en nu vragen
wij en sporen wij jullie aan in naam van de Heer Jezus: doe het nog meer!
2 Jullie weten immers wat wij jullie in naam van de Heer Jezus hebben opgedragen.
3 God wil dat jullie een zuiver leven leiden, zonder seksueel wangedrag.
4 Ieder van jullie moet zijn lichaam op een zuivere, eerzame wijze weten te
beheersen,
5 en niet aan hartstochtelijke passies toegeven zoals de ongelovigen, want zij kennen
God niet.
6 Laat niemand op dit vlak zijn broeder of zuster schaden of benadelen, want dan
zal de Heer hem voor al die zaken straffen, zoals we jullie eerder hebben verteld en
opgedragen.
7 God heeft ons niet geroepen om in immoraliteit te leven, maar in zuiverheid.
8 Wie deze waarschuwing verwerpt, verwerpt dan ook niet een mens, maar God, die
jullie zijn Heilige Geest geeft.
9 Over het onderlinge liefdebetoon hoef ik jullie niets te schrijven, want jullie hebben
zelf van God geleerd om liefdevol met elkaar om te gaan.
10 Jullie doen dat reeds met alle broeders en zusters in geheel Macedonië. Broeders
en zusters, wij sporen jullie aan: doe dat nog meer,
11 en maak er een erezaak van om een rustig leven te leiden – dat wil zeggen: je eigen
zaken te behartigen en je eigen kost te verdienen – zoals we jullie hadden opgedragen.
12 Dan gedragen jullie je gepast ten opzichte van buitenstaanders en zijn jullie van
niemand afhankelijk.
13 Broeders en zusters, wij willen niet dat jullie onwetend blijven over de mensen die
overleden zijn. Dan hoeven jullie niet te treuren; dat is wat de anderen doen, omdat
zij geen hoop hebben.
14 Maar wij geloven dat Jezus is gestorven en verrezen, en we geloven ook dat God
de overleden christenen samen met Jezus naar zich zal toehalen.
15 We vertellen jullie wat de Heer heeft gezegd, namelijk dat wij die in leven zijn en
achterblijven tot de komst van de Heer, de overledenen in geen geval zullen voorgaan.
16 Wanneer het signaal klinkt – de stem van een aartsengel en de klank van Gods
trompet – daalt de Heer zelf uit de hemel neer en verrijzen eerst de gestorven
christenen.
17 Daarna zullen wij die leven, de achtergeblevenen, samen met hen in de wolken
opgenomen worden om de Heer in de lucht te ontmoeten. Dan zullen we voor altijd
bij de Heer zijn.
18 Bemoedig elkaar dus met deze woorden.

5

1 Broeders en zusters, over tijden en data hoeven wij jullie niet te schrijven.
2 Jullie weten immers heel goed dat de Dag van de Heer zal komen als een dief in de
nacht.

3 Wanneer de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid heerst, worden ze plots
getroffen door Gods straf, zoals een zwangere vrouw door weeën, en ze zullen in geen
geval ontkomen.
4 Maar jullie, broeders en zusters, zullen niet door die dag worden overvallen als
door een dief, want jullie leven niet in het duister.
5 Jullie horen allen bij het licht en bij de dag; wij zijn niet van de nacht of het duister.
6 Laten we dus niet slapen zoals de anderen, maar waakzaam en nuchter zijn.
7 Want wie slaapt, slaapt 's nachts en wie zich bedrinkt, bedrinkt zich 's nachts.
8 Maar laten wij, die aan de dag toebehoren, nuchter zijn, gehuld in het pantser van
geloof en liefde en beschermd door de helm van de verwachting van onze redding.
9 God heeft ons namelijk niet bestemd om zijn straf te ondergaan, maar om de
redding te verkrijgen via onze Heer Jezus Christus.
10 Hij is voor ons gestorven opdat wij samen met Hem zouden leven, ongeacht of we
nog op aarde zijn of reeds overleden zijn.
11 Bemoedig elkaar dus en bouw elkaar op, zoals jullie reeds doen.
12 Broeders en zusters, wij verzoeken jullie, de mensen die hard voor jullie werken,
die jullie in naam van de Heer leiden en terechtwijzen, te erkennen.
13 Behandel hen met liefdevol respect wegens hun inzet. Leef in vrede met elkaar.
14 Broeders en zusters, wij sporen jullie aan om te vermanen wie lui is, te
bemoedigen wie ontmoedigd is, de zwakken te steunen en geduld te hebben met
iedereen.
15 Zorg dat niemand kwaad met kwaad vergeldt, en streef voortdurend naar wat
goed is voor elkaar en voor alle mensen.
16 Verheug je voortdurend,
17 bid zonder ophouden,
18 en dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat God wil voor jullie die
bij Christus Jezus horen.
19 Doof de Geest niet uit:
20 minacht de profetieën niet,
21 maar onderzoek alles en behoud het goede.
22 Vermijd elke vorm van kwaad.
23 Ik bid dat de God die vrede geeft, jullie zal helpen volledig zuiver te leven, en dat
Hij heel jullie geest, ziel en lichaam zal beschermen, zodat er bij de komst van onze
Heer Jezus Christus niets op jullie aan te merken zal zijn.
24 Hij die jullie geroepen heeft, is trouw en zal zijn belofte waarmaken.
25 Broeders en zusters, bid ook voor ons.
26 Begroet al de christenen met een heilige kus.
27 In de naam van de Heer draag ik jullie op, deze brief aan alle christenen voor te
lezen.
28 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De tweede brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.
Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort aan God, onze Vader, en de Heer Jezus Christus.
2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Broeders en zusters, wij behoren God voortdurend voor jullie te danken. Dat is gepast omdat jullie geloof sterk groeit en de liefde die jullie allen elkaar toedragen, toeneemt.
4 Wij vertellen fier aan Gods andere kerkgemeenschappen over het volhardende geloof waarmee jullie alle vervolging en verdrukking ondergaan.
5 Het toont aan dat Gods oordeel rechtvaardig is en dat jullie Gods koninkrijk, waarvoor jullie momenteel lijden, waardig geacht worden.
6 God is inderdaad rechtvaardig: Hij zal afrekenen met de mensen die jullie verdrukken, door hen zwaar te straffen.
7 En jullie die verdrukking lijden, zullen daarvan worden bevrijd – net als wij – wanneer de Heer Jezus uit de hemel verschijnt met zijn machtige engelen
8 en met een laaiend vuur. Dan zal Hij de mensen straffen die God niet erkennen en het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen.
9 Zij zullen bestraft worden met Gods eeuwige straf: ze zullen voor altijd van de aanwezigheid van de Heer en van zijn grote hemelse pracht worden buitengesloten.
10 Dat zal gebeuren op de dag dat Hij komt om te worden verheerlijkt en bewonderd door de mensen die bij Hem horen, door allen die in Hem geloven – ook door jullie, omdat jullie onze getuigenis geloven.
11 Daarom bidden wij voortdurend voor jullie, dat jullie de roeping van onze God waardig zullen zijn, dat Hij al jullie verlangens naar het goede zal waarmaken en dat de daden die jullie uit geloof doen vol van zijn kracht zullen zijn.
12 Dan wordt onze Heer Jezus door jullie geëerd en ontvangen jullie eer van Hem, dankzij de genade van onze God en de Heer Jezus Christus.

2

1 Broeders en zusters, wat de komst van onze Heer Jezus Christus en onze vereniging met Hem betreft, vragen wij jullie met aandrang:
2 laat je niet meteen van de wijs brengen of ongerust maken door een profetie, een uitspraak of een brief, zogenaamd van ons, waarin wordt beweerd dat de Dag van de Heer reeds is aangebroken.
3 Laat je door niemand misleiden, op welke manier ook, want die dag komt pas nadat eerst de grote opstand tegen God gekomen is en de wetteloze mens verschijnt, die bestemd is voor de hel.
4 Hij zal zich keren tegen alles wat als een god beschouwd of vereerd wordt, en zich erboven verheffen. Hij zal zelfs in Gods tempel plaatsnemen en zichzelf tot god uitroepen.
5 Weten jullie niet meer dat ik dit meermaals aan jullie verteld heb toen ik nog bij jullie was?
6 Jullie weten wat hem tegenhoudt, waardoor hij pas op de bestemde tijd zal verschijnen.
7 De wetteloosheid is reeds in het geheim werkzaam; alleen moet degene die hem tegenhoudt nog vertrekken.

8 Pas dan zal de wetteloze mens verschijnen. En wanneer de Heer komt, zal Hij hem
met zijn adem verteren en met zijn luister vernietigen.
9 De komst van de grote zondaar is het werk van de satan en zal gepaard gaan met
groot machtsvertoon en met valse tekenen en wonderen.
10 En zij die de waarheid die hen had kunnen redden, niet hebben liefgehad en
verwelkomd, zullen dan op allerlei kwaadaardige wijzen worden misleid.
11 God zal een krachtige misleiding naar hen toe sturen, zodat ze de leugen gaan
geloven.
12 En dan zullen allen die de waarheid niet geloven, maar de voorkeur geven aan
het kwaad, worden veroordeeld.
13 Maar voor jullie, door de Heer geliefde broeders en zusters, zijn wij God
voortdurend dank verschuldigd, want Hij heeft jullie uitgekozen om als eersten te
worden gered, door het zuiverende werk van de Geest en jullie geloof in de waarheid.
14 God heeft jullie geroepen door middel van onze verkondiging van het evangelie,
opdat jullie zouden mogen delen in de hemelse pracht van onze Heer Jezus Christus.
15 Broeders en zusters, wees dus standvastig en blijf bij de leer die wij aan jullie
doorgegeven hebben, zowel mondeling als in onze brieven.
16 Wij bidden dat onze Heer Jezus Christus zelf, en God, onze Vader, die ons in zijn
genade liefheeft en ons zijn eeuwige troost en goede hoop geeft,
17 jullie de moed en innerlijke kracht zullen geven om voortdurend het goede te doen
en te zeggen.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons dat de boodschap van de Heer
zich zal blijven verspreiden en dankbaar zal worden aanvaard, zoals dat ook bij jullie
is gebeurd.
2 Bid ook dat wij zullen worden beschermd tegen slechte, kwaadaardige mensen,
want niet iedereen heeft het geloof.
3 Maar de Heer is trouw en Hij zal jullie sterk maken en tegen het kwaad
beschermen.
4 De Heer geeft ons het vertrouwen dat jullie doen wat wij jullie hebben opgedragen
en dat jullie dat zullen blijven doen.
5 Ik bid dat de Heer jullie hart zal richten op Gods liefde en Christus' volharding.
6 Broeders en zusters, wij dragen jullie op in naam van de Heer Jezus Christus: neem
afstand van iedere broeder of zuster die zich lui gedraagt en niet leeft volgens het
onderwijs dat wij aan jullie hebben doorgegeven.
7 Jullie weten zelf wel hoe je ons voorbeeld moet volgen, want wij waren niet lui
toen we bij jullie waren.
8 We namen ook van niemand eten aan zonder ervoor te betalen; we werkten en
zwoegden dag en nacht om niemand van jullie tot last te zijn.
9 Dat was niet omdat wij daartoe niet het recht hebben, maar om een voorbeeld te
stellen dat jullie zouden volgen.
10 Zelfs toen we bij jullie waren, droegen we jullie op dat als iemand niet wil werken,
je hem geen eten hoeft te geven.
11 We horen namelijk dat sommigen onder jullie zich lui gedragen en geen arbeid
verrichten maar zich wel overal mee bemoeien.
12 In naam van de Heer Jezus Christus dragen wij die mensen op en sporen wij hen
aan, rustig in hun eigen onderhoud te voorzien door arbeid te verrichten.
13 En jullie, broeders en zusters: geef het goeddoen niet op.
14 Als iemand zich niet aan onze boodschap in deze brief houdt, neem daar dan nota
van en ga niet met die persoon om, zodat hij zich gaat schamen.

15 Beschouw hem echter niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder
of zuster.
16 Ik bid dat de Heer van de vrede jullie voortdurend en op alle manieren vrede zal
geven en dat de Heer bij jullie allen zal zijn.
17 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Hieraan kan je elke brief herkennen,
dit is hoe ik schrijf.
18 Ik wens jullie allen de genade van onze Heer Jezus Christus toe.

De eerste brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, apostel van Christus Jezus op gezag van God, onze redder, en Christus
Jezus, onze hoop.
2 Aan: Timoteüs, die door het geloof mijn ware kind is geworden.
Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God, de Vader, en van Christus
Jezus, onze Heer toe.
3 Doe wat ik je heb opgedragen toen ik naar Macedonië vertrok: blijf in Efeze om
bepaalde mensen te waarschuwen dat ze geen afwijkende leer mogen onderwijzen
4 en dat ze zich niet mogen bezighouden met mythes en eindeloze lijsten van
voorouders. Want dat laatste zal hun eerder aanzetten tot speculatie dan tot het
uitvoeren van de taak die God hun heeft gegeven en waarvoor ze geloof nodig hebben.
5 Mijn doel met deze waarschuwing is dat de mensen liefde zullen betonen vanuit
een zuiver hart, een goed geweten en een oprecht geloof.
6 Sommigen zijn van die zaken afgeweken en houden zich bezig met zinloze praatjes.
7 Ze willen onderwijs geven over de Wet, maar begrijpen niet waarover ze praten of
wat ze zo stellig beweren.
8 Zoals we weten is de Wet goed, mits op de juiste manier toegepast.
9 Wij beseffen immers dat de Wet niet is ingesteld voor rechtvaardige mensen, maar
voor slechte en opstandige mensen, voor goddelozen en zondaars, voor mensen die
de dingen van God haten en verachten, voor wie hun eigen vader of moeder doden,
voor moordenaars,
10 voor mensen die zich bezighouden met seksueel wangedrag, homoseksuele
handelingen, leugens, valse verklaringen en wat er verder nog ingaat tegen de gezonde
leer.
11 En leer is gezond als ze overeenstemt met het evangelie van de verheven en
hooggeprezen God, dat mij is toevertrouwd.
12 Ik dank Hem die mij kracht heeft gegeven, Christus Jezus onze Heer, omdat Hij
mij betrouwbaar genoeg vond om mij in zijn dienst aan te stellen,
13 hoewel ik Hem vroeger lasterde, vervolgde en bestreed. Hij had echter
mededogen met mij omdat ik handelde uit onwetendheid en ongeloof.
14 Ik werd overstelpt door de genade van onze Heer en door het geloof en de liefde
die in Christus Jezus te vinden zijn.
15 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om volledig te worden aanvaard:
Christus Jezus kwam naar de wereld om zondaars te redden. Ik was onder hen de
ergste,
16 maar ik heb mededogen ontvangen, opdat in mij, de ergste zondaar, het volmaakte
geduld van Christus Jezus zichtbaar zou worden. Hij heeft van mij een voorbeeld
gemaakt voor wie in Hem gelooft en het eeuwig leven ontvangt.
17 De eeuwige Koning, de onsterfelijke, onzichtbare, enige God komt voor eeuwig en
altijd de eer en glorie toe. Amen.
18 Timoteüs, mijn kind, ik vertrouw je deze opdracht toe in overeenstemming met
de profetieën die destijds over jou zijn uitgesproken opdat je aan de hand daarvan
voor de goede zaak zou strijden.
19 Blijf bij het geloof en houd je geweten zuiver. Sommigen hebben hun geweten
genegeerd en hun geloof heeft schipbreuk geleden.
20 Onder hen zijn Hymeneüs en Alexander; hen heb ik aan de satan overgeleverd
opdat ze het lasteren van God zouden afleren.

2

1 In de eerste plaats roep ik op om te bidden, te pleiten, te smeken en te danken voor
alle mensen.
2 Bid ook voor koningen en alle gezagsdragers, opdat wij een vredig en rustig leven
kunnen leiden, dat toewijding aan God en waardigheid weerspiegelt.
3 Dat is goed en aangenaam in de ogen van God, onze redder.
4 Hij wil immers dat alle mensen worden gered en de waarheid leren kennen.
5 Want er is maar één God en ook maar één bemiddelaar tussen God en mensen:
Christus Jezus, zelf ook een mens.
6 Hij heeft zichzelf gegeven, als losgeld voor alle mensen. Hierover wordt nu getuigd,
op de juiste tijd.
7 Daarom ben ik aangesteld als prediker, apostelen en leraar voor de niet-Joden, om
hen het geloof en de waarheid te brengen. Ik spreek de waarheid, ik lieg niet!
8 Ik wil dat de mannen overal bidden; laten ze dat doen met opheffing van zuivere
handen en zonder woede of ruzie.
9 Zo hoort het ook voor de vrouwen: ik wil dat ze zich op gepaste, nette, bescheiden
wijze kleden en zich niet mooi maken met haarvlechten, goud, parels of kostbare
kledij,
10 maar met goede daden. Dat is voor vrouwen een gepaste manier om hun eerbied
voor God duidelijk te maken.
11 Vrouwen behoren het onderwijs rustig en gehoorzaam te ontvangen.
12 Ik laat niet toe dat een vrouw een man onderricht of hem overheerst; ze moet zich
rustig houden,
13 want Adam werd eerst geschapen en pas daarna Eva.
14 En het was niet Adam die werd misleid; het was de vrouw die werd misleid en het
gebod overtrad.
15 Vrouwen zullen echter worden behoed bij de bevalling als ze zich houden aan het
geloof, het liefdebetoon en een zuivere, bescheiden levenswijze.

3

1 Deze boodschap is betrouwbaar: wie een positie als verantwoordelijke van de
kerkgemeenschap ambieert, verlangt naar een nobele taak.
2 Een verantwoordelijke van de kerkgemeenschap moet onbesproken zijn, een
trouwe huwelijkspartner, nuchter, bedachtzaam, respectabel, gastvrij, bekwaam om
te onderwijzen,
3 geen alcoholist, niet opvliegend, maar vriendelijk en vredelievend, niet
geldzuchtig.
4 Hij moet zijn gezin goed leiden en vol waardigheid het gezag over zijn kinderen
uitoefenen.
5 Want als iemand zijn eigen gezin niet weet te leiden, hoe kan hij dan zorg dragen
voor Gods kerk?
6 Hij mag niet pas kortgeleden tot geloof gekomen zijn; anders kan hij verwaand
worden en onder hetzelfde oordeel eindigen als de duivel.
7 Ook moet hij een goede reputatie hebben bij buitenstaanders; anders kan hij in
opspraak komen en in de val van de duivel trappen.
8 Ook zij die een dienende functie in de kerkgemeenschap vervullen moeten eerbaar
zijn, oprecht, niet verslaafd aan wijn en niet uit op onrechtmatige winst.
9 Ze moeten zich met een zuiver geweten houden aan de geopenbaarde waarheid
van het geloof.
10 Ook moeten ze eerst op geschiktheid worden onderzocht. Pas dan mogen ze deze
taak op zich nemen, als er niets op hen aan te merken is.

11 Ook de vrouwen moeten eerbaar zijn, niet kwaadspreken, en nuchter en
betrouwbaar zijn in alles.
12 Vrouwen die een dienende functie in de kerkgemeenschap vervullen, moeten
trouwe huwelijkspartners zijn en hun kinderen en gezinnen goed leiden.
13 Want wie zijn taak goed heeft uitgevoerd, heeft aanzien verworven en is
vrijmoediger geworden in zijn geloof in Christus Jezus.
14 Ik schrijf je dit hopend om binnenkort bij je te komen.
15 Maar als ik langer wegblijf, weet je hoe men zich moet gedragen in Gods gezin, de
kerk van de levende God, die de ware leer draagt en ondersteunt.
16 Laat er geen twijfel over bestaan wat het grote geheim van onze godsdienst is: Hij
die is geopenbaard in een menselijk lichaam, is bevestigd door de Geest, verschenen
aan engelen, verkondigd onder de volken, geloofd in de hele wereld, en opgenomen
in de hemel.

4

1 De Geest zegt uitdrukkelijk dat in de toekomst sommige mensen van het geloof
zullen afvallen, doordat ze aandacht schenken aan misleidende geesten met demonis-
che leer.
2 Die leer wordt gebracht door hypocriete leugenaars met een afgestompt geweten,
3 die zich uitspreken tegen het huwelijk en tegen het nuttigen van bepaalde
etenswaren. Nochtans is voedsel door God geschapen om dankbaar te worden
aanvaard door wie gelooft en de waarheid kent.
4 Alles wat door God geschapen is, is goed en niets ervan is verwerpelijk als het met
dankbaarheid wordt ontvangen,
5 want het wordt dan gezuiverd door Gods woorden en ons gebed.
6 Als je de gelovigen hierop wijst, ben je een goed dienaar van Christus Jezus, die
ook zichzelf met de boodschap van het geloof en de gezonde leer voedt en die naleeft.
7 Laat je niet in met goddeloze en dwaze verzinsels, maar oefen jezelf in de
toewijding aan God.
8 Lichamelijke oefening is weliswaar van enig nut, maar toewijding aan God is
nuttig in alle opzichten, omdat ze een belofte inhoudt voor zowel het huidige als het
toekomstige leven.
9 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om volledig te worden aanvaard.
10 En het is daarvoor dat wij zwoegen en ons inspannen, want wij hebben onze
hoop gevestigd op de levende God, die de redder is van alle mensen, in het bijzonder
de gelovigen.
11 Dit is wat je de mensen moet voorhouden en leren.
12 Laat niemand op je neerkijken omdat je jong bent; wees een voorbeeld voor de
gelovigen door je woorden, je gedrag, je liefdebetoon, je geloof en je zuivere manier
van leven.
13 Blijf voorlezen, preken en onderwijzen totdat ik kom.
14 Zorg dat je de geestesgave die je geschonken is toen je die profetie ontving bij de
handoplegging door de oudsten, niet verwaarloost.
15 Dit is wat je moet doen. Wijd je volledig aan deze zaken, opdat je vorderingen
voor iedereen zichtbaar zullen zijn.
16 Blijf zorg besteden aan je levenswijze en onderwijs; houd eraan vast, want zo zul
je jezelf en je toehoorders redden.

5

1 Val niet uit tegen een oudere man, maar spoor hem aan alsof hij je vader is.
Behandel jongere mannen als je broer,

2 oudere vrouwen als je moeder en jongere vrouwen als je zus, in volkomen zuiverheid.
3 Draag zorg voor weduwen die werkelijk alleen zijn.
4 Als een weduwe echter kinderen of kleinkinderen heeft, moeten die eerst leren om hun geloof binnen hun familie in praktijk te brengen door de zorg voor haar op zich te nemen, als tegenprestatie voor de zorg die zij zelf binnen de familie hebben ontvangen, want dat is aangenaam in Gods ogen.
5 Iemand die werkelijk weduwe is omdat ze geen familie meer heeft, heeft haar hoop op God gevestigd en blijft dag en nacht tot Hem bidden en smeken,
6 maar wie in overdaad wil leven, is levend dood.
7 Ook dit moet je de mensen opdragen, opdat er niets op hen aan te merken zal zijn.
8 Wie echter niet voor zijn eigen familie zorgt – zelfs niet voor zijn huisgenoten – verloochent zijn geloof en is erger dan een ongelovige.
9 Een weduwe mag als zodanig worden aangemerkt als ze ouder dan zestig is, een trouwe huwelijkspartner is geweest,
10 en bekend staat om haar goede daden – dat ze kinderen heeft grootgebracht, gastvrijheid heeft bewezen, de voeten van de gelovigen heeft gewassen, en verdrukten heeft bijgestaan. Ze moet zich dus hebben toegelegd op het doen van allerlei goede daden.
11 Wijs weduwen die jonger zijn af, want als hun seksuele verlangens sterker worden dan hun toewijding aan Christus, willen ze hertrouwen,
12 en maken ze zich schuldig aan het breken van de gelofte die ze hadden afgelegd.
13 Bovendien leren ze de gewoonte aan, zich niet nuttig te maken maar bij de ene na de andere familie op bezoek te gaan. En dat niet alleen, ze roddelen, bemoeien zich met anderen en zeggen ongepaste dingen.
14 Daarom wil ik dat jongere vrouwen hertrouwen, kinderen krijgen en leiding geven aan de huishouding, zodat ze de tegenstander geen gelegenheid geven tot laster.
15 Want sommigen zijn al van het rechte pad afgeweken, de satan achterna.
16 Maar als een gelovige vrouw weduwen onder haar hoede heeft, moet zij hen bijstaan en de kerkgemeenschap niet belasten; dan kan die de weduwen bijstaan die werkelijk alleen zijn.

17 Oudsten die goed leidinggeven, verdienen dubbele eer, vooral zij die zich volop bezighouden met de prediking en het onderwijs.
18 Er staat immers in de Schriften: “Een dorsende os mag je niet muilkorven,” en: “De arbeider is zijn loon waard.”
19 Aanvaard beschuldigingen tegen een oudste enkel als er twee of drie getuigen zijn.
20 En wie zondig bezig zijn, moet je terechtwijzen waar iedereen bij is, zodat de anderen zich ook gewaarschuwd weten.
21 Ik verklaar in aanwezigheid van God, Christus Jezus en de uitverkoren engelen, dat je je hieraan moet houden, zonder partijdigheid of favoritisme.

22 Leg niemand gehaast de handen op en maak je niet medeplichtig aan de zonden van anderen; zorg dat je zuiver blijft.

23 Drink niet alleen water, maar gebruik ook wat wijn, omwille van je maag en omdat je vaak ziek bent.

24 De zonden van sommigen zijn zichtbaar en wijzen er nu al op dat ze veroordeeld zullen worden; andere zonden blijken pas later.
25 Hetzelfde geldt voor goede daden: ze zijn zichtbaar, maar goede daden die dat niet zijn, kunnen niet verborgen blijven.

6

1 Allen die onder het juk van de slavernij leven, moeten hun meester hoogachten,
opdat Gods naam en de christelijke leer niet in opspraak komen.
2 Zij die een gelovige meester hebben, mogen hem niet verachten omdat hij christen
is, maar moeten hem veeleer ijveriger dienen. Immers, de persoon die ze dienen is
een geliefde gelovige die zich inzet voor het welzijn van de mensen die hem dienen.
Dit is wat je de mensen moet leren en bijbrengen.
3 Als iemand afwijkende leer verkondigt die ingaat tegen de gezonde woorden van
onze Heer Jezus Christus en tegen de leer van onze godsdienst,
4 dan is die persoon verwaand en onwetend, en heeft hij een ziekelijke drang om te
debatteren en te ruziën over woorden. En dat zal leiden tot afgunst, rivaliteit, laster,
achterdocht,
5 en eindeloze frictie tussen mensen met een verziekte mentaliteit, die geen
waarheidsbesef hebben en die menen dat ze winst uit de godsdienst kunnen halen.
6 Maar het dienen van God levert enkel winst op als het samengaat met tevreden-
heid.
7 We hebben immers niets naar de wereld meegebracht en kunnen er niets uit
meenemen.
8 Als we eten en kledij hebben, moet dat voldoende voor ons zijn.
9 Maar wie rijk wil worden, trapt in de val van de verleiding en van vele dwaze en
schadelijke verlangens die de mensen in het verderf storten en ten onder doen gaan.
10 Geldzucht is namelijk een wortel van allerlei soorten kwaad; door daarnaar te
verlangen zijn sommigen van het geloof afgedwaald en zij hebben zichzelf veel leed
aangedaan.
11 Maar jij, dienaar van God, houd je hier verre van en streef naar oprechtheid,
toewijding aan God, geloof, liefde, volharding en zachtmoedigheid.
12 Strijd voor de goede zaak van het geloof, en strek je uit naar het eeuwig leven
waartoe je bent geroepen en waarover je zo'n krachtige getuigenis hebt afgelegd in
aanwezigheid van velen.
13 Ik draag je op in aanwezigheid van God, die aan alles het leven geeft, en van
Christus Jezus, die een krachtige getuigenis heeft afgelegd tegenover Pontius Pilatus:
14 houd je stipt en nauwkeurig aan deze opdracht, totdat onze Heer Jezus Christus
verschijnt.
15 Wanneer dat zal gebeuren, wordt bepaald door de verheven en enige Heerser, de
Koning boven alle koningen en Heer boven alle heren,
16 de enige onsterfelijke, die in ontoegankelijk licht woont en die door geen mens
wordt gezien of kan worden gezien. Aan Hem komt voor eeuwig de eer en macht toe.
Amen.
17 Draag de rijken van deze wereld op, niet hoogmoedig te zijn en hun hoop niet te
vestigen op rijkdom – die biedt immers geen zekerheid – maar op God, die ons rijkelijk
van alles voorziet opdat wij ervan kunnen genieten.
18 Ze moeten goeddoen en rijk zijn aan goede daden; ze moeten vrijgevig zijn en
bereid om te delen.
19 Dan investeren ze in de toekomst, om het echte leven te bemachtigen.
20 Timoteüs, waak over hetgeen je is toevertrouwd en houd je verre van goddeloze
praatjes en van de tegenwerpingen die ten onrechte als kennis worden bestempeld.
21 Zij worden verkondigd door bepaalde mensen die van het geloof zijn afgeweken.
Ik wens jullie Gods genade toe.

De tweede brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, gezonden om de belofte van
het leven dat Christus Jezus schenkt, te verkondigen.
2 Aan: mijn dierbare kind Timoteüs.
Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God, de Vader, en van Christus
Jezus, onze Heer toe.
3 Ik bid voortdurend voor je, 's nachts en overdag, en dan dank ik God, die ik, net als
mijn voorouders, met een zuiver geweten dien.
4 Als ik aan je tranen denk, verlang ik ernaar je te zien en met vreugde te worden
vervuld.
5 Ik herinner me je oprechte geloof, dat eerder in je grootmoeder Loïs en je moeder
Eunike leefde, en dat nu – daar ben ik zeker van – ook in jou leeft.
6 Vergeet daarom niet de gave van God, die je hebt ontvangen doordat ik je mijn
handen heb opgelegd, aan te wakkeren.
7 God heeft ons namelijk geen geest gegeven die angstig maakt, maar de Geest van
kracht, liefde en bedachtzaamheid.
8 Schaam je dus niet om over onze Heer te getuigen. Schaam je ook niet voor mij,
die omwille van Hem gevangenzit, maar deel in mijn lijden voor het evangelie. God
zal je daarvoor de kracht geven.
9 God heeft ons gered en geroepen om bij Hem te horen; niet op grond van onze
verdienste, maar op grond van zijn plan en genade. Die genade was ons, die bij
Christus Jezus horen, reeds geschonken voordat de tijd begon,
10 en is nu zichtbaar geworden door de komst van Christus Jezus, onze redder. Hij
heeft de dood vernietigd en door middel van het evangelie duidelijk gemaakt wat
onvergankelijk leven is.
11 En ik ben aangesteld als verkondiger, apostel en leraar van dat evangelie.
12 Daarom onderga ik dit lijden; maar ik schaam me niet, want ik weet op Wie ik
vertrouw en ik ben er zeker van dat Hij in staat is om tot het aanbreken van zijn Dag
te waken over hetgeen ik Hem heb toevertrouwd.
13 Houd je aan de gezonde woorden die je van mij hebt gehoord en blijf bij het geloof
en de liefde die Christus Jezus schenkt.
14 Waak, met de hulp van de Heilige Geest die in ons woont, over het goede dat je is
toevertrouwd.
15 Je weet dat iedereen in Asia mij in de steek heeft gelaten; ook Fygelus en
Hermogenes.
16 Ik bid dat de Heer zich zal ontfermen over de huisgenoten van Onesiforus, want
hij heeft mij vaak opgebeurd en schaamde zich niet voor mijn gevangenschap.
17 Integendeel, toen hij in Rome was, zocht hij ijverig naar mij totdat hij mij had
gevonden.
18 Ik bid dat de Heer zich over Onesiforus zal ontfermen op de Dag van de Heer. Je
weet precies welke diensten hij heeft bewezen in Efeze.

2

1 Mijn kind, wees sterk door de genade die Christus Jezus schenkt.
2 Wat je van mij hebt gehoord in het bijzijn van veel getuigen, vertrouw dat toe aan
betrouwbare mensen, die het op hun beurt aan anderen zullen kunnen leren.
3 Deel in het lijden, als een goed soldaat van Christus Jezus.

4 Niemand die in het leger dienstdoet, houdt zich bezig met de zorgen van het
dagelijks leven, hij wil enkel zijn meerderen ter wille zijn.
5 En een atleet wint geen erekrans als hij zich niet aan de spelregels houdt.
6 De hardwerkende boer hoort als eerste zijn aandeel van de oogst te ontvangen.
7 Denk na over wat ik zeg, want de Heer zal je inzicht in dit alles geven.
8 Bedenk dat Jezus Christus, de afstammeling van David, is verrezen uit de dood. Dat
is het evangelie dat ik verkondig,
9 waarvoor ik lijden onderga en waarvoor ik zelfs ketenen draag als een misdadiger.
Maar de boodschap van God laat zich niet ketenen.
10 Daarom verdraag ik alles, omwille van de uitverkorenen, opdat ook zij de redding
mogen ontvangen die Christus Jezus schenkt, met daarbij de eeuwige hemelse pracht.
11 De volgende verklaring is betrouwbaar: als wij met Hem gestorven zijn, zullen
we ook met Hem leven.
12 En als wij volharden, zullen we ook met Hem heersen. Als we Hem verloochenen,
zal Hij ons ook verloochenen.
13 Maar als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij trouw, want zichzelf verloochenen kan
Hij niet.
14 Blijf de mensen hieraan herinneren en verklaar in Gods aanwezigheid dat ze niet
moeten ruziën over woorden. Dat is niet nuttig en het leidt tot de ondergang van de
toehoorders.
15 Doe je uiterste best om Gods goedkeuring te verkrijgen, als een arbeider die zich
niet voor zijn werk hoeft te schamen, maar de boodschap over de waarheid op de
juiste wijze verkondigt.
16 Laat je niet in met goddeloze praatjes, want de mensen die ze verspreiden zullen
steeds goddelozer worden.
17 Hun woorden zaaien zich uit als kanker. Dat is onder andere het geval bij
Hymeneüs en Filetus.
18 Zij zijn van de waarheid afgeweken door te beweren dat de verrijzenis van de
doden reeds heeft plaatsgevonden; zo breken zij het geloof van sommigen af.
19 Toch is het fundament dat God gelegd heeft stevig, en het draagt de volgende
opschriften: “De Heer kent de mensen die Hem toebehoren,” en: “Laat ieder die de
Heer aanroept, wijken van het kwaad.”
20 In een voornaam huis zijn er niet enkel voorwerpen van goud en zilver, maar
ook van hout en aardewerk; sommige voorwerpen zijn bedoeld voor bijzondere
gelegenheden, andere voor alledaags gebruik.
21 Als iemand zich van het kwaad heeft gereinigd, wordt hij een voorwerp voor
bijzondere gelegenheden, heilig gemaakt, nuttig voor zijn eigenaar, bestemd voor
allerlei goed werk.
22 Houd je verre van jeugdige verlangens en streef naar rechtvaardigheid, geloof,
liefde en vrede; doe dat samen met de mensen die God aanbidden met een zuiver
hart.
23 Laat je niet in met dwaze en onverstandige controverses; je weet dat die tot ruzies
leiden.
24 Gods dienaar mag niet ruziën; hij moet vriendelijk voor alle mensen zijn, kunnen
onderwijzen en verdraagzaam zijn.
25 Hij moet tegenstanders op zachtmoedige wijze terechtwijzen, want misschien zal
God hen tot inkeer brengen. En dan zullen ze de waarheid erkennen
26 en ontsnappen uit de valstrik van de duivel, die hen zijn wil had opgelegd.

3

1 Besef dat het leven moeilijk zal zijn tegen het einde van de tijd.

2 De mensen zullen egoïstisch zijn, verzot op geld, zelfingenomen, arrogant,
lasterlijk, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, goddeloos,
3 hardvochtig, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, wreed, kwaadwillig,
4 verraderlijk, onbezonnen, verwaand, met meer liefde voor het genot dan voor God.
5 Ze zullen wel godsdienstig lijken, maar geen eerbied voor God hebben. Blijf uit
hun buurt.
6 Sommigen onder hen dringen families binnen en weten zwakwillige vrouwen in te
palmen – vrouwen die met zonden beladen zijn en zich door allerlei verlangens laten
leiden,
7 die zich voortdurend laten onderrichten maar nooit de waarheid leren kennen.
8 Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes verzetten, zo verzetten deze mensen
zich tegen de waarheid met hun verziekte denken en ondeugdelijke geloof.
9 En net zoals zij zullen ze niet ver komen, want hun dwaasheid zal voor iedereen
duidelijk zijn.

10 Jij daarentegen hebt mijn onderwijs, levenswijze, toewijding, geloof, geduld, liefde
en volharding goed gevolgd.
11 Ook weet je van de vervolging en het lijden dat mij is overkomen in Antiochië,
Ikonium en Lystra. Die vervolging heb ik doorstaan en de Heer heeft me uit dat alles
gered.
12 Trouwens, iedereen die bij Christus Jezus wil horen en vol toewijding aan God wil
leven, zal vervolgd worden.
13 Slechte mensen en oplichters daarentegen zullen almaar slechter worden; ze
misleiden anderen en worden zelf misleid.
14 Maar jij, blijf bij hetgeen je geleerd hebt en waarvan je overtuigd bent. Je weet
van wie je het hebt geleerd.
15 Bovendien ken je vanaf je kindertijd de Heilige Schriften; die kunnen je de
wijsheid geven, die nodig is om te worden gered door in Christus Jezus te geloven.
16 Alles wat in de Schriften staat is door God ingegeven en nuttig voor het
onderwijzen, weerleggen, corrigeren en opvoeden tot een oprecht leven,
17 opdat wie voor God leeft, volledig toegerust zal zijn om goed te doen.

4

1 Ik maan je aan in het bijzijn van God en van Christus Jezus, die over de levenden
en de doden zal oordelen wanneer Hij komt als Koning:
2 blijf de boodschap verkondigen, of het goed uitkomt of niet. Overtuig, vermaan en
bemoedig de mensen; onderwijs hen geduldig.
3 Er komt namelijk een tijd dat ze de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar
eigen goeddunken leraars zullen aanstellen, die hun zullen vertellen wat ze graag
willen horen.
4 Men zal niet meer naar de waarheid luisteren, maar naar verzinsels.
5 Wees jij daarentegen nuchter onder alle omstandigheden, aanvaard het lijden, doe
het werk van een evangelist en vervul trouw je taak.

6 Wat mij betreft, mijn leven wordt reeds als een drankoffer uitgegoten en het tijdstip
van mijn heengaan nadert.
7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de wedloop uitgelopen en ik heb het geloof
behouden.
8 Nu ligt de gerechtigheid voor mij klaar, als een erekrans waarmee de Heer, de
rechtvaardige Rechter, mij zal belonen op zijn Dag, en niet alleen mij, maar ieder die
vol verlangen uitkijkt naar zijn komst.

9 Doe je best om vlug naar mij toe te komen,

10 want Demas heeft mij verlaten uit liefde voor de huidige wereld. Hij is naar
Tessalonica vertrokken, Crescens naar Galatië, en Titus naar Dalmatië.
11 Alleen Lukas is hier bij mij. Haal Markus op en breng hem met je mee, want hij
zal mij goed kunnen helpen met het werk.
12 Tychikus heb ik naar Efeze gezonden.
13 Als je komt, breng dan de mantel mee die ik bij Karpus in Troas heb laten liggen,
en ook de boekrollen, vooral die van perkament.
14 Alexander de metaalbewerker heeft mij veel kwaad berokkend. De Heer zal hem
zijn verdiende loon geven voor wat hij heeft gedaan.
15 Wees jij ook voor hem op je hoede, want hij heeft onze verkondiging sterk
tegengewerkt.
16 Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan. Ze hebben me allemaal
in de steek gelaten; ik bid dat het hun niet zal worden verweten.
17 De Heer heeft mij bijgestaan en mij kracht gegeven, zodat ik de boodschap ten
volle kon verkondigen en alle niet-Joden haar konden horen. Ik ben uit de ‘muil van
de leeuw’ gered.
18 De Heer zal mij beschermen, bij iedere aanval, en mij veilig naar zijn hemels
koninkrijk brengen. Hem komt voor eeuwig en altijd de hoogste eer toe. Amen.
19 Groet Prisca en Aquila en de huisgenoten van Onesiforus.
20 Erastus is in Korinte gebleven, Trofimus heb ik ziek in Miletus achtergelaten.
21 Doe je best om voor de winter te komen. Eubulus groet je, en ook Pudens, Linus,
Claudia en alle andere broeders en zusters.
22 Ik wens jullie de nabijheid en genade van de Heer toe.

De brief aan Titus

1 Van: Paulus, dienaar van God en apostel van Jezus Christus, gezonden om het
geloof van Gods uitverkorenen te versterken en hun kennis van de waarheid te
verdiepen, zodat zij kunnen leven in eerbied voor God
2 en in de verwachting van het eeuwig leven, dat reeds voor het begin van de tijd is
beloofd door de God die nooit liegt.
3 Het nieuws hierover wordt nu, op de door Hem gekozen tijd, bekendgemaakt door
middel van de verkondiging – een taak die mij is toevertrouwd op gezag van God, onze
redder.
4 Aan: Titus, die door ons gemeenschappelijk geloof mijn ware kind is geworden.
Ik wens je de genade en vrede van God, de Vader, en van Christus Jezus, onze redder
toe.
5 Ik had je op Kreta achtergelaten met de opdracht, de nog niet geregelde zaken in
orde te brengen door in elke stad oudsten aan te stellen.
6 Dit moeten onberispelijke mannen zijn, trouwe huwelijkspartners, van wie de
kinderen gelovig zijn en geen reputatie van losbandigheid of opstandigheid hebben.
7 Als beheerder van Gods gezin moet de verantwoordelijke van de kerkgemeenschap
onberispelijk zijn: niet arrogant, niet driftig, geen alcoholist, niet opvliegend, niet uit
op onrechtmatige winst,
8 maar gastvrij, deugdzaam, bedachtzaam, integer, zuiver, beheerst.
9 Hij moet vasthouden aan de betrouwbare boodschap zoals die hem geleerd is; dan
zal hij in staat zijn anderen te bemoedigen met de gezonde leer en terecht te wijzen
wie daar tegen ingaat.
10 Er zijn veel opstandige mensen. Het zijn praatjesmakers en bedriegers, in het
bijzonder zij die de besnijdenis verkondigen.
11 Die mensen moet het zwijgen worden opgelegd, want ze richten hele families te
gronde door verkeerde leer te brengen, en dat uit schandalig winstbejag.
12 Een van hun eigen profeten heeft gezegd: “Kretenzen liegen altijd. Ze zijn wilde
beesten, luie veelvraten.”
13 Die getuigenis is waar. Wijs hen daarom streng terecht, opdat hun geloof gezond
zal zijn
14 en ze geen aandacht zullen schenken aan Joodse mythes of voorschriften van
mensen die de waarheid de rug toekeren.
15 Alles is rein voor wie zelf rein is, maar voor mensen die onrein en ongelovig zijn,
is niets rein; zowel hun verstand als hun geweten is verontreinigd.
16 Ze beweren dat ze God kennen, maar hun daden spreken dat tegen. Ze zijn
weerzinwekkend, ongehoorzaam en niet in staat om iets te doen dat goed is.

2

1 Jij daarentegen, verkondig wat overeenstemt met de gezonde leer.
2 Leer oudere mannen dat ze nuchter, eerbaar en bedachtzaam moeten zijn, gezond
in hun geloof, liefdebetoon en volharding.
3 Voor oudere vrouwen geldt dat hun gedrag eerbiedig moet zijn: ze mogen niet
kwaadspreken en niet aan wijn verslaafd zijn, maar moeten anderen bijbrengen wat
goed is.
4 Dan kunnen ze de jongere vrouwen leren om hun man en kinderen lief te hebben,

5 en bedachtzaam, zuiver, vriendelijk en zorgzaam in het huishouden te zijn en het
gezag van hun man te erkennen, opdat Gods evangelie niet in een kwaad daglicht
wordt gesteld.
6 Wat de jonge mannen betreft: hen moet je aanmoedigen om bezonnen te zijn.
7 Geef hun in alle opzichten het voorbeeld in het goeddoen. Zorg ook dat je onderwijs
zuiver en waardig is.
8 Je woorden moeten gezond en onbetwistbaar zijn, opdat tegenstanders beschaamd
zullen staan omdat ze niets slechts over ons kunnen zeggen.
9 Slaven moeten het gezag van hun meester erkennen, door hem in alle opzichten
tevreden te stellen zonder tegen te spreken,
10 en door hem niet te bestelen, maar zich volkomen oprecht en betrouwbaar te
betonen. Dan strekken ze in alle opzichten het onderwijs over God, onze redder, tot
eer.
11 Gods genade is verschenen om redding te brengen voor alle mensen.
12 Deze genade leert ons, goddeloosheid en wereldse verlangens af te wijzen, een
bezonnen, oprecht en aan God toegewijd leven te leiden in de huidige wereld,
13 en vol blijde verwachting uit te kijken naar de verschijning van de hemelse pracht
van onze grote God en redder, Jezus Christus.
14 Hij heeft zichzelf voor ons gegeven, om ons van alle zonde vrij te kopen en van
ons een volk te maken dat zuiver is, Hem toebehoort en zich inspant om goede daden
te doen.
15 Dat is wat je moet verkondigen. Gebruik je gezag om de mensen te bemoedigen
en terecht te wijzen en laat niemand op je neerkijken.

3

1 Breng de mensen in herinnering dat ze het gezag van overheden en machthebbers
moeten erkennen, en dat ze gehoorzaam moeten zijn en altijd bereid om goed te doen.
2 Ze mogen niemand belasteren, maar moeten vredelievend en vriendelijk zijn en
aan alle mensen zachtmoedigheid betonen.
3 Want vroeger waren ook wij dwaas, ongehoorzaam, misleid, verslaafd aan allerlei
passies en lusten; we leidden een leven van kwaadaardigheid en afgunst; we haatten
en verachtten elkaar.
4 Maar toen de goedheid en mensenliefde van onze redder en God verscheen,
5 heeft Hij ons gered; niet op grond van rechtvaardige daden die wij hadden gedaan,
maar uit mededogen. Hij heeft ons gereinigd door de wedergeboorte en vernieuwd
door de Heilige Geest.
6 Door Jezus Christus, onze redder, heeft God de Heilige Geest overvloedig over ons
uitgestort,
7 opdat wij zouden leven in de verwachting van het eeuwig leven dat God ons heeft
beloofd. En dat alles omdat wij door Gods genade met Hem in het reine zijn gebracht.
8 Deze woorden zijn betrouwbaar en ik wil graag dat je er met overtuiging over
spreekt, opdat de mensen die op God vertrouwen zich gaan toeleggen op het doen van
wat goed is; dat is goed en nuttig voor alle mensen.
9 Laat je niet in met dwaze controverses, lijsten van voorouders of met ruzie en
onenigheid over de Wet, want dat heeft geen enkel nut.
10 Als iemand verdeeldheid blijft zaaien nadat hij een eerste en een tweede keer is
terechtgewezen, moet je niet meer met hem omgaan,
11 want je weet dat zo iemand verdorven is en dat hij met zijn zonden zijn eigen
veroordeling op de hals haalt.
12 Doe je uiterste best om bij mij in Nikopolis te komen zodra ik Artemas of Tychikus
naar je toe gestuurd heb, want ik heb besloten om daar de winter door te brengen.

13 Doe je uiterste best om Zenas de Wetgeleerde en Apollos goed voor hun reis toe te
rusten, zodat het hun aan niets zal ontbreken.
14 Onze mensen moeten ook leren om zich toe te leggen op het doen van wat goed
is; dan wordt in levensbehoeften voorzien en is hun leven niet vruchteloos.
15 Iedereen die hier bij mij is, groet je. Groet onze gelovige vrienden. Ik wens jullie
allen genade toe.

De brief aan Filemon

1 Van: Paulus, gevangene omwille van Christus Jezus, en onze broeder Timoteüs.
Aan: onze geliefde collega Filemon,
2 onze zuster Apfia en onze strijdmakker Archippus; en aan de kerkgemeenschap
die in jouw huis bijeenkomt.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus
Christus toe.
4 Telkens wanneer ik voor je bid, dank ik mijn God,
5 want ik heb gehoord van je geloof in de Heer Jezus en van je liefdebetoon aan ieder
die bij Hem hoort.
6 Ik bid dat ons gemeenschappelijk geloof jou in staat zal stellen te begrijpen welke
goede dingen God in je leven doet omwille van Christus.
7 Je liefdebetoon verheugt en bemoedigt mij ten zeerste, want door jou, beste
broeder, zijn zij die bij Hem horen innerlijk versterkt.
8 En hoewel ik onder de christenen over voldoende aanzien beschik om je te
gebieden het juiste te doen,
9 doe ik liever een beroep op je liefde. Dus vraag ik, Paulus, een oude man die
gevangen zit omwille van Christus Jezus, jou om een gunst.
10 Die gunst betreft mijn kind Onesimus. Tijdens mijn gevangenschap ben ik zijn
vader geworden.
11 Vroeger was hij weliswaar nutteloos voor jou, maar nu is hij zeer nuttig voor jou
en ook voor mij.
12 Hierbij stuur ik hem, mijn hart, naar jou terug,
13 hoewel ik hem liever bij me had gehouden om, namens jou, voor mij te zorgen nu
ik voor het evangelie gevangen zit.
14 Ik wil echter niets doen zonder jouw instemming, want zo doe je je goede daad
vrijwillig en niet uit dwang.
15 Misschien was hij een tijdlang bij je vandaan opdat je hem voorgoed zou
terugkrijgen.
16 Niet als slaaf, maar als iemand die meer is dan een slaaf, een geliefde broeder –
vooral voor mij, maar nog meer voor jou, en dat niet alleen in menselijk opzicht maar
ook als christen.
17 Dus als je je met mij verbonden weet, verwelkom hem dan zoals je mij zou
verwelkomen.
18 En als hij je iets heeft misdaan of je iets schuldig is, verreken het dan met mij.
19 Ik, Paulus, schrijf dit eigenhandig: ik zal je terugbetalen. Ik hoef je echter niet te
vertellen dat jij je leven aan mij te danken hebt.
20 Beste broeder, doe mij deze gunst omwille van de Heer en bemoedig mij omwille
van Christus.
21 Ik schrijf je in het vertrouwen op je medewerking, want ik weet dat je zelfs meer
zal doen dan ik vraag.
22 En nog iets: maak een logeerplek voor me klaar, want ik hoop dat ik dankzij jullie
gebeden aan jullie zal worden teruggegeven.
23 Epafras, die samen met mij gevangen zit omwille van Christus Jezus, groet jullie.
24 Ook mijn collega's Markus, Aristarchus, Demas en Lukas groeten jullie.
25 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Hebreeën

1 In het verleden heeft God op allerlei verschillende manieren tot onze voorouders
gesproken via de profeten.
2 Maar nu, aan het einde van de tijd, spreekt Hij tot ons door de Zoon, die door Hem
is aangesteld tot uiteindelijke eigenaar van alles wat bestaat. Ook heeft Hij door Hem
het heelal gemaakt.
3 De Zoon is de afstraling van Gods luister en de afspiegeling van zijn wezen. Hij
onderhoudt alles wat bestaat met zijn krachtig bevel en nadat Hij het mogelijk heeft
gemaakt om van onze zonden te worden gereinigd, heeft Hij plaatsgenomen aan de
rechterzijde van de allerhoogste Majesteit.
4 De Zoon heeft een hogere positie verkregen dan de engelen, en een naam die de
hunne overstijgt.
5 Immers, tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: “Jij bent mijn Zoon,
vandaag heb Ik Je verwekt”, of ook: “Ik zal zijn Vader zijn en Hij zal mijn Zoon zijn”?
6 Bovendien zei God, toen Hij de Eerstgeboren Zoon naar de wereld stuurde: “Hem
moeten al Gods engelen aanbidden.”
7 Over de engelen zegt God: “Hij maakt dat zijn engelen zijn als de wind en zijn
dienaren als vuurvlammen”,
8 maar over de Zoon zegt Hij: “Uw troon, o God, houdt stand voor eeuwig en altijd”
en: “U heerst in alle rechtvaardigheid over uw koninkrijk.
9 U houdt van gerechtigheid en haat wetteloosheid. Daarom, o God, heeft uw God U
boven uw metgezellen gesteld en U met vreugde gezalfd als met olie.”
10 Ook zegt God: “In het begin legde U, Heer, de fundering van de aarde; ook de
hemelen zijn door U gemaakt.
11 Zij zullen vergaan, maar U blijft bestaan. Als een kledingstuk zullen ze verslijten.
12 Als een mantel zal U hen oprollen, als een kledingstuk zullen ze worden
verwisseld; maar U blijft altijd dezelfde en er komt geen einde aan uw bestaan.”
13 Tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: “Neem plaats aan mijn
rechterzijde, totdat Ik je vijanden aan je heb onderworpen.”?
14 Integendeel, alle engelen zijn geesten in dienst van God; ze worden uitgezonden
ten behoeve van de mensen die de redding zullen ontvangen.

2

1 Om die reden moeten we meer aandacht schenken aan de boodschap die we
gehoord hebben, opdat we niet uit koers raken.
2 De boodschap die eertijds door engelen werd overgebracht had zoveel gezag dat
iedere overtreding en alle ongehoorzaamheid rechtmatig werd bestraft.
3 En als wij zoiets belangrijks als de redding zouden negeren, hoe zouden wij
dan ontkomen? Immers, de redding werd aangekondigd door de Heer, is voor ons
bevestigd door de mensen die de aankondiging hoorden,
4 en wordt door God bekrachtigd met wonderen, tekenen, allerlei machtige daden
en met gaven van de Heilige Geest, die Hij naar eigen believen uitdeelt.
5 God heeft de toekomstige wereld, waarover wij het hier hebben, niet onder het
gezag van engelen geplaatst.
6 Integendeel, iemand heeft ergens verklaard: “Wat is de mens dat U aan hem denkt,
of het mensenkind, dat U zich om hem bekommert?
7 U heeft hem korte tijd onder de engelen geplaatst, U heeft hem gekroond met luister
en eer.

8 Alles heeft U onder zijn gezag gesteld." Als alles onder zijn gezag is gesteld, is er
niets dat niet onder zijn gezag valt. Toch zien we momenteel nog niet dat alles onder
zijn gezag is gesteld.
9 Wel zien we dat Jezus, die korte tijd onder de engelen is geplaatst, met luister en
eer is gekroond omdat Hij de dood heeft ondergaan. Hij is dus, omdat God genadig is,
voor iedereen gestorven.
10 God, voor Wie en dankzij Wie alles bestaat, wil velen als zijn kinderen laten delen
in zijn luister. Daarom vond Hij het gepast dat Jezus, die hun redding bewerkstelligde,
zijn einddoel zou bereiken door te lijden.
11 Hij die heilig maakt en zij die door Hem heilig gemaakt worden, komen allen voort
uit dezelfde Vader. Daarom schaamt Jezus zich niet, hen zijn broeders en zusters te
noemen.
12 Hij zegt namelijk: "Ik zal aan mijn broeders en zusters bekendmaken wie U bent;
ik zal U lofzingen in de samenkomst."
13 En ook: "Op Hem stel ik mijn vertrouwen", en verder: "Hier ben ik met de kinderen
die God Mij heeft gegeven."
14 Omdat deze kinderen mensen van vlees en bloed zijn, is Hij mens geworden zoals
zij, om door zijn sterven de heerser over de dood – dat is de duivel – te onttronen.
15 Zo heeft Hij hen bevrijd, die wegens hun angst voor de dood hun leven lang als
slaven hadden geleefd.
16 Het is duidelijk dat Hij niet engelen te hulp schiet, maar de afstammelingen van
Abraham.
17 Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders en zusters gelijk worden,
om als een genadige, trouwe hogepriester in dienst van God vergeving van zonden tot
stand te brengen voor het volk.
18 Omdat Hij zelf heeft geleden toen Hij op de proef werd gesteld, is Hij in staat om
bij te staan wie ook op de proef gesteld worden.

3

1 Daarom, aan God toegewijde broeders en zusters, deelgenoten aan de hemelse
roeping, bedenk dat Jezus, de apostel en hogepriester van het geloof dat wij belijden,
2 trouw was aan Degene die Hem had aangesteld, zoals ook Mozes trouw dienst heeft
gedaan in heel Gods huis.
3 Maar zoals de bouwer van een huis meer eer krijgt dan het huis zelf, zo verdient
Jezus meer eer dan Mozes.
4 Ieder huis wordt door iemand gebouwd, maar de bouwer van alles is God.
5 Door trouw zijn taak als dienaar in heel Gods huis te vervullen, getuigde Mozes
van hetgeen later verkondigd zou worden.
6 Christus daarentegen is trouw als de Zoon die over het huis is aangesteld. En dat
huis zijn wij, als wij tenminste blijmoedig vasthouden aan de verwachting waarop we
zo fier zijn.
7 Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: "Als jullie vandaag zijn stem horen,
8 wees dan niet eigenzinnig, zoals bij de opstand in de woestijn, toen jullie Mij
uitdaagden.
9 Hoewel jullie voorouders mijn daden hadden gezien, daagden ze Mij uit en tergden
ze Mij,
10 veertig jaar lang. Daarom werd Ik kwaad op die mensen. Ik zei: 'Hun hart dwaalt
voortdurend af, in plaats van de weg te volgen die Ik wijs.'
11 Ik was zo kwaad dat Ik zwoer dat ze de rust die Ik aanbied nooit zouden ervaren."
12 Zorg er dus voor, broeders en zusters, dat niemand van jullie zich met een zondig,
ongelovig hart afkeert van de God die het leven geeft.

13 Moedig elkaar iedere dag aan, zolang we het nog over “vandaag” kunnen hebben,
opdat niemand van jullie zich door zonde laat misleiden en eigenzinnig wordt.
14 Wij mogen delen in alles wat van Christus is, als we tenminste tot het einde stevig
vasthouden aan onze aanvankelijke overtuiging.
15 Zoals er is gezegd: “Als jullie vandaag zijn stem horen, wees dan niet eigenzinnig.”
16 Wie waren het die in opstand kwamen hoewel ze Gods stem hadden gehoord?
Waren dat niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren vertrokken?
17 En op wie was God veertig jaar lang kwaad? Waren dat niet zij die hadden
gezondigd en van wie de lijken in de woestijn zijn achtergebleven?
18 En aan wie verklaarde God dat ze de rust die Hij aanbiedt niet zouden ervaren?
Waren dat niet zij die ongehoorzaam waren?
19 We zien dus dat ze die rust niet konden ervaren wegens hun ongeloof.

4

1 De belofte dat we de rust die God aanbiedt mogen ervaren is nog steeds van kracht.
Waak er dus over dat niemand van jullie alsnog blijkt tekort te schieten.
2 Want net als zij eertijds, hebben ook wij het goede nieuws gehoord. Het horen van
de boodschap heeft hen echter niet gebaat, omdat het horen bij hen niet gepaard ging
met geloof.
3 Wij die tot geloof gekomen zijn, hebben die rust wél ervaren. Het is zoals God heeft
gezegd: “Ik was zo kwaad dat Ik zwoer dat ze de rust die Ik aanbied nooit zouden
ervaren.” En dat terwijl Gods werk al sinds de schepping van de wereld af is.
4 Hij zegt ergens over de zevende dag: “En op de zevende dag vond God rust van al
het werk dat Hij gedaan had.”
5 Maar hier lezen we: “Ze zullen de rust die Ik aanbied nooit ervaren.”
6 De mogelijkheid om die rust te ervaren bestaat dus nog, maar zij die aanvankelijk
het goede nieuws over de rust hadden gehoord, mochten die niet ervaren.
7 Daarom heeft God opnieuw een dag aangeduid die als “vandaag” geldt. Zoals we
hebben gezien zei Hij veel later bij monde van David: “Als jullie vandaag zijn stem
horen, wees dan niet eigenzinnig.”
8 Als Jozua hun die rust zou hebben gegeven, dan zou God later niet over een tweede
kans hebben gesproken.
9 Er blijft dus een sabbatsrust beschikbaar voor Gods volk.
10 Want wie Gods rust heeft ervaren, mag rust vinden van het werk dat hij heeft
gedaan, zoals God rust vond van het werk dat Hij had gedaan.
11 Laten we daarom ons best doen om die rust te ervaren – laat niemand te gronde
gaan door het voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen dat de Israëlieten destijds
hebben gegeven.
12 Wat God zegt is namelijk levend, krachtig en scherper dan eender welk tweesnij-
dend zwaard. Het snijdt diep, tot waar zowel ziel en geest als gewrichten en merg
elkaar raken, en het kan onze diepste gedachten en motieven ontleden.
13 Niets van wat geschapen is, is voor Hem verborgen; het is allemaal open en bloot
zichtbaar voor Hem aan Wie we verantwoording zullen moeten afleggen.
14 Wij hebben een verheven hogepriester, die de hemel is binnengegaan: Jezus, de
Zoon van God. Laten we daarom vasthouden aan het geloof dat we belijden.
15 Wij hebben immers geen hogepriester die niet kan meevoelen met onze zwakhe-
den, maar een die in alle opzichten net als wij op de proef is gesteld, echter zonder te
zondigen.
16 Laten we daarom vrijmoedig de troon van de genadige God benaderen, opdat we,
telkens wanneer we hulp nodig hebben, mededogen en genade mogen ontvangen.

5

1 Iedere hogepriester wordt uit de mensen gekozen en wordt aangesteld om hen bij
God te vertegenwoordigen door geschenken en offers te brengen voor hun zonden.
2 Omdat de hogepriester zelf ook maar een zwak mens is, kan hij begrip opbrengen
voor wie uit onwetendheid iets verkeerds heeft gedaan.
3 Daarom moet hij niet enkel offers brengen voor de zonden van het volk, maar ook
voor zijn eigen zonden.
4 Niemand eigent zich die waardigheid toe; men wordt er door God voor geroepen,
zoals Aäron destijds.
5 Dit geldt ook voor Christus. Hij kende zichzelf niet de eer toe om hogepriester
te worden, het was God die tegen Hem zei: “Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je
verwekt.”
6 Elders zegt Hij: “Jij bent priester voor altijd, zoals Melchizedek.”
7 Toen Jezus nog op aarde was, bad en smeekte Hij onder luid geroep en onder tranen
tot de God die Hem van de dood kon redden. En Hij werd verhoord wegens zijn grote
eerbied voor God.
8 Hoewel Hij de Zoon van God was, moest Hij, door te lijden, ervaren wat
gehoorzaamheid betekent.
9 En toen Hij zijn einddoel had bereikt, werd Hij de bron van eeuwige redding voor
allen die Hem gehoorzamen,
10 omdat Hij door God was uitgeroepen tot hogepriester zoals Melchizedek dat was.
11 Hierover kunnen we veel meer zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen omdat
jullie zo traag van begrip zijn.
12 Jullie hadden allang leraars moeten zijn, maar in plaats daarvan hebben jullie
nood aan iemand die jullie opnieuw de eerste beginselen kan bijbrengen van de
dingen die God heeft geopenbaard. Jullie hebben melk nodig in plaats van vast
voedsel.
13 Ieder die van melk leeft, heeft nog niet geleerd wat goed en kwaad is; hij is nog
een baby.
14 Maar voor volwassenen is er vast voedsel; omdat zij hun inzicht door gebruik
hebben geoefend, kennen zij het onderscheid tussen goed en kwaad.

6

1 Laten we daarom de beginselen van het onderwijs over Christus achter ons laten
en ons volop richten op het volwassen-zijn. We gaan dus niet opnieuw het fundament
leggen, dat bestaat uit de bekering van het gedrag dat tot de dood leidt, en uit het geloof
in God,
2 evenals de leer over de doop, de handoplegging, de verrijzenis van de doden en de
eeuwige veroordeling.
3 Laten we dat dus doen, als God het toelaat.
4 Het is namelijk onmogelijk voor iemand wiens ogen zijn geopend en die van het
hemelse geschenk heeft geproefd, die deel heeft gekregen aan de Heilige Geest,
5 die van de goedheid van Gods woorden en de kracht van de toekomstige wereld
heeft geproefd,
6 en die vervolgens afvallig is geworden, om zijn bekering over te doen. Zo zou je
immers de Zoon van God opnieuw kruisigen en schande aandoen.
7 Land waarop dikwijls regen valt en dat voor de landbouwers nuttige gewassen
oplevert, wordt door God gezegend.
8 Maar als het doornen en distels voortbrengt, is het waardeloos en loopt het de kans
om vervloekt te worden en uiteindelijk te worden verbrand.

9 Beste vrienden, wij spreken wel zo, maar we zijn ervan overtuigd dat jullie iets
beters wacht – jullie redding.
10 God is niet onrechtvaardig; Hij zal niet vergeten wat jullie uit liefde voor Hem
hebben gedaan door je medechristenen keer op keer bij te staan.
11 Het is ons verlangen dat ieder van jullie tot het einde toe dezelfde ijver aan de dag
zal leggen en dat onze verwachting volkomen zal worden verwezenlijkt.
12 Word dus niet passief, maar neem een voorbeeld aan degenen die het beloofde
hebben verkregen door te geloven en geduldig te zijn.

13 Toen God zijn belofte aan Abraham deed, kon Hij niet zweren bij iemand die
belangrijker was dan Hij. Daarom zwoer Hij bij zichzelf:
14 “Ik zal je met zegeningen overladen en je talloze afstammelingen geven.”
15 En zo, door geduld te hebben, heeft Abraham het beloofde verkregen.
16 Mensen zweren altijd bij iemand die belangrijker is dan henzelf, en ieder
menselijk geschil kan worden beslecht door een verklaring met een eed te bekrachti-
gen.
17 En omdat God wilde dat zij die het beloofde zouden ontvangen er goed van
doordrongen zouden zijn dat zijn plan niet zou veranderen, bekrachtigde Hij zijn
belofte met een eed.
18 Voor ons die onze toevlucht hebben genomen tot de God die onmogelijk zou liegen,
vormen deze onherroepelijke eed en belofte een sterke aansporing om vast te houden
aan onze toekomstverwachting.
19 Die is als een anker voor onze ziel; ze ligt vast, is betrouwbaar en geeft toegang
tot de ruimte achter het tempelgordijn,
20 waar Jezus, die voor eeuwig een hogepriester als Melchizedek is geworden, vóór
ons en ten behoeve van ons is binnengegaan.

7

1 Het was deze Melchizedek – koning van Salem en priester van God, de Allerhoogste
– die Abraham tegemoet ging en zegende toen deze de koningen had verslagen.
2 Abraham gaf hem toen een tiende deel van de buit. Ten eerste betekent de naam
Melchizedek: koning die gerechtigheid brengt. Ten tweede is hij koning van Salem;
dat wil zeggen: koning die vrede brengt.
3 Zijn vader, moeder of stamboom worden niet vermeld en ook niet zijn geboorte of
overlijden. Daarin lijkt hij op de Zoon van God: hij blijft voor altijd priester.
4 Bedenk eens hoe belangrijk hij was: zelfs Abraham, de stamvader van ons volk,
gaf hem een tiende deel van zijn buit.
5 De Wet stipuleert dat de afstammelingen van Levi die priester worden, tienden
moeten heffen van het volk, dus van hun eigen mensen, hoewel die van Abraham
afstammen.
6 Maar deze man die niet van Levi afstamde, hief toch een tiende deel van Abraham,
aan wie de beloften waren gedaan, en zegende hem.
7 Zoals niemand ontkent, is het altijd de mindere die door de meerdere wordt
gezegend.
8 Gewoonlijk worden tienden geheven door sterfelijke mensen, maar in het geval
van Melchizedek wordt verklaard dat hij nog leeft.
9 Men kan zeggen dat Levi, die tienden ontving, zelf ook tienden heeft betaald via
Abraham,
10 aangezien hij zich nog in Abrahams lichaam bevond toen Melchizedek Abraham
tegemoet ging.

11 Als het Levitische priesterschap, waaronder het volk Israël de Wet had ontvangen,
volmaakt geweest zou zijn, dan zou er toch geen nood zijn aan de komst van een
andere priester, die is zoals Melchizedek en niet zoals Aäron?
12 Want een wijziging van het priesterschap vereist ook een wijziging van de
wetgeving.
13 Die andere priester over Wie het hier gaat, behoorde tot een andere stam.
Niemand van die stam heeft ooit dienstgedaan bij het altaar.
14 Het is duidelijk dat onze Heer afstamde van Juda, en over die stam heeft Mozes
niets gezegd in verband met priesters.
15 Maar het wordt nog duidelijker wanneer we bedenken dat Hij, de andere priester
die gekomen is, op Melchizedek lijkt.
16 Hij is niet priester geworden op basis van een regel die menselijke afstamming
vereist, maar door de kracht van zijn onvergankelijk leven.
17 Er wordt namelijk over Hem verklaard: “Jij bent priester voor altijd, zoals
Melchizedek.”
18 Er wordt dus een eerder voorschrift afgeschaft omdat het niet doeltreffend of
nuttig is –
19 de Wet heeft immers in geen enkel opzicht het volkomene gebracht – en vervangen
door de verwachting van iets beters.
20 Dit is trouwens niet gebeurd zonder dat er een eed werd gezworen. Anderen zijn
priester geworden zonder dat er sprake was van een eed.
21 Jezus daarentegen werd priester met een eed, toen van Hem werd gezegd: “De
Heer heeft gezworen en Hij zal het niet herroepen: Jij bent priester voor altijd.”
22 Daarom staat Jezus garant voor een beter verbond.
23 Er zijn veel Levitische priesters geweest; omdat ze stierven konden zij hun dienst
niet voortzetten.
24 Maar omdat Jezus er altijd zal zijn, blijft Hij voor altijd priester.
25 Daarom is Hij volkomen in staat om de mensen te helpen die via Hem God
benaderen; Hij is immers altijd in leven om voor hen te pleiten.
26 Hij is het soort hogepriester dat wij nodig hadden: zuiver, schuldloos en
onbedorven, anders dan de zondige mensen en verheven tot de hoogste plaats in de
hemel.
27 In tegenstelling tot de andere hogepriesters hoeft Hij niet elke dag offers te
brengen, eerst voor zijn eigen zonden en vervolgens voor die van het volk. Toen Hij
zichzelf offerde, deed Hij dat immers eens en voor altijd.
28 De mensen die op grond van de Wet als hogepriesters zijn aangesteld, zijn zwak,
maar de Zoon is aangesteld op grond van de eed die na de Wet kwam, en Hij is de
eeuwige, volmaakte hogepriester.

8

1 Wat we tot nu toe hebben besproken komt hierop neer: we hebben een hoge-
priester die aan de rechterzijde van de koningstroon in de hemel heeft plaatsgenomen,
2 en die dienstdoet in het heiligdom, de ware tabernakel, de tent die niet door
mensen maar door de Heer is opgericht.
3 Iedere hogepriester wordt aangesteld om geschenken en offers te brengen, en ook
deze Hogepriester moest iets hebben om te offeren.
4 Als Hij op aarde zou zijn, zou Hij zelfs geen priester zijn, want hier zijn al priesters
die offers brengen volgens de voorschriften van de Wet.
5 Zij vereren een kopie, een schaduw van de hemelse werkelijkheid. Daarom is tegen
Mozes gezegd, toen hij de tabernakel zou inrichten: “Zorg ervoor dat je alles maakt
volgens het voorbeeld dat op de berg aan je is getoond.”

6 In feite heeft Jezus een belangrijker taak gekregen, als bemiddelaar van een beter
verbond dat gebaseerd is op betere beloften.
7 Als met het eerste verbond niets mis zou zijn, dan zou er geen reden zijn om naar
iets anders te zoeken.
8 Maar God berispt de Israëlieten met de woorden: “Er komt een tijd, zegt de Heer,
dat Ik een nieuw verbond sluit met het volk van Israël en met het volk van Juda.
9 Het zal niet zijn zoals het verbond dat Ik met hun voorouders sloot, toen Ik hen bij
de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond niet nageleefd
en daarom heb Ik Me van hen afgekeerd, zegt de Heer.
10 Maar dit is het verbond dat Ik met het volk Israël zal sluiten, zegt de Heer: Ik zal
mijn wetten in hun verstand leggen en in hun hart schrijven; Ik zal hun God zijn en
zij zullen mijn volk zijn.
11 Niemand zal zijn volksgenoot meer hoeven onderrichten of tegen zijn verwanten
hoeven zeggen: ‘Leer de Heer kennen’, want iedereen – van de geringste tot de
aanzienlijkste – zal Mij kennen.
12 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun zonden denken.”
13 Door dit verbond nieuw te noemen, heeft Hij het eerste verouderd verklaard, en
wat verouderd is en zijn tijd heeft gehad, zal spoedig verdwijnen.

9

1 Het eerste verbond bevatte voorschriften voor de rituelen en ook een aards
heiligdom.
2 Er werd namelijk een tabernakel ingericht en in de voorste ruimte daarvan stonden
de kandelaar en de tafel met het gewijde brood; deze ruimte wordt het Heilige
genoemd.
3 Achter het tweede gordijn bevond zich een tweede ruimte; deze wordt het
Allerheiligste genoemd.
4 Hier stonden het gouden reukofferaltaar en de Ark van het Verbond. De Ark was
volledig met goud overtrokken en bevatte een kruik met manna, de staf van Aäron die
gebloeid had en de schrijftabletten met de tekst van het verbond.
5 Boven de ark bevonden zich de cherubs; zij staan symbool voor Gods hemelse
pracht. Hun vleugels overschaduwden het deksel van de ark, dat symbool staat voor
de verzoening. Maar op deze zaken kunnen we nu niet dieper ingaan.
6 In de aldus ingerichte tabernakel gingen de priesters keer op keer de eerste ruimte
binnen om de rituelen uit te voeren.
7 Enkel de hogepriester ging de tweede ruimte binnen; dat gebeurde eenmaal per
jaar. Hij nam altijd bloed mee, dat hij offerde voor zichzelf en voor de zonden die het
volk had begaan zonder het te beseffen.
8 Hiermee maakt de Heilige Geest duidelijk dat de toegang tot het ware heiligdom
nog niet is opengesteld zolang de eerste tabernakel nog dienstdoet.
9 De eerste tabernakel staat symbool voor wat er vandaag gebeurt: er worden allerlei
offers gebracht, maar die kunnen het geweten van de persoon die de offers brengt niet
volkomen zuiveren.
10 De voorschriften betreffen enkel uiterlijke zaken – voedsel, drank en verschillende
rituele wassingen – en ze blijven van kracht tot het tijdstip waarop een nieuw stelsel
wordt ingevoerd.
11 Maar nu is Christus verschenen, als hogepriester van het goede dat zou komen.
Hij is de betere, volmaakte tabernakel doorgegaan, die niet door mensenhanden is
gemaakt en niet tot deze schepping behoort.

12 Hij heeft onze redding bewerkstelligd door eens en voor altijd het heiligdom
binnen te gaan – niet met bloed van bokken en jonge stieren maar met zijn eigen
bloed.
13 Het bloed van bokken en stieren en de besprenkeling met de as van een jonge koe
reinigen wie lichamelijk onrein is.
14 Maar het bloed van Christus – Hij die zich door middel van de eeuwige Geest aan
God aanbood als een smetteloos offer – zuivert ons geweten van het gedrag dat tot de
dood leidt, zodat we de levende God kunnen dienen.
15 Daarom is Christus de bemiddelaar van een nieuw verbond en mogen zij die
geroepen zijn, de beloofde eeuwige erfenis ontvangen. Hij is namelijk gestorven om
ons te verlossen van de overtredingen die onder het eerste verbond zijn begaan.
16 Een testament vereist dat de dood van de erflater wordt vastgesteld.
17 Het testament kan pas worden uitgevoerd wanneer de erflater gestorven is; het
wordt niet uitgevoerd zolang hij nog in leven is.
18 Daarom is ook het eerste verbond niet ingegaan zonder dat er bloed is gevloeid.
19 Nadat Mozes alle geboden die onder de Wet vallen aan heel het volk had
verkondigd, nam hij het bloed van jonge stieren en bokken, samen met water, felrode
wol en hyssop, en besprenkelde daarmee zowel de boekrol zelf als heel het volk,
20 terwijl hij zei: “Dit is het bloed van het verbond dat Hij aan jullie oplegt.”
21 Met dat bloed besprenkelde Mozes ook de tabernakel en alle voorwerpen die voor
de rituelen werden gebruikt.
22 De Wet stipuleert dat bijna alles met bloed moet worden gereinigd en dat er geen
vergeving is zonder dat er bloed wordt vergoten.
23 De kopieën van wat zich in de hemel bevindt moesten dus op deze wijze worden
gereinigd, maar voor de hemelse zaken waren betere offers nodig.
24 Het heiligdom dat Christus is binnengegaan was geen door mensen gemaakte
kopie van het ware heiligdom, maar de hemel zelf. Daar is Hij namens ons voor God
verschenen.
25 Ook hoeft Hij zichzelf niet steeds opnieuw te offeren, zoals de hogepriester die
ieder jaar het Allerheiligste binnenging met het bloed van een dier.
26 Anders had Christus sinds het begin van de wereld vele malen moeten lijden.
Nee, Hij is eenmalig verschenen, aan het einde van de tijd, om met de zonde komaf te
maken door zichzelf te offeren.
27 Het staat vast dat mensen eenmaal moeten sterven en vervolgens het Oordeel
moeten ondergaan.
28 En het is even zeker dat Christus, die zichzelf eenmalig heeft geofferd om de
zonden van velen op zich te nemen, een tweede maal zal verschijnen; niet om de
zonde op zich te nemen maar om de mensen die naar Hem uitkijken te redden.

10

1 De Wet toont slechts een schaduw van de goede dingen die komen, niet hun ware
gedaante. Wie God wil benaderen, kan daarom niet volkomen worden vergeven op
basis van de offers die ieder jaar opnieuw worden gebracht.
2 Anders zouden de mensen wel gestopt zijn met die offers; ze zouden dan eens en
voor altijd vergeven zijn en zich dus niet meer schuldig voelen over hun zonden.
3 Maar in feite vormen die offers een jaarlijkse herinnering aan hun zonden.
4 Het bloed van stieren en bokken kan geen zonden uitwissen.
5 Daarom zei Christus, toen Hij naar de wereld kwam: “U wilde geen offers en
geschenken, maar U heeft Mij een lichaam geschonken.
6 U verheugde zich niet over brand- en schuldoffers.

7 Toen zei Ik: Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te doen wat U wil, o God, zoals over
Mij in de boekrollen staat."
8 Eerst zegt Hij: "U wilde geen offers en geschenken; U verheugde zich niet over
brand- en reinigingsoffers", hoewel deze offers worden gebracht in overeenstemming
met de Wet.
9 Vervolgens zegt Hij: "Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te doen wat U wil." Hij schaft
dus het eerste af om het tweede in te stellen.
10 Overeenkomstig Gods wil zijn wij dus eens en voor altijd zuiver gemaakt doordat
Jezus Christus zijn lichaam heeft geofferd.
11 Iedere andere priester staat dag na dag bij het altaar om keer op keer dezelfde
offers te brengen, die echter nooit de zonden kunnen uitwissen.
12 Jezus Christus bracht daarentegen één offer voor onze zonden en nam vervolgens
plaats aan Gods rechterzijde.
13 Daar wacht Hij totdat zijn vijanden aan Hem onderworpen zijn.
14 Met een enkel offer heeft Hij voor altijd volkomen vergeving voor ons tot stand
gebracht die zuiver zijn gemaakt.
15 Ook de Heilige Geest getuigt daarvan, want Hij zegt eerst:
16 "Dit is het verbond dat Ik na die tijd met hen zal sluiten, zegt de Heer: Ik zal mijn
wetten in hun verstand leggen en in hun hart schrijven,
17 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun zonden denken."
18 En als de zonden zijn vergeven, hoeft er geen offer meer voor worden gebracht.
19 Broeders en zusters, omdat Jezus' bloed vergoten is, mogen we vrijmoedig het
Allerheiligste binnengaan.
20 Doordat Hij zijn lichaam offerde, verleende Hij ons toegang tot voorbij het
tempelgordijn – tot het nieuwe leven.
21 Hij is hogepriester in Gods huis.
22 Laten we daarom God benaderen met een oprecht hart en in de zekerheid die het
geloof ons biedt, met een hart dat – omdat het besprenkeld is – vrij is van zondebesef,
en met een lichaam dat met zuiver water is gewassen.
23 Laten we onverminderd trouw blijven aan onze getuigenis over de verwachting
waarin wij leven. We weten immers dat Hij die beloofd heeft, trouw is.
24 Laten we ook bedenken hoe we elkaar kunnen aanmoedigen om liefdevolle, goede
daden te doen.
25 En laten we niet van onze samenkomsten wegblijven – zoals de gewoonte van
sommigen is – maar elkaar nog meer aanmoedigen, vooral nu jullie de Dag van de
Heer zien naderen.
26 Want als we bewust blijven zondigen nadat we de waarheid hebben leren kennen,
is er geen offer meer waarmee we vergeving van zonden kunnen verkrijgen.
27 Dan kunnen we enkel nog angstig wachten op het Oordeel en op het laaiende vuur
dat Gods vijanden zal verteren.
28 Wie de Wet van Mozes afwees, werd zonder pardon omgebracht op basis van de
verklaringen van twee of drie getuigen.
29 Maar wie de Zoon van God minacht, wie respectloos omgaat met het bloed van
het verbond waardoor zijn schuld is weggenomen, wie de Geest die hem genade heeft
verleend beledigt, verdient een veel zwaardere straf.
30 We weten immers Wie het is die heeft gezegd: "Mij komt de wraak toe, Ik zal het
vergelden", en ook: "de Heer zal het oordeel over zijn volk vellen."
31 Het is vreselijk om in de handen te vallen van de God die leeft.
32 Denk terug aan vroeger, toen God jullie de ogen had geopend, toen jullie
standhielden ondanks het zware leed dat jullie moesten doorstaan.

33 Soms werden jullie in het openbaar beledigd en mishandeld, soms verleenden
jullie bijstand aan wie zo behandeld werd.
34 Jullie leefden mee met wie gevangen zat en jullie aanvaardden blijmoedig dat
je bezittingen werden afgenomen, in het besef dat jullie beschikken over een beter,
blijvend bezit.
35 Laat je vrijmoedigheid dus niet varen, want die zal volop worden beloond.
36 Jullie hebben volharding nodig om – na te hebben gedaan wat God van je wil –
het beloofde te ontvangen.
37 Immers: “Nog heel even, dan komt Hij die zal komen; Hij zal niet lang meer
wegblijven.
38 Wie in mijn ogen rechtvaardig is, zal het leven ontvangen door middel van het
geloof, maar als iemand afhaakt, ben Ik ontevreden over hem.”
39 Wij behoren niet tot de mensen die afhaken en ten onder gaan, maar tot diegenen
die geloven en zo het leven bemachtigen.

11

1 Geloof is zeker zijn van hetgeen we verwachten, overtuigd zijn van zaken die we
niet zien.
2 Het is om hun geloof dat onze voorouders werden geprezen.
3 Door het geloof begrijpen wij dat het heelal is gemaakt doordat God sprak, en dat
het zichtbare dus is ontstaan uit het niet-zichtbare.
4 Door zijn geloof bracht Abel een offer aan God dat gepaster was dan dat van Kaïn.
Wegens zijn geloof werd hij rechtvaardig verklaard: God aanvaardde wat Abel Hem
gaf. En door zijn geloof spreekt Abel nog altijd, hoewel hij dood is.
5 Door zijn geloof werd Henoch weggenomen, zodat hij niet moest sterven. Hij bleek
onvindbaar, want God had hem weggenomen. Vooraleer hij werd weggenomen, had
God verklaard dat Hij tevreden over hem was.
6 Als wij niet geloven, kan God onmogelijk tevreden over ons zijn, want wie Hem wil
benaderen moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij beloont wie Hem zoekt.
7 Door zijn geloof bouwde Noach, toen hij werd gewaarschuwd over een gevaar
dat nog niet zichtbaar was, uit eerbied voor God de ark waarin zijn gezin gered zou
worden. Zo veroordeelde hij de wereld en kreeg hij deel aan de vrijspraak van schuld
op grond van het geloof.
8 Door zijn geloof vertrok Abraham, toen hij werd geroepen, gehoorzaam naar een
plaats die God hem en zijn erfgenamen zou geven. Hij vertrok zonder te weten
waarheen.
9 Door zijn geloof verbleef hij als vreemdeling in het land dat hem beloofd was. Hij
woonde in tenten, net als Isaak en Jakob, zijn erfgenamen op wie deze belofte ook van
toepassing was.
10 Hij keek namelijk uit naar de stad met fundamenten – de stad waarvan God de
architect en de bouwer is.
11 Door haar geloof kon Sara zwanger worden, hoewel ze daar reeds te oud voor
was; zij vertrouwde er namelijk op dat God zijn belofte zou waarmaken.
12 Daardoor kreeg één man, die al bijna dood was, zoveel afstammelingen als er
sterren aan de hemel staan – een nageslacht zo ontelbaar als het zand op het zeestrand.
13 Al deze mensen zijn vol geloof gestorven; ze hebben niet ontvangen wat hun
was beloofd, maar ze zagen het van ver, verwelkomden het, verheugden zich erop
en erkenden dat ze vreemdelingen waren die niet op aarde thuishoorden.
14 Door die erkenning maakten ze duidelijk dat ze op zoek waren naar een thuis.
15 Daarmee bedoelden ze niet het land waaruit ze afkomstig waren, want dan
hadden ze gewoon kunnen terugkeren als ze heimwee hadden.

16 Nee, ze verlangden naar een betere thuis, in de hemel. Daarom schaamt God zich
er niet voor hun God te worden genoemd. Hij heeft zelfs een stad voor hen gebouwd.
17 Door zijn geloof was Abraham bereid Isaak – zijn enige zoon, die God hem had
beloofd en die hij van Hem had ontvangen – te offeren toen God hem op de proef
stelde.
18 Er was tegen Abraham gezegd: “De afstammelingen van Isaak zullen jouw
afstammelingen worden genoemd”.
19 Abraham was ervan overtuigd dat God de doden tot leven kon wekken en hij kreeg
Isaak bij wijze van spreken uit de dood terug.
20 Door zijn geloof sprak Isaak zegeningen over Jakob en Esau uit met betrekking tot
de toekomst.
21 Door zijn geloof sprak Jakob, toen hij op sterven lag, zegeningen uit over de twee
zonen van Jozef en aanbad hij God, steunende op de knop van zijn staf.
22 Door zijn geloof sprak Jozef, tegen het einde van zijn leven, over de uittocht van
het volk Israël uit Egypte en gaf hij aan wat er met zijn stoffelijk overschot gedaan
moest worden.
23 Door hun geloof konden de ouders van Mozes hem na zijn geboorte drie maanden
lang verborgen houden; zij zagen dat hij een bijzonder kind was en waren niet bang
voor de bevelen van de farao.
24 Door zijn geloof weigerde Mozes, toen hij volwassen was geworden, door te gaan
voor de zoon van Farao's dochter.
25 Hij besloot dat hij liever slecht werd behandeld, samen met Gods volk, dan te
genieten van het tijdelijke plezier dat de zonde biedt.
26 Hij beschouwde het lijden van de Messias als waardevoller dan de rijkdom van
Egypte, omdat hij uitkeek naar de beloning.
27 Door zijn geloof verliet hij Egypte zonder bang te zijn voor de woede van de farao;
hij hield vol, alsof hij Hem had gezien die men niet kan zien.
28 Door zijn geloof stelde hij het Pesach in; hij liet de deurposten met bloed bestrijken
opdat de engel die de dood brengt de eerstgeboren kinderen van de Israëlieten zou
sparen.
29 Door hun geloof trokken de Israëlieten door de Rode Zee alsof het droog land was,
maar toen de Egyptenaren dat ook probeerden verdronken zij.
30 Door het geloof zijn de muren van Jericho ingestort nadat de Israëlieten er zeven
dagen lang omheen waren getrokken.
31 Door haar geloof werd Rachab, de prostituee die gastvrijheid had verleend aan de
verkenners, gespaard toen haar ongehoorzame stadsgenoten werden omgebracht.
32 Wat zal ik nog meer vertellen? Het ontbreekt mij aan tijd om te vertellen over
Gideon, Barak, Simson, Jefta, David, Samuel en de profeten.
33 Zij hebben door hun geloof koninkrijken verslagen, het recht toegepast, en
verkregen wat hen beloofd was. Ze hebben leeuwenmuilen toegeklemd,
34 laaiende vuren gedoofd en zijn aan de dood door het zwaard ontsnapt. Hun
zwakheid werd kracht, ze werden sterk in de strijd en verjoegen vijandelijke legers.
35 Vrouwen kregen hun doden terug doordat die verrezen. Anderen werden
gemarteld en weigerden hun invrijheidstelling, om zo iets beters te bemachtigen,
namelijk hun verrijzenis.
36 Weer anderen kregen te maken met vernedering en geseling, zelfs met arrestatie
en gevangenschap.
37 Ze werden gestenigd, doormidden gezaagd of met het zwaard omgebracht;
ze zwierven rond in schapenvachten en geitenvellen; ze leden gebrek en werden
vervolgd en mishandeld.

38 Ze waren te goed voor deze wereld; ze dwaalden rond in woestijnen en in de
bergen; ze leefden in grotten en holen onder de grond.
39 Al deze mensen werden wel geprezen om hun geloof, maar hebben niet ontvangen
wat hun was beloofd.
40 Omdat God iets beters voor ons had voorzien, konden zij, zonder ons, de vervulling
van Gods belofte nog niet meemaken.

12

1 Zoals we hebben gezien, worden we omringd door een grote menigte getuigen.
Laten we ons daarom ontdoen van elke last die ons hindert, meer bepaald de zonde,
en vastbesloten de wedren lopen die voor ons ligt.
2 Laten we daarbij onze blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooier
van ons geloof. Wegens de vreugde die voor Hem lag, verdroeg Hij het kruis, zonder
zich om de schande te bekommeren, en nam Hij plaats aan Gods rechterzijde, op de
troon.
3 Bedenk hoeveel tegenstand van zondaars Hij heeft verdragen; zo verlies je niet de
moed en de wilskracht.
4 In jullie worsteling met de zonde hebben jullie nog niet weerstand geboden tot het
uiterste.
5 Zijn jullie vergeten hoe God jullie aanspoort als zijn zonen? “Mijn zoon, neem de
terechtwijzing door de Heer niet te licht op, raak niet ontmoedigd wanneer je door
Hem wordt vermaand.
6 Want de Heer wijst terecht wie Hij liefheeft; Hij bestraft ieder die Hij als zijn zoon
aanvaardt.”
7 Wat jullie moeten doorstaan is bedoeld als terechtwijzing. God behandelt jullie als
zonen. En welke zoon wordt niet door zijn vader terechtgewezen?
8 Als jullie niet zouden worden terechtgewezen, dan zouden jullie onwettige
kinderen zijn, geen erkende zonen.
9 Bovendien, als we zelfs onze aardse vaders respecteerden toen die ons
terechtwezen, dan moeten we ons des te meer schikken naar onze hemelse Vader en
zo het leven bemachtigen.
10 Onze aardse vaders hebben ons korte tijd naar best vermogen terechtgewezen,
maar Hij doet het voor onze bestwil, opdat wij deel mogen krijgen aan zijn heiligheid.
11 Alle terechtwijzing lijkt op het moment zelf geen vreugde maar verdriet op te
leveren, maar naderhand levert het voor wie ervan leert een oogst van vrede en
rechtvaardigheid op.
12 Versterk dus je slappe handen en knikkende knieën,
13 en bewandel rechte paden, zodat je niet nog zwakker maar gezonder wordt.
14 Streef naar vrede met alle mensen en naar een zuiver leven; wie dat niet doet, zal
immers de Heer niet onder ogen kunnen komen.
15 Zie erop toe dat niemand Gods genade loslaat en uitgroeit van een bittere scheut
tot een gifplant die velen kwelt en besmet.
16 Laat dus niemand bij jullie zich bezighouden met seksueel wangedrag of
goddeloos gedrag, zoals Esau, die voor een enkele maaltijd zijn eigen erfrecht als
oudste zoon verkocht.
17 Zoals jullie weten werd hij later afgewezen, toen hij de zegen probeerde te
bemachtigen; hij kon geen manier vinden om het gebeurde ongedaan te maken,
hoewel hij er onder tranen naar zocht.
18 Jullie zijn niet genaderd tot iets tastbaars – een berg die in brand staat en in
duisternis gehuld is en waar het dondert en stormt.
19 Er schalt geen trompet en er klinkt geen stem zoals destijds, toen zij die het
hoorden smeekten om niet langer te worden toegesproken.

20 Zij vonden hetgeen hun werd opgelegd ondraaglijk, want zelfs een dier dat de
berg zou aanraken, moest worden gestenigd.
21 Wat zij zagen was zo angstwekkend dat Mozes zei: “Ik sidder van angst”.
22 Nee, jullie zijn genaderd tot de berg Sion, de stad van de God die leven geeft, het
hemelse Jeruzalem, een bijeenkomst van ontzaglijk veel engelen,
23 een feestelijk samenzijn van mensen die het eerstgeboorterecht hebben ontvan-
gen, die in de hemel zijn ingeschreven. Jullie zijn genaderd tot God, de rechter van alle
mensen, en tot de geesten van hen die met God in het reine zijn en de volmaaktheid
hebben bereikt.
24 Jullie zijn genaderd tot Jezus, de bemiddelaar van het nieuwe verbond, en tot het
zuiverende bloed dat duidelijker spreekt dan het bloed van Abel.
25 Zie erop toe dat je niet weigert te luisteren naar de God die spreekt. Want als
anderen niet zijn ontkomen toen ze weigerden te luisteren naar de God die hen
waarschuwde op aarde, dan zullen wij zeker niet ontkomen als wij weigeren te
luisteren naar de God die ons waarschuwt vanuit de hemel.
26 Destijds deed zijn stem de aarde beven, maar nu heeft Hij beloofd: “Nog eenmaal
zal Ik niet enkel de aarde maar ook de hemel doen beven”.
27 Dit “nog eenmaal” duidt erop dat hetgeen geschapen is door die beving zal vergaan,
zodat enkel het onwankelbare overblijft.
28 Laten we, nu we een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, onze dankbaarheid
tonen door God te aanbidden op een wijze die Hij goedkeurt: met eerbied en ontzag.
29 Immers: onze God “is als een vuur dat alles verteert”.

13

1 Laten wij, als broeders en zusters, elkaar liefdevol blijven behandelen.
2 Laten we ook gastvrij blijven voor vreemden, want zo hebben sommigen zonder
het te beseffen gastvrijheid betoond aan engelen.
3 Bekommer je om de gevangenen alsof je samen met hen gevangen zit, en om wie
mishandeld wordt alsof het je eigen lichaam betreft.
4 Laat bij iedereen het huwelijk in ere worden gehouden; deel het bed enkel
met je huwelijkspartner, want God zal de mensen die overspelig en ontuchtig zijn
veroordelen.
5 Houd je leven vrij van geldzucht; wees tevreden met hetgeen je hebt, want Hij heeft
gezegd: “Ik zal je nooit alleen laten, Ik zal je nooit negeren.”
6 Daarom kunnen we vol goede moed zeggen: “De Heer is mijn helper, ik ben niet
bang; wat zouden mensen mij kunnen aandoen?”
7 Denk aan jullie voormalige leiders, zij die de boodschap van God aan jullie hebben
doorgegeven. Overweeg hoe ze hebben geleefd en hoe ze zijn gestorven en neem een
voorbeeld aan hun geloof.
8 Jezus Christus is gisteren en vandaag en voor altijd dezelfde.
9 Laat je niet van de wijs brengen door allerlei vreemde leer. Het is goed voor het
hart om te worden gesterkt door genade, maar zij die van voedingsregels hetzelfde
verwachtten hebben daar geen baat bij gevonden.
10 Wij hebben een altaar waarvan zij die in de tabernakel dienstdoen niet mogen
eten.
11 De kadavers van de dieren waarvan het bloed door de hogepriester het heiligdom
werd binnengebracht, werden buiten het kamp verbrand.
12 Ook Jezus is buiten de stadspoort gestorven, om met zijn eigen bloed de schuld
van het volk weg te nemen.
13 Laten wij dus het tentenkamp verlaten en ons bij Hem voegen, om te delen in de
schande die Hij droeg.

14 Wij hebben hier geen blijvende woonplaats, wij kijken uit naar de toekomstige
stad.
15 Laten we dus met Jezus' hulp voortdurend onze dankgebeden aan God offeren –
zij zijn de vrucht van lippen die belijden dat we bij Hem horen.
16 En laten we niet nalaten goed te doen en elkaar te helpen, want dat is het soort
offer waarover God tevreden is.
17 Heb vertrouwen in je leiders: aanvaard hun gezag. Het is hun taak om over jullie
ziel te waken en ze zullen daarvoor verantwoording moeten afleggen. Zorg er dus
voor dat ze hun taak met vreugde kunnen uitvoeren en bezorg hun geen verdriet,
want bij dat laatste zouden jullie geen baat hebben.
18 Bid voor ons; wij hebben er vertrouwen in dat ons geweten zuiver is, want we
proberen ons in alle opzichten goed te gedragen.
19 In het bijzonder spoor ik jullie aan te blijven bidden dat ik spoedig opnieuw bij
jullie zal kunnen komen.
20 De God die vrede geeft, heeft de grote schaapherder, onze Heer Jezus, uit de dood
teruggebracht door het bloed van het eeuwig verbond.
21 Ik wens jullie toe dat Hij jullie zal voorzien van al het goede dat jullie nodig hebben
om te doen wat Hij wil, en dat Hij door middel van Jezus Christus in jullie leven zal
doen wat Hem bevalt. Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
22 Broeders en zusters, ik heb jullie in het kort geschreven om jullie aan te moedigen.
Neem deze brief ter harte!
23 Hierbij laat ik jullie weten dat onze broeder Timoteüs is vrijgelaten. Als hij spoedig
komt, zal ik samen met hem bij jullie op bezoek komen.
24 Groet al jullie leiders. De christenen in Italië groeten jullie.
25 Ik wens jullie allen Gods genade toe.

De brief van Jakobus

1 Van: Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus.
Aan: de twaalf stammen in de diaspora. Gegroet!
2 Broeders en zusters, beschouw het als grote vreugde wanneer je allerlei beproevingen doormaakt,
3 want je weet dat de beproeving van je geloof volharding voortbrengt.
4 Zorg ervoor dat die volharding volledig kan doorwerken, opdat je volwassen en volgroeid zal zijn, zonder tekortkomingen.
5 Als het iemand van jullie aan praktische wijsheid ontbreekt, moet hij erom vragen aan God, want God geeft aan iedereen, onvoorwaardelijk en zonder verwijten. Hij zal ook hem die wijsheid geven.
6 Maar hij moet vragen vanuit geloof, zonder te twijfelen, want wie twijfelt is als een golf in de zee: hij wordt heen en weer geslingerd.
7 Wie twijfelt moet niet verwachten dat hij iets van de Heer zal ontvangen,
8 want hij is een wispelturig mens, onstandvastig in alles wat hij doet.
9 Christenen met een geringe sociale status behoren zich gelukkig te prijzen om hun hoge positie,
10 en rijke christenen om hun geringheid – omdat ze zo vergankelijk zijn als veldbloemen.
11 Immers, wanneer de verzengende zon opkomt, verdort het gras en valt de bloem af zodat haar schoonheid vergaat. Zo is het ook met de rijke: hij sterft terwijl hij druk bezig is.
12 Wie volhardt wanneer hij beproevingen ondergaat is gezegend, want wie de proef heeft doorstaan wordt bekroond met het leven dat God heeft beloofd aan de mensen die Hem liefhebben.
13 Laat niemand die in verleiding komt, zeggen dat hij door God in verleiding wordt gebracht. God wordt namelijk niet door het kwaad in verleiding gebracht en Hij brengt zelf ook niemand in verleiding.
14 Iedereen wordt door zijn eigen begerigheid in verleiding gebracht wanneer hij zich laat lokken en bekoren.
15 Wanneer die begerigheid is bevrucht, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.
16 Vergis je niet, mijn geliefde broeders en zusters:
17 iedere goede gave, ieder volmaakt geschenk, komt van boven. Het daalt neer van de Vader van de zon, maan en sterren, bij wie geen zweem van verandering is; Hij blijft altijd dezelfde.
18 Hij heeft ervoor gekozen ons het nieuwe leven te schenken via de verkondiging van de waarheid; daardoor zijn we de eerste oogst in zijn schepping geworden.
19 Jullie moeten weten, mijn geliefde broeders en zusters, dat ieder mens snel bereid moet zijn om te luisteren, maar niet snel moet willen spreken en ook niet snel kwaad moet worden,
20 want menselijke woede leidt niet tot de rechtvaardigheid die God van ons verlangt.
21 Ontdoe je dus van alle vuil en wildgroei aan slechtheid, en ontvang zachtmoedig de boodschap die als een zaadje in jullie is geplant en je leven kan redden.
22 Naar die boodschap moet je niet alleen luisteren, je moet er ook naar leven; anders misleid je jezelf.
23 Want wie de boodschap van God hoort maar niet doet wat Hij zegt, is als iemand die zijn gezicht in een spiegel bekijkt,

24 en die, nadat hij zichzelf zorgvuldig heeft bekeken, weggaat en meteen vergeet
hoe hij eruitziet.
25 Wie daarentegen de volmaakte wet, de wet die bevrijdt, voortdurend aandachtig
bestudeert – wie geen vergeetachtige luisteraar is, maar het geleerde toepast – zal
worden gezegend in hetgeen hij doet.
26 Iemand die vindt dat hij zijn geloof in praktijk brengt maar zijn tong niet in
bedwang houdt, bedriegt zichzelf en zijn geloofspraktijk is waardeloos.
27 De geloofspraktijk die door God als zuiver en onberispelijk wordt beschouwd is:
wezen en weduwen in nood bijstaan en je niet door de wereld laten bederven.

2

1 Mijn broeders en zusters, jullie geloof in onze hemelse Heer Jezus Christus staat
geen discriminatie toe.
2 Stel dat er iemand naar jullie samenkomst komt die een gouden ring en prachtige
kledij draagt, en ook een arme in schamele kleren.
3 Als jullie dan veel aandacht besteden aan de persoon in prachtige kledij, door te
zeggen: ‘Gaat u hier zitten, op deze goede plaats’, terwijl jullie tegen de arme zeggen:
‘Ga jij daar staan, of kom aan mijn voeten zitten’,
4 dan discrimineren jullie toch? Dan zijn jullie toch rechters met verkeerde motieven
geworden?
5 Luister, mijn geliefde broeders en zusters, heeft God de armen van deze wereld
niet uitgekozen om rijk te zijn in het geloof en om deel te krijgen aan het koninkrijk
dat Hij heeft beloofd aan wie Hem liefhebben?
6 Maar jullie vernederen de arme. Zijn het niet de rijken die jullie onderdrukken en
jullie voor het gerecht slepen?
7 Zijn zij het niet die de verheven naam die jullie dragen belasteren?
8 Als je de wet van Gods koninkrijk naleeft zoals die in de Schriften is vervat – heb
je naaste lief zoals je jezelf liefhebt – dan handel je juist.
9 Maar als je discrimineert, zondig je en word je door de Wet als overtreder
beschouwd.
10 Immers, wie zich aan de hele Wet houdt maar op één punt struikelt, is volledig
schuldig.
11 Hij die zei: “Pleeg geen echtbreuk”, heeft immers ook gezegd: “Pleeg geen moord”.
Dus als je bijvoorbeeld geen echtbreuk maar wel moord pleegt, ben je een overtreder
van de Wet geworden.
12 Jullie moeten dus spreken en handelen als mensen die worden beoordeeld op
grond van de wet die bevrijdt.
13 In het Oordeel zal er namelijk geen mededogen zijn voor wie geen mededogen
heeft betoond. Mededogen is echter sterker dan het Oordeel.
14 Wat baat het, mijn broeders en zusters, als iemand gelovig zegt te zijn maar als
dat niet blijkt uit zijn daden? Kan zijn geloof hem dan redden?
15 Stel dat een van onze broeders en zusters niet over fatsoenlijke kledij beschikt en
gebrek heeft aan voldoende eten.
16 Als een van jullie dan tegen die persoon zegt: ‘Ga in vrede, hou je warm en eet
voldoende’, zonder te geven wat die persoon fysiek nodig heeft, dan heeft je advies
toch geen nut?
17 Zo is het ook met het geloof: als het op zichzelf staat en er geen daden uit
voortkomen, is het dood.
18 Maar als iemand zou zeggen: ‘Jij hebt geloof, ik heb daden’, dan vraag ik: toon mij
jouw geloof zonder daden, dan zal ik mijn geloof tonen aan de hand van mijn daden.

19 Je gelooft dat er slechts één God is? Dat is goed, maar de demonen geloven dat ook
en zij sidderen!
20 Jij dwaas, wil je dat ik aantoon dat geloof zonder daden nutteloos is?
21 Is onze voorvader Abraham niet van schuld vrijgesproken op grond van zijn
daden toen hij zijn zoon Isaak op het altaar zou offeren?
22 Je ziet dus dat zijn geloof gepaard ging met daden en dat zijn daden zijn geloof
vervolledigden.
23 Zo ging het volgende Schriftgedeelte in vervulling: “Abraham geloofde God en
op grond daarvan werd hij vrijgesproken van schuld”. Hij werd zelfs Gods vriend
genoemd.
24 Je ziet dus dat men met God in het reine komt op grond van daden, en niet van
geloof alleen.
25 Dat geldt ook voor Rachab, de prostituee. Werd zij niet met God in het reine
gebracht op grond van haar daden, toen zij de verkenners verwelkomde en via een
andere route wegstuurde?
26 Daarom is geloof zonder daden dood, zoals een lichaam zonder geest dood is.

3

1 Mijn broeders en zusters, slechts weinigen bij jullie moeten leraar willen worden,
want zoals jullie weten worden wij leraars strenger beoordeeld.
2 Wij allen struikelen in vele opzichten. Als iemand in zijn uitspraken niet struikelt,
is hij een volmaakt mens, in staat om zijn hele lichaam in toom te houden.
3 Wanneer we paarden een bit in hun mond steken om te zorgen dat ze gehoorza-
men, kunnen we hun hele lichaam aansturen.
4 En de schepen, die groot zijn en door harde wind worden aangedreven, worden
bestuurd met een klein roer, in de richting die de stuurman bepaalt.
5 Hetzelfde geldt voor de tong: zij is een klein lichaamsdeel, dat tot grote dingen in
staat is. Door een klein vuur kan een groot bos afbranden.
6 Ook de tong is een vuur; ze is de wereld vol ongerechtigheid voor onze overige
lichaamsdelen. De tong bevuilt het hele lichaam, steekt de levensloop in brand en
wordt op haar beurt aangestoken door de hel.
7 De mens kan alle soorten wilde dieren, vogels, reptielen en zeedieren temmen, en
doet dat ook.
8 Maar de tong kan door niemand worden getemd; ze is een onberekenbaar kwaad
vol dodelijk venijn.
9 Met haar prijzen we de Heer en Vader en met haar verwensen we de mensen, die
nog wel gemaakt zijn als Gods evenbeeld.
10 Uit dezelfde mond komen dus zegen en vloek voort. Mijn broeders en zusters, zo
hoort het niet.
11 Zoet en brak water komen toch niet uit dezelfde ader van een bron?
12 Mijn broeders en zusters, aan een vijgenboom groeien toch geen olijven, of vijgen
aan een druivelaar? En uit een zilte bron komt toch geen zoet water?
13 Wie van jullie is wijs en verstandig? Laat hij dat tonen door middel van zijn goede
gedrag, door daden die voortkomen uit wijze zachtmoedigheid.
14 Indien er echter bittere afgunst en geldingsdrang in je hart leeft, geef dan niet
hoog op over je wijsheid, want zo spreek je de waarheid tegen.
15 Dat is geen wijsheid die van boven komt; ze is aards, ongeestelijk en demonisch.
16 Want waar afgunst en geldingsdrang zijn, vindt men onrust en allerlei soorten
kwaad.
17 Daarentegen is de wijsheid van boven allereerst zuiver, en verder vreedzaam,
vriendelijk, redelijk, vol mededogen en goede vruchten, onpartijdig en oprecht.

18 Vredestichters die in vrede zaaien, oogsten gerechtigheid.

4

1 Vanwaar komen die ruzies en conflicten bij jullie? Zijn ze niet het gevolg van de
hartstochten die in jullie binnenste strijd voeren?
2 Jullie willen iets, maar krijgen het niet en daarom plegen jullie moord. Jullie
verlangen naar iets, maar kunnen het niet bemachtigen en daarom vechten en ruziën
jullie.
3 Jullie vragen aan God, maar ontvangen niet, omdat jullie vragen met de verkeerde
bedoelingen – om jullie hartstochten te bevredigen.
4 Jullie zijn ontrouw aan God! Beseffen jullie niet dat vriendschap met de wereld
vijandschap tegenover God is? Wie besluit om een vriend van de wereld te zijn, wordt
daardoor een vijand van God.
5 Of denken jullie dat er zonder reden in de Schriften staat dat God jaloers waakt
over de geest die Hij in ons doet wonen?
6 Toch is de genade die Hij schenkt groter. Daarom staat er: “God keert zich tegen
arrogante mensen, maar schenkt genade aan wie bescheiden zijn.”
7 Onderwerp je dus aan God en bied weerstand aan de duivel; dan zal die bij jullie
wegvluchten.
8 Nader tot God, dan zal Hij tot jou naderen. Zondaars, was je handen; twijfelaars,
reinig je hart.
9 Treur, rouw en ween! Rouw in plaats van te lachen en wees bedroefd in plaats van
blij.
10 Onderwerp je aan de Heer, dan zal Hij je een eervolle plaats geven.
11 Broeders en zusters, bekritiseer elkaar niet. Wie zijn geloofsgenoot bekritiseert
of over hem oordeelt, bekritiseert Gods wet en oordeelt erover. En als je over de wet
oordeelt, leef je haar niet na, maar stel je je op als haar rechter.
12 Er is echter slechts één Wetgever en Rechter en Hij kan zowel redden als
vernietigen. Wie ben jij dat je over je naaste oordeelt?
13 Luister, jullie die zeggen: vandaag of morgen gaan we naar die en die stad, we
blijven er een jaar, doen er zaken en maken winst.
14 Jullie weten niet wat er morgen zal gebeuren! Wat is jullie leven? Jullie zijn als
nevel, die voor korte tijd verschijnt en vervolgens verdwijnt.
15 Jullie zouden beter zeggen: als de Heer het wil en wij nog in leven zijn, zullen we
dit of dat doen.
16 Maar nu zijn jullie trots aan het pochen en al dat pochen is slecht.
17 Als iemand weet wat hij zou moeten doen maar het niet doet, dan is dat een zonde.

5

1 Luister, jullie rijken! Ween en jammer wegens de ellende die je zal overkomen!
2 Jullie rijkdom is verrot, je kledij door de motten aangevreten.
3 Jullie goud en zilver is verroest, en die roest zal tegen je getuigen. Het zal je
lichaam verteren als vuur. Jullie hebben schatten verzameld terwijl het einde van
de tijd nadert.
4 Het loon dat jullie hebben achtergehouden van de dagloners die jullie velden
hebben gemaaid, roept het uit en het geschreeuw van de arbeiders die hebben geoogst,
heeft de oren van de Heer van de hemelse legers bereikt.
5 Door op aarde in overdaad en genotzucht te leven, hebben jullie jezelf vetgemest
voor de slachttijd.

6 De rechtvaardige die zich niet tegen jullie kan verzetten, is door jullie veroordeeld
en omgebracht.
7 Heb dus geduld, broeders en zusters, tot de komst van de Heer. De boer die uitkijkt
naar een waardevolle oogst, wacht geduldig totdat de herfst- en voorjaarsregens op
het land zijn gevallen.
8 Ook jullie moeten geduldig blijven en moed houden, want de Heer komt spoedig.
9 Klaag niet over elkaar, broeders en zusters, anders zal er over jullie worden
geoordeeld. De Rechter staat al voor de deur.
10 Broeders en zusters, neem een voorbeeld aan het geduldige lijden van de profeten
die in de naam van de Heer spraken.
11 Zij die hebben volhard, worden als gezegend beschouwd. Jullie hebben gehoord
over de volharding van Job en jullie hebben gezien wat de Heer uiteindelijk heeft
gedaan. De Heer is vol mededogen en medeleven.
12 Maar bovenal, broeders en zusters, zweer niet bij de hemel, zweer niet bij de
aarde en zweer ook niet bij iets anders, maar laat je “ja” ja betekenen en je “nee” nee;
anders zal je worden veroordeeld.
13 Heeft iemand bij jullie het moeilijk? Dan moet hij bidden. Is iemand blij? Dan
moet hij lofliederen zingen.
14 Is iemand ziek? Dan moet hij de oudsten van de kerkgemeenschap uitnodigen om
voor hem te komen bidden en hem met olie te zalven in de naam van de Heer.
15 Dan zal de zieke beter worden dankzij het gelovige gebed en zal de Heer hem
genezen. En als hij heeft gezondigd, zal het hem worden vergeven.
16 Beken daarom jullie zonden aan elkaar en bid voor elkaar, opdat je geneest. Het
gebed van een rechtvaardig mens is namelijk doeltreffend en kan veel bereiken.
17 Elia was een gewoon mens zoals wij, en toen hij vurig bad dat het niet zou regenen,
regende het drie jaar en zes maanden lang niet in het land.
18 En toen hij opnieuw bad, begon het hard te regenen en leverde het land gewassen
op.
19 Mijn broeders en zusters, als bij jullie iemand van de waarheid afdwaalt en door
een ander wordt teruggeleid,
20 dan mogen jullie weten dat wie een afgedwaalde zondaar van het verkeerde pad
terugleidt, die persoon van de dood redt en veel zonden uitwist.

De eerste brief van Petrus

1 Van: Petrus, apostel van Jezus Christus.

Aan: de vreemdelingen in de diaspora in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië.

2 Jullie zijn uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, en heilig gemaakt door de Geest, om gehoorzaam te zijn aan Jezus Christus en te worden gezuiverd door zijn bloed.

Ik wens jullie een overvloed aan genade en vrede toe.

3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. In zijn grote mededogen deed Hij ons opnieuw geboren worden, zodat we dankzij Jezus Christus' verrijzenis uit de dood levende hoop hebben:

4 wij verwachten een erfenis die niet kan vergaan, bederven of verwelken en die in de hemel voor jullie wordt bewaard.

5 Het is Gods kracht die jullie nu door middel van je geloof beschermt, totdat de redding komt. En die is al gereed om aan het einde van de tijd te worden geopenbaard.

6 Verheug je daar uitbundig over, zelfs als jullie nu nog door allerlei beproevingen worden bedroefd.

7 Dan zal de zuiverheid van jullie geloof lof, glorie en eer opleveren wanneer Jezus Christus verschijnt. Dat geloof is trouwens veel waardevoller dan vergankelijk goud dat met vuur op zijn zuiverheid wordt getest.

8 Jullie houden van Hem, zonder Hem te hebben gezien. En zonder Hem nu te zien, geloven jullie in Hem en zijn jullie vol onbeschrijflijke, hemelse vreugde,

9 omdat jullie het eindresultaat van jullie geloof ontvangen: de redding van je ziel.

10 Wat die redding betreft: hiernaar hebben de profeten, die profeteerden over de genade die voor jullie bestemd was, gezocht en gespeurd.

11 Zij wilden weten naar welke tijd en omstandigheden de Geest van Christus die in hen leefde, verwees toen Hij Christus' lijden en de daaropvolgende hemelse pracht voorspelde.

12 Hun werd duidelijk gemaakt dat zij met die boodschap, waarin zelfs de engelen graag meer inzicht willen hebben, niet zichzelf maar jullie dienden. Maar nu is die boodschap aan jullie verkondigd, en zij die jullie het evangelie hebben gebracht, deden dat onder leiding van de Heilige Geest die vanuit de hemel is gezonden.

13 Zorg dus dat je innerlijk voorbereid bent: wees alert en vestig je hoop volledig op de genade die je zal worden geschonken bij de terugkomst van Jezus Christus.

14 Geef niet toe aan je vroegere begerigheid, van toen je nog onwetend was, maar wees, als gehoorzame kinderen,

15 heilig in alles wat jullie doen, net zoals Hij die jullie geroepen heeft heilig is.

16 Er staat immers in de Schriften: “Wees heilig, want Ik ben heilig”.

17 En als je Degene die alle mensen onpartijdig op grond van hun gedrag beoordeelt, als Vader aanspreekt, leid dan je leven als vreemdeling op aarde vol ontzag voor Hem.

18 Doe dat in het besef dat je niet met vergankelijke dingen als zilver of goud bent vrijgekocht uit de zinloze manier van leven die door je voorouders was overgeleverd,

19 maar met het kostbare bloed van Christus – Hij stierf als een smetteloos lam zonder gebrek.

20 Dat was reeds beslist voordat de wereld werd geschapen, maar is pas nu, aan het einde van de tijd, geopenbaard omwille van jullie

21 die dankzij Hem in God geloven. En jullie geloof en verwachting zijn op God
gevestigd, omdat Hij Christus uit de dood heeft doen verrijzen en Hem grote eer heeft
geschonken.
22 Nu jullie, door je gehoorzaamheid aan de waarheid, jullie ziel hebben gereinigd
en oprecht om elkaar geven, moeten jullie elkaar liefdevol behandelen, met een zuiver
hart en vol ijver.
23 Jullie zijn immers opnieuw geboren. Niet uit sterfelijke ouders, maar uit een
onvergankelijke oorsprong, namelijk het levende en blijvende woord van God.
24 Immers, “alle mensen zijn als gras, en al hun luister als een veldbloem. Het gras
verdort en de bloem valt af,
25 maar het woord van de Heer houdt voor eeuwig stand.” En dat woord is het
evangelie dat aan jullie is verkondigd.

2

1 Ontdoe jezelf daarom van alle kwaad – van alle bedrog, hypocrisie, afgunst en
laster.
2 Hunker als pasgeboren baby's naar pure geestelijke melk, zodat jullie daardoor
kunnen doorgroeien naar de eeuwige redding.
3 Jullie hebben immers ervaren dat de Heer goed is.
4 Voeg je bij Hem, de Levende Steen die door mensen werd afgekeurd maar voor
God kostbaar en uitverkoren is.
5 Dan worden jullie zelf ook als levende stenen gebruikt voor de bouw van een
geestelijke tempel, waar heilige priesters geestelijke offers brengen die door God
worden aanvaard dankzij Jezus Christus.
6 Er staat immers in de Schriften: “Zie, ik leg in Sion een speciaal uitgekozen,
kostbare hoeksteen, en wie daarop vertrouwt zal niet beschaamd worden.”
7 Voor jullie, gelovigen, is Hij kostbaar. Maar voor de ongelovigen geldt: “De steen
die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden”,
8 en: “een steen waarover men struikelt en een rotsblok waaraan men zich stoot”.
Omdat zij ongehoorzaam zijn aan het evangelie, struikelen ze; dat is hun bestemming.
9 Jullie daarentegen zijn een groep uitverkorenen, een koninklijk priesterschap, een
heilige natie, een volk dat Gods eigendom is geworden om de prachtige daden te
verkondigen van Hem die jullie uit de duisternis naar zijn wonderbaarlijke licht heeft
geroepen.
10 Vroeger waren jullie geen volk, nu zijn jullie Gods volk; vroeger was er geen
mededogen voor jullie, nu hebben jullie mededogen ontvangen.
11 Beste vrienden, ik roep jullie op, als vreemdelingen die hier niet thuishoren, om
niet toe te geven aan zondige verlangens die jullie ziel belagen.
12 Gedraag je te midden van de niet-christenen zo goed dat ze, hoewel zij jullie als
boosdoeners bestempelen, je goede gedrag opmerken en God zullen verheerlijken op
de dag dat Hij komt.
13 Aanvaard omwille van de Heer het gezag van alle menselijke autoriteiten: de
keizer als de hoogste gezaghebber,
14 en de gouverneurs als mensen die door hem zijn afgevaardigd om boosdoeners
te straffen en te prijzen wie zich goed gedraagt.
15 God wil namelijk dat jullie door je goede gedrag het dwaze gepraat van onwetende
mensen doen verstommen.
16 Leef als vrije mensen, maar gebruik je vrijheid niet als dekmantel voor slecht
gedrag. Jullie zijn immers dienaren van God.
17 Behandel iedereen met respect, betoon liefde aan je geloofsgenoten, heb ontzag
voor God en respecteer de keizer.

18 Huisslaven, aanvaard het gezag van je meester, niet enkel als hij goed en
vriendelijk is, maar ook als hij wreed is.
19 Want wie onverdiend lijden kan verdragen doordat zijn aandacht op God
gevestigd is, is gezegend.
20 Het is toch niet prijzenswaardig als je straf moet verdragen omdat je hebt
gezondigd? Maar als je je goed gedraagt en verdraagt dat je daarvoor lijdt, zal God
je zegenen.
21 Daarvoor zijn jullie namelijk geroepen: Christus gaf jullie het voorbeeld door voor
jullie te lijden, zodat je in zijn voetsporen kan treden.
22 Hij heeft nooit gezondigd en niemand heeft Hem ooit iets leugenachtigs horen
zeggen.
23 Toen Hij werd bespot, schold Hij niet terug en toen Hij leed, dreigde Hij niet, maar
vertrouwde Hij zichzelf toe aan Degene die rechtvaardig oordeelt.
24 Aan het kruis droeg Hij onze zonden in zijn lichaam, opdat wij dood zouden zijn
voor de zonde en levend voor de gerechtigheid. Door zijn striemen zijn jullie genezen.
25 Want jullie waren als verdwaalde schapen, maar nu zijn jullie teruggekeerd naar
de Herder en Beschermer van je ziel.

3

1 Vrouwen, voor jullie geldt: aanvaard het gezag van je echtgenoot. Dan zullen die
echtgenoten die ongehoorzaam zijn aan het evangelie, door het gedrag van hun vrouw
kunnen worden gewonnen, zonder woorden,
2 doordat ze je eerbiedige, zuivere gedrag opmerken.
3 Het moeten geen uiterlijkheden zoals haarvlechten, gouden juwelen en mooie
kleren zijn die je mooi maken,
4 maar de persoon die je diep vanbinnen bent; de onvergankelijke schoonheid van
een zachtmoedige, kalme geest, die kostbaar is in Gods ogen.
5 Want zo maakten vroeger ook de heilige vrouwen, die hun hoop op God hadden
gevestigd, zich aantrekkelijk: zij erkenden het gezag van hun echtgenoot.
6 Sara, bijvoorbeeld, was gehoorzaam aan Abraham en noemde hem haar heer. Jullie
zijn haar dochters als jullie je goed gedragen en je geen angst laat aanjagen.
7 En voor de mannen geldt: ga verstandig met je vrouw om; zij is van het broze
geslacht. Behandel haar eervol, als iemand die net als jij deel heeft gekregen aan dat
genadige geschenk: het leven. Dan zal niets je gebeden in de weg staan.
8 Tot slot geldt voor jullie allen: wees eensgezind, leef met elkaar mee, ga liefdevol
met elkaar om, wees medelevend en bescheiden.
9 Vergeld geen kwaad met kwaad en geen laster met laster. Integendeel, zegen de
ander, want daartoe zijn jullie geroepen en zo zullen jullie zegen ontvangen.
10 Immers: “Wie van het leven wenst te genieten en goede tijden wil meemaken,
moet geen slechte dingen zeggen en geen leugens vertellen.
11 Hij dient zich van het kwaad af te keren en zich goed te gedragen; hij moet volop
de vrede nastreven.
12 Want de Heer waakt over de rechtvaardige mensen en luistert naar hun gebed,
maar Hij keert zich tegen hen die kwaad doen.”
13 En wie zou jou kwaad doen als je je inspant om je goed te gedragen?
14 Maar zelfs als je moet lijden omdat je een oprecht leven leidt, ben je gezegend.
Wees dus niet bang voor hun dreigen en maak je niet ongerust,
15 maar erken in je hart dat Christus de heilige Heer is en wees altijd bereid om je
te verantwoorden aan iedereen die jou om uitleg vraagt over de hoop die in je leeft.

16 Doe dat op een zachtmoedige, respectvolle manier en met een goed geweten,
zodat, wanneer er over je wordt kwaadgesproken, de mensen die je goede gedrag in
Christus bekritiseren worden beschaamd.
17 Het is namelijk beter om te lijden als gevolg van goed gedrag, als God dat wil, dan
als gevolg van slecht gedrag.
18 Immers, ook Christus heeft geleden. Hij stierf eens en voor altijd voor onze
zonden; de Rechtvaardige stierf voor de onrechtvaardigen. Hij deed dat om jullie naar
God toe te leiden. Hij werd gedood op natuurlijke wijze en weer tot leven gebracht op
bovennatuurlijke wijze.
19 En in het bovennatuurlijke ging Hij naar de geesten die gevangenzaten, en maakte
dit aan hen bekend.
20 Zij waren ongehoorzaam geweest in de tijd van Noach, toen God geduldig
afwachtte terwijl de ark werd gebouwd. Daarin werden slechts weinig mensen – acht
in totaal – van het water gered.
21 En nu worden jullie gered door de doop, waarnaar die gebeurtenis vooruitwijst.
Niet doordat het vuil van je lichaam wordt verwijderd, maar doordat je God smeekt
om een goed geweten op grond van de verrijzenis van Jezus Christus.
22 Hij is naar de hemel gegaan en bevindt zich aan Gods rechterzijde, waar engelen
en bovennatuurlijke machten en krachten onder zijn gezag zijn gesteld.

4

1 Christus heeft lichamelijk geleden en jullie moeten bereid zijn om hetzelfde te doen,
want als je lichamelijk hebt geleden, heb je met de zonde afgerekend.
2 Dan besteed je de rest van je aardse leven niet meer aan menselijke verlangens,
maar aan Gods wil.
3 Jullie hebben al genoeg tijd besteed aan het opgaan in dingen die de niet-christenen
graag doen: losbandigheid, wellust, dronkenschap, wilde feesten, braspartijen en
verwerpelijke afgoderij.
4 Het verbaast hen dat jullie niet aan deze buitensporigheden meedoen en ze
belasteren jullie.
5 Maar ze zullen verantwoording moeten afleggen aan Degene die klaarstaat om
over de levenden en de doden te oordelen.
6 Daarom is het evangelie verkondigd, zelfs aan mensen die inmiddels gestorven
zijn, opdat hun lichaam menselijk gezien wel veroordeeld zou zijn, maar hun geest
voor God zou leven.
7 Het einde van alle dingen is bijna aangebroken. Wees daarom gefocust en alert,
zodat je kan bidden.
8 In de eerste plaats moeten jullie elkaar voortdurend met veel liefde behandelen,
want de liefde wist vele zonden uit.
9 Wees gastvrij voor elkaar, zonder klagen.
10 Dien elkaar, elk met de gave die je hebt gekregen, als goede beheerders van Gods
genade in haar vele vormen.
11 Wanneer iemand spreekt, moet hij dat doen als iemand die de boodschap van God
predikt. Wanneer iemand dient, moet hij dat doen vanuit de kracht die God geeft. Dan
wordt in al die zaken God verheerlijkt, dankzij Jezus Christus. Hem komt voor eeuwig
en altijd de eer en macht toe. Amen.
12 Beste vrienden, wees niet verbaasd over de brandende beproeving die jullie
ondergaan, alsof het vreemd is wat jullie overkomt.
13 Verheug je echter in de mate waarin je deelt in het lijden van Christus; dan zal je
juichen van vreugde wanneer zijn hemelse pracht wordt geopenbaard.

14 Als je wordt bespot omdat je Christus' naam draagt, ben je gezegend, want de
luisterrijke Geest, Gods Geest, rust op je.
15 Zorg dat niemand van jullie lijdt als moordenaar, dief, boosdoener, of bemoeial.
16 Wie daarentegen lijdt als christen, hoeft zich niet te schamen, maar dient God te
verheerlijken omdat hij zichzelf een christen mag noemen.
17 De tijd van het oordeel is aangebroken, allereerst voor de mensen die bij God
horen. En als het bij ons begint, wat zal dan de afloop zijn voor wie ongehoorzaam
aan Gods evangelie is?
18 En als de rechtvaardige met moeite wordt gered, wat zal er dan gebeuren met de
goddeloze en de zondaar?
19 Zij die lijden omdat God dat wil, moeten dus hun leven aan God, de trouwe
Schepper, toevertrouwen en zich goed gedragen.

5

1 De oudsten onder jullie spoor ik aan, als jullie mede-oudste, als getuige van
Christus' lijden en ook als mede-ontvanger van de hemelse pracht die binnenkort
geopenbaard zal worden:
2 hoed Gods kudde, waarover jullie zijn aangesteld. Niet uit dwang, maar uit
bereidwilligheid tegenover God. Niet uit winstbejag, maar uit ijver.
3 Ook niet om je gezag te laten gelden over mensen die je zijn toevertrouwd, maar
als voorbeeld voor de kudde.
4 Dan zal je, wanneer de Opperherder verschijnt, luister ontvangen – een erekrans
die niet verwelkt.
5 Voor de jongeren geldt: aanvaard het gezag van de oudsten. En voor iedereen:
wees bescheiden ten opzichte van elkaar, want God keert zich tegen de arrogante
mensen, maar schenkt genade aan wie bescheiden zijn.
6 Stel jezelf nederig onder Gods grote gezag; dan zal Hij jou uiteindelijk een eervolle
plaats geven.
7 Geef al je zorgen volledig aan Hem over, want Hij geeft om jullie.
8 Wees alert en waakzaam. Jullie tegenstander, de duivel, is als een brullende leeuw
die rondsluipt op zoek naar iemand om te verslinden.
9 Bied weerstand, wees sterk in je geloof en weet dat jullie geloofsgenoten in de hele
wereld hetzelfde soort lijden ondergaan.
10 Dan zullen jullie, nadat je korte tijd hebt geleden, worden hersteld en stabiel,
krachtig en standvastig worden gemaakt door de God van alle genade, die jullie via
Christus heeft geroepen om in zijn eeuwige hemelse pracht te leven.
11 Hem komt voor eeuwig de macht toe. Amen.
12 Met de hulp van Silvanus, die ik als een trouwe broeder beschouw, heb ik jullie
deze korte brief geschreven, om jullie aan te sporen en om jullie ervan te verzekeren
dat dit Gods ware genade betreft. Hou je er dus aan.
13 Jullie krijgen de groeten van jullie mede-uitverkorene in Babylon en van mijn
zoon Markus.
14 Begroet elkaar met een kus die Gods liefde weerspiegelt. Aan ieder van jullie die
bij Christus hoort, wens ik vrede toe.

De tweede brief van Petrus

1 Van: Simeon Petrus, dienaar en apostel van Jezus Christus.

Aan: de mensen die een even kostbaar geloof hebben ontvangen als wij, dankzij de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus Christus.

2 Ik wens jullie toe dat jullie een overvloed aan genade en vrede mogen ervaren doordat jullie God en onze Heer Jezus kennen.

3 Doordat wij God kennen, die ons heeft geroepen om deel te krijgen aan zijn hemelse pracht en zijn goedheid, heeft zijn goddelijke kracht ons alles geschonken wat we nodig hebben om in eerbied voor Hem te leven.
4 De kostbare zegeningen die Hij had beloofd, heeft Hij geschonken opdat jullie daardoor deel zouden krijgen aan de goddelijke natuur, en zouden ontkomen aan het verderf in de wereld dat uit slechte verlangens voortvloeit.

5 Daarom moeten jullie je uiterste best moeten doen om je geloof aan te vullen met deugdzaamheid, je deugdzaamheid met kennis,
6 je kennis met zelfbeheersing, je zelfbeheersing met volharding, je volharding met eerbied voor God,
7 je eerbied voor God met liefdebetoon aan je geloofsgenoten, en je liefdebetoon aan geloofsgenoten met liefdebetoon aan iedereen.
8 Wanneer jullie die zaken in groeiende mate bezitten, zal het kennen van onze Heer Jezus Christus voor jullie niet zonder resultaat of vrucht zijn.
9 Maar wie ze niet bezit, is blind en kortzichtig; hij is vergeten dat hij van zijn vroegere zonden is gereinigd.
10 Broeders en zusters, doe dus je uiterste best om je roeping en uitverkiezing waar te maken. Als jullie dat doen, zal je nooit struikelen,
11 maar staat je een hartelijk welkom te wachten in het eeuwig koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus.

12 Hieraan wil ik jullie voortdurend herinneren, hoewel jullie het al weten. De waarheid die jullie is gebracht, is goed tot jullie doorgedrongen.
13 Toch denk ik dat het goed is om jullie geheugen te blijven opfrissen zolang ik nog in dit aardse lichaam verblijf.
14 Ik weet dat ik mijn aardse lichaam binnenkort zal verlaten, want onze Heer Jezus Christus heeft me dat duidelijk gemaakt.
15 En ik zal mijn uiterste best doen om ervoor te zorgen dat jullie je deze dingen ook na mijn heengaan voortdurend zullen herinneren.

16 Wij waren namelijk geen slim bedachte mythes aan het volgen toen wij jullie vertelden over de machtige komst van onze Heer Jezus Christus: wij zijn ooggetuigen van zijn majesteit.
17 Hij ontving eer en glorie van God de Vader toen de stem van de verheven Heer klonk: “Dit is mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Hem.”
18 Die stem uit de hemel hebben wij zelf gehoord toen we met Hem op de heilige berg waren.

19 Daarom zijn wij extra zeker van de betrouwbaarheid van de woorden van de profeten, en jullie doen er goed aan daarop te letten, als op een lamp die licht geeft in een donkere ruimte – in jullie hart – totdat het dag wordt en de morgenster opgaat.
20 Jullie moeten bovenal weten dat geen enkele profetie in de Schriften is ontstaan uit menselijk inzicht.

21 Profetie is nooit voortgekomen uit menselijk initiatief: als mensen namens God
spraken, gebeurde dat onder de leiding van de Heilige Geest.

2

1 Zoals er bij de Israëlieten valse profeten zijn geweest, zo zullen er ook bij jullie
dwaalleraars zijn, die schadelijke dwaalleer binnensmokkelen. Ze nemen zelfs afstand
van de Meester die hen heeft vrijgekocht en halen zo hun spoedige ondergang over
zich.
2 Veel mensen zullen hun losbandig gedrag overnemen en daardoor de ware weg
een slechte reputatie bezorgen.
3 In hun hebzucht zullen ze jullie met verzinsels uitbuiten, maar hun veroordeling
laat niet lang meer op zich wachten en hun ondergang is nabij.
4 God spaarde engelen die gezondigd hadden niet, maar wierp hen in de hel, waar
ze in diepe duisternis gevangen blijven tot het Oordeel.
5 Ook spaarde Hij de oude wereld niet, toen Hij de zondvloed over een wereld vol
goddelozen bracht. Maar Hij beschermde Noach, die de gerechtigheid aankondigde,
en zeven anderen met hem.
6 Hij veroordeelde de steden Sodom en Gomorra door ze in de as te leggen, ter
illustratie van wat er gaat gebeuren met mensen die goddeloos leven.
7 En Hij redde Lot, een oprechte man die leed onder het losbandig gedrag van
wettelozen.
8 Want toen die oprechte man in hun midden woonde, werd zijn rechtschapen
gemoed dag in dag uit gekweld door het zien en horen van hun zondige gedrag.
9 De Heer weet dus echt wel hoe Hij diegenen die ontzag voor Hem hebben uit
moeilijkheden kan redden terwijl Hij de ongelovigen blijft bestraffen tot aan de
Oordeelsdag.
10 Dit geldt vooral voor hen die aan de onreine verlangens van hun zondige
natuur toegeven en het gezag verachten. Ze zijn overmoedig, arrogant en belasteren
onbevreesd de bovennatuurlijke machten.
11 Daarentegen gebruiken engelen, die sterker en machtiger zijn dan zij, geen
lasterlijke taal wanneer zij hen bij de Heer in beschuldiging stellen.
12 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen. Ze zijn als dieren zonder
verstand, van nature bestemd om te worden gevangen en verdelgd. Ze zullen aan
hun eigen slechtheid bezwijken.
13 Hun onrecht zal hun betaald worden gezet. Ze genieten ervan om zich op
klaarlichte dag te laten gaan en tot hun schande volledig in hun braspartijen op te
gaan bij jullie gemeenschappelijke maaltijden.
14 Ze zondigen onophoudelijk, met hun overspelige ogen die onstabiele mensen
verleiden. Hun harten zijn geoefend in de hebzucht, die vervloekten!
15 Ze hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald geraakt, in navolging van
Bileam, de zoon van Beor, die ervan genoot zich te laten betalen om kwaad te doen.
16 Hij werd echter voor zijn overtreding terechtgewezen door een lastdier dat niet
kon praten, maar dat de waanzin van de profeet beteugelde door met een menselijke
stem te spreken.
17 Bronnen zonder water zijn ze, nevel die door de storm wordt voortgedreven. Voor
hen wordt de donkerste duisternis gereedgehouden.
18 Met hoogdravende, holle woorden en losbandige zondige verlangens verleiden zij
mensen die zich nog maar pas hebben losgemaakt van diegenen die verkeerd leven.
19 Zij beloven hun vrijheid, maar zelf zijn ze slaven van het verderf, want “de mens
is slaaf van hetgeen hem overmeestert”.

20 Als zij aan de vervuiling door de wereld zijn ontkomen doordat ze de Heer en
redder, Jezus Christus, hebben leren kennen, maar er toch opnieuw in verstrikt raken
en erdoor worden overmeesterd, dan zijn ze uiteindelijk slechter af dan vroeger.
21 Het zou beter voor hen zijn geweest als ze de weg van rechtvaardigheid nooit
hadden leren kennen. Maar ze kennen deze wel en hebben zich afgekeerd van het
heilige gebod dat aan hen was doorgegeven.
22 Op hen is de spreuk “Een hond keert terug naar zijn braaksel en een gewassen
zeug wentelt zich in de modder” van toepassing.

3

1 Beste vrienden, dit is al de tweede brief die ik aan jullie schrijf om jullie geheugen
op te frissen en jullie aan te sporen om zuiver te denken.
2 Denk terug aan de woorden die in het verleden door de heilige profeten zijn
gesproken en aan het gebod van onze Heer en redder dat jullie van de apostelen
hebben ontvangen.
3 Jullie moeten bovenal weten dat er tegen het einde van de tijd spotters zullen
komen, die hun eigen verlangens zullen volgen en die spottend zullen vragen:
4 ‘Waar is Gods beloofde komst? Want sinds het overlijden van onze voorouders
blijft alles zoals het vanaf het begin van de schepping is geweest.’
5 Zij houden er bewust geen rekening mee dat het heelal lang geleden is ontstaan
doordat God het bevel gaf, en de aarde werd gevormd vanuit het water en te midden
van het water.
6 Het was ook door water – door de zondvloed – dat de toenmalige wereld werd
vernietigd.
7 En door hetzelfde bevel van God worden het huidige heelal en de huidige aarde
bewaard, om te worden verbrand op de Oordeelsdag. Ook de goddelozen zullen dan
worden vernietigd.
8 Met één ding moeten jullie goed rekening houden, beste vrienden: één dag is voor
de Heer als duizend jaar en duizend jaar als één dag.
9 De Heer treuzelt niet met wat Hij heeft beloofd, al vinden sommigen dat Hij
treuzelt. Integendeel, Hij heeft geduld met jullie: Hij wil niet dat er iemand verloren
gaat, maar dat alle mensen tot inkeer komen.
10 De Dag van de Heer zal komen als een dief. Dan zal het heelal met veel lawaai
vergaan en zullen de elementen brandend uiteenvallen. De aarde en alles wat daar
gebeurt zullen worden onthuld.
11 Omdat alles op die manier zal te gronde gaan, moeten jullie je zuiver en vol
eerbied voor God gedragen.
12 Kijk uit naar de Dag van God – waarop het heelal door brand wordt verwoest en
de elementen door hitte worden verteerd – en breng de komst ervan dichterbij.
13 Op grond van Gods belofte kijken wij uit naar een nieuw heelal met een nieuwe
aarde, waar gerechtigheid zal wonen.
14 Beste vrienden, aangezien jullie hiernaar uitkijken, moeten jullie je uiterste best
doen om dan smetteloos en onberispelijk te worden aangetroffen, in vrede met Hem.
15 Bedenk dat het geduld van onze Heer mensen in staat stelt om gered te worden,
zoals onze geliefde broeder Paulus ook al aan jullie schreef met de wijsheid die hem
is gegeven,
16 en zoals hij schrijft in al zijn brieven over dit onderwerp. Sommige zaken in
die brieven zijn moeilijk te begrijpen en worden door onkundige en onstandvastige
mensen verdraaid. Ze doen dat trouwens ook met de overige Schriften en het zal tot
hun eigen ondergang leiden.

17 Beste vrienden, omdat jullie dit al weten, moeten jullie waakzaam zijn en je niet
laten meeslepen op het dwaalspoor van wetteloze mensen. Laat je niet van je stuk
brengen,
18 maar laat de genade en kennis van onze Heer en redder Jezus Christus in je
groeien. Hem komt alle eer toe, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

De eerste brief van Johannes

1 Het Woord dat leven geeft, bestaat reeds vanaf het begin. Wij hebben dat Woord
gehoord en met eigen ogen gezien; we hebben het bekeken en met onze eigen handen
aangeraakt.
2 Dat leven is geopenbaard; wij hebben het gezien en wij getuigen daarvan. Wij
verkondigen jullie het eeuwig leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard.
3 Wij verkondigen wat wij gezien en gehoord hebben ook aan jullie, opdat jullie met
ons verbonden zullen zijn. En wij zijn verbonden met de Vader en met zijn Zoon Jezus
Christus.
4 Wij schrijven deze brief opdat onze vreugde compleet zal zijn.
5 Dit is de boodschap die wij van Hem hebben gehoord en aan jullie verkondigen:
God is licht, en er is in Hem in het geheel geen duisternis.
6 Als wij zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we in het duister leven, dan
liegen we en leven we niet volgens de waarheid.
7 Maar als we in het licht leven, zoals Hij zelf in het licht is, dan zijn we met elkaar
verbonden en reinigt het bloed van Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonden.
8 Als we zeggen dat we zonder zonde zijn, misleiden we onszelf en woont de
waarheid niet in ons.
9 Maar als we onze zonden bekennen aan Degene die trouw en rechtvaardig is, zal
Hij onze zonden vergeven en ons reinigen van al ons kwaad.
10 Maar als we zeggen dat we nooit gezondigd hebben, maken we Hem uit voor
leugenaar en woont hetgeen Hij heeft gezegd niet in ons.

2

1 Mijn lieve kinderen, ik schrijf jullie deze brief opdat jullie niet zondigen. Als
iemand echter toch zondigt, dan hebben we Iemand die voorspraak voor ons doet
bij de Vader: Jezus Christus, de Rechtvaardige.
2 Hij is bovendien het zoenoffer voor onze zonden, en niet enkel voor de onze maar
ook voor die van de hele wereld.
3 Dat we Hem kennen blijkt uit het feit dat we ons aan zijn geboden houden.
4 Wie zegt dat hij Hem kent, maar zich niet aan zijn geboden houdt, is een leugenaar
en de waarheid woont niet in hem.
5 Als iemand zich daarentegen houdt aan hetgeen God zegt, is hij werkelijk volgroeid
in zijn liefde voor God. Daaruit blijkt dat we bij Hem horen.
6 Wie zegt dat hij met Christus verbonden is, behoort te leven zoals Christus heeft
geleefd.
7 Beste vrienden, wat ik jullie schrijf is geen nieuw gebod, maar een oud gebod
waarover jullie al vanaf het begin beschikken. Het oude gebod is de boodschap die
jullie hebben gehoord.
8 Tegelijkertijd is hetgeen ik jullie schrijf een nieuw gebod, waarvan de realisatie
zichtbaar is in Hem en in jullie, want de duisternis is aan het verdwijnen en het ware
licht schijnt reeds.
9 Wie zegt dat hij zich in het licht bevindt maar zijn broeder of zuster hatelijk
behandelt, bevindt zich nog altijd in de duisternis.
10 Als iemand liefdevol met zijn broeder of zuster omgaat, leeft hij in het licht en is
er voor hem geen aanleiding om te struikelen.

11 Maar wie zijn broeder of zuster hatelijk behandelt, bevindt zich in de duisternis.
Hij wandelt in de duisternis zonder te weten waar hij naartoe gaat, want door de
duisternis kan hij niet zien.
12 Lieve kinderen, ik schrijf jullie dat jullie zonden zijn vergeven dankzij Jezus.
13 Ouderen, aan jullie schrijf ik dat jullie Hem kennen, die al vanaf het begin bestaat.
Jongeren, aan jullie schrijf ik dat jullie de duivel hebben overwonnen.
14 Kinderen, aan jullie schrijf ik dat jullie de Vader kennen. Ouderen, aan jullie
schrijf ik dat jullie Hem kennen, die al vanaf het begin bestaat. Jongeren, aan jullie
schrijf ik dat jullie sterk zijn: de boodschap van God woont in jullie en jullie hebben
de duivel overwonnen.
15 Heb de wereld en hetgeen zich in de wereld bevindt niet lief. Als iemand de wereld
liefheeft, heeft hij de Vader niet lief.
16 Want alles wat zich in de wereld bevindt – de zaken waarnaar de zondige natuur
verlangt, de dingen waarnaar ogen begeerlijk kijken en een arrogante levensstijl –
komt niet van de Vader, maar van de wereld.
17 De wereld en alles wat zij bevat waarnaar mensen verlangen, zullen verdwijnen.
Maar wie doet wat God wil, leeft voor eeuwig.
18 Kinderen, het laatste uur is aangebroken. Zoals jullie hebben gehoord, moet de
antichrist komen. En nu zijn er al veel antichristen verschenen; daaruit blijkt dat het
laatste uur is aangebroken.
19 Die mensen komen uit ons midden, maar ze horen niet bij ons. Als ze wel bij ons
zouden horen, dan zouden ze bij ons gebleven zijn, maar hieruit blijkt dat ze geen van
allen bij ons horen.
20 Jullie daarentegen zijn door de Heilige gezalfd en jullie kennen de waarheid.
21 Ik schrijf jullie dus niet omdat jullie de waarheid niet zouden kennen, want jullie
kennen die wél, en uit de waarheid komt geen enkele leugen voort.
22 Wie is dus de leugenaar? Hij die ontkent dat Jezus de Messias is; dat is de
antichrist, degene die zowel de Vader als de Zoon verloochent.
23 Niemand die de Zoon verloochent, hoort bij de Vader, maar wie de Zoon erkent,
hoort bij de Vader.
24 Daarom moeten jullie je houden aan hetgeen jullie vanaf het begin hebben
gehoord. En als jullie je houden aan hetgeen jullie vanaf het begin hebben gehoord,
dan blijven jullie met de Zoon en de Vader verbonden.
25 En dit is wat Hij ons heeft beloofd: het eeuwig leven.
26 Ik schrijf jullie deze brief over de mensen die jullie proberen te misleiden.
27 Het is toch niet nodig dat iemand jullie onderwijst? Immers, de Heilige Geest is als
een zalving die jullie van Christus hebben ontvangen; Hij rust op jullie en onderwijst
jullie over alles. Wat Hij jullie leert is de waarheid en geen leugen. Blijf dus met
Christus verbonden, in overeenstemming met dat onderwijs.
28 Kortom, lieve kinderen, blijf met Hem verbonden. Dan zullen wij vol vertrouwen
zijn wanneer Hij verschijnt, en ons niet tegenover Hem schamen wanneer Hij komt.
29 Zoals jullie weten, is Hij rechtvaardig; erken dan ook dat ieder die rechtvaardig
handelt, van God het nieuwe leven heeft gekregen.

3

1 Kijk eens wat een liefde de Vader ons heeft geschonken! Wij worden Gods kinderen
genoemd, en dat zijn wij ook. De reden dat de wereld ons niet als zodanig erkent is
dat ze Hem niet kent.

2 Beste vrienden, nu zijn wij Gods kinderen en wat wij later zullen zijn is nog niet
duidelijk. Maar we weten dat wanneer Hij verschijnt, we zullen zijn als Hem, omdat
we Hem zullen zien zoals Hij is.
3 En ieder die zijn verschijning verwacht, maakt zich rein, net zoals Christus rein is.
4 Ieder die zondigt, overtreedt Gods wetten, want zondigen is Gods wet overtreden.
5 Maar zoals jullie weten, is Christus verschenen om zonden weg te nemen en zelf
heeft Hij ook nooit gezondigd.
6 Ieder die met Christus verbonden blijft, behoort dus niet te zondigen. Ieder die wel
blijft zondigen, heeft Hem nooit gezien en kent Hem niet.
7 Lieve kinderen, laat niemand jullie misleiden. Wie rechtvaardig leeft, is recht-
vaardig, net zoals de Zoon rechtvaardig is.
8 En wie een zondig leven leidt, hoort bij de duivel, want de duivel zondigt al vanaf
het begin. Het is om de daden van de duivel te vernietigen dat de Zoon van God is
verschenen.
9 Wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, stopt met zondigen, want het leven
dat God schenkt, is in hem gezaaid. Hij kan niet blijven zondigen, want hij heeft van
God het nieuwe leven gekregen.
10 Hieraan is te zien wie de kinderen van God zijn en wie de kinderen van de duivel:
wie niet rechtvaardig leeft en niet liefdevol omgaat met zijn broeders en zusters, hoort
niet bij God.
11 Dit is wat jullie vanaf het begin hebben horen verkondigen: we moeten liefdevol
met elkaar omgaan.
12 Wees dus niet zoals Kaïn. Hij hoorde bij de duivel en vermoordde zijn broer. En
waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn gedrag slecht was en dat van zijn broer
goed.
13 Broeders en zusters, wees niet verbaasd als de wereld jullie hatelijk behandelt.
14 Aan onze liefdevolle omgang met elkaar, als broeders en zusters, is te zien dat
wij van de dood naar het leven zijn overgegaan. Wie echter niet liefdevol met andere
christenen omgaat, bevindt zich nog altijd in het domein van de dood.
15 Ieder die zijn broeder of zuster hatelijk behandelt, is een moordenaar. En zoals
jullie weten beschikt een moordenaar niet over het eeuwig leven.
16 Wat liefde is, weten we doordat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven. En wij
behoren ons leven voor onze broeders en zusters te geven.
17 Als iemand die zelf voldoende heeft om van te leven, ziet dat zijn broeder of zuster
gebrek lijdt, en als hij dan weigert om mededogen te hebben, hoe kan hij dan zijn liefde
voor God behouden?
18 Lieve kinderen, laten wij elkaar niet liefhebben door middel van woorden of
mooie praatjes, maar met daden die de echtheid van onze liefde bewijzen.
19 Dan zullen we weten dat we bij de waarheid horen, zodat we met een gerust
geweten voor God kunnen staan,
20 zelfs als ons geweten ons veroordeelt. Want God is machtiger dan ons geweten en
Hij weet alles.
21 Beste vrienden, als ons geweten ons niet veroordeelt, mogen we God vrijmoedig
benaderen.
22 Dan ontvangen we wat we van Hem vragen, omdat we ons aan zijn geboden
houden en doen wat Hem bevalt.
23 En dit is zijn gebod: wij moeten ons vertrouwen stellen op zijn Zoon Jezus Christus
en liefdevol met elkaar omgaan, zoals Hij ons heeft bevolen.
24 Wie zich aan zijn geboden houdt, blijft met Hem verbonden; dan zal Hij in hem
wonen. Dat Hij in ons woont blijkt uit het feit dat Hij ons de Geest heeft geschonken.

4

1 Beste vrienden, geloof niet iedereen die geestelijk beweert te zijn, maar controleer
of iemand zich door Gods Geest laat leiden. Er zijn namelijk veel valse profeten op
uitgegaan, de wereld in.
2 Hieruit blijkt iemand zich door Gods Geest laat leiden: iedereen die erkent dat
Jezus Christus als mens is gekomen, laat zich leiden door Gods Geest.
3 En iedereen die Jezus niet erkent, laat zich leiden door een geest die niet van God
komt, maar van de antichrist. Jullie hadden al gehoord dat die zou komen en hij is nu
reeds in de wereld actief.
4 Jullie horen bij God, lieve kinderen, en jullie hebben die valse profeten overwon-
nen, omdat Hij die in jullie woont machtiger is dan hij die in de wereld actief is.
5 Die valse profeten horen bij de wereld en zeggen wat de wereld zegt; daarom
luistert de wereld naar hen.
6 Wij horen bij God en wie God kent luistert naar ons, maar wie niet bij God hoort
luistert niet naar ons. Daaruit blijkt of iemand wordt geleid door de Geest van de
waarheid of door een misleidende geest.

7 Beste vrienden, laten we liefdevol met elkaar omgaan, want de liefde komt uit God
voort en iedereen die liefdevol met anderen omgaat, heeft van God het nieuwe leven
gekregen en kent God.
8 Maar wie niet liefdevol met anderen omgaat, kent God niet, want God is liefde.
9 Gods liefde voor ons is zichtbaar geworden doordat God zijn enige Zoon naar de
wereld heeft gezonden, opdat wij dankzij Hem zouden leven.
10 Dit is wat liefde is: niet dat wij God liefhadden, maar dat Hij ons liefhad en zijn
Zoon heeft gezonden als zoenoffer voor onze zonden.
11 Beste vrienden, aangezien God ons zo liefhad, behoren wij ook liefdevol met
elkaar om te gaan.
12 Niemand heeft ooit God gezien. Als wij liefdevol met elkaar omgaan, woont God
in ons en is onze liefde voor God volgroeid.

13 Dat wij met Hem verbonden zijn en dat Hij in ons woont, blijkt uit het feit dat Hij
ons zijn Geest heeft geschonken.
14 Wij hebben gezien – en we getuigen ervan – dat de Vader de Zoon heeft gezonden
om de wereld te redden.
15 Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, is hij met God verbonden en
woont God in hem.
16 Wij hebben de liefde leren kennen die God voor ons heeft, en we vertrouwen
erop. God is liefde en wie liefdevol met anderen omgaat, is met God verbonden en
God woont in hem.
17 Zo raakt onze onderlinge liefde volgroeid, zodat we de Oordeelsdag vol
vertrouwen kunnen tegemoetzien omdat we, hoewel we nog in deze wereld zijn, zijn
zoals Christus.
18 Angst maakt geen deel uit van de liefde. Integendeel, de volgroeide liefde verdrijft
de angst, want angst veronderstelt straf en als iemand bang is, is zijn liefde nog niet
volgroeid.

19 Wij hebben lief omdat Hij ons eerst liefhad.
20 Als iemand zegt dat hij God liefheeft terwijl hij zijn broeder of zuster hatelijk
behandelt, is hij een leugenaar. Immers, als hij zijn broeder of zuster die hij kan zien,
niet liefheeft, dan kan hij de God die hij niet heeft gezien, ook niet liefhebben.
21 En dit is dan ook het gebod dat Hij ons heeft gegeven: wie God liefheeft, moet ook
zijn broeders en zusters liefdevol behandelen.

5

1 Wie gelooft dat Jezus de Messias is, heeft van God het nieuwe leven gekregen en
wie de Vader liefheeft, heeft ook zijn kinderen lief.
2 Dat we Gods kinderen liefhebben, blijkt uit het feit dat we God liefhebben en zijn
geboden naleven.
3 Want liefde voor God betekent dat we ons aan zijn geboden houden. En zijn
geboden zijn niet te zwaar.
4 Ieder die van God het nieuwe leven heeft gekregen, overwint de wereld. En we
overwinnen de wereld door ons geloof.
5 Wie is het die de wereld overwint? Enkel hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God
is.
6 Jezus Christus is Degene die is gekomen doorheen water en bloed. Niet alleen door
water, maar door water en bloed. En de Geest getuigt daarvan, want Hij is de waarheid.
7 Er zijn dus drie getuigen:
8 de Geest, het water en het bloed. En hun getuigenissen stemmen overeen.
9 Als je de getuigenis van mensen aanvaardt, dan moet je beseffen dat Gods
getuigenis nog krachtiger is, en Gods getuigenis betreft zijn Zoon.
10 Wie in de Zoon van God gelooft, heeft deze getuigenis aanvaard. Wie echter niet
gelooft, maakt God uit voor leugenaar, doordat hij de getuigenis die God over zijn Zoon
heeft gegeven niet gelooft.
11 Gods getuigenis houdt in dat God ons het eeuwig leven heeft geschonken en dat
leven is beschikbaar via zijn Zoon.
12 Wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de Zoon van God niet heeft, heeft
het leven niet.
13 Ik schrijf deze brief aan jullie die je vertrouwen op de Zoon van God hebben
gesteld, opdat jullie weten dat jullie het eeuwig leven hebben.
14 Wij mogen God vrijmoedig benaderen, want als wij Hem om iets vragen dat met
zijn wil overeenstemt, zal Hij naar ons luisteren.
15 En omdat we weten dat Hij naar ons luistert, wat we ook vragen, mogen we er
zeker van zijn dat we zullen ontvangen wat we van Hem hebben gevraagd.
16 Als iemand ziet dat zijn broeder of zuster een zonde begaat die niet tot de dood
leidt, moet hij bidden; dan zal die persoon het leven behouden. Er bestaat ook zonde
die tot de dood leidt; ik zeg niet dat je dan ook moet bidden.
17 Iedere onrechtmatige daad is zonde en er is zonde die niet tot de dood leidt.
18 Wij weten dat wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, niet zondigt. Immers,
wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, wordt beschermd, zodat de duivel geen
vat op hem heeft.
19 We weten dat wij bij God horen en dat de hele wereld in de macht van de duivel
is.
20 Ook weten we dat de Zoon van God is gekomen om ons inzicht te geven, opdat
wij de ware God zouden kennen. Wij zijn dus met de ware God verbonden, doordat
we met zijn Zoon Jezus Christus verbonden zijn – en Hij is de ware God en het eeuwig
leven.
21 Lieve kinderen, wees op je hoede voor de afgoden.

De tweede brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: de uitverkoren vrouw en haar kinderen. Ik heb jullie werkelijk lief – en niet
alleen ik, maar ook iedereen die de waarheid kent
2 – doordat de waarheid in ons woont en voor altijd bij ons zal zijn.
3 Ik bid dat wij genade, mededogen en vrede mogen ontvangen van God, de Vader, en
van Jezus Christus, de Zoon van de Vader, zodat we kunnen leven in overeenstemming
met de waarheid en vol liefde.
4 Ik was bijzonder verheugd om te ontdekken dat sommige van je kinderen zich
door de waarheid laten leiden, in overeenstemming met het gebod dat wij van de
Vader hebben ontvangen.
5 En nu vraag ik jou, lieve vrouw, dat we liefdevol met elkaar omgaan. Het is geen
nieuw gebod dat ik schrijf, we hebben dit vanaf het begin gehad.
6 Liefde is: leven overeenkomstig Gods geboden. Dit is het gebod dat jullie vanaf het
begin hebben gehoord; dit is hoe jullie moeten leven.
7 Er zijn namelijk veel bedriegers op uitgegaan, de wereld in, die ontkennen dat
Jezus Christus, toen Hij naar de wereld kwam, een menselijk lichaam had. Zij zijn als
de bedrieger en de antichrist.
8 Wees op je hoede; zorg dat jullie de vruchten van onze arbeid niet verliezen, maar
dat jullie de volle beloning ontvangen.
9 Als iemand zaken toevoegt in plaats van zich te houden aan de leer van Christus,
dan hoort hij niet bij God. Wie zich wel aan zijn leer houdt, hoort zowel bij de Vader
als bij de Zoon.
10 Als iemand die deze leer niet brengt naar jullie toe komt, verwelkom hem dan niet
in je huis. Je mag hem zelfs niet als een broeder begroeten,
11 want wie zo iemand als een broeder begroet, wordt medeplichtig aan diens slechte
daden.
12 Er is veel dat ik jullie wil schrijven, maar ik wil dat niet doen met inkt op papyrus.
Ik hoop naar jullie toe te komen en persoonlijk met jullie te spreken; dan zal onze
vreugde compleet zijn.
13 De kinderen van je uitverkoren zuster groeten jullie.

De derde brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: Gajus, mijn goede vriend, die mij oprecht dierbaar is.
2 Beste vriend, ik wens je toe dat je het in alle opzichten goed mag stellen en dat het
met je lichamelijke gezondheid even goed mag gaan als met je ziel.
3 Ik was zeer verheugd toen er geloofsgenoten waren aangekomen die van je
oprechtheid getuigden – hoe je volgens de waarheid leeft.
4 Niets verheugt mij meer dan te horen dat mijn kinderen volgens de waarheid leven.
5 Beste vriend, je bent trouw in alles wat je voor je geloofsgenoten doet, zelfs
wanneer je hen niet kent.
6 Zij hebben aan de kerkgemeenschap getuigd van je liefdebetoon. Je zou er goed
aan doen hen voor hun verdere reis toe te rusten en zo God te eren.
7 Zij zijn er namelijk op uitgegaan om Christus te verkondigen en ze ontvangen geen
ondersteuning van niet-christenen.
8 Dergelijke mensen moeten we ondersteunen, want zo werken we mee aan het
uitdragen van de waarheid.
9 Ik heb een brief aan de kerkgemeenschap geschreven, maar Diotrefes, die bij hen
de eerste plaats wil innemen, weigert ons gezag te erkennen.
10 Wanneer ik kom, zal ik dus op zijn gedrag wijzen: hij verspreidt kwaadaardige
praatjes over ons. En alsof dat niet genoeg is, weigert hij het gezag van zijn
geloofsgenoten te erkennen. En wanneer iemand dat wel wil doen, weerhoudt hij
die persoon daarvan en zet hij hem uit de kerkgemeenschap.
11 Beste vriend, volg niet het slechte, maar het goede na. Wie zich goed gedraagt,
hoort bij God en wie zich slecht gedraagt, kent God niet.
12 Wat Demetrius betreft: iedereen spreekt lovend over hem en hun lof wordt door
de feiten bevestigd. Wij voegen daar onze lovende getuigenis aan toe en zoals jullie
weten is onze getuigenis betrouwbaar.
13 Ik heb veel aan je te schrijven, maar ik wil dat niet doen met inkt en een pen.
14 Ik hoop je binnenkort te zien en dan zullen we elkaar persoonlijk spreken.
15 Ik wens je vrede toe. De vrienden groeten je. Groet elk van de vrienden
persoonlijk.

De brief van Judas

1 Van: Judas, dienaar van Jezus Christus en broer van Jakobus.
Aan: de mensen die geroepen zijn om de liefde van God de Vader te ontvangen en door Jezus Christus te worden beschermd.
2 Ik wens jullie veel mededogen, vrede en liefde toe.
3 Beste vrienden, hoewel ik mij ijverig aan het voorbereiden was om jullie te schrijven over de redding die wij met elkaar gemeen hebben, zie ik mij nu genoodzaakt om jullie in deze brief op te roepen je volop in te zetten voor het geloof dat eens en voor altijd is doorgegeven aan de mensen die bij God horen.
4 Er zijn namelijk bepaalde mensen bij jullie binnengeslopen, van wie het vonnis reeds lang geleden is geveld. Het zijn goddelozen, die de genade van onze God misbruiken als voorwendsel voor losbandigheid en die onze enige Meester en Heer, Jezus Christus, verloochenen.
5 Daarom wil ik jullie eraan herinneren – hoewel jullie dit alles reeds weten – dat de Heer die eerst het volk uit het land Egypte had verlost, vervolgens de ongelovigen onder hen heeft gedood.
6 En de engelen die hun hemelse positie opgaven en hun woonplaats verlieten, houdt Hij in de duisternis in eeuwige boeien gevangen tot de Grote Oordeelsdag.
7 Hetzelfde geldt voor Sodom, Gomorra en de omliggende steden, die seksueel wangedrag pleegden en zich overgaven aan onnatuurlijke seksuele verlangens. Zij dienen nu als voorbeeld doordat ze met eeuwig vuur worden bestraft.
8 De dromers over wie ik het heb, doen als zij: ze verontreinigen hun eigen lichaam, verwerpen het gezag en belasteren de bovennatuurlijke machten.
9 De aartsengel Michaël daarentegen durfde geen beledigend oordeel uit te spreken toen hij onenigheid en ruzie met de duivel had over het lichaam van Mozes. Hij zei: “Moge de Heer je terechtwijzen.”
10 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen. Ze zijn als dieren zonder verstand en wat ze van nature wél begrijpen wordt hun ondergang.
11 Wee hun, want ze zijn de weg van Kaïn opgegaan, geven zich omwille van het gewin over aan het bedrog van Bileam en komen om in de opstand van Korach.
12 Ze zijn een schandvlek op jullie gemeenschappelijke maaltijden: wanneer ze samen met jullie eten, bedienen ze zichzelf schaamteloos. Ze zijn regenloze wolken die door de wind worden voortgedreven, bomen die in de herfst geen vrucht dragen, ontworteld en helemaal dood.
13 Woeste zeegolven zijn ze, die hun eigen schande opschuimen, afgedwaalde sterren voor wie de donkerste duisternis voor eeuwig wordt gereedgehouden.
14 Henoch, die tot de zevende generatie na Adam behoorde, profeteerde over hen: “Kijk, de Heer komt met zijn duizenden heilige engelen,
15 om over alle mensen recht te spreken en hen allen te veroordelen voor de goddeloze daden die ze in hun goddeloosheid hebben gepleegd, en voor alle opstandige woorden die de goddeloze zondaars tegen Hem hebben gesproken.”
16 Mopperaars en klagers zijn ze, die hun eigen passies volgen, hoog opgeven over zichzelf, en anderen naar de mond praten om daar zelf beter van te worden.
17 Maar jullie, beste vrienden, denk aan de voorspellingen van de apostelen van onze Heer Jezus Christus.
18 Ze zeiden dat er tegen het einde van de tijd spotters zullen zijn die hun eigen goddeloze passies volgen.

19 Het zijn die spotters die verdeeldheid zaaien, hun instincten volgen en de Geest
niet hebben.
20 Maar jullie, beste vrienden, moeten jezelf opbouwen in je zeer heilige geloof,
bidden onder leiding van de Heilige Geest,
21 en vasthouden aan Gods liefde, vol verwachting van het mededogen van onze
Heer Jezus Christus, die jullie het eeuwig leven zal schenken.
22 Heb mededogen met diegenen die twijfelen.
23 Red anderen door hen uit het vuur te trekken. Bij nog anderen moet jullie
mededogen gepaard gaan met omzichtigheid: jullie moeten zelfs een afkeer hebben
van hun kledij die ze met hun zondige lichaam hebben verontreinigd.
24 God kan jullie voor struikelen behoeden en ervoor zorgen dat jullie smetteloos en
met grote blijdschap in zijn luisterrijke aanwezigheid komen te staan.
25 Aan Hem, de enige God, onze redder, komt de eer, majesteit, kracht en macht toe,
door Jezus Christus onze Heer, en dat vooraleer de tijd begon, nu, en voor altijd. Amen.

De openbaring van Johannes

1 Dit is de openbaring van Jezus Christus, door God aan Hem toevertrouwd opdat
Hij zijn dienaren zou tonen wat spoedig moet gebeuren. Jezus Christus maakte deze
openbaring aan zijn dienaar Johannes bekend door een engel naar hem toe te sturen.
2 En ik, Johannes, getuig van alles wat ik heb gezien – het is de boodschap van God
en Jezus' getuigenis.
3 Je bent gezegend als je deze profetische woorden voorleest en je bent gezegend als
je ze hoort en in acht neemt, want het moment dat deze dingen gaan gebeuren, is bijna
aangebroken.

4 Van: Johannes.

Aan: de zeven kerkgemeenschappen in Asia.

Ik wens jullie de genade en vrede toe van Hem die is, die was en die komt, en van
de zeven geesten voor zijn troon,
5 en van Jezus Christus. Hij is de betrouwbare getuige, die stierf en als eerste het
nieuwe leven binnenging, de heerser over de koningen op aarde. Hij heeft ons lief en
door zijn dood heeft Hij ons van onze zonden verlost.
6 Ook heeft Hij ons gemaakt tot koningen en priesters voor zijn God en Vader. Hem
komt voor eeuwig de glorie en de macht toe. Amen.
7 Let op, Hij komt met de wolken. Dan zal iedereen Hem zien, zelfs zij die Hem
doorstoken hadden. Alle volken op aarde zullen om Hem rouwen. Ja, amen.
8 “Ik ben de alfa en de omega”, zegt God, de Heer, Hij die is, die was en die komt, de
Almachtige.

9 Ik, Johannes, ben jullie broeder en, door onze verbondenheid met Jezus, deelgenoot
in de verdrukking, in Gods koninkrijk en in de volharding. Ik was op het eiland Patmos
omdat ik de boodschap van God had verkondigd en van Jezus had getuigd.
10 Op de dag van de Heer werd ik door de Geest gegrepen. Ik hoorde achter me een
stem, die zo luid was als een trompet.
11 De stem zei: “Schrijf hetgeen je ziet in een boek en stuur dat naar de zeven
kerkgemeenschappen: naar Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en
Laodicea.”
12 Ik draaide me om, om te zien waar de stem die me toesprak vandaan kwam. Toen
ik me had omgedraaid, zag ik zeven gouden kandelaars.
13 Midden tussen de kandelaars zag ik Iemand die eruitzag als een mensenzoon. Hij
was gekleed in een lang gewaad, met een brede gouden band om zijn borst.
14 Zijn haar was zo wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen vlamden als vuur.
15 Zijn voeten glansden als brons dat in de oven gezuiverd is en zijn stem klonk als
het bulderen van veel water.
16 In zijn rechterhand hield Hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp,
tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de zon wanneer die schijnt in haar
volle sterkte.
17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten neer. Hij legde zijn rechterhand
op mij en zei: “Wees niet bang, Ik ben de eerste en de laatste.
18 Ik ben de levende: Ik ben dood geweest, maar kijk, Ik leef voor eeuwig en altijd.
Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.
19 Schrijf op wat je ziet: wat er nu is en wat binnenkort zal gebeuren.

20 De zeven sterren in mijn rechterhand die je hebt gezien en de zeven gouden kandelaars hebben de volgende betekenis: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven kerkgemeenschappen, en de zeven kandelaars zijn die zeven kerkgemeenschappen.

2

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Efeze: Hij die de zeven sterren in
zijn rechterhand houdt en tussen de zeven gouden kandelaars wandelt, zegt:
2 'Ik heb weet van jouw gedrag: je werkt hard, houdt vol en kan slechte mensen niet
verdragen. Je hebt de mensen die zichzelf apostel noemen maar het niet zijn, getest
en vastgesteld dat ze liegen.
3 Je houdt vol en je hebt om mijnentwil veel verdragen, zonder op te geven.
4 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Mij niet meer liefhebt zoals voorheen.
5 Bedenk hoe diep je bent gevallen! Kom tot inkeer en gedraag je weer zoals vroeger.
Want als je niet tot inkeer komt, zal Ik naar je toe komen en je kandelaar verwijderen.
6 Maar het pleit in je voordeel dat je net als Ik de Nikolaïeten haat.
7 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt. Wie overwint, zal Ik laten eten van de levensboom die zich in Gods paradijs
bevindt.'
8 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Smyrna: Hij die de eerste en de
laatste is, die dood is geweest en weer leeft, zegt:
9 'Ik heb weet van jouw lijden en je armoede – hoewel je rijk bent. Ik weet ook hoe
je wordt belasterd door de mensen die ten onrechte beweren dat ze joods zijn, maar
die in feite Satan vereren.
10 Wees niet bang voor het lijden dat je staat te wachten. Let op, de duivel staat op
het punt sommigen van jullie gevangen te laten zetten om jullie op de proef te stellen.
Jullie zullen tien dagen lang lijden ondergaan. Wees trouw tot de dood en Ik zal je
bekronen met het leven.
11 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt. Wie overwint, zal geen schade ondervinden van de tweede dood.'
12 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Pergamum: Hij die het scherpe,
tweesnijdende zwaard heeft, zegt:
13 'Ik weet waar jij woont – daar waar Satans troon staat. Toch hou je mijn naam
in ere: je hebt je geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet toen mijn trouwe getuige
Antipas werd omgebracht, bij jullie in de woonplaats van Satan.
14 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat er mensen bij jou zijn die zich houden aan de
leer van Bileam. Hij leerde Balak hoe hij het volk Israël kon laten struikelen, zodat ze
zouden eten van voedsel dat aan de afgoden gewijd was, en ontucht zouden plegen.
15 Zo is het ook bij jou: sommigen volgen de leer van de Nikolaïeten.
16 Kom tot inkeer; anders kom Ik spoedig naar je toe om hen te bestrijden met het
zwaard uit mijn mond.
17 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt. Wie overwint, zal Ik het verborgen manna geven. Ook zal Ik hem een wit steentje
geven en op dat steentje zal een nieuwe naam staan, die niemand kent behalve de
persoon die hem krijgt.'
18 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Tyatira: Hij die ogen heeft als
een vuurvlam en voeten als gezuiverd en gepoetst brons, zegt:
19 'Ik heb weet van jouw gedrag: van je liefde, trouw, dienstbetoon en volharding.
Je doet zelfs meer dan vroeger.
20 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Izebel haar gang laat gaan. Die vrouw
beweert dat ze een profetes is, maar ze misleidt mijn dienaren en leert hun ontucht te
plegen en aan afgoden gewijd voedsel te eten.

21 Ik heb haar de tijd gegund om tot inkeer te komen, maar ze weigert zich van haar
ontucht af te keren.
22 Let op, Ik zal haar ziek maken en degenen die ontucht met haar plegen zal Ik
zwaar doen lijden, tenzij ze zich afkeren van het wangedrag dat ze van haar hebben
geleerd.
23 Ik zal haar volgelingen een harde dood doen sterven. Dan zullen alle kerkgemeen-
schappen weten dat Ik het ben die gedachten en harten doorgrondt. En Ik zal elk van
jullie loon naar werken geven.
24 Maar tegen de rest in Tyatira, degenen die deze leer niet aanhangen en de
zogenaamde diepe dingen van Satan niet willen kennen, zeg Ik: “Ik leg jullie geen
extra last op;
25 wel moeten jullie vasthouden wat je hebt, totdat Ik kom.”
26 Wie overwint, wie tot het einde doet wat Ik hem opdraag, zal Ik macht over de
volken geven.
27 Hij zal over hen heersen met een ijzeren scepter, en ze zullen worden stukgeslagen
als potten van de pottenbakker.
28 En zoals Ik van mijn Vader de macht heb gekregen, zal die persoon van Mij de
morgenster krijgen.
29 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt.’

3

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Sardes: Hij die de zeven geesten
van God en de zeven sterren heeft, zegt: ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Je hebt de
reputatie dat je leeft, maar in feite ben je dood.
2 Wees waakzaam en versterk hetgeen bij jou nog leeft, zodat het niet sterft, want Ik
heb gemerkt dat je gedrag tekortschiet in Gods ogen.
3 Denk terug aan hetgeen je hebt ontvangen en gehoord, hou je eraan en kom tot
inkeer. Want als je niet waakzaam bent, zal Ik komen, onverwacht als een dief, en je
zal niet weten op welk tijdstip Ik naar je toe kom.
4 Toch heb je enkele mensen in Sardes die hun kledij niet hebben vuilgemaakt en zij
zullen, gekleed in het wit, leven waar Ik ben, omdat zij dat verdienen.
5 Wie overwint, zal net als zij in het wit gekleed worden. Ik zal zijn naam niet uit het
boek van het leven schrappen en Ik zal tegenover mijn Vader en zijn engelen verklaren
dat hij bij Mij hoort.
6 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt.’
7 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Filadelfia: Hij die heilig en
betrouwbaar is en die de sleutel van David heeft – wat Hij opent kan niemand sluiten
en wat Hij sluit kan niemand openen – zegt:
8 ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Let op, Ik heb een deur voor je geopend die niemand
kan sluiten. Ik weet dat je slechts weinig macht hebt, maar je hebt je aan mijn woorden
gehouden en je hebt Mij niet verloochend.
9 Ik zal de mensen die Satan vereren – zij beweren ten onrechte dat ze joods zijn,
maar ze liegen – dwingen om naar je toe te komen om zich aan je voeten neer te
werpen in het besef dat Ik je liefheb.
10 Omdat je hebt volgehouden, zoals Ik je had opgedragen, zal Ik je beschermen in
de tijd van beproeving die de hele wereld binnenkort moet doorstaan.
11 Ik kom spoedig. Hou vast wat je hebt; dan zal niemand je kroon wegnemen.

12 Wie overwint, zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van mijn God; hij zal daar
altijd blijven staan. Bovendien zal Ik de naam van mijn God op hem schrijven, én de
naam van de stad van mijn God – het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel komt, bij
mijn God vandaan – én ook mijn eigen nieuwe naam.
13 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt.'
14 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Laodicea: Hij die Amen heet,
de trouwe en betrouwbare getuige, de oorsprong van alles wat God heeft geschapen,
zegt:
15 'Ik heb weet van jouw gedrag. Je bent niet heet of koud. Ik zou willen dat je heet
of koud bent.
16 Maar omdat je lauw bent, en niet heet of koud, zal Ik je uitspuwen.
17 Je beweert dat je rijk bent en aan niets gebrek hebt, maar je beseft niet dat je
miserabel, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.
18 Daarom raad Ik je aan, goud van Mij te kopen dat met vuur gezuiverd is, zodat je
rijk zal zijn; ook witte kleren om je mee te kleden, zodat je je niet voor je naaktheid
hoeft te schamen, en oogzalf om je ogen te verzorgen, zodat je zal kunnen zien.
19 Ik vermaan en corrigeer de mensen van wie Ik houd. Toon dus je ijver en kom tot
inkeer.
20 Let op, Ik sta voor de deur en Ik klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur
opent, zal Ik bij hem binnenkomen en dan zullen we samen eten.
21 Wie overwint, zal naast Mij op mijn troon mogen zitten, net zoals Ik heb
overwonnen en naast mijn Vader op zijn troon heb plaatsgenomen.
22 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen de kerkgemeenschappen
zegt.' "

4

1 Daarna zag ik in de hemel een open deur. De stem die ik eerder had gehoord, die als
een trompet had geklonken toen Hij mij toesprak, zei tegen mij: "Kom naar hierboven,
dan zal Ik je tonen wat hierna moet gebeuren."
2 Ik raakte onmiddellijk door de Geest overmand en zag in de hemel een troon staan,
waarop Iemand zat.
3 Hij die daar zat, schitterde als een jaspissteen, als sardius. En rondom de troon zag
ik een regenboog die straalde als een smaragd.
4 Rondom de troon stonden nog 24 tronen; daarop zaten 24 oudsten. Zij waren
gekleed in witte gewaden en hadden elk een gouden kroon op het hoofd.
5 Uit de troon kwamen bliksemschichten en donderslagen. Voor de troon stonden
zeven brandende fakkels; dat zijn de zeven geesten die bij God horen.
6 Voor de troon bevond zich ook iets dat leek op een zee van glas, zo helder als
kristal. Rondom de troon, aan alle vier zijden, stonden vier wezens, die zowel voor-
als achteraan vol ogen zaten.
7 Het eerste wezen leek op een leeuw, het tweede wezen op een jonge stier, het derde
wezen had een gezicht als dat van een mens en het vierde wezen leek op een vliegende
adelaar.
8 De vier wezens hadden elk zes vleugels, die zowel boven- als onderaan vol ogen
zaten. De wezens zingen onophoudelijk, dag en nacht:
"Heilig, heilig, heilig is de Heer, God, de Almachtige,
Hij die was en die is en die komt."
9 Telkens wanneer de wezens lof, eer en dank toezingen aan Degene die op de troon
zit, die voor eeuwig en altijd leeft,

10 laten de 24 oudsten zich neervallen voor Degene die op de troon zit. Dan
aanbidden ze Degene die voor eeuwig en altijd leeft en leggen ze hun kroon voor de
troon neer. Daarbij zingen ze:
11 “U, Heer, onze God, bent het waard om glorie, eer en macht te ontvangen,
want U heeft alles geschapen,
en de schepping bestaat omdat U dat wil.”

5

1 Toen zag ik in de rechterhand van Degene die op de troon zit een boekrol, die aan
beide zijden beschreven was en met zeven zegels was verzegeld.
2 Ook zag ik een machtige engel, die luid riep: “Wie is waardig genoeg om de zegels
te verbreken en het boek te openen?”
3 Er was niemand in de hemel, op aarde of onder de aarde die in staat was de boekrol
te openen en in te zien.
4 Ik begon heftig te wenen omdat er niemand waardig genoeg werd geacht om de
boekrol te openen en in te zien.
5 Toen zei een van de oudsten tegen mij: “Stop met wenen, want de leeuw van de
stam Juda, de afstammeling van David, heeft gezegevierd en mag de boekrol met de
zeven zegels openen.”
6 Toen zag ik op de troon, midden tussen de vier wezens en de oudsten, een lam
staan. Het zag eruit alsof het geslacht was. Het had zeven hoorns en zeven ogen; dat
zijn de zeven geesten die bij God horen en die naar de hele aarde waren uitgezonden.
7 Het lam begaf zich naar Hem die op de troon zit, om de boekrol uit diens
rechterhand te ontvangen.
8 Zodra het lam de boekrol had ontvangen, lieten de vier wezens en de vierentwintig
oudsten zich voor Hem neervallen. Elk van hen had een harp en ook een gouden
schaal vol wierook; dat zijn de gebeden van de mensen die bij God horen.
9 Ze zongen dit nieuwe lied:
“U bent waardig om de boekrol te ontvangen en zijn zegels te verbreken,
want U bent geslacht en met uw bloed heeft U mensen voor God vrijgekocht
uit alle stammen, taalgroepen, volken en naties.
10 U heeft hen gemaakt tot koningen en priesters voor God
en zij zullen regeren op aarde.”
11 Terwijl ik toekeek, hoorde ik de stemmen van vele engelen, die zich rondom de
troon, de wezens en de oudsten bevonden. Het waren er miljoenen.
12 Ze zongen luid:
“Het lam dat geslacht is,
is het waard om de macht, de rijkdom, de wijsheid, de kracht, de eer, de glorie en de
zegen te ontvangen!”
13 Toen hoorde ik alles wat in de hemel en op aarde en onder de aarde en in de zee
leeft – kortom: de hele schepping – zingen:
“Aan Hem die op de troon zit en aan het lam
komen de zegen, de eer, de glorie en de heerschappij toe, voor eeuwig en altijd.”
14 De vier wezens zeiden “amen”, en de oudsten lieten zich in aanbidding neervallen.

6

1 Toen zag ik dat het lam een van de zeven zegels verbrak. Ik hoorde een van de vier
wezens roepen, met een stem die klonk als de donder: “Kom”.
2 Toen zag ik een wit paard tevoorschijn komen. De ruiter had een boog bij zich. Er
werd hem een kroon gegeven en hij reed weg om keer op keer te zegevieren.

3 Toen het lam het tweede zegel verbrak, hoorde ik het tweede wezen roepen: “Kom!”
4 Er kwam een tweede paard tevoorschijn; dit was vuurrood. Aan de ruiter werd
de macht gegeven om de vrede uit de wereld weg te nemen, zodat de mensen elkaar
zouden doden. Ook werd hem een groot zwaard gegeven.
5 Toen het lam het derde zegel verbrak, hoorde ik het derde wezen roepen: “Kom!” Ik
zag een zwart paard tevoorschijn komen. De ruiter had een weegschaal in zijn hand.
6 Ik hoorde iets dat als een stem klonk; tussen de vier wezens vandaan riep deze:
“Een liter tarwe voor een dagloon en drie liter gerst voor een dagloon, maar breng
geen schade toe aan de olijfolie en de wijn.”
7 Toen het lam het vierde zegel verbrak, hoorde ik het vierde wezen roepen: “Kom!”
8 Toen zag ik een vaalgroen paard. De naam van de ruiter was Dood; het dodenrijk
volgde hem en hij ontving de macht om een kwart van de mensen op aarde te doden
door middel van het zwaard, hongersnood, ziekten en wilde dieren.
9 Toen het lam het vijfde zegel verbrak, zag ik onderaan het altaar de zielen van de
mensen die waren omgebracht omdat ze trouw hadden getuigd van de boodschap van
God.
10 Ze riepen luid: “O heilige en waarachtige Majesteit, hoelang nog voordat U uw
oordeel over de bewoners van de aarde uitspreekt en hen straft voor het vergieten
van ons bloed?”
11 Toen werd aan elk van hen een wit gewaad gegeven. Ook werd hun verteld dat
ze nog even geduld moesten hebben totdat het aantal geloofsgenoten bereikt zou zijn
die net als zij gedood zouden worden omdat ze God dienen.
12 Toen zag ik dat het lam het zesde zegel verbrak. Er vond een zware aardbeving
plaats; ook werd de zon zwart als rouwkledij, en de volle maan werd bloedrood.
13 De sterren vielen op aarde, als onrijpe vijgen die door een harde wind van de
vijgenboom worden gerukt.
14 De lucht rolde op als een boekrol die wordt dichtgerold; alle bergen en eilanden
werden van hun plaats geschud.
15 De koningen op aarde, de machthebbers, de generaals, de rijken, de machtigen en
alle slaven en vrije mensen verborgen zich in grotten en tussen de rotsen in de bergen.
16 Ze vroegen aan de bergen en de rotsen: “Val op ons en verberg ons, uit het zicht
van Degene die op de troon zit en weg van de toorn van het lam.
17 Want de verschrikkelijke dag van hun toorn is aangebroken. Wie zal kunnen
standhouden?”

7

1 Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier uithoeken van de aarde. Ze hielden
de vier winden van de aarde tegen, zodat er geen wind zou waaien – niet op het land,
niet op zee, zelfs niet over de bomen.
2 Toen zag ik nog een engel. Hij steeg op vanuit het oosten. Hij had het zegel van de
levende God bij zich en riep luid naar de vier engelen die de macht hadden gekregen
om het land en de zee schade toe te brengen:
3 “Breng geen schade toe aan het land, de zee of zelfs de bomen, voordat we Gods
zegel hebben aangebracht op het voorhoofd van zijn dienaren.”
4 Ik hoorde hoeveel mensen het zegel hadden ontvangen: 144.000 mensen uit alle
stammen van de Israëlieten hadden het zegel ontvangen.
5 12.000 mensen van de stam Juda, 12.000 van de stam Ruben, 12.000 van de stam
Gad,
6 12.000 van de stam Aser, 12.000 van de stam Naftali, 12.000 van de stam Manasse,
7 12.000 van de stam Simeon, 12.000 van de stam Levi, 12.000 van de stam Issachar,

8 12.000 van de stam Zebulon, 12.000 van de stam Jozef en 12.000 van de stam
Benjamin hadden het zegel ontvangen.
9 Daarna zag ik een menigte die zo groot was dat niemand de mensen kon tellen. Ze
kwamen uit alle volken, stammen, naties en taalgroepen en stonden voor de troon en
voor het lam. Ze droegen witte gewaden en hielden palmtakken in hun hand.
10 Ze riepen luid:
“De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam.”
11 Alle engelen stonden rondom de troon, met de oudsten en de vier wezens. Ze
lieten zich voorover voor de troon neervallen om God te aanbidden.
12 Ze zongen:
“Amen. De zegen, glorie, wijsheid, dank, eer, macht en kracht
komen toe aan onze God, voor eeuwig en altijd. Amen.”
13 Toen vroeg een van de oudsten aan mij: “Wie zijn die mensen in witte gewaden
en waar komen ze vandaan?”
14 Ik antwoordde: “Meneer, u weet dat.” Hij zei tegen me: “Dat zijn zij die de grote
verdrukking hebben doorstaan. Zij hebben hun gewaden wit gewassen met het bloed
van het lam.
15 Daarom staan ze voor Gods troon en vereren ze Hem dag en nacht in zijn tempel.
En Hij die op de troon zit zal hen beschermen met zijn aanwezigheid.
16 Ze zullen nooit meer honger of dorst hebben en de zon of de hitte zal hen nooit
meer verzengen.
17 Het lam op de troon in het midden zal hen hoeden en hen leiden naar de bronnen
met het water dat leven geeft. En God zal alle tranen uit hun ogen wissen.”

8

1 Toen het lam het zevende zegel verbrak, werd het een half uur lang stil in de hemel.
2 Toen zag ik de zeven engelen die voor God staan; ze ontvingen alle zeven een
trompet.
3 Toen kwam er nog een engel. Hij ging bij het altaar staan met een gouden
wierookschaal in zijn hand. Hij ontving veel wierook om die, samen met de gebeden
van allen die bij God horen, aan God te offeren op het gouden altaar voor de troon.
4 Vanuit de wierookschaal in de hand van de engel steeg rook van de wierook op
naar God, samen met de gebeden van de mensen die bij God horen.
5 Toen nam de engel de wierookschaal, vulde deze met de brandende kooltjes op het
altaar en leegde de schaal over de aarde. Het begon te donderen en te bliksemen en
er was een aardbeving.
6 De zeven engelen met de zeven trompetten maakten zich klaar om erop te blazen.
7 De eerste engel blies op zijn trompet en er kwam hagel en vuur vermengd met bloed
tevoorschijn. Het werd op de aarde geworpen en een derde deel van de aardbodem
brandde af; ook een derde deel van de bomen brandde af en ook al het groene gras
brandde af.
8 Toen blies de tweede engel op zijn trompet; nu werd er iets dat leek op een grote,
in brand staande berg, in de zee geworpen. Een derde deel van de zee veranderde in
bloed,
9 een derde deel van alles wat in de zee leefde ging dood en een derde deel van de
schepen verging.
10 Toen blies de derde engel op zijn trompet; nu viel er een grote ster uit de lucht. De
ster brandde als een fakkel en viel op een derde deel van de rivieren en waterbronnen.
11 De naam van de ster is Alsem. Een derde deel van alle water veranderde in alsem
en veel mensen stierven doordat het water bitter was geworden.

12 Toen blies de vierde engel op zijn trompet en een derde deel van de zon, een
derde deel van de maan en een derde deel van de sterren werd getroffen, zodat dat
deel verduisterd raakte. Tijdens een derde deel van de dag was er dus geen licht en
tijdens een derde deel van de nacht ook niet.
13 Toen zag ik een adelaar hoog in de lucht vliegen. Ik hoorde hem luid roepen:
“Wee, wee, wee de bewoners van de aarde, wegens het trompetgeschal van de overige
drie engelen dat binnenkort zal klinken.”

9

1 Toen blies de vijfde engel op zijn trompet. Ik zag een ster die uit de hemel op aarde
was gevallen. Hem werd de sleutel voor de opening naar de oneindig diepe afgrond
gegeven.
2 Hij opende de oneindig diepe afgrond en er steeg rook uit op, zoals rook uit een
grote oven. Door die rook uit de afgrond raakte de zon verduisterd, zodat het donker
werd.
3 Toen kwamen er sprinkhanen uit de rook; zij ontvingen dezelfde macht als
schorpioenen hebben op de aarde.
4 Ze kregen de opdracht geen schade toe te brengen aan de planten op de aarde
en ook niet aan struiken of bomen, enkel aan de mensen die niet Gods zegel op hun
voorhoofd hadden.
5 Ze mochten hen niet doden, maar hen enkel pijnigen, vijf maanden lang. De pijn
was als de pijn die iemand heeft wanneer hij door een schorpioen wordt gestoken.
6 Dan zullen de mensen de dood zoeken, maar hem niet vinden. Ze zullen verlangen
naar de dood, maar de dood zal hen ontvluchten.
7 De sprinkhanen leken op paarden die voor de strijd zijn toegerust. Op hun kop
droegen ze iets dat op een gouden kroon leek en hun koppen leken op mensenhoofden.
8 Ze hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden leken op leeuwentanden.
9 Ze hadden pantsers die op ijzeren pantsers leken en hun vleugels maakten een
geluid dat klonk als het gedreun van veel paarden met gevechtswagens die zich naar
het slagveld spoeden.
10 Ze hadden een staart met een angel, zoals schorpioenen, en met die staart kunnen
ze de mensen vijf maanden lang pijnigen.
11 De engel van de afgrond is koning over hen. Zijn naam is Vernietiger – Abaddon
in het Aramees en Apollyon in het Grieks.
12 Het eerste aangekondigde onheil is voorbij, hierna volgen er nog twee.
13 Toen blies de zesde engel op zijn trompet en vanuit de vier hoeken van het gouden
altaar dat voor God staat, hoorde ik een stem.
14 Deze zei tegen de zesde engel met een trompet: “Laat de vier engelen los, die
worden vastgehouden bij de grote rivier de Eufraat.”
15 De vier engelen, die waren gereedgehouden voor dat tijdstip op die dag in die
maand in dat jaar, werden losgelaten om een derde deel van de mensheid te doden.
16 Ik hoorde het aantal soldaten te paard; het bedroeg tweehonderd miljoen.
17 De paarden en ruiters in mijn visioen zagen er als volgt uit: ze droegen
vuurrode, donkerblauwe en zwavelgele pantsers. De koppen van de paarden leken
op leeuwenkoppen en er kwam vuur, rook en zwaveldamp uit hun bek.
18 Een derde deel van de mensheid werd gedood door het vuur, de rook en de
zwaveldamp die uit hun bek kwamen – door deze drie plagen.
19 De kracht van de paarden ligt in hun bek en in hun staart. Die staarten lijken op
slangen; ze hebben koppen waarmee ze de mensen aanvallen.
20 Maar de overige mensen – zij die niet door deze plagen waren gedood – bekeerden
zich niet van hun zelfgemaakte goden; ze stopten niet met het aanbidden van

demonen en van gouden, zilveren, bronzen, stenen en houten afgoden die niet kunnen zien, horen of bewegen.
21 Ook bekeerden ze zich niet van hun moorden, noch van hun magie, noch van hun ontucht, noch van hun diefstal.

10

1 Toen zag ik een andere machtige engel uit de hemel komen. Hij was gehuld in een wolk en had een regenboog boven zijn hoofd. Zijn gezicht straalde als de zon en zijn benen leken op zuilen van vuur.
2 Hij had een kleine geopende boekrol in zijn hand en zette zijn rechtervoet op de zee en zijn linkervoet op het land.
3 Toen riep hij zo luid als een brullende leeuw. Nadat hij had geroepen, klonk zevenmaal de stem van de donder.
4 Nadat de zeven donderslagen hadden gesproken, wilde ik beginnen schrijven, maar ik hoorde een stem uit de hemel, die zei: “Hou hetgeen de zeven donderslagen hebben gezegd geheim; schrijf het niet op.”
5 Toen hief de engel die ik op de zee en het land zag staan zijn rechterhand naar de hemel.
6 Hij zwoer bij Degene die voor eeuwig en altijd leeft – die de hemel met alles wat daarin is, de aarde en alles wat daarop is, en de zee en alles wat daarin is, geschapen heeft – dat er geen uitstel meer zou zijn.
7 Gods geheime plan zal worden uitgevoerd zodra de zevende engel op de zevende trompet blaast, zoals God aan zijn dienaren, de profeten, heeft aangekondigd.
8 Toen sprak de stem uit de hemel die ik eerder had gehoord, opnieuw. Hij zei tegen mij: “Ga naar de engel die op de zee en op het land staat en neem de kleine geopende boekrol die hij in zijn hand houdt.”
9 Ik ging naar de engel toe en vroeg hem mij de kleine boekrol te geven. Hij zei tegen mij: “Neem hem aan en eet hem op. Hij zal je maag bitter maken, maar in je mond zo zoet zijn als honing.”
10 Ik nam de kleine boekrol uit de hand van de engel en at hem op. In mijn mond smaakte hij zo zoet als honing, maar toen ik hem had opgegeten werd mijn maag bitter.
11 Toen werd tegen mij gezegd: “Je moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, taalgroepen en koningen.”

11

1 Toen werd mij een rietstengel gegeven om als meetstok te gebruiken. Iemand zei: “Ga Gods tempel meten, en ook het altaar en de mensen in de tempel die God aanbidden.
2 Maar sla het plein buiten de tempel over. Dat mag je niet meten, want het is aan de volken prijsgegeven. Zij zullen de heilige stad 42 maanden lang vertrappelen.
3 Ik zal mijn twee getuigen aanstellen en zij zullen 1260 dagen lang profeteren, gekleed in een rouwgewaad.”
4 Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die voor de Heer van de aarde staan.
5 Als iemand hun kwaad wil doen, zal er vuur uit hun mond komen, dat hun vijanden verteert. Dus als iemand hun kwaad wil doen, moet die persoon op die wijze worden gedood.
6 Zij hebben de macht om de wolkenhemel af te sluiten, zodat er geen regen zal vallen zolang ze profeteren. Ook hebben ze de macht om water in bloed te veranderen en de aarde met allerlei plagen te straffen wanneer ze dat willen.

7 En wanneer ze hun taak als getuige hebben voltooid, zal het beest dat uit de afgrond
opstijgt, strijd tegen hen voeren, over hen zegevieren en hen doden.
8 Hun dode lichaam zal op straat liggen in de grote stad met de symbolische namen
Sodom en Egypte, de stad waar ook hun Heer werd gekruisigd.
9 Drieënhalve dag lang zullen mensen uit de volken, stammen, taalgroepen en naties
naar hun dode lichamen kijken en niet toelaten dat die worden begraven.
10 De bewoners van de aarde zullen zich over de dood van de twee profeten
verheugen; ze zullen feestvieren en elkaar geschenken toesturen, want de twee
profeten waren een kwelling voor de bewoners van de aarde.
11 Maar na afloop van die drieënhalve dag kwam de levensadem die God geeft, in
hen terug. Ze gingen op hun voeten staan en de mensen die naar hen keken werden
verschrikkelijk bang.
12 Toen hoorden de twee profeten een luide stem uit de hemel, die tegen hen zei:
“Kom hierheen.” Ze gingen in een wolk naar de hemel en hun vijanden keken hen na.
13 Op dat moment was er een zware aardbeving, waardoor een tiende deel van de
stad instortte. Zevenduizend mensen kwamen bij de aardbeving om. De overlevenden
waren zo bang dat ze de God van de hemel eer bewezen.
14 Het tweede aangekondigde onheil is voorbij; het derde volgt spoedig.

15 Toen blies de zevende engel op zijn trompet en er klonken luide stemmen in de
hemel. Ze riepen: “Het koningschap over de wereld van onze Heer en van zijn Messias
is aangebroken. Hun koningschap zal voor eeuwig en altijd duren.”

16 De 24 oudsten die voor God op tronen zitten, lieten zich in aanbidding voor God
neervallen.
17 Ze zongen: “Wij danken U, Heer, God, Almachtige, die is en die was, dat U uw grote
macht heeft opgenomen en aan uw koningschap begonnen bent.
18 De volken waren woedend, maar nu is uw toorn gekomen. Het is tijd voor uw
oordeel over de doden. Het is tijd om uw dienaren, de profeten – en ook alle mensen
die bij U horen en ontzag voor U hebben, zowel de gewone als de hooggeplaatste –
hun beloning te geven en om te vernietigen wie anderen heeft vernietigd.”

19 Toen ging Gods tempel in de hemel open, zodat de Ark van het Verbond die in Gods
tempel stond, zichtbaar werd. Het begon te bliksemen, te donderen en te hagelen en
er was een aardbeving.

12

1 Toen verscheen in de lucht een wonderlijk teken: een vrouw, gehuld in de zon, met
de maan onder haar voeten en een kroon van twaalf sterren op haar hoofd.
2 Ze was zwanger en ze schreeuwde het uit wegens de weeën en de pijn van het
baren.
3 Toen verscheen in de lucht nog een wonderlijk teken: een grote vuurrode draak
met zeven koppen en tien hoorns. Op elk van zijn zeven koppen droeg hij een diadeem.
4 Met zijn staart veegde hij een derde deel van de sterren uit de lucht en gooide die
op de aarde. De draak ging voor de vrouw staan die zou baren, om het kind dat zij
baarde te verslinden zodra het geboren zou zijn.
5 Maar toen ze het kind had gebaard – een zoon, die over alle volken zal heersen
met een ijzeren scepter – werd het kind weggenomen naar God en zijn troon.
6 De vrouw vluchtte naar de wildernis, waar God een plaats voor haar had
gereedgemaakt waar zij 1260 dagen lang verzorgd zou worden.

7 Toen brak er oorlog uit in de hemel, een strijd van Michaël en zijn engelen tegen
de draak. De draak en zijn engelen vochten terug,

8 maar ze konden niet tegen Michaël en zijn engelen op en werden uit de hemel
verdreven.
9 Toen werd de grote draak – de slang van weleer, die de duivel en de satan wordt
genoemd en die de hele wereld misleidt – op de aarde geworpen. Ook zijn engelen
werden op de aarde geworpen.
10 Toen hoorde ik een luide stem in de hemel, die riep: “Nu zijn de redding, de macht
en het koningschap van onze God en de heerschappij van zijn Messias gekomen, want
de aanklager van onze broeders en zusters, die hen dag en nacht aanklaagt bij God, is
verslagen.
11 Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het lam en door hun getuigenis.
Ze waren niet aan hun leven verknocht, maar waren bereid te sterven.
12 Verheug je daarom, hemel en jullie die daar wonen! Maar wee de aarde en de
zee, want de duivel komt naar jullie toe; hij is ziedend van woede en weet dat hij niet
veel tijd meer heeft.”

13 Zodra de draak zag dat hij op de aarde was geworpen, achtervolgde hij de vrouw
die een zoon had gekregen.
14 Maar er werden twee grote adelaarsvleugels aan de vrouw gegeven, om naar
de wildernis te vluchten, naar de plaats waar zij drieënhalf jaar lang verzorgd zou
worden, buiten het bereik van de slang.
15 Toen spuwde de slang een stroom water uit, zo groot als een rivier, achter de
vrouw aan, om haar weg te spoelen.
16 Maar de aarde kwam de vrouw te hulp door haar mond te openen en de rivier
die uit de bek van de draak stroomde op te slokken.
17 De draak werd woedend op de vrouw en vertrok om strijd te voeren tegen haar
andere afstammelingen; dat zijn zij die zich aan Gods geboden houden en trouw zijn
aan Jezus' getuigenis.
18 Toen ging de draak op het strand bij de zee staan.

13

1 Toen zag ik een beest uit de zee komen. Het had tien hoorns en zeven koppen. Op
zijn tien hoorns droeg het tien diademen en op zijn koppen stonden godslasterlijke
namen.
2 Het beest dat ik zag, leek op een luipaard met poten als die van een beer en een
bek als die van een leeuw. De draak gaf hem zijn macht, zijn troon en veel gezag.
3 Een van zijn koppen zag eruit alsof het dodelijk gewond was geweest en was
genezen. De hele aarde bewonderde het beest en ging erachteraan.
4 De mensen aanbaden de draak, omdat hij het beest macht had gegeven. Ook
aanbaden ze het beest, met de woorden: “Wie kan zich met het beest vergelijken en
wie kan ertegen op?”
5 Het beest ontving een bek waarmee het hooghartige en godslasterlijke uitspraken
deed en het kreeg de macht om dat te doen, 42 maanden lang.
6 Het beest begon lasterlijk tegen God te spreken; het beledigde God, de hemel waar
Hij woont en allen die daar bij Hem zijn.
7 Ook mocht het strijd voeren tegen de mensen die bij God horen en over hen
zegevieren. Het kreeg de macht over alle stammen en volken en taalgroepen en naties.
8 Alle bewoners van de aarde zullen het beest aanbidden, ieder van wie de naam
niet sinds de schepping van de wereld is opgetekend in het boek van het leven, dat in
het bezit van het geslachte lam is.
9 Als je oren hebt, luister dan.

10 Wie bestemd is voor gevangenschap, zal worden gevangengenomen. Wie bestemd
is om met het zwaard te worden omgebracht, zal met het zwaard worden omgebracht.
Om dit aan te kunnen, hebben de mensen die bij God horen volharding en geloof nodig.
11 Toen zag ik uit de aarde een ander beest komen. Het had twee hoorns, als een
lam, maar het sprak als een draak.
12 Het oefende in het bijzijn van het eerste beest al diens gezag uit en dwong de aarde
en haar bewoners om het eerste beest, waarvan de dodelijke wond genezen was, te
aanbidden.
13 Ook deed het grote wonderlijke tekenen; het deed zelfs in het bijzijn van de
mensen vuur uit de hemel naar de aarde komen.
14 En met de wonderlijke tekenen die het mocht doen in het bijzijn van het eerste
beest, misleidde het de bewoners van de aarde. Het droeg de bewoners van de aarde
op, een beeld te maken van het beest dat neergestoken was geweest en toch in leven
was gebleven.
15 Ook mocht het tweede beest het beeld van het eerste beest leven inblazen – zodat
ook dat beeld kon spreken – en mocht het de mensen ombrengen die dat beeld niet
aanbaden.
16 Verder liet het bij alle mensen – zowel de gewone als de hooggeplaatste, zowel de
rijke als de arme, zowel de vrije als de onvrije – een merkteken op de rechterhand of
het voorhoofd aanbrengen.
17 Enkel wie het merkteken met de naam van het beest of het getal van zijn naam
draagt, zal dan kunnen kopen of verkopen.
18 Om dit te verstaan is wijsheid nodig. Wie verstandig is, kan het getal van het beest
ontcijferen. Het is namelijk het getal van een mens en zijn getal is 666.

14

1 Daarna zag ik het lam op de berg Sion staan, met 144.000 mensen die zijn naam en
de naam van zijn Vader op hun voorhoofd hadden staan.
2 Ik hoorde een geluid uit de hemel, dat klonk als het geluid van veel stromend water,
als luide donderslagen. Het geluid dat ik hoorde klonk als dat van harpisten die op hun
harp spelen.
3 Voor de troon en voor de vier wezens en de oudsten stonden de 144.000 – zij die
van op de aarde waren vrijgekocht. Ze zongen een nieuw lied, dat niemand kon leren
behalve zij.
4 Zij zijn het die zich niet met vrouwen hebben verontreinigd; ze zijn maagdelijk
gebleven. Zij zijn het die het lam volgen, overal waar het heengaat. Zij zijn het die uit
de mensheid zijn vrijgekocht om als de eerste opbrengst aan God en het lam te worden
aangeboden.
5 Ze waren nooit op een leugen betrapt; ze waren onberispelijk.
6 Toen zag ik hoog in de lucht nog een engel vliegen. Hij had een eeuwig evangelie,
dat hij moest verkondigen aan de bewoners van de aarde, aan alle volken, stammen,
taalgroepen en naties.
7 Hij riep luid: “Heb ontzag voor God en geef Hem eer, want het tijdstip van
zijn Oordeel is aangebroken. Aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de
waterbronnen heeft gemaakt.”
8 Daarna kwam er nog een engel, een tweede. Hij riep luid: “De grote stad Babylon
is gevallen! Gevallen is zij die alle volken had laten drinken van de wijn van haar
ontucht, de wijn die Gods straf teweegbrengt.”
9 Daarna kwam er een derde engel. Hij riep luid: “Wie het beest en het beeld ervan
aanbidt en een merkteken op zijn voorhoofd of zijn hand aanvaardt,

10 zal ook drinken van de wijn van Gods toorn; deze zal onverdund in de beker van
Gods toorn worden geschonken. Hij zal met brandende zwavel worden gepijnigd in
het bijzijn van de heilige engelen en van het lam.
11 Uit het vuur dat hem pijnigt zal voor eeuwig en altijd rook opstijgen. Zij die het
beest en het beeld ervan aanbidden en zij die het merkteken van zijn naam op hun
voorhoofd aanvaarden, zullen geen rust krijgen, niet overdag en niet 's nachts."
12 De mensen die bij God horen – zij die zich aan Gods geboden houden en Jezus
trouw blijven – zullen dan volharding nodig hebben.
13 Toen hoorde ik een stem uit de hemel, die zei: "Schrijf op: Gezegend zijn zij die
vanaf nu sterven als mensen die bij God horen. Jazeker, zegt de Geest, zij vinden rust
van hun zwoegen en worden beloond voor hetgeen ze hebben gedaan."
14 Daarna zag ik een witte wolk. Op die wolk zat Iemand die op een mensenzoon
leek. Hij had een gouden kroon op zijn hoofd en een scherpe sikkel in zijn hand.
15 Toen kwam er opnieuw een engel uit de tempel. Hij riep luid naar de Mensenzoon
op de wolk: "Neem uw sikkel ter hand en oogst, want het moment om te oogsten is
aangebroken; de oogst op aarde is rijp."
16 Toen maaide de Mensenzoon op de wolk met zijn sikkel over de aarde om daar te
oogsten.
17 Toen kwam uit de tempel in de hemel nog een engel. Ook hij had een scherpe
sikkel.
18 Bij het altaar vandaan kwam weer een engel; deze had macht over het vuur. Hij
riep luid naar de engel met de scherpe sikkel: "Neem je scherpe sikkel ter hand om de
trossen van de druivelaar op aarde te snijden, want zijn druiven zijn rijp."
19 Toen maaide die engel met zijn scherpe sikkel over de aarde; hij oogstte van de
druivelaar op aarde en gooide de oogst in de grote wijnpers van Gods toorn.
20 De druiven werden geperst buiten de stad en er kwam een grote stroom bloed uit
de wijnpers, zo hoog als het bit van een paard en bijna driehonderd kilometer lang.

15

1 Toen zag ik in de hemel opnieuw een wonderlijk teken. Het was groot en
indrukwekkend: zeven engelen met zeven plagen. Dat zijn de laatste plagen, want
zij vormen het sluitstuk van Gods toorn.
2 Toen zag ik iets dat leek op een zee van glas vermengd met vuur. Zij die over het
beest, zijn beeld en het getal dat zijn naam weergeeft hadden gezegevierd, stonden bij
de glazen zee, met harpen die God hun had gegeven.
3 Ze zongen het lied van Mozes, Gods dienaar, en van het lam:
"Groot en indrukwekkend zijn uw daden,
Heer, God, Almachtige.
Alles wat U doet is rechtvaardig en eerlijk,
Koning van de volken.
4 Wie zou geen ontzag voor U hebben, Heer,
en U niet verheerlijken?
Want alleen U bent heilig.
Alle volken zullen komen om U te aanbidden,
want uw rechtvaardige daden zijn onthuld."
5 Daarna zag ik in de hemel de tempel opengaan – dat is de tabernakel van het
verbond met God.
6 De zeven engelen met de zeven plagen kwamen uit de tempel naar buiten. Ze
waren gekleed in prachtig linnen en droegen een gouden band om hun borst.
7 Een van de vier wezens gaf de zeven engelen zeven gouden schalen, gevuld met
de toorn van God, die voor eeuwig en altijd leeft.

8 De tempel vulde zich met de rook die uit Gods luister en macht voortkwam.
Niemand kon de tempel binnengaan voordat het einde van de zeven plagen van de
zeven engelen was bereikt.

16

1 Toen hoorde ik een luide stem, die vanuit de tempel de zeven engelen toeriep: “Ga
de zeven schalen van Gods toorn leeggieten over de aarde.”
2 Toen ging de eerste engel zijn schaal over de aarde leeggieten. De mensen
die het merkteken van het beest droegen en zijn beeld aanbaden, kregen pijnlijke
kwaadaardige zweren.
3 Toen goot de tweede engel zijn schaal leeg over de zee. Het water werd als het
bloed van een dode en alles wat in de zee leefde stierf.
4 Toen goot de derde engel zijn schaal leeg over de rivieren en waterbronnen. Ook
die veranderden in bloed.
5 Ik hoorde de engel voor de rivieren zeggen: “U bent rechtvaardig, Heilige, die is en
die was, want U heeft deze oordelen voltrokken.
6 Zij die het bloed van de profeten en allen die bij U horen hebben vergoten, worden
nu gedwongen om bloed te drinken; dat is wat ze verdienen.”
7 Toen hoorde ik het altaar zeggen: “Ja, Heer, God, Almachtige, uw oordelen zijn
eerlijk en rechtvaardig.”
8 Toen goot de vierde engel zijn schaal leeg over de zon, waardoor deze de macht
kreeg om de mensen met vuur te verschroeien.
9 De grote hitte verschroeide de mensen en zij beledigden God. Hij heeft macht over
deze plagen, maar zij weigerden zich te bekeren en Hem eer te bewijzen.
10 Toen goot de vijfde engel zijn schaal leeg over de troon van het beest. Zijn rijk
raakte verduisterd en de mensen beten op hun tong van de pijn.
11 Ze lasterden de God van de hemel wegens hun pijn en hun zweren, maar ze
bekeerden zich niet van hun wangedrag.
12 Toen goot de zesde engel zijn schaal leeg over de grote rivier, de Eufraat. Deze viel
droog, waardoor een weg ontstond voor de koningen uit het oosten.
13 Toen zag ik uit de bek van de draak, de bek van het beest en de mond van de valse
profeet drie onreine geesten komen; ze zagen eruit als kikkers.
14 Dit zijn de demonische geesten die wonderlijke tekenen doen. Zij gaan naar de
koningen van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de strijd die zal plaatsvinden
op de grote Dag van God, de Almachtige.
15 “Let op, Ik kom als een dief. Wie wakker en gekleed blijft, is gezegend; hij zal niet
naakt rondlopen en zich niet hoeven te schamen.”
16 Ze verzamelden zich op de plaats die in het Aramees Armageddon heet.
17 Toen goot de zevende engel zijn schaal leeg over de lucht. Er kwam een luide stem
van de troon in de tempel, die riep: “Het is gebeurd.”
18 Het begon te bliksemen en te donderen en er was een zware aardbeving, zo zwaar
als er nog nooit is geweest sinds de mensheid zich op aarde bevindt.
19 De grote stad viel in drie delen uiteen en de steden van de volken stortten in. God
was de grote stad Babylon niet vergeten; Hij gaf haar de beker met de wijn van zijn
hevige toorn.
20 Alle eilanden verdwenen en er waren geen bergen meer te vinden.
21 Vanuit de lucht vielen grote, loodzware hagelstenen op de mensen en die lasterden
God wegens de plaag van de hagel. Die plaag was namelijk verschrikkelijk zwaar.

17

1 Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden naar mij toe.
Hij zei: “Kom, ik zal je de voltrekking tonen van het oordeel over de grote hoer die aan
de vele rivieren zit.
2 De koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de bewoners van de
aarde hebben zich aan de wijn van haar ontucht bedronken.”
3 In het visioen dat de Geest mij gaf, werd ik door deze engel meegenomen naar de
wildernis. Daar zag ik een vrouw zitten op een felrood beest dat volledig bedekt was
met godslasterlijke namen; het had zeven koppen en tien hoorns.
4 De vrouw droeg paarse en felrode kleren en sieraden van goud, edelstenen en
parels. In haar hand hield ze een gouden beker, die gevuld was met de gruwelijke
vunzigheid van haar ontucht.
5 Op haar voorhoofd stond een naam met een geheime betekenis: de grote stad
Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen van de aarde.
6 Ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de mensen die bij God horen,
het bloed van de mensen die van Jezus hadden getuigd. Ik was verwonderd en
verbijsterd om haar te zien.
7 De engel vroeg mij: “Waarom ben je zo verbijsterd? Laat me jou het geheim
verklaren van de vrouw en van het beest waarop zij zit, dat met de zeven koppen
en de tien hoorns.
8 Het beest dat je zag, was er en is er nu niet; het zal binnenkort uit de afgrond komen
en ten onder gaan. De bewoners van de aarde, zij van wie de naam niet al vanaf de
schepping van de wereld in het boek van het leven staat, zullen zich verbazen wanneer
ze het beest zien dat er was, dat er nu niet is en dat zal terugkomen.
9 Om dit te verstaan is wijsheid en verstand nodig. De zeven koppen zijn de zeven
heuvels waarop de vrouw zit. Ze zijn ook zeven koningen.
10 Vijf van hen zijn gestorven, een is nu koning, en de zevende is er nog niet. Maar
wanneer hij komt, zal hij slechts kort blijven.
11 Het beest dat er was en er nu niet is, is de achtste koning – hoewel hij een van de
zeven is. Ook hij zal ten onder gaan.
12 De tien hoorns die je hebt gezien, zijn tien koningen. Zij regeren nog niet, maar
zullen de macht krijgen om een uur lang samen met het beest te regeren.
13 Ze zijn volkomen gelijkgezind en dragen hun macht en gezag aan het beest over.
14 Ze zullen zich tegen het lam keren en het lam – de Heer boven alle heren en de
Koning boven alle koningen – zal hen overwinnen. En zij die geroepen, uitverkoren
en trouw zijn, zullen bij Hem zijn.”
15 Hij vervolgde: “De rivieren die je hebt gezien, waarbij de hoer zit, zijn volken en
menigten, naties en taalgroepen.
16 De tien hoorns die je hebt gezien en het beest zullen de hoer haten en haar al haar
bezittingen en kleren afnemen. Ze zullen haar verslinden en verbranden.
17 God heeft hun namelijk een plan ingegeven dat van Hem komt: ze zullen
overeenkomen om hun koningschap aan het beest over te dragen totdat hetgeen God
gezegd heeft, in vervulling is gegaan.
18 En de vrouw die je hebt gezien is de grote stad, die heerst over de koningen op
aarde.”

18

1 Daarna zag ik een andere engel uit de hemel komen. Hij was zeer machtig en door
zijn luister werd de hele aarde verlicht.

2 Hij riep luid en krachtig: “Gevallen, gevallen is de grote stad Babylon! Ze is een
verblijfplaats van demonen geworden, een hol voor iedere onreine geest, een nest
voor iedere onreine vogel en een hol voor ieder onrein en afschuwwekkend dier.
3 Alle volken hebben van haar mateloze ontucht gedronken zoals men wijn drinkt,
de koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de handelaars op aarde
hebben zich verrijkt aan haar enorme losbandigheid.”
4 Toen hoorde ik een andere stem uit de hemel zeggen: “Mijn volk, trek uit haar
weg en neem geen deel aan haar zonden; dan ontkomen jullie aan de plagen die haar
zullen treffen.
5 Want haar zonden liggen hemelhoog opgestapeld en God is haar misdrijven niet
vergeten.
6 Zet haar betaald wat ze anderen heeft aangedaan. Geef haar het dubbele van wat
zij heeft misdaan. Laat haar het dubbele drinken uit de beker die zij voor anderen
had bereid.
7 Laat haar pijn en verdriet even groot zijn als haar eigendunk en decadentie. Ze
maakt zichzelf wijs: ‘Ik zit hier als een koningin, ik ben geen weduwe, ik zal nooit
hoeven rouwen.’
8 Daarom zullen alle plagen haar op één dag treffen: dood, rouw en honger; ook zal
ze in vlammen opgaan, want de Heer, de God die zijn oordeel over haar voltrekt, is
machtig.
9 De koningen op aarde die ontucht met haar pleegden en in haar decadentie
deelden, zullen om haar wenen en treuren wanneer ze de rook van de brandende
stad zien.
10 Uit angst voor de pijn die zij dan lijdt, zullen ze op een afstand staan roepen:
‘Wee, wee, de grote stad Babylon, de sterke stad, want het oordeel over jou is in een
uur voltrokken.’
11 De handelaars op aarde zullen over haar jammeren en rouwen, omdat niemand
hun koopwaar meer koopt:
12 goederen van goud en zilver, edelstenen en parels; fijn linnen en paarse, zijden
en felrode stoffen; allerlei soorten citrushout; allerlei voorwerpen van ivoor en van
kostbaar hout, brons, ijzer en marmer;
13 kaneel, amoom, balsem, mirre en wierook; wijn, olijfolie, fijn meel en tarwe;
runderen, schapen, paarden en wagens; slaven en krijgsgevangenen.
14 ‘Weg is het rijpe fruit waarnaar je hart uitging, verdwenen zijn al je prachtige
kostbaarheden; ze zullen nooit meer bestaan.’
15 Uit afschuw voor de pijn die zij dan lijdt, zullen de handelaars die zich aan haar
hadden verrijkt, jammerend en rouwend op een afstand staan.
16 Ze zullen roepen: ‘Wee, wee, de grote stad, die in fijn linnen en in paarse en rode
stoffen was gekleed en die sieraden van goud, edelstenen en parels droeg.
17 Al die rijkdom is in één uur tijd te gronde gegaan.’ ”

Alle kapiteins en zeelui, scheepsvolk en reders stonden op een afstand
18 naar de rook van de brandende stad te kijken en schreeuwden het uit: “Welke
stad was zo prachtig als zij?”
19 Ze strooiden stof op hun hoofd en riepen al jammerend en rouwend: “Wee, wee,
de grote stad, waar alle reders zich aan haar weelde hebben verrijkt, want in één uur
tijd is ze verwoest.
20 Verheug je over haar, hemel en allen die bij God horen, apostelen en profeten,
want Hij heeft jullie recht verschaft door zijn oordeel over haar te voltrekken.”
21 Toen nam een machtige engel een steen ter grootte van een molensteen, gooide
die in de zee en zei: “Zo zal de grote stad Babylon worden weggeslingerd; ze zal niet
meer bestaan.

22 De muziek van harpisten en muzikanten, van fluitisten en trompettisten zal niet
meer in jou worden gehoord, er zal geen enkele ambachtsman meer in jou worden
gevonden en het geluid van een molen zal in jou niet meer worden gehoord.
23 Het licht van lampen zal in jou niet meer branden en de stem van bruid en
bruidegom zal niet meer in jou worden gehoord, want je handelaars waren de
machtigste mannen op aarde en alle volken werden door jouw magie misleid.
24 In deze stad was het bloed vergoten van profeten, van mensen die bij God horen,
en van allen die op aarde zijn omgebracht."

19

1 Daarna hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van een grote menigte die riep:
"Halleluja! De redding, luister en macht zijn van onze God.
2 Zijn oordelen zijn eerlijk en rechtvaardig. Hij heeft zijn oordeel voltrokken over
de grote hoer die met haar ontucht de aarde te gronde richtte; Hij heeft haar gestraft
voor het vergieten van het bloed van zijn dienaren."
3 En verder: "Halleluja, haar rook stijgt op voor eeuwig en altijd."

4 De vierentwintig oudsten en de vier wezens lieten zich voor God, die op de troon
zit, neervallen om Hem te aanbidden met de woorden: "Amen, halleluja."
5 Vanaf de troon klonk een stem, die zei: "Prijs onze God, al zijn dienaren en jullie
die ontzag voor Hem hebben, zowel de gewone mensen als de hooggeplaatsten."

6 Toen hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van een grote menigte, als het
geraas van vele rivieren, als het gebulder van zware donderslagen. De stem riep:
"Halleluja, want de Heer, onze God, de Almachtige regeert.
7 Laten we ons verheugen en Hem eer bewijzen, want het huwelijksfeest van het
lam is aangebroken en zijn bruid heeft zich gereedgemaakt.
8 Zij mag zich kleden in stralend wit linnen." Het linnen staat symbool voor het
rechtvaardige gedrag van de mensen die bij God horen.

9 Toen zei de engel tegen mij: "Schrijf op: zij die voor het huwelijksfeest van het
lam zijn uitgenodigd, zijn gezegend." Hij vervolgde: "Deze woorden zijn waar; het zijn
Gods woorden."
10 Ik liet me in aanbidding aan zijn voeten neervallen, maar hij zei: "Doe dat niet;
ik ben slechts een dienaar van God, net als jij en je broeders en zusters die over de
getuigenis van Jezus beschikken. Je moet God aanbidden." De getuigenis van Jezus is
wat de Geest de profeten ingeeft.

11 Toen zag ik dat de hemel was opengegaan. Daar stond een wit paard. De ruiter
heet "Trouw en betrouwbaar"; zijn oordeel en zijn strijd zijn rechtvaardig.
12 Zijn ogen vlammen als vuur en op zijn hoofd draagt Hij veel diademen, waarin
namen gegraveerd zijn die niemand kent behalve Hij.
13 Hij is gehuld in een in bloed gedrenkt gewaad en zijn naam luidt "Gods Woord".
14 De hemelse legers volgden Hem op witte paarden en gekleed in smetteloos wit,
fijn linnen.
15 Uit zijn mond komt een scherp zwaard waarmee Hij de volken overwint; Hij zal
over hen heersen met een ijzeren scepter en hen pletten in de druivenpers van de
hevige toorn van de almachtige God.
16 Op zijn gewaad, ter hoogte van zijn dij, staat de naam "Koning boven alle koningen
en Heer boven alle heren".
17 Toen zag ik een engel op de zon staan. Hij riep luid naar alle vogels die hoog in
de lucht vlogen: "Kom, verzamel je voor het grote feestmaal van God.

18 Dan zullen jullie het vlees eten van koningen, het vlees van generaals, het vlees
van machthebbers, het vlees van paarden en ruiters, het vlees van alle mensen, zowel
de vrije als de onvrije, zowel de gewone als de hooggeplaatste."
19 Toen zag ik het beest en de koningen op aarde met hun legers; zij verzamelden
zich om strijd te voeren tegen de ruiter op het paard en tegen zijn leger.
20 Het beest werd gevangengenomen, samen met de valse profeet die in zijn bijzijn
de wonderlijke tekenen had verricht, waarmee hij de mensen had misleid die het
merkteken van het beest hadden aanvaard en die zijn beeld aanbaden. De twee
werden levend in de vuurpoel van brandende zwavel geworpen.
21 De anderen werden omgebracht met het zwaard dat uit de mond van de ruiter
kwam, en alle vogels vraten zich vol.

20

1 Toen zag ik een engel uit de hemel komen met de sleutel voor de afgrond en een
zware keten in zijn hand.
2 Hij greep de draak, de slang van weleer – hij is de duivel en de satan – en ketende
hem voor duizend jaar.
3 Hij wierp hem in de afgrond. Toen sloot en verzegelde hij die boven hem, zodat de
draak de volken niet meer zou kunnen misleiden zolang de duizend jaar niet voorbij
waren. Daarna moet hij korte tijd worden vrijgelaten.
4 Toen zag ik tronen; wie daarop zou zitten zou de macht krijgen om te oordelen.
Ook zag ik de zielen van de mensen die waren onthoofd omwille van de getuigenis
van Jezus en de boodschap van God; zij hadden het beest en zijn beeld niet aanbeden
en het merkteken niet op hun voorhoofd of hun hand gekregen. Zij kwamen tot leven
en regeerden duizend jaar lang met Christus.
5 Dit is de eerste verrijzenis. De overige doden kwamen niet tot leven zolang de
duizend jaar niet voorbij waren.
6 Zij die aan de eerste verrijzenis mogen deelnemen, zijn gezegend en horen bij
God. Over hen heeft de tweede dood geen macht; zij zullen priesters voor God en voor
Christus zijn, en ze zullen duizend jaar lang samen met Hem regeren.
7 Na afloop van die duizend jaar zal Satan uit zijn gevangenschap worden vrijge-
laten.
8 Hij zal eropuit gaan om de volken te misleiden die in de vier uithoeken van de
aarde wonen – Gog en Magog – en hen verzamelen voor de strijd. Hun aantal is als
dat van de zandkorrels op een strand.
9 Ze marcheerden over de breedte van de aarde en omsingelden het kamp van de
mensen die bij God horen en de door God geliefde stad. Toen kwam er vuur uit de
hemel, dat de aanvallers verteerde.
10 Hij die hen had misleid, de duivel, werd in de poel van brandende zwavel
geworpen, bij het beest en de valse profeet. Daar zullen ze dag en nacht worden
gepijnigd, voor eeuwig en altijd.
11 Toen zag ik een grote witte troon en Hij die daarop zit. De aarde en de hemel
vluchtten bij Hem vandaan; zij verdwenen.
12 Toen zag ik alle doden voor de troon staan – zowel de gewone mensen als de
hooggeplaatsten – en de boeken werden geopend. Er werd ook een ander boek
geopend, namelijk het boek van het leven. Over de doden werd het oordeel geveld
dat overeenkwam met hun gedrag zoals dat in de boeken genoteerd stond.
13 Toen stond de zee de doden af die zij bevatte. Ook de dood en het dodenrijk
stonden de doden af die zij bevatten en over iedere dode werd het oordeel geveld dat
overeenkwam met zijn gedrag.

14 Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel geworpen. Dit is de tweede
dood, de vuurpoel.
15 Wie niet in het boek van het leven vermeld stond, werd in de vuurpoel geworpen.

21

1 Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De eerste hemel en de eerste
aarde bestonden niet meer; ook was er geen zee meer.
2 Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel komen, bij God vandaan;
ze was gereed en mooi gemaakt als een bruid voor haar man.
3 Ik hoorde een luide stem, die vanaf de troon riep: “Dit is Gods woning bij de
mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn en Hij, hun God, zal bij hen
zijn.
4 Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen; er zal geen dood meer zijn, noch rouw,
noch geween, noch pijn. Het oude is voorbij.”
5 Hij die op de troon zit, zei: “Let op, Ik maak alles nieuw.” Toen zei Hij: “Schrijf deze
woorden op; ze zijn betrouwbaar en waar.”
6 Daarna zei Hij tegen mij: “Het is voltooid. Ik ben de alfa en de omega, het begin en
het einde. Wie dorst heeft, zal Ik vrijelijk laten drinken uit de bronnen met het water
dat leven geeft.
7 Wie overwint, zal deze zaken ontvangen; Ik zal zijn God zijn en hij zal mijn kind
zijn.
8 Maar wie laf en trouweloos zijn, wie zich bezighouden met gruwelijkheden, moord,
seksueel wangedrag, magie en verering van afgoden, en alle leugenaars, wacht de poel
van brandende zwavel; dat is de tweede dood.”

9 Een van de zeven engelen met de zeven schalen die met de zeven laatste plagen
gevuld waren, kwam naar me toe. Hij zei tegen mij: “Kom, dan zal ik je de bruid tonen,
de vrouw van het lam.”
10 In het visioen dat de Geest mij gaf, nam de engel mij mee naar een grote, hoge
berg. Daar toonde hij mij de heilige stad Jeruzalem, die uit de hemel kwam, bij God
vandaan.
11 Ze was vol van Gods hemelse pracht; ze schitterde als een edelsteen, als een
kristalheldere steen van jaspis.
12 Ze had een bijzonder hoge muur met twaalf poorten, die door twaalf engelen
werden bewaakt. Op de poorten stonden namen; het waren de namen van de twaalf
stammen van Israël.
13 Er waren drie poorten aan de oostzijde, drie poorten aan de noordzijde, drie
poorten aan de zuidzijde en drie poorten aan de westzijde.
14 De fundering van de stadsmuur bestond uit twaalf grote stenen, waarop de namen
van de twaalf apostelen van het lam stonden.
15 De engel die met me sprak had een gouden meetstok om de stad en haar poorten
en haar muur op te meten.
16 De stad is vierkant van vorm: de lengte is gelijk aan de breedte. Met de meetstok
mat hij de stad: 12.000 stadiën lang, breed en hoog.
17 Ook mat hij de stadsmuur: 144 el in menselijke maten, die ook door de engel
werden gebruikt.
18 De muur is van jaspis; de stad is van zuiver goud en schittert als helder glas.
19 De stenen die de fundering van de stadsmuur vormen, waren versierd met allerlei
edelstenen: de eerste steen met jaspis, de tweede met saffier, de derde met chalcedon,
de vierde met smaragd,

20 de vijfde met onyx, de zesde met sardius, de zevende met chrysoliet, de achtste
met beryl, de negende met topaas, de tiende met chrysopraas, de elfde met zirkoon,
de twaalfde met amethist.
21 De twaalf poorten waren twaalf parels; elke poort was gemaakt van een enkele
parel. De grote straat door de stad is van zuiver goud en doorschijnend als glas.
22 Een tempel zag ik er niet, want de Heer, God, de Almachtige, is haar tempel, samen
met het lam.
23 De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig, want ze wordt verlicht
door Gods hemelse pracht en het lam is haar lamp.
24 De volken zullen leven in haar licht en de koningen op aarde zullen hun
eerbewijzen naar haar toebrengen.
25 Haar poorten zullen overdag altijd open staan en nacht wordt het er niet.
26 De schatten en eerbewijzen van de volken zullen naar haar worden toegebracht.
27 Niets dat onrein is en niemand die gruwelijke en bedrieglijke dingen doet, mag er
naar binnen; enkel zij van wie de namen staan in het boek van het leven dat in het
bezit van het lam is.

22

1 Toen toonde de engel mij de rivier met het water dat leven geeft. Deze rivier is
helder als kristal en ontspringt aan de troon van God en het lam.
2 Ze stroomt midden door de straat van de stad. Aan weerszijden van de rivier staat
de levensboom; deze draagt twaalf maal per jaar vrucht – elke maand – en de bladeren
ervan bieden genezing voor de volken.
3 Er zal niets meer zijn waarop Gods vloek rust. De troon van God en het lam zal
daar zijn en Gods dienaren zullen Hem vereren.
4 Zij zullen zijn gezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofd staan.
5 Er zal geen nacht meer zijn en er zal geen nood meer zijn aan het schijnsel van een
lamp of het licht van de zon, want de Heer, God, zal hen verlichten en ze zullen voor
eeuwig en altijd regeren.
6 Toen zei de engel tegen mij: “Deze woorden zijn betrouwbaar en waar.” De Heer, de
God wiens Geest door de profeten spreekt, heeft zijn engel gezonden om zijn dienaren
te tonen wat spoedig moet gebeuren.
7 “Let op, Ik kom spoedig. Wie zich houdt aan de woorden van dit profetische boek,
is gezegend.”
8 Ik, Johannes, ben het die deze zaken heeft gehoord en gezien. Nadat ik ze had
gehoord en gezien, liet ik me in aanbidding neervallen aan de voeten van de engel die
me deze zaken had getoond.
9 Maar hij zei tegen mij: “Doe dat niet; ik ben slechts een dienaar van God, net als jij
en je broeders en zusters, de profeten. Ik ben net als zij die zich aan de woorden in
dit boek houden. Je moet God aanbidden.”
10 Toen zei Hij tegen mij: “Hou de profetische woorden van dit boek niet geheim,
want het moment is bijna aangebroken.
11 Laat de onrechtvaardige nog meer onrecht doen, en wie doet wat onrein is, nog
meer onrein worden. Maar laat de rechtvaardige nog meer goeds doen en wie een
zuiver leven leidt, een zuiver leven blijven leiden.”
12 “Let op, Ik kom spoedig en breng voor iedereen de beloning mee die hij met zijn
daden heeft verdiend.
13 Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde.
14 Zij die hun kleren hebben gewassen zijn gezegend, want zij krijgen toegang tot de
levensboom en zij mogen door de poorten de stad binnengaan.

15 Buiten zijn de honden, zij die magie bedrijven, die seksueel wangedrag plegen,
die anderen vermoorden, die afgoden dienen – allen die de leugen liefhebben en
leugenachtig leven.
16 Ik, Jezus, heb mijn engel gestuurd om ervoor te zorgen dat deze boodschap aan
de kerkgemeenschappen zou worden doorgegeven. Ik ben de beloofde afstammeling
van David, de stralende morgenster."
17 De Geest en de bruid zeggen: "Kom." Laat wie het hoort, zeggen: "Kom." Laat wie
dorst heeft, komen en laat wie dat wil, vrijelijk drinken van het water dat leven geeft.
18 Ik verklaar aan iedereen die de profetische woorden van dit boek hoort: als
iemand er iets aan toevoegt, zal God hem straffen met de plagen die in dit boek staan
beschreven.
19 En als iemand iets verwijdert uit de profetische woorden van dit boek, zal God hem
het recht ontnemen om van de levensboom te eten en in de heilige stad te wonen.
20 Hij die dit alles verklaart, zegt: "Ja, Ik kom spoedig." Amen. Kom, Heer Jezus!
21 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus toe.